

తెలుగు భాషా స్వరూపం

(పద సంబంధ కోశంతో సహా)

రచన

కోశ నిర్మాణం

డా॥ బూదరాజు రాధాకృష్ణ

494.827

రాధాకృష్ణ - తెలుగు

64,489

64,489

పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

తెలుగు భాషా స్వరూపం

(పద సంబంధ కోశంతో సహా)

తెలుగు భాషా స్వరూపం

(పద సంబంధ కోశంతో సహా)

రచన

కోశ నిర్మాణం

డా॥ బూదరాజు రాధాకృష్ణ

2001

పోట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

హైదరాబాద్

తెలుగు భాషా స్వరూపం - Telugu Bhasha Swarupam (Pada Sambandha Kosam)

(పద సంబంధ కోశం)

పద పట్టికతో

రచన, కోశనిర్మాణం

డా. బూదరాజు రాధాకృష్ణ - DR. BUDRAJU RADHAKRISHNA

© పాటి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

494,827

C.68156

ప్రచురణల సంఖ్య - 337

ధర : రూ. 60/- .

ప్రతుల సంఖ్య - 1000

ముద్రణ : జూన్ 2001

ప్రతులకు :

డైరెక్టర్

ప్రచురణల విభాగం

పాటి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

లలిత కళాక్షేత్రం, పబ్లిక్ గార్డెన్స్

హైదరాబాద్ - 500 004.

ACE. No. 4756

ముద్రణ :

సాయి ప్రాసెస్,

నారాయణగూడ, హైదరాబాద్ - 20

ISBN No. 81-86073-83-3

పాట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం

హైదరాబాద్

ఆచార్య ఎన్. గోపి

చైస్-ఛాన్సలర్

ముందుమాట

తెలుగు భాషాసాహిత్యాలు సంస్కృతి, చరిత్ర లలిత కళలు, జానపద గిరిజన విజ్ఞానం వంటి బహుముఖీన అంశాల వికాసం కోసం ఏర్పడిన సమున్నత విద్యాసంస్థ పాట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం. ఈ లక్ష్యాన్ని సాధించటానికి ప్రధానంగా బోధన, పరిశోధన, గ్రంథ ప్రచురణ, విస్తరణ సేవ వంటి చతుర్ముఖీన మార్గాలను అనుసరిస్తున్నది. విస్తరణ సేవ, అంతర్జాతీయ తెలుగు సంస్థల తరపున ప్రవాసాంధ్రులకు సాంస్కృతిక సేవ వంటి ఉదాత్త కార్యక్రమాలతో పురోగమిస్తున్నది. గ్రంథ ప్రచురణ క్రింద విశ్వవిద్యాలయం కావ్యాలు, విజ్ఞాన సర్వస్వ సంపుటాలు, నిఘంటువులు, మాండలిక వృత్తిపదకోశాలు, భాషా సాహిత్యం, సంగీతం, నాట్యం, నాటకం, లలిత కళలు, జానపద గిరిజన విజ్ఞానం, చరిత్ర, సంస్కృతులకు సంబంధించిన ప్రచురణలు, అనువాదాలు వెలువరిస్తున్నది. పాట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ ప్రచురణలు అశేష పాఠకాదరణ పొందుతున్నాయి.

ఈ ప్రచురణ కార్యక్రమానికి అనుగుణంగా విశ్వవిద్యాలయం ఇప్పటికే ఎన్నో ప్రముఖ గ్రంథాలను ప్రచురించింది. వ్యాఖ్యానవంతి శీర్షికన సుప్రసిద్ధ పండితులచే వ్రాచిన కావ్య, ప్రబంధాలకు వ్యాఖ్యానాలు వ్రాయించి ప్రచురించే ప్రణాళికను చేపట్టింది. ఇప్పటివరకు ఈ ప్రణాళికలో కుమారసంభవం, కాశీఖండం, శివదాత్రి మహాత్మ్యం వంటి గ్రంథాలను వ్యాఖ్యానసహితంగా ముద్రించింది.

తెలుగులో ప్రసిద్ధి పొందిన వ్రాచిన, ఆధునిక గ్రంథాలను ఇంగ్లీషు, హిందీ భాషలలోనికి అనువాదం చేయించి ప్రచురించింది. తెలుగు కథ అనే పేరుతో ప్రతి సంవత్సరం వెలువడిన ఉత్తమ కథలను ఎంపిక చేసి ముద్రించే కార్యక్రమాన్ని చేపట్టింది. తెలుగుకథ-1995 రెండు భాషల్లో వెలువరించడం జరిగింది. అలాగే 1996, 1997, 1998, 1999 కథా సంపుటాలు అందుబాటులో ఉన్నాయి.

తెలుగు విజ్ఞాన సర్వస్వ సంపుటాలను తయారు చేయించే కార్యక్రమంలో విశ్వసాహితీ, భారత భారతీలను, హిస్టరీ అండ్ కల్చర్ ఆఫ్ ది ఆండ్రాస్ అనే పేరుతో ఆంగ్లంలో ఒక సంపుటాన్ని ప్రచురించింది. భాషాభివృద్ధి కృషిలో భాగంగా తెలుగు భాషా చరిత్ర, ద్రావిడ భాషలు అనే గ్రంథాలను పునరుద్ధించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ సాంఘిక సంక్షేమ శాఖ వారి సహకారంతో డా బి. ఆర్. అంబేద్కర్ రచనలు - ప్రసంగాలు పది సంపుటాలుగా ప్రచురించింది. తెలుగు వారికి మంచి పరిశోధనా పత్రికలేని కొరతను వాఙ్మయి తీరుస్తున్నది. అలాగే విశ్వవిద్యాలయం ఇటీవల చేపట్టిన "వందగ్రంథాలు-సౌజన్య ప్రచురణలు" అనే పథకానికి దాతల నుండి మంచి స్పందన లభిస్తున్నది.

ప్రస్తుత గ్రంథం తెలుగు భాషా స్వరూపం (పదసంబంధ కోశం) పద పట్టికతో సహా తయారు చేసిన వారు డా బూదరాజు రాధాకృష్ణ. వీరు అగ్రశ్రేణి పరిశోధకులు పండితులు, నిఘంటు నిర్మాణకర్త.

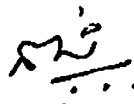
రచనానుభవం లేని విద్యార్థులు ముఖ్యంగా పత్రికారంగంలో చేరేవారికీ, చేరిన వారికీ ఉపయుక్తంగా వుండే విధంగా రచించిన గ్రంథం ఇది. దీనిని ఆధునిక కాలంలో శబ్దస్వరూపాన్ని సాధికారికంగా తెలియజేసే రచనలలో మేటిగా చెప్పుకోవచ్చు. అపసవ్య ప్రయోగాలు చేసే వారికి ఈ గ్రంథం తప్పుల్ని సరిదిద్దకోవడానికి ఉపకరించే కరదీపిక. ఆ రకంగా రచయితలకు సైతం ఈ గ్రంథం నిత్యోపయోగి అవుతుంది. నిజానికి దీన్ని కంప్యూటర్లోకెక్కించి తప్పాప్పులు (Spell checks) సరిచేసుకునే విధంగా ప్రోగ్రాం ఏర్పాటు చేస్తే మరింత ఉపయుక్తంగా ఉంటుంది.

పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం లోగడ ప్రచురించిన డా బూదరాజు రాధాకృష్ణ గారి మాండలిక పదకోశాల తయారీలో భాగంగా లలితకళా పదకోశం, 12వ శతాబ్దం తెలుగు శాసనపదకోశం, 13వ శతాబ్దం తెలుగు శాసన పదకోశంలు ఎంతో ప్రాచుర్యాన్ని పొందాయి.

ఈ గ్రంథం కూడా పాఠకుల ఆదరాభిమానాలను పొందుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

బూదరాజు

తేది : 7.6.2001

 (ఎన్. గోప) 7/6

నా మాట

తెలుగు అకాడమిలో నేను పనిచేస్తున్న రోజుల్లోనే 1974లో నాకు 'ఈనాడు' దినపత్రికతో అనుకోకుండా కొంత సంబంధ మేర్పడింది. ఆ పత్రికను చదువుతున్నప్పుడు భాషాదోషాలు అనేకం కనిపించాయి. ఆ సంగతి చెప్పగానే ఆ లోపాలను సవరించే మార్గ మన్నేషించమని రామోజీరావుగారు కోరారు. కొన్ని వందల పేజీలు చదివి వాటిలో కనిపించే ప్రధానదోషాలను గుర్తించి అప్పటి లెటర్ ప్రెస్సుకు అన్వయించే, పత్రికారచనకు సంబంధించే విషయాలను 'ఈనాడు భాషా స్వరూప'మని 1981లో ప్రచురించాను. అకాడమిలో భిన్నశాస్త్రగ్రంథాల ప్రచురణ జరుగుతుండేది తెలుగులో. కొన్ని సాధారణ నియమాలను రచయితలకు ఉద్యోగవిధిలో భాగంగా, అకాడమి పాలకమండలి నిర్దేశించిన విధానాలుగా చెప్పవలసి వచ్చింది. ఆ సందర్భంలో తీవ్ర చర్చలు జరుగుతుండేవి. కాలక్రమాన రచయితల సంఖ్య బాగా పెరిగింది. రచయిత లందరినీ ప్రత్యక్షంగా కలిసి చర్చించటంకన్నా భాషకూ శైలికీ సంబంధించి తెలుగు అకాడమి నిర్ణయించిన నియమావళిని ప్రచురించా లనుకున్నారు. ఫలితంగా 1985లో 'తెలుగు అకాడమి భాషశైలి నియమావళి' ప్రచురించాం.

మారుతున్న ముద్రణపద్ధతులవల్ల, జిల్లావారీ ఎడిషన్లు వెలువడటం మొదలయిన తరువాత విలేఖరుల సంఖ్య పెరిగి మజ్జిగ పలచబడిందని గమనించినందువల్ల పాత్రికేయులకు శబ్దస్వరూపం తెలియబరచటం అవసరమనిపించింది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా పత్రికారచయితలు విశేష్య విశేషణాలను సరిగా గుర్తించక అపప్రయోగాలు చేస్తుంటున్నారు. ఈ పరిస్థితిని గూడా గుర్తించి క్రియాపదం, దానికి నేటి అర్థం, దానికి సంబంధించిన విశేష్యవిశేషణ తద్దితరూపాదులను పట్టికా బద్దం చేయాలనే నిర్ణయం అమలుపరచదలిచాం. ఇప్పటిరాతల్లో క్రియాపదాలవాడుక -ముఖ్యంగా తెలుగుమాటల ప్రయోగం -తగ్గిపోతున్నదని గుర్తించాం. మచ్చుకు ఉదాహరించా రనటానికి బదులు ఉదాహరణ చెప్పారనిగాని, ఉదాహరించటం జరిగిందనిగాని రాసే వాళ్ళసంఖ్య పెరిగింది. భాషకూ శైలికీ సంబంధించి పూర్వోదాహ్యత

గ్రంథాలను పునర్విమర్శించాలని కూడా భావించాం. ఫలితం ఈ రూపంలో తెలుగుభాషాస్వరూపాన్ని పదసంబంధకోశమనే పేరిట్టిపదపట్టికలతో ఒకే పుస్తకంగా ఇప్పుడు ప్రచురించటం. ఈ రచన విద్యజ్ఞానం కోసం కాదు. తెలుగును అభిమానవిద్యగా నేర్చినవారికోసమూకాదు. తెలుగు మాతృభాషే అయినా రచనానుభవంలేని విద్యార్థులు - ముఖ్యంగా పత్రికారంగంలో పనిచేస్తున్న, పని చేయదలచిన యువతీయువకులు - ఉపయోగించటానికి పనికివస్తుందనే అభిప్రాయంతో సిద్ధపరిచినది.

పూర్వరూపాల్లో ఈ రచనలోని వ్యాకరణభాగాన్ని మొదట ప్రచురించిన ఉషోదయాపబ్లికేషన్స్ వారికీ తెలుగు అకాడమివారికీ నా కృతజ్ఞతలు. ఈ గ్రంథప్రచురణకు తోడ్పడుతున్న శ్రీపాటి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయంవారికీ తదుపాధ్యక్షులు డాక్టర్ గోపీగారికి, ప్రచురణకార్యక్రమాన్ని నిర్విఘ్నంగా నిర్వహించిన ప్రచురణశాఖాధిపతి ఆచార్య జయదీర్ తిరుమలరావుకు, ముద్రణమొదలయ్యేసరికి నేను మంచంపట్టగా తానుగా సాయపడతానని ధైర్యంచెప్పి తోడ్పడ్డ చిరంజీవి చిరుమామిళ్ళ రామచంద్రరావుకు, ముచ్చటగా ముద్రించిన శ్రీశాయి ప్రెస్ వారికి, తదధిపతి శ్రీ రాజశేఖర రెడ్డికి నా కృతజ్ఞతలు.

ఈ నారచననూ పదసంకలనాన్నీ జర్నలిజం విద్యార్థులకు అంకితం చేస్తున్నాను. పాఠకులు దీన్ని సమాదరిస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

- బూదరాజు రాధాకృష్ణ

హైదరాబాద్

తేది: 8-5-2001

విషయసూచిక

మొదటిభాగం

1. లక్ష్యం	-	1
2. అవసరం	-	3
3. ప్రాథమిక సూత్రాలు	-	4
4. అనువాదపద్ధతి	-	8
5. ఉచ్చారణ : లిపిలేఖనాలు	-	11
6. రూపవైవిధ్యం	-	16
7. నామవాచకాలు: లింగ, వచన, విభక్తులు	-	23
8. సర్వనామాలు, విశేషణాలు	-	33
9. అవ్యయాదులు	-	35
10. సంధులూ సమాసాలూ	-	38
11. పదజాలం: కృత్తద్ధితాలు	-	41
12. క్రియలూ-క్రియా విశేషణాలు	-	50
13. వాక్యరచన	-	57
14. విరామచిహ్నాలు	-	63
15. సాధారణవదాలు(బిన్న భాషాభాగాల్లో)	-	64

రెండోభాగం

వదసంబంధకోశం (పదపట్టిక)

1 - 170

తెలుగు భాషా స్వరూపం

1. లక్ష్యం

రూపమి 150 సంవత్సరాలుగా తెలుగు పత్రికలు వస్తున్నాయి. అప్పటిప్పటి అవసరాలకు తగినట్లు అప్పటికి తోచిన పద్ధతిలో వార్తలు ప్రచురించటమే గాని వార్తాపత్రికను ఒక నియతరీతిలో ప్రచురించే ప్రయత్నాలు జరగలేదు. పత్రికా భాషను నిర్ణీతశైలిలో ప్రయోగించే పద్ధతి తెలుగులోనే కాక ఏ దేశభాషలోనూ ఏర్పడలేదు.

ఒక్కొక్క వ్యక్తికి ఒక ప్రత్యేకశైలి ఉండేమాట నిజం. అయితే పత్రికాప్రచురణ ఎవరో ఒక వ్యక్తి చేయగలిగింది కాదు. అందులోనూ దినపత్రికల విషయంలో అసలు సాధ్యంకాదు. రకరకాల అనుభవాలూ, విద్యా సంస్కారాలూ ఉన్న వ్యక్తులు పత్రికల్లో పనిచేస్తుంటారు. వారంతా ఒక ప్రాంతంవారుగాని, ఒక కులంవారుగాని, ఒక మతంవారుగాని కాదు. విద్య, కులం, మతం, వృత్తి, ప్రాంతం వంటివన్నీ భాషలో భేదాలు తెచ్చి పెట్టేవే. భాషలో ఉన్న ఒక ప్రత్యేకత వైవిధ్యంలో ఏకత్వం. బిన్నవ్యక్తులు రాసేభాషలో ఏకత్వం సాధించటం అంటే బిన్నవిధమాండలి కాలనుంచి ఒక సాధారణ భాషాలక్షణాన్ని ఏర్పరుచుకోవటమే. ఒకేపత్రిక బిన్న ప్రాంతాలనుంచి ఏక కాలంలో వెలువడటంపై ఆ పత్రికా భాషలో సాధ్యమయినంత ఏకరూపత లేకపోతే అది 'ఒకే' పత్రిక అనిపించదు. అందువల్ల అందరూ పాటించవలసిన కొన్ని నియమాలు ఏర్పరుచుకోవాలి. ప్రపంచభాషాపత్రికలన్నింటికీ భాషావిషయంగా కూడా కొన్ని నియమనిబంధన లున్నాయి.

నియమం చేసినంతసులభంగా పాటించడం సాధ్యపడదు. అందుకు ప్రయత్నం, సాధన అవసరం. నియమంలో గొప్ప ప్రయోజనాలున్నాయి. మొదటి ప్రయోజనం సంయమనం. రెండోది ఏకరూపత. మూడోది 'నాది' అనే భావంనుంచి 'మనది' అనే అభిప్రాయానికి మారటం. నాలుగోది బహుజనసమ్మతి. ఇలా అనేకం.

సంఖ్యాద్వైష్టిలో భారతీయభాషల్లో తెలుగుది రెండోస్థానం. అయితే తెలుగు వారిలో చదువుకున్నవాళ్ళ సంఖ్య తక్కువ. నూటికి ఇరవై అయిదుమందికన్నా అక్షరాస్యులు లేరు. వాళ్ళందరూ ఒకే కోవకు చెందినవాళ్ళు కారు. సాధారణ పరిజ్ఞానమున్న సామాన్యులకు వార్తలందించే పత్రిక ఎక్కువమందికి అందుబాటులో ఉన్న సులభ సరళ భాషలో ఉండాలి. పత్రికలు స్వయంగా చదవలేక చదివించుకునే వాళ్ళు లక్షల సంఖ్యలో

ఉన్నారు. వాళ్ళందరికీ అర్థమయ్యే భాష సులభంగా ఉంటే చాలదు. మాండలిక భేదాలు వీలయినంత తక్కువగా ఉన్నది కావాలి. అధిక సంఖ్యాకులకు విపరీతార్థాలు రాకుండా చూసుకోవాలి. లేదా పత్రికకు రాదగినంత ప్రచారం రాదు. బాగా చదువుకున్న వాళ్ళ మెచ్చుకొనే చక్కని భాష కూడా ఉండాలి. అంటే నియమబద్ధత తప్పదు.

వార్తాసేకరణ, ప్రచురణలకు కొన్ని పద్ధతులూ, సంప్రదాయాలూ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్నాయి. ఆ మూలసూత్రాలకు అనుగుణంగా ఉండే భాషాశైలి నిర్ణయించుకోవటం అవసరం. వాడుక భాషలో కూడా అనేక భేదాలున్నాయి. ప్రయోజనం మీద ఆధారపడి పదజాలం, ప్రయోగం మారుతుంటాయి. పత్రికా ప్రయోజనం దృష్టిలో పెట్టుకొని అందుకు తగిన భాషారూపాలు ఎన్నుకోవాలి. పదిమంది చేసే పని కాబట్టి పదిరకాలుగా ఉంటే ప్రయోజనం కూడా పలచబారుతుంది.

పత్రికాభాషకు ప్రయోజనాత్మకమైన పద్ధతులు నిర్దేశించే ప్రాథమిక ప్రయత్నమే ఇది. అనుభవం పురస్కరించుకొని ఈ ప్రణాళికను అప్పుడప్పుడు పునర్విమర్శించుకోవలసి ఉంటుంది.

2. అవసరం

వార్తాసేకరణ ప్రచురణలు ఒకే సంస్థ చేయటం అరుదు. ప్రపంచంలోని భిన్న ప్రాంతాలనుంచి వ్యక్తుల, స్థలాల పేర్లు వగైరా వార్తల్లో వస్తాయి. ఆయ దేశాల, జాతుల ఆచార వ్యవహార సంస్కృతులను అనుసరించి వేష భాషల్లో మార్పులుంటాయి . అనేక రంగాల్లో వచ్చిన, వస్తున్న మార్పులకు, పరిశోధనలకు వార్తల్లో స్థానముంది. అందువల్ల ఆయా వ్యక్తి స్థలాదుల పేర్లను నియతపద్ధతిలో ప్రచురించటం అవసరం. కొద్దిపాటి మార్పుతో ఒక వ్యక్తి మరోవ్యక్తి అనిపించవచ్చు. ఒక భాష మరొకటిగా భాసించవచ్చు. ఈ పారపాటు తప్పించుకోవాలంటే ఏక రూపత (uniformity), నియతి (consistency) పాటించాలి. వీటిని నిరూపించే పట్టికలు పత్రికలకు అవసరం.

అక్షర క్రమం (spelling), సంక్షేపణాలు (abbreviations), బిరుదులు, తేదీలు, విరామచిహ్నాలు(punctuation), నిర్దిష్ట పత్రికాభాషకు స్థానిక సంప్రదాయానుసారం సిద్ధపరుచుకోవాలి.

ప్రపంచంలో అనేక పత్రికలు, పత్రికా భాషలూ ఉన్నా ప్రపంచ భాషగా ఉన్న ఇంగ్లీష్ నుంచి "రాష్ట్ర భాష"గా ఉన్న హిందీ/ఉర్దూ నుంచి తెలుగు పత్రికలకు వార్తలందుతుంటాయి ఎక్కువగా. శతాబ్దాలుగా నవీన నాగరకతకు, శాస్త్ర విజ్ఞానానికి, వార్తా ప్రచురణకు మనం ఎక్కువగా ఇంగ్లీష్ మీదనే ఆధారపడ్డాం. అనేక సందర్భాల్లో ఇంగ్లీష్ భాషా సంప్రదాయాలకూ, తెలుగు భాషా సంప్రదాయాలకూ భేదాలున్నాయి. టెలిప్రింటర్ మీద ఇంగ్లీష్ లో వచ్చిన వార్తలను యాంత్రికంగా అనువదించుకొని ప్రచురించే దురభ్యాసంవల్ల దేశభాషా పత్రికలు రాసే భాషలో సహజత్వం సన్నగిల్లుతున్నది. ఈ అనువాదం కూడా కాలవ్యవధిలేక చేస్తున్నందువల్ల మక్కికి మక్కి అనువాదాలు దొర్లి పత్రికాభాషలోని అనేక వికృతరూపాలు పత్రికలను ప్రజలకు దూరం చేస్తున్నాయి. ఈ ప్రమాదం తప్పించుకోడానికి పత్రికా భాషకు కొన్ని నియమాలు ఏర్పరచుకోవటం అవసరం.

ఒక వాక్యంలో విడమర్చి చెప్పగల ఒక శాస్త్ర విషయాన్ని ఒకే పదంతో గుదిగుచ్చి చెప్పటం కాల ధర్మాన్ని బట్టి అవసరం. పారిభాషికపదాల ప్రయోజనం ఈ సంక్షేపణమే. పత్రికలో ఎంతక్లుప్తంగా వార్త లందించగలిగితే అంతస్థలం కలిసి వస్తుంది. కాలం కూడా కలిసివస్తుంది. అందువల్ల మరికొన్ని విశేషవార్త లందించటం గాని, ప్రకటనలకు చోటు సంపాదించటం గాని సాధ్యపడుతుంది. అంటే పత్రికల వాడుకలో అనేక రంగాల పరిభాషకు స్థానమిచ్చి, క్లుప్తంగా వార్తలందించటానికి అత్యంత ప్రాధాన్యముంది. పరిభాష నియతంగా ఉండకపోతే ఉద్దేశించిన అర్థముకట్టే వాడిన పదం మరొకటై పాఠకులకు విరుద్ధంగా అర్థమవుతుంది. కాబట్టి సర్వసాధారణంగా పత్రికలు వాడే పారిభాషికపదాల పట్టిక ఒకటి సిద్ధం చేసుకోవడం అవసరం.

3. ప్రాథమిక సూత్రాలు

ప్రపంచవ్యాప్తంగా పత్రికా రచన (journalism) కొన్ని సిద్ధాంతాలకు కట్టుబడివుంది. మరికొన్ని అనుభవాలు సంపాదించుకొంది. దేశవిదేశాలవారి అనుభవాలు ఆకళించుకొని, మన అవసరాలకు అన్వయించుకోవటంలోనే అభివృద్ధి ఉంది. ఏ సిద్ధాంతమూ, ఏ అనుభవమూ శాశ్వతం కావు. పదే పదే వాటిని సంస్కరించుకోవలసి ఉంటుంది. అయితే కొన్ని మూల సూత్రాలు దేశకాలాతీతంగా ఉంటాయి. అవి గమనించాలి. ఆయా సూత్రాలను ప్రాధాన్య క్రమంలో నిర్దేశిద్దాం. అవి విధి నిషేధాలు రెండూ చెప్తాయి.

1. వార్తా సేకరణలో ఆరు ప్రధాన విషయాలను గుర్తించాలి: ఎవరు (who), ఏమిటి (what), ఎప్పుడు (when), ఎక్కడ (where), ఎందుకు (why), ఎలా (how). అన్ని సందర్భాల్లోనూ ఇవన్నీ దొరక్కపోవచ్చు. కానీ ఇవన్నీ ఉన్నది పూర్తి సేకరణ. అలాగే వార్తా ప్రచురణలో మూడు ప్రాథమిక పద్ధతులు అవలంబించాలి: పరిశీలన (checking), విశదీకరణ (clarifying), సంక్షేపణ (condensing). వచ్చిన వార్తాల్లోని సత్యాసత్యాలను మొదట పరిశీలించాలి. తరువాత నలుగురికి అర్థమయ్యే విధంగా రాయాలి. ఆ మీదట రాసిన వాక్యాలను కుదించాలి. ఈ క్రమం ప్రధానం.
2. పత్రికాభివృద్ధికి ప్రధానమైనది స్థలాన్ని, కాలాన్ని సద్వినియోగం చేయటం. అంటే వార్తలను క్లుప్తంగా చెప్పి రికార్డకాల వార్తలను అందించగలటంలో, వీలైనంత త్వరలో వార్తలందించగలటంలో పత్రిక సమర్థత, ప్రచారం ఆధారపడతాయి. కాబట్టి తొందరగా కుదించి వార్తలివ్వాలి. ఒక సుప్రసిద్ధ పత్రికా రచయిత కుదించును గురించి పద్య రూపంలో ఇలా చెప్పారు:

" ... Cut out all the extra trimmings
Boil it down
Skim it well then skim the skimmings
Boil it down
When you're sure it would be a sin to
Cut another sentence into
Send it down and we'll begin to
Boil it down."

3. వార్తాకథనం (News story)లో అనవసర విషయాలకు తావు ఉండకూడదు. చెప్పదలచిన విషయాన్ని ముక్కుకు సూటిగా, ఆకర్షణ కరంగా చెప్పాలి. సరైన మాటలతో చిన్న చిన్న వాక్యాలతో స్పష్టంగా చెప్పివలసినంతవరకే చెప్పాలి. ఒక అమెరికన్ పత్రికా రచయిత్రి ఈ విషయాన్ని మనోహరంగా చెప్పింది:

" A press release should be the length of a woman s skirt, short enough to attract attention and long enough to cover the subject."
4. పూర్తి వార్తను శీర్షికల్లో సూచించవద్దు. పాఠకులు శీర్షికలు మాత్రమే చదివి విషయం గ్రహిస్తే, వారికి మొత్తం పత్రిక చదవాలనే ఉత్కంఠ ఉండదు. పత్రిక చదివించేటట్లు ఉండాలంటే శీర్షికల్లో పూర్తి వార్త తెలియకూడదు.
5. శీర్షికల్లో చెప్పిన విషయాలు ఉపశీర్షికల్లో (sub-heads) పునరుక్తం కాగూడదు.
6. శీర్షిక క్రియాశీలంగా ఉండాలి. స్పష్టత కోసం, మనసుకు హత్తుకొనేలా ఉండటం కోసం శీర్షికలో క్రియా పదం ఉండాలనే పాఠసూత్రాన్ని పాటించడం ముఖ్యం. ఎవరో ఏదో చేసినట్లు, ఎక్కడో ఏదో జరిగినట్లు చెప్పటం చాలా మంచిది.
7. శీర్షిక సులభంగా తొందరగా చదవటానికి వీలుగా ఉండాలి. వార్తంతా చదివించేటట్లుండాలి.
8. శీర్షికలో సాధ్యమయినంత చిన్న మాటలు వాడాలి. శీర్షిక వీలయినంత క్లుప్తంగా కొద్ది మాటల్లో ఉండాలి.
9. వీలైతే శీర్షికలో సంక్షేపణలు (abbreviations) వాడవద్దు.
10. శీర్షికలో సందిగ్ధ వాక్యంగాని, పదంగాని పనికిరాదు.
11. శీర్షికలో అనవసరమైతే పెద్దల అభిప్రాయాలు కొటేషన్లలో ఇవ్వాలి. ఇందువల్ల పత్రికాభిప్రాయం బయటపడదు. బాధ్యత తగ్గుతుంది. ప్రమాదం తప్పుతుంది.
12. శీర్షికలో ఆశ్చర్యార్థకాలు వాడవద్దు - విధిలేకపోతే తప్ప. ఆశ్చర్యార్థకం అసమర్థతకు చిహ్నం.
13. ఉపశీర్షికలో ముఖ్యాంశం మాత్రమే ఉండాలి. చిన్నదిగా ఉండాలి.
14. వివరణ (intro/lead) క్లుప్తంగా ఉండాలి. చిన్న చిన్న వాక్యాల్లో ఉండాలి. మహత్తర, బృహత్తర వంటి విశేషణాలు వాడవద్దు. మీకు మహత్తరమయింది పాఠకులకు సామాన్య మనిపించవచ్చు.

15. వాస్తవిక సంఖ్యలు, అంకెలు మాత్రమే ఇవ్వండి. వాటికి విశేషణాలు చేర్చవద్దు. వ్యక్తిని బట్టి మారే విలువలకు విశేషణాలు చేరిస్తే వార్తా కథనం అస్తవ్యస్తంగా వుంటుంది.
16. సారాంశం గాని (summary ead), విషయం గాని (body) క్లుప్తంగా చిన్న చిన్న వాక్యాల్లోనే ఉండాలి.
17. పేరాగ్రావులు పది పంక్తులకు తక్కువ కాకుండా, పదిహేను పంక్తులకు మించకుండా ఉండాలి.
18. వార్తా కథనం కూడా సంక్షిప్తంగా ఉండాలి. ప్రధానాంశాలన్నీ అందులో ఉండాలి. అందువల్ల అనేక రకాల వార్తలందించడం సాధ్యం అవుతుంది.
19. జరుగువంటి (ఇంగ్లీష్ లో get వంటి) క్రియలను పదేపదే వాడవద్దు. తెలుగులో చిన్న చిన్న క్రియాపదాలు అనేకం ఉన్నాయి. మార్చి మార్చి వాడాలే గాని ఒకే క్రియ వాడకూడదు.
20. కర్మణి ప్రయోగం సాధ్యమయినంతవరకు పరిహారించాలి. ఒక పనిజరిగినట్లు చెప్పటం మంచిది గాని (active voice లో), కర్మను కర్తగా చెప్పటం (passive voice లో లాగా) మంచిది కాదు. తెలుగులో ఇంగ్లీష్ లో లాగా active passive voices లేవు. మనది middle voice. అందువల్ల ఇంగ్లీష్ ను అనుకరించి 'బడు' చేర్చిన రూపాలు వాడటం భాషాస్వభావానికి విరుద్ధం.
21. యత్నదర్శక ప్రయోగాలు (relative constructions) పరిహారించాలి ('ఎవడైతే...వాడు' వంటివి). ఇంగ్లీష్ హిందీ భాషల్లోలాగా తెలుగులో ఇవి సహజం కావు.
22. పెద్ద పెద్ద మాటలు, మారుమూల పదాలు, 'పాతబడ్డమాటలు' వాడకూడదు. నెలకొను, కైకొను, (విద్య) గరవు, పలువురు మొదలైనవి ఈనాటి వ్యవహారంలో లేని పాతమాటలు.
23. సుదీర్ఘ సమాసాలు, కవితాభాష విధి లేనప్పుడుతప్ప వాడవద్దు.
24. బొమ్మలకిచ్చే వివరణ (caption/legend) సంగ్రహంగా చిన్నమాటల్లో ఉండాలి.
25. సుదీర్ఘసమాసం చదవటానికి పట్టేకాలంలో నాలుగైదు చిన్నమాటలు చదివి అర్థం చేసుకోవటం సాధ్యం. అందువల్ల చిన్నమాటల్లో చెప్పటమే మేలు.

ప్రాథమిక సూత్రాలు

26. గౌరవ వాచకాలు వాడవద్దు. క్రియాపదం బహువచనంలో ఉంటే సరిపోతుంది. బిరుదులు, శ్రీ, శ్రీమతి, కుమారి వంటి ఉపపదాలు వాడవద్దు. అందరి విషయంలోనూ ఈవివరాలు తెలియవు. తెలుగులో క్రియాపదంద్వారా కావలసినంత గౌరవం చూపవచ్చు.
27. సమాసాలను ఒక్కమాటగానే భావించి ఎడం లేకుండా ముద్రించాలి. 'భారత దేశం' అని ముద్రించవద్దు. మొత్తం మీద ఎన్నో పంక్తుల స్థలం వృధా అవుతుంది. చదివితే ఎక్కడెక్కడకు ఆపుతామో అంతవరకూ ఒక్కమాటగా భావించి ముద్రించాలి. ఒకచోట చెప్పిన వార్తనే మరోచోట చెప్పవద్దు. ఒకే రోజు రెండు మూడుసార్లు భిన్న ప్రాంతాలనుంచి గాని, వ్యక్తులనుంచి గాని ఒకే వార్త కొద్దిపాటి మార్పులతో గాని, సవరణలతోగాని వచ్చినా సరే - అంతా ఒకేచోట ప్రచురించాలే గాని భిన్నశీర్షికలతో రెండుమూడు చోట్ల ఒకే వార్త ప్రచురించకూడదు.
- 28 సంపాదకుల / పత్రికాధిపతుల ఆమోదం / అంగీకారం లేకుండా సొంత అభిప్రాయాలను, దృక్పథాలను ప్రచురించవద్దు. అది నేరం. ప్రమాదం ఉద్యోగికి కాదు, పత్రికకు కూడా.

4. అనువాద పద్ధతి

అనువదించటం ప్రధానంగా రెండు విధాలు. ఇతర భాషల నుంచి (source languages) తెలుగులోకి (target language) అనువదించటం సర్వసాధారణమైన మొదటి పద్ధతి. ఇందులో మొదటి భాషను రెండోది అనుసరిస్తుంది. ఒకే భాషలోని జటిలమైన భాషను సులభభాషగా మార్చటం కూడా అనువాదమే. అయితే ఇది మొదటి పద్ధతికన్నా కష్టమేగాని దోషరహితం. మొదటి పద్ధతి పరిశీలిద్దాం.

అనువాదం చేసే వ్యక్తికి రెండు భాషల్లోనూ సమానమైన పరిజ్ఞానం ఉంటే తప్ప అది సరళంగా సాఫీగా జరగదు. సమానత అనేది ఆదర్శమేగాని సాధ్యం కాదు. రెండు భాషలూ ఒకే భాషాకుటుంబానికి చెందినా-అయాభాషల వ్యవహారాల సామాజికసంస్కృతీ, విద్యాబుద్ధులూ సమానమైనా - కనీసం సన్నిహితంగా ఉన్నా - అనువాదం సమగ్రంగా సాధ్యం కాదు. అనువాదకుడు మానవుడు కాబట్టి అతని ఆలోచనలు, అనుభవాలు, ఆభిరుచులూ మూలరచయిత లక్షణాలకన్నా విభిన్నంగా ఉండకతప్పదు. అందువల్ల అనువాదంలో ఆత్మా శ్రయత (subjectivity), కొంత కృత్రిమత్వం తప్పవు. అంటే సిద్ధాంతరీత్యా ఏ మానవుడూ నిర్దుష్టంగా అనువదించలేడు.

భిన్న భాషల్లోని ధ్వనులూ, వర్ణక్రమం, పదజాలం, పదబంధాలు, పదనిర్మాణం, సంధిపద్ధతి, పదక్రమం, వాక్యరచనా అన్నిటా ఒకటిగా ఉండవు. భిన్నభాషావ్యవహారాల ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ, సాంఘిక పరిస్థితుల్లో ఎన్నో విభేదాలుంటాయి. అందువల్ల అనువాదం ఎప్పుడూ అతుకుల బొంతగానే ఉంటుంది. భిన్నభాషల పదజాలం మధ్యగాని, పదసంఘటనలోగాని పూర్తి సోలిక ఉండదు. అందువల్ల ఏ వ్యక్తి చేసిన అనువాదమైనా మూలానికి దగ్గరగా ఉంటుందేమోగాని అన్నివిధాలా సమానంగా ఉండదు.

ఆధునికసిద్ధాంతాల ప్రకారం అనువాదం యంత్రసాధ్యమేగాని వ్యక్తి సాధ్యంకాదు. No man ever translates he always transcreates అనేది సిద్ధాంతం. సిద్ధాంతరీత్యా అనువాదం యంత్రసాధ్యమైనా ఈనాటికి లభ్యమైన ఏ అనువాదయంత్రమూ (translating machine) ఆచరణలో నిర్దుష్టం కాలేదు. ఇటువంటి అనేక కారణాలవల్ల ఒక భాషనుంచి మరో భాషకు ఎవరు ఎంత బాగా అనువాదం చేశారనుకున్నా సహజత్వం అసాధ్యంగానే ఉంది.

అన్యభాషల్లో వచ్చిన వార్తలను కావలసినంత సమయం తీసుకుని చేసే అనువాదాల విషయంలోనే పైన చెప్పిన అసాధ్యత, కృత్రిమత్వం కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తుంటే పరుగులమీద చేసే పాత్రికేయుల అనువాదం సంగతి చెప్పనక్కరలేదు - వారెంత మహనీయులైనా. అంటే అనువాదేతరమైన మరోమార్గం అన్వేషించకతప్పదు.

అనువాదపద్ధతి

నాగరకభాషలని, ప్రపంచభాషలని, వైజ్ఞానిక భాషలని పేరు మోసిన అంతర్జాతీయ భాషల్లో దేంట్లోనయినా చెప్పగల భాషాలను ఆటవిక భాషలని, అనాగరక భాషలని, అలిఖిత భాషలని, చెప్పే ఏ సామాన్య భాషలోనైనా చెప్పగలమని భాషాశాస్త్రజ్ఞులు నిరూపించారు. ఏ కొత్త భాషాన్నయినా, ఎంత జటిలమైన సమస్యనయినా ఒక వ్యక్తి తన మాతృభాషలో పరమసమర్థంగా వ్యక్తీకరించగలడు. అందుకొక్కటే అతనికి కావలసిన లక్షణం; అది తన మాతృభాష తనకు రావటం మాత్రమే. పది పన్నెండేళ్ళ వయసాచ్చిన ప్రతిసాధారణవ్యక్తీకీ తన మాతృభాషలో విస్తృతంగా, నిరుష్టంగా మాట్లాడగల శక్తిసామర్థ్యాలుంటాయి. వయసు, అనుభవం పెరిగే కొద్దీ నేర్చుకొనేవి కొత్త మాటలు, చేసేవి కొత్త ఆలోచనలు.

ఒక వ్యక్తి తాను మాతృభాషలో మాట్లాడేటప్పుడు తప్పులు చేయడు. రాసేటప్పుడు చేయవచ్చు. అందువల్ల రాసినదాన్ని సరిచూసుకోవటం ఎంతో అవసరం. స్వతంత్ర రచన చేసిన మహాకవులు కూడా (ఉదాహరణ గోల్డ్స్మిత్, గెథే, గురజాడలు) తమ రచనలకు ఎన్నోసార్లు మెరుగులు దిద్దుకొన్నట్లు మనకు తెలుసు. పునారచన సిగ్గుచేటు పనికాదు; గర్వకారణం.

సిద్ధాంతం వదిలిపెట్టి, ఇతర భాషల్లో వచ్చిన వార్తలు స్వతంత్ర రచనలనిపించేటట్లు రాసే పద్ధతులు, వాటి ఆచరణయోగ్యత పరిశీలిద్దాం. కింద సూచించిన క్రమం పాటిస్తే అనువాదక్షేత్రం తగ్గి స్వతంత్రరచనలాగా ప్రతికాభాష భాసిస్తుంది.

1. టెలిప్రింటర్ మీద వచ్చిన అన్యభాషా వార్త చదువుతూ మొదట అందులోని ముఖ్యాంశాలు రాసుకోవాలి.
2. రెండోసారి చదివి అందులో ఏమైనా పారిభాషిక పదాలుంటే గుర్తు రాసుకోవాలి.
3. ఇతరభాషలోని ముఖ్యాంశాలను, పరిభాషను మాత్రం అనువదించుకోవాలి.
4. వార్తలోని సారాంశం ఇప్పుడు తెలుసు కాబట్టి, దాన్ని తామే చెప్పుతున్నట్లు తెలుగులో రాయాలి. ఇందువల్ల మూలంలోని ప్రతిపదానికీ, పదబంధానికీ అనువాదం వెతుక్కోవటం, మూలభాషావాక్యాల్లోని పదక్రమాన్ని (word order) మాతృభాషాపదక్రమంలోకి మార్చుకోవటం అనే బాధలు పోయి తెలుగు వాక్యరీతి సహజంగా ఉంటుంది. ఒక్క పారిభాషిక పదాలకు మాత్రమే అనువాదం ఉంటుంది. రోజువారీ వాడుకలో వచ్చే పారిభాషిక పదాల పట్టిక సిద్ధం చేసుకొనివుంటే మూలపదాల స్థానంలో తెలుగు మాటలు ప్రయోగించటం తేలిక అవుతుంది.

5. మూలభాషలోని పారిభాషిక సాంకేతికపదాల తర్జుమా కోసం కాలం వృథా చేయవద్దు. మనపట్టికలో ఉన్న మాటలను వాటి స్థానంలో తరవాత ఉంచవచ్చు. లేనివాటిని తెలుగు లిపిలో రాయవచ్చు.
6. ఒకసారి అనువదించిన తరవాత మూలంలోని ప్రధానాంశాలు వచ్చాయో లేదో సరిచూసుకోవాలి. అంతేగాని మూలంలోని ప్రత్యక్షరం, ప్రతిపదం, పదబంధం తెలుగులోకి వచ్చాయో లేదో పరిశీలించటం, రాకపోతే మక్కికి మక్కిగా వాటిని తేవాలని ప్రయత్నించటం వృథాశ్రమే కాక అర్థరహిత చర్యకూడా. ఆతరవాత మూలాన్ని తిరిగి చూడకూడదు.
7. తెలుగులో ఈవిధంగా స్వతంత్రంగా రాసిన వాక్యాలను మరోసారి చదివి భిన్న వాక్యాలుగా మార్చడం, సరైన మాటలు సమకూర్చటం, విషయాన్ని వీలయినంత సంక్షిప్తంగా, సంగ్రహంగా చిన్న మాటల్లో చెప్పటం తరవాతి చర్య. ఈ పని చేసేటప్పుడు మరోభాషలో వచ్చిన వార్తను పోల్చుకోడానికైనా తిరిగి చూడగూడదు.
8. వార్తను వైవిధ్యంగా తెలుగులో తీర్చిదిద్దిన తరవాత శీర్షిక నిర్ణయించాలి. శీర్షికలో వార్తలోని ప్రధాన విషయమేగాని వివరాలు చెప్పగూడదు. శీర్షికా లక్షణాలు మూడో అధ్యాయంలో చూడవచ్చు.

5. ఉచ్చారణ: లిపిలేఖనాలు

1. మనం ఉచ్చరించే ధ్వనులన్నిటికీ తెలుగులిపిలో, లేఖన సంప్రదాయంలో సంకేతాలు లేవు. అక్షరమాలలోని సంకేతాలన్నీ ఆధునికావసరాలకు అక్కరలేదు. ఒకే ధ్వనిని భిన్న సంకేతాలతో, భిన్న ధ్వనులను ఒకే సంకేతంతో నూచించటం జరుగుతున్నది. ఏక రూపత కోసం కింద పేర్కొన్న లేఖన సంప్రదాయాలను పాటించవలసి వుంటుంది.
2. ఇ, ఈ, ఉ, ఊ, ఎ, ఏ, ఒ, ఓ, లకు బదులుగా పదాదిని యి, యి, యు, యూ, యె, యే, వో, వో లను రాయవద్దు. నిమంటువుల్లో ఆయా శబ్దాల అర్థాలు తెలుసుకోవటం కష్టమవుతుంది. శబ్దస్వరూపం తెలియదు. కాబట్టి పదాదిన అచ్చులే రాయండి.
3. ఋ, ౠ, ౡలను వాడనక్కరలేదు. ఋకారం సంస్కృత పదాల్లోనే కనిపిస్తుంది. ఉదా. వృక్షం. 'ద్రువపత్రం' వంటి శబ్దాల్లో వ్రువనుడి లేదని గుర్తించాలి. 'రుజువు' వంటి మాటల్లో ఋకారం లేదు. నేటి తెలుగులోని 'కుంగు' వంటి శబ్దాలకు 'క్యంగు' వంటి పూర్వరూపాలు లేవు. ౠ కారం ఉందని భావించే 'క్లుప్త' శబ్దాన్ని 'క్లప్త' మని రాయనక్కరలేదు.
4. తెలుగు మాటల్లో ఐ, ఔ లకు బదులు అయ్, అవ్ లను రాయవచ్చు. 'ఐరావతం, ఔషధం' వంటి ఎరువు మాటల్లో అది పనికిరాదు.
5. ఇంగ్లీషులోని 'జె' ధ్వని ఎరువుమాటలద్వారా తెలుగులో బహుశవ్యాప్తికి వచ్చింది. దానికి సంప్రదాయ సిద్ధమైన సంకేతం లేనందువల్ల 'బాంకు, బేంకు, బైంకు, బ్యాంకు' అని నానారూపాలుగా రాస్తున్నారు. 'బైంకు' అని ఏత్వం కింద అడ్డుగీత రాసి ఆ ధ్వనిని నిర్దేశించవచ్చు. అకారాది క్రమంలో ఈ ధ్వని ఏ కారం తరవాత వస్తుంది.
6. అరసున్నను వాడవద్దు. నిండుసున్నతో పంక్తిని మొదలు పెట్టవద్దు. దానితో ఏపదమూ మొదలుకాదు. పదాంతంలోని సున్నకు మ కారం విలువే ఉంటుంది. ఉదా. 'గులాం' అనే మాట ఉచ్చారణలో 'గులామ్'తో సమానం. ఇటువంటి ఎరువు మాటలకు బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు సున్నస్థానంలో 'ము' వస్తుంది. ఉదా. క్లయిం+లు=క్లయిములు, బేక్టీరియం+లు=బేక్టీరియములు. లిపిలోని సున్న విలువ ఉచ్చారణలో స్థానాన్ని బట్టి మారుతుంది. ఉదా. 'వంక' 'వంక్'తో సమానం. కానీ అన్యదేశాల విషయంలో ఈ సూత్రం పూర్తిగా అన్వయించదు. మచ్చుకు 'చెమ్మి' అని రాయాలేగాని 'చెంకీ' అని కాదు.

7. సంస్కృత పదాల్లో మాత్రమే విసర్గ ఉంటుంది. సంధిలో విసర్గ కొన్ని మార్లు మారుతుంది. కొన్నిసార్లు నిలుస్తుంది. కొండగుర్తుగా ఏది సూచనలు గుర్తించండి.
- (అ) క,ఖ,వ,ఫ-ల ముందున్న విసర్గ మారదు. ఉదా. అంతఃకరణం, దుఃఖం, అంతఃపురం, వయఃఫలితం.
- (ఆ) చ,చ,శ -ల ముందున్న విసర్గ, సంధిలో శకారంగా మారుతుంది.
ఉదా. మనః+ చాంచల్యం → మనశ్చాంచల్యం
రజః+చవి → రజశ్చవి
అంతః+శత్రువులు → అంతశ్శత్రువులు
- (ఇ) ట,ఠ -ల ముందున్న విసర్గ, సంధిలో షకారంగా మారుతుంది.
ఉదా. ధనుః+టంకారం → ధనుష్టంకారం
- (ఈ) త,థ,న -ల ముందున్న విసర్గ, సంధిలో సకారంతో నమానం.
ఉదా. మనః+తాపం → మనస్తాపం
అంతః+సారం → అంతస్సారం
- (ఉ) సరళ స్థిరాలకు ముందున్న విసర్గ, ఓకారంగా మారుతుంది.
ఉదా. మనః+గాంభీర్యం → మనోగాంభీర్యం
వయః+వృద్ధుడు → వయోవృద్ధుడు.
- (ఊ) అనునాసికాలముందున్న విసర్గ, రేఫగా మారుతుంది.
ఉదా. అంతః+నేత్రం → అంతర్నేత్రం
8. చ్,జ్ లను రాతలో చూపవద్దు. చ,జ-లు చాలు.
9. పదాదిన జ,ఞ,ణ,శ-లు రావు. సున్న రాదు. పొల్లు హల్లులు రావు.
10. నేటి భాషలో భిన్నోచ్చారణలున్న రెండు సంయుక్తాక్షరాలకు బదులు ఒక్క 'క్ష' కారాన్నే వాడవచ్చు. ఉదాహరణకు వృక్షం, పక్షి వంటి మాటల్లోని క్ష కారానికీ, 'ఎలక్షన్, రిక్ష' వంటి వాటికీ ఉచ్చారణలో భేదముంది.
11. 'జ్జ' అనే సంయుక్తాక్షరాన్ని భిన్న విధాలుగా ఉచ్చరిస్తున్నారు. కానీ ఆజ్ఞ, జ్ఞానం వంటి మాటలను నిఘంటువుల్లో రాసే తీరులోనే రాయండి.
12. య,వలతో మొదలయ్యే మాటలను తప్ప, నిఘంటువుల ప్రకారం అచ్చులతో

ఉచ్చారణ: లిపిలేఖనాలు

మొదలయ్యే మాటలను య,వలతో మొదలుపెట్టి రాయవద్దు. మచ్చుకు 'వచ్చు' అని రాయండి కాని 'వొచ్చు, ఒచ్చు' మొదలుగా రాయకండి.

13. బండిరాను(=అ ను) రాయకండి. దానికి బదులు సాధురేఫనే(=ర) రాయండి.
14. ఇంగ్లీషులోని 'f' (=ఫ) వంటి ధ్వని ఇప్పటి వాడుకలో అన్యదేశ్యాల ద్వారా బహుళవ్యాప్తికి వచ్చింది. కొన్ని సందర్భాల్లో ఫకారం వాడినందువల్ల అర్థభేదం సృష్టించదు. ఉదాహరణకు ఈ మాటలు గమనించండి; కాఫీ (copy): కాఫీ (coffee); రూపు (form)= రూఫు(rroof), కాపర్ (copper): కాఫర్ (coffer/ kafir); పాలు(milk); ఫాలు (fall-of a sari). కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఫకారం తోటి మాటలకు ఫ కారోచ్చారణ వినిపిస్తుంది. మచ్చుకు కఫం (కఫం), ఫలం(ఫలం). కానీ సంస్కృత శబ్దాల్లోని ఫకారాన్ని యథాతథంగా రాయండి. కొన్ని సమయాల్లో ఫకారం రాస్తున్నారుగాని అసలు ధ్వని ఫకారమే. (ఫలానా ← ఫలానా). అందువల్ల 'f' ధ్వని సూచకంగా ఫకారం కింద గాని, ఫకారం కిందగాని చిహ్నమున్న రాసి సరైన ఉచ్చారణను సూచించటం మంచిది. ఆకారాది క్రమంలో ఈ ధ్వని ఫకారం తరవాత వస్తుంది.
15. ఒత్తక్షరాలను (మహాప్రాణాలను) రాయటంలో ఎంతో జాగ్రత అవసరం. చదువుకోని వారి వాడుకలో ఈ భేదం లేదు. చదువుకున్నవారు ఈ భేదం గుర్తించటం ఎంతో అవసరం. అందుకు నిఘంటువు చూసే అలవాటు చాలా తోడ్పడుతుంది. ఉచ్చారణ భేదం వల్ల అర్థభేదం వస్తేనే రాతలో భేదం చూపాలి. ఉదాహరణకు అర్థం (=భావం, డబ్బు మొ.), అర్థం (=సగం) అనేవి వేరు వేరు మాటలు. అలాగే శోధ(= పరిశీలన, వెదకటం మొ.), శోధ, (=నొప్పి, శూల) వేరువేరు మాటలే. పలం(=3తులాలు), ఫలం (=పండు) అనేవి అర్థభేదం కల మాటలు. కరం (=చేయి, కప్పం), ఖరం (=గాడిద) ఒకటి కావు. గాతం (=గుంట), ఘాతం (=దెబ్బ, బాణం మొ.) శబ్దాల అర్థాలు వేరు.
16. శ,ష,స-ల వాడుకను నిఘంటువుల ద్వారా తెలుసుకోవాలి. 'ష' ధ్వని ఉచ్చారణలో వినిపించే క్రియారూపాల్లోని 'స'కారం బదులు 'శ' కారం రాయవచ్చు. ఉదా. చేసి, చేశాడు (చేసాడు-అని రాయవద్దు).
17. ఒత్తక్షరాలుగా ణ,ళ ల కింద ణ,ళ-లను రాయనక్కరలేదు. క్రమంగా న,ల-లను వాడండి. ఉదా. వాణ్ణి, నీళ్లు.
18. పంక్తికి మొదట సున్నాగాని, పొల్లుహల్లుగాని రాయవద్దు.

6. రూప వైవిధ్యం

1. భాషలో రూపవైవిధ్యానికి అనేక కారణాలున్నాయి. ప్రాంత, కుల, మత, వృత్తి భేదాలవల్ల రూపభేదాలు రావటం ఒక తీరు. చారిత్రక కారణాల వల్ల రూపభేదాలు రావటం మరోతీరు. ఉపయోగభేదంవల్ల భిన్నరూపాలు కలగటం ఇంకోతీరు. ఉదాహరణకు 'వచ్చాడు, వచ్చిండు, వచ్చినాడు, ఒలిపొచ్చాడు' మొదలైన రూపాలు ప్రాంతీయభేదాలను సూచిస్తాయి. 'లేచాడు, లెగిశాడు' వంటివి కులభేదం సూచించేవి. 'నాకు చెప్పాడు, నాకీ చెప్పాడు', 'దారం తెగింది, దారం విరిగింది' మొదలైనవి మతభేదం సూచిస్తాయి. 'బెండకాయ, మరచక్రం; నాగలి, మడక; పునాది/బునాది/గునాది మొదలైనవి భిన్నకాలాల్లో భిన్నభాషలనుంచిగాని, భిన్నానుభవాలనుంచి గాని పదాలను ఎరువు తెచ్చుకోవటం, సృష్టించుకోవటం అనే చారిత్రక కారణాలవల్ల వచ్చిన రూపభేదాలు. అలాగే చదువుకున్నవారు ఉపయోగించిన పద్ధతిని తార్కికంగాగాని, అతార్కికంగా గాని ఇతరులు పాటించినందువల్ల రూప వైవిధ్యం వస్తుంది. మచ్చుకు సంస్కృతంలోని 'చణక' శబ్దంనుంచి వచ్చిన 'చెనగ' అనే మాట ఎక్కువమంది మాట్లాడుతున్నా, 'సెనగ' అనే పండిత వ్యవహారంలో ఉంది; కాని 'చాప' అని చదువుకున్నవారంటే 'సాప' అని ఇతరులంటున్నారు.

2. ఇన్నిరకాల కారణాలవల్ల మాతృభాషలోనే రూపవైవిధ్యం కనిపిస్తుండగా అన్యభాషా ప్రభావం వల్ల మరికొన్ని రూపభేదాలు కలుస్తున్నాయి. మచ్చుకు '-దార్' అనే ప్రత్యయం పర్షియన్ నుంచి వచ్చింది. హిందీ/ఉర్దూ పదాలకే చేరుతుంది. ఇప్పుడు కొన్ని తెలుగు మాటలకు కూడా చేరుతున్నది. ఉదా: అమ్మకందారు, కొనుగోలుదారు. అలాగే -వంతం అనే సంస్కృత ప్రత్యయం నామవాచకాలను విశేషణాలుగా మార్చడానికి వాడవలసింది (గుణం- గుణవంతం). అయితే దాన్ని తప్పుగా విశేషణాలమీద కూడా కొందరు వాడుతున్నారు(సమర్థం-సమర్థవంతం). తెలుగు బహువచనప్రత్యయం -లు. కొన్ని ఇంగ్లీష్ మాటలను ఎరువు తెచ్చుకొన్నప్పుడు ఆ భాషలోని '-s' అనే ప్రత్యయాన్ని కూడా తెచ్చుకున్నాం. అయితే కొన్ని సందర్భాల్లో ఇందువల్ల అర్థభేదం వస్తుంది. ఉదా:

అ) వాడు రూళ్లు గీస్తున్నాడు- 'రూల్సు' అనకూడదు.

వాడు రూల్సు మాట్లాడుతున్నాడు- 'రూళ్లు' అనకూడదు.

ఆ) రూపాయి నోట్లు- 'నోట్సు' కాదు.

నోట్సు రాస్తున్నాడు- 'నోట్లు' కాదు. (ఇక్కడ నోట్సు బహువచన రూపమని నిర్ధారణగా చెప్పలేం; 'నోట్' అని ఏకవచన రూపమే వాడితే అర్థం మారుతుంది)

రూపవైవిధ్యం

3. వైవిధ్యము తెలుగులోనే ప్రాంతభేదాలవల్లకూడా కొన్ని రూపాలకు వ్యాకరణార్థ భేదం కలుగుతున్నది. ఉదా: 'చెప్పేను' అని రాస్తే కోస్తా వాడుకలో తరవాతి కాలంలో చెప్పవచ్చును అని అర్థం. అన్ని ప్రాంతాల్లో ఆ అర్థం రాదు. 'వస్తున్నది' అంటే రావటం జరుగుతున్నదనే అర్థం. కొన్నిచోట్ల 'వస్తోంది' అంటేగాని ఆ అర్థం రాదు. వాక్యాల్లో కూడా ఈ కష్టముంది. 'నాకు చెప్పాడు/నాకు అన్నాడు'. రెండోవాక్యం కొన్నిచోట్ల మొదటివాక్యం అర్థంలోనే వాడారు. ఇతరప్రాంతాల్లో ఆ వాక్యం తప్పు. కొన్ని చోట్ల సహజంగా ఉండే కొన్ని మాండలిక పదాలు ఇతర ప్రాంతాల్లో అశ్లీలమనిపిస్తాయి. ఉదా: గుంట, దొబ్బు, ఎత్తు('గుడ్డ లెత్తండి'), సరుకు మొదలైనవి. వీటిని వాడకూడదు.
4. శబ్దస్వరూపం, అర్థం - ఈ రెంటికీ ఉన్న సంబంధం తెలియనందువల్ల చేసే అప్రయోగాల వల్ల వచ్చే రూపవైవిధ్యం అపారంగా ఈనాడు పత్రికాభాషలో కనిపిస్తుంది. వ్యవహారం రెండు రకాలు : (1) శిష్టవ్యవహారం (ఇది అనేక గ్రంథాలు చదివినవారి వాడుక), (2) లోకవ్యవహారం (ఇది చదివీ చదవనివారి వాడుకగాని ఇందులో అంతులేని అనుభవం ఉంది). లోకం, శాస్త్రం చూసిన, చదివిన వాడే పండితుడు. వ్యవహారజ్ఞానలోపం వల్ల, వచ్చిరాని సంస్కృతపదం వాడితే గంభీరంగా ఉంటుందనే దుర్భ్రమవల్ల వచ్చిపడ్డ రూపవైవిధ్యం అంతటినీ ప్రదర్శించటం సాధ్యంకాదుగాని, వందల వేలసార్లు తప్పుగా ప్రయోగిస్తున్న కొన్నిమాటలు, వాటి సరైనరూపాలు కొన్ని ఉదాహరించటం సాధ్యమే.
5. ఈ విధమైన వైవిధ్యం అనంతం. అందువల్ల ఏరూపం ప్రామాణికమనే ప్రశ్న సహజంగా వస్తుంది. 'పదుగు రాడు మాట పాటియై ధరజెల్లు' ననే పద్యం ఇందుకు సరైనసమాధానం. లోకవ్యవహారం గ్రహించి దురర్థంగాని, విపరీతార్థంగాని, ఇతరార్థంగాని రాకుండా మాటలు ప్రయోగించాలి. ఒకభాష వాడుకలో ఉండగా అనుక్షణం మారుతూ ఉంటుంది. అందువల్ల ఏవోకొన్ని సూత్రాలు రాసి భాషను నిబంధించటం సాధ్యపడదు. భాషలో ప్రస్తుతం చదువుకొన్నవారి వ్యవహారధోరణిలో ఉన్న సాధారణ లక్షణాలు సూచించటం సాధ్యం. అందుకు లోకశాస్త్ర వ్యవహారాలే ప్రమాణం.
6. ఈనాడు పత్రికల్లో సాధారణంగా వస్తున్న కొన్ని 'రూపవైవిధ్యాలు' (=శబ్దార్థదోషాలు) చూపి వాటిలో ఏది ప్రామాణికమో సూచిస్తున్నాం. (ప్రతి సందర్భంలోనూ కారణాలు వివరించటం భాషా చరిత్రను నిరూపించినంత విస్తృతం కాబట్టి ఆపని చేయటం లేదు).

ప్రయోగం

అఘాతం
 ఆదిష్ఠించు
 ఆధికారఅశ్రద్ధ
 ఆధిష్ఠానవర్గం
 ఆభిలాషించు
 ఆస్పస్థులు
 ఆగ్రహవేళులు
 ఆదేశికసూత్రాలు
 ఆధిక్యత
 ఆధునీకరణ
 ఆర్జనాపరులు
 ఆవశ్యకత
 ఆశక్తి
 ఆస్తి
 ఇదమిద్దం
 ఇబ్బందికరం
 ఇష్టాగోష్ఠి
 ఉత్సవవేడుకలు
 ఉదాహరించు
 ఉదాశీనం
 ఉద్దేశ్యం
 ఉద్భవచర్య
 ఉద్భవం
 ఋజువు (proof)
 ఎలక్షన్
 ఏకచిత్రాదిపత్యం
 ఐక్యత

ప్రామాణికం

అఘాతం
 అధిష్ఠించు
 అధికారనిర్లక్ష్యం
 అధిష్ఠానవర్గం
 అభిలషించు
 ఆస్పస్థులు
 ఆగ్రహవిష్టులు
 ఆదేశసూత్రాలు
 ఆధిక్యం/ఆధికత
 ఆధునీకరణ
 ఆర్జనపరులు
 ఆవశ్యకం
 ఆసక్తి
 ఆస్తి
 ఇదమిత్థం
 ఇబ్బంది
 ఇష్టగోష్ఠి
 ఉత్సవాలు/వేడుకలు
 ఉదాహరించు
 ఉదాసీనం
 ఉద్దేశం
 ఉద్భవ/తీవ్ర చర్య
 ఉద్భవం/ఉద్భవం/ఉద్భతి
 ఋజువు
 ఎలక్షన్
 ఏకచిత్రాదిపత్యం
 ఐక్యం/ఏకత/ఏకత్వం

కన్నతీపి
 కష్టనిష్ఠురాలు
 కించుత్తు
 కుటుంబీకులు
 క్యారంగా
 కైవశం
 క్రమశిక్షణాచర్య
 గర్భిణీతో
 గర్భిణీస్త్రీ
 ఘటన
 చారిత్రాత్మకం
 జనాభావిస్తోటకం
 జలదిగ్బంధం
 జాతీయ కరణ/జాతీయం
 జ్యోతిష్కుడు
 తదనంతరం
 తారాస్థాయి
 తెలివిమంతుడు
 దినవేడుకలు
 ధృవతార
 ధృవపరచు
 నావికాదళం
 నిరక్షతానిర్మూలన
 నిర్ధారించు
 నిర్దిష్టం
 నివేదన
 నూతనపోకడలు
 నూతన మెళకువలు

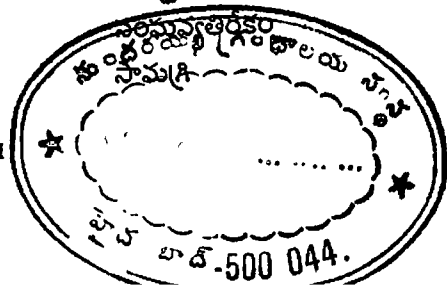
కడుపుతీపి
 కష్టనిష్ఠురాలు
 కించిత్తు
 కుటుంబీకులు/కుటుంబస్థులు
 క్రూరంగా
 కైవసం
 క్రమశిక్షణాచర్య
 గర్భంతో
 గర్భిణి/గర్భవతి
 సంఘటన, దుర్ఘటన
 చరిత్రాత్మకం/చారిత్రకం
 జనవిస్తోటనం
 జలమయం
 జాతీయీకరణ
 జ్యోతిష్మడు/జ్యోస్యుడు
 అనంతరం
 తారస్థాయి
 తెలివిగలవాడు/ధీశాలి
 దినోత్సవాలు
 ధ్రువతార
 ధ్రువపరచు /ధ్రువీకరించు
 నౌకాదళం
 నిరక్షరాస్యతానిర్మూలన
 నిర్ధరించు
 నిర్దిష్టం
 నివేదిక
 కొత్తపోకడలు
 కొత్తమెళకువలు

నైపుణ్యం
 పటిష్ఠత
 పటిష్ఠవంతం
 పదకం
 పరస్పరమార్పు
 పరాకాష్ఠ
 పరిశోధనాకేంద్రం
 పర్యటకశాఖ
 పారద్రోలు
 పునర్విలీనం
 ప్రతిష్ఠాపన
 ప్రతిష్ఠంభన
 ప్రయాణీకులు
 ప్రశ్నాపత్రాలు
 ప్రాతికూల్యవైఖరి
 బహుపార్శ్వకవాణిజ్యం
 భద్రతారక్షకదళం
 భీభత్సం
 భూ ఆక్రమణ
 మంజూరీ
 మనోక్షేపం
 మరమ్మత్తు
 ముమ్మరసహాయం
 మృత్యుకౌగిలి
 మేధస్సు
 మోసపూరితం
 మోహమాటం
 యజమాన్యం

నైపుణ్యం/నిపుణత/నిపుణత్వం
 పటిష్ఠత
 పటిష్ఠం
 పదకం
 పరస్పర వినిమయం /మార్పిడి
 పరాకాష్ఠ
 పరిశోధనకేంద్రం
 పర్యటకశాఖ
 పారద్రోలు
 పునరేకీకరణ
 ప్రతిష్ఠాపన
 ప్రతిష్ఠంభన
 ప్రయాణీకులు
 ప్రశ్నపత్రాలు
 ప్రాతికూల్యవైఖరి/ప్రాతికూల్యం
 బహుముఖవాణిజ్యం
 భద్రతాదళం /రక్షకదళం
 భీభత్సం
 భూమ్యాక్రమణ
 మంజూరు
 మనఃక్షేపం
 మరమ్మతు
 అధిక/సత్వర సహాయం
 చావుకౌగిలి/మృత్యుపరిష్కారం
 మేధస్సు, మెదడు; మేధ=తెలివి
 మోసం(గా)
 మొగమాటం (మొగమోటమి)
 యాజమాన్యం

యథాతథం
 యథార్థం
 యథావిధి
 యాత్రీకులు
 రాష్ట్రవ్యాపితం
 వయోపరిమితి
 వర్గకీచులాటలు
 వాయిద్యం
 విచక్షణారహితం
 విదురుడు
 విద్యుత్కొరత
 విద్యుత్తీగలు
 విద్యుద్ధాతం
 విల్లంబులు
 వివక్ష(త)
 వ్రాతపూర్వకం
 వ్యవహారికం
 శక్తివంతం
 శిక్షణాకేంద్రం
 శీతకాలం
 శెలవు/శలవు
 శోభన(పు)కార్యం
 సంచయికోపథకం
 సపరివారసమేతం
 సభాకమిటీ
 సమర్థవంతం
 సాంఘికవ్యతిరేకం
 సామాగ్రి

యథాతథం
 యథార్థం
 యథావిధి
 యాత్రికులు
 రాష్ట్రవ్యాప్తం
 వయోపరిమితి
 వర్గవైమనస్యాలు
 వాద్యం
 విచక్షణరహితం
 విదురుడు(=భార్యలేనివాడు)
 కరెంటుకొరత/విద్యుత్తుకొరత
 కరెంటుతీగలు
 కరెంటుదెబ్బ/విద్యుదాఘాతం
 విల్లములు
 వివక్ష
 లిఖితపూర్వకం
 వ్యావహారికం
 శక్తిమంతం
 శిక్షణాకేంద్రం
 శీతకాలం/చలికాలం
 సెలవు
 శోభనం/కార్యం
 సంచాయక/సంచయన పథకం
 సపరివారం/పరివారసమేతం
 సభాసంఘం
 సమర్థం

సాంప్రదాయం
సుష్టు
సెక్షన్
సైద్ధాంతికపరంగా
స్థావనం
స్థంభం
స్థంభన
స్థంభించు
స్థాపతులు
స్వతంత్రదినం
స్వతంత్రం
స్వయంపరిశ్రమలు

సంప్రదాయం
సుష్టు
సెక్షన్
సిద్ధాంతపరంగా/సైద్ధాంతికంగా
స్థావనం
స్థంభం
స్థంభన
స్థంభించు
స్థాపతులు
స్వాతంత్ర్యదినం
స్వాతంత్ర్యం/స్వతంత్రత
సొంతపరిశ్రమలు

7. నామవాచకాలు-లింగ,వచన,విభక్తులు

1. తెలుగులోని లింగభేదం అర్థాలమీద ఆధారపడ్డదే గాని వ్యాకరణ సిద్ధం కాదు. పురుషులను గురించి చెప్పేమాటలు 'మహాత్ములు'. కేవలం స్త్రీలను సూచించేవి 'మహాతీవాచకాలు'. కొన్ని మాటలు బహువచనంలో స్త్రీ పురుష వాచకాలు(ఉదా. గారు). వాటిని 'మహాన్మహాతీవాచకా'లని పిలుస్తారు. స్త్రీలను, పశుపక్ష్యాదులను, అప్రాణివాచకాలను సూచించే మాటలు 'అమహాత్ములు'. స్త్రీలింగం, పుంలింగం, నపుంసలింగం అనే త్రివిధలింగాలు తెలుగులో లేవు. ఇంగ్లీషులో 'moon, ship' వంటి మాటలు స్త్రీలింగ శబ్దాలు. తెలుగులో అవి అమహాత్ములు. 'భార్య,దార,కళితం' అనేవి సంస్కృతంలో క్రమంగా - స్త్రీ, పుం, నపుంసలింగ శబ్దాలు. తెలుగులో అవి మూడూ అమహాత్ములే.
2. తెలుగులో కర్తగా ఉన్నమాట ఏలింగంలో ఉందో దాని కనుగుణంగా క్రియారూపం మారుతుంది. కొన్ని సందర్భాల్లో తెలుగు మాటలను లింగం మార్చి ప్రయోగించవచ్చు. ఉదా. ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. (ఇక్కడి ప్రభుత్వం అమహాత్ము కాబట్టి క్రియాపదం కూడా అమహాద్రూపంతోనే ఉంటుంది). ఈ వాక్యాన్నే మార్చి 'ప్రభుత్వంవారు నిర్ణయించారు' అని రాయవచ్చు. 'ప్రభుత్వంవారు' అనేది మనుష్యవాచకం కాబట్టి క్రియారూపం మారింది.
3. కొన్ని మాటలకు వాడుకబలంవల్ల ఉభయలింగబోధకతకూడా వచ్చింది. ఉదా. టీచర్ (=పంతులమ్మ,స్త్రీ). కానీ "టీచర్ వచ్చింది/వచ్చాడు" అనవచ్చు.
4. కర్త ఏకవచనంలో ఉన్నా, స్త్రీవాచకమైనా క్రియను బహువచనంలో రాసి గౌరవం సూచించవచ్చు. ఉదా. రామయ్య వచ్చారు; సీతమ్మ పోయారు. క్రియాపదంలోని బహువచనం లింగభేదం సూచించటం లేదని గుర్తించండి.
5. సంస్కృతంవంటి అన్యభాషలనుంచి వచ్చిన పదాలకు మహద్వాచకంలో 'డు,వు' ప్రత్యయాలు చేర్తాయి. ఉదా. రాముడు, విష్ణువు. కానీ 'అమ్మడు' వంటివి అమహాత్ములేనని గుర్తించాలి. 'అమ్మ' వంటి అమహాత్ ప్రత్యయాలు చేరిన మహాత్ములు లేకపోలేదు. ఉదా. కృష్ణమ్మ. కొన్ని కులాలకు చెందిన స్త్రీల పేర్లకు చివర గౌరవసూచకంగా 'రావు' వంటి పురుషవాచకాలు చేరుస్తుంటారు. ఉదా. చిన్నయ్యమ్మారావు.
6. మహాత్ములైన అనేక దేశ్యపదాల చివర ఏప్రత్యయమూ చేరదు. ఉదా. అయ్య, అన్న, తండ్రి, తాత.

7. హిందీ/ఉర్దూ నుంచి ఎరువుగా వచ్చిన మాటల చివర లింగబోధక ప్రత్యయాలు చేర్చనక్కరలేదు. ఉదా. జమీందారు (జమీందారుడు, జమీందారిణి-అననక్కరలేదు).
8. ప్రధాని, మంత్రి వంటి శబ్దలిప్పుడు మహాన్మహాతీవాచకాలు. 'ప్రధాన మంత్రిణి' వంటి ప్రయోగాలు చేయవద్దు.
9. వీలయినచోట్ల 'అలు' ప్రత్యయం చేర్చకుండానే స్త్రీవాచకాలను వాడండి. ఉదా. దాసి(దాసురాలు-అననక్కరలేదు).
10. నామవాచకం, దాని విశేషణం ఒకే లింగంలో, వచనంలో, విభక్తిలో ఉండాలనే నియమం తెలుగుభాషకు పూర్తిగా వర్తించదు. ఉదా. లక్ష్మీ శృంగారి (శృంగారిణి అని రాయనక్కరలేదు); విద్య ఉత్తమం (విద్య ఉత్తమురాలని రాయవద్దు-అది ఆమె పేరైతే తప్ప).
11. బహువచనంలో పురుషవాచక పదాలకు ఉభయలింగ బోధకత ఉంటుంది. లింగభేదం సూచించటానికి స్త్రీవాచకాలను కూడా చెప్పనక్కరలేదు. ఉదా. విద్యార్థిని విద్యార్థులు, సోదర సోదరీమణులు-అననక్కరలేదు. విద్యార్థులు, సోదరులు-చాలు.
12. కొన్ని మాటలు ఏకవచనంలో ఉన్నా వాటికి సమూహార్థమే ఉంటుంది. ఉదా. వంద విస్తరి, లక్ష ఇటుక. కొన్ని మాటలు బహువచన రూపంలో మాత్రమే నామవాచకాలుగా ఉండి, ఏకవచనంలో విశేషణాలవుతాయి. ఉదా. కందులు (నామవాచకం); కందిగింజ (విశేషణం).
13. బహువచనంలో 'లు, రు'లే గాక ఇంగ్లీషు మాటలతోబాటు 'స్,సు' లు కూడా ప్రత్యయాలుగా వాడుకలోకి వచ్చాయి. ఉదా. నోట్సు, టికెట్స్ వగైరా.
14. కొన్ని సమయాల్లో బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు అర్థం మారిపోతుంది. ఉదా. రూళ్లు గీస్తున్నాడు; రూల్లు మాట్లాడుతున్నాడు. రెంటికి ఏకవచన రూపం రూలు(rule). నోట్లు రాసుకుంటున్నాడు; నోట్లు రాస్తున్నాడు; నోట్ రాశాడు (మొదటి మాటకు 'ఏవరణ' అని అర్థం; రెండోదానికి 'ప్రామిశరీ నోట్ ' అనే అర్థం. మూడోదానికి 'నివేదిక' అని అర్థం). 'రూపాయి నోటు' కు బహువచనరూపం 'నోట్లు' -'నోట్సు' కాదు. వ్యవహారాన్ని బట్టి ఈ భేదం గుర్తించాలి.
15. బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు 'అ,ఉ,ఎ'లు చివర వచ్చే తెలుగు మాటలకూ, ఇతర భాషలనుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న దీర్ఘాంత పదాలకూ మార్పురాదు. ఉదా. అన్న- లు → ; గొడుగు-లు → గొడుగులు; కోడె-లు → కోడెలు;

- బాబా-లు → బాబాలు; లంగా-లు → లంగాలు; రేడియో-లు → రేడియోలు. ఇతర సందర్భాల్లో వచ్చే మార్పులు రకరకాలుగా కింది విధంగా ఉంటాయి.
- i. ఏకవచనంలో 'ఇ'తో అంతమయ్యే స్త్రీవాచకాలు 'ఈ' అనే దీర్ఘరూపం పొందుతాయి. ఉదా. దాసి-లు → దాసీలు.
  - ii. కొన్ని మహత్తులు కూడా దీర్ఘాంతాలవుతాయి గాని, వాటి ఏకవచన రూపం ప్రాస్వాంతం కావచ్చు, దీర్ఘాంతమూ కావచ్చు. ఉదా. మేస్త్రీ/మేస్త్రీ-లు → మేస్త్రీలు; చప్రాసి/చప్రాసీ-లు → చప్రాసీలు. సంస్కృత పదాల్లో శబ్దసిద్ధమైన పదాంత దీర్ఘాచ్చులు బహువచనంలో అలానే ఉంటాయి గాని ఏకవచనంలో ప్రాస్వాలవుతాయి. ఉదా. దాసీలు(బహు.), దాసి (ఏక.).
  - iii. సున్నతో అంతమయ్యే అమహత్తులకు బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు, సున్నకు ముందున్న ఇవర్ణేతరాచ్చులు దీర్ఘమవుతాయి. ఉదా. దేశం-లు → దేశాలు; కళ్లెం-లు → కళ్లేలు
  - iv. ఎరువుమాట చివర సున్నకు ముందు 'ఇ' ఉంటే, బహువచనంలో సున్న స్థానంలో 'ము' వస్తుంది. ఉదా. క్లెయిం-లు → క్లెయిములు; ముస్లిం-లు → ముస్లిములు.
  - v. -యి చివర ఉన్న తెలుగు మాటలకు బహువచనంలో మార్పురాదుగాని, అన్యదేశ్యాల విషయంలో 'యి'కారం 'యు'కారంగా మారుతుంది. ఉదా. అమ్మాయి-లు → అమ్మాయిలు; స్థాయి-లు → స్థాయిలు.
  - vi. కొన్ని తెలుగు మాటలకు చివర ఏకవచనంలో 'యి/య్యి' అనే రెండు రూపాయిలుంటే, బహువచనంలో దీర్ఘాచ్చుముందున్న 'తు' అనేదొక్కటే రూపంగా ఉంటుంది. ఉదా. చెయ్యి/చేయి-లు → చేతులు; గొయ్యి/గోయి-లు → గోతులు.
  - vii. పొయ్యి బహువచనంలో 'పొయ్యిలు' అనే రూపం పొందుతుంది.
  - viii. కొన్ని తెలుగు మాటల చివరిఅక్షరం బహువచన ప్రత్యయానికి ముందు లోపిస్తుంది. ఉదా. చేను-లు → చేలు; పూవు-లు → పూలు. ఆవు మొదలైన మాటలకు అలాంటి లోపంరాదు. ఉదా. ఆవు-లు → ఆవులు.
  - ix. మహత్తని సూచించే మాట చివర 'డు,వు'లు బహువచనంలో లోపిస్తాయి. కాని అమహత్తుల చివరి 'వు' లోపించదు. ఉదా. రాముడు-లు → రాములు; విష్ణువు-లు → విష్ణులు; రుతువు-లు → రుతువులు.
  - x. కొన్ని సంస్కృత శబ్దాల చివర అమహత్తని సూచిస్తూ 'ము' చేరిన రూపం, చేరని

- రూపం-రెండూ ఉంటాయి. వాడుకను బట్టి వాటిని 'ము' చేర్చి, చేర్చకుండానో వాడాలి. ఉదా. కర్మ/కర్మం, చరిత్ర/చరిత్రం; చర్మం.
- xì. బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు మాట మొదటలేని పాట్టి ఇకారం ఉకారంగా మారుతుంది. ఉదా. కాకి-లు → కాకులు; మనిషి-లు → మనుషులు; ఎనిమిది → ఎనిమిదులు.
- xii. బహువచన ప్రత్యయానికి ముందున్న ద్విత్వహల్లు పదం చివరి 'ఇ,ఉ' లు లోపించి ఒంటిహల్లువుతుంది. ఉదా. చెట్టు-లు → చెట్లు; గుడ్డు-లు → గుడ్లు.
- xiii బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు 'డ,ల,ట,ర' లతో కూడిన మాట చివరి ఇకార ఉకారాలు లోపిస్తాయి. ఉదా. బండి-లు → బండలు; తొట్టి-లు → తొట్లు; రెండు-లు → రెండలు; నూలు-లు → నూళ్లు; పాటు-లు → పాట్లు; ఊరు-లు → ఊర్లు.
- xiv. బహువచన ప్రత్యయానికి ముందున్న మాట చివరి 'రి,ల్లి'లు క్రమంగా 'రు,ల్లు'లుగా మారతాయి. ఉదా. మరి → మరులు; చిల్లి → చిల్లులు. కాని 'రి,లి'లు రెండురూపాలు పొందుతాయి. ఉదా. దారి → దారులు, దార్లు; గోరు → గోర్లు, గోళ్లు.
- xv. 'డి,డు,లి' చివరఉన్న మాటల చివరి అచ్చు బహువచన ప్రత్యయం ముందు లోపిస్తుంది; ముందున్న హల్లు ఇకారంగా మారుతుంది. ఉదా. గడి-లు → గళ్లు; గూడు-లు → గూళ్లు; మొసలి-లు → మొసళ్లు. అయితే 'డి,డు' లకు ముందు సున్నఉంటే, బహువచనంలో ఇకారం వచ్చిన, రాని, రెండురకాల రూపాలుంటాయి. ఉదా. బండి-లు → బండలు, బళ్లు; పండు-లు → పండలు, పళ్లు.
- xvi. 'న్ను' చివరి ఉన్న మాటల బహువచన రూపాలను వ్యవహారాన్ని బట్టి గ్రహించాలి. ఉదా. కన్ను-లు → కండలు, కళ్లు; పన్ను (=tax)-లు → పన్నులు; పన్ను (=tooth)-లు → పండలు, పళ్లు.
- xvii. మూడక్షరాల ఇకారాంత పదాల మధ్యనున్న ఇకారం బహువచన ప్రత్యయం చేరినప్పుడు ఉకారంగా మారుతుంది. ఉదా. కొలికి-లు → కొలుకులు; చెలిమి-లు → చెలిములు.
- xviii. కొన్ని మాటల బహువచన రూపాలను వ్యవహారంద్వారానే గ్రహించాలి. ఉదా. పెండ్లి/పెళ్లి → పెండ్లిళ్లు; రాత్రి-లు → రాత్రులు/రాత్రిళ్లు; ఎద్దు-లు → ఎడ్లు/ఎద్దులు; రాయి-లు → రాళ్లు.

16. వ్యక్తినామ, స్థలనామాలకు బహువచనం చేర్చి సామాన్యనామాలుగా వాడవచ్చు. ఉదా. ఎన్ని ఢిల్లీలున్నా ఈ దేశం పల్లెపట్టె; ఎందరు గాంధీలు పుట్టినా మానవజాతి హింస మానేట్లు లేదు.
17. అర్థభేదం లేకుండానే అన్యదేశ్య శబ్దాలకు బహువచన ప్రత్యయంగా 'లు' ను గాని, 'స్/సు' ను గాని వాడవచ్చు. ఉదా. స్టూడెంట్/స్టూడెంటు; జమీందార్లు/జమీందారు; 'సమన్స్' మొదలైన పదాల విషయంలో ఏకవచన రూపం చివరి సకారం బహువచనంలో లోపిస్తుంది. ఉదా. సమన్లు (< సమన్స్), బాడీలు (< బాడీస్).
18. కొన్ని అన్యదేశ్యాలను మూలభాషలోని బహువచన రూపంలోనే తెలుగులో వాడవచ్చు. ఉదా. సేల్స్మెన్ సమావేశమైనారు (సేల్స్మన్లు-కాదు). అలాగే బహువచనరూపంలో ఉన్న కొన్ని అన్యదేశ్యాలను తెలుగులో ఏకవచనరూపాలుగా వాడవచ్చు. ఉదా. డేటా(=దత్తాంశం).
19. భాషలో నామ, సర్వనామాలను క్రియలతో అన్వయించే ప్రత్యయాలను విభక్తులంటారు. కొన్ని తెలుగు మాటలకు ప్రథమా విభక్తి బహువచన రూపంనుంచి సప్తమీ బహువచనం దాకా మరికొన్ని ప్రత్యయాలు చేరుతుంటాయి. వాటిని 'ఉపవిభక్తు' లంటారు. అవి చేరిన మాటలు 'ఔపవిభక్తికాలు'. ఉపవిభక్తులు చేరిన, చేరిన రూపాలను వ్యవహారాన్నిబట్టి గుర్తించవలసి ఉంటుంది. ఔపవిభక్తికాల ప్రధాన లక్షణా లివి:
  - i. మాట చివరి అచ్చును తొలగించి దాని స్థానంలో -'ఇ' చేరినవి కొన్ని. ఉదా. ఊరు-ఇ → ఊరి, తరవాత-ఇ → తరవాతి; ఎక్కడ → ఎక్కడి; కింద → కింది.
  - ii. మాట చివరి అక్షరానికి బదులు 'టి' చేరినవి కొన్ని. ఉదా. తాడు → తాటి; ఏరు → ఏటి; రోలు → రోటి. కొన్ని మాటల చివరి అక్షరానికి బదులు 'టి' చేరిన, చేరిన రూపాలు రెండూ వాడుకలో ఉన్నాయి. ఉదా. రోకలి(బండ)/రోకటి (పోటు), నాగలి(కర్రు)/నాగటి(చాలు).
  - iii. కొన్ని మాటల చివర 'టి' పెచ్చుగా వచ్చి చేరుతుంది. అప్పుడు మాట చివరి ఉకారం అకారంగా మారుతుంది. ఉదా. రేపు → రేపటి; ముందు → ముందటి. మునుపు → మునపటి వంటి చోట్ల 'టి' కి ముందున్న ఉకారమేగాక దానికి ముందున్న ఉకారం కూడా అకారంగా మారుతుంది.

- iv. కొన్ని మాటల చివరి హల్లు(ల) స్థానంలో 'ంటి' చేరుతుంది. ఉదా. కన్ను → కంటి; పన్ను (=tooth) → పంటి; విల్లు → వింటి; ఇల్లు → ఇంటి.
- v. కొన్నిమాటలకు 'టి', 'ంటి' చేరిన రూపాలు రెండూ ఉంటాయి. ఉదా. రెండు → రెంటి/ రెండింటి; ఏడు → ఏడిటి/ఏడింటి.
- vi. కొన్ని మాటల చివరి అక్షరం స్థానంలో 'టి' చేరిగాని, పెచ్చుగా 'ంటి' చేరిగాని రెండురూపాలు ఉంటాయి. ఉదా. నూరు → నూటి/నూరింటి; అన్ని → అన్నిటి, అన్నింటి.
- vii. కొన్ని మాటల చివరి - 'యి/-య్యి'కి బదులు 'తి' చేరుతుంది. ఉదా. చేయి / చెయ్యి → చేతి; నేయి / నెయ్యి → నేతి.
20. సున్నతో / మకారంతో ఆంతమయ్యే మాటల చివరిమకారం లోపించి, దానికి ముందున్న 'ఆ,ఎ' లకు ద్వితీయా విభక్తి ప్రత్యయం ముందు దీర్ఘం వస్తుంది. ద్వితీయా ప్రత్యయం ద్వీరుక్తమవుతుంది. ఉదా. దేశం-ని → దేశాన్ని; పందెం-ని → పందేన్ని.
21. 'లు' ప్రత్యయం చివరి ఉకారం అకారంగా మారిన తరువాతనే ద్వితీయాది ప్రత్యయాలు చేర్తాయి. ఉదా. పుస్తకాలు-ను/ని → పుస్తకాలను / పుస్తకాలని. ఈ మార్పు మాటచివరి 'లు' బహువచన ప్రత్యయం కానప్పుడు కూడా రావచ్చు. ఉదా. పాలు-ను → పాలను.
22. 'కు/కి' ప్రత్యయానికి ముందున్న మాట చివరి మకారం/సున్న కూడా లోపిస్తుంది. దానికి ముందున్న అచ్చుకూడా దీర్ఘమవుతుంది. అప్పుడు 'కు/కి'ల ముందు 'ని' పెచ్చుగా వచ్చి చేరుతుంది. ఉదా. దేశం-కి/కు → దేశానికి, ఈ మార్పు ఇతర ప్రత్యయాల ముందు జరగదు. ఉదా. దేశం-లో → దేశంలో; గుర్రం-మీద → గుర్రం మీద.
23. ద్వితీయాది ప్రత్యయాలు చేరేటప్పుడు మాటల చివరి 'డు,ను,రు,లు'ల లోని ఉకారం మనుష్య వాచకాల్లో నిత్యంగా, ఇతర శబ్దాల్లో వైకల్పికంగా ఇకారంగా మారుతుంది. ఉదా. తమ్ముడు-కి → తమ్ముడికి; వారు-కి → వారికి; చెల్లెలు-ని → చెల్లెలిని; చేను-కి/కు → చేనీకి/చేనుకు. కాని చేను-లో → చేలో (చేనిలో-కాదు).
24. ఇకారాంతపదాల తర్వాత ద్వితీయా ప్రత్యయం 'ని'గా ఉంటుంది. ఇతరత్ర అది 'ని/ను'ల్లో ఏదైనా కావచ్చు. ఉదా. హరి-ని → హరిని; కర్మ-ని/ను → కర్మని/కర్మను;

- గొడ్డు-ని/ను → గొడ్డుని/గొడ్డును. ఇదే సూత్రం 'కి/కు' లకు గూడా అనువర్తిస్తుంది. ఉదా. లక్ష్మికి; అన్నకి/అన్నకు; చేనుకి/చేనుకు.
25. హలంతాలైన అన్యదేశ్యాల తరువాత 'ని,కి' మాత్రమే వస్తాయి; 'ను,కు'లు రావు ఉదా. దేశాయ్-ని/కి → దేశాయిని, దేశాయికి. ఇలాంటిప్పుడు హలంతశబ్దం అజంతంగా మారుతుందని గుర్తించాలి.
26. వాక్యంలో కర్మగా ఉన్నపదం ప్రాణి వాచకమైతే నిత్యంగాను, జడవాచకమైతే వైకల్పికంగాను, ద్వితీయాప్రత్యయం చేరుతుంది. ఉదా. వాడు ప్రజలను పీడిస్తున్నాడు; వాడు పూలు కోశాడు/ పూలను కోశాడు.
27. ఒక వాక్యంలో ఒకటికన్నా ఎక్కువ కర్మపదాలున్నప్పుడు గాని, కర్మపదం క్రియాపదానికి దూరంగా ఉన్నప్పుడుగాని, జడవాచకాల విషయంలో ద్వితీయా ప్రత్యయాన్ని వాడవచ్చు. లేదా మానవచ్చు. ఉదా. గుర్రాల్ని, గాడిదలనూ ఒకేగాట కట్టవద్దు; గుర్రాలూ గాడిదలూ ఒకే గాట కట్టవద్దు; ఈ రోజుల్లో మాటమంచినీ మనసు మంచినీ గుర్తించటం లేదు; ఈ రోజుల్లో మాటనుంచీ మనసునుంచీ గుర్తించటం లేదు.
28. 'నా,నీ,మా,మీ' అనే సర్వనామరూపాల తరువాత 'ను' వస్తుంది; 'ని' రాదు. సర్వనామాల చివరి దీర్ఘం ప్రాస్వమవుతుంది; ప్రత్యయం ద్వీరుక్త మవుతుంది. ఉదా. నా-ను → నన్ను; నీ-ను → నిన్ను, 'మా,మీ'ల తరువాత 'ను' వర్ణం 'మ' వర్ణంగా మారుతుంది. ఉదా. మా-ను → మమ్ము; మీ-ను → మిమ్ము. 'మమ్మల్ని, మిమ్మల్ని' వంటిరూపాలు కూడా వాడుకలో ఉన్నాయి.
29. 'మమ్ము'కు 'మమ్మల్ని', 'మిమ్ము'కు 'మిమ్మల్ని', 'మన'కు, 'మనని/మనల్ని' అనే రూపాలు కూడా ఉన్నాయి.
30. చే(త),తో తృతీయావిభక్తి ప్రత్యయాలు. చేత స్వతంత్ర శబ్దంగా కూడా వాడుకలో ఉంది. ఉదా. చేత వెన్నముద్ద..... కర్తగా ఉన్న పదానికి చేత చేరి కర్మణివాక్యాల్లో ప్రయుక్త మవుతుంది. అసాధారణ స్థితిలో తప్ప కర్మణి వాక్యాలు (passive constructions) రాయవద్దు. అవి తెలుగుభాషకు అంత సహజం కావు. ఉదా. వాడాపని చేశాడు (సహజవాక్యం): వాడిచేత ఆ పని చేయబడింది/వాడు ఆ పని చేయటం జరిగింది (అసహజవాక్యాలు).
31. 'తో' అనే తృతీయా ప్రత్యయం వాడకుండా సమాసాలు చేస్తే కొన్ని సందర్భాల్లో సహజంగా ఉంటుంది. ఈ ప్రత్యయాన్ని అనేకార్థాల్లో వాడుతుంటాం.

ఉదా.

(అ) ఒకవని చేయటానికి సాయపడిన, ఉపయోగపడిన వస్తువులను సూచించేటప్పుడు: కర్రతో చేసిన కుర్చీ/కర్ర కుర్చీ; పిండితో చేసిన రొట్టె/పిండిరొట్టె (వీటిలో రెండోవే మేలు).

(ఆ) 'వెంట' అనే అర్థంలో: వాడితో వీడు; రాముడితో సీత అడవికి వెళ్ళింది.

(ఇ) 'సాధనాలు' చెప్పటంలో: నోటితో మాట్లాడుతూ, నొసటితో వెక్కిరించాడు.

(ఈ) (శారీరక మానసిక స్థితుల్లో) 'ఉనికి ని సూచిస్తూ: శ్రద్ధతో పని చేస్తాడు (శ్రద్ధగా-అని కూడా రాయవచ్చు); జ్వరంతో బాధ పడుతున్నాడు.

(ఉ) 'చెప్పు' మొదలైన అర్థాలున్న క్రియలకు అముఖ్య కర్మగా: ఆమెతో మాట్లాడేను; వాడితో చెప్పేను. (వాడికి-నయం).

(ఊ) 'కర్త' లక్షణాలు చెప్తూ: ఆమె సిగ్గుతో తలవంచుకుంది; వాడు దిగులుతో కుంగిపోయాడు; పిల్లవాడు ఆకలితో నకనకలాడుతున్నాడు.

(ఋ) క్రియావ్రతిక్రియలను సూచిస్తూ: రష్యాతో యుద్ధం వచ్చింది; ఇరుగుపొరుగులతో పోట్లాట మంచిది కాదు.

32. ఇవ్వటం(=సంప్రదానం) మొదలైన అనేకార్థాల్లో 'కి/కు' (ద్వితీయా) చతుర్థి ప్రత్యయంగా వస్తుంది.

ఉదా.

(అ) 'గమ్యం' చెప్తూ: ఊరికి వెళ్ళాడు / ఊరు వెళ్ళాడు (రెండోది మేలు).

(ఆ) 'కారణం' చెప్తూ: పిల్లకి భయపడ్తాడు (పిల్లని చూసి-అని కూడా రాయవచ్చు. మొదటిది మేలు)

(ఇ) 'కోరిక' ను సూచిస్తూ 'అని' వచ్చినప్పుడు: నాకు పోవాలని ఉంది/నేను పోవాలని ఉంది (ఏదైనా ఒకటి).

(ఈ) 'యజమానిని, జ్ఞానాన్ని' సూచిస్తూ 'ఉండు' వాడినప్పుడు: ఆయనకు లక్షలున్నాయి; ఆయనకు చదువులేదు, ఆమెకు గర్భం లేదు.

(ఉ) 'మనసు పద్ధతి, శరీరం తీరు' సూచిస్తూ: నాకు కోపంగా ఉంది/ నేను కోపంగా ఉన్నాను (కోపానికి ప్రాముఖ్యమిస్తే మొదటిది, తనకు ప్రాముఖ్య మిచ్చుకుంటే రెండోది నయం).

(ఊ) 'అమ్మటం, కొనటం, మార్పిడి' చెప్పదలిస్తే: రూపాయికి నూరుపైసలు/ నూరుపైసలు రూపాయి (రూపాయి విలువ చెప్పదలిస్తే మొదటిది; పైసల లెక్క చెప్పదలిస్తే రెండోది).

(బు) సంబంధం, చుట్టరికం' చెప్తూ: ఆయనకు నలుగురు పిల్లలు; ఆమెతో నీకేం పని?

(బూ) 'ప్రయోజనం' చెప్పదలిస్తే: కొంతకు కొంత మేలు; చల్లకు వచ్చి ముంత దాచటం దేనికి?

(ఎ) క్రియా పదం 'దానం' సూచిస్తుంటే: వాడికి పది రూపాయలిచ్చా.

(ఏ) 'కాలపరిమితి'ని సూచిస్తూ: రేపటికి గాని ఈ పని పూర్తి కాదు- (రేపటిలోగా, రేపటి వరకు, రేపటిదాకా-వంటి ప్రయోగాలు మాండలికంగా వాడుకలో ఉన్నాయి).

(ఐ) 'సామాన్యలక్షణం' సూచిస్తూ: ఆవుకు నాలుగుకాళ్లు ('ఆవు నాలుగు కాళ్లు కలిగివుంది' వంటివి అసహజవాక్యాలు. అవి రాయవద్దు).

33. అన్ని మాండలికాల్లోనూ చతుర్థి విభక్త్యర్థంలో అనుబంధంగా వాడుకలో ఉన్న 'కోసం' ఎదురుచూడటం, నేర్చుకోవటం, వెతుక్కోవటం మొదలైన అర్థాల్లో ప్రయత్న మవుతుంది. 'కొరకు, కోసం, కోసరానికి, గురించి' వాడవద్దు. ఉదా. వాడికోసం పడిగాపులు పడుతున్నాడు; చదువుకోసం దేశాలుపట్టి పోవలసివచ్చింది; డబ్బు కోసం గడ్డి తినవలసివస్తున్నది.

34. వదలటం (=ఆపాదానం) మొదలైన అర్థాల్లో 'వల్ల, కన్నా, నించి/నుంచి, మీద, కింద, పక్క, పైన, బట్టి' మొదలైనవి రకరకాల ఛాయల్లో పంచమీ విభక్తిలో వాడుకలో ఉన్నాయి. 'నించి/నుంచి' కింది అర్థ విశేషాల్లో వాడతారు:

ఉదా.

(అ) 'కారణం' చెప్తూ: నీనుంచి కష్టాలు వచ్చాయి (నీవల్ల-అని రాయటం మెరుగు).

(ఆ) 'మూలాధారం' సూచిస్తూ: చెట్టునుంచి పళ్లురాలైయి.

(ఇ) 'దేశకాలాలు' సూచిస్తూ: ఊరినించి వచ్చాడు; నిన్నటి నుంచి ఆడేపనిలో ఉన్నా.

(ఈ) 'కాలపరిమితి' చెప్తూ: పదేళ్లునుంచి ఆపని కాలేదు.

35. 'దృష్ట్యా పట్ల పై' అనే ప్రత్యయాలను పంచమ్యర్థంలో జాగ్రత్తగా వాడాలి. కర్తృపదం లేనప్పుడు 'దృష్ట్యా' వాడవద్దు. 'గురించి' అనే అర్థంలో గాని, 'కారణం' సూచిస్తూగాని 'దృష్ట్యా' వాడవచ్చు. ఉదా. పై కారణాల దృష్ట్యా, ఆర్థిక పరిస్థితుల దృష్ట్యా/పల్ల (రెండోది నయం). అదృష్ట్యా, ఎల్లయ్య దృష్ట్యా-వంటి ప్రయోగాలు చేయవద్దు. 'పట్ల' వాడకపోవటమే సహజం. దానికి బదులు (ద్వితీయా)- చతుర్థి, పంచమీ ప్రత్యయాల వాడుక సహజం. ఉదా. 'ఆమె మీద నాకు ప్రేమ/ఆమె అంటే నాకు ఇష్టం' అనే వాక్యాలకు బదులు 'ఆమె పట్ల ప్రేమ' అని రాయవద్దు. 'ని/ను, కి/కు'లు వాడదగిన చోట్ల 'పై' వాడవద్దు. ఉదా. అతణ్ణి విచారిస్తారు/అతనికి విచారణ తప్పదు (అతనిపై-అని రాయవద్దు); గోదావరికి మరో వంతెన (గోదావరిపై- అని రాయనక్కరలేదు).
36. అర్థవివరణలో తప్ప రచనాప్రయోజనం లేని 'యొక్క' ను షష్ఠి ప్రత్యయంగా వాడవద్దు. ద్వితీయాది ప్రత్యయాలు చేరే పదరూపమే షష్ఠివిభక్తి అర్థమిస్తుంది. అదే మరో నామనావకానికి ముందుంటే విశేషణంగా వర్తిస్తుంది. ఉదా. నామాట, జాతిప్రయోజనం (నాయొక్క, జాతియొక్క సరికావు).
37. సప్తమీ ప్రత్యయంగా 'న/లో' వాడండి. (అందు, లోపల-పాతకాలానివి). ఉదా. దేశంలో, రాష్ట్రంలో. ఈ ప్రత్యయం కింది అర్థాల్లో వస్తుంది:
- (అ) 'కాల' (పరిమితి) సూచకంగా: తెలుగు అకాడమిని 1968లో స్థాపించారు; వాడు ఒక గంటలో వస్తాడు; రెండేళ్లలో చదువు పూర్తవుతుంది.
- (ఆ) 'వాతావరణం' సూచిస్తూ: ఊటీలో చలి ఎక్కువ; సెప్టెంబరు లో తుపాను లెక్కువ.
- (ఇ) 'విషయజ్ఞానం' చెప్తూ: ఆయనకు వైద్యంలో ప్రవేశముంది;
- (ఈ) 'నిర్దరించి' చెప్పేటప్పుడు: పాలలో నీళ్లు కలుస్తాయి.
- (ఉ) 'వ్యాప్తి' సూచిస్తూ: సముద్రంలో చేపలున్నాయి; దేశంలో దరిద్రముంది.
- (ఊ) 'అంటి పెట్టుకొని ఉండటాన్ని' సూచిస్తూ: సీసాలో మందుంది; పాకలో గొడ్డున్నాయి.
- (ఋ) 'విడదీసి' చెప్పటంలో : ప్రూపుల్లో తప్పులుంటాయి; లక్షమందిలో ఒక పండితుడుంటాడు.

8. సర్వనామాలు, విశేషణాలు

1. సర్వనామాలూ విశేషణాలూ రూపనిర్మాణంలో నామవాచకాల వంటివే. సర్వనామాల షష్ఠీవిభక్తి రూపాలన్నీ విశేషణాలుగానే ప్రయుక్తమవుతాయి. ఒక పేరా మొదటగాని, వాక్యం మొదటగాని నామవాచకం వాడిన తరవాత మళ్ళీ దాన్నే పునరుక్తం చేయవద్దు. దాని స్థానంలో సర్వనామాలు వాడండి. సర్వనామాల రూపభేదాలివి: నేను నా; మేము/మేం,మా; మనము/మనం, మన; నీవు/నువ్వు, నీ; మీరు, మీ; వాడు/ అది, వారు/వాళ్లు /ఆమె /వారి; ఆయన; తాను, తన; తాము, తమ.
2. అమహత్తులకు ముందున్న సంఖ్యావాచకాలకు మార్పులేదు. ఉదా. ఒక కుక్క, రెండు గుర్రాలు.
3. మహాన్మహాతీ పరిగణనలో 'మంది/గురు' ప్రత్యయాలు సంఖ్యావాచకాలకు చేరుతాయి. ఉదా. ఒకరు, ఇద్దరు, ముగ్గురు, నలుగురు, అయిదుగురు, ఆరుగురు, ఏడుగురు; ఎనిమిదిమంది, తొమ్మిదిమంది, పదిమంది; వందమంది/నూరుగురు; వెయ్యిమంది, లక్షమంది, కోటిమంది.
4. సంఖ్యావాచకాలకు చివర 'ఓ' చేర్చి విశేషాలు కల్పించవచ్చు (పాత వాడుకలోని 'అవ' వాడవద్దు). ఉదా. ఒకటో, రెండో, మూడో.
5. 'ఓ' చేర్చినప్పుడు 'నూరు' శబ్దమేగాని 'వంద' శబ్దం వాడరు. ఉదా. నూరోసారి.
6. ఆ, ఈ, ఏ-అనేవి ప్రాథమిక విశేషణాలు. వాటికి పునరుక్తి ఉంది గాని, మరో ప్రత్యయం చేరిన రూపాలు లేవు. ఉదా. ఆపని, ఈపని, ఏపని; ఆయా, ఈయీ, ఏయే. షష్ఠీవిభక్తిలోని నామ, సర్వనామ, సంఖ్యావాచక రూపాలన్నీ విశేషణాలే. ఉదా. సీతమనసు, రాముడి పని; రెండుమాటలు, అయిదుగురు పెద్దలు. 'అగు' ధాతువు భూతకాలిక రూపం 'అయిన' చేరిన మాటలన్నీ విశేషణాలవుతాయి. ఉదా. కుదురైన ముఖం, తెలివైన మాట. తద్దర్పార్థక ప్రత్యయం-'ఏ', శత్రుర్థక ప్రత్యయం 'తున్న', అసమాపకమైన వ్యతిరేక క్రియా ప్రత్యయం 'అని' చేరిన వన్నీ విశేషణాలే. ఉదా. వచ్చేకాలం, వస్తున్న బండి, రాని చదువులు.
7. 'అటువంటి/టటువంటి' అనే అనుబంధాలను వీలయినంతవరకు విశేషణాలకు చేర్చవద్దు. ఉదా. వచ్చే (టటువంటి), వస్తున్న (టువంటి), రాని (అటువంటి).
8. మంచి, చెడ్డ, చిన్న-మొదలైనవి సహజ విశేషణాలు. ఇవి నామవాచకాలకు ముందే వస్తాయి. ఉదా. మంచిపని, చెడునడత, చిన్న బుద్ధి, పెద్దమనిషి స్థానం మార్పిడి

- వల్ల అర్థం మారవచ్చునని గ్రహించాలి. ఉదా. చెట్టు పండు; పండుచెట్టు.
9. కొన్ని మాటల చివర విశేషణ ప్రత్యయాలుగా 'ని/టి'లు చేర్తాయి ఉదా. కమ్మని గాలి, వెచ్చటి నీళ్లు. 'ని,టి'లు చేర్చకుండానే కొన్ని మాటలను విశేషణాలుగా వాడవచ్చు. మరోశబ్దం వాడి కూడా ప్రత్యయాల వాడుక తగ్గించవచ్చు. ఉదా. పుల్లని/పుల్లటి/పుల్ల/పులి-మజ్జిగ; వెచ్చని/వెచ్చటి/వేడి-నీళ్లు.
  10. మరో నామవాచకానికి ముందున్న నామవాచకం చివరి 'ము'వర్ణం 'పు' వర్ణంగా మారుతుంది. ఈ వాడుకను నేటి తెలుగులో తగ్గించి, సమాస కల్పన చేయటం మంచిది. ఉదా. సరసపు వచనం, వచనపు సారస్యం: సరసవచనం , వచనసారస్యం.
  11. మహత్తులైన విశేషణాలను స్త్రీ వాచకాలుగా మార్చినప్పుడు మాటచివర 'డు' వర్ణం 'రు' వర్ణంగా మారి 'ఆలు' శబ్దం కలుపుకొంటుంది. ఉదా. గుణవంతుడు- ఆలు →గుణవంతురాలు. 'ఆలు' చేర్చకుండా స్త్రీ వాచక రూపాలు వాడటం మెరుగు. ఉదా. గుణవతి.
  12. అజంతశబ్దాల చివర విశేషణంగా మారేటప్పుడు 'టి' వర్ణం చేరుతుంది. ఉదా. పడకటిల్లు, దుక్కిటెద్దు, రేపటిరోజు, కిందటిడు; వాడినప్పుడు.
  13. కొలతను సూచించేటప్పుడు నామవాచకాల చివరి 'ఎడు' ప్రత్యయం వల్ల అవి విశేషణాలవుతాయి. ఉదా. జానెడు పొట్ట, గంపెడు దుఃఖం.
  14. భావార్థంలో క్రియాపదాల మీద 'డు' ప్రత్యయం చేరినప్పుడు అవి విశేషణాలవుతాయి. ఉదా. చూపుడు వేలు, దంపుడు బియ్యం. పెంపుడు చిలక.
  15. విశేషణాల తరవాత 'వీడు, ఇది' అనే సర్వనామాలు రావు. ఉదా. మంచివాడు (*మంచివీడు, *మంచి ఇది - అనే రూపాలు రావు).
  16. 'అని' చేర్చిన వాక్యాలు ప్రధాన వాక్యానికి పూరకాలు (complements) అవుతాయి. ఉదా. ముద్దు చేయలేదని పాప అలిగింది; మాట్లాడ వద్దన్నానని కోపం వచ్చింది.
  17. వాక్యం చివర 'అది' చేర్చి క్రియను స్థానం మార్చి కర్తృస్థానంలోని విశేషణంగా మార్చవచ్చు. ఈ రకం పరివర్తనల్లో వచ్చే అర్థభేదం గుర్తించాలి. ఉదా. నువ్వు చేసింది నాకు తెలుసు (= (1) ఏం చేశావో తెలుసు, (2) చేశావని తెలుసు).
  18. సంఖ్యావాచకాలు తరువాత 'అది' గాని 'మంది' గాని రావచ్చు; రెండూ రావు. ఉదా. వందలమంది/వందలాది (వందలాది మంది -తప్పు).

9. అవ్యయాదులు

1. నామవాచక, సర్వనామ, విశేషణ, క్రియాపదాలకులాగా ప్రత్యయాలు చేరని పదాలను అవ్యయా లంటారు. అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎందుకు మొదలైన సర్వనామాలు కొన్ని సందర్భాల్లో అవ్యయాల్లాగా ప్రవర్తిస్తాయి. ఉదా. వచ్చేటప్పుడు, చేసేందుకు. ఇవి క్రియావిశేషణాల చివర చేరినప్పుడు క్రియావిశేషణాలుగా, వాక్య విశేషణాలుగా ఉపయోగపడతాయి. ఉదా. వాడు పనిచేశాడు → వాడు చేసిన పని; ఆమె విన్నప్పుడు; నీవన్నట్లు.
2. క్రమేణ, క్రమేపి, యథా, ఏతావాతా, పదేపదే మొదలైన సంస్కృతావ్యయాలను సాధ్యమయినంతవరకు వ్రాడవద్దు. 'వృధా' స్వతంత్ర శబ్దంగా తెలుగులో వాడుకకు వచ్చింది. ఉదా. ఆ విమర్శలన్నీ వృధా.
3. యథాతథం, యథావిధి మొదలైనవాటి చివర వాక్యమధ్యంలో 'గా' చేరుతుంది; వాక్యాంతంలో విధిగా చేరదు. ఉదా. నాటి పద్ధతులు నేటికీ యథాతథంగా ఉన్నాయి/ నాటి పద్ధతి నేటికీ యథాతథం.
4. పిదప, కనుక, మరియు, దనుక-వంటి పాతకాలపు మాటలను వాడుక చేయవద్దు. మారుమూల అవ్యయాలను సమాసాల వాడుక మంచిది కాదు. ఉదా. యథాసంభవం. అయితే 'వృధాప్రయాస, ప్రయాస వృధా' వంటివి వ్రాడవచ్చు.
5. 'మరియు' మొదలైన అవ్యయాల స్థానంలో మాటల చివరి అచ్చులకు దీర్ఘం వాడి రెండుమాటలు కలపవచ్చు. ఉదా. వాడూ వీడూ, అదీ ఇదీ.
6. సందేహం సూచించటానికి పదం చివర 'ఓ' చేరుతుంది. ఉదా. అవునో కాదో, వాడో వీడో, మంచో చెడో. ఇలా 'ఓ' చేర్చి ప్రశ్న, విషయార్థాలను కూడా సూచించవచ్చు. భేదాన్ని వ్యవహారం ద్వారా గుర్తించచ్చు. ఉదా. (సందేహం) వాడేం చేస్తున్నాడో ఎవరికి తెలుసు?; (విషయం) వాడెందుకు వెళ్లాడో నాకు తెలుసు; (=వాడు వెళ్లిన పనేమిటో నాకు తెలుసు); (ప్రశ్న) ఆమె ఏమంటున్నదో విను.
7. సందేహార్థంలో 'ఏమో'ను అదనంగా చేర్చవచ్చు. ఉదా. వాడేం మనిషో ఏమో! పాడుపని చేశాడు. ప్రశ్నార్థక శబ్దంలేని వాక్యాల్లో 'ఏమో' వాడి విషయం సూచించవచ్చు. ఉదా. ఆమె ఉందేమో చూడు; అది బాగుంటుందేమో నాకు తెలీదు.

8. వెంటవెంటనే రాసిన రెండు ప్రశ్నార్థవాక్యాలు సముచ్చయార్థం గాని, వికల్పార్థంగాని ఇవ్వవచ్చు. వ్యవహారం గమనించి ప్రయోగించాలి. ఉదా. (సముచ్చయార్థం) ఆమె ఎక్కడుంది? ఏం చేస్తున్నది?; (వికల్పార్థం) వాడు వస్తాడా? రాడా?
9. హిందీ ఇంగ్లీషుల్లోలాగా ప్రత్యేకశబ్దాలు (और, and - వంటి సముచ్చయార్థకాలనూ, या, or-వంటి వికల్పార్థకాలనూ) వాడకుండానే 'కానీ, కాబట్టి, అయినా, అయితే' వంటి అవ్యయాలతో రెండు వాక్యాలను కలవవచ్చు. ఉదా. ఆమె చక్కనిది, కాని గర్వంలేదు; ఆయన పెద్దమనిషి కాబట్టి అబద్ధం చెప్పడు; వాడు దొంగ, అయినా మర్యాదస్థుడే; ఆమె పనికత్తై, అయితే ఒళ్లు దాచుకుంటుంది.
10. ప్రశ్నార్థకంగా మాట చివర 'ఆ' చేరుతుంది. లేదా చివరి అచ్చు దీర్ఘమవుతుంది. ఉదా. వచ్చాడా? /వచ్చాడూ?; చేసిందా?/ చేసిందీ?; అది గుండే? చెరువా?
11. దీర్ఘాచ్చుతో అంతమయ్యే మాటల తరవాత ప్రశ్నార్థకంగా 'ఆ' చేరినప్పుడు, రెండచ్చులమధ్య 'స' కారం పెచ్చుగా చేరుతుంది. ఉదా. వాడే-ఆ → వాడేనా? మొదటిమాట చివరి అచ్చు, రెండోమాట మొదటి అచ్చు, 'ఆ' అయితే 'స' కారంగాని, 'య' కారం గాని మధ్యలో చేరతాయి. ఉదా. వాటానా?/వాటాయా? ఇకారాంతాల తరవాత 'ఆ' చేరినప్పుడు ఉచ్చారణలో 'ఎ' (=ఐ) ధ్వని వినిపించినా రాతలో 'ఆ' వాడండి. ఉదా. అదా? ఇదా? గాలా? ధూళా?
12. సందేహం, వినికీడి-మొదలైనవి సూచించటానికి వాక్యం చివరగాని, మాట చివరగాని '(అ)ట' చేరుతుంది. దీర్ఘాచ్చుల తరవాత '(అ)ట' చేరినప్పుడు మధ్యలో నకారం పెచ్చుగా చేరుతుంది. ఉదా. చేశాడు-ఆట → చేశాడట; అంతే-ఆట → అంతేనట. '(అ)ట'కు ముందు డకార ముంటే సందిలో రెండూ కలిసి 'ట్ట'గా మార్తాయి. ఉదా. వస్తాడు- అట → వస్తాడట/వస్తాట్ట. ఇకార, ఉకారాల తరవాత చేరిన '(అ)ట'లోని అకారం వైకల్పికంగా లోపిస్తుంది. ఉదా. వస్తుంది-అట → వస్తుందట/ వస్తుందిట.
13. నొక్కీ చెప్పదలచిన మాట చివర 'ఏ(ను)' చేర్చుంది. మాట చివర సున్నా ఉంటే అది మకారంగా మారుతుంది. ఉదా. అది-ఏ → అదే; వాడు-ఏ → వాడే; దేశం-ఏ → దేశమే.
14. ఆక్షేపణలో క్రియాపదం చివర 'గా' చేరుతుంది. ఉదా. చేశాడుగా ఘనకార్యం!, ఉన్నాడుగా చెట్టంత మనిషి!

15. ఆక్షేపణ, సందేహం, నిర్ధారణ, ప్రశ్నలలో మాట చివర 'కదా/గదా' చేరుతుంది. 'కదూ/గదూ' కూడా చేర్చవచ్చు. ఉదా. పిల్లి గదా పాలు తాగింది?/పిల్లి కదూ పాలు తాగింది?
16. ఆశ్చర్యార్థంలో మాట చివర 'ఏ' చేరుతుంది. ఉదా. వాడే!, వచ్చావే!, విన్నానే!
17. అనిశ్చయ, నిరాదరణలు సూచిస్తూ మాటల చివర 'లే' చేరుతుంది. సందర్భాన్ని బట్టి అర్థం మారుతుందని గుర్తించాలి. ఉదా. ఆన్నాడులే; వస్తాలే(వీలయితే).
18. తరతమ భేదాలను సూచించే ప్రత్యేక పదాలుగాని, ప్రత్యయాలు గాని తెలుగులో సహజంగా లేవు. సంస్కృతం నుంచి ఎరువు తెచ్చుకున్న మాటలతోనే ఇది సాధ్యం. "మేల్తరం" వంటి మాటలు కొన్ని మాత్రమే ఇటీవల వాడుకలోకి వచ్చాయి. "గురువు, గరీయం, గరిష్ఠం; గుణవంతం, గుణవత్తరం, గుణవత్తమం" వంటి వాడుకను ప్రయత్న పూర్వకంగా అభ్యసించాలి. లేదా వాక్యరచనద్వారా ఈ తరతమ భేదాలను సూచించాలి. ఈ భేదాలను తెలుగులో 'కంటె, కన్న / కన్నా'లతో నిరూపించాలి. ఉదా. వాడికంటే వీడు నయం; చెప్పేకన్నా చేయటం మెరుగు.

10. సంధులూ, సమాసాలూ

1. విడివిడి మాటలు కలియటం సంధి. మొదటిమాట చివరి వర్ణం నిలిచి, తరవాతి మాట మొదటివర్ణం లోపిస్తే అది పూర్వరూపసంధి. తెలుగులో ఇది తక్కువ. మొదటి మాట చివరి వర్ణమే లోపిస్తే అది పరరూప సంధి. తెలుగులో ఇది సహజం. ప్రత్యయాలు చేరినప్పుడు స్వతంత్ర శబ్దంలో వచ్చే మార్పులను పదమధ్యసంధి అంటారు. ఇది నిత్యం. ఈ సంధి అన్ని భాషాభాగాల్లోనూ జరగవచ్చు. కొన్ని సమయాల్లో ప్రత్యయాల రూపంలో కూడా సంధివల్ల మార్పులు రావచ్చు ప్రధానమైన సంధి భేదా లివి:

i. మొదటిమాట చివరి అచ్చు 'ఉ' అయితే మరో అచ్చు ముందు అది లోపిస్తుంది; రెండోది మిగులుతుంది. ఉదా. తమ్ముడు-ఉన్నాడు → తమ్ముడున్నాడు. తక్కిన అచ్చుల విషయంలో సంధి జరగవచ్చు; జరక్కపోవచ్చు.

ii. ప్రత్యయం మొదటి అచ్చు తప్పక లోపిస్తుంది. ఉదా. మేన-అత్త → మేనత్త (ఇక్కడ అత్తశబ్దం ప్రత్యయంతో సమానం); జాన-ఎడు → జానెడు.

iii. రెండు మాటల్లో మొదటిది తెలుగు బహువచన ప్రత్యయంతో ఉండి రెండోది సంస్కృతపదమైతే సంధి చేయవద్దు. ఉదా. ప్రజల-అభీష్టం → ప్రజల అభీష్టం (లేదా- 'ప్రజాభీష్టం' అని సమాసం చేయండి); అన్ని-ఉద్యోగాలూ → అన్ని ఉద్యోగాలూ ('అన్నద్యోగాలు' కాదు).

iv. సుదీర్ఘసమాసమయితే తప్ప, సంధి చేయండి. ఉదా. దేశ-ఉన్నతి → దేశోన్నతి; వయః-పరిమితి → వయఃపరిమితి; శిఖర-అగ్ర -చర్చలు → శిఖరాగ్రచర్చలు.

v. సంధిగతమైన రూపాల్లో రెండు ఒత్తక్షరాలు వెంటవెంటనే రావు. వస్తే మొదటిదాని ఒత్తు పోతుంది. ఉదా. ఏక-చత్రం → ఏకచ్ఛత్రం. (-చ్ఛత్రం- అనే రూపం రాదు)

vi. మొదటిమాట చివరి దీర్ఘాచ్చుల పక్కన రెండోమాట మొదటనున్న 'ఇ, ఈ, ఎ, ఏ' -లు వస్తే మాటలమధ్య 'య' వచ్చి చేరుతుంది; 'ఉ, ఊ, ఒ, ఓ -లు వస్తే 'వ' వచ్చి చేరుతుంది. ఉదా. నా-ఇల్లు → నాయిల్లు; ఆ-ఈగ → ఆయీగ; ఈ-ఎలక్షన్ → ఈ యెలక్షన్; మా-ఊరు → మావూరు; ఏ-ఓడ → ఏవోడ. ఇలా య, న, లు చేర్చకపోటం మంచిది.

vii. మాటచివరి దీర్ఘాచ్చు తరవాత అవ్యయం/ప్రత్యయం మొదటి హ్రాస్వాచ్చు నిత్యంగా లోపిస్తుంది. ఉదా. వినే-అప్పుడు → వినేప్పుడు; పో-అక → పోక; రా-అని → రాని.

viii. సాధారణంగా తెలుగుమాటలకు రెండు రూపాలుంటాయి (అచ్చుల ముందు హలంతంగా, హల్లులముందు అజంతంగా). కొన్ని నమయాల్లో హల్లులముందుకూడా స్వరలోపం జరుగుతుంది. అప్పుడు ఒకే వర్గానికి చెందిన పరుషాలు సందిలో ద్విత్వమవుతాయి. పరుషసరళాలు వెంటవెంటవస్తే రెండోది ద్విరుక్తమవుతుంది. ఉదా. కాపు-పిల్ల → కాప్పిల్ల; చేతి-తప్పు → చేత్తప్పు; భారత-దేశం → భారద్దేశం; పిరికి-గుండె → పిరిగ్గుండె. అయినా మాటలను విడివిడిగా రాయటం మంచిది.

ix. భిన్న వర్గాలకు చెందిన హల్లులు పక్కపక్కన వచ్చినప్పుడు సందిలో రెండో హల్లే ద్విరుక్తమై నిలుస్తుంది. ఉదా. రాతి-చిప్ప → రాచ్చిప్ప.

X. మొదటి హల్లు 'ల,న'ల్లో ఒకటై, తరవాతి హల్లు దంత్య (త,ద-లు), తాలవ్య (చ,జ,య-లు), దంతమూలీయ (స,న,ల,ర-లు), మూర్ధన్య (ట,డ,ణ,ళ-లు) వర్గాల్లో ఒకటయితే మొదటిమాట చివరి అచ్చు లోపించి సంది జరుగుతుంది. ఉదా. కాలు-తో → కాల్తో; కాని-ది → కాన్ది/కాంది; మాటల-చేత → మాటల్చేత; నూలు-జుబ్బా → నూల్బుబ్బా; నూలు-సంచి → నూల్సంచి; పిల్ల-నాగు → పిల్లాగు; కాల-రాసి → కాల్రాసి; పాల-డబ్బా → పాల్బుబ్బా; మాటలు-రావు → మాటల్రావు. సంది చేయకుండా రాస్తే శబ్దస్వరూపం స్పష్టంగా ఉంటుంది.

Xi. మొదటిమాట చివరిహల్లు మూర్ధన్యమై, రెండోదాని మొదటిహల్లు దంతమూలీయమైనా స్వరలోపంలో సంది జరుగుతుంది. ఉదా. వాడి-ని → వాణ్ణి; గూడు-లు → గూళ్లు.

2. రెండుగాని, అంతకు మించిన పదాలుగాని కలిసి ఒకేమాట అయితే అది సమాసం. సమాసాల్లోని మొదటి మాట చివరి ఏకవచన ప్రత్యయాలు లోపిస్తాయి. ఉదా. రాముడి-యొక్క-బాణం → రాముడిబాణం/రామబాణం; రాముడు-లక్ష్యణుడు → రామలక్ష్యణులు.

3. సంస్కృతపదాలతో సమాసం చేసేటప్పుడు కింది సాధారణనియమాలు పాటించండి:

i. అజాది పదాలు ముందుంటాయి. ఉదా. రామలక్ష్యణులు (వర్ణక్రమంలో రేప తరువాతనే వస్తుంది లకారం).

ii. స్త్రీపురుషవాచకాల్లో సాధారణంగా స్త్రీ వాచకమే ముందుంటుంది. ఉదా. సీతారాములు.

iii. రెండుమాటలూ స్త్రీవాచకాలయినా, స్త్రీవాచకం పురుషవాచకం కన్నా సుదీర్ఘమైనా అల్పాక్షరశబ్దమే ముందుంటుంది. ఉదా. కృష్ణాగోదావరులు; నలదమయంతులు.

iv. రెండు మాటల లక్షణాలూ ఒకే విధంగా ఉంటే వాటిలో గౌరవాధిక్యం కలది ముందుంటుంది. ఉదా. గంగాకృష్ణులు

v. సంస్కృతంలోని పుం, నపుంసక లింగ శబ్దాల చివర సమాసంలో దీర్ఘం రాదు. ఉదా. దారపుత్రులు (దార-పుంలింగశబ్దం); శిక్షణ వధకం (శిక్షణ-నపుంసకలింగశబ్దం).

vi. సంస్కృతంలోని స్త్రీ లింగశబ్దాల చివరి దీర్ఘం సమాసంలో హ్రస్వంకాదు. ఉదా. ఇందిరా ప్రിയదర్శిని, ఈ సూత్రం మిశ్రసమాసాలకు కూడా వర్తిస్తుంది. ఉదా. కమలా టీవర్.

4. వాడుకలో నలిగింది కాకపోతే మొదట సంస్కృతపదాన్ని వాడి తెలుగు మాటలతో కలిపి సమాసం చేయవద్దు. ఉదా. గర్భగుడి, భూతద్దం. 'సార్వత్రికసమ్మే, రసాయనమార్పు' వంటివి ఈనాటివి.
5. రెండు అన్యదేశ్యాల మధ్య 'పు' గాని, క్రియావిశేషణం 'అయిన/బన' గాని వీలయితే చేర్చవద్దు. ఉదా. భారతదేశ విదేశాంగ మంత్రి (భారత దేశపు-కాదు); ప్రజాస్వామ్య లక్షణాలు (ప్రజాస్వామ్యపు-కాదు).
6. దేశ్యాలనూ అన్యదేశ్యాలనూ కలిపి మిశ్ర సమాసం చేసేటప్పుడు విశేషణంగా మొదట తెలుగుమాటలే వాడండి. ఉదా. కొత్త ప్రెసిడెంట్ (నూతన-అనవద్దు).
7. సమాసాల్లో తద్దితరూపాల వాడుక తగ్గించండి. ఉదా. రసాయనచర్య (రాసాయనిక-అని రాయవద్దు); వ్యవసాయదేశం (వ్యావసాయిక-అనకండి); ప్రకృతివైపరీత్యాలు (ప్రాకృతిక-అని రాయకండి).
8. అన్యదేశ్యాలతో సమాసాలు కల్పించేటప్పుడు తత్సమ, తద్భవ భేదం గుర్తించండి. ఉదా. నౌకాదళం/నావికదళం ('నావికాదళం' కాదు).
9. తెలుగు, ఇంగ్లీష్ నుడికారాలను సంస్కృతీకరించి సమాసాలు చేయవద్దు. అలాగే అన్యదేశ్య సమాసాలను మక్కికిమక్కిగా తెలుగు చేయవద్దు. ఉదా. "the cold touch of poverty"ని 'దుర్భరదారిద్ర్యం' అని అనువదించండి గాని 'దారిద్ర్యశీతలస్పర్శ' అనవద్దు. అలాగే 'చల్లని కడుపు'ను 'శీతలగర్భం' అని రాయవద్దు.

11. పదజాలం: కృత్తద్దితాలు

1. భాషా విలక్షణతను నిరూపించేది వాక్యరచనాపద్ధతి. వాక్యార్థో భిన్న భాషాభాగాలకు చెందిన పదాలుంటాయి. వాటిని దేశ్యాలని, అన్యదేశ్యాలనీ స్థూలంగా రెండుగా విభజించవచ్చు. సాధ్యమయినంతవరకు తెలుగుమాటలనే వాడితే విద్యార్థులు సులభంగా అర్థం గ్రహించగలరు. శాస్త్రగ్రంథరచనలో సుదీర్ఘసమాసాలను (ఎంత పాడుగు సమాసమైనా ఒక్క మాటకిందనే లెక్క), తెలుగువైనా మారుమూల మాటలను, వీలయినంతవరకు వాడగూడదు. ఉదా. ఈయేడు వానలు తక్కువ/ ఈ year ra ns తక్కువ/ ఈ సంవత్సరం వర్షాభావం-ఈ మూటిలో మొదటిదే మేలు.
2. కొన్ని మాటలు పరుషాదిగా, సరళాదిగా రెండురూపాలతో వాడుకలో ఉన్నాయి. ఏదో ఒక రూపంలో వాటిని నియతంగా వాడండి. ఉదా. బొక్క/పొక్క, కడప/ గడప, కుంట/గుంట.
3. కొన్ని జంటమాటలు వాడుకలో ఉన్నాయి. వాటిలో రెండూ దేశ్యాలే అయినా రెండో మాటకు విడిగా అర్థం తెలియదు. ఉదా. పులీపుట్రా, రవికారట్రా. రెండో మాటను విడిగా వాడవద్దు. కొన్ని తెలుగు మాటలు అన్యదేశ్యార్థో జతకట్టి జంటమాట లవుతున్నాయి. ఉదా. సిగ్గుశరమూ, సిగ్గుబిడియం, సేమ్ అదే. రెండూ అన్యదేశ్యాలుగా కూడా జంటమాట లేర్పడ్డాయి. ఉదా. పేపర్ కాగితం. శాస్త్రరచనలో ఇటువంటి శబ్దాలను వాడవద్దు.
4. సంస్కృతం నుంచి ఎరువుగా వచ్చిన మాటల స్వరూపం గుర్తించి వాడండి. ఉదా. 'పటిష్ఠవంతం, నైపుణ్యత, గౌరవనీయ, సౌహార్ద్రం, చారిత్రాత్మకం' వంటివి అపశబ్దాలు. వాటిని క్రమంగా 'పటిష్ఠం, నైపుణ్యం, మాననీయ, సౌహార్ద్రం, చరిత్రాత్మకం/చారిత్రకం' అనే రాయాలి. నిఘంటువులు చూసి సరిదిద్దుకోండి.
5. క్రియలకు ప్రత్యయాలు చేరి నామవాచకాలేర్పడితే అవి కృత్తులు. నామవాచకాలనుంచి ప్రత్యయాలు చేరి మళ్ళీ నామవాచకాలు తయారైతే అవి తద్దితాలు. ఉదా. (కృత్తులు) ఎరుగు -ఇక → ఎరిక; తెలియు-ఇడి → తెలివిడి; (తద్దితాలు) ప్రథమం → ప్రాథమ్యం; పరిశుద్ధం → పారిశుద్ధ్యం. సమాసాల్లో తద్దితరూపాల వాడుక పూర్తిగా తగ్గించండి.

6. వ్యక్తుల, స్థలాల, వస్తువుల పేర్లు మార్చవద్దు; అనువదించవద్దు. ఉదా. అలెగ్జాండర్ (అలకసుందరుడు-కాదు); జవాహర్‌లాల్ (జవహర్లాల్-కాదు); కారల్ మార్ష్ (కారల్ మోక్షుడు-కాదు); డెమోస్కస్ (దిమిష్క నగరం-కాదు); తక్షశిల (టాక్సిలా-కాదు); స్టెతస్కోప్ (ఆల-కాదు).
7. 'నెలకొను, కైకొను, విద్యగరపు, పలువురు' వంటి పాతకాలం మాటలను వాడవద్దు.
8. కవితాభాషలోలాగా అనేక పర్యాయపదాలను ఒకే అర్థంలో వాడవద్దు. పరిభాషలాగా ఒకే అర్థంలో ఒకే మాటను నియతంగా వాడకపోతే శాస్త్ర ప్రయోజనం దెబ్బతీంటుంది. 'మబ్బు, మేఘం, కాదంబిని' వగైరా అనేక పర్యాయపదాల వాడుక పనికిరాదు.
9. కలుగు, జరుగు, ఇమిడివుండు-వంటి క్రియారూపాలను మళ్ళీ మళ్ళీ వాడవద్దు.
10. కేవలం మాండలికంగా వాడుకలో ఉండి, ఇతర ప్రాంతాల వారికి మరో అర్థమో, అర్థీలార్థమో వచ్చే మాటలు వాడవద్దు. ఉదా. గుంట, దొబ్బు, ఎత్తు, సరుకు మొ.
11. ధాతురూపాల చివర 'ఆటం/ఆడం' చేర్చి భావార్థకాలను నిష్పన్నం చేయవచ్చు. అవి నామవాచకాల్లాగానే వాక్యంలో కర్త/కర్మ గా వ్యవహరిస్తాయి. ఉదా. చెప్పు-ఆటం/ఆడం → చెప్పటం/చెప్పడం; చెప్పటానికి, చెప్పడం వల్ల మొ. ఈ రూపాలకు వ్యతిరేకరూపాలున్నాయి. ఉదా. చెప్పకపోవటం, చెప్పకపోవడంవల్ల. ఈ వ్యతిరేక రూపాలు పురుషనిర్దేశం చేయవు. ఉదా. నీవు/నేను/వాడు చెప్పటం/ చెప్పకపోవడం.
12. ధాతువులకు-'అమి' చేర్చి వ్యతిరేకభావార్థకాలను సాధించవచ్చు. ఉదా. విను-అమి → వినమి.

కొన్ని ముఖ్యమైన కృద్రూపాలు:

1. మాటచివరి అక్షరంలోపించి 'క' చేరినవి:

ఎరుగు → ఎరుక

కడగు → కలక

కాగు → కాక

మునుగు → మునక

పదజాలం: కృత్యర్థితాలు

అపవాదం: వచ్చు → రాక

2. మాట చివర '- ఇక' చేరినవి:

అమరు → అమరిక

ఓపు → ఓపిక

కదలు → కదలిక

సాండు → సాందిక

3. మాట చివరి అక్షరం లోపించి 'పు' చేరినవి:

తలచు → తలపు

తీర్చు → తీర్పు

ముగించు → ముగింపు

వలచు → వలపు

4. మాటచివరి అక్షరంలోపించి 'త' చేరినవి:

అలము → అలత

చేయు → చేత

మోయు → మోత

రాయు → రాత

ఆవులించు → ఆవులింత

పలకరించు → పలకరింత

వెక్కిరించు → వెక్కిరింత

5. మాట చివరి అక్షరానికి బదులు 'ట' చేరినవి:

ఆడు → ఆట

ఊరు → ఊట

పండు → పంట

మండు → మంట

6. మాట చివర 'ఇమి' చేరినవి:

కలుగు → కలిమి

కూరుచు → కూరిమి

7. మాట చివర 'బడి' చేరినవి:

పెట్టు → పెట్టుబడి

సాగు → సాగుబడి

8. మాట చివర 'బాటు' చేరినవి:

గిట్టు → గిట్టుబాటు

తిరుగు → తిరుగుబాటు

9. చివర 'గడ' చేరినవి:

ఎత్తు → ఎత్తుగడ

మను → మనుగడ

10. చివర 'దల' చేరినవి:

పట్టు → పట్టుదల

పారు → పారుదల

సాగు → సాగుదల

11. చివరి అక్షరంలోపించగా మిగిలిన దానికి 'కువ' చేరినవి:

వేగు → వేకువ

12. చివర 'డు' చేరినవి:

అమ్ము → అమ్ముడు

తాగు → తాగుడు

పాకు → పాకుడు

13. చివర 'క' చేరినవి:

కోరు → కోరిక

చేరు → చేరిక

పూను → పూనిక

14. చివర 'కం' చేరినవి:

పెంచు → పెంపకం

వండు → వంటకం

15. చివర 'కోలు' చేరినవి:

చెప్పు → చెప్పుకోలు

మెచ్చు → మెచ్చుకోలు

పదజాలం: కృత్తద్ధితాలు

వీడు → వీడుకోలు/వీడ్కోలు

ఇలా ఇంకా చాలా ప్రత్యయాలు చేరి తెలుగులో కృత్తులు ఏర్పడతాయి. ఇది సంగ్రహంగా కొన్నిటిని పేర్కొనటమే. సంస్కృత పదాలైన కృత్తులు ఏయే ప్రత్యయాలు చేరి ఎలా ఏర్పడతాయో వివరించాలంటే ఆభాషావ్యాకరణం చెప్పాలి. అది ప్రస్తుతం కుదరదు గనుక కొన్ని శబ్దాలను మాత్రం సూచిస్తాం-

అవన్నీ ఎక్కువ వాడుకలో ఉన్నవి మాత్రమే.

1. 'తవ్య' చివర చేరినవి:

భవితవ్యం, కర్తవ్యం, వక్తవ్యం, శ్రోతవ్యం

2. 'అనీయ' చేరినవి:

పఠనీయం, కరణీయం, శ్రవణీయం, దర్శనీయం, స్తవనీయం

3. 'య' ప్రత్యయం చేరినవి:

పాఠ్యం, భాష్యం, గమ్యం, రమ్యం, దృశ్యం, వాచ్యం, శ్రావ్యం

4. 'క' ప్రత్యయం చేరినవి:

గాయకుడు, వర్తకుడు, కథకుడు, పాఠకుడు, విమర్శకుడు

5. 'క్త' ప్రత్యయం చేరినవి:

గతం, హతం, విత్తం, స్వాంతం, కష్టం, శాంతం.

ఇవి అనేకం. శబ్దరూపాలను గుర్తించటానికి కొన్ని మాత్రం

ఉదాహరణ ప్రాయంగా ఇచ్చాం.

తద్ధితాలు

నామవాచక శబ్దంమీదగాని విశేషణాలమీదగాని కొన్ని ప్రత్యయాలు చేరి మళ్ళీ నామవాచకా లేర్పడతాయి. వీటిని తద్ధిత నామా లనవచ్చు; క్లుప్తంగా తద్ధితా లనవచ్చు.

తెలుగులో ఏర్పడే కొన్ని తద్ధిత రూపాలను గమనిద్దాం.

1. 'తనం' చేరేవి:

దొంగ → దొంగతనం

పిరికి → పిరికితనం

2. 'రికం' చేరేవి:

కన్నె → కన్నెరికం

పెద్ద → పెద్దరికం

3. 'ఇమి' చేరేవి:

- మేలు → మేలిమి
వేడి → వేడిమి
4. 'స' చేరేవి:
నల్ల → నల్లన
తియ్య → తియ్యన
5. 'పు' చేరేవి:
తెల్ల → తెలుపు
పచ్చ → పసుపు
6. 'ఇడి' చేరేవి:
వినకి → వినకిడి
తెలివి → తెలివిడి
7. 'దం' చేరేవి:
ఒప్పు → ఒప్పిదం
తప్పు → తప్పిదం
8. 'కారం' చేరేవి:
నుడి → నుడికారం
9. 'కాడు' చేరే మహత్తులు:
ఆట → ఆటకాడు
వేట → వేటకాడు
10. 'కత్తె' చేరే అమహత్తులు:
ఆట → ఆటకత్తె
పాట → పాటకత్తె
11. 'అరి' చేరేవి:
కమ్మరం → కమ్మరి
చదువు → చదువరి
12. 'ఇడి' చేరేవి:
ముక్కు → ముక్కిడి
సిగ్గు → సిగ్గిడి
13. 'ఎడు' చేరేవి:
మాన → మానెడు

పదజాలం: కృత్రుతిలాలు

వీసె → వీసెడు

14. 'బంటి' చేరేవి:

మెడ → మెడబంటి

రోమ్ము → రోమ్ముబంటి

15. 'ఈడు' చేరేవి:

కమ్మతం → కమ్మతీడు

బానసం → బానసీడు

ఇలా అనేకం. ఆయా ప్రత్యయాలు ఆయా నిర్దిష్టార్థాల్లో చేర్తాయి. లేదా నిర్దిష్ట ప్రత్యయం చేరినప్పుడు అర్థంలో మార్పు వస్తుంది. నిఘంటు వ్యాకరణాల ద్వారా ఆ భేదాలను గుర్తించాలి.

సంస్కృతంలోని తద్దితరూపాలన్నిటినీ వివరించటం ఇక్కడ అసాధ్యం. అనవసరం కూడా. ఆయా ప్రత్యయాలు చేరినప్పుడు వచ్చే అర్థభేదాలను పైన సూచించినట్లే తెలుసుకోవాలి.

ఇక్కడ తెలుగువారి వాడుకలో ఎక్కువగా కనిపించే కొన్ని రూపాలను అర్థవివరణ లేకుండా పట్టికగా ఇస్తున్నాం.

కురు → కౌరవ

యదు → యాదవ

మను → మానవ

కళింగ → కాళింగ

పంచాల → పాంచాల

తిల → తైలం

పయస్ → పాయసం

పుర → పౌర

శివ → శైవ

నగర → నాగర

బుద్ధ → బౌద్ధ

జిన → జైన

ముని → మౌనం

యువా → యౌవనం

గురు → గౌరవం

ధను → ధానుష్క

మాస → మాసిక
 వర్ష → వార్షిక
 దిన → దైనిక
 నౌ → నావిక
 ఆస్తి → ఆస్తిక
 వేద → వైదిక
 లోక → లౌకిక
 ఇహ → విహిక
 వృత్తి → వార్షిక
 తర్క → తార్కిక
 వీణా → వైణిక
 పురాణ → పౌరాణిక
 మనస్ → మానసిక
 పక్ష → పక్షిక
 మహత్ → మహిమ
 పటు → పటిమ
 గురు → గరిమ
 లఘు → లఘిమ
 కుల → కులీన
 గ్రామ → గ్రామీణ
 భారత → భారతీయ
 రాష్ట్ర → రాష్ట్రీయ
 పర → పరకీయ
 దేశ → దేశీయ
 ప్రాంత → ప్రాంతీయ
 స్వ → స్వీయ/స్వకీయ
 రాజన్ → రాజకీయ
 పురుష → పౌరుషేయ
 అతిధి → అతిధేయ
 నవ → నవీన
 సాయం → సాయంతన

పదజాలం: కృత్యద్వితాలు

చిరం → చిరంతన

సమ → సమత

ప్రభు → ప్రభుత

పశ్చాత్ → పాశ్చాత్య

గురు → గురుత, గురుత్వం, గౌరవం

రసిక → రసికత్వం, రసికత, రాసిక్యం

పటు → పటుత, పటుత్వం, పాటవం

పురుష → పురుషత, పురుషత్వం, పౌరుషం

సోదర → సోదరత, సోదరత్వం, సౌదర్యం

రాజ → రాజ్యం

శూర → శౌర్యం

నిపుణ → నిపుణత, నిపుణత్వం, నైపుణ్యం

ప్రవీణ → ప్రావీణ్యం

ధీర → ధైర్యం

స్థిర → స్థైర్యం

రూప → రూపవంతుడు, రూపవతి; రూపసి

యశస్ → యశస్వంతుడు, యశోవతి; యశస్వి, యశస్విని

మధు → మధుర, మధురత, మధురత్యా, మాధుర్యం

మేధా → మేధావి

తపస్ → తపస్వి

గురు → గరిష్ఠ

పటు → పటిష్ఠ

సంస్కృతంలోని మూలపదాల విభక్తి ప్రత్యయాదులను గాని, తద్దిత రూపాలకు ఆయా లింగవచనాదుల్లో వచ్చే రూపభేదంగాని చూపలేదని గమనించండి.

12. క్రియలు: క్రియావిశేషణాలు

1. తెలుగు క్రియలు ఆకర్మక, సకర్మక, ప్రేరణార్థకాలని ప్రధానంగా మూడు రకాలు. ఆకర్మక క్రియలు వాడిన వాక్యాలలో కర్మ ఉండనక్కరలేదు. సకర్మకాలు క్రియను ఆపేక్షిస్తాయి. ప్రత్యక్ష పరోక్ష కర్మలు రెండూ ఉన్నప్పుడు ప్రేరణార్థకాలు వాడాలి. కొన్ని సకర్మకాలుగానూ, ఆకర్మకాలుగానూ వాడదగినవి. ప్రత్యేకదాతువులతో ఈ మూడు రకాల క్రియలూ విడివిడిగా ఉన్నాయి కూడా. ఆకర్మకాలను సకర్మకాలుగా, ప్రేరణార్థకాలుగా మార్చే ప్రత్యయా లున్నాయి. వ్యవహారాన్నీ, నిఘంటువులనూ సంప్రతించి వీటిని గుర్తుపట్టవచ్చు. ఉదా.

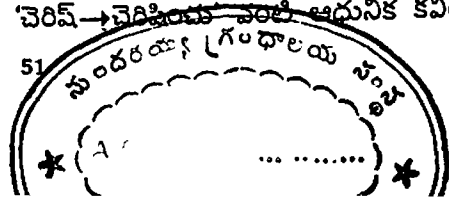
(అ) ఆకర్మకం	సకర్మకం
పెరుగు	పెంచు
కలియు	కలుపు
కాలు	కాలు

(ఆ) సకర్మకం	ప్రేరణార్థకం
అను	అనిపించు
కాలు	కాల్పించు
తిట్టు	తిట్టించు

2. ఆకర్మకాలను కింది పద్ధతులద్వారా సకర్మకాలుగా మార్చవచ్చు. ఉదా.
- i. - 'ఇంచు' చేర్చి: దిగు-ఇంచు → దించు; బిగియు-ఇంచు → బిగించు
  - ii. '-చు' చేర్చి: కాలు-చు → కాలుచు; పడు-చు → పరుచు/పరచు
  - iii. చివరి వర్ణాన్ని '-పు'గా మార్చి: కలియు → కలుపు; చూచు → చూపు
  - iv. 'చేయు' అనుబంధంగా చేర్చి: తెలియు-చేయు → తెలియజేయు
  - v. 'వేయు' అనుబంధంగా చేర్చి: ఆరు-వేయు → ఆరవేయు
  - vi. 'కొట్టు' అనుబంధంగా చేర్చి: పగులు-కొట్టు → పగులగొట్టు/పగలగొట్టు
  - vii. 'తీయు' అనుబంధంగా చేర్చి: అరుగు-తీయు → అరగదీయు
  - viii. 'పెట్టు' అనుబంధంగా చేర్చి: కాగు-పెట్టు → కాగబెట్టు

పై మార్పు జరిగేటప్పుడు 'కొట్టు, తీయు, చేయు' మొదలైన పరుషాది శబ్దాలు సరళా లవుతాయి. ధాతువు చివరి ఉకారం ఆకారంగా మారుతుంది. ఈ మార్పుతోబాటు అర్థంలో కూడా కొద్దిపాటి భేదం రావచ్చు. వ్యవహారాన్నిబట్టి ఈ భేదం గుర్తించాలి. ఉదా.

3. 'కొను' ధాతువును ఇతర ధాతువులకు చేర్చినప్పుడు కొన్ని ప్రయోజనాలు సాధించవచ్చు. ఉదా.
  - i. అకర్మకాన్ని సకర్మకం చేయవచ్చు. తెలియు-కొను → తెలుసుకొను. ఇక్కడ యకారాంతాలు సకారాంతాలు కావటం గమనించాలి.
  - ii. వాక్యంలో ఒకటికి మించిన కర్తలుంటే 'కొను' చేరిక 'అన్యోన్యం' అనే అర్థమిస్తుంది. తిట్టుకొను, కొట్టుకొను. ఒకేకర్త ఉంటే 'తనను తాను' అనే అర్థమిస్తుంది.
  - iii. ఇప్పటి భాషలో 'కొను' చేరినప్పుడే కొన్ని ధాతువులు బహుళ ప్రయోగంలో ఉన్నాయని గుర్తించాలి. ఉదా. పడుకొను, ఒప్పుకొను, తేరుకొను.
4. తెలుగు క్రియలను సమాపకాలని, అసమాపకాలని కూడా రెండుగా విభజింపవచ్చు. సమాపకాలకు సాధారణంగా కాలబోధక ప్రత్యయాలూ పురుషవాచక ప్రత్యయాలూ చేర్తాయి. అసమాపకాలకు కాలబోధ ఉండవచ్చు; లేకపోవచ్చు. అవి ఉపవాక్యాల చివరగాని, ప్రధాన వాక్యంలో పదబంధాల స్థానంలోగాని వస్తాయి. క్రియాపదం ద్వారా సూచించవలసిన వ్యాపారం పూర్తయితే అది సమాపకం. లేదా అసమాపకం. అసమాపక క్రియలు వాడి వాక్యాలను అనంతంగా పొడగించవచ్చు.
5. చేయు మొదలైన క్రియలను అనుబంధంగా చేర్చి నామ విశేషణాలనుంచి క్రియలను నిష్పన్నం చేయవచ్చు. ఉదా. భయం → భయపడు, భయపెట్టు; పని → పనిచేయు; ఎర్ర → ఎర్రబడు; లో → లోబడు; వెంట → వెంటబడు; పరుగు → పరిగెత్తు.
6. 'ఇంచు' చేర్చి సంస్కృతనామపదాదులను తెలుగులో క్రియాపదాలుగా మార్చవచ్చు. ఉదా. సంతోషం → సంతోషించు; జయం → జయించు; స్తుతి → స్తుతించు.
7. హిందీ-ఉర్దూ క్రియారూపాల చివరి 'అనా' స్థానంలో 'ఇంచు' చేర్చి తెలుగులో క్రియలను సృష్టించవచ్చు. ఉదా. పిలానా → పిలాయించు; బజానా → బజాయించు.
8. ఇంగ్లీష్ నామపదాదులకు 'చేయు' వగైరాలను అనుబంధించి తెలుగులో క్రియారూపాలను సాధించవచ్చుగాని 'ఇంచు' వంటి ప్రత్యయాలు చేరవు. ఉదా. కాపీ-కాపీచేయు, కాపీకట్టు; బొల్, బొలింగ్ → బొల్ చేయు, బొలింగ్ చేయు. హిందీ/ఉర్దూ నామపదాలను కూడా ఇదే విధంగా క్రియలుగా మార్చవచ్చు. ఉదా. ఖరాబ్-చేయు, రుబాబ్-చేయు. చెరిష్ → చెరిపించు వంటి ఆధునిక కవితా

రూపాలకు శాస్త్ర గ్రంథ రచనలో చోటులేదు. అటువంటి రూపాలు తెలుగుకు అసహజం.

9. తెలుగు క్రియలకు రెండేసి రూపాలు సాధ్యం: ఒకటి భావరూపం; రెండు వ్యతిరేకరూపం. వ్యతిరేకార్థం సూచించే ప్రత్యేక శబ్దాలు వాడకుండానే, ప్రత్యయాల ద్వారా కూడా వ్యతిరేక క్రియలను సాధించవచ్చు. ఉదా. చేయు-అక → చేయక; తిను-ఆని → తినని.

10. సమాపక క్రియల చివర పురుషబోధక ప్రత్యయాలు ఏక, బహు వచనాల్లో చేర్తాయి. ప్రథమ పురుషలో మహత్తులకు ఏకవచనంలో 'డు', బహు వచనంలో 'రు', అమహత్తులకు ఏకవచనంలో 'ది', బహువచనంలో 'వి/(ఆ)యి' చేర్తాయి. ఉత్తమ, మధ్యమ పురుషల్లో మహత్తులని, అమహత్తులని రూపంలో భేదం లేదు. ఏక బహువచనాల్లో మధ్యమ పురుషలో క్రమంగా 'పు,రు'లు, ఉత్తమ పురుషలో అలాగే 'సు, ము/ం'లు చేర్తాయి. ఉదా. (ప్రథమ) చేశాడు, చేశారు, చేసింది, చేశాయి/ చేసినవి; (మధ్యమ) చేశావు, చేశారు; (ఉత్తమ) చేశాను, చేశాము/చేశాం.

11. కింది పట్టికలో సమాపక క్రియారూపాలను గుర్తించవచ్చు (మచ్చుకు 'చేయు' ధాతురూపాలు మాత్రం).

కాలం/అర్థం	వివరణ	భావరూపాలు	వ్యతిరేకరూపాలు
భూతం	జరిగిపోయింది	చేశాను-చేశాం చేశాడు-చేశారు చేసింది-చేశాయి	చేయలేదు
వర్తమానం	జరుగుతున్నది	చేస్తున్నా(ను)-చేస్తున్నాం చేస్తున్నాడు-చేస్తున్నారు చేస్తున్నది-చేస్తున్నవి	చేయటం లేదు
భూతేతరం/ తద్ధర్మార్థకం		చేస్తున్నావు-చేస్తున్నారు జరగనున్నది జరిగిందికానిది చేస్తాడు- చేస్తారు ... చేయడు-చేయరు చేస్తుంది-చేస్తాయి ... చేయదు-చేయవు చేస్తావు-చేస్తారు ...చేయవు -చేయరు	

12. అసమాపక క్రియారూపాలను కింది పట్టికలో చూడవచ్చు.

12. అసమాపక క్రియారూపాలను కింది పట్టికలో చూడవచ్చు.

అర్థం	వివరణ	భావరూపం	వ్యతిరేకరూపం
కౌర్వం ...	పూర్తికాని భూతం ...	చేసి ...	చేయక/చేయకుండా
శత్రుత్వం...	పూర్తికాని వర్తమానం...	చేస్తూ/చేస్తా...	చేయకుండా
చేదర్థం...	జరిగితే, జరిగినప్పుడు...	చేస్తే...	చేయకపోతే
అప్యర్థం...	జరిగినప్పటికీ...	చేసినా..	చేయకపోయినా
సామర్థ్యార్థం...	శక్తిని సూచించేది...	చేయగల ...	చేయలేని
కర్మణ్యార్థం...	కర్మప్రధానమైనది...	చెయ్యబడు...	చెయ్యబడని
సమీపభావి...	త్వరలో జరగనున్నది...	చెయ్యబోవు...	చెయ్యబోని

13. విధి, అనుమతి, నిశ్చయం సూచించే క్రియా రూపాలు, ఉభయ ప్రార్థన వాక్యాంతంలో నిలిచి దాన్ని పూర్తి చేస్తాయి. వాటి వ్యతిరేక రూపాలను బ్రాకెట్లలో సూచించటం జరిగింది. ఉదా. (విధి) చెయ్యి (చెయ్యకు)-దీనికి గౌరవార్థంలో 'అండి' చేరుతుంది-చెయ్యండి (చెయ్యకండి); (అనుమతి) చేయవచ్చు (చేయకపోవచ్చు), చెయ్యనిచ్చు (చెయ్యనివ్వని), (నిశ్చయం) చెయ్యాలి (చెయ్యనక్కరలేదు, చెయ్యనవసరం లేదు); (ఉభయప్రార్థన) చేద్దాం (చెయ్యవద్దు)

14. ప్రత్యయాలు చేరినప్పుడు ధాతురూపాల్లో కింద పేర్కొన్న మార్పులు వస్తాయి:
 i. విధ్యర్థంలో ధాతువులకు వచ్చే రూపభేదాలివి కొన్ని: ఉదా. తెచ్చు → తే; ఇచ్చు → ఇవ్వు; వచ్చు → రా; చచ్చు → చావు; అగు/అవు → కా; పోవు → పో; లేచు → లే.

ii. చేయు, కోయు వంటి వాటికి విధ్యర్థంలో చెయ్యి, కొయ్యి వంటి రూపాలు వస్తాయి.

iii. అనుబంధ క్రియలుగా చేరిన 'ఉండు, కొను'లు క్రమంగా 'ఓ,కో' లుగా మార్తాయి. ఉదా. కూర్చుండు → కూర్చో; చేసుకొను → చేసుకో.

iv. ధాతువుల చివరి 'చు' విధ్యర్థంలో 'పు' గాగాని, 'వు' లేకుండా పూర్వార్థం దీర్ఘమైగాని, రెండు రకాల మారుతుంది. ఉదా. పిలుచు → పిలుపు/పిలూ. కొన్ని సమయాల్లో 'పు' లోని అచ్చు లోపిస్తుంది. ఉదా. పిలువ్.

v. విధ్యర్థకాల ఏకవచన రూపాలకు 'అండి' చేర్చి బహువచన రూపాలు సాధించవచ్చు; దీర్ఘార్థాల తరువాత 'అండి' లోని ఆకారం లోపిస్తుంది. ఉదా. పిలుపు-అండి → పిలువండి; రా-అండి → రాండి.

Vi. 'రా,పో' వంటి ధాతువులను రెండు సార్లు వాడితే, రెండోసారి వాడిన 'రా,పో'ల దీర్ఘం ప్రాస్థమవుతుంది. ఉదా. రాండి-రాండి → రారండి; పోండి-పోండి → పోపిండి.

Vii. అకారంతో మొదలయ్యే ప్రత్యయం చేరినప్పుడు, ధాతువు మధ్యనున్న 'ఉ'కారం బహువచనంలో అకారమవుతుంది. ఉదా. అరుచు-అండి → అరవండి; పలుకు-అండి → పలకండి.

viii. విద్యర్థంలోని ఏకవచన రూపాలకు 'వద్దు/ఒద్దు' చేరినప్పుడు, దానికి ముందున్న ప్రాస్థాచ్చు అకారంగా మారుతుంది; దీర్ఘాచ్చు మారదు. బహువచనంలో చేరే 'అండి' ప్రత్యయం 'వద్దు/ఒద్దు' కే చేరుతుంది గాని ధాతువుకు కాదు. ఉదా. చెయ్యి-వద్దు-అండి → చెయ్యవద్దండి/ చెయ్యొద్దండి; పో-వద్దు-అండి → పోవద్దండి.

Xi. 'లేదు, రాదు' వంటివి చేర్చి వ్యతిరేకక్రియలను కల్పించేటప్పుడు ధాతువు చివరి ఉకారం ఆకారంగా మారుతుంది. ఉదా. చేయు-లేదు → చేయలేదు.

X. ఉభయప్రార్థనలో ధాతువు చివరి అచ్చు లోపించి, దాని ముందున్న హల్లు ప్రత్యయంలోని దకారంతో సమీకరణం పొందుతుంది. అయితే ధాతువు చివరి అచ్చు మకారం ఉంటే లోపించదు; నకారమంటే సమీకరణ జరగదు. ఉదా. చేయు-దాం → చేద్దాం; అమ్ము-దాం → అమ్ముదాం; విను-దాం → విందాం.

Xi. ధాతువు చివరి డకారం భూతరూపాల్లో ద్విత్వమవుతుంది. ఉదా. పడు-ఇనా-డు → పడ్డాడు; చెడు-ఇనా-ది → చెడ్డది.

xii. 'పోవు, అవు(అగు) ధాతువుల చివరి వకారం భూతకాలంలో యకారంగా మారుతుంది. ఉదా. పోవు-ఏ-డు → పోయాడు/పొయ్యాడు; అవు/ అగు-ఏ-డు → అయ్యాడు.

xii. 'లేదు' మొదలైన వాటి ముందు 'కలియు, పిలుచు' వంటి ధాతువుల మధ్య హల్లు ఆకారంగా, చివరి హల్లు వకారంగా మార్తాయి. ఉదా. కలియు-లేదు → కలవలేదు; పిలుచు-లేదు → పిలువలేదు.

xiv. భూతేతరకాలప్రత్యయాల ముందు ధాతువుల చివరి ద్విరుక్తహల్లు అద్విరుక్త మవుతుంది. వెళ్ళు-తుంది. వెళు-తుంది → వెళ్తుంది. 'నట్టు, మెట్టు, మట్టు' వంటి కొన్ని తప్ప తక్కిన ధాతువుల చివరి ద్విరుక్తటకారం అద్విరుక్త డకారంగా మారుతుంది. ఉదా. నట్టుతుంది; కొడుతుంది.

XV. తకారాది ప్రత్యయాల ముందు 'ఇచ్చు, వచ్చు' వంటి ధాతువుల చివరి ద్విరుక్తచకారం, 'ఇంచు' చివర గల ధాతువుల బిందు పూర్వక చకారం నకారంగా మారుతాయి. ఉదా. వచ్చు-తుంది → వస్తుంది; చేయించు-తుంది → చేయిస్తుంది. ధాతువుల చివరి 'యు,చు'లకు గూడా ఈ సూత్రం వర్తిస్తుంది. ఉదా. కోయు-తున్నాడు → కోస్తున్నాడు; లేచు-తుంది → లేస్తుంది.

Xvi. తకార, దకారాది ప్రత్యయాల ముందున్న 'అను, విను' మొదలైన ధాతువుల చివరి ఉకారం, 'పోయు-పోసు' వంటి ధాతువుల చివరి ఉకారం లోపిస్తాయి. ఉదా. అను-తాడు → అంటాడు; పోయు/పోసు-తాం → పోస్తాం.

Xvii. తకారదకారాది ప్రత్యయాల ముందు 'పోవు' ధాతువు చివరి 'వు' లోపిస్తుంది. ఉదా. పోతుంది, పోదాం.

15. ధాతువులకు చేరే ప్రత్యయాలు కింది మార్పులు పొందుతాయి:
  - (అ) వ్యతిరేకార్థక ప్రత్యయాల ముందున్న 'అ' కారంగాని, ఇతర ప్రత్యయాల ముందున్న అచ్చులుగాని ధాతువు చివర దీర్ఘాచ్చుంటే లోపిస్తాయి. ఉదా. రా-అని → రాని; పో-అక → పోక; పో-ఇతే → పోతే.
  - (ఆ) ధాతువు చివరి 'అ(న్)' తరవాత ప్రత్యయాల మొదటి పరుషాలు సరళాలుగా మారుతాయి. ఉదా. చేయ-కల → చేయగల.
  - (ఇ) భూతకాల ప్రత్యయం 'ఇనా' లోని దీర్ఘం 'అను,కొను' వంటి ధాతువుల తరవాత అమహత్తుల్లో హ్రస్వమవుతుంది. ఉదా. అను-ఇనాది → అన్నది.
  - (ఈ) తద్దర్మార్థక ప్రత్యయమైన 'తున్/తా'లోని తకారం 'అను,కొను' వంటి నకారాంత ధాతువుల తరవాత టకారంగా మారుతుంది. ఉదా. అను-తున్-ది → అంటుంది; విను-తా-రు → వింటారు.
16. ధాతువుకు భూతార్థంలో 'ఇన', తద్దర్మార్థంలో 'ఏ(టి)', వర్తమానార్థంలో 'తున్న', 'వ్యతిరేకార్థంలో 'అని' చేరి క్రియావిశేషణాలు ఏర్పడతాయి. ఉదా. చేయు-ఇన → చేసిన; చేయు-ఏ(టి) → చేసే(టి), చేయు-తున్న → చేస్తున్న, చేయు-అని → చేయని.
17. 'అను, విను, పడు, చెడు' వంటి ధాతువులకు 'ఇన' చేరినప్పుడు సంధి వల్ల 'అన్న, విన్న, పడ్డ, చెడ్డ' వంటి క్రియావిశేషణాలు వికల్పంగా ఏర్పడతాయి. సంధి జరక్కపోతే ' అనిన, వినిన, పడిన, చెడిన' వంటి రూపాలుంటాయి. మొదటి రూపాలు నేటివి. వాటినే వాడండి.
18. క్రియాజన్య విశేషణాల మీద అవ్యయాలు చేరినప్పుడు వచ్చే విశేషణాలను వ్యవహారం నుంచి గ్రహించండి. ఉదా. చేసే-సరికి, చేసే-వరకు, చేసే-ముందు, చేసే-లాగా, చేసే-దాకా; చేసిన -తరువాత.
19. క్రియావిశేషణాల మీద చేరిన అవ్యయాల తొలి అచ్చు, దీర్ఘాచ్చు తరవాత లోపిస్తుంది. ఉదా. చేసే-అట్లు/అట్లు → చేసేట్లు-చేసేట్లు. అజాది అవ్యయాలకు ముందు పెచ్చుగా 'టు' చేరటం కూడా కద్దు. ఉదా. చేసే-అట్లు → చేసేటట్లు/చేసేట్లు.

20. క్రియాజన్య విశేషణాల మీద సర్వనామపదాలు చేర్చి సార్వనామిక విశేష్యాలను కల్పించవచ్చు. వీటితో పురుషబోధ చేయవచ్చుగాని కాల బోధ సాధ్యం కాదు. తెలుగులో ఈ పద్ధతి ప్రత్యేకం-ప్రచురం ఉదా. వచ్చే-వాడు; వచ్చిన -అది → వచ్చినది/వచ్చింది మొ. నామ, సర్వనామాలకు లాగానే ఈ పదాలకు పురుష బోధతో అన్ని విభక్తుల్లోనూ రూపాలుంటాయి. ఉదా. వాడు వచ్చేవాడు, వారు వచ్చేవాళ్లు; ఆమె / అది వచ్చేది, అవి వచ్చేవి; నీవు వచ్చేవాడివి, మీరు వచ్చేవారు; నేను వచ్చేవాడిని, మేం వచ్చేవాళ్లం, వచ్చేదాన్ని, వచ్చేవారితో, వచ్చేదానికి, మొ. ఈ మాటలను అన్ని కాలార్థాల్లోనూ ప్రయోగించవచ్చు. ఉదా. నిన్న వచ్చేది, నేడు వచ్చేది, రేపు వచ్చేది, ఎప్పుడూ వచ్చేది.
21. ఉండు' ధాతురూపాలు 'ఉన్నాడు, ఉన్నది' వంటివి భూత, వర్తమానాలు రెంటినీ సూచిస్తాయి. ఉదా. వాడు (నిన్న) ఉన్నాడు; వాడు (ఇప్పుడు)ఉన్నాడు.
22. క్రియారూపాలు తెలిసినప్పుడు నామవాచకాలమీద 'ఇచ్చు' వంటివి చేర్చి సిద్ధం చేసిన క్రియాపదాలు వాడకండి. ఉదా. రక్షించాలి (రక్షణ ఇవ్వాలి-అనవసరం); అభిలషిస్తుంది (అభిలాషపడుతుంది).
23. సంస్కృతనామాలకు 'ఇంచు' చేర్చి సిద్ధంచేసిన క్రియారూపాల విషయంలో కొన్ని సందర్భాల్లో మాత్రమే నామరూపంలోని దీర్ఘచ్చు ప్రాస్యమవుతుంది. నిఘంటువులు చూసి తెలుసుకోండి. ఉదా. ఉదాహరణ (నామరూపం) → ఉదాహరించు (ఉదాహరించు-కాదు); కానీ, నిర్ధారణ → నిర్ధరించు, అభిలాష → అభిలషించు.
24. ధాతురూపాల చివర ప్రాస్యాచ్చుంటే 'అ' చేర్చి, దీర్ఘచ్చుంటే 'ను' చేర్చి ప్రార్థనాద్యర్థకాలను సాధించవచ్చు. ఉదా. (నీకొంప) కూలు - అ →కూల; (నీఇల్లు బంగారం), కా-ను →కాను; అకర్మకధాతువుల క్షార్థక రూపాల చివర 'పోను' చేర్చి కూడా ఈ అర్థం సాధించవచ్చు. ఉదా. (నీతెలివి) మండిపోను.
25. 'పస్తి పోతి(ని), చేస్తీ(ని)' వంటి భూతకాలరూపాలు అరుదుగా వాడుకలో ఉన్నాయి. కాని వాటిని వీలయినంతవరకు వాడకండి.
26. 'ఎరుగు, చెడు, జంకు, జడియు, తగు, వచ్చు, బెదురు' వంటి ధాతువులకు విద్యర్థంలో ప్రయోగం లేదు. వ్యవహారం బట్టి గుర్తించండి.
27. కొన్ని ధాతువుల చివర ఆత్మార్థకమైన 'కొను' అనే సహాయక క్రియను చేర్చడం విద్యర్థంలో ప్రయోగించటం నేటి తెలుగులో సాధ్యపడదు. ఉదా.తెలియు-కొను →తెలుసుకో.

13. వాక్యరచన

1. తెలుగు వాక్యాలు ముఖ్యంగా రెండు రకాలు: i. క్రియారహితాలు, ii. క్రియాసహితాలు. క్రియారహితంగా వాక్యాలు రాయటం నామాఖ్యానం; సహితంగా రాయటం క్రియాఖ్యానం. ఉదా. అది చెట్టు-ఇందులో క్రియా పదం లేదు కాబట్టి నామాఖ్యానం; వాడు వచ్చాడు-క్రియా పదం ఉంది కాబట్టి ఇది క్రియాఖ్యాతం. వాక్యంలో క్రియాపదం ఉండి తీరాలనే నియమం తెలుగులో లేదని గుర్తించండి.
2. ఒకే పదార్థాన్ని బోధించే రెండు నామాలను (నిర్మాణం బట్టి సర్వనామ, విశేషణాలు కూడా నామపదాల వంటివే) ఒకే చోట చేర్చి క్రియా రహిత వాక్యాలు నిర్మించవచ్చు. వాటిలో మొదటిది ఉద్దేశ్యం; రెండోది విధేయం. మొదటిది సర్వనామం విశేషణంగా ఉన్న నామ వాచకం గాని, విశేషనామం గాని కావచ్చు. రెండోది సిద్ధనామం గాని, విశేష నామంగాని, విశేషణాదుల నుంచి నిప్పున్న మైన నామంగాని కావచ్చు.
3. విశేషణాదులకు మహద్వాచకంలో 'వాడు, వారు/వాళ్లు', అనుహత్తులో 'ది,వి' చేరి ఏర్పడే నామవాచకాలు నామాఖ్యానంలో వాక్యాన్ని ముగిస్తాయి. ఉదా. (వాడు) మంచివాడు; (అది) మంచిది.
4. ఉత్తమ, మధ్యమ పురుష సర్వనామాలు ఉద్దేశ్యాలుగా ఉన్నప్పుడు విధేయనామ(వాచకం) చివర పురుషప్రత్యయాలు చేర్చి వాక్యాన్ని పూర్తి చేయవచ్చు. ఉదా. (నేను) మనిషిని; (నీవు) పెద్దవాడివి.
5. క్రియారహిత వాక్యాలను ఉప వాక్యాలుగా ప్రయోగించినప్పుడు 'ఆగు' ధాతురూపాలను కూడా అనుబంధించవచ్చు. ఉదా. వాడు పేదవాడయినా గుణంలో పెద్ద వాడే.
6. విధేయనామం చివర 'కాదు' చేర్చి అన్ని పురుషల్లోను వ్యతిరేక రూపాలు కల్పించవచ్చు. ఉదా. వాడు మంచివాడు కాదు, ఆమె చెడ్డది కాదు; నీవు దుర్మార్గుడివి కాదు, మీరు ధనవంతులు కారు; నేను పిరికి వాణ్ణి కాదు, మేం భయపడే వాళ్లం కాదు.
7. విశేషణ వాక్యల్లోని క్రియలను విశేషణాలుగా మార్చేటప్పుడు విభక్తులు కూడా లోపిస్తాయి. ఈ విధమైన రచన తెలుగు భాషకు సహజం. ఉదా. వాడు పని చేశాడు → వాడు చేసిన పని; ఆమె పూలు కొన్నది → ఆమె కొన్న పూలు.
8. క్రియా విశేషణాల మీద కొన్ని అవ్యయాలు చేరినప్పుడు కూడా క్రియా విశేషణాలే వాక్య విశేషణాలే ఏర్పడుతాయి. ఉదా. చేసే-అందుకు → చేసేందుకు/చేసేటందుకు;

- ఆమె విన్న-అప్పుడు → ఆమెవిన్నప్పుడు; నీవు-అన్న-అటు → నీవన్నట్లు.
9. విశేషణాలనుంచి నామవాచకాలూ సర్వనామ రూపాలూ కల్పించి వాక్యరచనలో వాడటం తెలుగు భాషకు సహజం. ఉదా. ఆపిల్ల మంచిది (←మంచి-అది); ఈ బొమ్మ నీది (←నీ-అది).
  10. వాక్యానికి 'అది' చేర్చి క్రియను విశేషణంగా మార్చవచ్చు. వాక్య రచనలో ఈ పద్ధతి తెలుగుకు సహజం. ఉదా. వారు-ఊరు వెళ్ళారు-అది → వారు వెళ్ళింది ఊరు; అలాగే, చెప్పింది మాట, చేసింది పని.
  11. 'ఉండు' ధాతురూపాలను వాడకుండా క్రియారహిత వాక్యాలు రాయటమే తెలుగు భాషకు సహజం. (ఇంగ్లీషులో 'be', హిందీ/ఉర్దూలో 'కీ' లేకుండా చేసిన వాక్యరచన అసహజం. ఆపద్ధతి తెలుగులో నప్పదు. ఉదా. ఆమెకు సిగ్గు ఎక్కువ; ఆయనకు గర్వం తక్కువ.
  12. 'లే' ధాతువు చివర క్రియా విభక్తులు చేర్చి వ్యతిరేక వాక్యాలు రాయవచ్చు. ఉదా. ఆయనకు పిల్లలు లేరు; ఆ ఊరికి సరైన దారి లేదు.
  13. క్రియా సహిత వాక్యాలు రెండు రకాలు: i. కర్త ఉన్నవి, ii. కర్త లేనివి. వాటినే క్రమంగా కర్త సహిత, కర్త రహిత వాక్యాలంటారు.
  14. క్రియా పదాల స్వభావాన్ని బట్టి అకర్మక, సకర్మక, ప్రేరణార్థక వాక్యాలని కర్త సహిత వాక్యాలు మూడు విధాలు. ఉదా. (అకర్మక వాక్యం) వాడు నిద్రపోతున్నాడు (ఇందులో కర్మలేదు); (సకర్మకవాక్యం) ఆమె అన్నం తిన్నది (ఇందులో 'అన్నం' కర్మ); (ప్రేరణార్థక వాక్యం) ఆమె పాపను నిద్రపుచ్చింది (ఇందులో కర్తను- 'ఆమె' ను-ప్రేరేపించే నామవాచకం-'నిద్ర'-ఉంది).
  15. అకర్మక క్రియ అప్రేరణంలో ఉంటే దాని కర్త పదానికి 'ను' (ద్వితీయా ప్రత్యయం), సకర్మక క్రియ అదే అర్థంలో ఉంటే దాని కర్తను 'చేత' (తృతీయా ప్రత్యయం) చేర్తాయి. ఉదా. ఆమె అతన్ని ఆడిస్తున్నది (ఆడు-అకర్మకం); ఆమె అతని చేత ఆటలాడిస్తున్నది (ఆటలాడించు-సకర్మకం).
  16. కర్మ లేని వాక్యాల్లో 'ఉంది' అనే క్రియారూప ముంటుంది. అటు వంటి వాక్యాల్లో దేహ, మన స్థితులను బోధించే నామవాచకాలుంటాయి; 'గా' అనే అన్వయం వాటికి చేరుతుంది. ఉదా. వాడికి ఆకలిగా ఉంది; ఆమెకు దుఃఖంగా ఉంది.
  17. సాధారణంగా తెలుగు వాక్యాల్లో 'కర్త-కర్మ-క్రియలు'లు వరసగా వస్తాయి. (ఇంగ్లీషు క్రమం కర్త-క్రియ-కర్మ). తెలుగులో నామవాచకాలకు ముందే విశేషణాలుంటాయి. కర్తకు తరవాత, క్రియకు ముందు, క్రియావిశేషణాలుంటాయి. ఈ క్రమాన్ని

మార్చి ప్రాధాన్య వివక్ష చేయవచ్చు. అలాగే క్రియాపదాన్ని నామవాచకంగా మార్చి, విధేయ స్థానంలో క్రియేతరపదాన్నో పదబంధాన్నో వాడి కూడా ప్రాధాన్య వివక్ష చేయవచ్చు. ఉదా. అతడు నిన్న ఊరినుంచి వచ్చాడు. అతడు ఊరినుంచి నిన్న వచ్చాడు; నిన్న ఊరినుంచి అతడు వచ్చాడు; అతడు ఊరినించి వచ్చింది నిన్న; అతడు నిన్న వచ్చింది ఊరినించి; నిన్న ఊరినించి వచ్చింది అతడు. పై వాక్యాల్లో కిందిగీతలున్నవి ప్రాధాన్యం సంపాదించినవి.

18. కర్తకు వ్యాపారాన్ని ఆదేశించి రాసేవాక్యాలు విధివాక్యాలు. అవెప్పుడూ తద్దర్మార్థకాలుగానే ఉంటాయి. వాక్యంలోని కర్త ఎప్పుడూ మధ్యమ పురుష కర్తృకంగానే ఉంటుంది. కర్తృపదం లేకుండా చెప్పినా అది అంతే. క్రియాపదం ఎప్పుడూ ధాతురూపంలోనే ఉంటుంది. ధాత్వంతాలు రూపభేదాలతో ఉండవచ్చు. ఉదా. (నీవు)రా, అటు (నీవు)పో. 'చేయు, కోయు' వంటి ధాతువుల చివరి 'యు' ద్వీరుక్తమై ఇకారాంత మవుతుంది; దానికి ముందున్న దీర్ఘాచ్చు హ్రస్వమవుతుంది. ఉదా. చేయు → చెయ్యి; కోయు → కోయ్యి. పక్షాంతరంలో ధాతువు చివరి ఆచ్చు లోపిస్తుంది; దాని ముందున్న దీర్ఘాచ్చు పొట్టిదవుతుంది. ఉదా. చేయు → చేయ్, కోయు → కోయ్. 'రాయు' చివరి యకారానికి ద్వీరుక్తి రారు; తొలి దీర్ఘాచ్చు హ్రస్వం కారు; ధాతువు చివరి ఉకారం ఇకార మవుతుంది. రాయు → రాయి.
19. విధివాక్యాల్లో మూడక్షరాల ధాతువు మధ్యనున్న ఇకారం ఉకారం గాను, చివరి 'చు,యు'-లు 'వు' గాను మార్తాయి. ఉదా. కలియు → కలువు; పిలుచు → పిలువు.
20. కొన్ని వాక్యాల్లో విధ్వర్ణకరూపాలు లేకుండానే విధిబోధ సాధ్యం. ఉదా. మీరు మాయింటికి రావాలి; తమరిక (బయటికి) దయచేయవచ్చు.
21. తెలుగు వాక్యాల్లో కర్తరిప్రయోగాలే సహజం. అయినా ఇతరభాషల ప్రభావంవల్లనూ, ఒక్కోసారి కర్తృత్వాన్ని అస్పష్టంగా ఉంచదలిస్తేనూ, కర్తృపదాన్ని విధేయంలో భాగంచేసి కర్మణి ప్రయోగం చేయవలసి రావచ్చు. కర్త ప్రాధాన్యం తగ్గించి, విషయప్రాధాన్యం పెంచదలచి రావచ్చు. కర్త ప్రాధాన్యం తగ్గించి, విషయప్రాధాన్యం పెంచదలచినప్పుడు మాత్రమే కర్మణి వాక్యాలు రాయండి. అనివార్యమైతేనే ఈ తీరు రచన చేయండి. ఉదా. (కర్తరి) ఎల్లయ్య పుల్లయ్యను చంపేడు; (కర్మణి) పుల్లయ్యచేత ఎల్లయ్య చంపబడ్డాడు. 'చంపే'డని రాసినందువల్ల న్యాయసంబంధమైన చిక్కులో ప్రమాదాలో తప్పవనుకుంటేనే కర్మణి ప్రయోగం చేయండి. ఇలాంటి సందర్భాల్లో కూడా 'చంపే డంటున్నారు, చంపేడట, చంపేడేమో' వంటి రచనాపద్ధతుల ద్వారా కర్మణి ప్రయోగం మానవచ్చు. సందిగ్ధ వాక్యంవల్ల చట్టరీత్యా ప్రమాదం లేదు. 'బురెట్టులో నీళ్లు పోసి ప్రయోగం చేయండి' అనటం

కన్నా 'బుర్రెట్టులో నీళ్లు పోయబడ్డవి. ప్రయోగం చేయబడ్డవి' అని, మక్కికిమక్కి ఇంగ్లీషు వాక్యపద్ధతిని అనుసరించినందువల్ల శాస్త్ర విజ్ఞానం పెరగదు; శాస్త్ర ప్రసంగం అశాస్త్రీయం కాదు.

22. 'ఏది... అది, ఎవరైతే ... వారు' లాంటి సర్వనామరూపాలు వాడి యత్తదర్థక వాక్యాలు రాయటం అన్యభాషా ప్రభావంవల్ల వచ్చిన అలవాటేగాని, తెలుగు భాషకు సహజసిద్ధం కాదు. ఇతర వాక్యరచనా పద్ధతులద్వారా సాధ్యం కానప్పుడూ, అస్పష్టతను తొలగించటానికీ, మాత్రమే యత్తదర్థక ప్రయోగం చేయవచ్చు. ఉదా. ఎవరు తప్పిన గోతిలో వారే పడతారు (ఎవరైతే గొయ్యి తవ్వారో వారే - అని రాయవద్దు).
23. అసమాపక క్రియలతో ఉపవాక్యాలు సంఘటిస్తే, సామాన్య వాక్యాలు సంశ్లిష్ట వాక్యాలవుతాయి. ఉదా. వాడు వచ్చాక వీడు పోయాడు- అనేది సంశ్లిష్టవాక్యం. 'వాడు వచ్చాడు; వీడు పోయాడు, అనే రెండు సామాన్య వాక్యాలతో ఇది సమానం.
24. రెండు క్రియాపదాలకు ఒకే కర్త ఉన్న వాక్యాల్లో (=సమాన కర్తృక వాక్యాల్లో) మొదటి క్రియ క్షార్థకమో శత్రుర్థకమో కావచ్చు. ఉదా. హనుమంతుడు పిడికిలి బిగించి దెబ్బకొట్టాడు (ఇక్కడ 'బిగించి' క్షార్థకం); ఆమె నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంది (ఇక్కడ 'నవ్వుతూ' శత్రుర్థకం).
25. కొన్ని సమయాల్లో (వ్యతిరేక) క్షార్థకరూపంలో ఉన్న క్రియాపదాన్ని హేత్వర్థంలో వాడవచ్చు. ఉదా. వాడు రోగంవచ్చి పీక్కుంటున్నాడు (రోగంతో-అని అర్థం); ఆతగాడు లంచాలు తిని పొట్టపెంచాడు (తినడం వల్ల, తినటం ద్వారా -అని అర్థం); అలాగే వాడు 'తిండిలేక అలమటిస్తున్నాడు' అనవచ్చు (లేనందువల్ల - అని అర్థం).
26. వాక్యాల్లో క్షార్థకాలు వాడి కొన్ని సందర్భాల్లో కాలబోధ సాధించవచ్చు. ఉదా. వాడు వచ్చి పదిరోజులయింది; ఆమె పాదెక్కి నిద్ర లేస్తుంది; వానలు పడి పంటలు పండేయి.
27. క్షార్థకాలను పునరుక్తం చేసి భావతీవ్రతను, వ్యతిరేక క్షార్థకాలను పునరుక్తం చేసి కాలదీర్ఘతను వాక్యాల్లో సూచించవచ్చు. ఉదా. చెప్పి చెప్పి ప్రాణం విసిగిపోతున్నది; పడక పడక ఇప్పటికీ వానలు పడ్డాయి.
28. కర్త జడవాచకమైతే, వాక్యంలో క్షార్థకం వాడి పరిణామం సూచించవచ్చు. ఉదా. అర్థం పడి పగిలిపోయింది; పాళి విరిగి కలం రాయటం లేదు.
29. ఏకకర్తృక క్రియలున్న వాక్యంలో శత్రుర్థక క్రియను ఉపవాక్యంలో వాడి ప్రధాన

- క్రియ సూచించే వ్యాపారాన్ని నిరూపించవచ్చు. ఉదా. ఆమె ఎప్పుడూ నవ్వుతూ పలకరిస్తుంది; ఆయన తింటూ మాట్లాడతాడు.
30. విరుద్ధవ్యాపారంగల క్రియలతో రెండు సామాన్య వాక్యాలను కలిపి ఒకే సంశ్లిష్టవాక్యం రాయవచ్చు. అప్పుడు అస్వర్ణక క్రియలతో ఉపవాక్యాలు రాయవలసి వుంటుంది. ఉదా. వాడు వస్తాడు. వీడుపోతాడు--వాడు వచ్చినా వీడు పోతాడు: వాడు రాడు, ఆమె వస్తుంది--వాడు రాకపోయినా ఆమె వస్తుంది.
31. ఒకదానిమీద మరోటి ఆధారపడిన రెండు వ్యాపారాలను బోధించే వాక్యంలో మొదటి క్రియ చేదర్థకంగా ఉండవచ్చు. ఉదా. నన్నడిగితే సమాధానం చెప్తా; ఊరెళ్తే ఆ పని చేసుకొస్తా.
32. ఒక వాక్యంలోని క్రియాపదాలను నామీకరించి (=నామవాచకంగా మార్చి) వాటిని మరో వాక్యంలో కర్తగానో, కర్మగానో వాడవచ్చు. దీనికి 'అనుకృతి' అని పేరు. ప్రత్యక్షం, పరోక్షం అని ఇది రెండు విధాలు. ఒక రన్నమాటలను తాను గాని, మరో వక్తగాని, తిరిగి చెప్తే అది అనుకృతి. ప్రత్యక్షానుకృతిలో మొదటి వక్త మాటలు శబ్ద ప్రధానంగా అనుకృత మవుతాయి. పరోక్షానుకృతిలో ఆ మాటల అర్థం మాత్రమే అనుకృత మవుతుంది. రెండు సందర్భాలలోనూ అనుకృతపదాల చివర 'అని' వైకల్పికంగా చేరుతుంది. ఉదా. (ప్రత్యక్షం) రామయ్య 'నామాట వినూ' (అని) అన్నాడు; (పరోక్షం) రామయ్య తన మాట వినమన్నాడు/ వినమని అన్నాడు. ఇక్కడ 'నా' అనే సర్వనామం 'తన'గా మారటం గమనించండి.
33. ప్రత్యక్షానుకృతిలోని ఉత్తమ పురుష సర్వనామాలు ప్రథమ పురుషలోకి మారినా (నా → తన), క్రియావిభక్తుల్లో మార్పు రాదు. 'అను' ధాతువుకు ముందు 'అని' ఉండవచ్చు, లేకపోవచ్చు. ప్రత్యక్షానుకృతిలో శబ్దాలు గాని, అర్థరహిత ధ్వనులుగాని, చేష్టలుగాని, అన్యభాషావాక్యాలు గాని ఉండవచ్చు. ఉదా. నేనా డబ్బడలు సహించలేను; రామయ్య ఆ కిచకిచలు సంగీతమే నంటున్నాడు; రామారావు 'బిసీ' అని పొడిపొడిగా మాట్లాడేడు.
34. పరోక్షానుకృతిలో తెలగుభాషా వాక్యాలే ఉంటాయి. ఈ పద్ధతి వాక్య రచనలో విధివాక్యాదు లుండవచ్చు గాని కొన్ని మార్పులు జరుగుతాయి. ఉదా. రాముడు సీతను ఈ పని చెయ్యమన్నాడు.
35. అనుకృతవాక్యంలోని కర్త లోపించవచ్చు. ప్రధానవాక్యంలోని అముఖ్య కర్మకు 'ని/ను' వికల్పంగా చేరుతుంది. క్రియకు చివర 'ఆమ్' చేరుతుంది. ఉదా. ఈమాట (ను) చెప్పమని సూచించు.

36. అనుకృతి లేని వాక్యాలను కూడా 'అని' చేర్చి విషయార్థం బోధిస్తూన్, కాంక్షను సూచిస్తూన్ రాయవచ్చు. ఉదా. ఆమెకు పెళ్లయిందని విన్నా; వాడుత్తసన్నాసని నాకు తెలుసు; ఆమెకు కొత్తచీర కొనాలని ఉంది; ఆయనకు గొడుగు కొంటే చాలనిపిస్తున్నది.
37. 'అని' చేర్చిరాసిన వాక్యాలు కొన్ని హేత్వర్థకాలుగా ఉంటాయి. ఉదా. నేను కొండ మీది కోతిని తేలేదని ఆమె అలక, సకాలంలో మందు తీసుకోలేదని రోగం తిరగబెట్టింది.
38. విషయార్థం బోధిస్తూ వాక్యం చివర 'అది' చేర్చి నామీకరించి రాయవచ్చు. కాని సందర్భాన్ని బట్టి వ్యవహారంతో సరిపోల్చుకొని భిన్నార్థాలను గ్రహించాలి. ఉదా. నువ్వేమి తిన్నదీ నాకు తెలుసు (1. తిన్నపదార్థం, 2. తినలేదనే సూచన).
39. క్రియాపదాన్ని భావార్థకంగా మార్చి ప్రాధాన్య వివక్షచేస్తూ వాక్యం రాయవచ్చు. ఉదా. నీవెప్పుడు వచ్చావ్? → నీవు వచ్చింది/రావటం ఎప్పుడు? (మొదటి దాంట్లో వ్యక్తికీ, రెండో దాంట్లో రాకకూ ప్రాధాన్యం).
40. సమాపక క్రియల స్థానంలో భావార్థకాలు వాడి వాక్యరచన చేయవచ్చు. ఉదా. ఆమె పాడుతుంది/పాడగలదు → ఆమెకు పాడటం వచ్చు.
41. క్రియను విశేషణంగా మార్చి కూడా వాక్యరచన చేయవచ్చు. ఉదా. ఆయన పూలు తెచ్చాడు. వాటితో ఆమె దండ అల్లింది → ఆయన తెచ్చిన పూలతో ఆమె దండ అల్లింది.
42. ప్రశ్నార్థక వాక్యాలను వెంటవెంటనే రాసి సముచ్చయార్థం, వికల్పార్థం సూచించవచ్చు. ఉదా. ఆమె ఎప్పుడు వచ్చింది? ఎక్కడుంది? ఏం చేస్తున్నది? మాట్లాడుతుందా? లేదా?
43. అసమాపక క్రియలతో సుదీర్ఘవాక్యాలు రాయవచ్చుగాని, రాయవద్దు. ఉదా. వాడన్నాడని, పీడుచెప్పాడని, తెలిసిందని... అన్నం తినక, నీళ్లు తాగక, నిద్రపోక....
44. మహావాక్యాలు తప్పనిసరైతే తప్ప రాయవద్దు. చిన్న చిన్న వాక్యాలు రాస్తే తొలగించటం, తిరగరాయటం, కుదించటం తేలిక. మహావాక్య రచనలో కర్త కర్మ క్రియల పునరుక్తి, అన్వయలోపం మొదలైన తప్పులకు ఆస్కార మెక్కువ.

14. విరామ చిహ్నములు

పత్రికల్లో వాడే సంకేతాలు, సంఖ్యలు, విరామ చిహ్నాలూ ఎన్నో ఉండవు. కింద సూచించిన జాగ్రత్తలు తీసుకుంటే చాలు:

1. ఏ వాక్యాన్నీ, పేరానూ అంకెలతో మొదలు పెట్టవద్దు.
2. అంకెలతో కొంత, అక్షరాలతో కొంత సంఖ్యా వాచకాలు చెప్పవద్దు. ఉదా: '11 వేల నలభై ఏడు' కాదు. '11,047' అనిగాని, 'పదకొండు వేల నలభై ఏడు' అనిగాని రాయాలి. 'పదకొండు వేల 47' పచ్చి తప్పు.
3. 'లక్షలు, కోట్లు' అనేవాటి వాడుక తగ్గించి మిలియన్లలో దశాంశపద్ధతిలో రాయండి. నేటి చట్టం ప్రకారం ఇంచ్-పౌండ్ పద్ధతి నిషిద్ధం. ఉదా: '11 కోట్ల 3 లక్షల 46 వేలు' అని రాయవద్దు. '111.346 మిలియన్లు' అని గాని, 'నూట పదకొండు మిలియన్లకు మించిన' అనిగాని రాయాలి.
4. మైళ్లు, ఫర్లాంగులు, గజాలు, అడుగులు, అంగుళాలు వాడటం శిక్షార్హం. (కిలో) మీటర్లలోకి, సెంటీమీటర్లలోకి పరివర్తనం చేయకతప్పదు. అవసరమైతే జంఠీ (reckoner) వాడండి.
5. ఉష్ణోగ్రత, తూకాలు, కొంతలు-అన్నీ దశాంశమానంలోనే ఉండాలి.
6. ఇతరుల మాటలు ఎత్తి రాసేటప్పుడు -ముఖ్యంగా శీర్షికల్లో -రెండు కామాలు తలకిందులుగా రాయండి. ఒకరు చెప్పిన మాటల్లో మరొకరి మాటలు మధ్యలో కలిస్తే అలా కలిసిన వాటిని ఒక్క inverted comma తో సూచించండి.
7. శీర్షికల్లోగాని, ఇతరత్రాగాని వక్రపేరు కూడా సూచించదలిస్తే డాష్ (-) బదులు కోలన్ (:) వాడండి.
8. ఒక ఉపన్యాసం పూర్తి అయిన తరువాతగాని, భిన్న వ్యక్తుల, వస్తువుల, బిరుదుల పేర్లు వరసవరసగా వచ్చినప్పుడుగాని కామా తప్పక వాడాలి.
9. వీలయినంత వరకూ సంక్షిప్తరూపాలు (abbreviations) మొదటిసారి వాడరాదు. ముఖ్యంగా శీర్షికల్లో వాడవద్దు. మొదట పూర్తి వివరం ఇచ్చినప్పుడు బ్రాకెట్లలో సంక్షిప్తరూపం సూచించి, ఆ మిదట సంక్షిప్తరూపం ఎన్నిసార్లునూ వాడవచ్చు.
10. సుదీర్ఘ వాక్యాలు రాసేపని లేదు కాబట్టి, వాక్యం మధ్యలో (:), (:) వంటివి వాడనక్కరలేదు.
11. కులాల, మతాలపేర్ల వాడుకలో నేటి సంప్రదాయాన్ని చట్టం ప్రకారం అనుసరించండి లేదా శిక్ష తప్పకపోవచ్చు. ఉదా: 'మాలమాదిగలు' తప్పు; 'హరిజన' అనే రాయాలి. 'తురక' తప్పు; 'ముస్లిం' అనితీరాలి.

15. సాధారణ పదాలు (భిన్నభాషాభాగాల్లో)

వార్తాసంస్థల వాడుకలో మామూలుగా వచ్చే కొన్ని ఇంగ్లీష్ మాటలకు తెలుగులో క్రియారూపాలు, నామ(వాచక) రూపాలు, విశేషణరూపాలు కొన్ని కింది విధంగా ఉంటాయి:

ఇంగ్లీష్(క్రియ)	క్రియ	నామం	విశేషణం
acquiesce	సమ్మతించు	సమ్మతి	సమ్మతం
act	ప్రవర్తించు	ప్రవర్తన	ప్రవర్తితం
add	చేర్చు, కూర్చు	చేర్పు, కూర్పు	చేర్చిన, కూర్చిన
address	ప్రసంగించు	ప్రసంగం	ప్రసక్తం
admit	ఒప్పుకొను	ఒప్పుకోలు	ఒప్పుకొన్న
advise	సలహా ఇచ్చు	సలహా	సలహా ఇచ్చిన
advocate	వాదించు	వాదన	ఉక్తం, వివదితం
affirm	నిర్ధారించు	నిర్ధారణ	నిర్ధారితం
	ద్రువీకరించు	ద్రువీకరణ	ద్రువీకృతం
agree	అంగీకరించు	అంగీకారం	అంగీకృతం
allege	ఆరోపించు	ఆరోపణ	ఆరోపితం
announce	ప్రకటించు	ప్రకటన	ప్రకటితం
answer	సమాధానించు	సమాధానం	సమాధానితం
approve	ఆమోదించు	ఆరోపణ	ఆరోపితం
argue	చర్చించు	చర్చ	చర్చితం
	తర్కించు	తర్కం	తర్కితం
ask	అడుగు	అడగటం	అడిగిన
	ప్రశ్నించు	ప్రశ్న	ప్రశ్నించిన
assent	ఆమోదించు	ఆమోదం	ఆమోదితం
attest	ప్రమాణీకరించు	ప్రమాణీకరణ	ప్రమాణీకృతం
boast	ప్రగల్భించు	ప్రగల్భం	ప్రగల్భితం
caution	హెచ్చరించు	హెచ్చరిక	హెచ్చరించిన
charge	ఆరోపించు	ఆరోపణ	ఆరోపితం
comment	వ్యాఖ్యానించు	వ్యాఖ్యానం	వ్యాఖ్యాతం
complain	మొరబెట్టు	మొర	మొరబెట్టిన
	ఫిర్యాదుచేయు	ఫిర్యాదు	ఫిర్యాదుచేసిన

సాధారణపదాలు

concede	ఒప్పుకొను అనుకూలించు	ఒప్పుకోలు అనుకూలం	ఒప్పుకొన్న అనుకూలితం
conclude	ముగించు	ముగింపు	ముగించిన
confide	విశ్వసించు నమ్ము	విశ్వాసం నమ్మికనమ్మకు	విశ్వసితం నమ్మిన
consent	సమ్మతించు అమోదించు	సమ్మతి అమోదం	సమ్మతం అమోదితం
contend	వాదించు కలహించు	వాదన కలహం	వివాదితం కలహించిన
contest	పోటీచేయు	పోటీ	పోటీచేసిన
continue	కొనసాగు	కొనసాగింపు	కొనసాగిన
counter	నిరోధించు ప్రతికూలించు	నిరోధం ప్రతికూలం	నిరోధించిన ప్రతికూలించిన
cry	రోదించు	రోదన	రుదితం
debate	చర్చించు	చర్చ	చర్చితం
declare	ప్రకటించు	ప్రకటన	ప్రకటితం
deny	అపలాపించు	అపలాపన	అపలాపితం
describe	వర్ణించు	వర్ణన	వర్ణితం
disclose	బయటపెట్టు	(బట్ట)బయలు	బయటపెట్టిన
elaborate	విపులీకరించు	విపులీకరణ	విపులీకృతం
express	వ్యక్తీకరించు	వ్యక్తీకరణ	వ్యక్తీకృతం, వ్యక్తం
fear	భయపడు	భయం	భయపడ్డ
forte	సూచించు	సూచన	సూచితం
hesitate	సంకోచించు	సంకోచం	సంకుచితం
infer	ఊహించు అనుమానించు	ఊహ అనుమానం	ఊహ్యం అనుమితం
inquire	విచారించు	విచారం	విచారించిన
jest	అపహాసించు	అపహాస్యం	అపహాసితం
lament	దుఃఖపడు	దుఃఖం	దుఃఖితం
laugh	హాసించు	హాసం	హాసితం
lecture	ఉపన్యసించు	ఉపన్యాసం	ఉపన్యస్తం
maintain	పోషించు	పోషణ	పోషితం

	నిర్వహించు	నిర్వహణ	నిర్వహితం
mention	ఉదాహరించు	ఉదాహరణ	ఉదాహృతం
narrate	వివరించు	వివరణ	వివరించిన
note	గుర్తించు	గుర్తింపు	గుర్తించిన
object	అధిక్షేపించు	అధిక్షేపం, అధిక్షేపణ	అధిక్షేపించిన, అధిక్షేపితం
observe	పరిశీలించు	పరిశీలన	పరిశీలితం
point out	నిర్దేశించు	నిర్దేశం	నిర్దిష్టం
proclaim	ఉద్ఘోషించు	ఉద్ఘోషణ	ఉద్ఘోషితం
pronounce	ఉచ్చరించు	ఉచ్చారం, ఉచ్చారణ	ఉచ్చరితం
prove	నిరూపించు	నిరూపణ	నిరూపితం
quote	ఉట్టంకించు	ఉద్ధరణ	ఉట్టంకితం
	ఉద్ధరించు	ఉద్ధారం	ఉద్ధృతం
refer	ప్రస్తావించు	ప్రస్తావన	ప్రస్తుతం, ప్రస్తావితం
refute	ఖండించు	ఖండన	ఖండించిన, ఖండితం
relate	సంబంధించు	సంబంధం	సంబంధి
reply	సమాధానించు	సమాధానం	సమాధానితం
request	ప్రార్థించు	ప్రార్థన	ప్రార్థితం
	వేడుకొను	వేడుకోలు	వేడుకొన్న
respond	ప్రత్యుత్తరం చెప్పు	ప్రత్యుత్తరం	ప్రత్యుత్తరంచెప్పిన
resume	పునరాంభించు	పునరాంభం	పునరాంభం
shout	గర్జించు	గర్జన	గర్జితం
snap	తెంచివేయు	తెంచివేత	తెంచి(వేసి)న
threaten	బెదిరించు	బెదిరింపు	బెదిరించిన
warn	హెచ్చరించు	హెచ్చరిక	హెచ్చరించిన

ఈ సంక్షిప్త వ్యాకరణానికి అనుబంధంగా 'పద సంబంధకోశ' మనే పదపట్టికను ఇస్తున్నాం. అందులో ఇంగ్లీషు పదాలుండవుగాని క్రియారూపాలు అకారాది క్రమంలో వాటికి సంబంధించిన విశేషణరూపాలతో అర్థసహితంగా ఉంటాయి. ఉపయోగించండి.

పదసంబంధ కోశం

తెలుగు భాషా స్వరూపం (పద సంబంధకోశం)

అ

అక్కజపడు / అక్కజంపడు అక. = ఆశ్చర్యపడు;
 వి. అక్కజం = ఆశ్చర్యం
 అక్కరంపడు అక. = అవసరపడు; వి. అక్కర
 పాటు = అవసరం
 అగడుపడు అక. = తిట్లుపడు, తొట్టుపడు,
 నిందపడు; వి. అగడు = నింద, తొట్టుపాటు
 అగపడు అక. / అగ్గపడు = కనిపించు, లొంగు;
 వి. అగపాటు / అగ్గపాటు = కనిపించటం
 అగు / అవు అక. = కలుగు; వి. అవటం, కావటం
 అగుదెంచు అక. = అవు, అగు; వి. అవటం,
 కావడం, అగుదెంచటం, అవుదెంచటం
 అగ్గపడు / అగపడు అక. = కనిపించు, లొంగు;
 వి. అగ్గపాటు / అగపాటు = కనిపించటం
 అగ్గం = కనిపించినది, అధీనమైనది, లొంగినది.
 అగ్గలించు అక. = మించు, ఉత్సాహించు, పూను,
 పెరుగు; వి. అగ్గలిక = ఎక్కవదనం, ఆధిక్యం,
 పూనిక, ఉత్సాహం, పొరుషం; విణ. అగ్గలం /
 పెగ్గలం = ఎక్కవ, అధికం.
 అంకురించు అక. = మొలకెత్తు, పుట్టు; వి.
 అంకురం / అంకూరం = మొలక; అంకు
 రణం = మొలకెత్తించడం; విణ. అంకురిత
 = మొలకెత్తిన
 అంగలారుచు / అంగలార్చు అక. = ఏడ్చు,
 దుఃఖించు; వి. అంగలారుపు / అంగ
 లార్చు = దుఃఖం, ఏడ్చు

అంగీకరించు నక. = ఒప్పుకొను, సమ్మతించు;
 వి. అంగీకారం / అంగీకృతి = ఒప్పుదల,
 సమ్మతి; అంగీకరణం = ఒప్పుదల; విణ.
 అంగీకృతం = ఒప్పుకొన్న, సమ్మతించిన
 అంటించు నక. = కుట్టు, అతుకు, అతికించు,
 అంటుబెట్టు (తెలం.)
 అంటు నక. = తాకు, తగులు (కొను) వి. అంటు
 = తాకిడి, ముట్టు, మైల
 అచ్చివచ్చు అక. = అయవచ్చు, లాభమిచ్చు, మేలు
 చేయు, కలిసినచ్చు; వి. అచ్చిరావడం = కలిసి
 రావడం, లాభ సాటిగా ఉండటం
 అచ్చెరుపడు / అచ్చెరువుపడు అక. =
 ఆశ్చర్యపడు; వి. అచ్చెరువు / అచ్చెరు (వు)
 పాటు = ఆశ్చర్యం
 అటమటించు అక. = చలించు, బాధపడు, నక.
 మోసగించు, ఉడికించు, మోసగించు;
 అడకించు నక. = వెక్కిరించు, ఉడికించు, మోస
 గించు; వి. అడకం = లోవలిది, దాగి ఉన్నది.
 అడగు / అణగు, డాగు / దాగు అక. = తగ్గి,
 దాగు, వంగు, లోబడు, అణగినుణిగి ఉండు;
 వి. అడకువ / అణకువ = నమ్రత, వినయం
 అడజడిపెట్టు / అలజడిపెట్టు నక. = దుఃఖ
 పెట్టు, బాధపెట్టు; వి. అలజడి / అడజడి = బాధ
 అడరు అక. = పూను, త్వరపడు, పెరుగు, వ్యాపించు;
 వి. అడరు = ఎక్కవదనం, ఆధిక్యం
 అడలు అక. = ఏడ్చు, భయపడు; వి. అడలు =
 ఏడ్చు, భయం

అడిచిపడు అక. = తొందరపడు, మండిపడు, మిడిసిపడు; వి. అడిచిపాటు = తొందర పాటు, మిడిసిపాటు.

అడుగిడు సక. = మెట్టు, కాలుమోపు, అడుగు పెట్టు; వి. అడుగిడటం = కాలుమోపడం, అడుగు పెట్టడం.

అడుగు సక. = ప్రశ్నించు, కోరు, అడుక్కొను (తెలం.); వి. అడుగు = పాదం, కింది భాగం, వన్నెండు అంగుళాల కొలత; అడగటం = ప్రశ్నించటం, కోరటం; విణ. కింది, తక్కువ.

అడుగుకొను సక. = ప్రార్థించు, కోరు; (తెలం.) అడుగు, ప్రశ్నించు, వి. అడుగుకోలు = ప్రార్థన, యాచన, కోరిక.

అడుగుపడు అక. = కిందగు, తక్కువగు.

అడుచు సక. = కొట్టు.

అడ్డకట్టు సక. = అడ్డగించు, ఆపు; వి. అడ్డకట్టు = ఆనకట్ట, అడ్డంకి, ఆపు.

అడ్డపడు అక. = అడ్డంవచ్చు, ఆపు; వి. అడ్డ పాటు = అడ్డవడటం, అడ్డంకి

అడ్డపెట్టు / అడ్డంపెట్టు సక. = నిరోధించు, ఆపు; వి. అడ్డపెట్టు = అడ్డగించ, ఆపు.

అడ్డు సక. = అడ్డగించు, ఆపు; వి. అడ్డు = అడ్డ గించ, అప్పుదల.

అణకించు / అడకించు సక. = వెళ్ళిరించు, ఉడికించు; వి. అణకింపు = ఉడికింపు.

అంటు సక. = తాకు, పట్టుకొను, ముట్టు; వి. అంటు = మైల, ముట్టు.

అండగొను సక. = ఆశ్రయించు, అక. ఆలసించు; అతికించు సక. = అంటుపెట్టు, కలుపు; వి. అతుకు = కలయిక, అతికింపు = అంటు.

అతిక్రమించు సక. = మీరు, దాటు, మించు; వి. అతిక్రమణ(ం), అతి క్రమం, అతిక్రాంతి = దాటు, మీరటం, మించటం, విణ. అతి క్రాంత = దాటిన, మించిన, మీరిన; అతిక్రామ్యం = దాటదగిన, మించదగిన

అతిశయించు / అతిశయిల్లు అక. = మించు, మీరు, అధికమగు; వి. అతిశయం = ఆధిక్యం, అధికత, అతిశయితం = మించినది, మీరినది, ఎక్కువైనది. అతిశాయి విణ. = మించిన, మీరిన.

అతిశయిల్లు / అతిశయించు అక. = మించు; అతిశయం = ఎక్కువదనం, ఆధిక్యం. అతి శయితం = మించినది, మీరినది, ఎక్కువైనది; విణ. అతిశాయి. = మించిన, మీరిన.

అతుకు / అదుకు అక. = అంటుకొను, అతు క్కొను; వి. అతకడం = అంటు పెట్టడం; అతికించటం = అతికేటట్లు చేయటం, అతి కింపు = అంటు, అతుకు.

అదరించు / అదిరించు సక. = భయపెట్టు, బెదిరించు; వి. అదరు / అదురు = భయం, బెదురు; అదరింపు = బెదిరింపు.

అదరు / అదురు అక. = కదలు, చలించు; వి. అదరు, అదురు = కదలిక, చలనం, బెదురు.

అదలు అక. = బెదిరి పోపు, హడిలిపోపు. అద లుచు / అదల్చు అక. సక. = బెదిరించు, గద్దించు; వి. అదలిక = బెదరు, అదలింపు = బెదిరింపు, గద్దించు, అదల్చు = బెదురు.

అదిరిపడు అక. = ఉలికిపడు, ఎగిరిపడు, మిడిసి పడు; వి. అదిరిపాటు / అద్దిరపాటు = ఉలుకు, మిడిసిపాటు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

అదుము సక. = నొక్క, అణు; వి. అదుముడు = నొక్క, అదమటుం = నొక్కడం.

అదురు / అదరు అక. = చలిం, కడలు; వి. అదురు = చలనం, కడలిక. అదరుగడ = అదిరి పాటు.

అద్దు సక. = రంగువేయు; వి. అద్దకం = రంగు వేయటం / పూయటం.

అధఃకరించు / అతకరించు సక. = కిందు చేయు, తక్కువ చేయు, నీచపరమ; వి. అధః కరణం, అధఃకారం, అధఃక్రియ, అధః కృతి = తక్కువ చేయటం, కించపరచటం, విణ. అధఃకృతం = తక్కువ చేసినది, కించపడినది.

అధికరించు సక. = చదువు; వి. అధికరణం = ఆధారం; అధికృతి = చెల్లుబడి; అధికారం = పాండిత్యం, బలం, చెల్లుబాటు; అధికారి = అధికారమున్నవాడు, నేర్పినవాడు; అధికృతుడు = అధికారి, న్యాయాధికారి; అధిక్రియ = అధికారం.

అధిక్షేపించు సక. = బెదిరించు, వెక్కిరించు, దూషించు; వి. అధిక్షేపం, అధిక్షేపణ(ం) = వెక్కిరింప, బెదిరింపు, తిట్టు; విణ. అధిక్షిప్తం = బెదిరింపు / తిట్టు పొందినది.

అధిగమించు సక. = దాటు, మించు, పొందు, చదువు; వి. అధిగమం = చదువు, అధిగమనం = చదవటం, పొందటం, లాభం. విణ. అధిగతం = చదివిన, పొందిన.

అధిరోహించు సక. చూ. ఆరోహించు = ఎక్క. వి. అధిరోహణ(ం) = ఎక్కటం. అధి రోహం = ఆరోహణ, ఎక్కడం; అధిరోహిణి = నిచ్చెన;

అధివసించు అక. = ఉండు, నివసించు; వి. అధివాసం = ఉనికి.

అధిష్ఠించు సక. = ఉండు, ఎక్క, ఆక్రమించు; వి. అధిష్ఠానం = ఆక్రమించటం; అధిష్ఠాత = ఆక్రమించి ఉన్నవాడు. అధిష్ఠా(త్రి=ఉన్న) త్రీ.

అధ్యక్షించు సక. = ఏలు, పాలించు; వి. అధ్య క్షుడు = అధికారి; అధ్యక్షం = అధి కారం, పదవి

అధ్యయించు సక. = నేర్చు, చదువు; వి. అధ్యయనం = చదువు.

అను సక. = చెప్పు; వి. అనటం = చెప్పటం.

అనుకరించు సక. = ఒకరు చేసినట్లు చేయు, వి. అనుకరణ(ం) / అనుకృతి = ఒకదాని వలె చేయటం, అనుకారం = పోలిక, అనుకారి = పోలినది, వంటిది.

అనుకూలించు అక. = తగు, తగినట్లుండు, ఉప యోగపడు, వీలుపడు, అనువగు; వి. అను కూలనం = సరిపెట్టుకోవటం; అనుకూలితం = వీలయినది, వాటమైనది. అనుకూలుడు = సరిపడిన వాడు, నచ్చినవాడు; విణ. అను కూలం = తగిన, వీలైన, అనువైన.

అనుకొను అక. = భావించు, తలచు; వి. అను క్కోవడం = తలచుకోవడం.

అనుగమించు సక. = వెంటనడుచు, వెంటబడించు; వి. అనుగతి / అనుగమం / అనుగమనం = వెంటబడింప, వెంటనడవటం. అనుగంతం = వెంట బడించేవాడు, అనుచరుడు. విణ. అనుగం = వెంటబడించే, అనుగతం = వెంటబడించినది, పొందినది.

అనుగ్రహించు సక. = దయదలచు, ఇచ్చు; వి.
 అనుగ్రహం = దయ, ఈసి; అనుగ్రహణం
 = ఇవ్వడం.
 అనుచు/అంచు ప్రే. = సంపు, ఆజ్ఞాపించు;
 వి. అనుపు = తోడు, సహాయం, పన్ను,
 అనుపరి = సుంకరి, పన్ను వసూలు చేసే వ్యక్తి.
 అనునయించు సక. = ఊరడించు, మందలించు
 (తెలం.); వి. అనునయం = ఊరలు; అను
 నీతుడు = ఊరడిల్లినవాడు.
 అనుబంధించు సక. = వెంటచేర్చు, అతుకు; వి.
 అనుబంధం = చేర్చినది, కట్టినది; అను
 బంధుడు = పెద్దల ననుసరించి నడిచేవాడు;
 అనుబంధనం = చేరిక, చేర్పు.
 అనుభవించు స. = పొందు, సుఖపడు, సంభో
 గించు; వి. అనుభవం/అనుభూతి/అను
 భుక్తి/అనుభోగం = పొందినది, అడుపులో
 ఉన్నది. అనుభవి = అనుభవం కలవాడు. అను
 భావం = ముఖ కవరిక, నిశ్చయం, ప్రభావం;
 విణ. అనుభావ్యం = అనుభవించదగిన; అను
 భుక్తం = అనుభవించిన.
 అనుమతించు సక. = ఒప్పుకొను, సమ్మతించు;
 వి. అనుమతి = సమ్మతి, ఒప్పుదల; విణ.
 అను మతం = సమ్మతించినది.
 అనుమానించు అక. = ఊహించు, సందేహించు;
 వి. అనుమానం/అనుమితి = ఊహ,
 సందేహం; విణ. అనుమేయం = ఊహించ
 దగినది.
 అనుమోదించు అక. = సంతోషించు, సమ్మ
 తించు, ఒప్పుకొను; వి. అనుమోదం =
 సంతోషం, ఒప్పుదల.

అనువదించు సక. = తర్జుమాచేయు, మార్చు;
 వి. అనువాదం = (భాష)మార్చడం, తర్జుమా.
 విణ. అనువాదితం = మార్చిన, తర్జుమా చేసిన.
 అనువర్తించు సక. = అనుసరించి నడుచు, అను
 గుణంగా చేయు; వి. అనువర్తనం = అను
 సరించినడవటం, అనుగుణంగా చేయటం.
 అనువుపడు అక. = వీలుపడు, సరిపడు; వి.
 అనువు = వీలు.
 అనుశాసించు సక. = ఆజ్ఞాపించు; వి. అను
 శాసనం = ఆజ్ఞ, సూత్రం, నియమం.
 అనుష్ఠించు సక. = నడపు, ఆచరించు; వి. అను
 ష్ఠానం = నడత, ఆచరణ, నడవడి, ఆచారం.
 విణ. అనుష్ఠేయం = ఆచరించదగినది.
 అనుసంధించు సక. = కూర్చు, చదువు; వి.
 అనుసంధానం = కూర్పు
 అనుసరించు సక. = వెంటనడుచు; వి. అను
 సరణం/అనుసారం = ఒకపక్షానికి కట్టు
 బడిన నడత; విణ. అనుసారి = అనుసరించే.
 అంతరించు అక. = చచ్చు, చెడు, సక. దాటు.
 అందగించు అక. = చక్కనగు; వి. అందం =
 చక్కదనం, అందగింపు = చక్కన
 అందించు/అందిచ్చు సక. = చేతికిచ్చు,
 అందు కొని ఇచ్చు; వి. అందింపు = ఇవ్వటం.
 అందుకొను సక. = తీసుకొను, పట్టుకొను; వి.
 అందుకోలు = తీసుకోవటం.
 అన్యధాకరించు సక. = వేరు చేయు, మరొకటిగా
 మార్చు; వి. అన్యధా కరణం/అన్యధాకృతి
 = మరొకటిగా మార్చటం; అన్యధా అప్య. =
 మరో.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

అన్వయించు సక. = సరిపెట్టు, పొందిక చూపు;
 వి. అన్వయం = పొందిక; కులం.
 అన్వేషించు సక. = వెతుకు; వి. అన్వేషణ(ం)
 = వెతకటం; విణ. అన్వేషణం/అన్వేషితం =
 వెతికినది.
 అపక్రమించు అక. = పారిపోవు; వి. అపక్రమం
 = పారిపోవటం.
 అపచయించు సక. = పూలుకోయు, చదువు;
 వి. అపచయం/అపచయనం = (పూలు)
 కోయటం, పూజ; అపచితుడు/అపచా
 యితుడు = పూజితుడు, గౌరవం పొందినవాడు.
 అపనయించు సక. = తొలగించు; వి. అపనయ
 (నం) = తొలగింపు.
 అపలపించు సక. = దాచిపెట్టు; వి. అపలాపం
 = దాచిన మాట; ప్రేమ.
 అపహరించు సక. = కాజేయు, దొంగిలించు;
 వి. అపహరణ(ం) = దొంగిలింప; విణ.
 అపహర్త = దొంగలించేవాడు, దొంగ.
 అపహసించు అక. = నవ్వు, సక. వెక్కిరించు,
 గేలి చేయు; వి. అపహసితం/అపహాసం/
 అప హాస్యం = వెకిలి నవ్వు.
 అపేక్షించు సక. = కోరు; వి. అపేక్ష = కోరిక,
 కాంక్ష; విణ. అపేక్షితం = కోరినది; అపేక్ష్యం
 = కోరదగిన
 అప్పగించు సక. = ఒప్పగించు; వి. అప్పగింప
 = ఒప్పగింప.
 అప్పగించు సక. = చరుచు, మోగించు; వి.
 అప్పగింప = చరపు
 అబ్బురపడు అక. = ఆశ్చర్యపడు; వి. అబ్బుర
 పాటు = ఆశ్చర్యం.

అభిగమించు సక. = పొందు; వి. అభిగమనం
 = పొందిక, అభిగంత = పొందినవాడు; విణ.
 అభిగతం = పొందినది. అభిగమ్యం = పొంద
 దగినది.
 అభిఘరించు సక. = (నెయ్యి) చల్లు; వి.
 అభిఘారం = నెయ్యిచల్లటం, తిరుగేత.
 అభివరించు సక. = తిరుగు, వెంటతిరుగు; వి.
 అభివరుడు = వెంటతిరిగేవాడు, తోడు; అభి
 చారం = ఒక భయంకర హాసం.
 అభిదర్శించు సక. = చూచు; వి. అభిదర్శనం
 = చూడటం.
 అభినందించు అక. = సంతోషించు, సక. పొగడు;
 వి. అభినందన(ం) = సంతోషం.
 అభినయించు సక. = నటించు; వి. అభినయం
 = నటన.
 అభిమతించు సక. = పొగడు, వి. అభినుతి =
 పొగడ్డ
 అభిమంత్రించు సక. = పిలుచు, మంత్రం పెట్టు;
 వి. అభిమంత్రిణం = పిలుపు, మంత్రంవేయ
 టం; విణ. అభిమంత్రితం = మంత్రం పెట్టిన,
 మంత్రించిన.
 అభిమానించు సక. = ఇష్టపడు, గౌరవించు; వి.
 అభిమానం = ఇష్టం, గర్వం, అజ్ఞానం; అభి
 మాని = అభిమానం కలవాడు.
 అభిలషించు సక. = కోరు, ఇష్టపడు; వి. అభి
 లాష/అభిలషణం = కోరిక, ఇష్టం, వాంఛ,
 అభిలాషి/అభిలాషుకుడు = కోరికగలవాడు.
 అభిశంసించు సక. = తిట్టు, నిందించు; వి.
 అభిశంస/అభిశంసనం = నింద, దూషణ,
 తిట్టు, అభిశస్తి = తిట్టడం, అభిశస్తుడు =
 తిట్లు తీస్తాడు, నిందపడినవాడు.

అభిషేకించు సక. = ముంచు, తడుపు, గడ్డెవిక్కించు;
 వి. అభిషేకం = తడవటం, గడ్డెనెక్కించడం;
 అభిషిక్తుడు = పట్టాభిషేకం జరిగిన రాజు.
 అభ్యర్థించు సక. = పూజించు; వి. అభ్యర్థన
 = పూజ. అభ్యర్థితుడు = పూజితుడు.
 అభ్యర్థించు సక. = కోరు, వేడుకొను; వి. అభ్యర్థ
 న(ం) = విన్నవం.
 అభ్యవహరించు సక. = తిను; వి. అభ్యవహారం
 = తిండి, ఆహారం; విణ. అభ్యవహృతం =
 తిన్నది.
 అభ్యసించు సక. = నేర్చు, అలవాటు చేసుకొను;
 వి. అభ్యాసం/ అభ్యసనం = అలవాటు,
 అభ్యస్తం = నేర్చుకొన్నది; విణ. అభ్యసనేయం
 = నేర్చుకోదగ్గ.
 అభ్యుపగమించు సక. = ఒప్పుకొను, అంగీక
 రించు; వి. అభ్యుపగమం = ఒప్పుదల, అంగీ
 కారం.
 అమరు అక. = ఒప్పు, కుదురు, పొందికగా ఉండు;
 వి. అమరిక = పొందిక, నిధం, అందం.
 అంపు సక. = ఆజ్ఞాపించు, చంపు; వి. అంపకం
 = సంపటం. అంపకాలు (బహు) = పెండ్లి
 కూతురును అత్తింటికి సంపే సమయంలోని
 వేడుకలు, అంపు = ఒక ఉత్సవం;
 అమ్ము సక. = విక్రయించు, వెల తీసుకొని ఇచ్చు;
 వి. అమ్మకం/ అమ్ముడు = విక్రయం.
 అమ్ముడుపోవు అక. = విక్రయముగు.
 అరచు అక. = కూయు, కేకపెట్టు, ఏడ్చు; వి.
 అరపు/ అరుపు = కేక, ఏడ్చు, కూత.
 అరయు సక. = నెతుకు, విచారించు; వి. అరయక
 = విచారణ. అరయమి = తెలియమి, అజ్ఞానం.

అరికట్టు సక. = ఆపు, అడ్డగించు, మట్టుకొని
 ఉండు
 అరుగు అక. = పోవు, వెళ్ళు; వి. అరుగుట =
 పోవటం.
 అరు(గు)దెంచు అక. = వచ్చు, పోవు; వి. అరు
 దేరటం = రాక, పోక.
 అర్పించు సక. = పూజించు; వి. అర్చన = పూజ,
 అర్చితుడు = పూజితుడు.
 అర్థించు సక. = కోరు, వేడు; వి. అర్థి = యాచ
 కుడు, కోరేవాడు; వాది; కోరిక, అర్థ్యం = కోర
 దగినది, అర్థన/ అర్థన = వేడికోలు, యాచన;
 విణ. అర్థితం = కోరిన, వేడిన, అర్థితం =
 కోరిన, నొప్పించిన.
 అర్పించు సక. = అప్పగించు, ఒప్పగించు; వి. అర్ప
 ణ(ం) = అర్పించటం, అప్పనం; విణ.
 అర్పితం = అర్పించిన, ఇచ్చిన.
 అలంకరించు సక. = సింగారించు, కైసేయు; వి.
 అలంకారం/ అలంకరణ(ం)/ అలం
 క్రియ/ అలంకృతి = సింగారం, కైసేత, అలం
 కరిష్టువు/ అలం కర్త = అలంకరించుకొనే
 వాడు. అలంకృతుడు = అలంకరించినవాడు.
 అలమతించు సక. = దుఃఖించు, వింతించు, అల
 మటనడు, అలమరు; వి. అలమట = చింత,
 విచారం.
 అలయు అక. = అలిసిపోవు, శ్రమపడు, విసిగిపోవు;
 వి. అలపు/ అలయిక/ అలసట = ఆయాసం,
 శ్రమ, విసుగు
 అలరించు సక. = సంతోషపెట్టు, ఉబకవేయు; వి.
 అలరింపు = సంతోషం, ఉబ్బు, పొగడ్డ
 అలరు అక. = వికసించు, సంతోషించు; వి. అలరు
 = పుప్పు, సంతోషం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

అలవడు అక. = అలవాటుగు, వాడుకపడు; వి.

అలవాటు = అభ్యాసం, వాడుక, అలవడటం
= అలవాటు కావటం.

అలవరించు, అలవరచు (సే. = నేర్చు), అలవాటు
చేయు, అలంకరించు.

అలుకు అక. = భయపడు, ఉలుకు; వి. అలుకు
= భయం, ఉలుకు.

అలుగు అక. = కోపించు; వి. అలుక, అలుకువ
= కోపం.

అల్లాడు అక. = చలించు, తిరుగు; వి. అల్లాటం
= తిప్పట, చలనం. అల్లార్పు = కదలింపు.

అల్లు అక. = సాకు, నక. అల్లికవేయు; వి. అల్లకం/
అల్లుడు (తెలం.) / అల్లిక.

అవగాహించు అక. = ఆకరించు, మునుగు; వి.
అవగాహం, అవగాహన = ఆకరింపు,
మునక.

అవఘళించు అక. = వ్యాపించు, సమానముగు,
నక. మీరు, మించు; వి. అవఘళం = వ్యాప
నం, వ్యాప్తి, అవఘళుడు = వ్యాపకుడు; విణ. అవ
ఘళం = హెచ్చు.

అవతరించు అక. = దిగు, పుట్టు; వి.
అవతరణ(ం) = దిగటం, పుట్టడం, దాటడం;
అవతారం = మానవ జన్మ, దిగటం; రేవు, అవ
తారిక = పుస్తకం ముందుభాగం, విణ. అవతీర్ణం
= దిగిన, దాటిన.

అవతరిల్లు అక. చూ. అవతరించు

అవధరించు అక. = హెచ్చరికపడు, నక.
ధరించు; వి. అవధారణం = నిశ్చయం.

అవధారు వాక్యం = వినుము, వినండి; వి. అవ.
దానం = హెచ్చరిక, జాగ్రత్త.

అవమానించు నక. = భంగపెట్టు, అగౌరవించు;
వి. అవమానం / అవమతి = అగౌరవం,
అనుర్యాద, అవమానన = అగౌరవం, తెగడ్డ;
విణ. అవమానితం = అగౌరవం సాందిన
అవరోధించు అక. = అడ్డగించు, అడ్డపడు; వి.
అవరోధం = చాలు, మరుగు, అడ్డగింత,
అంతఃపురం; విణ. అవరుద్ధం = అడ్డగింపునకు
గురి అయిన.

అవలంబించు నక. = ఆశ్రయించు, అనుసరించు;
వి. అవలంబం / అవలంబన(ం) = ఆధారం,
ఆశ్రయం; విణ. అవలంబితం = ఆశ్రయించిన,
ఆధారమైన.

అవలోకించు నక. = చూచు; వి. అవలోకనం
= చూపు; విణ. అవలోకితం = చూసినది.

అవశేషించు అక. = మిగులు, మిగిలిపోవు; వి.
అవశేషం = మిగులు; విణ. అవశిష్టం =
మిగిలిన.

అవీయు అక. = చెడు, వగులు; విణ. అవీటి =
చెడిన, (అంగ) లోపంగల.

అసహ్యించు అక. = అసహ్యపడు, రోతపడు;
వి. అసహ్యం = రోత.

అస్తమించు అక. = కుబడకపోవు, వాలు, కుంగు,
అణగు; వి. అస్తం = గెలలోభాగం, పడమటి
కొండ, అస్తమయం = వాలటం, కనిపించక
పోవటం; విణ. అస్తం = తోపేసిన, ముగిసిన,
అస్తమితం = కనిపించని.

అహంకరించు అక. = సాగరుబోవు, గర్వించు,
అహమించు; వి. అహంకారం / అహంకృతి /
అహంక్రియ = గర్వం, సాగరు, అహంత =
అహం భావం, సాగరు. అహంకారి = గర్వి,
సాగరు బోతు, అహంయువు = అహంకారి,
గర్వి, అహ మృతి = అజ్ఞానం.

అ

అకట్టు సక. = అడ్డగించు; వి. అక = అడ్డగించు.
 అగు అక. = అణగు, సక. అడ్డగించు, నిషేధించు,
 మోయు, కాపాడు, ఆపు; వి. అక = అడ్డగించు,
 ఆపు = అడ్డగింపు.
 అచు ప్రే. = అణగించు.
 అకంపించు అక. = ఎక్కువగా పణకు; వి. అకం
 పనం = ఎక్కువ పణకు; విణ. అకంపితం
 = బాగా కదిలినది.
 అకర్ణించు సక. = విను; వి. అకర్ణనం = వినికి;
 విణ. అకర్ణితం = విన్నది.
 అకర్ణించు సక. = దగ్గరకు లాగుకొను; వి. అక
 ర్ణం/అకర్ణణ = దగ్గరకు లాక్కోవటం, తరుకు
 వెళుకు, అకృష్టం = అకర్ణితమైనది. అకృష్టి
 = అకర్ణణ; విణ. అకర్ణితం = అకర్ణణకు
 గురియైన
 అకళించు సక. = అర్జంచుకొను; వి. అకళింపు/
 అకళింత = అవూహన.
 అకాంక్షించు సక. = కోరు; వి. అకాంక్ష =
 కోరిక; విణ. అకాంక్షితం = కోరుకొన్న.
 అకులపడు అక. = కలతపడు, చెదరిపోవు; వి.
 అకులపాటు = కలత; విణ. అకులం =
 చెదరిన, కలగిన.
 అక్రందించు అక. = ఏడ్చు; వి. అక్రందం/
 అక్రందన = ఏడ్చు, పిలుపు, అక్రందుడు =
 స్నేహితుడు, తోడబుట్టినవాడు; విణ.
 అక్రందితం = పిలిచిన, పిలువండుకొన్న.
 అక్రమించు సక. = అనరించు, జయించు, దాడి
 చేయు; వి. అక్రాంతి/అక్రమణ(ం) =
 దాడి.

అక్రోశించు సక. = ఏడ్చు, తిట్టు; వి. అక్రో
 శం/అక్రోశనం = ఏడ్చు, తిట్టు.
 అక్షేపించు సక. = తిట్టు, వెక్కిరించు, అకర్షించు,
 అడ్డగించు; వి. అక్షేపం/అక్షేపణ(ం) =
 అడ్డంకి, తిట్టు, అకర్షణ, అక్షేపకుడు =
 నత్తివాడు, బోయ వాడు; విణ. అక్షేపకుడు
 = అక్షేపించేవాడు.
 అగ్రహించు సక. = కోపించు, పట్టుదల చూపు;
 వి. అగ్రహం = కోపం, పట్టుదల, ఆసక్తి,
 అనుగ్రహం.
 అఘాతించు సక. = చంపు; వి. అఘాతం =
 చంపేటటు, వధ్యర్థం.
 అఘ్రాణించు సక. = వాసనచూచు; వి. అఘ్రా
 ణం = వాసన చూడటం, మూచూడటం,
 అఘ్రాతం = నగల చప్పుడు; విణ. అఘ్రాతం
 = వాసనచూసిన.
 అచమించు సక. = నీళ్లు కొద్దిగా తాగు, వార్చు;
 వి. అచమనం = వార్చు.
 అచరించు సక. = నడుపు; వి. అచరణ(ం) =
 నడత, ప్రవర్తన; విణ. అచరణీయం = అను
 సరించదగిన, అచరించదగిన, అచరితం =
 నడిచిన, అచరించిన.
 అచ్చాదించు సక. = కప్పు; వి. అచ్చాదం/
 అచ్చాదన(ం) = కప్పు, పైమూత, గుడ్డ.
 అజ్ఞాపించు సక. = అనతిచ్చు; వి. అజ్ఞాపన
 (ం)/అజ్ఞాప్తి/అజ్ఞాపితం = అనతిపొందినది,
 అజ్ఞ = అన(తి), అజ్ఞాతుడు = అనతి
 పొందిన వాడు.
 అఘోషించు అక. = తొందరపడు, సంభ్రమించు;
 వి. అఘోషం = వేగిరపాటు, సంభ్రమం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ఆడు అక. = క్రీడించు, కదలు, మునుగు, నాలు, విహరించు, తిరుగు, నిందించు; వి. ఆటు = విహారం, క్రీడ, నింద, ఆటుకాడు = నర్తకుడు, ఆటుకత్తె = నర్తకి, ఆటుతోటు = ఉద్యానవనం. ఆటుపట్టు = నర్తనశాల, ఉండే చోటు, ఆడేచోటు. ఆటుపాక = నర్తనశాల, ఆడిక = తిట్లు, నింద, ఆడికోలు = నింద, తిట్లు.

ఆతురపడు అక. = తొందరపడు, బాధపడు; వి. ఆతురపాటు, ఆతురత = తొందర, బాధ, ఆతురుడు = రోగి, వ్యాధిగ్రస్తుడు.

ఆదమరచు సక. = నిశ్చింతగా ఉండు, వి. ఆద = విచారం. ఆదమరపు = నిశ్చింత, నిర్విచారం. ఆదరించు అక. = మన్నించు, గౌరవించు; వి. ఆదరణ/ఆదరింత/ఆదరం = మన్నన, పాటించు; విణ. ఆదరణీయం = ఆదరించదగిన.

ఆదుకొను అక. = కాపాడు, సంరక్షించు, ఆదరించు. ఆదేశించు సక. = ఆజ్ఞాపించు, ఉపదేశించు; వి. ఆదేశం = ఆజ్ఞ, ఒకదానికి బదులు మరొకటి రావటం, ఆదేశ్వు = ఆజ్ఞాపించేవాడు; విణ. ఆదిష్టం = ఆదేశం పొందిన.

ఆనందించు అక. = సంతోషించు; వి. ఆనందం = సంతోషం, ఆనందనం = కౌగలించుకొనటం, ఆనందధువు = సంతోషం; విణ. ఆనందితం = సంతోషంపొందినది, సంతోషపెట్టినది.

ఆనతిచ్చు సక. = సెలవిచ్చు, ఆజ్ఞాపించు; వి. ఆనతి = ఆజ్ఞ, సెలవు, మొక్కు.

ఆను అక. = తాగు, సక. అదుము, ధరించు, తిను; వి. ఆనిక = దృఢత్వం.

ఆనుకొను సక. = ఆసూచేసుకొను; వి. ఆనుడు = ఆనుకొనే వస్తువు

ఆందోళించు అక. = ఊగు; వి. ఆందోళన/ఆందోళనం = గాభరా, ఊగులాట, ఆందోళం/ఆందోళిక = అందలం, పల్లకి; విణ. ఆందోళితం = ఊచినది, ఊగించినది.

ఆపాదించు సక. = ఆరోపించు, కలిగించు; వి. ఆపాదన(ం) = ఆరోపణ; విణ. ఆపాదకం = కలిగించే, ఆపాదితం = కలిగించిన.

ఆపాదిల్లు అక. = కలుగు; చూ. ఆపాదించు ఆపు సక. = ఆగునట్లు చేయు; వి. ఆపు = నిరోధం, అడ్డంకి, అడ్డు

ఆపోశనించు సక. = నిరుతాగు; వి. ఆపోశనం = నిరుతాగుటం.

ఆమంత్రించు సక. = పిలుచు; వి. ఆమంత్రిణ(ం) = పిలుపు; విణ. ఆమంత్రితం = పిలిచిన, పిలుపు అందుకొన్న.

ఆమతించు సక. = పిలుచు; వి. ఆమతింపు = పిలుపు.

ఆమోదించు అక. = సంతోషించు, ఆంగీకరించు; వి. ఆమోదం/ఆమోదనం = సువాసన, సంతోషం

ఆయత్తపడు/ఆయిత్తపడు అక. = సిద్ధపడు; వి. ఆయిత్తపాటు = సిద్ధపడటం, ఆయితపాటు = సిద్ధం కావటం; విణ. ఆయితం/ఆయిత్తం = సిద్ధం, ఆయత్తం = సిద్ధం, సన్నద్ధం

ఆయాసపడు అక. = శ్రమపడు; వి. ఆయాసం = శ్రమ, ఉత్సాహం.

ఆయాసపెట్టు సక. చూ. ఆయాసపడు = శ్రమపెట్టు.

ఆరగించు సక. = తిను, తాగు; వి. ఆరగింపు/
 ఆరగింత = తిండి.
 ఆరటపడు/ఆరాటపడు అక. = తొందరపడు,
 బాధపడు; వి. ఆరాటం/ఆరటపాటు =
 తొందర, బాధపడు.
 ఆరంభించు సక. = మొదలు; వి. ఆరంభం =
 మొదలు; విణ. ఆరభమాణం = మొదలు
 పెట్టిన.
 ఆరాటించు అక. చూ. ఆరటపడు = బాధపడు,
 తపనపడు; వి. ఆరాటం = తపన.
 ఆరాధించు సక. = గౌరవించు, పూజించు; వి.
 ఆరాధన(ం) = పూజ, గౌరవం, వంట.
 ఆరాధకుడు = ఆరాధించేవాడు; విణ. ఆరాధ
 నీయం/ఆరాధ్యం = గౌరవించదగిన
 ఆరు అక. = కలుగు, నిండు.
 ఆరుచు/ఆర్చు అక. = కూయు, ఆరచు,
 బొబ్బరించు, సక. ఆడించు, విసరు.
 ఆరోపించు సక. = లేనిదిమోపు; వి. ఆరోప
 ã(ం) = ఆరోపించటం, ఆరోపం = ఆరో
 పించుటం; (నిఘంటువులో) అర్థాలు చూపే
 ప్రధానపదం; విణ. ఆరోపితం = మోసినది,
 ఎక్కించినది.
 ఆరోహించు సక. = ఎక్కు; వి. ఆరోహణ
 (ం) / ఆరోహం = ఎక్కిటం, నిచ్చెన, ఆరో
 హకుడు = ఎక్కేవాడు, ఆరోహుడు =
 మానవీడు, రాతు
 ఆర్జించు సక. = గడించు, సంపాదించు; వి. ఆర్జ
 న(ం) = సంపాదన.
 ఆలకించు/ఆలించు సక. = విను, ఆదరించు
 ఆలక్షించు సక. = చూచు.

ఆలంబించు సక. = అవలంబించు, ఊడు; వి.
 ఆలంబం = ఊత, ఆధారం.
 ఆలపించు/ఆలాపించు సక. = రాగం తీయు;
 వి. ఆలాపన/ఆలాపం = రాగం సాగ
 దీయడం.
 ఆలసించు అక. = అలస్యంచేయు; వి. ఆలస్యం
 = జాగు, సోమరితనం; విణ. ఆలస్యం =
 సోమరి.
 ఆలాపించు చూ. ఆలపించు
 ఆలించు చూ. ఆలకించు.
 ఆలోకించు సక. = చూచు; వి. ఆలోకం/
 ఆలోకనం = చూపు, ఎండ, పాగడ్డ; విణ.
 ఆలోకితం = చూసినది.
 ఆలోచించు సక. = యోచించు; వి. ఆలోచన
 = యోచన
 ఆలోడించు సక. = కలతపెట్టు; వి. ఆలోడనం
 = కలత; విణ. ఆలోడితం = కలగిన, కలత
 బారిన
 ఆవరించు సక. = చుట్టుకొను, వ్యాపించు; వి.
 ఆవరణ(ం) = మూత, ఆచ్ఛాదన, చుట్టవై
 ఉన్నస్థలం.
 ఆవర్తించు సక. = పాఠం వర్తించు; వి. ఆవర్త
 (న)ం = సుడి, వల్లెవేత, వెనుదిరగటం; విణ.
 ఆవర్తనీయం = వర్తించదగిన, ఆవర్తితం =
 వర్తించిన, మరలిన.
 ఆవహిల్లు అక. = కలుగు. ఆవహం = కలిగించే
 అవించు సక. = అవిరితో ఉడకబెట్టు; వి. అవి
 = శ్వాస, వేడి, తాపం, అవిరి = వేడి.
 అవిరిల్లు అక. = చెమర్యు; వి. అవిరి = వేడి.
 అవిర్భవించు అక. = పుట్టు; వి. అవిర్భావం
 = పుట్టుక; విణ. అవిర్భూతం = పుట్టిన.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ఆవిష్కరించు సక. = కొత్తగా కనిపెట్టు, వెల్లడి చేయు, ప్రకటించు; వి. ఆవిష్కరణం/ ఆవిష్కారం/ ఆవిష్కరణం/ ఆవిష్కృతి = కనిపెట్టడం, వెల్లడి చేయుటం, ప్రకటించడటం; విణ. ఆవిష్కృతం = కనిపెట్టిన, ప్రకటించిన ఆవులించు అక. = నోరు తెరచు; వి. ఆవులింత = నోరుతెరవటం.

ఆవేదించు సక. = తెలుపు; వి. ఆవేదన = బాధ, విచారం, ఆవేదనం = తెలవటం, ఆవేదకుడు = తెలిపేవాడు; విణ. ఆవేదితం = తెలిపినది.

ఆవేశించు అక. = ప్రవేశించు, చొచ్చు; వి. ఆవేశనం = ఒళ్లు తెలియమి, ప్రవేశం, ఆవేశం = నేగిర పాలు, ఒళ్లు తెలియమి, ఆవేశకుడు = అతిథి; విణ. ఆవిష్టం = ప్రదేశించిన, ఆవేశ పడిన.

ఆశపడు అక. = అపేక్షించు, కోరిక చూపు; వి. ఆశ = కోరిక, అపేక్ష.

ఆశంసించు సక. = కోరు; వి. ఆశంసనం = కోరటం, ఆశంసితం = కోరేవాడు, ఆశంసువు = కోరేవాడు; విణ. ఆశంసితం = కోరినది.

ఆశాసించు సక. = దీవించు; వి. ఆశాసనం = దీవెన; విణ. ఆశాస్యం = దీవించదగిన, ప్రార్థించ దగిన.

ఆశించు సక. = అపేక్షించు, కోరు; వి. ఆశ = కోరిక, అపేక్ష.

ఆశీర్వదించు సక. = దీవించు; వి. ఆశీర్షు/ ఆశీర్వాదం/ ఆశీర్వవనం = దీవెన.

ఆశ్రయించు సక. = అండగొను; వి. ఆశ్రయం = అండ, ఇల్లు, ఆశ్రయాశుడు = నిప్పు,

కొంప కాల్చేవాడు, ఆశ్రతుడు = అండజేరిన వాడు; విణ. ఆశ్రితం = ఒప్పుకొన్నది, ఆశ్రయించినది.

ఆశ్లేషించు సక. = కౌగలించు; వి. ఆశ్లేష(ం) = కౌగిలి, ఒక నక్షత్రం; విణ. ఆశ్లేష్టం = కౌగలించు కొన్నది.

ఆశ్వసించు/ ఆశ్వాసించు సక. = ఊరడించు, మందలించు; వి. ఆశ్వాసం = ఊరట, (గ్రంథం) భాగం; విణ. ఆశ్వసితం/ ఆశ్వాసితం = ఊరట పొందిన

ఆశ్వాసించు చూ. ఆశ్వసించు ఆశపడు అక. = కోరు, వాంఛించు; వి. ఆశ = కోరిక, వాంఛ.

ఆసాదించు సక. = పొందు; వి. ఆసాదనం = ప్రాప్తి; విణ. ఆసాదితం = పొందినది, ప్రాప్తించినది. ఆసాద్యం = పొంద దగిన.

ఆసించు చూ. ఆశించు ఆశ్వదించు/ ఆస్వాదించు సక. = రుచి చూచు, వాసన చూచు, అనుభవించు; వి. ఆస్వదనం/ ఆస్వాదనం = అనుభవం, రుచి చూడటం; విణ. ఆస్వాదితం = అనుభవించినది, చవి చూపినది.

ఆహ్లాదించు అక. = సంతోషపడు; వి. ఆహ్లాదం, ఆహ్లాదనం = సంతోషం.

ఇ

ఇగిరించు/ ఇవిరించు అక. = చిగిరించు, చూ. ఎర్రనగు; వి. ఇగురు = చిగురు. ఇవురు = చిగురు.

ఇగిలించు/ ఇకిలించు సక. = పండ్లు బయట పెట్టు; వి. ఇగిలింత = ఇకిలించటం.

ఇగురు / చిగురు అక. = ఇంకు, ఇంకిపోవు; వి.
 ఇగురు = చిగురు. ఇగురు/ఇగుర్చుఅక.
 చూ. ఇగిలించు = ఇకిలించు, చూ. ఇగురు.
 ఇగురుకొను అక. చూ. ఇగురు = చిగిరించు.
 ఇగులుచు / ఇగుల్చు సక. = ఇకిలించు; చూ.
 ఇగిలించు.
 ఇంకు అక. = వట్టిపోవు, జారు, ఎండు; వి.
 ఇంకుడు = ఇంకటం; విణ. ఇంకుడు =
 ఎండిన.
 ఇచ్చగించు/ఇచ్చయించు సక. = ఒప్పు,
 కొను, ఇష్టపడు; వి. ఇచ్చ = ఇష్టం, చిత్తం,
 ఇచ్చగింత = ఒప్పుకోలు, ఇష్టం, ఇచ్చకం =
 సచ్చిసూట, ఇచ్చకుడు/ఇచ్చకాలమారి/
 ఇచ్చగొండి = ఇచ్చకాలు చెప్పే వాడు, స్తోత్ర
 పాఠకుడు.
 ఇచ్చు సక. = ఇడు, దానం చేయు; వి. ఇవ్వటం
 = ఇడటం, దానం చేయటం, ఈగి/ఈవి =
 దానం, ఈగికాడు/ఈవికాడు = దాత,
 ఈగిమాను/ఈవిమాను = కల్పవృక్షం.
 ఇడియు అక. = చీల్చు, విరిసిపోవు; వి. ఇడుపు
 = చీలిక.
 ఇడు సక. = ఇచ్చు, ఉంచు.
 ఇనుమడించు/ఇమ్మడించు/ఇన్మడించు
 సక. = రెట్టించు, పెంచు, రెండింతలు చేయు;
 వి. ఇనుమడి/ఇమ్మడి = రెండు, రెట్టించు,
 ఇనుమడింపు = రెండింతలు చేయటం, రెట్టించ
 టం; విణ. ఇనుమడి/ఇమ్మడి = రెండో.
 ఇబ్బడించు/ఇమ్మడించు/ఇన్మడించు/
 ఇనుమడించు సక. = రెట్టించు; వి. ఇబ్బడి =
 రెండింతలు, రెట్టించు.

ఇముడు అక. = అణగు, సరిపోవు; వి. ఇమిడిక
 = పొందిక.
 ఇయ్యకొను/ఈయకొను సక. = ఒప్పుకొను,
 అంగీకరించు, సమ్మతించు; వి. ఇయ్యకోలు
 = అంగీకారం, సమ్మతి.
 ఇరుకు అక. = కొద్దిలావున ఇముడు; వి. ఇరుకు
 = గొంది. ఇరకటం/ఇరకాటం = ఇరుకైన
 స్థితి, ఇరుకుమాను = పంగల గుంజపంట
 ఇరుకుదారి; విణ. ఇరుకు = సన్నని ఇబ్బందిగా
 ఉండే.
 ఇలకరచు/ఇల్కరచు/ఈలకరచు సక. =
 బిగబట్టు, ఊపిరి బిగబట్టు.
 ఇలుగు/ఈలుగు/నీలుగు అక. = చచ్చు.
 ఇవతళించు/ఇవతాళించు సక. = చల్లనగు;
 వి. ఇవక = శైత్యం, జలుబు, ఇవం = శైత్యం,
 మంచు, ఇవతాళింపు = చల్లదనం, శైత్యం,
 ఇవముమేపరి/ఇవము సూడు = సూర్యుడు.
 ఇవిరించు చూ. ఇగిరించు
 ఇవురు చూ. ఇగురు
 ఇవురుచు చూ. ఇగురుచు

ఈ

ఈతకొట్టు సక. = ఈదు, ఈదాడు; వి. ఈత
 = ఈడటం, ఈనటం. ఈతకాడు = ఈదే
 వాడు.
 ఈదు అక. = ఈతకొట్టు, సక. దాటు; వి. ఈదు
 = గాలి, ఈతచెట్టు; ఈద(ర) = చలిగాలి.
 ఈకువ = తడి.
 ఈదులాడు చూ. ఈదు
 ఈచపడు అక. రూ. ఈచబోవు = వంకరపోవు;
 వి. ఈచ = (కాళ్లచే తుల) వంకర.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ఈటువోవు అక. = వ్యర్థముగు, శూన్యముగు; నిణ.

ఈటు = వ్యర్థం, శూన్యం.

ఈడఁబోవు అక. = మొనుదీయు.

ఈడిగిలబడు అక. = మొండికి పడు, వేలబడు

ఈడిగిల్లు అక. = వేలబడు, మొండికిపడు.

ఈడు అక. = సాగు, జారు, సక. పితుకు; వి.

ఈడు = వయసు; నిణ. ఈడు = సమానం.

ఈడుచు/ఈడ్చు సక. = లాగు, ఆకర్షించు; వి.

ఈడుపు = ఆకర్షణ, ఆలస్యం.

ఈడేరు అక. = వర్తిల్లు/పెరుగు/నెరవేరు, సిద్ధించు;

వి. ఈడు = వయస్సు.

ఈను సక. = (వశువులు)కను, కలిగించు; వి. ఈత

= (గొడ్ల) కాన్పు.

ఈయకొను చూ. ఇయ్యకొను

ఈరసించు అక. = ఈర్ష్యపడు, కోపించు,

ద్వేషించు; వి. ఈరస = ఈర్ష్య, కోపం, ద్వేషం.

ఈరుచు / ఈర్చు సక. = ఈర్ష్యతో దుస్వ;

వి. ఈరు = పేనుగుడ్డు, ఈరుపెన/ ఈర్షైన

= పేలుదీసేదువ్వెన. ఈరెండ = కొద్దిపాటి

ఎండ, ఈరెలుగు = హీనస్వరం. నిణ. ఈరు

= అల్పం, హీనం

ఈలకరచు చూ. ఇలకరచు

ఈలుగు అక. చూ. ఇలుగు. రూ. ఈల్లు,

నీలుగు, నీల్లు = చచ్చు

ఈసడించు అక. = తీసివేసి మాట్లాడు, తక్కనగా

చూచు, కోపించు, రోతపడు; వి. ఈసడం =

నిండ, తిట్లు

ఉ

ఉక్కుబట్టు/ఉగ్గబట్టు(సక.) = వదలు, అక.

= బిగబట్టు.

ఉక్కుడుగు అక. చూ. ఉక్కురు = శక్తి ఉడుగు,

చచ్చు; వి. ఉక్కు = శక్తి, బలం, శౌర్యం.

ఉక్కుడీడు = బలవంతుడు, బంలు. ఉక్కురి

= శౌర్యవంతుడు. ఉక్కులుడు = బల

వంతుడు. ఉక్కుళం = కావరి. ఉక్కుణం =

కావలి, రక్షణ; నిణ. ఉక్కుడం = గొప్ప.

ఉక్కు అక. చూ. ఉక్కుడగు = చచ్చు, నలిగిపోవు

ఉగ్గడించు అక. = మోగు, చప్పుడగు, సక.

చెప్పు, సాగడు; నిణ. ఉగ్గడువు = చాలా,

ఎక్కవ.

ఉగ్గబట్టు అక. చూ. ఉక్కుబట్టు = బిగబట్టు.

ఉగ్గించు సక. = (వడుగుపేకలు) ఒకవోట చేర్చు,

కూర్చు; వి. ఉగ్గం = అల్లికనంచి.

ఉగ్గుపడు అక. = ముడతలు పడు, మెలికపడు;

వి. ఉగ్గు = మడత, మెలిక.

ఉచ్చరించు సక. = పలుకు, చెప్పు; వి. ఉచ్చా

రణం/ఉచ్చరణం = వలకటం, చెప్పటం;

నిణ. ఉచ్చరితం = వలికినది, చెప్పినది.

ఉచ్చు అక. = దూసుకొనపోవు; వి. ఉచ్చు = ఉలి.

ఉజ్జీవించు అక. = బతుకు, జీవించు; వి. ఉజ్జీవ

నం = బతుకు.

ఉజ్జాయించు సక. = పోల్చు, ఊహించు; వి.

ఉజ్జి రూ. ఉద్ది = సమానమైన. ఉజ్జాయింపు

= రమారమి, దగ్గర.

ఉటుంకించు సక. = సంగ్రహించు, క్లుప్తీకరించు;

వి. ఉటుంకం = సంగ్రహం, టూకీ; నిణ.

ఉటుంకి, ఉటుంకు = చొరవగల దైర్యంగల.

ఉట్టంకించు (సక.) = పేర్కొను, ఎత్తెాయు,

స్థాపించు, వి. ఉట్టంకణం = స్థాపించటం,

పేర్కొనడం; నిణ. ఉట్టంకితం = స్థాపితమైన,

పేర్కొన్న.

ఉట్టెప్పడు సక. = కలతపారు, ఎగిరిపడు, ఊడి పడు.

ఉట్టు అక. = కారు, స్రవించు; వి. ఉట్టు = ఉప్పు సందే వేల

ఉడాయించు అక. = పారిపోవు, దొంగిలించు; వి. ఉడాయింపు = పారిపోవటం, ఎత్తుక పోవటం.

ఉడికిల్లు అక. = ఉడికిపోవు, ఉడుకాడు; వి. ఉడుకు = తాపం, వేడి. ఉడుకు బోతు = ఈర్ష్యవడే వ్యక్తి. చూ. ఉడుకు.

ఉడుగు/ఉడువు అక. = చిక్కిపోవు; వి. ఉడు కువ = ఊరట, అగిపోవటం.

ఉడ్డాడు అక. = కలతపడు, కలగిపోవు.

ఉడ్డుగుడుచు అక. = ఊపిరి తిప్పుకోలేకపోవు, గిజగిజలాడు.

ఉండ్లు అక. = ఉండిపోవు, వసించు, వర్తించు, మిగులు, వి. ఉనికీ = ఉండటం

ఉతుకు/ఉదుకు సక. = గుంజు, కొట్టు; వి. ఉతుకు = ఉతికిన గుడ్డ, ఉతకడం, చెబ్బి.

ఉత్కంపించు అక. = వణకు; వి. ఉత్కంప న(ం) = వణకు.

ఉత్తంభించు సక. = నిలుపు, పొడిగించు; వి. ఉత్కం భనం = నిలపటం, పొడిగించటం; విణ. ఉత్తంభితం = నిలిపినది, పొడిగించినది.

ఉత్తరించు సక. = నరుకు, ఖండించు; వి. ఉత్త రింపు = నరుకు, ఖండం.

ఉత్తలపడు అక. = తొందరపడు, బాధపడు, తల కిందులగు; వి. ఉత్తలం = తొందర, బాధ, దుఃఖం, కలత, న్యత్యాసం. ఉత్తలపాటు = తొందరపాటు, పరితాపం, కలత, తలకిందు లవటం.

ఉత్తలపెట్టు సక. చూ. ఉత్తలపడు = బాధపెట్టు, కలత పెట్టు, తలకిందులుచేయు.

ఉత్పాటించు సక. = పెరుకు, పీకు; వి. ఉత్పాట న(ం) = పెరకటం, పీకటం; విణ. ఉత్పా టితం = పీకన, పెరిగిన.

ఉత్పాదిల్లు అక. = పుట్టు, కలుగు; వి. ఉత్పా దన(ం) = పుట్టించటం, ఆపాదించటం; విణ. ఉత్పాదితం = కల్పించిన, పుట్టించిన, తయారు చేసిన. ఉత్పాదకం = పుట్టించే, కల్పించే

ఉత్ప్రేక్షించు సక. = పోల్చు.

ఉత్సర్జించు సక. = విడుచు, వదిలిపెట్టు; వి. ఉత్సం = ఊట. ఉత్సర్గ(ం) = త్యాగం, విడుపు, ఉత్సర్జన(ం) = త్యాగం, విడుపు, ఈవి; విణ. ఉత్సర్జితం = విడిచిన.

ఉత్సహించు/ ఉత్సాహించు అక. = ప్రయత్నించు, మొదలుపెట్టు; వి. ఉత్సాహం = ప్రయత్నం, సంఘోషం. ఉత్స కుడు = ఇష్టమైన వని మొదలు పెట్టినవాడు.

ఉత్సారించు అక. = కదలించు; వి. ఉత్సారణం = కదిలించు; విణ. ఉత్సారితం = కదిలించిన.

ఉత్సేకించు అక. = పొంగు, గర్వించు, అతిశయించు సక. తడుపు, ప్రోక్షించు; వి. ఉత్సేకం = అతిశయం, గర్వం, పొంగు; ప్రోక్షణం, తడుపు; విణ. ఉత్సేకతం = అతిశయించిన, పొంగిన, గర్వించిన, తడిసిన.

ఉదరీపడు అక. = అదిరిపడు, ఉలికిపడు; వి. ఉద రిపాటు = అదిరిపాటు, ఉలుకు.

ఉదరు అక. = అదరు.

ఉదాసించు సక. = తిరస్కరించు; వి. ఉదాసం = తగులమి, ఉదాసీనత = నిర్లక్ష్యం, వట్టించు కోకపోవటం, ఉదాసీనభాష = దుర్భాష; విణ. ఉదాసీనం = పట్టించుకోని, చెడ్డ.

తెలుగు భాషా న్యరూపం

ఉదాహరించు సక. = మచ్చకెత్తిచూపు; వి.

ఉదాహరణ(ం) / ఉదాహరం = తెలివిడి,

మచ్చ, అర్థాంతరం; విణ. ఉదాహృతం =

మచ్చ చూపిన, ఉదాహరించిన.

ఉదియగొను లక. = ప్రయత్నించు; వి. ఉది

య / ఉద్దియ = యత్నం.

ఉదిలకొను లక. = తపించు, బాధపడు; వి.

ఉదిల = పరితాపం

ఉదుకు చూ. ఉతుకు

ఉద్గమించు లక. = పైకిలేచు, మొలకెత్తు; వి.

ఉద్గతి / ఉద్గమం = పుట్టుక, పైకిలేవటం.

ఉద్గనీయం = ఉతికినధోవతి; విణ. ఉద్గతం

= చీల్చుకొని పైకి వచ్చిన. ఉద్గమనీయం =

పైకిలేవ దగిన.

ఉద్గారించు లక. = తేస్తు; వి. ఉద్గారం = తేపు,

కక్క.

ఉద్ఘాటించు లక. = చీల్చు, ఛేదించు, నొక్కిచెప్పు;

వి. ఉద్ఘాటన(ం) = ఉగ్గడించు చూ. చీల్చు,

ఏతం. ఉద్ఘాతం = దెబ్బ; మొదలు; తొట్రు

పాటు, ఇనపగద; విణ. ఉద్ఘాటితం = చెప్పిన,

ఛేదించిన

ఉద్ఘోషించు లక. = మొరపెట్టు; వి. ఉద్ఘోష(ం)

= మొర; విణ. ఉద్ఘోషం = మోగిన, మోలపెట్టిన.

ఉద్గంఠించు లక. = పొడవగు, ఎక్కవగు; విణ.

ఉద్గంఠం = ఎక్కవనైన, పొడుగైన.

ఉద్దించు సక. = జతపరచు, పోలు; వి. ఉద్ది =

జత, జోడి. ఉద్దిడు / ఉద్దికాడు = జతగాడు,

స్నేహితుడు; విణ. ఉద్ది = సమానమైన.

ఉద్దీపించు సక. = ప్రకాశించు, వెలుగు; వి. ఉద్దీ

పన(ం) = వెలుగు, పెంపు; విణ. ఉద్దీపకం

= వెలిగించే, పెంచే. ఉద్దీపితం = వెలిగించిన,

పెంచిన, పెరిగిన.

ఉద్దేశించు సక. = గురించు; వి. ఉద్దేశం = గురి;

భావం. ఉద్దేశ్యం = గుర్తించదగినది, భావించ

దగినది.

ఉద్ద్యోతించు లక. = పకాశించు, వెలుగు, వి.

ఉద్ద్యోతనం = ప్రకాశం, వెలుగు.

ఉద్ధరించు సక. = స్వేచ్ఛగించు, సైకెత్తు, ఎత్తిచూపు;

వి. ఉద్ధృతి = గర్వం, సైకెత్తటం. ఉద్ధారం =

సైకెత్తటం, అప్పు, ఉద్ధరణ = పెకలించటం,

సైకెత్తటం, ఉద్ధరణి = చిన్నవెంచా. ఉద్ధా

రకుడు / ఉద్ధర్ = ఉద్ధరించేవ్వకీ. ఉద్ధారణం

= ఉద్ధరించటం. ఉద్ధృతుడు = పాలిమేర

లొక్కనూడు. విణ. ఉద్ధృతం = చేదిన, సైకెత్తిన,

అనుభవించి విడిచిన.

ఉద్భోధించు సక. = తెలుపు, గుర్తుకు తెచ్చు;

వి. ఉద్భోధకుడు = గుర్తుకు తెచ్చేవాడు, మేలు

కొల్పేవాడు. ఉద్భోధనం = గుర్తుకు తేవటం.

ఉద్భోధం = తలపు, గుర్తు, మేలుకొల్పు,

వికాసం; విణ. ఉద్బుద్ధం = తలపునకు వచ్చిన,

గుర్తు వచ్చిన, మేలుకొన్న, వికసించిన.

ఉద్భవించు లక. = పుట్టు, జన్మించు; వి.

ఉద్భవం = పుట్టుక, జన్మ.

ఉద్భాసించు లక. = ప్రకాశించు, వెలుగు; వి.

ఉద్భాసితం = వెలుగు, ప్రకాశంపొందిన.

ఉద్యమించు లక. = మొదలు పెట్టు, పూను,

యత్నించు; వి. ఉద్యమం / ఉద్యతి = కడక,

ప్రయత్నం, పూనిక; విణ. ఉద్యతం = యత్నిం

చిన, సైకెత్తిన.

ఉద్యోగించు అక. = ప్రయత్నించు, మొదలు పెట్టు; వి. ఉద్యోగం = ప్రయత్నం, పూనిక, వృత్తి. ఉద్యోగి = ఉద్యోగంలో ఉన్నవ్యక్తి; విణ. ఉద్యోగ క్తం = మొదలు పెట్టిన.

ఉద్యోగించు అక. = వెలుగు, ప్రకాశించు; విణ. ఉద్యోగితం = వెలిగిన, ప్రకాశించిన.

ఉద్రేకించు అక. = అతిశయించు, ఉద్రేకపడు; వి. ఉద్రేకం = విజృంభణ, అతిశయం; విణ. ఉద్రేకం = ఉద్రేకం పొందిన

ఉద్వహించు సక. = ఎగబట్టు, మోయు; వి. ఉద్వహ = కూతురు. ఉద్వహనం = ఎగ బట్టడం, ఉద్వహుడు = కొడుకు. ఉద్వాహం = పెండ్లి. ఉద్వాహనం = పెండ్లాడటం, ఉత్సాహం. ఉద్వాహిని = తాడు; విణ. ఉద్వహుడు = సైకల్తనాడు.

ఉద్వేగించు / ఉద్వేగిల్లు అక. = తొందరపడు, కలకబారు, కలతపడు, భయపడు; వి. ఉద్వేగం = ఉబ్బు, కలత, కలకబాటు. ఉద్వేగ జనం = వెరపు, కలత; విణ. ఉద్వేగితం = భయపడిన, కలక బారిన. ఉద్వేగ్నుం = కలతపడిన, దారి తప్పిన.

ఉంచు / ఉనుచు ప్రే. = అట్టపెట్టు; వి. ఉనికి = ఉండటం, స్థితి, స్థానం. ఉనుకువ్ = ఉండటం, నివాసం. ఉన్నరూపు = వాస్తవం. ఉన్నవాడు = దబ్బుగలవాడు.

ఉంచుకొను సక. = అట్టపెట్టుకొను, సోషించు; వి. ఉంచడం = వేళ్ళను అచ్చం తన అధీనంలో ఉంచుకోవటం. ఉంచుకోవడం = అట్టపెట్టుకోవటం, సోషించటం. ఉంపుడుకాడు = ఉంచుకున్నవాడు. ఉంపుడుకత్తె = ఉంచుకున్న స్త్రీ.

ఉన్మీలించు సక. = చిత్రించు, వల్లించు, ఆక. విరియు, విప్పారు, వికసించు; వి. ఉన్మీలనం = విప్పారటం, చిత్రణ; విణ. ఉన్మీలితం / ఉన్మీలితం = విరిసిన, విప్పారిన.

ఉన్మాళించు సక. = పెళ్లగించు, పెకలించు; విణ. ఉన్మాళం = వేరు తెగిన. ఉన్మాళితం = పెకలించిన, పెళ్లగించిన.

ఉపకరించు అక. = ఉపయోగపడు; వి. ఉపకరణం = పనిముట్టు. ఉపకృతి / ఉపకారం = మేలు. ఉపకర్త = మేలుచేసేవాడు. ఉపకారిక = మేలు చేసే స్త్రీ. ఉపకృతం = ప్రయోజనం, మేలు; విణ. ఉపకారి = మేలు చేసే. ఉపకార్యం = మేలు చేయదగిన, ఉపయోగపడే. ఉపకృతం = ఉపయోగ పడ్డ.

ఉపక్రమించు సక. = మొదలు పెట్టు; వి. ఉపక్రమం = ఉపాయంగా మొదలు పెట్టడం, చికిత్స, పరీక్ష, పరాక్రమం. ఉపక్రమణం = మొదలు పెట్టడం; విణ. ఉపక్రాంతం = మొదలైన, మొదలు పెట్టిన. ఉపక్రామ్యం = మొదలు పెట్టదగిన. ఉపక్రమణీయం = మొదలు పెట్టనలసిన.

ఉపచరించు సక. = సేవించు, సవర్యచేయు; వి. ఉపచరం = (గొడ్ల) వెద, తొలిచూలు. ఉపచారం = సవర్య, అంచన, ఊడిగం, సేవ, వాడుక. ఉపచరితుడు = సేవలు పొందినవాడు.

ఉపజీవించు సక. = ఒకరిపై ఆధారపడి బతుకు; వి. ఉపజీవి = ఒకరి మీద ఆధారపడి బతకేవాడు. ఉపజీవిక = జీవనమార్గం, బతుకు తెరువు.

ఉపదేశించు సక. = బోధించు, ఉపదేశం చేయు; వి. ఉపదిష్టం = ఉపదేశం పొందినది. ఉప

దేష్ట, ఉపదేశకుడు = ఉపదేశం చేసేవాడు, గురువు. ఉపదేశం = బోధ, మంచిమాట.

ఉపధావించు అక. = పరిగెత్తు; వి. ఉపధావనం = పరుగు.

ఉపన్యసించు సక. = ప్రసంగించు, ఉంచు; వి.

ఉపన్యాసం = ఒక విషయాన్ని పెంచెప్పటం.

ఉపన్యస్తం = ఉపన్యసించిన విషయం. ఉప

న్యాసకుడు = ఉపన్యసించేవాడు, కలాశాలా ధ్యాసకుడు.

ఉపభోగించు సక. = అనుభవించు; వి. ఉప

భోగం = అనుభావం. ఉపభోక్త = అనుభ

వించిన వాడు; విణ. ఉపభుక్తం = అనుభ

వించిన, ఉప భోగ్యం = అనుభవించదగిన.

ఉపమించు సక. = పోల్చు; వి. ఉపమ = పోలిక,

ఒక అలంకారం, ఉపాయం. ఉపమరి =

ఉపాయశాలి. ఉపమానం = పోలిక, పోల్చదగి

నది. ఉప మితి = ఉపమానం, పోలిక. ఉప

మేయం = పోల్చే విషయం; విణ. ఉపమితం/

ఉప మేయం = పోల్చినది.

ఉపయోగించు అక. = వాడు(కొను); వి. ఉప

యోగం = వాడుక, ప్రయోజనం; విణ. ఉప

యుక్తం = ఉపయోగించిన, వాడిన.

ఉపలాళించు సక. = బుజ్జగించు; వి. ఉప

లాలనం = బుజ్జగింపు; విణ. ఉపలాళితం =

బుజ్జగింపు పొందిన.

ఉపవసించు అక. = పస్తులుండు; వి. ఉప

వస్తం/ ఉపవాసం = పస్తు

ఉపశమించు/ ఉపశమిల్లు అక. = తగ్గు; వి.

ఉపశమం/ ఉపశమనం/ ఉపశాంతి =

తగ్గుదల

ఉపసంహరించు సక. = ఆపు, మరలించు,

మెనక్కు, తీసుకొను; వి. ఉపసంహారం = మర

లించు, ముగింపు.

ఉపసర్పించు సక. = ఆశ్రయించు, అండగొను;

వి. ఉపసర్పణం = ఆశ్రయం.

ఉపస్పృశించు సక. = ఆచమించు, కొద్దిగా

తాగు, స్నానమాడు; వి. ఉపస్పృశ్యం(ం) =

ఆచమనం, తాకటం, స్నానం.

ఉపార్జించు సక. = గడించు, సంపాదించు; వి.

ఉపార్జనం(ం) = సంపాదన, గడన; విణ.

ఉపార్జితం = సంపాదించినది, గడించినది.

ఉపలాభించు సక. = దూషించు, తిట్టు,

నిందించు; వి. ఉపాలంభనం = నింద, తిట్టు,

దూషణ; విణ. ఉపాలంభం = తిట్టుపడిన,

నిందకు గురైనది.

ఉపాశ్రయించు సక. = ఆధారపడు, బాగా

ఆశ్రయించు; వి. ఉపాశ్రయం = ప్రాపు,

ఆధారం విణ. ఉపాశిత్రం = ఆధారపడిన

ఉపాసించు సక. = కొలుచు, సేవించు; వి.

ఉపాస్తి = సేవ. ఉపాసనం = సేవ, పీట, విలు

విద్య. ఉపాసితుడు = సేవతుడు, సేవలు

పొందినవాడు. ఉపాస్యుడు = సేవించదగిన

వాడు; విణ. ఉపాసితం = సేవించే

ఉపేక్షించు సక. = నిర్లక్ష్యం చేయు, అశ్రద్ధ చూపు;

వి. ఉపేక్ష = అశ్రద్ధ, నిర్లక్ష్యం. ఉపేక్షకుడు

= నిర్లక్ష్యం చేసేవాడు. ఉపేక్షితుడు = నిర్లక్ష్యా

నికి గురి అయినవాడు.

ఉప్పతించు సక. = ఒర్వతేకపోపు, ఆడిపోసుకొను;

వి. ఉప్పత = ఒర్వతేనితనం.

ఉప్పతిల్లు అక. = పుట్టు

ఉప్పరించు/ఉప్పళించు సక. = వెలకిల పడ
 వేయు; వి. ఉప్పరం = ఆకాశం, మీడు. ఉప్ప
 రిగ = మేడ, అంతస్తు.
 ఉప్పొంగు అక. = ఉబుకు, సంతోషించు, విజృం
 బించు; వి. ఉప్పెన = సముద్రపు పొంగు.
 ఉబుకు అక. = పొంగు; వి. ఉబుకు = పొంగు,
 ఉబ్బు. ఉబ్బు = పొంగు, ఉబ్బరింత. ఉబ్బుకం
 = ఆధిక్యం, పొంగు, ఉత్సాహం. ఉబ్బరం =
 అతి శయం, ఉబ్బు.
 ఉబ్బుతిల్లు అక. = పొంగు, పెరుగు. చూ. ఉబ్బు
 ఉబ్బురింబు అక. = (కడుపు) ఉబ్బు, పెరుగు,
 అతిశయించు, మించు; వి. ఉబ్బురింత/ఉబ్బు
 రం = ఉబ్బు, పొంగు.
 ఉబ్బు అక. = ఉబ్బురించు, పొంగు, లేచు, సంతో
 షించు; వి. ఉబ్బు = పొంగు, సంతోషం. ఉబ్బు
 రం = అతిశయం, కడుపుబ్బు. ఉబ్బుకం =
 ఆధిక్యం, ఉత్సాహం. ఉబ్బుసం = శ్వాసరోగం,
 శ్వాసతో గుండెబుబ్బు.
 ఉమియు సక. = ఉమ్మివేయు; వి. ఉమి/
 ఉమ్మి = నోటితుంపర.
 ఉమ్మగిల్లు అక. = అవిరితో ఉడుకు; వి. ఉమ్మ
 దం/ఉమ్మ = ఉబ్బు, వేడి.
 ఉమ్మలించు/ఉమ్మలీకించు అక. = దుఃఖించు,
 ఏడ్చు; వి. ఉమ్మరిక = దుఃఖం, ఏడ్చు.
 ఉరడించు రూ. ఉరణించు చూ. ఉరనడించు
 ఉరలబడు అక. = దొర్లు
 ఉరలు అక. = దొర్లు, రాలు.
 ఉరవడించు అక. రూ. ఉరవణించు = త్వరపడు.
 ఉరళించు అక. = వెలుగు, ప్రకాశించు.

ఉరియాడు అక. = ఊగులాడు, కడులు
 ఉరియు అక. = కడలు, ఊగులాడు, బాధపడు,
 పండిపోవు.
 ఉరుకు అక. = దాటు, దూకు, సక. పరిగెత్తు; వి.
 ఉరుకు = దాటు, దూకు, గెంతు, పరుగు.
 ఉరుము అక. = గర్జించు; వి. ఉరుము = గర్జ
 న(ం).
 ఉర్రూతలూగు అక. = బాగా ఊగు; వి.
 ఉర్రూత = ఊగులాట.
 ఉలవరించు అక. = నేల తడిసి ఉబుకు; వి. ఉల
 గరం/ఉలవరింత/ఉలవరం = ఉలవరింపు.
 ఉలికిపడు అక. = అదిరిపడు; వి. ఉలికిపాటు
 = ఉలికి పడటం, అదిరిపాటు.
 ఉలియు/ఉలివాడు సక. = చలించు, కడలు,
 మోతపెట్టు; వి. ఉలివు = మోత, కడలిక.
 ఉలుకు అక. = భయపడు; వి. ఉలుకు = భయం.
 ఉల్లంఘించు సక. = దాటు, దూకు, మించు,
 అతిక్రమించు; వి. ఉల్లంఘన (ం) =
 దాటుడు, అతిక్రమణ. ఉల్లంఘనీయం =
 దాటదగినది, అతిక్రమించదగినది; విణ. ఉల్లం
 ఘితం = దాటిన, మారిన. ఉల్లంఘ్యం =
 దాటదగిన.
 ఉల్లసమాడు సక. = వెక్కిరించు, వేలాకోశం
 చేయు; వి. ఉల్లసం = వెక్కిరింత, వేలాకోశం.
 ఉల్లసీలు అక. = సంతోషించు, వికసించు, ప్రకాశించు;
 వి. ఉల్లసనం/ఉల్లాసం = సంతోషం, ప్రకాశం.
 ఉవ్విళ్ళూరు /ఉవ్విళ్ళులూరు అక. = ఆస
 పడు, త్వరపడు.
 ఉసికొల్పు సక./ప్రే. రూ. ఉసిగొల్పు =
 ప్రోత్సహించు, రేకెత్తించు; వి. ఉసి = ప్రోత్సాహం.

ఊ

ఊకించు / ఊకించు అక. = పూనుకొను; వి.

ఊకు / ఊకువగు / ఊకువ = పూనిక.

రూ. ఊకించు

ఊకొట్టు / ఊకొను / ఊగాడు సక. =
శ్రద్ధగావిను.

ఊగాడు రూ. ఊగులాడు చూ.

ఊగు అక. = ఊగులాడు, కదలు, అలూ ఇలూ
కదలు; వి. ఊగు / ఊపు = కదలిక.

ఊగులాడు / ఊగాడు అక. = కదలాడు; వి.
ఊగులాట = కదలిక.

ఊచు అక. = ఊగించు.

ఊతూడు అక. = చలించు, తొందరపడు

ఊడు అక. = రాలు, జారు, కారు, తెగు.

ఊతకొను సక. = ఊడు, అవలంబించు; వి.
ఊత = ఆధారం. ఊతకొల = అనుడు కర్ర.

ఊతం = పట్టు, ఆధారం.

ఊదరగొట్టు సక. = సణుగు, నసుగు, బోరు
కొట్టు; వి. ఊదర = సణుగుడు.

ఊదరపెట్టు సక. = పాగవేయు, పాగపెట్టు; వి.

ఊదర = పాగ, (చుట్టలను ఒక దాని కొకటి
అనించి) వెలిగించటం.

ఊడు అక. = వాచిపావు, సక. మోతపుట్టించు,
గాలి ఎక్కించు, మంట పెంచు, పట్టుకొను,
ఉంచు, అదుము, నొక్క; వి. ఊడు = చేపలు
నట్టే బుట్ట, వాపు. ఊద = వాపు, ఈర్ష్య.

ఊను సక. = పొందు, వహించు; వి. ఊనిక =
దిటపు, దిట్టతనం, ఆధారం.

ఊరడిల్లు / ఊరడు అక. = ఉపశమించు,
ఓదార్చు పొందు; వి. ఊరట = ఓదార్పు,
సహాయం

ఊరు అక. = (నీరు)పైకి ఉబుకు, వాను, తడియు,
పుట్టు; వి. ఊట = ఊరేనీరు.

ఊరబోవు అక. = తగ్గిపోవు.

ఊరార్పు సక. = ఓదార్పు, ఊరడించు, మంద
లించు (తెలం.);

ఊరీకరించు సక. = ఒప్పుకొను; విణ. ఊరీ
కృతం = ఒప్పుకున్నది, అంగీకరించినది.

ఊరుకొను / మూరుకొను సక. = వాసన
చూచు, సహించు, ఏమీ చేయకుండు.

ఊరేగు సక. = ఊరిమీద తిరుగు; వి. ఊరే
గింపు = ఏగుపెండ్లి, ఊరిమీద తిరగటం.

ఊసరిల్లు అక. = చిక్కిపోవు; విణ. ఊసరం =
చిక్కిన, కృశించిన, చనిటి, చవుడు పట్టిన.

ఊహించు సక. = భావించు, ఆలోచించు; వి.
ఊహ(ం) = భావం, ఆలోచన.

ఎ

ఎక్కాడు సక. = పురికొల్పు.

ఎక్కిడు సక. = మోసెట్టు; వి. ఎక్క = వింటి
వారి.

ఎక్కు అక. = ఇష్టమగు, అతిశయించు.

ఎక్కుడించు సక. = హెచ్చించు, పెంచు; వి.

ఎక్కుడు = సైకిపోవటం, వాహనం. ఎక్కాలు
(బ) = గుణకారాలు. ఎక్కం = గనిము; విణ.

ఎక్కుడు = ఎక్కువ, గొప్ప.

ఎక్కుపెట్టు సక. = మోపెట్టు.
 ఎక్కులుపెట్టు సక. = పురికొల్పు.
 ఎగగొట్టు / ఎగవేయు సక. = ఇచ్చిన సొమ్ము
 తిరిగి ఇవ్వకుండు, ఎగరగొట్టు.
 ఎగజల్లు సక. = పైకి చల్లు
 ఎగజేపు అక. = పైకి చేపు, పాలివ్వక పోపు.
 ఎగదన్ను సక. = పైకి తన్ను.
 ఎగదీయు సక. = పైకి తీయు.
 ఎగదోయు సక. = పైకినెట్టు.
 ఎగబాకు సక. = పైకిపాకు.
 ఎగబారు అక. = పైకిపారు.
 ఎగబెట్టు సక. = ఎగవేయు.
 ఎగబోయు అక. = చెడు సలహాలిచ్చు, సక.
 సూచించు.
 ఎగయు అక. = పైకి ఎగురు, పైకిలేచు; వి. ఎగ
 బోత = పైకివ్యాపించటం. ఎగరోజు =
 నిట్టూర్పు. ఎగవు = గర్వం. ఎగవు = ఎగర
 టం.
 ఎగవేయు సక. = తిరిగి చెల్లించకుండు; వి.
 ఎగవేత = అప్పు చెల్లించ పోవటం.
 ఎగసిపడు అక. = ఎగరినడు, గర్వించు, మండి
 పడు; వి. ఎగసిపాటు = మిడిసిపాటు, గర్వం.
 ఎగురు అక. = పైకి లేచు; వి. ఎగురు = గంతు.
 ఎగురులాడు అక. = పైకెగురు; వి. ఎగురు
 లాటు = పైకి లేవటం, గంతు.
 ఎగ్గాడు / ఎగ్గులాడు సక. = తిట్టు, నిందించు;
 వి. ఎగ్గు = కీడు, తప్పు, నింద, తిట్టు.
 ఎగ్గించు సక. = అగౌరవించు; వి. ఎగ్గింపు =
 అగౌరవం, అనాదరం.

ఎచ్చరించు/ఎచరించు/ఎచ్చరి కించు సక.
 = హెచ్చరిక చేయు; వి. ఎచ్చరిక చూ. =
 హెచ్చరిక. ఎచ్చరం = హెచ్చరించు.
 ఎడగిల్లు అక. = తొలగు.
 ఎడతీయు అక. = ఎడతెగు చూ.
 ఎడతెగు అక. = ఎడమగు, దూరమగు, విడిపోవు;
 వి. ఎడతెరపి = వ్యవధానం.
 ఎడపడు అక. = ఎడతెగు.
 ఎడపెట్టు సక. = తొలగించు.
 ఎడబాయు అక. = వదలిపోవు, దూరమగు; వి.
 ఎడ బాటు = వియోగం.
 ఎడయు అక. = తొలగిపోవు; వి. ఎడయిక =
 ఎడబాటు, వియోగం.
 ఎడరు అక. = విరిగిపోవు; వి. ఎడరు = ఆపద,
 సందు, ఎడారి.
 ఎడలు అక. = విరిగిపోవు, తెగిపోవు, సక. నదిలి
 పెట్టు.
 ఎండగట్టు సక. = ఆరబెట్టు.
 ఎండగొట్టు సక. = ఎండునట్లు చేయు
 ఎండబెట్టు సక. = ఆరబెట్టు, ఆరవేయు.
 ఎండు అక. = (తడి/నీరు) ఇంకిపోవు, మాడి
 పోవు, ఆరిపోవు; వి. ఎండ = సూర్యుడి వేడి.
 ఎత్తికొను అక. = పూను, ప్రయత్నించు, సక.
 దొంగిలించు, మోయు, ఉర్దరించు; వి. ఎత్తి
 కోలు = ప్రయత్నం.
 ఎత్తిపొడుచు సక. = తప్పులు చెప్పి తిట్టు/
 వెక్కిరించు; వి. ఎత్తిపొడుపు = ఆశ్చర్యం.
 ఎత్తివేయు సక. = తీసివేయు, నిర్లక్ష్యం చేయు.
 ఎత్తు అక. = పుట్టు, కలుగు, బయలుదేరు, సక.
 దొంగిలించు, దండెత్తు, పైకెత్తు, సంగ్రహించు,

తెలుగు భాషా స్వరూపం

మోయు, ప్రస్తావించు; వి. ఎత్తు = ఉపాయం, (పాపుల) నడక, ఉన్నతి, తూనిక, పూలదండ. ఎత్తుగడ = ఉపాయం, యత్నం; విణ. ఎత్తు = ఉన్నతమైన.

ఎత్తుపెట్టు సక. = పురికొల్పు.

ఎత్తువచ్చు అక. = సరిపోలు.

ఎత్తువడు అక. = చెడిపోవు, లేకపోవు.

ఎత్తువేయు సక. = తూచు; వి. ఎత్తుగడ.

ఎదిరించు సక. = తిరగబడు, ఎదురు చెప్పు; వి.

ఎదిరి = విరోధి. ఎదిరింపు = తిరగబాటు, మారు మాట.

ఎదుగు అక. = పెరుగు; వి. ఎదుగు = పెరుగుదల.

ఎదురాడు అక. = ఎదురు చెప్పు, మారాడు; వి.

ఎదురు = ముందు భాగం, ఎడటి వ్యక్తి, విరోధి, నలపు కత్తె విటుడి కిచ్చే సాము. ఎదురు కట్టు = ఎదుటి చోటు; విణ. ఎదురు = ఇతరం.

ఎదురు సక. = ఎదిరించు, తిరగబడు; వి. ఎదురు

= ఎడటివ్యక్తి; విణ. ఎదురు = ఇతర వ్యక్తి.

ఎదురుకొను చూ. ఎదుర్కొను అక. = ఎదురు

పడు, సక. ఎదిరించు; వి. ఎదురుకోలు =

ఆడపిల్లవారు మగపిల్లవారికి ఎదురుగా పోవటం,

పెద్దలను ఆహ్వానించడానికి ఎదురు నడవటం.

ఎదురుగడ = పోటీ ఒడంబడిక.

ఎదురుచు/ఎద్రుచు అక. = ప్రతికూలమగు,

సక. ఎదిరించు; విణ. ఎదురుచుక్క = కాని,

వ్యతిరేకమైన.

ఎదురుచూచు సక. = వేచి ఉండు, ప్రతీక్షించు;

వి. ఎదురు చూపు = ప్రతీక్ష.

ఎదురుపడు / ఎదుర్పడు అక. = ఎదురుగా

వచ్చు, ఎదురు తిరుగు.

ఎదురేగు అక. = ఎదురుపోవు.

ఎదురోత్తు అక. = మారోత్తు.

ఎనయు అక. = సరిపోలు, సక. పొందు, పోలు;

వి. ఎనయిక = పొందిక, పోలిక. ఎనిక = లెక్క, పోలిక.

ఎనియు అక. = కలిసికొను; వి. ఎనుపుడు = కలవటం.

ఎనుచు / ఎనుపు ప్ర. = కలుపు, ఎనియ బెట్టు.

చూ. ఎనియు

ఎంచు సక. = లెక్కించు, తలచు, ఆశ్చేపించు,

పాగడు; వి. ఎనిక/ఎన్నిక = లెక్క. ఎంపిక = లెక్కింపు.

ఎన్నికచేయు సక. = లెక్కించు, ఎంచు, గెలిపించు;

వి. ఎన్నిక/ఎనిక = లెక్కింపు, గణన, ఎన్నుకోవటం, గెలుపు.

ఎన్నికపెట్టు సక. = లెక్కించు చూ. ఎన్నిక చేయు

ఎన్ను సక. = ఆశ్చేపించు, లెక్కించు చూ. ఎన్నిక చేయు.

ఎయిదు / ఎయ్య అక. = వెంటడించు, వెంట బడు, పొందు.

ఎరగు అక. = దిగు, ననుస్కరించు; వి. ఎరగుడు = ననుస్కారం.

ఎరగొను అక. = సరవశించు, సక. మింగు; వి.

ఎర = ఆహారం, బలి, వ్యసనం.

ఎరియు అక. = కాలు, మండు, బాధపడు; వి.

ఎరవలి/ఎరగలి = కార్పిచ్చు.

ఎరుగు సక. = తెలియు, తెలుసుకొను; వి. ఎరుక

= తెలివి, పరిచయం, పోది, గుర్తు, జోస్యం.

ఎరకువ/ఎరుకువ = తెలివి, జ్ఞానం.

ఎరుకపడు అక. = తెలియవచ్చు; వి. ఎరుక =

తెలివి. ఎరుకువ = జ్ఞానం.

ఎర్రవారు అక. = ఎర్రబడు, కోపించు; వి.
ఎర్రన/ ఎరుపు = ఎర్రదనం, విణ. ఎర్రన/
ఎరుపు = ఎరుపైన.

ఎలయు అక. = చేరు, సమీపించు, ప్రవేశించు,
కలుగు, ఇష్టపడు, సక. పొందు; విణ. ఎలగోలు
= ముందు నడిచే, మొదటి.

ఎలరుచు/ ఎలర్చు అక. = మించు, వికసించు,
సంతోషించు; వి. ఎలరు = అతిశయం, వికాసం.
ఎలరుపు/ ఎలర్చు = సంతోషం.

ఎలుగించు అక. = కూయు; వి. ఎలుగు =
కంఠస్వరం.

ఎసకొను / ఎసగు అక. = పురికొను; వి. ఎస
= ఆధిక్యం, ఎక్కవదనం. వి. ఎసకం = అతి
శయం, విజృంభణ. అవ్య. చాలా, ఎక్కవగా

ఎసగు/ ఎసవు అక. = అతిశయించు, పెచ్చు రిల్లు;
వి. ఎసకం = అతిశయం, విజృంభణ. చూ.
ఎసకొను.

ఎసరు/ ఎసరు అక. ఎసరేగు = మీరు; వి. ఎసరు
= సంబంధం కానివ నీరు. చూ. ఎసలారు.

ఎసరేగు అక. చూ. ఎసరు.

ఎసలారు అక. = అతిశయించు. చూ. ఎసరు.

ఎసవెట్టు సక. = పురికొల్పు, ప్రోత్సహించు. ఎస
అవ్య. = అత్యంతం, చాలా.

వి

ఏకరు/ ఏకారు అక. = వాచిపోవు.

ఏకతమాడు అక. = ఆలోచించు; వి. ఏకతం
= ఆలోచన, ఒంటరిపాటు.

ఏకీభవించు అక. = ఒప్పుకొను, ఏకీభావం =
ఒక్కటికావడం, ఏకత్వం. ఏకం సర్వ. = ఒకటి.

ఏకు సక. = (దూదిని) బాగుచేయు, తిట్టు; వి.

ఏకు = దూదిచుట్ట. ఏకుడు = దూదిని
ఏకడం.

ఏగు అక. = పోవు; వి. ఏగుపెండ్లి = ఊరేగింపు.

ఏగుదెంచు అక. = వచ్చు, పోవు. చూ. అరు(గు)
దెంచు

ఏచు అక. = మించు, విజృంభించు, పెరుగు.

ఏటులాడు అక. = కొట్లాడు; వి. ఏటు = బాణ
ప్రయోగం, దెబ్బ.

ఏడుచు/ ఏడ్చు అక. = రోదించు, బావురు మను;
వి. ఏడుపు/ ఏడ్చు = రోదనం.

ఏతెంచు / ఏగుదెంచు అక. = వచ్చు, పోవు.

ఏపరించు సక. = దుఃఖపెట్టు; వి. ఏవు = ఘనత,
ఆధిక్యం, విజృంభణ.

ఏపారు అక. = అతిశయించు, విజృంభించు.

ఏమరచు / ఏమరించు ప్రే. = ఏమారపు, ఏమరు
పాటు కలిగించు; వి. ఏమరుపాటు =
పరధ్యానం, ప్రమాదం.

ఏమరిల్లు అక. = ఏమరుపాటు, లోపడు, ప్రమాద
పడు; వి. ఏమరుపాటు. చూ.

ఏమరు చూ. ఏమరిల్లు.

ఏయు సక. = బాణం ప్రయోగించు; వి. ఏటు =
దెబ్బ.

ఏరు సక. = పడిన వస్తువులను ఒక్కటొకటిగా
ఎత్తిపెట్టు.

ఏర్చు అక. = (తల) నొప్పిపుట్టు, సక. బాగు
పరచు, చక్కబరచు, తగులబెట్టు; వి. ఏరు =
తలనొప్పి. ఏర్చు = మంట.

ఏరుపడు/ ఏర్చుడు అక. = తేటపడు, కలుగు,
వేరుపడు; వి. ఏరుపాటు/ ఏర్పాటు =
నిర్ణయం, వివరణ.

తెలుగు భాషా న్యరూపం

ఏలు(కొను) సక. = సాలించు, కాపాడు, తీసు
కొను; వి. ఏలిక = రాజు, పాలకుడు. ఏలికసాని
= రాణి. ఏలినవాడు = రాజు, సైఅధికారి.
ఏలు బడి = పరిపాలన.

ఏవగించు అక. = రోతపడు, అసహ్యపడు, నక.
నందించు, విడుచు; వి. ఏవగింపు = రోత,
అసహ్యం. ఏవ(ం) = రోత; విణ. ఏవ(ం)
= రోతపుట్టే.

ఏవపడు అక. = అసహ్యపడు. చూ. ఏవగించు
ఏసరు అక. = మారు, మించు; వి. ఏస = విజృంభ
భణ; విణ. ఏస = వంకర.

ఏసరేగు చూ. ఏసరు.

ఓ

ఓగరుచు అక. = ఒగరుగా ఉండు; వి. ఓగరు =
పచ్చికాయల రుచి, తువరం.

ఓగుడు కరచు అక. = చెక్కిపోవు, ఎండిపోవు; వి.
ఓగుడు = ఎండుటాకు.

ఓగ్గు అక. = పూను, కలుగు, సక. ఒడ్డు, వలవేయు,
చాచు; విణ. ఓగ్గం = (ఏనుగులను పట్టు
కోడానికి తవ్విన) గుంట.

ఓట్టు అక. = కలుగు, సక. ఉంచు, రగుల్చు, కాల్యు;
వి. ఓట్టడం = కాల్యు, కాల్యడం.

ఓడగూడు అక. = అమరు, సిద్ధించు, చేరు.

ఓడబడ/ ఒడంబడం అక. = ఇష్టపడు,
ఒప్పుకొను, అనుకూలించు, సంతోషించు; వి.
ఒడబడిక/ ఒడంబడిక/ ఒడబాటు = సమ్మతి,
అంగీకారం, సంధి.

ఒడికట్టు అక. = యత్నించు, సిద్ధపడు; వి. ఒడి
= తొడపై భాగం, ఒడంపు, పశుయోని:

ఒడికట్టు = ఒడ్డెణం. ఒడిబ్రాలు బహు. =
గర్వాదన నమయంలో ఒడిలో పోసే బియ్యం.

ఒడియు అక. = కొద్దిగా పైకెగురు, సక. లాగు,
గుంజు; వి. ఒడుపు = దాటు, గెంతు, పూనిక,
లాభం, నేర్పు.

ఒడుచు (వే. = ఒడించు.

ఒడ్డగిల్లు అక. = వాలు, ఒరుగు, మించు, ఉప్పొంగు;
వి. ఒడ్డగెడపు = ఒకవైపు వాలి మరోవైపు
లేవటం.

ఒడ్డారించు అక. = ద్వేషించు, ఎదురొడ్డు; వి.
ఒడ్డారం = ద్వేషం, ప్రతిఘటన.

ఒడ్డు సక. = సందెంచేయు, వలవిసరు, చాచు,
దాటు, మొనకట్టు, అడ్డగించు; వి. ఒడ్డనం =
సందెం, పూహం. ఒడ్డిమి = సందెం. ఒడ్డు =
సందెం, తీరం, పూహం, పూనిక,
ఇతరుడు; విణ. ఒడ్డు = స్థూలం, ఎక్కవ.

ఒంటు అక. = ఇముడు, అనుకూలపడు, సక.
చేరు; వి. ఒంటు = గ్రామాలగుంపు.

ఒత్తగిల్లు / ఒత్తిలు / ఒత్తిల్లు / ఒత్తిగిల్లు అక. =
పక్కికు ఒరగు, వాలు, అంటుకొను.

ఒత్తిరించు సక. = మించు, ఆక్రమించు; వి.
ఒత్తరం = నున్నూరం. ఒత్తడి = రావు,
సమ్మర్తం, తరుచు దనం; విణ. ఒత్తడం =
తరుచు. చూ. ఒత్తు

ఒత్తు అక. = వాలు, ఒరగు, పొడుచుకొను, ఎక్క
వగు, సక. అదుము, (కాళ్లు) పినుకు, (శంఖం)
ఊడు, బలాత్కరించు, తుడుచు, తోయు,
చేర్చు, తీర్చు, ఆక్రమించు, తొక్క; వి. ఒత్తు
= అదుముడు, మెత్త, ఆక్రమణ. ఒత్తుడు =
అదుముడు. ఒత్తొరపు = గట్టిగా అదమటం,
సంపీడనం; విణ. ఒత్తు = తరుచు, చాలాసార్లు.
ఒత్తడం = తరుచు.

ఒత్తిలి అవ్వ. = గట్టిగా, పట్టుగా.
 ఒత్తుకొను అక. = పొడుచుకొను. చూ. ఒత్తు
 ఒదరు / పొదరు అక. = విజృంభించు,
 తొందరపడు, సక. నిందించు, తిట్టు.
 ఒదలు / పొదలు అక. = వర్తిల్లు, పెరుగు.
 ఒదవు అక. = కలుగు, తగియుండు; వి. ఒదవు
 బడి = ఉపయోగం; విణ. ఒదవుబడి =
 ఉపయుక్తం; ఒదిగిలు, ఒదిగిళ్లు బహు. =
 వాలుగావాలినవి. చూ. ఒత్తగిల్లు.
 ఒదుగు అక. = తొలగు; వి. ఒదుగువాటు =
 తొలగిపోవడం. ఒదుగు / ఒదువు, పొదువు
 సక. = సమృద్ధిమగు, వ్యాపించు. ఒదుగు/
 ఒదువు / ఒదుగుబడి = సమృద్ధి; విణ.
 ఒదుగు/ఒదువు = సమృద్ధిమైన.
 ఒదుగువడు అక. చూ. = తొలగిపోవు. చూ.
 ఒదుగు.
 ఒదువు చూ. ఒదుగు.
 ఒనగూడు అక. = సిద్ధించు. చూ. ఒడగూడు
 ఒనరించు / పొనరించు ప్రే. = చేయు.
 ఒనరు / పొనరు అక. = కలుగు, సరిపడు,
 ఇంగుడు; వి. ఒనరు = పొందిక, ఇంపు.
 ఒండు అక. = కలుగు.
 ఒప్పగించు / అప్పగించు అక. = ఒప్పనం,
 ఒప్పగింత = అర్పణం, అప్పగింత.
 ఒప్పరికించు సక. = ఉపేక్షించు, నిర్లక్ష్యం చేయు;
 వి. ఒప్పరికం = ఉపేక్ష, ఆశ్రద్ధ.
 ఒప్పారు చూ. ఒప్పు.
 ఒప్పించు సక. = అంగీకరింప చేయు. చూ. ఒప్పు
 ఒప్పు అక. = భాగుండు, తగు, అంగీకరించు; వి.
 ఒప్పమి = కీడు, తప్పు. ఒప్పిదం = అందం,
 అలం కారం, విధం. ఒప్పు = తప్పుకామి,

అందం, సమ్మతి. ఒప్పుకోలు = ఒప్పుకోవటం.
 ఒప్పులాడి = చక్కని ప్రే. విణ. ఒప్పిదం =
 చక్కని.
 ఒప్పుకొను సక. = అంగీకరించు, సమ్మతించు;
 వి. ఒప్పుకోలు = అంగీకారం, సమ్మతి.
 ఒరగు అక. = వంగు, వాలు; వి. ఒరగు = వంపు;
 విణ. ఒరగు = వంగిన, వాలిన.
 ఒరొపట్టు చూ. ఒరయు.
 ఒరయు సక. = రాచు, రాపిడిపెట్టు, పరీక్షించు,
 విచారించు, వెతుకు; వి. ఒరయి / ఒరపిడి =
 పిడి.
 ఒరలు అక. = ఏడ్చు, మోగు.
 ఒరుము అక. = కలయు, కలిసిపోవు.
 ఒలయు అక. = వ్యాపించు, ప్రవేశించు, కలుగు,
 కలియు, చేరు, సక. చుట్టుకొను, కదియు.
 ఒలుకు అక. = చిందు, కారు సక. చల్లు, పోయు.
 ఒలుచు ప్రే. = చర్మం తీయు, తోలుతీయు.
 ఒల్లబోవు అక. = మూర్ఛపోవు, వాడిపోవు, అనా
 దరంచూపు; వి. ఒల్లబాటు / ఒల్లబోక =
 అనాదరం, అనిష్టం. ఒల్లమి = అనిష్టం.
 ఒసగు సక. = ఇచ్చు; వి. ఒసగు = ఈవి, త్యాగం,
 బహుమానం.

ఓ

ఓకరించు చూ. ఓకిలించు అక. = కక్క, అసహ్య
 పడు; వి. ఓకర / ఓకరింత = కక్క, రోత.
 వి. ఓకిలింత = కక్క, వాంతి.
 ఓటరు / ఓటారు అక. = శక్తిహీనమగు; వి.
 ఓటం / ఓటమి = అసజయం.
 ఓటిల్లు అక. = ఓడిపోవు, సంకోచించు. చూ.
 ఓడు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ఓటుపడు అక. = అవజయం పొందు, మోసపోవు,
పోగొట్టుకొను; వి. ఓటుపాలు = ఓటమి.

ఓడిగిల్లు అక. = కారు, పరిగెత్తు, ప్రవహించు; వి.
ఓడిక = (నీరు) ప్రవహించటం, (నీటి)
ప్రవాహం.

ఓడు అక. = వీగిపోవు, భయపడు, పారిపోవు, సంకో
చించు; వి. ఓటు(మి) = భయం, సంకోచం.
ఓటం = అవజయం. ఓడు = ధార, (కుండ)
తూట.

ఓండ్రపెట్టు అక. చూ. ఓండ్రించు.

ఓండ్రించు అక. = (గాడిద) కూయు; వి.
ఓండ్ర, ఓండ్రంపు = గాడిద కూత.

ఓదార్పు / ఓదారుచు సక. = ఊరార్పు, ఊర
డించు, మంచలించు (తెలం); వి. ఓదార్పు =
ఊరట.

ఓపు అక. = చాలు, సమర్థమగు; వి. ఓపు = ఓపిక.
ఓపిక = శక్తి, ఓర్పు. ఓపమి = ఓర్పమి, ఓర్పులేక
పోవటం.

ఓము సక. = కాపాడు; వి. ఓమటి = అన్నం,
ఆహారం.

ఓరగిల్లు అక. = ఒరగు, వాలు, ఒడుగు; వి. ఓర
= అంచు, పక్క. ఓరపాక, వారపాక = వాలు
కప్పు గల పాక. ఓరపాటు = వాలు; విణ. ఓర
= వాలిన, వంగిన, ఒరిగిన.

ఓరపోవు చూ. ఓరగిల్లు అక. = వాలిపోవు,
వంగిపోవు.

ఓరసీల్లు / ఓరసీలు అక. = ఓసరిల్లు, తొలగు; వి.
ఓరసీంపు = ఓసరిలటం, తొలగటం.

ఓరుచు / ఓర్పు అక. = సహించు, షమించు;
వి. ఓరుపరి / ఓర్పరి = ఓర్పుకల వ్యక్తి.

ఓరుపు/ ఓర్పు/ ఓరిమి = షమ, సహనం.

ఓలగించు సక. = సేవించు; వి. ఓలగం = కొలువు
(కూటం).

ఓలలాడు / ఓలలాడు అక. = తేలు, మునుగు;
వి. ఓల = జలక్రీడల్లో వాడే మాట.

ఓవు రూ. ఓవ్వు అక. = సరిపడు.

ఓసరిల్లు రూ. ఓసరు అక. = తొలగిపోవు; వి.
ఓసరింత = తొలగిపోవటం.

ఓహటిల్లు రూ. ఓహటించు అక. = వెను
దీయు; వి. ఓహటం = పలాయనం, వెన్ను
మావటం.

క

కక్కనపడు అక. = బాధపడు, నంకటనడు; వి.
కక్కనం = కొరడా, బాధ, ఇబ్బంది; విణ.
కక్కనం = కఠినం, కష్టమైన.

కక్కనపెట్టు సక. = బాధించు, ఇబ్బందిపెట్టు.
కక్కసించు సక. = బాధించు, ఇబ్బందిపెట్టు.
కక్కు సక. = కడుపులోది బయటకు తెచ్చు; వి.
కక్కు = వాంతి. కక్కడు = కక్కటం.
కక్కు దెవులు = వాంతుల రోగం.

కచ్చగట్టు అక. = కాసెకట్టు, గోచీపెట్టు; వి. కచ్చ
= కాసె, గోచీ. కచ్చడం = గోచీపాత.

కచ్చించు సక. = సారెలిచ్చు, అక. కాసెకట్టు,
గోచీపెట్టు, కచ్చగట్టు చూ.; వి. కచ్చయ/కచ్చె
= కలహం, తగాదా, కచ్చ. కచ్చెపోతు = తగాదాల
మారి.

కచ్చు సక. = సారెలిచ్చు; వి. కచ్చు = రేకు, సిగ
బంతి.

కచ్చుకొను సక. = అశించు, కోరు.

కటుకటుబడు అక. = కోపించు, బాధపడు; వి.

కటుకటు = పళ్లు, కొరకటుం, కోపం, ఇబ్బంది.

కఠాక్షించు సక. = దయదలచు, కడగంట చూచు;

వి. కఠాక్షం = కడకంటిచూపు, దయ.

కట్టడచేయు రూ. కట్టడిచేయు సక. = ఆజ్ఞా

పించు, నియమం పెట్టు; వి. కట్టడ, కట్టడి = నియమం.

కట్టు అక. = (పశువులు) గర్భంధరించు, కట్టు

బడు, సక. బంధించు, ఆరోపించు, కూడబెట్టు,

నిర్మించు, ధరించు; వి. కట్టు = బంధం, వస్త్ర

ధారణం, నిబంధన, నిర్బంధం, ప్రదేశం, మితి,

పాఠ్య. కట్టుక = గర్భప్రాసం. కట్టుగడ = కుప్ప

వేసేనది. కట్టుపాటు/కట్టుబాటు = నిబంధన.

కట్టువ = వెలుగు.

కట్టుబడు అక. = బద్దపడు; వి. కట్టుబాటు =

నిబంధన.

కడుగు అక. = యత్నించు; వి. కడక = యత్నం.

కడగట్టు సక. = నిర్ణయించు.

కడగు రూ. కణగు అక. = యత్నించు; వి. కడక/

కణక = యత్నం.

కడగొట్టు సక. = చచ్చు; వి. కడగొట్టు = చివరి,

అఖరి.

కడచను అక. = చచ్చు, నశించు, ముగియు, సక.

దాటు.

కడచు అక. = చచ్చు, గతించు, నశించు, మేర

మీరు, హెచ్చు, సక. దాటు.

కడతెగు అక. = పూర్తి అగు, సమాప్తమగు.

కడతేరు అక. = చచ్చు, తీరు, సమాప్తమగు.

కంటగించు రూ. కంటగిల్లు అక. = విరో

ధించు, నొచ్చు; వి. కంటకం = విరోధోక్తి,

ముల్లు, పక్షి ఎముక, సూదిమొన. కంటగింపు =

విరోధం, అసహ్యం. కంటసం = విరోధోక్తి.

కడముట్టు అక. = సమాప్తమగు, సిద్ధించు; వి. కడ

= దిక్కు, అంతం, దూరం, పార్శ్వం, సమీపం.

కడలుకొను రూ. కడల్కొను అక. = అతిశ

యించు, ఉప్పొంగు, వ్యాపించు.

కడలోత్తు అక. = వ్యాపించు.

కడవెళ్లు అక. = సమాప్తమగు, సక. దాటు; వి. కడ

= చివర. కడవాడు = అందరికన్నా చిన్నవాడు.

కడిగొను అక. = కబలించు, తిను; వి. కడి =

ముద్ద. కడికండలు బహు. = ముక్కలు.

కడివోవు అక. = చెడు, చడిపోవు; వి. కడి =

వాసన.

కడుకొను అక. = అతిశయించు, ఉత్సాహించు.

కడుగు రూ. కడ్లు అక. = నీటితో తడుపు, ప్రణా

లించు; వి. కడుగు = బియ్యం కడిగిన నీళ్లు.

కత్తరిల్లు అక. = కదలు, చలించు; విణ. కత్తరి =

రంగు రంగుల.

కత్తిరించు రూ. కత్తిరించు ప్రే. = చీల్చు, తుంచు;

వి. కత్తిరింపు = చీలిక, చీల్చటం మొ.

కత్తిరిల్లు అక. = భిన్నమగు, ముక్కలగు; వి. కత్తిర

= కత్రించే సనిముట్టు.

కథించు సక. = చెప్పు; వి. కథ = గాథ. కథకుడు

= కథలు చెప్పేవాడు. కథనం = చెప్పటం; విణ.

కథితం = చెప్పినది.

కదంబించు అక. = కలసిపోవు, సక. ప్రే. కలుపు;

విణ. కదంబం = మిశ్రం, కలిసిన, కలగూరగంప

అయిన.

కదలాడు అక. = చలించు; వి. కదలిక = చలనం,

యత్నం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

కదలించు ప్ర. = కదిలేట్లు చేయు, చూ. కదుపు;

వి. కదలిక = చలనం.

కదలు అక. = చలించు, ప్రయాణముగు, యత్నించు;

వి. కదలిక = చలనం, యత్నం. కదలుడు = ప్రయాణం.

కదలుచు / కదల్చు చూ. కదలించు.

కదించు / కదియించు ప్ర. = కదిసేట్లు చేయు,

దగ్గరకు చేర్చు; వి. కదుపు = గుంపు, మంద.

కదియు / కదియబడు అక. = దగ్గరకు సక.

వచ్చు, చేరు.

కదుపు సక. ప్ర. = చూ. కదిలించు

కదుము సక. = ఆక్రమించు; వి. కదుము = వాపు, గడ్డు.

కదురు అక. = అతిశయించు, కలుగు, విజృంభించు;

వి. కదురు = నూలు వడికే పనిముట్టు.

కనకనలాడు/కణకణలాడు/కణకణమను

అక. = (నిప్పు) బాగా వెలుగు, మండు; వి.

కణకణ/కనకన = మంట వెలుగు.

కనలు అక. = కోప్పుడు, మండు; వి. కనలు = కోపం, మంట.

కనారెలు అక. = కోపగించు.

కనికరించు అక. = దయదలచు, కరుణించు,

శోకించు; వి. కనికరం/కనికారం = దయ, రుఃఖం, కరుణ.

కనిపట్టు సక. = వెతికిపట్టు.

కనిపించు అక. = కనబడు, ప్రత్యక్షమగు; వి.

కన్ను = నేత్రం, చూపు. కన్నీరు = బాష్పం, అశ్రువు.

కను సక. = చూచు, తెలియు, ప్రసవించు; వి.

కను/కన్ను = నేత్రం, చూపు, జూడ, కణుపు

దగ్గరి గుంట, నెమలి పురి మీది భాగం, బండి చక్రం, వంతెన దారి, వలలోని రంధ్రం, మద్దెల మీది నల్లటి మండలం.

కనుగొను సక. = చూచు, తెలుసుకొను; వి. కను బాటు = దృష్టి, చూపు, దృష్టి దోషం. కనుకలి = చూపు.

కనుపట్టు / కన్నట్టు అక. = చూపట్టు, కని పించు.

కనుపుగొట్టు సక. = నరుకు, అవమానించు.

కనుపెట్టు / కనిపెట్టు అక. = ఎదురు చూచు.

కనుబ్రాము సక. = వంచించు; వి. కనుకట్టు = కంటికి మరోవిధంగా కనిపించేట్లు చేసే విద్య.

కనుమూయు సక. = మోసగించు; వి. కను మూత = మోసం. కనుమూసీ గంతలు

బహు. = కళ్లుకప్పే ఆడే ఆట.

కను మొరగు సక. = మోసగించు, అదృశ్యమగు.

కందళించు అక. = మొలుచు, పుట్టు; వి. కందళం = మొలక, కపాలం.

కందు అక. = వేడెక్క, నల్లబడు; వి. కందు = తాపం, నలుపు, బిడ్డ. కందువు = బిడ్డ. కందెన = మసీ.

కందువారు అక. = నల్లబడు, మలినమగు.

కన్నడించు సక. = ఉపేక్షించు, అశ్చ్యవృష్టకుండు;

వి. కన్నడ = ఉపేక్ష, కన్నడీడు = నిర్లక్ష్యం చేసేవాడు, పట్టించుకోని వాడు. కన్నకవు = ఉపేక్ష.

కన్నపెట్టు సక. = కన్నం వేయు, దొంగిలించు;

వి. కన్నం = (దొంగపెట్టిన) సారంగం, బొళ్ళి.

కన్ను మొరగు / కనుమొరగు సక. = మోస గించు.

కపటించు అక. = నంచించు, మోసగించు; వి.

కపటం = మోసం.

కప్పరపడు అక. = తొట్రుపడు; వి. కప్పరం /

కప్పర పాటు = తొట్రుపాటు.

కప్పు / కప్పుదెంచు అక. = కమ్ము, వ్యాపించు,

ఆవరించు, సక. ఆచ్ఛాదించు; వి. కప్పు =

నలుపు, ఇంటిపై భాగం, చీకటి, ఆచ్ఛాదన, పంటి

నొక్క. కప్పుడు = ఆచ్ఛాదనం. కప్పుమల

= కాలుక కొండ. కప్పురాయి = నీలమణి.

కబళించు సక. = మింగు; వి. కబళం = ముద్ద,

కడి, గ్రాసం. కబళనం = మింగటం; విణ.

కబళితం = మింగిన.

కమరు అక. = కాలు; వి. కమరు = కాలినకంపు.

కమరుచు / కమర్చు సక. (సే. = కాల్య); వి.

కమరు = కాలినకంపు.

కమలు / కమరు అక. = కందు, కాలు.

కమియు అక. = చూ. కవియు, నలిగిపోవు,

మాగు.

కముచు సక. = తీసుకొను, మింగు.

కంపించు అక. = నణకు; వి. కంపం = నణకు.

కంపనం = నణకటం, కదలటం; విణ. కంపి

తం = నణకిన.

కమ్మరించు సక. = నూయు.

కమ్ము అక. = కవియు, ఉబుకు, వ్యాపించు, రూ.

క్రమ్ము, కమ్ముదెంచు, సక. సాగగొట్టు; విణ.

కమ్ముదల = వ్యాప్తి, వ్యాసనం.

కమ్ముకొను అక. = ఆవరించు.

కరగు అక. = కరిగిపోవు, జావకారు, ద్రవించు; వి.

కరగుట / కరగటం = కరిగిపోవటం.

కరచు సక. = నేర్చు, కాటువేయు; వి. కరద =

బుద్ధి, కరపు = దుర్బోధ, చెడసలహా.

కరాళించు అక. = బొబ్బరించు, సకిలించు, సక.

నిందించు; విణ. కరాళం = పొడవైన, ఎత్తయిన,

భయపట్టే.

కరిసించు సక. = ఘర్షించు, పోరాడు.

కరుడుగట్టు అక. = గట్టిపడు, ముద్ద గట్టు; వి.

కరుడు = గట్టిముద్ద, రోజువారీ లెచ్చి.

కరుకు సక. = రాచు, గీచు; వి. కరుకు = ఆకు

మాచ్చి రాసిన పాడి.

కరుణించు అక. = దయదలచు, కనికరించు; వి.

కరుణ / కారుణ్యం = దయ, కనికరం. కారు

ణికుడు = దయగలవాడు.

కలకబారు అక. = కలతపడు, కలగు.

కలగబడు అక. = సంక్షోభించు, అల్లకల్లోలమగు;

వి. కలక / కలకువ = కలత.

కలగుండుగొను రూ. కలగుండుపడు అక.

= కలగిపోవు, కలతబడు; వి. కలగుండు =

కలక, కలత, షోభం.

కలచు (సే. = కలతపెట్టు.

కలతపడు అక. = కలకబారు; వి. కలత = షోభం,

కలక. చూ. కలగబడు

కలపు / కలుపు (సే. = కలబెట్టు, కలియజేయు;

వి. కలపం / కలపటం = కలియ జేయటం.

కలయబడు అక. = కలిసిపోవు; వి. కలయిక =

సంయోగం, కలిసిపోవటం.

కలయు / కలియు సక. = కూడు, కలిసిపోవు;

వి. కలయిక = సంయోగం. కలయంపి /

కళ్ళాపి = పేడ మొ; కలిపిన నీళ్ళు. కలవ = కలి

తెలుగు భాషా స్వరూపం

యటం, కలిపిన ఇసుక, సున్నం. కలవంటుకం = చిత్రాన్నం, పులిహార. కలుపుగోలు (తనం) = కలిసిపోయే గుణం; విణ. కలవ = కలిపిన.

కలవరపడు అక. = కలతపడు; వి. కలవరం/ కలవర పాటు = చింత, కలత.

కలవరపోవు అక. చూ. కలవరపడు.

కలవరించు అక. = మైమరచి మాట్లాడు, కలలో మాట్లాడు; విణ. కల = స్వప్నం. కలవరింత = మైమరచినమాట.

కలహించు అక. = పోట్లాడు; వి. కలహం = పోట్లాట, జగడం.

కలియబెట్టు / కలబెట్టు నక. = కలిసేటట్లు చేయు. చూ. కలుపు

కలియు నక. = కలిసిపోవు, పొందు; వి. కలయిక = సంయోగం.

కలుగు / కల్గు అక. = అగు, ఉండు, భరించు, పుట్టు, కూడు, నక. పొందు; వి. కలిమి = కలగడం, సంపద. కలిమిచెలి = అమ్మి. కలిమి దండుగ = తప్పు చేయకపోయినా డబ్బున్న వారినుంచి రాజు తీసుకొనేసొమ్ము.

కలుచపడు అక. = కలతపడు; వి. కలుచు = తప్పు, కలత.

కలుపు (ప్ర. = కలిసేట్లు చేయు, కలియబెట్టు; వి. కలుపుగోలుతనం = కలిసిపోయే గుణం, అభేదం. కలువం/ కల్వం = మందునూరే రాయి; విణ. కల్పుగోలు/ కలుపుగోలు = కలిసి పోయ్యే, భేదం లేని.

కలుషించు అక. = కలతబడు, కలకబారు; వి. కలుషం = పాపం, దున్నపోతు. కాలుష్యం =

మలినత్వం; విణ. కలుషం = మలినమైన, కలక బారిన.

కల్పించు నక. = కలిగించు, సృష్టించు, రచించు; వి. కల్పన = రచన, సృష్టి, క్లుప్తి; విణ. కల్పితం = సృష్టించిన, పుట్టించిన.

కల్లవడు అక. = స్తంభించు, (నూన్నడు); వి. కల్లు = రాయి.

కవలుకొను / కవలువోవు అక. = ఒకటి పోగా మరొకటి చేరు; వి. కవ = జంట, జోడు.

కవలు = వేదాదులు చదివేటప్పుడు ఒకటి పోగా మరొకటి చేరటం; విణ. కవ = జంటయిన, జోడు కట్టిన.

కవించు / కవియించు (ప్ర. = ఉసికొల్పు. కవియు చూ.

కవియు/ కవివేయు, కవియుదెంచు అక. = ఎదుర్కొను, మీదకు వచ్చు.

కవ్వు నక. = మింగు, కాజేయు.

కష్టపడు అక. = బాధపడు, దుఃఖపడు; వి. కష్టం = దుఃఖం, పాపం. కష్టపాటు = కష్టపడటం, బాధ; విణ. కష్టం = పాపంగల, దుఃఖంగల, చొరరాని.

కష్టించు నక. = కష్టపడు, శ్రమించు.

కసరు అక. = కదలు, చలించు, నక. కోపించు, విసుక్కొను; వి. కసరు = కోపం, విసుగు, ఏకాకు, వానగాలి, లాభం. కసి = కోపం, వగ, దురద, కోరిక.

కసిమసగు అక. = విజృంభించు, నక. ఖండించు, వంపు; వి. కసిమసి = తొట్రుపాటు, తొందర పాటు. కసిమిరి = తీట, దురద.

కసుగందు అక. = బాగావాడిపోవు; వి. కసు
 గందు = పసిబిడ్డ, నలుపు.
 కసుగు అక. = నలిగిపోవు, (ప్రే. సక. నలుపు,
 పులుము, బాధించు.
 కళవళపడు అక. = కలతపడు, తొట్రువడు, చూ.
 కళవలించు; వి. కళవళం = కలత, తొట్రు
 పాటు. కళవళపాటు = తొట్రుపాటు.
 కళవళించు అక. = కళవళపడు చూ. కలతపడు,
 తొట్రువడు; వి. కళవళం = కలత.
 కళాసించు అక. = అలసిపోవు.
 కాగు అక. = తపించు, వేడెక్క, కోపము; వి. కాక
 = తాపం, వేడి, జ్వరం, తపం, కోపం. కాగుడు
 = తాపం, తపన; వి. కాక = వేడిగల.
 కాంక్షించు సక. = కోరు, వాంఛించు; వి. కాంక్ష
 = కోరిక, ఇచ్చు; వి. కాంక్షితం = కోరిన.
 కాచు (ప్రే. = కాగునట్లు చేయు, కాగబెట్టు, అక.
 (ఎండ) కాచు, (కాయ) కాచు, సక. రక్షించు,
 ఎరుచు చూచు, నహించు; వి. కాపడం = వేడి
 వస్తువులతో ఒత్తడం. కాక = వేడి, తాపం, కాపు
 = కావరం, సంసారం, గృహస్థు, పండించే వాడు,
 రక్షకుడు. కాపుడు = రక్ష(ణ). కాపాడు చూ.
 కాంచు సక. = చూచు, పొందు, బిడ్డను (కను),
 భాగ్యం పొందు; వి. కాన్పు, కానుపు =
 ప్రసవం, ఈత, చూడటం.
 కాటుకొప్పట్టు అక. = నల్లబడు; వి. కాటుక =
 నల్లటి ముప్పు. కాటుక కొండ = నల్లటి కొండ.
 కాటులాడు / కాట్లాడు అక. = పోట్లాడు; వి.
 కాటు = కరవటం, కరచిన గాయం, మాడి
 అడుగంటడం. కాట్లాటు = పోరు, తగాదా.

కాటుక = నల్లని ద్రవ్యం; వి. కాటుక =
 నల్లని.
 కాటుపోవు అక. = మాడిపోవు, అడుగంటు.
 కాడు రూ. గాడు అక. = నాలు, గుచ్చకొను.
 కాడుచేయు సక. = నాశంచేయు; వి. కాడు =
 శ్మశానం, వల్లకాడు, అడవి.
 కాడుపడు రూ. కాడ్పడు అక. = కలతపడు,
 కనిపించకపోవు, స్త్రపోవు.
 కాండ్రించు సక. = పెద్దగా చప్పుడు చేయు, ఉమ్మే
 టప్పుడు చప్పుడుచేయు; వి. కాండ్రు = పులి
 అరపు. కాండ్రంపు / గాండ్రంపు = గడ్డన,
 బొబ్బ, కేక.
 కానబట్టు అక. = కనబడు, కనిపించు చూ.
 కాంచు, కానిపించు.
 కానిపించు / కాన్పించు అక. = ప్రత్యక్షమగు;
 వి. కానుపు / కాన్పు = చూపు. చూ. కనిపించు
 కాపాడు అక. = రక్షించు; వి. కాపరి = రక్షకుడు,
 కావలివాడు. కావలివాడు = కాపరి, రక్షకుడు.
 కావలి = రక్షణ. కాపుగడ = రక్షణ. కాపు
 = రక్షించటం.
 కాపురించు అక. = కాపరం చేయు, వసించు; వి.
 కాపరం / కాపురం = సంసారం, నివాసం.
 కాయు అక. = (ఎండ మొ) ప్రకాశించు.
 కారించు సక. = బాధించు.
 కారు అక. = ప్రవించు, రాలు.
 కారుకొను / కార్కొను అక. = నల్లబడు;
 వి. కారు = నలుపు.
 కారుకొను అక. = సందడించు.
 కారుచు / కార్చు / కాడించు (ప్రే. = నాటించు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

కాలు అక. = తగలవడు; వి. కాలుపు/ కాల్పు = కాల్చుటం.

కాలుకొను / కాల్కొను సక. = కాలూడు చూ. నిలుచు.

కాలుచు / కాల్చు సక. = కాలునట్లు చేయు; వి. కాలుపు/ కాల్పు = తగలబెట్టడం, కాల్చడం.

కాలుద్రవ్య / కాల్రవ్య అక. = సిద్ధపడు, యత్నించు.

కాలుద్రొక్కు అక. = చూ. కదియు

కాలు మడచు / కాల్యడచు అక. = మూత్ర విసర్జన చేయు; వి. కాలుమడి/ కాల్యడి = మూత్రం.

కావడించు సక. = కావడితోమోయు; వి. కావటి/ కావడి = రెండుకొనల్లో ఉట్లు కట్టిన వెదురు బద్ద.

కావరించు అక. = మదించు, కొన్నెక్క; వి. కావరం = మదం, కొప్పు. కావరుడు = పాగరు బోతు.

కావలయు అక. = అవసరమగు.

కావిగొను అక. = ఎర్రబారు; వి. కావి = కాషాయ వస్త్రం, ఎరుపు. కావితాలుపు = సన్యాసి. కావి రాయి = ఎర్రనుద్దరాయి.

కావించు ప్రే. = చేయు, నెరవేర్చు చూ. అగు.

కాసించు సక. = కాసెగాకట్టు, నడుము కట్టు;

వి. కాసియ/ కాసె = నడికట్టు, దట్టి.

కాసీడు = రాతిపని వాడు.

కాసెవోయు అక. = గోచీపెట్టి కట్టు; వి. కాసె = దట్టి.

కిక్కురించు / కిక్కురించు అక. = మోసగించు, చూ. కిక్కురువెట్టు చూ. కిక్కురువోడుచు; వి. కిక్కురింత/ కిక్కురు/ కిక్కురింత/ కిక్కురు = మోసం.

కిక్కురువెట్టు/ కిక్కురవట్టు సక. = మోసగించు చూ. కిక్కురించు.

కిక్కురువోడుచు సక. = మోసగించు చూ. కిక్కురించు

కింకిరిపడు అక. = కోప్పడు, రోతువడు; వి. కింకిరి = కోపం, రోత. కింకిరిపాటు = కోప్పడటం.

కిచకిచలాడు అక. = (నక్షలు మొ) కూయు, రొదచేయు; వి. కిచకిచ = నక్షలు మొ|| కూత.

కిచకొట్టు చూ. కిచకిచలాడు.

కిటకిటలాడు అక. = రద్దీగా ఉండు, సమ్మర్తంగా ఉండు; వి. కిటకిట = రద్దీ.

కిట్టు సక. = సమీపించు, దగ్గరకు చేరు.

కిదుకు అక. = (వసిబిద్దలు) మూలుగు, నలుగు.

కినియు అక. = కోపించు, సమీపించు; వి. కినుపు/ కిన్పు/ కినుక = అలుక, కోపం. కినుక కాడు = కోపదారివాడు.

కినువడు అక. = కోపపడు, చూ. కినియు

కిరుకుపొడుచు అక. = తిరుగు; వి. కిరుకు = తిప్పు, తిప్పట.

కిలకిలలాడు అక. = కిలకిలమును; వి. కిలకిల = నవ్వు, రొద.

కిలకొట్టు అక. = మోతపుట్టునట్లు నవ్వు.

కిలారు / కిలార్చు చూ. కిలారించు.

కిలారించు అక. = పెద్దగా ఏడ్చు, గుళ్ళివట్టి ఏడ్చు కివ్వు అక. = చచ్చు.

కీచట్లాడు అక. = కలహించు, జగడమాడు.
 కీచుమను అక. = రొదపెట్టు.
 కీచులాడు అక. = పోట్లాడు, జగడమాడు; వి.
 కీచులాటు = పోట్లాటు.
 కీడుపడు అక. = తక్కువగు; వి. కీడుపాటు /
 కీడ్పాటు = తక్కువపాటు.
 కీర్తించు సక. = పొగడు; వి. కీర్తన / కీర్తనం =
 స్తుతి, పొగడ్డ. కీర్తి = పేరు; విణ. కీర్తనీయం =
 పొగడదగిన. కీర్తితం = పొగడ్డపొందిన.
 కీలుకొను అక. = తగులుకొను, నాటుకొను,
 చూ. కీలుపడు; వి. కీలుకొలుపు = తగులం,
 తగిలించటం.
 కీలుపడు / కీల్పడు చూ. కీలుకొను.
 కుంకు / క్రుంకు అక. = మునుగు, అస్తమించు,
 చచ్చు; వి. క్రుంకుడు = అస్తవాయం.
 క్రుంకుడుగట్టు = పశ్చిమాద్రి. క్రుంకుమల
 = అస్తవర్ణతం.
 కుంగబడు / క్రుంగబడు అక. = కుంకు,
 దిగబడు, కుంగిలు చూ.
 కుంగిలు / క్రుంగిలు చూ. కుంగబడు.
 కుక్కివడు అక. = పల్లమగు, గుంటవడు.; వి.
 కుక్కి = పల్లం; విణ. కుక్కి = రోతు.
 కుక్కు / క్రుక్కు సక. = చదుము, అడచు,
 నొక్క, తురుము; వి. క్రుక్కుడు = కుక్క
 టం.
 కుంగు అక. = దిగబడు, కిందికిపోవు; వి.
 క్రుంకుడు / కూకటం = అస్తమయం.
 కుచ్చెతీయు సక. = (రత్నాదులు) సానబెట్టు.
 కుంచు ప్రే. = కుంగజేయు, దిగబెట్టు.

కుట్టు సక. = కలిపి ఒకటిచేయు, దారంతో కలుపు;
 వి. కుట్టడం = కుట్టువని. కుట్టుడు = కుట్ట
 డం. కుట్టు = కుట్టినది. కుట్రపువాడు =
 కుట్టు పనివాడు.
 కుడుచు సక. = తిను, తాగు, అనుభవించు; వి.
 కుడుపు = భోజనం. కుడుపరి = తినేవాడు,
 భోక్త, అనుభవించేవాడు. కుడుము = ఒక రకం
 భక్ష్యం, మోదకం.
 కుంటు (గించు) సక. = కుంటిగా నడచు; వి.
 కుంటు = కాళ్లులేని వ్యక్తి. కుంటిగాము =
 శని గ్రహం; విణ. కుంటు = కాళ్లులేని. కుంటు
 పిచ్చుక = కాళ్లులేని, పిచ్చుక కుంటు.
 కుంట్టుపడు అక. = కుంటి అగు, చెడు, తగ్గు,
 తెగు. చూ. కుంటు (గించు)
 కుంటువారు అక. = బలహీనపడు
 కుండమార్పు సక. = ఒకటిచ్చి మరొకటి తీసు
 కొను, ఎదురు బదురుగా పెండ్లాడు; వి. కుండ
 మార్పు = వినిమయం, మార్పిడి.
 కుండలించు సక. = సున్నచుట్టు; వి. కుండలి
 = గుండ్రగా తిరిగే వృత్త్యం, గొండ్లి. కుండలి
 కరణం = సున్నచుట్టడం, బ్రాకెట్లలో ఉంచడం.
 కుతిలపడు అక. = బాధపడు; వి. కుతిల /
 కుతిలపాటు = బాధ.
 కుతిలపెట్టు సక. = బాధించు; వి. కుతిల =
 బాధ.
 కుత్తించు అక. = రోతపడు, సక. దూషించు,
 తిట్టు; వి. కుత్న / కుత్ననం = వింద, తిట్టు;
 విణ. కుత్తితం = నిక్కణ్ణం, నీచం.
 కుదించు / కుదియించు ప్రే. = తగ్గించు,
 కుంచు; వి. కుదింపు = తగ్గింపు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

కుదికిలబడు అక. = గొంతు కూర్చుండు. చూ.

కుదికిలు

కుదికిలు చూ. కుదికిలబడు.

కుదియు అక. = అణగు, కుంగు, తగ్గు, తిరుగు, సురలు; వి. కుదియింపు = తగ్గింపు.

కుదిరించు చూ. కుదురుచు.

కుదుచు చూ. కుదించు.

కుదురు అక. = అనుకూలపడు, సరిపడు, స్థిర మగు; వి. కుదురు = అనురిక, నిలకడ, నెమ్మది, కుండ మొ వాటి పీఠం, పాదు. కుదిరిక = అనురిక, నిలకడ, నెమ్మది.

కుదురుకొను అక. = కడలకుండు. చూ. కుదు రుపడు

కుదురుచు / కుదుర్చు సక. = అమర్చు, కుదిరించు.

కుదురుపడు అక. = నెలకొను, స్థిరపడు; వి.

కుదురుపాటు = కుదిరిక. చూ. కుదురు కొను

కుదువపెట్టు సక. = తొక్కపెట్టు; వి. కుదువ = తొక్కపెట్టు.

కునికిపడు అక. = తూగిపడు; వి. కునికి పాటు, కునుకు = తూగు.

కుందు అక. = దుఃఖించు, కుంగు, తగ్గు; వి. కుందు = దుఃఖం, శోకం, తక్కువ.

కుప్పతిలు అక. = కుప్పనడు; వి. కుప్ప = రాశి. కుప్ప(న)గూర = గుట్టపడటం.

కుప్పవడు చూ. కుప్పతిలు.

కుప్పించు అక. = ఊపిరిబిగబట్టు, ఎగురు; వి. కుప్పిగంతులు బహు = ఎగుర్లు, గెంతులు.

కుప్పిగంతుకొను అక. = దూకు, ఎగురు; వి.

కుప్పిగంతులు బహు. = గెంతులు

కుమారిలు అక. = కుసులిపోవు.

కుములు అక. = తోలోపల బాధపడు; వి.

కుమ్ము = పొట్టు నిప్పు, చాలి.

కుమ్మరించు సక. = దొర్లించు, ఎత్తిపోయు; వి.

కుమ్మరింత = ఎత్తిపోయటం. కుమ్మరింపు = ఎత్తిపడ వేయటమనే కుస్తీపట్టు.

కుంభించు సక. = ఊపిరి బిగబట్టు.

కుమ్ము సక. = నలగొట్టు, దంచు, పాడుచు; వి.

కుమ్ము = పొట్టునిప్పు, కుమ్మె = పోటు, దెబ్బ.

కుమ్మెలుపోవు అక. = గాయమగు, దెబ్బతగులు; వి. కుమ్మె = దెబ్బ, పోటు.

కురియు సక. = (వాన) పడు.

కురుచపడు అక. = పొట్టియగు, తగ్గు; విణ.

కురుచ, కురచ = పొట్టి, చిన్న. కు(ర) = చిన్న.

కులుకు అక. = వగలుపోవు, ఓయ్యారం చూపు, సక. వూయు, పోయు, వెదజల్లు, వేయు, కుది లించు, వణకు; విణ. కులుకు = శృంగారపు కదలిక. కులుకులాడి = కులికే (స్త్రీ).

కుసీలించు అక. = అనంతప్రీతితో ఉండు, దుఃఖించు; వి. కుసీలింత = తృప్తిచేసి, దుఃఖం; విణ. కుసీ గుంపులు బహు. = బాధలు, శ్రమలు.

కుసుమించు అక. = పూవు పూయు; వి. కుసు మం = పువ్వు.

కుసులు చూ. కుసీలించు.

కుస్తరించు సక. = ఊరడించు, నమాధానపెట్టు, సవరించు, చరచు.

కుళ్ళగించు / క్రుళ్ళగించు అక. = మన సులో బాధపడు, సక. పెళ్లగించు, కుదిలించు; వి.

కుళ్ళ గింత = పెళ్లగింపు. క్రుళ్ళగింత = మనసులో బాధ.

కుళ్ళు / క్రుళ్ళు అక. = మనసులో బాధపడు, చెడిపోవు; క్రుళ్ళుపోతు = ఈశ్వ్రాపరుడు; విణ.

కుళ్ళు = చెడిపోయిన, తెగపండి వాసన గొట్టే.

కూకరించు అక. = కూకలు పెట్టు, అరచు, కేకలు వేయు; వి. కూక = అరుపు.

కూకలిడు సక. = తిట్టు, కేకలు వేయు; వి. కూక = అరుపు.

కూకలుపెట్టు చూ. కూకలిడు.

కూడబడు అక. = (ఒకవోటికి) చేరు, కూడ అవ్వ. సహా; వి. కూటువ / కూటువు = గుంపు, గుట్ట, పోగు, రాశి. కూడలి = రెంటి

మూటి కూడిక. కూడిక = చేరిక, కలయిక.

కూడుదల = లాభం.

కూడబెట్టు సక. = (దబ్బు) దావిపెట్టు, సంపాదించు, చేర్చు. చూ. కూడబడు

కూడముట్టు సక. = తరిమికొట్టు. చూ. ముట్టు కూడు అక. = తగు, సరిపడు, సరిపోవు, సక.

పాండు, కూర్పు; వి. కూడిక = చేరిక. కూడు దల = లాభం.

కూపెట్టు అక. = అరచు, ఏడ్చు, మొరపెట్టు, మొత్తుకోసు; వి. కూయి = మొర, కేక, ఏడ్చు.

కూయు అక. = అరచు, మొరపెట్టు వి. కూయి / కూత = అరుపు, మొత్తుకోలు, ఏడ్చు.

కూరు అక. = కలుగు, దూసుకొనిపోవు, సక. పాండు; వి. కూరిమి / కూర్మి = పొందిక, స్నేహం.

కూరుకొను / కూర్కొను అక. = దిగబడు, చొచ్చుకొని పోవు.

కూరుచు / కూర్చు అక. = ఇష్టపడు, నచ్చు, కూడబెట్టు; వి. కూరిమి / కూర్మి = స్నేహం, ప్రీయత్వం. కూరుపరి / కూర్పరి = వేర్పరి, ఇష్టపడు. కూరుపు / కూర్పు = కలయిక, మైత్రి; విణ. కూర్పు / కూరుచు = ఇష్టమైన, నచ్చిన.

కూర్పుండు / కూర్పొను / కూర్పుండబడు అక. = కూలబడు, ఆసనమగు.

కూలబడు అక. = కూర్పుండు, కూలిపోవు.

కూలు అక. = పడు, చచ్చు.

కూలుచు / కూల్చు సక. (సీ. = చంపు, పడవేయు.

కృతపడు అక. = గడచిపోవు, విడబడు; విణ. కృతం = జరిగిన, చేసిన, నొప్పించిన.

కృశించు అక. = చిక్కిపోవు, సన్నగిల్లు, బిళ్ళిపడు; విణ. కృశం = బిళ్ళి, సన్న.

కెడపు (సీ. = పడవేయు, నెట్టు, తోయు, చంపు; వి. కెడ = పిళ్ళి, పార్శ్వం. కెడయిక = పడటం, చావు.

కెడయు అక. = పడు, చచ్చు; వి. కెడయిక = పాటు, చావు. కెడవు = పాటు, పతనం.

కెరకొట్టు అక. = కలకలమును.

కెరలియాడు అక. = చెలరేగు.

కెరలు అక. = అతిశయించు, మించు, ఆగ్రహించు, అరుచు, విజృంభించు, సంభ్రమించు.

కెరలువొడుచు అక. = వర్షిల్లు, విజృంభించు.

కెలుకు / గెలుకు సక. = కలబెట్టు, పెళ్లగించు; వి. కెలను, కెలకు = దిక్క, పిళ్ళి.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

తెలయు అక. = విజృంభించు.

తెల్లగించు సక. = పెళ్లగించు, రేగగొట్టు.

తేకరించు అక. = కేకలువేయు, సకిలించు, ఇకిలించు, సక. కలాపించు, దయదలచు; వి. తేకరింత = కేకలువేయుటం, సకిలించటం.

తేకిసలుపెట్టు సక. = చప్పట్లుకొట్టు, కేరింతలు కొట్టు; వి. తేకిసలు బహు. = చప్పట్లు.

తేటాయించు సక. = వేరు వరచు, వేరుగా చూపు; వి. కేటాయింపు = వేరుగా చూపిన పద్ధతి.

తేడించు చూ. క్రేడించు.

తేరడించు సక. = వక్షీకరించు; వి. తేరడం = ఉపేక్ష, తిరస్కారం, వంకర మాట.

తేరించు అక. = విజృంభించు; వి. తేరింతలు బహు. = చప్పట్లు.

తేరు అక. = ఉత్సాహించు, కుతూహలనడు, విజృంభించు, సక. తిరస్కరించు, వెక్కిరించు, అవమాంచు; వి. తేరుపు = విజృంభణ. తేరింత = ఉత్సాహంతో పెట్టే కేక.

తేలుమోడ్చు సక. = నమస్కరించు; వి. తేలు మోడ్చు = నమస్కారం.

తైకొను / కయికొను అక. = పూనుకొను, సక. గ్రహించు, తీసుకొను, లక్ష్యపెట్టు; వి. కయి / కై = చేయి. తేలు = చేయి, కయికోలు / కై కోలు = అంగీకారం, ఒప్పుదల, స్వీకారం. కై కొలుపు / కయికొలుపు = పూనిక, గ్రహణం. కైజీతం = బత్తెం. కైవాపు = నమస్కారం.

తైజారు / కయిజారు అక. = ఒరిగిపోవు, వాలి పోవు.

తైమోడ్చు / కయిమోడ్చు సక. = నమస్కరించు; వి. తైమోడుపు / తైమోడ్చు = నమస్కారం.

తైసేయు సక. = అలంకరించు, పూజించు; వి. తైసేత = అలంకారం, పూజ.

తైవ్రాలు / కయివ్రాలు అక. = దిగు, జారు, ఒరిగిపోవు, పడు.

కొక్కరించు / కొక్కిరించు అక. = (కోతులు) వెక్కిరించు, (పక్షులు) కాళ్లతో తెలుకు; వి. కొక్కరింత / కొక్కిరింత = కొక్కిరించటం.

కొంకరలుపోవు అక. = నిగిడిపోవు, మెలి దిరుగు; వి. కొంకర = వంపు. కొంకి = వంపు సీల.

కొంకు అక. = భయనడు, జంకు, వెనుదీయు, సంకోచించు; వి. కొంకు = భయం, జంకు, సంకోచం, వెనుదీయుటం. కొంకుపాటు = భయనడ లం, సంకోచించటం.

కొంకుపోవు అక. = కొంకరలు, తిరుగు; వి. కొంకుపాటు.

కొంగుమాయు అక. = బహిష్కరణ; వి. కొంగు = చీరచెరగు.

కొంగోడువడు అక. = ఒడ్డిగిలు, ఒరిగిపోవు.

కొంచించు అక. = సంకోచించు, జంకు.

కొంచు రూ. కొంజు అక. = సంకోచించు.

కొంచెపడు అక. = తక్కువపడు, సన్నగిల్లు; వి.

కొంచెకాడు = అల్పుడు, సామాన్యుడు.

కొంచె కత్తె = అల్పురాలు, సామాన్యురాలు.

కొంచెతనం = సామాన్యత. అల్పత్వం; విణ.
 కొంచెయం, కొంచెం = తక్కువ, కొద్ది.
 కొంజు దూ. కొంచు అక. = సంకోచించు.
 కొట్టాడు అక. = బాధపడు; వి. కొట్టు = దెబ్బ,
 తాకు. కొట్లాట = తగాదా, దెబ్బలాట. కొట్లాడు
 చూ.
 కొట్టు సక. = తన్ను, దెబ్బలు వేయు; వి. కొట్టు
 = దెబ్బ.
 కొట్టులాడు అక. = పోట్లాడు, జగడమాడు; వి.
 కొట్టులాట/కొట్లాట = దెబ్బలాట.
 కొండాడు సక. = పాగుడు; వి. కొండాట =
 పాగడ్డ. కొండాటం = సంతోషం.
 కొతుకు / కొదుకు అక. = మాటలు మింగు;
 వి. కొదువ/కొదవ = కొరత. చూ. కొతుకు
 పడు
 కొతుకుపడు అక. = మాటలు మింగు, సంకు
 చితముగు, తక్కువగు. వి. కొతుకు = మింగిన
 మాట, సంకోచం.
 కొదరు అక. = పెరుగు, చెదరు, రేగు.
 కొనకొను సక. = యత్నించు.
 కొనలిడు అక. = వర్తిల్లు, పెరుగు; వి. కొన =
 చివర, కొన. చూ. కొనలొత్తు
 కొనలొత్తు సక. చూ. కొనలిడు.
 కొనసాగు అక. = వర్తిల్లు, పెరుగు, సిద్ధించు.
 కొనిపోవు సక. = తీసుకొనిపోవు.
 కొనియాడు సక. = పొగుడు, ఆదరించు, కాపాడు,
 కొలుచు; వి. కొనియాట = పొగడ్డ, ఆదరం,
 రక్షణ.
 కొనివచ్చు సక. = తెచ్చు.

కొను అక. = నాటు, సరిపడు, సక. దొంగిలించు,
 వెలకుతీసుకొను, గ్రహించు, పట్టుకొను, లక్ష్య
 పెట్టు, దెబ్బవేయు; వి. కొనుబడి/కొను
 గోలు = క్రయం. కొనుమొదలు = కొన
 వానికి చెల్లించిన ధనం.
 కొందలపడు అక. = కలతపడు, ఓోభించు; వి.
 కొందలం = కలత, ఓోభ. కొందలపాటు
 = కలత పడటం.
 కొందలించు అక. = కలతపడు, ఓోభించు; వి.
 కొందలం = కలత. చూ. కొందలపడు
 కొందు సక. = నజ్జ నజ్జ చేయు.
 కొప్పరించు సక. = అతిశయించు, విజృంభించు;
 వి. కొప్పురు = శిఖరం, ఉన్నతి. కొప్పరం =
 శిఖరం, మూపు, విజృంభణ. కొప్పరింత =
 పెరుగుదల, అతిశయం, విజృంభణ. కొప్రం
 = శిఖరం; విణ. కొప్పరం = విజృంభించిన.
 కొమరారు అక. = మనోజ్ఞుమగు, ఆకర్షణగా
 ఉండు; వి. కొమరు = మనోజ్ఞత. కొమ
 రాలు = యౌవనవతి, సౌందర్యవతి. కొమరు
 తనం, కొమరు పాయం = యౌవనం.
 కొంపోవు చూ. కొనిపోవు
 కొరకొరలాడు అక. = మండిపడు, కోపగించు;
 వి. కొరకొర = కోపంవల్ల కలిగే వికారం.
 కొరపోవు అక. = గొంతు పాలమారు.
 కొరలు అక. = ఉండు, ప్రకాశించు, సక. పొందు.
 కొరుకు సక. = స్వల్పత్ కరము; వి. కొరుకుడు
 = రోగ విశేషం.
 కొలిపించు అక. = కొనుగోలు చేయు, సక. కొలి
 చేట్లు చేయు; వి. కొలత = పరిమాణం, ధన్యా

తెలుగు భాషా స్వరూపం

దులుకొలవటం. కొలగారం = ధన్యంకొలిచి నందు కిచ్చే కూలి.

కొలుచు నక. = సేవించు, పూజించు, ధన్యాదులు కొలత చేయు; వి. కొలుచు = (వరి) ధన్యం. కొలువడి = కొలత. కొలారకం = ధన్యం కొలవటం. కొలువు = ఆస్థానం, ఉద్యోగం, సేవ, ఉత్సవం. కొలువు(డు) కాడు = సేవకుడు, ఉద్యోగి. కొలువు కూటం = ఆస్థాన మండపం.

కొలుపు అక. = ధన్యాదులు కొలిపించు, సమ్మతించు, సరిపడు, చెల్లు, నక. (షే. ప్రోత్సహించు, రెచ్చగొట్టు, పుట్టించు, కనుగీటు, సైగచేయు, వి. కొలుపు = గ్రామదేవతకు చేసే ఉత్సవం.

కొలుపుగొను నక. = సేవలు చేయించుకొను. కొల్లకొట్టు నక. = దోచుకొను, దోపిడిచేయు, అధిక లాభం సంపాదించు; వి. కొల్ల = దోపుడు. కొల్లకత్తె = దోచుకునే స్త్రీ. కొల్లకాడు = దోపిడి కాడు.

కొల్లగొను చూ. కొల్లకొట్టు. కొల్లపెట్టు నక. = దొంగిలించు. కొల్లలాడు / కొల్లాడు నక. చూ. కొల్లపెట్టు. కొల్లపోవు అక. = పోగొట్టుకొను. కొసరు అక. = విజృంభించు, సంకోచించు, నక. కోరు, ప్రార్థించు. వి. కొసరు = కోరిక, పెచ్చు, ప్రార్థన, సంకోచం.

కోగు నక. = గొరుగు. కోచవారు అక. = భయపడు; వి. కోచ = పిరికి. కోడు నక. = చేటలో పోసి అటూ ఇటూ తిప్పు. కోతపడు అక. = తెగు, ఖండితమగు; వి. కోత = కోయటం, కోసనది.

కోడాడు అక. = బాధపడు.

కోపగించు వి. కోపం = క్షమక. చూ. కోపించు. కోపగిల్లు అక. = కోపపడు; వి. కోపం = క్షమక. కోపించు నక. = కోపం చూపు, కోపగించు; వి. కోపం = క్షమక. కోపకత్తె / కోపన = కోపం గల స్త్రీ. కోపి / కోపకాడు = కోపం గల వాడు. కోపువారు అక. = అందగించు; వి. కోపు = అందం.

కోయు నక. = గిల్లు, మంచు, తెంపు; వి. కోత = కోయటం.

కోరగించు అక. = ముకులించు, ముడుచుకొని పోవు, మొలకెత్తు.

కోరపోవు అక. = కొంకర్లు తిరుగు.

కోరాడు నక. = (ఏనుగులు మొ) నేల కుళ్ల గించు, దుమ్ముచల్లు.

కోరు నక. = ఇష్టపడు, అడుగు, తురుము; వి. కోరిక / కోరికి / కోర్కె / కోరికె = ఇచ్చి, ఇష్టం, సరం.

కోలుకొను / కోల్కొను అక. = తేరుకొను, తెప్పరిల్లు, ఉత్సహించు, వర్షిల్లు.

కోలుపడు అక. = చెడు, నశించు, అగవడు, నక. పోగొట్టుకొను; వి. కోలుపాటు / కోల్పాటు = చేటు, పోగొట్టుకోవటం.

కోలుపోవు అక. = చెడు, పోగొట్టుకొను; వి. కోలుపోక = పోగొట్టుకోవటం.

కౌగలించు నక. = కావించుకొను, ఆలించనం చేయు; వి. కౌగిలి / కవుగిలి = బుజాల మధ్య గల భాగం. కవుగిలింత / కౌగిలింత = ఆవించు. కౌగిలింపు / కవుగిలింపు = ఆలించు.

క్రక్కు చూ. కక్కు.
 క్రచ్చు (కొను) సక. = చుట్టుకొను; వి. క్రచ్చు
 = (పేనినలాడు మొఠోని) వాడని భాగం.
 క్రందిల్లు అక. = మోగు; వి. క్రందనం = ఏడ్చు,
 ఆర్చు, పిలుపు; క్రందితం = ఏడ్చు, పిలుపు.
 క్రందు అక. = మోగు, ఏడ్చు; వి. క్రందు = మోత,
 సందడి, ఉపద్రవం, క్రందుకయ్యం = దొమ్మి
 యుద్ధం.
 క్రందుకొను అక. = ఎక్కువగు, అతిశయించు;
 వి. క్రందుకోలు = అతిశయం.
 క్రమించు సక. = అతిక్రమించు, మీరు, ఆక్ర
 మించు; వి. క్రమణం = అడుగు వేయుటం,
 క్రమం = అడుగుపెట్టడం.
 క్రమ్మరు / క్రమ్మరిల్లు / క్రమ్మరబడు అక.
 = మరలు, వెనుదిరుగు.
 క్రమ్ము అక. = కలియు, ఉబుకు, వ్యాపించు;
 వి. క్రమ్ముదల = వ్యాసనం, కమ్ముటం. చూ.
 కమ్ము
 క్రమ్ముదెంచు అక. = సైకి ఉబుకు. చూ. కమ్ము
 క్రయించు సక. = ధరియిచ్చికొను; వి. క్రయం
 = వెల, వెల యిచ్చి కొనటం, క్రయికుడు =
 కొనేవాడు, క్రయ్యం = అమ్మకానికి పెట్టిన
 సరుకు, క్రాయకుడు = కొనేవాడు; విణ.
 క్రేయం = వెల యిచ్చి కొనదగిన.
 క్రయనబడు అక. = కలిసిపోవు. రూ. క్రయ్య
 క్రల్లపడు అక. = ఎండిపోవు.
 క్రాగు చూ. కాగు. వి. క్రాక, కాక = వేడి
 (ని), క్రాగుడు / కాగుడు = తపన, వేడిమి.
 క్రాఛు చూ. కాఛు.

క్రాయు సక. = ఉమియు, కక్కు.
 క్రాలు అక. = (జెండా) అల్లలాడు; గిరగిర
 దిరుగు, చెదరు, కదలు, ఊడు; వి. క్రాలు
 గంటి / క్రాల్లంటి = తరళోక్షణ.
 క్రిక్కిరియు అక. = దట్టంగా వ్యాపించు, దగ్గర
 దగ్గరగా ఉండు. రూ. క్రిక్కిరించు
 క్రిందుపడు / క్రిందపడు / క్రిందపడు వి.
 క్రిందు / క్రిందుల = కింది భాగం.
 క్రియ్యు అక. = చిక్కిపోవు, కృశించు.
 క్రీడించు అక. = ఆటలాడు; వి. క్రీడ / క్రీడన
 = ఆట పరిహాసం, తిట్టు.
 క్రుక్కు చూ. కుక్కు; వి. క్రుక్కుడు =
 కుక్కటం.
 క్రుంకు అక. చూ. కుంకు.
 క్రుంగబడు అక. చూ. కుంగబడు.
 క్రుంగిలు చూ. కుంగబడు.
 క్రుంకు చూ. కుంగు.
 క్రుమ్మరు రూ. క్రుమ్మరిల్లు అక. = తిరుగు.
 క్రుమ్ము చూ. కుమ్ము. వి. క్రుమ్ముడు =
 , పొడుపు, పోటు.
 క్రుమ్ముడువడు చూ. కుమ్ముడుపడు.
 క్రుమ్ములాడు చూ. కుమ్ములాడు; వి.
 క్రుమ్ము లాట.
 క్రుయ్యు అక. = కృశించు, వెనుదీయు.
 క్రుళ్ళగించు చూ. కుళ్ళగించు. వి. క్రుళ్ళగింత/
 కుళ్ళగింత / కుళ్ళగింపు = దుఃఖించటం.
 క్రేటుకొను అక. = గొంతుసవరించుకొను,
 తొఱుసవడు; వి. క్రేటు = గొంతు సవరింత,
 తొఱు పాటు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

క్రేడించు / క్రేణించు / క్రేడించు అక. = తొలగు, సక. అలక్ష్యంచేయు; వి. క్రేణి = పరిహాసం; సదవి.

క్రేడిసేయు సక. = పరిహాసించు; మా. క్రేడించు క్రేణించు మా. క్రేడించు.

క్రేణిసేయు మా. క్రేడిసేయు.

క్రేతోట్టు అక. = గల్పోరయు.

క్రేళ్లుదాటు అక. = ఎగిరివడు, గంతులు పెట్టు; వి. క్రేళ్లు బహు. = ఉన్నతి.

క్రేళ్లుబ్బు అక. = అతిశయించు.

క్రేళ్లురుకు అక. = ఎగిరివడు, గంతులు పెట్టు, దూకు.

క్రేళ్లువారు అక. = గంతులు పెట్టు.

క్రావ్య మా. కొవ్య.

క్రావ్యెక్కు దూ. కొవ్యెక్కు మా. = మదించు, పాగరు పోవు.

క్రాడాడు = కొమ్ములతో పాడుచు, కెల్లగించు, పెల్లగించు, దుమ్ముచల్లు. దూ. కోరాడు

క్రాడీకరించు సక. = ఒకచోట చేర్చు, ఒకటి చేయు; వి. క్రాడీకరణం = కౌగిలించు, ఒక చోట చేర్చుటం.

క్రాధించు అక. = కోపగిల్లు; వి. క్రాధం = కోపం, కినుక, క్రోధి = కోపం గలవాడు.

క్రాయు సక. = నాలుక (చాచు).

క్రాలు / క్రారలు సక. = తాగు, తిను, అనుభవించు, గ్రహించు; వి. క్రోవి = గొట్టం.

క్రాలుచు అక. = కూయు, తాగించు. దూ. క్రోల్లు.

క్రిష్టమగు అక. = కష్టమగు, బాధాకరమగు; వి. క్రేశం = దుఃఖం, కోపం, శ్రమ; విణ. క్రిష్టం = విరుద్ధం, బాధపెట్టే.

క్రేశపడు అక. = బాధపడు, దుఃఖపడు; వి. క్రేశం = దుఃఖం, కోపం, శ్రమ, బాధ.

క్షణించు సక. = భోజనానికి ఆహ్వానించు.

క్షమించు సక. = ఓర్చు, సరిపెట్టుకొను; వి. క్షమ = ఓర్చు, సహనం, క్షమిత / క్షమి = ఓర్చు గలవాడు, క్షముడు = శక్తుడు, హితుడు; విణ. క్షమ = చాలినంత.

క్షయించు అక. = తగ్గు, క్షీణించు; వి. క్షయ = ఒకరోగం / ఆరుదెవులు. క్షయం = తగ్గుదల; విణ. క్షయ్యం = తగ్గదగిన, నశించదగిన.

క్షీణించు అక. = తగ్గు, నశించు; వి. క్షీణం = తగ్గినది.

క్షోభించు అక. = కలతపడు, బాధపడ్లు; వి. క్షోభ (ం) = బాధ, కలత, దొపిడి; విణ. క్షుభం / క్షుభితం = కలగినది, కలత పడ్డది. క్షోభితం = కలత పొందినది.

ఖ

ఖచించు / ఖచియించు సక. = చెక్క, పొరుగు; విణ. ఖచితం = చెక్కిన, పొదిగిన.

ఖండించు సక. = సరుకు, ముక్కలు చేయు; వి. ఖండం = యువక, ముక్క. ఖండనం = నరకటం. ఖండా = పెద్దకత్తి; విణ. ఖండితం = నరికినది, స్పష్టం, నూటి, కఠినం.

ఖిలీభవించు అక. = చెడిపోవు; విణ. ఖిలం = దున్నని, చెడిన.

గ

గగురు మోడుచు అక. = వెండ్రుకలునిగుడు, గగుర్పాలు పుట్టు; వి. గగరుపు / గగుర్పు / గగురు / గగురుపాటు / గగుర్పాటు /

గగు ర్పొడు = రోమాంచం, భయాదులతో
వెండుకలు నిక్కపాడుచు కోవటం.

గగ్గోలువడు అక. = కలతపడు, ఊభించు; వి.

గగ్గోలు = కలత, ఊభ.

గచ్చుకొను నక. = పట్టుకొను; వి. గచ్చు = గార,
పూత, కాంతి. గచ్చువిచ్చు = వికలత్వం, విడి
పోవటం.

గచ్చు నిచ్చగు అక. = పనిచెడిపోవు; వి. గచ్చు
= మింగినమాట.

గజిబిజించు అక. = కలగిపోవు, కలతపడు, వి.

గజిబిజి = కలత, సందడి; విణ. గజిబిజి =
కలతపడిన, నలిగిన, గందరగోళమైన.

గట్టించు = గట్టిపరచు, దట్టించు; వి. గట్ట =
బిరదా, గట్టన = దట్టించు; విణ. గట్టి = కఠిన,
దృఢ, బిగ్గర.

గడగడలాడు అక. = వణకిపోవు; వి. గడగడ
= వణకు.

గడించు నక. = సంపాదించు, కల్పించు; వి. గడన
= సంపాదన, ఎన్నిక, పాగడ్డ. గడనకత్తె/ గడన
పడతి = వేశ్య.

గడితపడు అక. = గట్టిపడు; వి. గడితం =
తరచు, ముతక; విణ. గడితం = ముదురు,
ముతక, గట్టి.

గడితేరు అక. = సమర్థుడగు, నేర్పు సంపాదించు,
ఆరితేరు, కడముట్టు; వి. గడి = హద్దు, ఎల్ల.
గడిపోతు = ఆబోతు.

గడుసువడు అక. = ధైర్యం పొందు; వి. గడుసు
= గట్టితనం, ధైర్యం, ధైర్యం గలవాడు. గడు
సరి/ గడసరి = నేర్పరి, అసాధ్యుడు, కఠినుడు,
ధైర్య వంతుడు; విణ. గడుసు = ధైర్యం గల,
నేర్పగల, అసాధ్యమైన, కఠినమైన.

గడ్డుకొను అక. = మించు, అతిశయించు; విణ.

గడ్డు = అసాధ్యమైన, కష్టమైన.

గణించు అక. చూ. గణుతించు = లక్ష్యపెట్టు,

ఎంచు; వి. గణకుడు = లెక్కలు వేసేవాడు,

జోస్యుడు, కరణం, గణన = లెక్కింపు, ఎన్నిక,

లెక్క, గణితం = లెక్క, గణం = సమూహం,

గుంపు, గణపతి = వినాయకుడు, గణాలకునేత

గణాధిపుడు/ గణాధిపతి = వినాయకుడు,

శివుడు, గణుతి = లెక్క, పాగడ్డ, గణ్యుడు =

లెక్కించ దగిన వ్యక్తి; విణ. గణితవ్యం = లెక్కించ

దగిన. గణితం = లెక్కించినది, గణనీయం

= లెక్కించదగిన, చెప్పదగిన, గణేయం =

లెక్కపెట్ట దగిన.

గణుతించు నక. = లెక్కించు, పాగడ్డ, లక్ష్యపెట్టు;

వి. గణుతి = లెక్క, ఎన్నిక, లక్ష్యం. చూ. గణించు

గంటు నక. = గాయం చేయు; వి. గంటు =

గాయం, గణుపు, (రూకల) ముడి, గంటి =

గాయం, దెబ్బ, దుఃఖం.

గంటుపెట్టు నక. = మొగం ముడుచు. చూ. గంటు

పెట్టు చూ. గంటు

గండడగు అక. = శక్తిపోగొట్టుకొను, చచ్చు; వి.

గండడు = వీరుడు, శూరుడు, గండపెండ

రం/ గండపెండారం/ గండపెండేరం =

వీరులు బిరుదుగా ధరించే కాలి అందె, గండర

గండడు = వీరాధి వీరుడు.

గండరించు అక. = పుట్టు, నక. పుట్టించు, చెక్క;

వి. గండరులు బహు. = ముక్కలు. గండ

రువు = అచ్చు, గండారపు బొమ్మ =

దిష్టిబొమ్మ.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

గండ్రాడు అక. = రమించు, సంభోగించు; వి.

గండు = పొరుషం, బలం, మగతనం, గండ్రాడు = ఏరుడు; విణ. గండు = మగ.

గండ్రాషించు సక. = పుక్కిలించు; వి. గండ్రాషం = పుక్కిలంత, పుడిసిలి, తొండం చివరి భాగం.

గండ్రించు సక. చూ. గండ్రించు = నరుకు, చెక్కు; వి. గండ్రీకలు బహు. = ముక్కిలు. గండ్ర = ముక్కి, కండ్రక, ఖండ్రక = (పొలం) భాగం.

గతించు అక. = గడచిపోవు, చచ్చు; వి. గతం = పోక, గతి = పోక, దారి, తెలివి, ఉపాయం, దిక్కు, విధం.

గతుకు సక. = (కుక్క) నాలుకతో తిను, తాగు, ఎంగిలి తిను; దూ. కతుకు/ గదుకు; వి. గతుకు = కుక్కలాగా నాలిక చాచి తినటం, ఎంగిలి తినటం.

గదమాయించు సక. = గద్దించు; వి. గదమాయంపు/ గద్దంపు = గద్దంపు, బెదిరింపు.

గదుకు చూ. గతుకు.

గదుము(కొను) సక. = చూ. గద్దించు

గద్దించు అక. = కోపంతో అదిలించు; వి. గద్దంపు = గదమాయంపు. చూ. గదమాయించు

గంతుకొను అక. = దూకు, చచ్చు; వి. గంతు = దుముకు, దూకు.

గమకించు అక. = యత్నించు; వి. గమకం = యత్నం; విణ. గమకం = అధికం, చక్కని.

గమగమించు అక. = ఘుమ ఘుమలాడు; వి.

గమగమ = సునాసన.

గమనించు అక. = పోవు, తలచు, సక. గుర్తించు, పరీక్షించు; వి. గమనం = పోక, ప్రయాణం, ఆలోచన, గమనిక = విధం, గుర్తింపు, జ్ఞాపిక.

గమాయించు చూ. ఘమాయించు చూ. గమ గమించు.

గమికొను అక. = పోగుపడు; వి. గమి = గుంపు, రాశి, పోగు. గమికత్తె = కావలి స్త్రీ. గమికాడు = నాయకుడు.

గమించు అక. = పోవు, కదలు; దూ. గమియించు వి. గమం = దారిపోక, ప్రయాణం, గమనం = పోక, ప్రయాణం, ఆలోచన, గమ్యం = లక్ష్యం, చేరవలసిన తావు; విణ. గమ్యం = పొంద దగిన, చేర దగిన.

గంభీరించు సక. = గంభీరంగా ప్రవర్తించు, బయట పడకుండు; వి. గంభీరత/ గంభీరిమ/ గాంభీర్యం/ గంభీరత్వం = లోతు మనసు; విణ. గంభీరం = లోతయిన.

గయ్యాళించు అక. = గయ్యాళిగా మాట్లాడు, లేనిపోని గోలపెట్టు, నోరు పెట్టు కొని బతుకు; దూ. గయ్యాళించు వి. గయ్యాళం = గోల, నోటి దూకుడు, గయ్యాళి = నోరుగల స్త్రీ

గరకట్టు అక. = గడ్డకట్టు; దూ. కరకట్టు వి. గర = గడ్డ, ముద్ద.

గరకొను అక. = గడ్డకట్టు, గరకట్టు చూ.

గరగరలాడు అక. = చప్పుడగు, పెరిపెరిలాడు; వి. గరగర = చప్పుడు.

గరవడు అక. = గడ్డకట్టు చూ. గరకట్టు.

గరివించు = గరువం, గర్వం. దూ. గర్వింపు

గరుపారు అక. = గగుర్చుడు; వి. గరుపాటు = గగురుపాటు.

గర్దించు అక. = ధ్వని చేయు, కోపించు; వి. గర్ద/ గర్దన (ం) = అరుపు, మేఘ ధ్వని, కోపం. గర్దితం = మేఘ ధ్వని, మదపుటేసుగు.

గర్వింతు అక. = గర్వపడు; వి. గర్వం = అహంకారం, మదం. గర్వి = గర్వం గలవాడు. గర్వితుడు = గర్వించినవాడు.

గర్వించు సక. = అసహ్యించుకొను, నిందించు, తిట్టు; వి. గర్వణ(ం) = నింద, తిట్టు, అసహ్యం, గర్వితం = నిందించినది, తిట్లుపడినది, గర్వ్యుడు = అధముడు, తిట్టదగినవాడు; విణ. గర్వ్యం = అసహ్యకరమైన, తిట్టదగిన.

గలగలమను అక. = చప్పుడగు; వి. గలగల = నగలమోత, కదిలే చప్పుడు.

గలతరించు అక. = (ఒళ్లు) జల్లుమను.

గలబరించు అక. = కలతపడు; వి. గలబ/గలబా/గల్బా = కలత, తారుమారు.

గల్లుమను అక. = మోగు, చప్పుడగు; వి. గల్లు = గలగల చప్పుడు

గనేషించు సక. = వెతుకు; వి. గవేషణ = వెతకటం; విణ. గవేషితం = వెతికినది.

గాండ్రించు అక. = (ముఖం) ఉబ్బరించు; వి. గాండ్రింపు = ఉబ్బరం.

గాజువారు అక. = కాంతిహీనముగు.

గారవించు సక. = ఆదరించు, గౌరవించు; వి. గారం/గారాం/గారాబం/గారవం = ఆదరం, ప్రేమ, గౌరవం, గొప్పతనం; విణ. గారాబు = ఆదరించదగిన, ప్రేమపాత్రమైన.

గారవిల్లు సక. = గౌరవం పొందు; రూ. గారవిలు వి. గారవం = ఆదరం మొ.

గాలించు సక. = వెతుకు; వి. గాలింపు = వెతకటం.

గావుపట్టు సక. = చంపు, నాశనం చేయు; వి. గావు = బలి, గావుపట్టు = గట్టిపట్టు.

గాసిబడు అక. = బాధపడు; వి. గాసి = బాధ, శ్రమ.

గాసిబెట్టు సక. = బాధపడు; వి. గాసి = శ్రమ, బాధ.

గాసిచేయు సక. = నాశనం. చూ. గాసిపెట్టు

గాసియగు అక. = నాశనముగు. రూ. గాసిబడు

గాసిల్లు అక. = బాధపడు, శ్రమపడు, కోపపడు. రూ. గాసిలు చూ. గాసిబడు

గాసించు సక. (ప్ర. = గాసిపెట్టు, బాధించు. చూ. గాసిలు

గింగురుమను అక. = మోగు, (చెవిలో) మోత పట్టు; వి. గింగురు = మోత.

గిచ్చు సక. = గిల్లు. రూ. గీచు

గిజగిజగొను సక. = తత్తర పడు. చూ. గిజగిజలాడు

గిజగిజలాడు అక. = తత్తరపడు; వి. గిజగిజ = తత్తరం, కాళ్ళూ చేతులూ కొట్టుకోవటం.

గింజుకొను అక. = చేతులూ, కాళ్ళూ తన్నుకొను, విడిలించు, గిలగిలమును; వి. గింజుకొను = విడిలంపు.

గిటుకబారు అక. = పొట్టియగు; విణ. గిటుక, గిరక = పొట్టి(వాడు). చూ. గిడసవారు

గిటుగిటుమను అక. = వణికిపోవు; విణ. గిటుగిటు = కొద్ది (పాటి), తక్కువ.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

గిట్టించు అక. = లాభపడు, గిట్టుబడియగు, నక.
 చంపు; వి. గిట్టింపు = గిట్టుబాటు, లాభం,
 చాపు, గిట్టుబడి/ గిట్టుబాటు = లాభం.
 గిట్టు అక. = అనుకూలించు, చచ్చు, నశించు; వి.
 గిట్టింపు = చాపు.
 గిడనవారు అక. = పాట్టియగు, తగ్గిపోవు; విణ.
 గిడస = పాట్టి.
 గినుమాడు నక. = మోసగించు; వి. గినుము
 = మోసం.
 గిరగిరమను అక. = తిరిగిపోవు; వి. గిర/ గిర/ /
 గిరక/ గిలక = చక్రం.
 గిరాటువేయు నక. = విసరివేయు, రువ్వు; వి.
 గిరాటు = విసరు.
 గిరికొను నక. = చుట్టుకొను; వి. గిరి = గుండ్రటి
 గీత, గీతల మధ్య జ్ఞలం.
 గిరుపు నక. = (కళ్లు) తిప్పు, (గడ్లు) తిప్పు,
 కదిలించు; వి. గిర్రుగిర్రు = గుండ్రటి, గిర్రు
 అవ్వ. = గుండ్రంగా.
 గిలకరించు నక. = గిలకొట్టు, చిలుకు, చల్లు
 మోతపెట్టు; వి. గిలకరింపు = చిలకరించటం,
 చల్లటం.
 గిలకొట్టు నక. = కలియబెట్టు, కుదిలించు;
 రూ. కిలకొట్టు వి. గిలక = గుండ్రటి తిరిగే
 ఆటబొమ్మ.
 గిలిగించు నక. = చక్కలిగింతలు పెట్టు; వి. గిలి
 గిలి/ గిలిగింత = చక్కలిగింత.
 గిలిగిలించు నక.; వి. గిలిగిలింత = చక్కలి
 గింత. చూ. గిలిగించు
 గిలుపు నక. = కన్నుగొట్టు. రూ. గిలుపు

గిలుబాడు నక. = దొంగిలించు; వి. గిలుబు =
 దొంగిలించు.
 గిలుబుకొను చూ. గిలుబాడు
 గిలుబుచేయు చూ. గిలుబుకొను, గిలుబాడు.
 గిల్లు నక. = గోటితో నొక్క, గిచ్చు; వి. గిల్లుడు
 = గిచ్చు, గోటిగీత.
 గివురు నక. = గీచు, గిచ్చు. రూ. గీరు
 గీకు నక. = గీరు, గీచు, గాలు పెట్టు; వి. గీకుడు
 = గీవటం, గీరటం, గీకటం, గీత = గీటు,
 రేఖ.
 గీచు నక. = గీటుపెట్టు; వి. గీత = గీటు, రేఖ.
 గీటడచు నక. = చంపు.
 గీటడగు అక. = చచ్చు.
 గీటు నక. = (వచ్చు) కొరుకు, (కన్ను) గొట్టు,
 విమ్ము.
 గీటునముచ్చు నక. = అగౌరవించు, అనాదరించు.
 గీటుపెట్టు అక. = ఏడ్చు, చప్పుడు చేయు,
 (ఏనుగు) ఘీంకరించు.
 గీయు నక. = గీటపెట్టు; వి. గీత = గీసిన రేఖ,
 గీటు.
 గీరు నక. = గోకు, భేదించు; వి. గీరుడు =
 గోకుడు, భేదనం, గీరునామం = గీతల
 బొట్టు.
 గీలు అక. = కారు, ప్రవించు.
 గుక్కగొను అక. = మింగు; వి. గుక్క/ గ్రుక్క/ /
 గ్రుక్కలి = మింగటం, ఊపిరి.
 గుక్కపట్టు అక. = ఊపిరి తిప్పకుండా ఏడ్చు;
 వి. గుక్క = ఊపిరి.
 గుక్కిళ్లుమింగు అక. = అషేషించు, కోరు. రూ.
 గ్రుక్కిళ్ళుమింగు

గుక్కుమిక్కును అక. = మాట్లాడబోవు. రూ.
 గ్రుక్కుమిక్కును/ గ్రుక్కుమిక్కుమను
 గుచ్చు అక. గ్రుచ్చు రూ. = నాలు(కొను), సక.
 నాటించు, దూర్పు.
 గుజగుజలాడు అక. = తొక్కినలాడు; వి. గుజ
 గుజ = తొక్కినలాట.
 గుజగుజ(లు)పోవు అక. = తొక్కినపడు,
 ఒకరిపై మరొకరుపడు.
 గుంజనుసుగు సక. = వెక్కిరించు; వి. గుంజను
 సుగు = వెక్కిరింప, ఎలుగొడ్డట.
 గుంజిలిపెట్టు అక. = చాచిపెట్టు.
 గుంజు సక. = లాగు, ఏడ్చు, ఉతుకు, విషయించు
 (తెలం.); వి. గుంజు = గుజ్జు.
 గుంజులాడు సక. = పెనగులాడు; వి. గుంజు
 లాట = పెనగులాడటం.
 గుటుగుటులాడు అక. = చివరి దశలో ఉండు,
 చావుకు దగ్గరలో ఉండు; వి. గుటుగుటు = చివరి
 స్థితి, అంత్యదశ.
 గుటుక్కును అక. = చచ్చు; వి. గుటుకు/ గుటుక్కు
 = గుటక, ఒక్కసారి మింగే నీటి కొలత.
 గుడికొను అక. = వ్యాపించు, సక. చుట్టుముట్టు;
 వి. గుడి = ఆలయం, గుండ్రటిరేఖ. గుడిక/
 గుళిక = గుండ్రటి మాత్ర.
 గుడిడిగురు అక. = గుండ్రంగా తిరుగు; వి. గుడుసు
 = సూర్య చంద్రుల చుట్టూ కనిపించే కాంతి వల
 యం. గుడుసుకైదువ = (విష్ణు) చక్రం; విణ.
 గుడుసు = గుండ్రటి.
 గుణపడు అక. = చక్కపడు, బాగుపడు; వి.
 గుణం = లక్షణం, బాగు మొ. గుణి = గణ
 వంతుడు.

గుణించు సక. = లెక్కించు, హెచ్చించు; వి. గుణ
 కారం = హెచ్చవేత. గుణకం = పెంచేలెక్కి.
 గుణిజం = హెచ్చింపగా వచ్చిన అంకె. గుణి
 తం/ గుణితం = అచ్చలనూ హల్లులనూ
 కలపటం; విణ. గుణితం / గుణితం =
 హెచ్చించినది, గుణ్యం = హెచ్చించదగినది.
 గుండుకొను సక. = చుట్టుకొను; వి. గుండు
 = గుండ్రటి రాయి, తుపాకి/ ఫిరంగి మందుల
 ఎగిరే భాగం, కొండ, గుండీ = గుండ్రటి బొత్తం.
 గుండుగిలు అక. = చుట్టుపడు.
 గుండ్రించు అక. = (కడుపు)తిప్పు; వి. గుండ్రంపు
 = కడుపులో తిప్పటం.
 గుత్తగొను సక. = సొంతం చేసుకొను; వి. గుత్త
 = అనుభవంలోకి తెచ్చుకున్న సొమ్ము, బోకు.
 గుత్తకాడు = మొత్తం పనిచేసేవాడు, మరొకరికి
 భాగమివ్వనివాడు.
 గుదగుదలాడు అక. = గొంతురాలుపడి ఏడ్చు;
 వి. గుదగుదలు బహు. = డగ్గర్తిక, గద్గదత్వం.
 గుదికూర్చు సక. = దండగట్టు, ఒకచోటకిచేర్చు;
 వి. గుదికూర్చు = దండకట్టు, గుది = ఆకులు
 మొ వాటి చేరిక, గుత్తి.
 గుదిగొను అక. = దట్టమగు, కూలబడు; వి.
 గుది = గుత్తి.
 గుదివడు అక. = కట్టుబడు.
 గుద్దలించు సక. = పెళ్లగించు, వెతుకు; వి.
 గుద్దలి = పలుగు, గునపం.
 గుద్దులాడు అక. = పిడికిటితో పాడుచుకొను,
 కొట్లాడు; రూ. గ్రుద్దులాడు వి. గుద్దు/
 గ్రుద్దు = పిడికిటిపోటు. గుద్దులాట/ గ్రుద్దు
 లాట = గుద్దు లతో పోట్లాట.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

గునియు అక. = ఆడు, కులుకు; వి. గునిసీ
 పాటు = కులుకు.
 గునిపాడు అక. = ఆటలాడు, కులుకులాడు; వి.
 గునుపు = విలాసం.
 గుప్పళించు సక. = ఉతుకు, వ్రుక్కిలించు, ఉంచు.
 గుప్పించు సక. = కురిపించు, మూక ఉమ్మడిగా
 వేయు; వి. గుప్పిలి = పిడికిలి.
 గుప్పు సక. = ఉంచు, చల్లు, పాడుచు, విసరి
 వేయు.
 గుప్పున అవ్య. = శీఘ్రంగా, త్వరగా, చప్పున; వి.
 గుప్పు = వ్యాపనం.
 గుప్పుమను అక. = వెల్లిడియగు, బయటపడు.
 గుబాళించు అక. = సువాసనలు విరజిమ్ము; వి.
 గుబాళింపు = సువాసన.
 గుబుకు సక. = గుప్పుమను, వాసనవచ్చు; వి. దూ.
 గుముకు గుబులు = గుప్పుమను సువాసన.
 గుబులుకొను అక. = గుప్పుమను, వాసన వచ్చు;
 వి. గుబులు = గుప్పుమను, సువాసన.
 గుబ్బిటీల్లు అక. = ఉప్పాంగు. దూ. గుబ్బిటీలు
 గుబ్బిమను అక. దూ. గుబ్బిరను = (గుండె)
 అందరు; వి. గుబ్బు = గుండె అదరు.
 గుబ్బేలుమను అక. = భయం పొందు. దూ.
 గుబ్బేలు మను
 గుమగుమలాడు అక. = సువాసనలు విరజిమ్ము,
 పరిమలించు; వి. గుమగుమ = సువాసన.
 గుమికూడు అక. = గుంపుకట్టు, మందగట్టు; వి.
 గుమి = గుంపు, మంద.
 గుముకు = చూ. గుబుకు
 గుంపించు సక. = కుప్పవేయు, అతిక్రమించు; వి.
 గుంపు = గుమి, సమూహం, గుంపెన =
 విజృంభన.

గుంఫించు అక. = నిండు; వి. గుంఫనం =
 మాటల కూర్పు, గుంఫం = మాటలకూర్పు,
 చేతివగ; విణ. గుంఫితం = కూర్చినది.
 గుమ్ము సక. = పాడుచు; వి. గుమ్ము = పిడికిటి
 పోటు, సువాసన రావటం. దూ. కుమ్ము
 గురకపెట్టు సక. = నిద్రలో చప్పుడు వేయు; వి.
 గురక = గుర్రు, నిద్రలో చేసే చప్పుడు.
 గురగురమను అక. = (పంది) కూయు, కోప
 గించు; వి. గురగుర = పంది కూత.
 గురించు సక. = ఉద్దేశించు, నిర్ణయించు; వి. గురి
 = లక్ష్యం; గుర్తు, నిర్ణయం, దృష్టాంతం, పరిమితి.
 గురికట్టు = అంచు, పరిమితి, హద్దు, గురి
 కొడు = నూటిగా బాణాదులు వేయగలవాడు.
 గురికొను సక. = లక్షించు; వి. గురి = లక్ష్యం.
 గురుకొను అక. = ప్రయత్నించు.
 గురుపొడుచు అక. = గురకపెట్టు; దూ. గుర్రు
 పొడుచు వి. గురు/గుర్రు = గురక.
 గురువెట్టు దూ. గుర్వెట్టు/గుర్రువెట్టు చూ.
 గురుపొడుచు.
 గురువుదేరు అక. = చిప్పిలు, ఉబుకు; వి.
 గురువు = వడిగల పరుగు.
 గురువులువారు అక. = వేగంగా పరుగెత్తు,
 మించు, మీరు; వి. గురువు = వడిగల పరుగు.
 గులకరించు అక. = చక్కనగు, బాగుండు.
 గుల్లపడు అక. = అవమానపడు; వి. గుల్ల =
 బోలు, గుల్లకొడు = దరిద్రుడు; విణ. గుల్ల =
 తక్కువ, కొంచెం.
 గవ్వకరిగొను సక. = చుట్టుకొను.
 గవ్వకుత్తుకొడు అక. = హీనస్వరంతో ఉండు;
 వి. గువ్వ = అడవి పావురం, గువ్వకుత్తుక =
 ఆక లికి గొంతు మందగించటం, హీన స్వరం.

గువ్వకోలుకొను అక. = చుట్టుకొను. చూ.
 గువ్వకరిగొను
 గుసగుసలుపోవు అక. = రహస్యంగా/మెల్లగా
 మాట్లాడు; వి. గుసగుస = మెల్లని మాట, వినీ
 విసపడని మాట.
 గూనుగిల్లు సక. = గూనివచ్చు; వి. గూని/
 గూను = నడుము మీద వంపు. గూనివాడు
 = గూనిగలవాడు.
 గెంటించు అక. = కడులు, చలించు, సక. నెట్టించు,
 తొలగించు, ప్రయోగించు; వి. గెంటు = తోపు,
 నెట్టు.
 గెంటు అక. = కడులు, చలించు, తొలగిపోవు, సక.
 తోయు, ప్రయోగించు; వి. గెంటు = చలనం,
 కదలిక, తోపు, నెట్టు.
 గెంటుపడు అక. = దెబ్బలు తిను; వి. గెంటు =
 తోపు, నెట్టు.
 గెనయు అక. = పుష్టియగు.
 గెబ్బు అక. సక. = దొంగిలించు, గ్రహించు.
 గెలుచు అక. = పోవు, సక. పంపు, జయించు; వి.
 గెలుపు = జయం, గెలుపుకాడు = గెలిచే
 వాడు. గెలువం = గెలుపు, జయం.
 గెలుపుకొను సక. రూ. గెల్పుకొను చూ.
 గెలుచు.
 గేలికొట్టు సక. = పరిహసించు, గేలిచేయు; వి.
 గేలి = ఎగతాళి, పరిహాసం.
 గేలికొను చూ. గేలికొట్టు.
 గొడగు సక. = సణుగు. రూ. గొణగు/ గొణుగు
 గొడవపడు అక. = గోలపడు, ఇబ్బందిపడు,
 తగాదావచ్చు; వి. గొడవ = అపద, కష్టం,
 దుఃఖం, కలత.

గొడ్డువోవు అక. = వ్యర్థమగు, వట్టిపోవు, పొరుష
 హీనుమగు; వి. గొడ్డు = తినిన వశువు, గొడ్డలు.
 గొడ్డుబోతు = నిస్ప్రయోజకుడు. గొడ్డు
 రాలు/ గొడ్డలు = పిల్లలులేని స్త్రీ; విణ.
 గొడ్డు = శూన్యం.
 గొణగు అక. = సణుగు. రూ. గొణుగు చూ.
 గొడగు
 గొణగొణలాడు అక. = సణుగు, గొణుగు; వి.
 గొణ గొణ = సణుగుడు, గొణుగుడు.
 గొదకొను అక. = మించు, త్వరుడు, విజృంభించు;
 వి. గొద = ఆకలి. గొదగొద = పగ, విరోధం.
 గొనకొను అక. = యల్పించు. కొనకొను
 గొరుగు సక. = కత్తిరించు, ఖారం చేయు.
 గొల్లుమను అక. = ఏడ్చు, గోలపెట్టు.
 గొవరువోవు అక. = ఎండిపోవు; వి. గొవరు
 = బెట్టు, వేడి.
 గోండ్రించు అక. = (పులి) అరచు, (ఎలుగ్గొట్టు)
 బొబ్బరించు; వి. గోండ్రి = కేక, బొబ్బ,
 గోండ్రింపు = పులి అరపు.
 గోండ్రించు రూ. గోండ్రిలు చూ. గోండ్రింపు.
 గోకు సక. = గీకు, గీరు, దోకు; వి. గోకుడు
 పార = దోకుడుపార.
 గోచరించు అక. = కనిపించు; వి. గోచరం =
 కనిపించేది, విషయం.
 గోడగించు అక. సక. = మాట్లాడు, చప్పుడు
 చేయు, తిరస్కరించు.
 గోడాడు అక. = ఏడ్చు, దుఃఖించు; వి. గోడు
 = దుఃఖం, ఏడ్చు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

గోమించు సక. = గోము చేయు, ఆడరించు; వి.
 గోము = ఆడరం, సాకుమార్యం.
 గోరపడు అక. = రోతపడు, అసహ్యించుకొను;
 వి. గోరం = అస్వస్థత, ఆవద, రోత, గోర
 గింత = భయంకరత్వం, గోరతనం = దుర్మార్గం.
 గోరించు అక. = సైకిలేచు, ఎగువను; వి. గోరింపు
 = సైకిలేపటం.
 గోరువులాడు సక. = ఎగదేయు. దూ. గోర్పిళ్లాడు
 గోలించు సక. = నూనెలో వేయించు; వి. గోల
 = కాగు, గోలకం = కాగు, గోలెం = కాగు.
 గోలురించు అక. = (వులి) గాండించు.
 గోసడచు సక. = నిందించు, తిట్టు; వి. గోసు
 = అసనింద, తిట్టు, తప్పు.
 గౌరవించు సక. = గొప్పచేయు, మర్యాద చూపు;
 వి. గురుత్వం/ గౌరవం = గొప్పతనం, పెద్దతనం.
 గ్రక్కతిల్లు అక. = బెదిరిపోవు.
 గ్రక్కదలు అక. = బాగా కడులు. గ్రక్కన/
 గ్రక్కన అవ్య. = వెంటనే, వడిగా.
 గ్రసించు సక. = తిను, మింగు; వి. గ్రాసం =
 గడ్డి, తిండి; విణ. గ్రస్తం = తిన్న, మింగిన, గ్రసి
 ఘ్లువు = తినే, మింగే.
 గ్రహించు సక. = తీసుకొను, తెలుసుకొను; వి.
 గ్రహింపు = తెలివిడి. గ్రహీత/ గ్రహికుడు
 = తీసుకొనేవాడు, గ్రహాయాశువు = తెలుసు
 క్షానేవాడు, గ్రహణం = తెలివిడి, ఆదరం,
 స్వీకారం, మింగటం.
 గొచ్చు సక. దూ. క్రొచ్చు = చెక్క, తప్పు.
 గ్రొయ్య అక. = గుంటపడు; వి. గొయ్యి =
 గుంట, గోయి.

ఘ

ఘనీభవించు అక. = గడ్డకట్టు, ముద్దకట్టు; వి.
 ఘనీభవనం = గట్టిపడటం, గడ్డుకట్టడం;
 విణ. ఘనం = గట్టి, దిట్టమైన.
 ఘర్షించు సక. = రాపిడిపెట్టు; వి. ఘర్షణ =
 తగాదా, ఘర్షణం = రాపిడి, ఒరపిడి, ఘర్ష
 ణాలం = పాత్రం, నూరేరాయి.
 ఘాతించు సక. = చంపు; వి. హత్య = చంపుడు.
 ఘాతం = దెబ్బ, బాణం; హాననం = చంప
 టం, హంత(కుడు) = చంపేవాడు, హతి
 = కొట్టు, దెబ్బ, హతుడు = చావుకు గురియైన
 వాడు, మనసు చెడినవాడు, ఘాతినీ = చంపే
 (స్త్రీ), హంతకురాలు, హతకుడు = చచ్చిన
 వాడు (తిట్టుగా), ఘాతు కుడు = హంత
 కుడు, బాధకుడు.
 ఘీంకరించు సక. = (ఏనుగు) ఘీంకారం చేయు;
 వి. ఘీంకారం/ ఘీంకృతి = ఏనుగు అరుపు.
 ఘుర్షించు అక. = (పంది) గురగురలాడు; వి.
 ఘుర్షరం = గుర్రు, గురక.
 ఘూర్షిల్లు అక. = తలకిందులగు; మోగు, మోత
 పెట్టు; వి. ఘూర్షన(ం) = తిరుగుడు, మోత;
 విణ. ఘూర్షితం = తిరుగుపడు పడిన, మోగిన.
 ఘోషించు అక. = మోగు, మోతపుట్టు; వి.
 ఘోష = ఉరుము, కంచు, ఆవుల మంద,
 గొల్లవల్లె. ఘోషణ(ం) = చాటింపు. ఘోష
 వతి = వీణ.
 ఘ్రాణించు సక. = మూచూచు, వాసన చూచు; వి.
 ఘ్రాణ = ముక్క; విణ. ఘ్రాతం = వాసన
 చూపి నది. ఘ్రాణతర్పణం = సువాసనగల.

చ

చక్కజేయు సక. = బాగుచేయు, సవరించు; వి.

చక్కదనం = సౌందర్యం; విణ. చక్క = సుందరమైన, తిన్ననైన.

చక్కడచు సక. = నరుకు, ముళ్ళిలు చేయు; వి.

చక్కా = ముళ్ళి.

చక్కబడు అక. = సరిపడు, బాగుపడు; వి.

చక్కన = అందం. చక్కనయ్య = మన్నుడుడు.

చక్కబెట్టు సక. = బాగుచేయు, సరిపెట్టు, సరిచేయు, నాశనం చేయు.

చక్కాడు సక. = చంపు, నరుకు. చూ. చక్కడుచు

చక్కలిగింతలు పోవు అక. = గిలిగింతలు పొందు; వి. చంక/చక్కలి/చంకిలి = కక్షం, చేతులు మొండేనికి కలిసేతావు. చంకతాళి = చంకమూట. చక్కలిగింత/చక్కలిగిలి = గిలిగింత.

చంక్రమించు సక. = చాలు; వి. చంక్రమణం = చాటడం.

చంగలించు చూ. చెంగలించు/చంగున అన్య. = ఒక్కన.

చచ్చు అక. = మరణించు, చావుపొందు; వి. చావు = మరణం; విణ. చచ్చుడు = చచ్చన.

చంచలించు అక. = కదలు; వి. చంచలం = మెరుపు, గాలి, లక్ష్మి, చంచలుడు = బుద్ధి స్థిరత్వం లేనివాడు, నిలకడలేనివాడు.

చతులువడు అక. = మొళ్ళిపోవు, మొండివారు.

చట్టలుచీరు సక. = చంపు; వి. చట్ట = కవచం, చొక్కా, సైపూత.

చట్టలువాపు సక. = నాశనం చేయు. చూ. చట్టలు చీరు

చండించు అక. = తీవ్రంగా కోపించు; వి. చండి = కోపన, చంపే ఆదది, విపరీతప్రేమగల స్త్రీ, చండిమ = వాడిమి, చండుడు = కోపగాడు, యమ కింకరుడు, చండకం = పెద్దపులి; విణ. చండం = తీవ్రమైన.

చతికిలి/చదికలు/చతికలబడు అక. = కూలబడు, కూర్చుండు.

చదియు అక. = నలిగిపోవు; వి. చదియ = నలుగుడు, నలక.

చదివించు సక. (ప్ర. = చదువుచెప్పించు, చదువు నట్లుచేయు, బహుమతులను గొరించి చెప్పు/చెప్పించు; వి. చదివింపులు బహు. = బహు మతులు.

చదువు సక. (ప్ర. = చదియజేయు, చంపు.

చదుము సక. = గుడ్లు.

చదురడుచు అక. = పరిహాసమాడు; వి. చదురు = నేర్పు, ఆట, సభ.

చదువు సక. = నేర్పు, తెలియు, పఠించు; వి.

చదువరి = చదువు కొన్నవాడు, చదువు = విద్య, చదువులు = నేదాలు, చదువులయ్య = ఉపాధ్యాయుడు. చదువులపడతి = సరస్వతి, చదువుల పులుగు = చిలుక, చదువుల ముదుకడు/చదువుల వేల్పు = బ్రహ్మ.

చను అక. = వెళ్లు, పోవు, తగు, చాలు, సక. పొందు; వి. చనువాడు = చెల్లుబడి గలవాడు.

చనుదెంచు అక. = వచ్చు, పోవు; వి. చనుప = బిడారు.

చప్పటించు సక. = చప్పట్లు కొట్టు; వి. చప్పట = చరుపు, వాచిన వేళ్లు గల అరచేయి.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

చప్పబడు అక. = తగ్గిపోవు, మొత్తబడు; వి.

చప్పన = చప్పడనం.

చప్పరించు సక. = కొద్ది కొద్దిగా రుచిచూచు; వి.

చప్పరింత = చప్పరించటం.

చప్పుడించు అక. = చప్పుడు చేయు; వి. చప్పుడు

= ధ్వని, శబ్దం.

చప్పుడు చేయు అక. = మేళనాలాలు వాయించు

(తెలం).

చబుకు చేయు సక. = కొరడాతో కొట్టు; వి.

చబుకు = కొరడా.

చమురు సక. = రాయు, పూయు; వి. చమురు

= నూనె, తైలం.

చంపు సక. = చచ్చునట్లు చేయు, చావజేయు; వి.

చంపుడు గట్టు = వధ్యక్షలం.

చరచు సక. = అరచేతితో కొట్టు, తట్టు, ఆక్ర

మించు, తుడుచు; వి. చరపు = దెబ్బ, కప్పు.

చరించు అక. = తిరుగు, సక. చేయు; వి. చరణం

= నడవడి, తిరగటం, చరితం/చరిత్రం =

నడవడి, చరిత్ర = నడుస్తున్న విషయం, చరుడు

= గూఢచారి, అంగారకుడు; విణ. చరం =

క్షీరంగావి, కదిలే, చరిష్టువు = తిరిగే, కదిలే.

చర్చించు సక. = వాదం చేయు, విచారించు; వి.

చర్చ = చింత, విచారం, వాదం.

చర్లాటమాడు / చెర్లాటమాడు అక. చూ.

చరలాటమాడు.

చలపట్టు అక. = మచ్చరించు, కోపగించు; వి.

చలం/చలపకారం = మాతృర్యం, చల

మరి/చలపకారి/చలపాది = మాతృర్యం

కలవాడు.

చలపొడుచు చూ. చలపట్టు.

చలపొరు అక. = పట్టుదలతో పోరాడు.

చలముకొను చూ. చలపట్టు.

చలాయించు/చెలాయించు సక. = జరి

గించు; వి. చలాయంపు/చెలాయంపు =

జరపటం. చలామణి/చెలామణి/చెలా

మణి = వెల్లుబాటు, వాడుక.

చలించు అక. = కదలు; వి. చలనం = కదలిక;

విణ. చలితం = కదిలినది.

చలినాపు సక. = బుజ్జగించు

చలుపు ప్రే. = చేయు, రాటించు.

చలువచేయు సక. = ఉడికించు ఉతుకు; వి.

చలువ = ఉతికినగుడ్డ, చల్లదనం, చలిది/

చద్ది/చల్లి = చల్లని తిండి, చల్లదనం = శీత

లత, చల్లన = తైత్యం, చల్లదనం; విణ. చల్ల(ని)

= శీతలమైన.

చల్లపడు అక. = చల్లనగు.

చల్లసేయు సక. = చల్లబరచు.

చల్లారు అక. = చల్లబడు, తగ్గు.

చల్లు సక. = చిలకరించు; వి. జల్లు = వానపడటం.

చవిగొను సక. = రుచిచూడు; వి. చవి = రుచి.

చాగరకొట్టు సక. = చంపు, బాధించు; వి. చాగర

= నాశనం.

చాగరగొను సక. = కొట్టు, నరుకు.

చాగరలాడు సక. = నాశనం చేయు.

చాగిలు/చాగిల్లు/సాగిలు అక. = నేల మీద

వాలు; వి. చాగిలింత = నమస్కారం.

చాగు అక. = పాడుగు, పోవు, యిత్తించు; రూ.

సాగు వి. చాపు = పాడుగాటి గుడ్డ, వాచటం.

చాటించు సక. = తెలియ బడరను, చాటి చెప్పు;
 వి. చాటింపు = తప్పట వాయిచి చెప్పటం,
 తెలియ బరచటం, చాటువ = చాటింపు.
 చాటు చూ. చాటించు.
 చాటుపడు అక. = మరుగుపడు; వి. చాటు =
 మరుగు.
 చాతు సక. = ధరించు; విణ. చాతని/చాత్తని/
 సాతాని = (జాట్లు, జండెం) ధరించే.
 చాదు సక. = అరగదీయు; వి. చాదు = నల్లటి
 ద్రవం/ద్రవ్యం.
 చాపకట్టువడు అక. = చాపసరిచినట్లు పడిపోవు;
 వి. చాపకట్టు = చాపవంటి పరుపు. చాపట్టు
 = అప్పడం వంటి పిండివంట; విణ. చాపకట్టు
 = నేలబారు.
 చాపు ప్రే. = సాగదీయు; వి. చాపు = చాచటం,
 సాగదీత.
 చారు సక. = కల్లనూడ్చు.
 చాలించు ప్రే. = నిలుపు, ఆపు, శక్తినిచ్చు; వి.
 చాలిక = సామర్థ్యం, శక్తి.
 చాలు అక. = సరిపోవు, కావలసినంత అగు, భరించు;
 వి. చాలు/చాలుపు/చాలు= వరస, గీత,
 ధార. చాలుబడి/చాలిక = సామర్థ్యం.
 చాలువాడు = సమర్థుడు.
 చావజూచు సక. = చంపు; వి. చావు = మృతి.
 చికిత్సించు అక. = వైద్యం చేయు; వి. చికిత్స =
 వైద్యం, చికిత్సకుడు = వైద్యుడు.
 చికిలించు సక. = కళ్లు సగం మూస్తూ తెరుస్తూ
 చూచు; వి. చికిలింపు = కళ్లు మూస్తూ తెరుస్తూ
 చూసే చూపు.

చికిలు అక. = కొనరి కొనరి ఏడ్చు, ముద్దు ముద్దుగా
 ఏడ్చు.
 చికిలిచేయు సక. = తుడిచిబాగు చేయు; వి.
 చికిలికాడు = కత్తులు మొి నూరేవాడు.
 చిక్కు అక. = కృశించు, చిక్కిపోవు, తగులు,
 దొరుకు, మిగులు; వి. చిక్కు = మెలి, ఇబ్బంది.
 చిక్కుపడు అక. = ఇబ్బందిపడు, ఇరుకునపడు,
 సంకటపడు; వి. చిక్కుపాటు = సంకటం,
 ఇబ్బంది, ఇరుకు.
 చిక్కొట్టు సక. = ఛీయును, రోతపడు.
 చిగిరించు అక. = చిగురు తొడుగు, చిగుర్చు; రూ.
 ఇగిరించు విణ. చిగురు = తేత.
 చిగురుకొను చూ. చిగిరించు.
 చిగురుచు అక. రూ. చిగుర్చు = చిగిరించు, ఎర్ర
 నగు, ఎర్రబడు.
 చిగురొత్తు అక. = పుట్టు, మొలకెత్తు. చూ.
 చిగిరించు
 చించు ప్రే. = చినుగునట్లు చేయు, పేలికలు చేయు;
 వి. చినుగు = పేలిక.
 చిటుచిటుమను అక. = మండిపడు; వి. చిటుచిటు
 = మంట, మిడిసిపాటు.
 చిటుచిటులాడు చూ. చిటుచిటుమను.
 చిటికరించు అక. = చిటికవేయు; వి. చిటి
 కరింత. చిటిక = వేళ్లుకలిపి పుట్టించిన చప్పుడు.
 చిటుకను అక. రూ. చిటుక్కను, చిటుకరను
 = చిటుక్కనుని మోగు.
 చిట్టమిడుచు అక. = చిటికవేయు.
 చిట్టాడు అక. = తిరుగు, తాగు, సోకు, వ్యాపించు,
 తప్పటడుగులు వేయు, కదలు, ఆడు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

చిట్లు అక. = పగులు, కోపించు. రూ. చిటులు
చిడిముడిపడు అక. = తొలునడు; వి. చిడి
ముడి = తొలు, చిడిముడిపాటు = తొలు
పాటు.

చిత్తగించు అక. = మనుసుపెట్టి విను, దయతో
విను, సక. తలచు, ఆలోచించు; వి. చిత్తగించు
= దయతో వినటం.

చిత్రించు సక. = బొమ్మవేయు, నర్తించు; వి.
చిత్రం = బొమ్మ, పటం; విణ. చిత్రితం =
చిత్రించినది.

చిదియు అక. = నలిగిపోవు.

చిదుకు అక. = చిప్పిలు.

చిదుపు ప్రే. = చిదియు నట్లు వేయు..

చిదుము సక. = గిల్లు, కోయు, తుంచు, తెంపు
(తెలం.), వివరవేయు; వి. చిదుము = చిగురు.

చినుగు అక. = చిరిగిపోవు, చీలికలగు; వి. చిను
గులు బహు. = పీలికలు.

చినుకు అక. = కారు, కురియు, సక. కార్చు; వి.

చినుకు/చిన్కూ = వాన నీటిబిందువు, చిను
కుబూస = ముత్యం.

చింతించు అక. = దుఃఖపడు, ఆలోచించు; వి.

చింత = తలపు, ఆలోచన, విచారం, చింతన
= చాలా సార్లు తలచుకోవటం, చింతకుడు =

ఆలోచనపరుడు; విణ. చింతనీయం = ఆలో
చింపదగిన, చింతితం = ఆలోచించిన,

చింత్యం = ఆలోచింపదగిన.

చిందరగొను అక. = విజృంభించు; వి. చిందర

= విజృంభణ, తూటు, ముక్కి.

చిందరగొను అక. = ఆవేశమెత్తు.

చిందరవందర చేయు సక. = నడుకు, ముక్కిలు
వేయు; వి. చిందరవందర = తునక, తుంప,
గండర గోళం. విణ. చిందరవందర = గగ్గో
లయిన.

చిందరవోవు అక. = తూటుపడు.

చిందరసేయు సక. = భేదించు, చీల్చు. రూ.

చిందరలు చేయు

చిందాడు అక. = చిందులు తొక్కు; వి. చిందు

లాట = గంతులు, గెంతులు.

చిందిలిపడు అక. = సంభ్రమించు, తొందరపడు;

వి. చిందిలిపాటు = వేగిరిపాటు, తొందర
పాటు.

చిందిలు అక. = కదలు.

చిందు అక. = (నిట్లు) తొలకు, రాలు, వ్యాపించు,

సక. చెప్పుంచు; వి. చిందు = ఒకరకం ఆట; విణ.

చిందు = చెదరిన.

చిందుద్రొక్కు అక. = వాట్యం వేయు. రూ.

చిందులు దొక్కు

చిందువందుచేయు సక. = చెదరగొట్టు; విణ.

చిందువందు = చెదరిన.

చిన్నవోవు అక. = ముఖం ముడుచుకొని, ఫిన్నుడగు;

వి. చిన్నం = చాలా చిన్ననాణెం. చిన్నదం =

చిన్నపున్ను, బంగారు; విణ. చిన/చిన్న/

చిని/చిన్ని = తక్కువయిన, చక్కని, చిన్నరి/

చిన్నారి పాన్నారి = చక్కని.

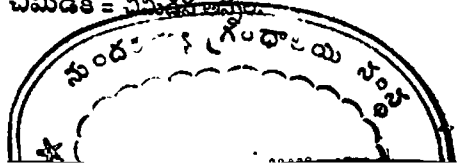
చిప్పిల్లు అక. = పైకి ఉటుకు. రూ. చిప్పిలు

చిబుకు సక. = చప్పురించు.

చిముటు సక. = కన్నగీలు, పైగవేయు.

చిముడు అక. = పాకంచెడు, ముద్ద గట్టు; వి.

చిమిడిక = చిమిడిక అన్నం

చిముడుచు సక. = చిముడునట్లు చేయు, ముద్ద గట్టించు.
 చింపు సక. = చినుగునట్లు చేయు; దూ. చించు
 నిణ. చింపి (రి) = చినిగిన, రేగిన.
 చిమ్మిరేగు అక. = రెచ్చిపోవు, విజృంభించు.
 చిమ్ము సక. = మీటు, వేయు, చల్లు; వి. చిమ్ముడు
 = చిమ్ముటం. చిమ్ములాట = ఒకరి మీద ఒకరు
 చల్లకుంటూ ఆడటం.
 చిమ్ములాడు సక. = వెదజల్లుతూ ఆడు; వి.
 చిమ్ములాట = చిమ్ముకొంటూ ఆడే ఆట.
 చిరచిరలాడు అక. = మండీపడు; వి. చిర చిర
 = మంట, కోసం, చిరాకు.
 చిరుగు అక. = చినిగిపోవు. దూ. చినుగు
 చిరుతలు కవియు అక. = మిరుమిట్లు గొను.
 చిరుము అక. = విజృంభించు.
 చిరలు వొడుచు అక. = వేగిరపడు; వి. చిర,
 చిరు = కోసం.
 చిరుమను అక. = బుసకొట్టు, కోపించు, గురు
 ప్రను; వి. చిరు = కోసం.
 చిరుము(రా)డు అక. = పెనగులాడు, సక.
 భేదించు.
 చిలికించు సక. = చల్లు. చూ. చిలుకరించు
 చిలి చిలిపోవు అక. = తొందరించు, నందడించు.
 చిలుకరించు / చిలుకించు / చిలకరించు =
 వి. చిలకరింపు, చిలుకరింపు = చల్లటం.
 చిలుకు అక. = చిందు, ప్రసరించు, మారు, సక.
 చల్లు; వి. చిలుకు = కొలికి, గొళ్ళం, కొక్కెం,
 ములికి.
 చిల్లులువోవు అక. = తూట్లుపడు; వి. చిల్లి,
 చిల్లు = రంధ్రం, తూటు.

చివుకు/చీకు అక. = తడిపి దుర్బలమగు, సారూస
 మగు; నిణ. చివుకు / చీకు = చీకిపోయిన.
 చివుక్కురుమను అక. = మనసుకు క్షణమగు,
 చివ్వ సక. = చెక్కు.
 చీకాకుపడు అక. = విసిగిపోవు, బలహీనపడు,
 ప్రమపడు; వి. చీకాకు / చీకాకు = కలత, నలత.
 చీకిలించు అక. దూ. చికిలించు చూ. = మిరు
 మిట్లుగొను; వి. చీకటి = వెలుతురు లేమి, చీకు
 = గుడ్డితనం, గుడ్డివాడు, చీకువాలు = చీకటి;
 నిణ. చీకటి = నల్లని, వెలుతురులేని, చీకు =
 గుడ్డి, నిస్సారమైన.
 చీకు సక. = చప్పరించు, ముద్దాడు; వి. చీకుడు
 = చప్పరింత.
 చీకురించు అక. దూ. చీకిలించు, చికిలించు.
 చీకొట్టు అక. = భీయను, ధిక్కరించు. దూ. చీకొట్టు
 చీదరగొను అక. = ఆవేశపడు, అనన్యాయం
 కొను, తూటుపడు; వి. చీదర = అనన్యాయం
 ప్రనూదం, తూటు.
 చీదరరేగు చూ. చీదరగొను.
 చీరదలువోవు చూ. చీదరగొను.
 చీదు సక. = (చీమిడి) బయటకు, వచ్చునట్లు
 చేయు.
 చీరు సక. = చీల్చు, పిలుచు, గీరు; వి. చీరిక =
 చీలిక. చీరుడు = చీల్చడం, పిలుపు.
 చీలుచు సక. = చీలునట్లు చేయు; దూ. చీల్చు వి.
 చీలిక = చీరిక.
 చుచ్చుకొట్టు అక. = దుఃఖంతో, బాధతో,
 చొచ్చుచొచ్చు అను; వి. చుచ్చు = దుఃఖ నూచక
 ధ్వని.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

చుట్టివచ్చు సక. = ప్రదక్షిణ చేయు, చుట్టుకొని వచ్చు.

చుట్టు సక. = చుట్టగాచేయు, తిరిగి వచ్చునట్లు చేయు; చి. చుట్టు = చుట్ట, కాలివేలి ఉంగరం, చుట్టుగైదువు = చక్రం, చుట్టుగొండ = చక్రవార పర్యతం.

చుట్టుకొను సక. = వెంబడివచ్చు, అన్ని వైపులా వచ్చు; చి. చుట్టుదల = చుట్టిరావటం.

చుట్టువారు చూ. చుట్టుకొను.

చుండు అక. = ఎండకు మాడు, వాడు.

చునాయించు సక. = (బట్టలు) మడతపెట్టు.

చుంబించు సక. = ముద్దుపెట్టుకొను; చి. చుంబనం = ముద్దు, చుంబకం = అయస్కాంతం, చుంబకుడు = కొద్దికొద్దిగా చాలా గ్రంథాలు చదివిన వాడు, నుదుర్ల పెట్టుకొనేవాడు, మోసకాడు.

చురచురవోవు అక. = మండు, తగలబడు; చి.

చురచుర = కాల్చు, మంట.

చురుపుచ్చు/చురుకొను సక. = కాల్చు, తగలబెట్టు.

చులుకజేయు సక. = తగ్గించు, అగౌరవించు, ఘోరికారము; చి. చుల్కిపాటు/చులుకపాటు/చుల్కన/చులుకన = లాపనం, సౌలభ్యం; చి. చుల్క/చులుక = తేలికగా, సులభంగా.

చూక్కురుపడు అక. = దుఃఖించు, శోకించు; చి. చూక్కురు = శోకం.

చూచు అక. = యత్నించు, సక. కనుగొను; చి.

చూడికి/చూడ్కి/చూపు = దృష్టి.

చూడు సక. = కాల్చు, కాలబెట్టు.

చూపట్టు అక. = కనిపించు; చి. చూపు = దృష్టి. చూపు ప్ర. = చూపించు; చి. చూపు = దృష్టి. చూడటం.

చూపెట్టు సక. = చూపించు, ఎదురుచూచు.

చూపోవు అక. = చూడగలుగు; చి. చూపోవమి = చూడలేమి, అసహనం.

చూరకొను సక. = కొల్లగొట్టు; చి. చూర = కొల్ల, దోపిడి. చూరకోలు = కొల్లగొట్టడం, చూర కారుడు = కొల్లగొట్టినవాడు, దోపిడికాడు.

చూరలాడు చూ. చూరాడు చూ. చూరకొను.

చూరవోవు అక. = కొల్లబోవు. చూ. చూరవోవు

చూర్చికరించు సక. = గుండకొట్టు, పాడుము చేయు; చి. చూర్చకం = పేలపిండి. చూర్చం = గంధస్పాడి, సున్నం, దుమ్ముపాడి.

చూలుకొను అక. = గర్భనతియగు; చి. చూలు = గర్భం, కడుపు.

చూలుపడు అక. = గర్భముగు, కడుపువచ్చు.

చెకపికలాడు సక. = తొందరపెట్టు.

చెక్కు సక. = చివ్వు, పాడుగు, చెక్కిలు చేయు; చి. చెక్కిడం = చెక్కిన వస్తువు.

చెంగగొట్టు సక. = ఓడించు.

చెంగలించు అక. = మించు, ప్రకాశించు, విజృంభించు, నవ్వు; చి. చెంగలించు = చెంగలించటం; చి. చెంగలి = దగ్గర, సమీపం.

చెంగు అక. = తొలగిపోవు, వెనుదీయు; చి. చెంగు = చెరగు. చెంగున అవ్వ. = వెంటనే, తొందరగా.

చెట్టువట్టు సక. = పెండ్లాడు; వి. చెట్టు = చేయి,
 చెట్టవట్టు = పెండ్లి.
 చెట్టుపడు అక. = మాన్చుడు, స్తంభించు.
 చెడనాడు అక. = తిట్టు; వి. చెడగరం =
 క్రూరత, క్రూరుడు, చెడిప/చెడిపె = వేళ్ళు.
 చెడుగు = దుర్మార్గుడు, క్రూరుడు, దుష్టు
 రాలు, అశుభకార్యం, చెడుగడు = దుష్టుడు;
 విణ. చెడు/చెడ్డ = కీడు, తప్పు. చెడుగు
 = క్రూరమయిన, అశుభ.
 చెడు అక. = కనబడ కుండు, కొల్లపోవు చూ.
 నశించు.
 చెండాడు సక. = నరుకు; వి. చెండు = బంతి.
 చెండుచెండాడు చూ. చెండాడు.
 చెదరు అక. = చెదిరిపోవు, కలతపడు; రూ. చెదర
 బడు వి. చెదరు = కలత, చెదరటం.
 చెదవట్టు అక. = పురుగులు పడు; రూ. చెదలు
 పట్టు వి. చెదలు, చెదరు = చెదపురుగు.
 చెనకు / చెనుకు సక. = ఎదిరించు, తాకు; వి.
 చెనకు = ఎదిరింపు, తాకుదల, గోటినొక్క.
 చెనయు సక. = ఎదిరించు, తాకు, సోలు.
 చెందు అక. = కలుగు, సక. సాండు.
 చెన్నటివోవు అక. = వ్యర్థమగు; విణ. చెనటి/
 చెన్నటి = కుత్సితమైన, వ్యర్థమైన, శూన్యమైన.
 చెప్పు సక. = వచించు; వి. చెప్పుడు మాట =
 ఒకరు చెప్పిన మాట, విన్నమాట.
 చెమటుపట్టు అక. = చెమటపోయు; వి. చెమటు,
 చెమ్మటు = స్వేదం, చెమరింపు.
 చెమటుపోయు చూ. చెమటుపట్టు.

చెమరించు అక. = చెమటపట్టు; రూ. చెమ్మరించు
 వి. చెమరు = చెమట, చెమరుబోతు =
 ఎక్కువగా చెమట పట్టేవాడు, చెమ్మ/తేమ =
 తడి.
 చెమరుచు అక. = చెమరించు రూ. చెమర్చు
 చెమ్మగిల్లు అక. = తడియు, చెమర్చు; వి. చెమ్మ
 = తడి. చెమరు/చెమటు/చెమ్మటు = స్వేదం.
 చెమ్మరించు చూ. చెమరించు.
 చెరగుమాయు అక. = బహిష్కరు; వి. చెరగు
 = అంచు, కొంగు దిక్కు.
 చెరగొను సక. = చెరపట్టు, బంధించు; వి. చెర
 = కాలాగారం, నిర్బంధం.
 చెరచు సక. = చెడగొట్టు, సోగొట్టు; వి. చెరవు/
 చెరువు = చెడు, చెడటం.
 చెరచెరలాడు చూ. చిరచిరలాడు.
 చెరపట్టు సక. = నిర్బంధించు.
 చెరపోవు అక. = నిర్బంధం వల్ల పట్టువడు.
 చెరవడు చూ. చెరపోవు.
 చెరుచు ప్రే. = చెడగొట్టు; వి. చెరుపు = కీడు.
 చెరుపరి = నాశకుడు.
 చెరుము సక. = రాచు.
 చెలగు అక. = ఉత్సాహించు, శబ్దించు, సంతోషించు,
 ఒప్పు, ప్రకాశించు, బొబ్బరించు, వికసించు, నశ
 ఖండించు, నరుకు. చెలవు (చూ).
 చెలరేగు అక. = పేద్రేగు, బాగా విజృంభించు.
 చెలవు సక. రూ. చెలగు చూ.
 చెల్లు అక. = అయిపోవు, గడిచిపోవు, కొనసాగు,
 చేరు, చచ్చు, తగు, సాధ్యమగు; వి. చెల్లుబడి =
 అధి కారం; విణ. చెల్లు = చేరిన, బాకీ తీర్చిన,
 చెల్లుబడి = సిద్ధిపొందిన.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

చెవుడుపడు / చెవుడ్చుడు అక. = చెవుడు వచ్చు;

వి. చెవుడు = వినబడమి. చెవుడు పాటు = చెవిటితనం.

చేకురు అక. = దొరుకు, లభించు, సిద్ధించు. రూ.

చేకూడు / చేకూరు

చేకొను సక. = తీసుకొను, గ్రహించు, ఆదరించు, జయించు.

చేడ్చుడు అక. = బాధపడు; రూ. కీడ్చుడు / కీడ్చుడు వి. చేడ్చాటు / కీడ్చాటు = బాధ, కష్టం.

చేతపులు అక. = దొరుకు, నష్టంవచ్చు.

చేదు అక. = (నీళ్లుమొ) తోడు, పైకిలాగు; వి.

చేద = చేదలానికి వాడే పాత్ర, చేత్రాడు / చాంతాడు = చేదలానికి వాడే తాడు.

చేపట్టు సక. = తీసుకొను, గ్రహించు, అవలంబించు, పెండ్లాడు; వి. చేపట్టు = ఆధారం, అనుగ్రహం, స్థానం.

చేపడు అక. = చిక్క, దొరుకు.

చేపు అక. = (పాలు)బయటికి తెచ్చు; వి. చేపుడు = చేపటం.

చేమోడుచు అక. = నమస్కరించు, మొక్క; వి.

చేమోడుపు / చేమోడుపు = నమస్కారం.

చేయు సక. = ఒనర్చు, కావించు, నిర్వహించు; వి.

చే/చేయి/కేలు/కై/కయి = హస్తం, చేత = పని. చేతకాడు = క్రియాపరుడు. చేతరికం = కీడు. చే(యి)దోడు = సహాయకుడు, సహాయకు రాలు.

చేరు అక. = ఒరుగు, వాలు, దగ్గరకు వచ్చు, పక.

పొందు; వి. చేరు = దగ్గర, దండ, తాడు, గాలుసు. చేరుగడ = దగ్గర, దిక్క, శరణం,

చేరిక = కూడిక, సమీపం, చేరుగొండి =

వలచి, వచ్చిన భార్య, చేర్చుక్క / చేరుచుక్క

= పాపటబొట్టు, చేరుబడి / చేరుపు / చేర్చు

= సమీపం, దగ్గర, చేర్చు / చేరువ = సమీపం,

సమాహం, సేన, చేరువకాడు = సేనాధిపతి,

కావలివాడు; విణ. చేరుగొండి = దగ్గరకు వచ్చిన,

చెడ్డ.

చేవిచ్చు అక. = నమస్కరించు; వి. చేవిప్పు =

నమస్కారం.

చేష్టించు అక. = (పిచ్చు) పనిచేయు వ్యాపారం

చేయు; వి. చేష్ట = పని, వ్యాపారం, చేష్టితం =

పని, గతి.

చొక్కిడు సక. = మోసపుచ్చు; వి. చొక్కు =

పారవశ్యం, మూర్ఖ, మోహం, చొక్కునీరు =

కల్లు, మద్యం, చొక్కుచొడి = మత్తు మందు;

విణ. చొక్కు = ఉండిన.

చొక్కిళ్లువోపు అక. = సొట్టపడు.

చొక్కు అక. = పరవశించు. రూ. సొక్కు చూ.

చొక్కిడు

చొక్కుపెట్టు సక. = సొక్కిజేయు, చొక్కించు.

చొచ్చిల్లు అక. = చొచ్చుకొని పోవు, చొరబడు,

ప్రవేశించు. రూ. చొచ్చిలు

చొచ్చు అక. = చొరబడు, ప్రవేశించు.

చొత్తించు అక. = ప్రవేశించు.

చొనుపు సక. = ప్రవేశపెట్టు, గుచ్చు, దూర్చు. రూ.

చొన్ను

చొప్పుడు అక. = సరిపడు, కలుగు, దొరుకు; వి.

చొప్పు = జూడ, తారె, విధం.

జి

చొప్పరించు ప్ర. = చొప్పుడుసల్లు చేయు, కలిగించు.
 చొప్పించు ప్ర. = చొరజేయు, చొనుపు.
 చొప్పిల్లు అక. = చొప్పుడు చూ. తగు.
 చొరబడు అక. = ప్రవేశించు, చొప్పు; వి. చొరవ
 = ప్రవేశం, నేర్పు, నూత్నబుద్ధి, చొరవకత్తి,
 చొర వకత్తి = చొరవగల (స్త్రీ), చొరవకాడు
 = చొరవగల వాడు; విణ. చొరపోత = ఎడ
 తెగని, నిరంతరం.

చొరబారు అక. = చూ. చొరబడు
 చొలయు అక. = మూర్ఖపోపు, సాక్క, వెను
 దీయు, విముఖుడు, విరుదుడు; విణ. సొలుపు
 = సాక్క మూర్ఖ.
 చొప్పు సక. = కలచు, తోలు, తరుము; వి. చొప్పు/
 చొప్పుడు = కలత, చొప్పుడుకత్తి/ చొప్పుడు
 తోల = (గొడ్డుమొ) తోలడానికి వాడే ములు
 గర్ర.
 చొకసేయు సక. = తక్కవచేయు; రూ. చవుక
 చేయు విణ. చవక/ చొక = తక్కవ, అగ్గడ.
 చొకళించు అక. = బాధించు, నాలుగు కాళ్ళ
 ఎత్తిదాటు/ దూకు, కదలాడు; రూ. చవుక
 లించు వి. చవుకళింత/ చొకళింత/ చవుక
 లింపు/ చొకళింపు = కదలిక, దాటు, దూకు,
 గెంతు.

చ

చేదించు సక. = నరుకు, తుంచు; వి. చేత్ర =
 నరకేవాడు, చేదనం = నరకటం, చేదం, చేదం
 = ముక్క, తునక, నరుకుడు, భిన్నాంకాల్లో
 కింది సంఖ్య; విణ. చేత్రవ్యం = నరకదగిన,
 చేదితం = నరికిన, నరుకు వడిన, చేదితవ్యం/
 చేద్యం = నరక దగిన.

జిక్కించు అక. = కట్టుబడు, బద్దనడు. రూ.
 దక్కించు
 జగడమాడు అక. = పోట్లాడు, కలహించు; వి.
 జగడం = పోట్లాట, యుద్ధం, జగడగొండి/
 జగడాలమారి = పోట్లాటల మారి.
 జగడించు అక. = జగడమాడు.
 జంకించు సక. = బెదిరించు; వి. జంకు = బెదురు,
 భయం.
 జంకెయొనర్చు సక. = బెదిరించు. చూ. జంకు
 జంగగొను అక. = దూకు, సక. దాటు; వి. జంగ
 = పిక్క, దాట, గంతు. జంగనడక/ జంగ
 నడపు = కాలుచాచినడవటం.
 జజ్జుకొను అక. = బలహీనుడు; వి. జజ్జు = దుర్బ
 లత; విణ. జజ్జు = చినిగిన.
 జట్టికొను అక. = వెలకుకొను. చూ. జట్టియిచ్చు
 జట్టియిచ్చు సక. = కొను, అమ్ము; రూ. జట్టి
 యిడు వి. జట్టి = వెల, అమ్మకం. జట్టి
 కత్తియ/ జట్టికత్తి = వ్యాపారిణి, జట్టికాడు
 = వ్యాపారి.
 జడకట్టు అక. = జడవేసుకొను; వి. జడ =
 వెంట్రుకల అల్లిక. జడకట్టు = కొప్పు.
 జడగొను చూ. జడకట్టు.
 జడనుపడు అక. = మందగించు, ఆలస్యమగు; వి.
 జడను = జాడ్యం, ఆలస్యం.
 జడిగొను అక. = ఎడతెగకుండు, ఎక్కవగు; వి.
 జడి = బాధ, నాన; విణ. జడి = ఎడతెగని.
 జడిపించు ప్ర. = జడియునట్లుచేయు; రూ. దడి
 పించు వి. జడుపు/ దడుపు = భయం,
 బెదురు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

జడీయు అక. = భయపడు, వనించు, తొలగు, మోగు, వర్షించు, సక. వెట్టు, ఆపు, నివారించు; రూ. దడీయు వి. జడుపు, దడుపు = బెట్టు దురు, భయం.

జడ్డువడు అక. = మొట్టుబారు; వి. జడ్డు = జాడ్యం, తగులం, బాధ్యత, కోలి, జడ్డుతనం = తగులం, బాధ్యత.

జంటపడు సక. = వెంటబడు; రూ. జమటుపడు వి. జంట = జత; నిణ. జంట = వెంటడి, దగ్గర.

జంటు చూ. జంటుపడు.

జతనపడు అక. = యత్నించు; వి. జతను/ జతనం = యత్నం; నిణ. జతను/ జతనం = పదిలం.

జతపడు అక. = తటస్థపడు, సరిపడు, సిద్ధించు, నెరవేరు; వి. జత = జంట, సౌలిక.

జంతపట్టు అక. = పైరునడుముడున్ను.

జన్నియపట్టు సక. = బలికోసం సిద్ధం చేసి ఉంచు; వి. జన్నియ/ జన్నె = ప్రతం, అచ్చబోసి వదిలిన ఆంబోతు.

జన్మించు అక. = పుట్టు; వి. జననం/ జన్మ = పుట్టుక. జన్మి = జంతువు, పుట్టుక గలది.

జపించు అక. = జపం చేయు; వి. జపం = వేదాలను/ మంత్రాలను పదే పదే చదవటం; వి. జప్యం = మంత్రం; నిణ. జప్యం = జపించ దగిన.

జబ్బువడు అక. = రోగం వచ్చు, మంచంపట్టు, మందగించు, మెత్తబడు; వి. జబ్బు = రోగం, బల హీనత.

జమలించు సక. = రెచ్చించు, రెట్టించుచేయు; వి. జమలిక/ జమలిగ = రెండువైపులా నాయించు దగిన వాద్యం; నిణ. జమలి/ జమిలి = జంట, కోడు.

జమాయించు సక. = జనుచేయు, కూడబెట్టు, అడంబరం చూపు; వి. జమ = చేరిక, కూడిక.

జయించు సక. = గెలుచు; వి. జయం = గెలుపు.

జయనం = గెలవటం, జయ్యం = గెలవటానికి వీలయిన.

జరగు అక. = పాకు, ఉండు, దాటు, దూకు, సోపు, గడచు; వి. జరగు = పాకుడు, పాకటం.

జలకమాడు అక. = స్నానంచేయు; వి. జలకం = నీరు స్నానం.

జలగడుచు సక. = నీళ్లలో కలిపి గాలించు; వి. జలగం = జలగడుగు పనివాడు, స్వర్ణకారుడు.

జలదరించు అక. = వణకు, కంపించు; వి. జలధరం = వణకు, కంపం.

జలపరించు అక. = చూ. జలదరించు; వి. జలపరింత = వణుకు, కంపం.

జల్లను అక. = భయాదులతో చెముట పట్టు, భయపడు; రూ. జల్లుమను; వి. జల్లు = నానకు చెదిరిన నీటి తుంపర, ఉమ్మితుప్పర.

జల్లించు అక. = కారు. సక. = జల్లెడలో చెరగు/ తిప్పు, రోపాలు బయట పెట్టు; వి. జల్లెడ = జల్లించే విల్లుల పల్లెం. జల్లి = కుచ్చు, వల, అబద్ధం.

జవజవలాడు అక. = ఊగులాడు, నిస్సత్తువగా ఉండు; వి. జవజవ = వణుకు, ఊగులాట.

జవదాటు సక. = మేర మీరు, అతిక్రమించు.

జవ్వాడు అక. = కదలు, కుదులు, ఊగు.

జళిపించు సక. = భయపెట్టు, ఆడించు, కదిలించు; వి. జళిపింత = దడుపు, బెదురు.

జాడా చేయు సక. = నాశనం చేయు, పూర్తి చేయు.

జాడా అవ్య. = సమూలం.

జాజువారు అక. = ఎర్రబడు; వి. జాజు = ఎరువు.

జాజుమట్టి = ఎర్రమట్టి; విణ. జాజు = ఎర్రని.

జాడించు సక. = ఉతుకు, విడిలించు, గట్టిగా తిట్టు, నిగ్గదీయు; వి. జాడింపు = ఉతకటం, విడిలించటం, నిగ్గదీయటం.

జాదుకొను అక. = వ్యాపించు, నిండు.

జారీచేయు సక. = విడుదల చేయు; వి. జారీ = విడుదల.

జారు లక. = కిందికి దిగు, జరుగు, వదులు, పరుగెత్తు, కారు; వి. జారు/జారుడు = ప్రావం. జారుపాటు = పారపాటు, స్థలిత్యం, జారుపు = కొండ చరియ, దిగుడు; విణ. జారు/జారుడు = వదిలే, వారే, కిందపడే, ఉండిపోయే.

జారువారు అక. = జారిపోవు. చూ. జారు జారు సక. = వదలి పెట్టు, జారునట్లు చేయు. రూ. జారుచు చూ. జారు

జాలిగొను అక. = దుఃఖపడు, విచారపడు; వి. జాలి = మనోబాధ, దుఃఖం, విచారం, దయ.

జాలిబడు అక. = దుఃఖపడు.

జాలిబెట్టు సక. = దుఃఖపెట్టు.

జాలుకొను అక. = ప్రవహించు; వి. జాలువు, జాలు = ప్రవాహం, ఏరు.

జితపడు అక. = అనుకూలపడు, వాడుకపడు, స్థిరపడు; విణ. జితం = స్థిరమైన

జిత్తించు అక. = కలిసిపోవు, జీర్ణమగు. చూ. జితపడు

జిమ్ము అక. = బయటికి చెమ్ము. రూ. చిమ్ము

జిరకొట్టు అక. = గిర్రున తిరుగు; రూ. గిరకొట్టు వి. జిర/జిర = గుండ్రం; విణ. జిరజిర = గిర్రున.

జిల్లుమను అక. = చాలా చల్లగా ఉండు.

జివ్వమను అక. = లాగినట్లునిపించు, ఉద్రేకం పుట్టు.

జీబుకొను అక. = దట్టమగు; వి. జీబు = కట్టు కోక, పీచు, సాంద్రత; విణ. జీబు = దట్టమైన.

జీరాడు అక. = నేలపై పోరు, నేలకు తగులు; రూ. జీరుకాడు

జీరు (కాడు) అక. చూ. జీరాడు = నేలకు తగులు, సక. = గీరు, గీకు; వి. జీరుకు = జరుగుడు, జారుడు. జీరుకుబండ = జారుడు బండ; విణ. జీరుకు = జరిగే, జారే.

జీరులాడు చూ. జీరాడు.

జీరువారు అక. = జరుగు, తొలగు, వ్యాపించు.

జీర్ణించు అక. = అరిగిపోవు; వి. జీర్ణం = అరిగినది, చినిగినది, పాతది, జీర్ణుడు = మునలివాడు,

జీవించు అక. = బతుకు; వి. జీవం = ప్రాణం, ప్రాణి, తత్వం, బతుకు తెరువు, జీవకుడు = ప్రాణి, జీవించేవాడు, వర్షవ్యాపారి, ఉద్యోగి, పిసినిగొట్టు, సాములవాడు. జీవగర్ర = ప్రాణాధారం, జీవదుడు = వైద్యుడు, శత్రువు. జీవనం/జీవిక = బతుకు తెరువు. జీవుడు/జీవి = ప్రాణి, జీవితం = ప్రాణం, బతుకు, జీతం.

జాజుకొను అక. = గుబురుకొను, దట్టమగు; వి. జాజు = గుబురు.

జాడుగు అక. = భయంతో ముడుచుకొనిపోవు, వెనుదీయు, దాక్కొను.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

జూమాయించు సక. = లాగిపట్టు.
 జూరు సక. = పీల్చు; వి. జూరు = పీల్చు.
 జూవ్వరించు అక. = విజృంభించు.
 జూకీంచు అక. = తత్తరపడు; వి. జూక = తత్తరం,
 తత్తర పాటు.
 జూటూడు సక. = మోసగించు; వి. జూటు /
 జూటు దనం = మోసం.
 జృంభించు అక. = ఆవలించు, విజృంభించు; వి.
 జృంభ / జృంభణ = ఆవలించు, ఒళ్లు విరుపు,
 వికాసం, జృంభితం = ఆవలించు; విణ. జృంభి
 తం = పెరిగిన, వికసించిన.
 జేగురించు అక. = ఎర్రబడు; వి. జేగురు /
 జేవురు = ఎరువు; విణ. జేగురు / జేవురు =
 ఎర్రని.
 జేపెట్టు సక. = దీవించు.
 జేవురించు చూ. జేగురించు.
 జోకచేయు సక. = సంపాదించు, సిద్ధంచేయు, వి.
 జోక = సోలిక, బాగు, జత, నిధం, ఉత్సాహం,
 మొత్తం, స్వరూపం; విణ. జోక = నమానమైన,
 అధీ నమైన, యుక్తమైన.
 జోకపడు అక. = జతపడు.
 జోక్కు అక. = తూకం వేయు, సక. తిట్టు; వి.
 జోక్కు = తిట్టు, తిట్టడం.
 జోక్కొట్టు సక. = నిద్రపుచ్చుటానికి మెల్లగా తట్టు.
 జోడగించు సక. = నడిపించు; వి. జోడన =
 (గుర్రం) నడక.
 జోడించు సక. = జతచేయు, జతకలుపు, చేర్చు;
 వి. జోడింపు = కలవటం.
 జొరు సక. = కొట్టు, చేతులతో కుప్పవేసి యెత్తు.
 చూ. జవురు

జ్వలించు అక. = మండు, ప్రకాశించు; వి. జ్వల
 నం = మంట, నిప్పు, జ్వాల = మంట; విణ.
 జ్వలితం = మండిన, వెలిగే.

ఝ

ఝంకరించు అక. = జమ్ముని రొదపెట్టు; వి.
 ఝంకారం / ఝంకృతి = తుమ్మెదల రొద.

ట

టంకరించు సక. = టమ్ముని నారమోగించు; వి.
 టంకృతి / టంకారం = వింటినారి మోత.
 టలాయించు అక. = పనిమాని తిరుగు, తప్పుకొని
 తిరుగు; చూ. తలాయించు; వి. టలాయింపు /
 తలాయింపు = పనిమాని తిరగటం, తప్పుకొని
 తిరగటం.

టూకీంచు సక. = సంగ్రహించు, క్లుప్తపరుచు; వి.
 టూకీ = సంగ్రహం, క్లుప్తి

ఠ

ఠలాయించు చూ. టలాయిచు.
 ఠవణించు ప్రే. = చేయు, కావించు.
 ఠవణిల్లు అక. = జరుగు, ప్రవర్తిల్లు, ఒప్పు.

డ

డక్కు రూ. దక్కు చూ.
 డక్కొను రూ. దక్కొను చూ.
 డగ్గరించు రూ. దగ్గరించు చూ.
 డగ్గరు రూ. దగ్గరు చూ.
 డగ్గు రూ. దగ్గు చూ.
 డంగు రూ. దంగు చూ.
 డమ్మను / ధమ్మను అక. = పచ్చు.

డయ్య అక. = బలహీనవడు, అలసటపొందు, విక్రిపోవు.

డాకొను రూ. డాకొను (చూ.)

డాగు రూ. డాగు (చూ.)

డాగురించు ప్ర. = దావిపెట్టు, మోసగించు; రూ.

డాగురించు వి. డాగురింత/డాగురింత = దాగుడు మూత, దాసరికం.

డాచు రూ. డాచు. (చూ.)

డాపలించు అక. = ప్రదక్షిణం చేయు; వి. డాపల = ఎడమ భాగం; నిణ. డాపల = ఎడమ.

డాపు రూ. డాపు (చూ.)

డాయు రూ. డాయు (చూ.)

డాలించు సక. = దాలు వట్టుకొను; వి. డాలు = కాంతి, చిత్తిం, కత్తి రెబ్బ కామకూనే సరికరం.

డాలుకాడు = దాలు వట్టినవాడు, డాలువారు = దాలు, చిత్తిం.

డిగద్రావు అక. = దిగు. రూ. దిగద్రావు

డిగద్రావు సక. = దిగు, విడుచు, వదలు.

డిగనాడు రూ. దిగనాడు (చూ.)

డిగనురుకు రూ. దిగనురుకు

డిగబడు రూ. దిగబడు (చూ.)

డిగు రూ. దిగు (చూ.)

డిగద్రావు రూ. దిగద్రావు (చూ.)

డిగదాటు చూ. దిగనురుకు (చూ.)

డిగనాడు రూ. దిగనాడు (చూ.)

డిగనురుకు చూ. దిగనురుకు (చూ.)

డిగ్గు రూ. దిగు, దిగు (చూ.)

డిగ్గువడు అక. = తక్కువవడు, నీవవడు.

డింకవేయు చూ. డింకాకొట్టు.

డింకాకొట్టు అక. = చచ్చు, డింకవేయు చూ.

డింకు అక. = చచ్చు.

డించు రూ. దించు (చూ.)

డిందు అక. = అణగిపోవు, ఇంకిపోవు, కుంగిపోవు, వాలిపోవు.

డిందుపడు అక. = అణగిపోవు, తగ్గిపోవు, శమించు, సమాధానవడు; వి. డిందుపాటు = ఉపశాంతి.

డింపు రూ. దింపు (చూ.)

డిల్లపడు అక. = భయాదులతో దిగులువడు, బలహీనవడు; వి. డిల్లపాటు = ధీలాపడటం; నిణ. డిల్లం = బలహీనమైన.

డిల్లపోవు చూ. డిల్లపడు

డికొను అక. = ప్రోత్సాహపడు, కవియు; వి. డీకోలు = డీకొట్టడం.

డిలించు ప్ర. = సడలించు; వి. డీలు/దీలు = ధీలా; నిణ. డీలు/దీలు = బలహీనమైన

డిలుపడు అక. = డిల్లవడు; వి. డీలుపాటు.

డుక్కు అక. = ముగుసువడు.

డుంతు అక. = తగ్గు, తగ్గిపోవు.

డుయ్యు రూ. దుయ్యు (చూ.)

డులుచు ప్ర. = దుష్టచేయు చూ. దుష్టు.

డుల్లు అక. = రాలివడు, ఊడిపోవు.

డూయు రూ. దూయు (చూ.)

డెక్కు సక. = అడ్డగించు, ఆపు.

డెక్కొను అక. = నెలకొను, నిలబడు.

డెప్పరించు అక. = అసాధ్యమగు; వి. దెప్పరం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

దెప్పురం = ఆనడ; విణ. దెప్పురం/దెప్పురం
= అసాధ్యం, దుర్లభం, దుస్సహం.

దెప్పు రూ. దెప్పు (చూ.)

దేకు రూ. దేకు (చూ.)

డొకారంచొచ్చు అక. = తోబడు, తోనగు; వి.

డొకారం = తోను, తోవలిభాగం.

డొక్క అక. = ముదిసిపోవు, ముదురెక్క; విణ.

డొక్క = ముదిసిన, ముసలి అయిన.

డొంకు అక. = ఇంకు, ఎండు, అడగు; వి. డొంకు

= వంకర, డొంతెన = వంపు ములికి గల ఈటె.

డొంగు రూ. దొంగు (చూ.)

డొలుచు ప్రే. = చొల్లజేయు. రూ. దొలుచు

డొల్లు రూ. దొడ్లు (చూ.)

డోకు రూ. దోకు (చూ.)

డోగియాడు అక. = దోగాడు రూ. డోగాడు

డోగు రూ. దోగు (చూ.)

త

తకసికలాడు అక. = అటూ ఇటూ కదలు.

తక్క అక. = తప్పు, ఒక్క చూపు, నక. విడుచు,

ఒక్క చేయు; రూ. టక్క వి. తక్క =

మిగులు. టక్క = మోసం, ఒక్కరితనం,

తక్కరి(కాడు) / టక్కరి(కాడు) =

మోసం చేసేవ్వకీ, తక్క లాడు/టక్క

లాడు = మోసగాడు, తక్క లాడి/టక్క

లాడి = మోసకత్తె, టక్కబా జీతనం =

మోసం. తక్కడు = తక్కటం, తప్పటం.

తక్కరి/తక్కిడి(కాడు) = మోసగాడు.

తక్కవ(పాటు) = కొరత, తక్కవ దనం;

విణ. తక్క = ఇతరమైన.

తక్కవపడు అక. = కొరతపడు. చూ. తక్క

తక్కోను అక. = పూనుకొను, ప్రయత్నించు.

తగు అక. = యుక్తమగు, సరిపడు; వి. తగవు =

తగినది, న్యాయం, ధర్మం, డబ్బు మొ. వాటి

కోసం జగడం. తగవరి = తీర్చరి, న్యాయాధి

పతి. తగవు గోరి = సంధి చేసేవాడు; విణ.

తగవు = తగిన, యుక్తమైన.

తగులగట్టు నక. = తగిలించు. చూ. తగులు

తగులబడు అక. = ఊడు, దృఢమగు. రూ. తగుల

బడు/తవులబడు/తేలబడు చూ. తగులు

తగులబెట్టు నక. = కాల్చు, ముట్టించు, చెడగొట్టు.

రూ. తగలబెట్టు

తగులు అక. = చిక్క, పట్టు, తాకు, తగులుకొను,

అంటు, సాసగు, నక. వెంబడించు; రూ. తాలు

వి. తగులు = ఆసక్తి, అభిలాష. తగులం =

ఆసక్తి, అడ్డపాటు, తగులాటం = సంబంధం,

తగులాట కత్తె = తగులాటం కల స్త్రీ.

తగులుడు/తగులు కోలు = తగులం.

తగులుకొను అక. = రగులుకొను, అంటుకొను,

నక. ప్రేమించు, వెంటబడు; రూ. తాలుకొను/

తవులుకొను వి. తగులుకోలు/తగులు

దల, తగులుడు = తగులం, తగులుబడి =

పట్టుబడి. తగులుగొండి = వెంటబడే ఆడది.

తగులుచు ప్రే. రూ. తగుల్చు/తవుల్చు/

తాలు చూ. తగులు.

తగులువడు అక. = పట్టువడు, చిక్కదొరుకు; వి.

తగులువాటు = పట్టుబడటం. రూ. తవులు

వడు/తాలువడు చూ. తగులు

తగ్గు అక. = తక్కవమగు, తెగవడు; వి. తగ్గు/తగ్గు

దల = తక్కవ, క్షయం.

తచ్చనలాడు అక. = పరిహసించు, వెళ్ళిరించు,
వి. తచ్చన = మోసం, పరిహాసం.

తచ్చన సేయు నక. = వెళ్ళిరించు, పరిహాస
మాడు.

తటకాపడు అక. = చేష్టలుడుగు, సోష్ట్రముగు;
వి. తటకా = సోష్ట్రత, తటకాపాటు =
సోష్ట్రడ వటం.

తటమఠించు నక. = మోస పుచ్చు, కలతపెట్టు;
రూ. తటవఠించు వి. తటవఠ / తటమఠ
= మోసం; విణ. తటవఠ / తటమఠ = మోసం
గల, కలత పడిన.

తటస్థించు అక. = అగు, జరుగు, సమీపించు; వి.
తటం / తఠి = ఒడ్డు, ప్రదేశం, వరిముడి, కొండ
చరియ. తటస్థుడు = సకపాతం లేనివాడు,
సుధ్య స్థుడు, న్యాయస్థుడు; విణ. తటస్థం =
అటూ ఇటూకాని, ఒడ్డున ఉన్న, దగ్గరలో ఉన్న,
జరిగిన.

తటాయించు నక. = ఆపు, అడ్డగించు; వి. తటా
యింపు.

తట్టిగిల్లు అక. = తట్టలాగా ఉపయోగపడు; వి. తట్టి
= బుట్టి, గంప, తఱుకు.

తట్టాడు నక. = అడుగెత్తేయు; వి. తట్టా = సక్కి,
పాల్వం

తట్టు అక. = తోచు, కలుగు, నక. మెల్లగా కొట్టు,
చరమ; వి. తట్టు = సక్కి, ఒడ్డు. తట్టువునుగు
= మంచి పునుగు.

తట్టుముట్టాడు నక. = చుట్టుముట్టు, చుట్టు
కొను.

తట్టువడు అక. బాధపడు.

తడబడు అక. = తొట్రుపడు, చలించు; వి. తడ
బాటు = తొట్రుపాటు, కదలిక, వ్యత్యాసం.

తడకట్టు నక. = అడ్డగించు; వి. తడకట్టు = అడ్డ
గింత.

తడయు అక. = ఆలసించు.

తడవు అక. = పాకు, దోగాడు, నక. నిమ్మరు,
వెతుకు, ప్రస్తావించు, విచారించు, రషించు; వి.
తడవు = ఆలస్యం, చాలాకాలం, తడవుడు
= వెతకటం.

తడియు అక. = తడిసిపోవు; వి. తడి = తేమ,
నీరు; విణ. తడి = తేమగల, తడిసిన.

తడుపు నక. (సీ. = తడియు నట్లు చేయు; వి.
తడుపు = గోచి, చిన్న గుడ్డ. తడుపుదాలుపు
= బ్రహ్మచారి.

తడుము అక. = ఆలోచించు, నక. నిమ్మరు;

తండు నక. = (రావలసినసాము) అడుగు.

తత్తరపడు అక. = తొట్రుపడు, తొందరపడు; వి.
తత్తరపాటు = తొందర, తొట్రుపాటు.

తత్తరించు అక. = సంభ్రమించు, చలించు. రూ.
తత్తరిల్లు.

తత్తరిల్లు అక. = తొట్రుపడు, తొందరపడు. రూ.
తత్తరిలు, తత్తరించు.

తనరారు అక. = ఎక్కవ అగు, ఎత్రగు, మించు;
వి. తనరుపు / తనర్పు = పొడుగు, అతిశయం.

తనరు అక. = అతిశయించు, ఒప్పు, విజృంభించు;
వి. తనరుపు, తనర్పు = అతిశయం, పొడుగు.

తనియు అక. = తృప్తిపడు; వి. తనివి / తనివు
= తృప్తి.

తనివోవు అక. = తృప్తిపడు; వి. తనివి. చూ.
తనియు

తనుకు అక. = కలుగు, వెలుగు, మండు, తపించు;
వి. తనుకు = తానం, వేడి.

తెలుగు భాషా న్యరూపం

తనువడు అక. = చల్లబడు; వి. తనుపు = తనివి, త్రస్త్రీ, చల్లదనం, తడి.

తన్ను సక. = కాలిత్ కొట్టు, తాకు; వి. తన్ను = కాలిదెబ్బ.

తన్నులాడు అక. = కొట్లాడు, క్లాగ్ తో తన్నుకొను; వి. తన్నులాటు = కొట్లాటు, కాలిదెబ్బ.

తపించు అక. = తాపం పొందు, తపస్సు చేయు; వి.

తబం/తపం = వేసని, తపస్సు/తపస్య =

వ్రత చర్య. తబిసి/తాపసుడు/తపస్వి =

తపస్సు చేసేవాడు, తపస్విని = తపసు చేసే స్త్రీ,

తపన(ం) = ఉడుకు, వేడి, బాధ, వేసని, తప

నుడు = సూర్యుడు. తాపం = బాధ, దుఃఖం;

విణ. తాపి తం = వేడెక్కినది.

తప్పు అక. = తప్పుచేయు, సక. మించు; వి. తప్పి

దం/తప్పు = సాడుపని, దోషం. తప్పుదల

= తప్పటం, తప్ప = గింజపట్టని ధాన్యం, తప్ప

కాయ = గింజపట్టని కాయ; విణ. తప్పుడు

= తప్పయిన. చూ. తక్క.

తప్పుడుపడు అక. = నరనశ్చు. చూ. తప్పునడు

తమకపడు అక. = తొందరపడు, మోహపడు;

వి. తమకం = తొందర, మోహం, తమకి =

తొందర/మోహం కలపాడు.

తమకించు అక. = తొందరపడు, చలించు.

తమకు అక. = చలించు; వి. తమకు = విధం.

తమాయించు అక. = అగిచూచు స్తిమితపడు,

శమించు, నిగ్రహం చూపు; వి. తమాయింపు

= ఆపు, నిగ్రహం.

తమి కొను అక. = తొందరపడు, కుతూహలపడు,

ఆసక్తపడు, మోహపడు; వి. తమి = తొందర,

ఆసక్త, కుతూహలం, వలపు, ప్రేమ.

తరకటించు అక. = తర్కించు; వి. తరకటించు = తర్కించు.

తరటు సక. = కొరడాతోకొట్టు సక.; వి. తరటు = కొరడా.

తరటుగొను సక. = కొరడా తోకొట్టు, చూ. తరటుచేయు చూ. తరటు

తరతరలాడు అక. = తత్తరపడు; వి. తరతర = తత్తర(ం)

తరలు అక. = ప్రయాణమగు, బయలుదేరు,

చలించు, సంభ్రమించు, సక. విడుచు, వదలి

పెట్టు; వి. తరలింపు = తీసుక పోవటం, స్థలం

మార్చిడి.

తరల్చు ప్రే. = విడిపించు, వదలించు. చూ. తర

లుచు/తరలించు

తరిగొను అక. = యత్నించు.

తరించు సక. = చాటు, గడుచు; వి. తరి = ఓడ,

ముబ్బు. తరణం = చాటడం, తరణి = ఓడ.

తరపణ్యం = ఓడకేపు.

తరిచుట్టు సక. = నైవేద్యంపెట్టు.

తరితీపుచేయు అక. = గర్వించు, సక. ఉపేక్షించు,

నిర్లక్ష్యంచేయు; వి. తరితీపు = ఉపేక్ష, అపేక్ష.

తరియు అక. = సమీపించు, సక. చాటు, అతిక్ర

మించు.

తరుగు అక. = తగ్గు, క్షయించు, సక. నరుకు,

చించు; వి. తరుగరి = తరుగు చేరగాడు,

తరుగు = తగ్గింపు.

తరుచు సక. = చిలుకు, మధించు; చూ. (తచ్చు

తరి=చిలకటం, మధనం. తరికాడు = చిలకే

వాడు, తరిగంబం= మంధరవర్చతం, తరిగడవ

= పెరుగు చిలకేకుండ. తరితాడు= క్వంతాడు,

తరిదాల్చు = విష్ణువు (కచ్చుపావతారంలో).

తరుము అక. = ఎదుర్కొను, తొందరపడు, నక.
వెంబడించు, సరిగొత్తించు, బలాత్కరించు, సాన
బట్టు; వి. తరమెన = సాన. తరి = ఒత్తిడి,
రాసిడి.

తరువు అక. = తగు, నక. నరుకు. చూ. తరుము
తర్కించు అక. = తర్కించేయు, వాదించు, చర్చించు;
వి. తర్కం = వాదం, చర్చ.

తర్జించు సక. = (వేలితో) బెదిరించు, అదిలించు;
వి. తర్జనం = బెదిరింపు.

తలంటు అక. = తలమీద మానెతో రాచు; రూ.
తలయంటు వి. తలంటు = అభ్యంగనం,
నూనె రాసి చేసిన స్నానం.

తలకడచు సక. = దాలు; వి. తల = చోటు,
స్థలం, రంగం, వైపు.

తలకించు అక. = చలించు; వి. తలకు = చలనం,
కదలిక, భయం.

తలకు అక. = చలించు, చూ. తలకించు

తలకూడు అక. = నెరవేరు, సిద్ధించు.

తలకొను అక. = యుల్లించు, కలుగు, నక. ధరించు,
భరించు, మోయు; వి. తలపు = ఆలోచన, ఊహ,
భానం, అభిప్రాయం, కోరిక, చింత, గుర్తు,
హృదయం.

తలచూపు అక. = పాడచూపు, కనిపించు, పాట
మరించు.

తలడించు అక. = చలించు, కదలు. రూ. తల్ల
డించు/తలడిల్లు/తల్లడిల్లు

తలపడు అక. = మొదలుపెట్టు, ఏర్పడు, నక.
ఎదిరించు, తాకం; వి. తలపాటు = మొదలు,
ఎదిరింపు.

తలపు చేయు అక. = భావించు.

తలపెట్టు అక. = మొదలు పెట్టు, నక. ఎదు
ర్కొను, ప్రస్తావించు.

తలపోయు అక. = ఆలోచించు, భావించు,
చింతించు, విచారించు; వి. తలపోత = ఆలో
చన, చింత, విచారం.

తలమించు అక. = ముందుకు వచ్చు, గడచు,
అధిగ మించు.

తలమిగులు అక. = ముందుకు వచ్చు.

తలముదపు అక. = అశక్యమగు, అసాధ్యమగు;
వి. తలం = శక్యం.

తలయెత్తు అక. = మొలకెత్తు, మొలుచు, పెరుగు.

తలరు అక. = చలించు, చింతించు, కలతపడు,
తొందరపడు, ఉండు, ఒప్పు.

తలారించు అక. = మరలు, మెనుదిరుగు.

తలిర్చు అక. = చిగిరించు, సంతోషించు, అతిశ
యించు; వి. తలిరు = చిగురు, తలిరుచిండి
= కోకిల, తలిరుపు/తలిర్చు = చిగురించులు,
సంతోషం, తలిరువిల్లుడు = మున్నగుడు.

తలుగు అక. = తొలగి పోవు. రూ. తల్లు/తలగు
చూ.

తల్లడపడు అక. = చలించు; వి. తల్లడపాటు
= చలనం.

తల్లడపెట్టు సక. = బాధపెట్టు, చలించజేయు.
చూ. తల్లడిల్లు

తల్లడిల్లు అక. = తల్లప పడు, బాధపడు, కదలాడు;
వి. తల్లపాటు = కదలిక, బాధ.

తవులబడు చూ. తగులబడు.

తవులు చూ. తగులు

తవులుకొను, తొల్కొను చూ. తగులు
కొను.

తవులుచు అక. రూ. తవుల్లు/తగులుచు/
తగుల్లు చూ. తగుల్లు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

తనుకు అక. = ప్రేమ నటించు; వి. తనుకు = నటన, బక్క, చేష్ట, తనుకులాడి = బక్కలాడి.

తస్కరించు సక. = దొంగిలించు; వి. తస్కరుడు = దొంగ, తస్కరణ = దొంగతనం.

తహతహపడు అక. = తొందరుడు, కుతూహల పడు, తమకపడు; వి. తహతహ = కుతూహలం, తమకం, వ్యసనం.

తహతహపెట్టు సక. = కుతూహలపెట్టు, తొందరపెట్టు.

తహతహలాడు అక. = తహతహపడు చూ.

తాకించు సక. = ఆలసటపెట్టు, శ్రమపెట్టు. చూ.

తాకు

తాకు అక. = ఎదుర్కొను, మార్కొను; తగులు, సక. ముట్టుకొను వి. తాకు = దెబ్బ, తగలటం, తాకుట/తాకటం = స్పర్శ, తాకుదల = యుద్ధ రంభం.

తాగడించు సక. = నిర్బంధించు

తాగు సక. = పానంచేయు; రూ. (తాగు వి. తాగుడు = మద్యపానం, తాగుబోతు = తెగ తాగేవాడు.

తాచు సక. = తన్ను, చెక్క, తోలుచు, అవలంబించు; వి. తాపు = తన్ను, కాలిదెబ్బ.

తాండవించు అక. = వేగంగా నాట్యం చేయు; వి. తాండవం = ఉద్దత నృత్యం.

తాపించు సక. = నెలకొల్పు, నిలుపు, చెక్క, మోడు; వి. తాపడం = దూర్చటం, ఇరికించటం, తాపడప్పుని = నగల్లో రాళ్లు కూర్చేసవి. తాపికత్తియ/తాపికత్తి = కలిపేది, సంధాన క్రి, తాపి కాడు = కలిపేవాడు.

తామసించు అక. = ఆలసించు, ఆలస్యంచేయు;

వి. తామసం = ఆలస్యం, తామసుడు = దుష్టుడు,

తమోగుణవంతుడు; విణ. తామసం = తమోగుణం గల.

తారకాణించు చూ. తార్కాణించు

తారసించు అక. = సమీపించు, వ్యాపించు; రూ.

తారసిల్లు/తారసిలు వి. తారసం = సమీపం, ఎదుర్కొనటం; విణ. తారసం = సమీపించిన.

తారసిల్లు రూ. తారసిలు, చూ. తారసించు

తారాడు అక. = తిరుగులాడు, జీరాడు. చూ. తారు

తారు అక. = తిరుగు, పోవు, సమీపించు, మరుగు

పడు, అణగారు; వి. తారుపు/తార్పు = తార్చటం, చేర్చటం, కలపటం, తార్పుకాడు =

ప్రేయసీ ప్రయులను కలిపేవాడు. తార్పుకత్తి = తార్చేత్తి.

తారుకొను సక. = ఎదుర్కొను, ఎదురుపడు;

రూ. తార్కొను వి. తారుకోలు/తార్కోలు = కదియటం, ఎదుర్కోలు.

తారుచు ప్రే. = కలుపు, చేర్చు; వి. తారుపు/

తార్పు = కలపటం. చూ. తార్పు

తారుమారువడు అక. = క్రమంకాపు, వ్యత్యాస

మగు; వి. తారుమారు = వ్యత్యాసం, క్రమ హీనత.

తార్కాణించు సక. = దృష్టాంతం చూపు, తార

కాణ/తార్కాణం = నిదర్శన. రూ. తారకాణించు

తాలించు సక. = వేయించు, తిరగమాత పెట్టు; వి.

తాలింపు = తిరగమాత, వేయించిన కూర.

తాలుచు సక. = ధరించు, నులిపెట్టు, పేను, చేత్తో తట్టి తిప్పు; వి. తాలు = ధరించేవస్త్రీ.

తావుకొను సక. = నిలుచు; వి. తావు/తావలం

= స్థానం, అవకాశం, ఆధారం.

తాళగిండు లక. = తాళవేయు; వి. తాళగిరి = తారంవేసేవాడు, తాళం = చేతిచరుపు, (పాటలో) కాలసరిమాణం, తారంవేసే కంచునిపు; బీగం, తాళి = పతకం.

తాళిండు సక. = పానికలు కదిలించు, గలగల లాడించు.

తాళు లక. = చాలు, సరిపోవు, సహించు, నిదానించు; రూ. తాళుకోను వి. తాళిక = ఓర్పు, సహనం; విణ. తాళిక = చాలిన, సరిపోయిన.

తికమకగొను లక. = కలతపడు, తొట్రుపడు; వి. తికమక = కలత, తొట్రుపాటు, అనయవాల అస్వాధీనత.

తికమకలాడు చూ. తికమకగొను.

తిక్కగొను లక. = వెర్రెత్తు; వి. తిక్క = పిచ్చి, తలతిరుగుడు, తిక్కట/మక్కట = కలత, షోభ. తిగియు సక. = తాగు, గుంజు, ఆకర్షించు.

తిట్టు సక. = నిందించు, శపించు; వి. తిట్టు = నింద, శాపం, తిట్లాట = తిట్టుకోవటం, తిట్టువాటు = నింద.

తిట్టుపడు లక. = నిందపడు, శాపం, పొందు; వి. తిట్టువాటు = నింద.

తిను సక. = భుజించు; వి. తిండి = ఆహారం, భోజనం. తిండికత్తియ/తిండికత్తె = తెగతనే ప్రీ. తిండిడు/తిండికాడు = తెగతనేవాడు. తిండిపోతు = విసరీతంగా తినేవ్యక్తి.

తినుకు లక. = ముక్కి. ముక్కి. మలవిసర్జన చేయు.

తివురుకట్టు లక. = వ్యాపించు.

తిమురు లక. = తొందరపడు, ఉద్రేకపడు, ఒళ్లు విరుచుకొను, గర్వించు; వి. తిమురు/తిమ్మిరి = గర్వం.

తిమ్ము సక. = దీవించు.

తిరపడు లక. = స్త్రీరుడు; వి. తిరుడు = స్త్రీరుడు; విణ. తిరం = స్త్రీరం.

తిరస్కరించు సక. = తిట్టు, తెగడు, అనాదరించు; వి. తిరస్కారం/తిరస్కృతి/తిరస్కీయ, తిరస్కరణ = అనాదరం, తెగడ్డ. తిరస్కరిణి = తెర. తిరస్కృతుడు = నింద/తిట్టు పడిన వాడు.

తిరిగివచ్చు లక. = ప్రదక్షిణముగు, సక. చుట్టు కొని ఉండు; వి. తిరి = సుడి, జడ, తిరిక = మెలిక.

తిరితీవులాడు లక. = పెనుగులాడు.

తిరియు సక. = బిచ్చమెత్తు; వి. తిరిపం = బిచ్చం. తిరిపరి/తిరిపగాడు = బిచ్చగాడు.

తిరివడు లక. = కలతపడు.

తిరుగబడు లక. = ఎదిరించు, తిరుగు, మరలు, విసరీతముగు; వి. తిరుగుబాటు = ఎదురు తిరగటం.

తిరుగబోయు లక. = తాలింపువేయు, పోవు పెట్టు; వి. తిరుగబోత = తాలింపు, పోవు.

తిరుగాడు లక. = సంచరించు. రూ. తిరుగులాడు

తిరుగు లక. = సంచరించు, గుండ్రంగా కదులు, తిరిగివచ్చు, భ్రమించు, సక. చుట్టిఉండు; వి. తిరుగు = తిరగటం, భ్రమణం, తిరుగుడు (నొక్కు) = భ్రమణం, మారుపాటు, మర, చక్రం, తిరుగుదల = మరలటం, తిరుగుబోతు = దేశదిమ్మరి, వ్యభిచారి; విణ. తిరుగుముఖం = తగ్గు ముఖం.

తిరుగుడుపడు లక. = పరిభ్రమించు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

తీరువు చూ. తిరుగు.

తిలకించు అక. = వెలుగు, ప్రసన్నంగా ఉండు; వి.

తిలకం = చొట్టె, పుట్టుమచ్చు; నిణ. తిలకం = శ్రేష్ఠం.

తివియు చూ. తిగియు.

తివురు అక. = తొందరపడు, కుతూహలపడు, యత్నించు, కోపించు, మోగు, నక. కోరు; వి. తివుట = కోరిక.

తీగలువారు అక. = న్యాపించు, విస్తరించు; వి.

తీగ/తీగియు/తీగి = అత, తీగయెలుగు = హీనస్వరం, తీగమోడి = గొలుసుకట్టు (రాత). తీగయిల్లు = పాదరిల్లు.

తీగసాగు అక. = పెరుగు, విస్తరించు. చూ. తీగలు వారు

తీండ్రించు అక. = మండు, వెలుగు; రూ. తీడి రించు వి. తీండ్ర = వెలుగు, ప్రకాశం, వేడి, తేజస్సు, వారస, చురుకు; నిణ. తీండ్రం = తీక్ష్ణమయిన, ప్రపంచమయిన.

తీడిరించు చూ. తీండ్రించు.

తీడు నక. = పడునుపెట్టు.

తీపారు అక. = తియ్యనగు, చక్కనగు; వి. తీపి = మాధుర్యం, కోరిక, తీపు = మధురత్వం, బాధ, తియ్యన/తీయన = తీపి, తియ్యం/తీయం = తియ్యదనం, తీపి, శైష్ట్యం; నిణ. తీపి = మధుర మైన, తీపు = తియ్యని.

తీయు అక. = చిక్కిపోవు, తగ్గిపోవు, తొలగిపోవు, నక. ఈడ్చు, తీసుకొను, దబ్బిచ్చికొను, వేయు, వి. తీత = తీయటం.

తీరుపడు అక. = నశించు.

తీరు అక. = చక్కబడు, సాధ్యమగు, నశించు, వదలి పోవు, అవకాశపడు; వి. తీరు = సంధి, చక్కన, విధం, తీరుపు/తీర్పు = న్యాయం, చక్కబాటు, తీరుపరి/తీర్చరి = న్యాయాధికారి, కార్యసాధకుడు, గూఢచారి, తీరిక/తీరుబడి = అవకాశం, తీరుదల/తీరుగడ = ముగిసి పోవటం, ముగింపు, తీరుపాటు/తీర్పాటు = తీరిక, అవకాశం, తీరమి = అక్కర.

తీరుచు అక. (సే. = కాకులు) భారకట్టు, సంభోగించు, తీర్చుచేయు, చక్కబరచు; రూ. తీర్చు వి. తీర్చు = న్యాయం, నిర్ణయం.

తీర్థమాడు అక. = స్నానం చేయు; రూ. తీర్థము లాడు వి. తీర్థమాట = స్నానం, తీర్థం = పుణ్య జలం, పుణ్యనది, రేవు, తీర్థవాసి = తీర్థసేవ చేసే వాడు, తీర్థసేవ = పుణ్యక్షేత్రాలకు పోవటం.

తీలగు అక. = అణిగిపోవు; రూ. తీలుపడు వి. తీలు = అణిగిపోక, అడకం.

తీవరపడు అక. = తొందరపడు; వి. తీవరం = తొందర, తీవరపాటు = తొందరపాటు.

తీసివేయు నక. = తొలగించు, తక్కువ చేయు, నరుకు; వి. తీసివేత = తొలగింపు, తగ్గింపు.

తుకతుకలాడు అక. = ఉడుకు, మరుగు, మండి పడు, దుఃఖపడు; వి. తుకతుక = దుఃఖం, కోపం, మంట, మరగటం.

తుటారిండు నక. = తిరస్కరించు; వి. తుటారం = దిట్టతనం, కఠినవచనం, తుటారికత్తియ, తుటారికత్తె = పాగరుబోతు స్త్రీ, తుటారి కాడు = పాగరుబోతు.

తుట్టెగట్టు అక. = (పురుగులు పడి) ఊడగట్టు;
 వి. తుట్టియ/ త్రుట్టియ, తుట్టె = గుంపు,
 తుట్టె పురుగు = సామాన్య సర్పం.

తుడుచు సక. = తడిలేకుండా తుడుచు, ఊడ్చు,
 వి. తుడుపు = తుడవటం, దిద్దుబాటు, క్షాంతి.
 తుండించు సక. = ఖండించు, నరుకు, చీల్చు;
 వి. తుండం/తుండు/తుండె(ం) = ముక్క,
 ఖండం.

తుదిముట్టు అక. = చచ్చు, పూర్తి అగు; వి. తుద
 = చివర, కడ, కొన, అంతం, తుదిరేయి =
 ప్రాయాంతం, తుదివాడు = అందరి కన్నా చిన్న
 వాడు, కనిష్ఠుడు.

తునియు అక. = ముక్కలగు; రూ. తునుగు వి.
 తునక/తునుక/తున్న/తునియ = ముక్క.
 తునుమాడు సక. = నరుకు, చంపు, ముక్కలు
 చేయు.

తునుము సక. = తునుమాడు రూ. తున్ను
 తుప్పటిల్లు అక. = తృప్తిపడు.
 తుప్పలుదూలు అక. = వివరీతంగా తూలిపోవు.
 తుమ్ము అక. = ఘటంచేయు, ఆచ్చియను; వి.
 తుమ్ము = ఘటం.

తుంపెనలూడు అక. = కదలు, చలించు, ఊగాడు,
 నాట్యంచేయు; వి. తుంపెనలు బహు. = కదలిక.
 తుంపెనలుగునియు చూ. తుంపెనలూడు.
 తురగలించు అక. = ప్రకాశించు, అతిశయించు;
 వి. తురగలి = ప్రకాశం.

తురుగు సక. = బలవంతంగా కక్క.
 తురుము సక. = చెక్క, పొడిచేయు, (కొప్పుతో)
 పెట్టకొను.

తులకించు అక. = ప్రకాశించు, కుతూహలపడు;
 వి. తులకింపు = ప్రకాశం.

తూగు అక. = జోగు, కదలాడు, డిగాడు, తూసి
 అగు; చూ. డిరిగు. వి. తూకం/తూకు =
 బరువు, ఎత్తు, పూనిక, తూనిక = తూచటం.

తూచు ప్రే. = తూనిక వేయు; వి. తూచటం/
 తూచడం = తూనికవేయుటం.

తూటాడు సక. = వేధించు, బాధించు, చొక్కలు
 పెట్టు; చూ. డిరిటాడు వి. తూటు = చిల్లి,
 రంధ్రం.

తూటుకట్టు/తూటుపడు/తూటుపోవు
 అక. = చొక్కలుపడు, బాధపడు.

తూనికవేయు సక. = తూచు.

తూగొట్టు/తూపొడుచు సక. = ఉమ్మి
 వేయు, అసహ్యించుకొను, అవమానించు; తూ
 = ఉమ్మి, తూస్కారం.

తూరు అక. = సన్నతుపురపడు; వి. తూరు =
 పాల్లు, పాట్లు, తాలు.

తూరుపారబట్టు = పాల్లుపాగొట్టు, గాలికి చెడుగు;
 రూ. తూర్పారబట్టు వి. తూరు = పాల్లు,
 పాట్లు.

తూరుపెత్తు సక. = గాలికి ఎడుచు, పాల్లుపాగొట్టు,
 తలవెండ్రుకలు పాయదీసి మీదికెత్తిపట్టు; రూ.
 తూర్పెత్తు వి. తూర్పిడి = తూర్పార బట్టడం.

తూరు రూ. దూరు అక. తూర్పు/దూర్పు
 ప్రే. = చొచ్చు, ప్రవేశించు; వి. తూరుపు/
 తూర్పు = సూర్యుడుదయించే దిక్కు.

తూలబారు అక. = కదలు, చలించు, తొలగు; వి.
 తూలు = ఊపు, కదలిక.

తూలాడు అక. = కదలాడు, జోగు, ఊగు; రూ.

తూలియాడు వి. తూలు = కదలిక, ఊపు.
 తూలుచు/తూల్చు ప్రే. = కదలించు, తొలగించు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

తృణీకరించు సక. = తక్కువ చేయు, అలక్ష్య పరచు, తేలిక చేయు; వి. తృణం = గడ్డి, సైరు, తృణత = తేలికదనం, తృణీకరణ(ం) / తృణీకారం = నిర్లక్ష్యం, అలక్ష్యం, తక్కువ దనం; విణ. తృణీకరణం = తక్కువగా చూసిన, అలక్ష్య పరచిన.

తెగగొట్టు సక. = నరుకు, ఖండించు; వి. తెగుట/ తెగడం/ తెగుడు = తెగిపోవటం/ నరుకు, తెగుదల/ తెగుబడి = అంతం, పూర్తి, తెగిపోవటం.

తెగబడు అక. = తెగించు; వి. తెగబాటు = తెంపు. తెగబారు అక. = తెంపుచేయు, తెగించు; వి. తెగువ = తెంపు.

తెగతారు అక. = చచ్చు, నశించు; వి. తెగటు = తుళ్లు, సాగరు

తెగతార్చు/ తెగతారుచు ప్రే. = నశింపు జేయు, చంపు.

తెగడు సక. అక. = ఉపేక్షించు, తిరస్కరించు, విందించు, ఉపేక్షకు లోనగు, తిట్లుపడు; వి. తెగడు = ఉపేక్ష, నిర్లక్ష్యం, తిట్టు.

తెగవేయు సక. = నరుకు; వి. తెగడు/ తెగవేత = నరుకు, తెగిపోవటం.

తెగించు అక. = తెంపు చేయు, సాహసించు; వి. తెగువ/ తెగింపు = తెంపరితనం, సాహసం, తెగుదారి = సాహసి, తెంపరి.

తెగు అక. రూ. తెగు/ తెంపు/ తెంచు ప్రే. = చచ్చు, ముక్కలగు, నరుకుడుపడు, తెగజేయు, ముక్కలు చేయు, నరుకుపెట్టు; వి. తెంపరి = సాహసి, తెగువ/ తెగింపు/ తెంపు/ తెంపరితనం = సాహసం, తెగిపోవటం.

తెగులుకొను అక. = జబ్బుపడు; వి. తెగులు = రోగం, జబ్బు, వ్యాధి, తెగులుగొంటు = రోగి, జబ్బుపడే వ్యక్తి.

తెగువడు అక. = వేరుపడు; వి. తెగుబడి/ తెగుదల/ తెగుడు = తెగిపోవటం, వేరుపోడటం, వేరు పడటం, విచ్చిన్నమువటం.

తెచ్చు సక. = తీసుకవచ్చు; రూ. తే/ తేరు వి. తెచ్చుట/ తేవటం/ తేవడం = తీసుకురావటం. తెప్పించు ప్రే.

తెంచు ప్రే. రూ. తెంచు, తెంపు, తెంపు; విణ. తెంపుడు/ తెంపటం/ తెంచటం = తెగునట్లు వేయటం.

తెగు అక.; వి. తెంపి = విధవనాలు.

తెట్టగిలు/ తెట్టగిలబడు అక. = నిస్సారమగు.

తెట్టె(లు) గట్టు అక. = తేరు, (నీటిపై) తేలు, (గడ్డి గాదం) నీటి మిద చేరు; రూ. తెట్టువగట్టు/ తెట్టు వలుగొను వి. తెట్టువ, తెట్టియ, తెట్టె = పైకి తేలిన చెత్త.

తెప్ప(ల) దేలు అక. తెప్ప(ల) దేల్చు సక. = ఓలాడు, ఊగాడు; వి. తెప్ప = కొయ్య, మాను, పోగు; విణ. తెప్పున = వేగంగా, వెంటనే.

తెప్పిరిలు/ తెప్పిరిల్లు/ తెప్పిరు/ తెప్పిర్లు అక. = (బాధ/ అపాయం నుంచి) తప్పించు కొను, బయటపడు.

తెములు అక. తెములుచు/ తెముల్చు ప్రే. = తేలు, కదలు.

తెరకొను అక. = బయటపడు, పైకివచ్చు; వి. తెరవి = బయలు, సందు, అవకాశం; విణ. తెరప = చాటులేని.

తెరగువడు అక. తెరగుపచు ప్రే. = సంధియగు; వి. తెరకువ = వివేకం, ఉపాయం, తెరపు మరపు = తబ్బిబ్బు.

తెరచు సక. తెరపించు (ప్ర. = తెరిపి చేయు; వి.
 తెరపి = తెరచినచోటు, చాలులేనిచోటు.
 తెరలు అక. తెరలుచు/తెరల్చు (ప్ర. = కడలు,
 తొలగు, బయలుదేరు.
 తెరలబారు అక. = తొలగిపోవు; వి. తెరలుడు
 = ప్రయాణం, బయలుదేరటం.
 తెరవారు అక. = జిడ్డుదేరు, తెరగట్టు; వి. తెర =
 అల, పేరుడు, గుంపు, అడ్డుగుడ్డ, తెరల =
 ముద్ద. తెరలిక = గుంపు.
 తెలతెలబోవు అక. = వెలవెలబోవు, వివర్ణముగు,
 తెల్లబడు, తెల్లగాతెల్లవారు; వి. తెల్లని/తెలుపు/
 తెల్లదనం = వెల్లదనం, నిర్మలత, శుభ్రత.
 తెలివి/తెలుపుడు/తెలివిడి = తెలుసు
 కోవడం, స్పష్టత, జ్ఞానం; వి. తెలి/ తెల్ల/
 తెల్లని/తెల్లటి = వెల్లబా రిన, తెల్లగా ఉన్న,
 రంగులేని, స్పష్టమైన, తెల్లం = స్పష్టమైన.
 తెలతెలవారు అక. = బాగా తెల్లబడు, వెలుతురు
 వచ్చు, వెలవెలబోవు. చూ. తెలవారు
 తెలవారు సక. = (సూర్యుడు) ఉదయించు,
 తెల్లబడు, నిస్సారముగు. చూ. తెల్లవారు
 తెలియు అక. = స్పష్టముగు, అర్థముగు, మేర్కొను;
 వి. తెలుపుడు/తెలివి/తెలివిడి = జ్ఞానం,
 స్పష్టత, నిదర్శనం, ఎరుక; వి. తెల్లమి/తెల్లం
 = స్పష్టమయిన.
 తెలుపారు అక. = తెల్లబడు, స్పష్టమైన. చూ.
 తెల్పారు
 తెలుపుడుచేయు సక. = తెలిసేట్లు చేయు,
 తెలియజెప్పు; వి. తెలుపుడు = ఎరుక, జ్ఞానం.
 తెలివిడి = తెలియ జెప్పుటం; దృష్టాంతం.

తెవులుపడు అక. = జబ్బుపడు; వి. తెవులు/
 తెగులు = జబ్బు, రోగం; వి. తెగులు గొంతు/
 తెవులుగొంతు = జబ్బుపడిన.
 తేజరిల్లు అక. = ప్రవాళించు, వెలుగు, పరాక్రమించు;
 చూ. తేజరిలు వి. తేజు/తేజస్సు/తేజం =
 వెలుగు, ప్రవాళం, పరాక్రమం. తేజోవంతుడు/
 తేజస్వి = తేజస్సు కలవాడు, పరాక్రమవంతుడు;
 వి. తేజితం = పదునుగల, పదునైన.
 తేటపడు అక. = స్పష్టముగు, బాగా తెలియు, సక.
 తేటపరచు; వి. తేర = తేట, తేరు కొన్నవస్తువు.
 తేట = స్పష్టత, తేరుకొన్న వస్తువు, తేరుగడ
 = ముగింపు, తెలివిడి; వి. తేట = స్పష్టమైన,
 నిర్మలమైన, బాగా తెలిసిన, బోధపడే. తేటతెల్లం
 = విస్పష్టం.
 తేమగిలు అక. = చెమ్మగిల్లు; వి. తేమ = తడి.
 తేమం, తేమనం = తడియటం, తడుపు; వి.
 తేమ = తడిగల, చెమ్మగిలిన.
 తేరకొను అక. = తేటపడు; చూ. తేరుకొను
 వి. తేర = తేట; వి. తేరకు అవ్య. = వ్యర్థంగా,
 వృధాగా, తేరకుతేర అవ్య. = అతినానాయా
 సంగా.
 తేరు అక. = కలుగు.
 తేరుకొను అక. తేరుచు/తేర్చు (ప్ర. = తేట
 పడు, ముగియు, ఊరడు; వి. తేరుగడ =
 ముగింపు, తెలివిడి, ఊరట.
 తేలగిలు/తేలగిల్లు అక. = పైకితేలు, పరవ
 శముగు, తేలగిలబడు.
 తేలవేయు సక. = పైకితేర్చు, పరవశింపజేయు,
 తేలగిలు నట్లు చేయు; వి. తేలగింపు = తేల్చటం.

తేలుగు భాషా స్వరూపం

తేలాడు అక. చూ. తేలు

తేలిపోవు అక. = (అపద) తొలగి పోవు. చూ. తేలు

తేలు అక. తేలుచు/తేల్చు సక. (సే. = పైకి వచ్చు),

తొలగిపోవు; వి. తేలికదనం/తేలిక = అఘ్ను

త్యం, పైకి తేలగల గటం/ఎగరగలగటం.

తొంగలించు అక. = పుట్టు, వికసించు, ప్రవహించు,

కారు, వాలు; విణ. తొంగలి = కారే, ప్రవహించే,

వారే.

తొంగు అక. = పడుకొను, వాలు; దూ. తొంగొను

విణ. తొంగలి = వాలిన, కారిన.

తొండొడు సక. = తొందరపెట్టు.

తొందరచేయు సక. = త్వరపెట్టు, బాధించు; వి.

తొందర = వేగం, త్వర; బాధ.

తొందరించు సక. = తొందరపెట్టు; వి. తొందర

పాటు = తొందర, త్వర.

తొందరపడు అక. తొందరపెట్టు సక. = వేగ

పడు, బాధపడు; వి. తొందరపాటు = త్వర,

బాధ.

తొక్కిటపడు అక. = ఇబ్బందిపడు; దూ. (తొక్క

టపడు వి. తొక్కట/తొక్కట/తొక్క

టం / తొక్కటం / తొక్కిటపాటు =

ఇబ్బంది, కష్టం, సంకటం.

తొక్కు సక. = నూరు, ఏడుము, కలిపికోట్లు,

పచ్చడి చేయు; వి. తొక్కు/తొక్కుడు =

పచ్చడి.

తొగరుకొను అక. తొగరుకొలుపు (సే. =

ఎర్రబడు, ఎరుపెక్కు; విణ. తొగరు = ఎర్రని,

ఎర్రటి, ఎరుపెక్కిన.

తొట్టగిలబడు అక. = తొట్టుపడు.

తొట్టగిల్లు అక. దూ. తొట్టగిలు చూ. తొట్టు.

తొట్టు అక. = వ్యాపించు, ఎగదన్ను, జరుగు,

నిండు, కారు, నక. తాకు, స్పృశించు, మొదలు

పెట్టు, అవలంబించు; విణ. తొట్టు = తాకు,

స్పృశ్య, చెరువు తోపలి పొలం.

తొట్టగిలు/తొట్టగిల్లు అక. = కలుగు, పెరుగు.

తొట్టిల్లు అక. = తడబడు; దూ. తొట్టిలు వి.

తొట్టు/తొట్టుబాటు = తడబాటు.

తొట్టుకొను అక. (సే. తొట్టుకొలుపు చూ.

తొట్టిల్లు

తొట్టుపడు అక. దూ. తొట్టిలబడు; వి.

తొట్టు/తొట్టుపాటు/తొట్టుబాటు =

తడ బాటు.

తొడకు అక. చూ. తొలకు/తొనకు.

తొడగు అక. = మొదలు పెట్టు, ఆరంభించు.

దూ. తొణగు

తొడయు సక. = తుడుచు, కడుగు.

తొడరు అక. = కలుగు, యత్నించు, తొట్టువడు,

సక. అనుసరించు, ఎదిరించు; వి. తొడరువు

= యత్నం, తొడి = తొందర, తడబాటు,

తొడరిక = అనుసరణ; విణ. తొడరువు =

మొదటి.

తొడితెచ్చు చూ. తొడితెచ్చు చూ.

తొడిబడు అక. = కదలు, కదలాడు, చెదిరిపోవు,

తడబడు, తొట్టువడు; వి. తొడి = తొందర,

తడ బాటు.

తొడు సక. దూ. తొడుగు

తొడుకు సక. = పట్టు(కొను), (బాణం) విడచు,

గ్రహించు.

తొడుకొను సక. రూ. తొడికొను, చూ.
 తొడుకొను = తొడుగుకొను.
 తొడుగు అక. = (నగలు) ధరించు, (బాణం)
 విడుచు/ ఎక్కుపెట్టు, రూ. తొడ్గు/ తొడువు
 చూ. తొడు/ తొడుకు; వి. తొడువు/
 తొడువు/ తొడ్గు/ తొడుగు = నగ, కవచం,
 బాణం.
 తొనకు = తడబాలు, తొట్రుపాలు. చూ.
 తొలకు.
 తొన్నుండు అక. = పడుకొను. రూ. తెన్నుండు
 తొప్పదోగు అక. (ప్ర. తొప్పగదోగు = బాగా
 తడియు, మునుగు. తొప్పగదోగు చూ.
 తొప్పదోగు
 తొప్పరిల్లు అక. = ఒరిగిపోవు, వాలు, వాలిపోవు.
 రూ. తొప్పరిలు/ తొప్పరు
 తొరుగు అక. = కారు, ప్రసహించు, పడు, విడుచు;
 రూ. ఒరగు/ తొరుగు సక. వి. తొరగు =
 విడిపోవటం.
 తొరగుచొచ్చు/ తొరగువోవు అక. = (పశు
 వులు) తప్పించుకొని పోవు.
 తొరటలువారు అక. = చిల్లపడు, వి. తొర/ /
 తొరట = రంధ్రం, చిల్లి; విణ. తొర్రె = చిల్లులు
 పట్ల, (పట్ల) సందులిచ్చిన.
 తొరపడు అక. = తొందరపడు, వేగిరపడు; రూ.
 త్వరపడు వి. తొర/ త్వర = వేగిరం, తొందర.
 తొరలించు సక. రూ. తొర్లించు/ తొల్లించు/
 చూ. తొరలు.
 తొరపు సక. = తొరలించు.
 తొరలు అక. (ప్ర. తొరలుచు/ తొరల్పు =
 మారు, కలుగు.

తొలకు అక. = కదులు, కదలాడు, పెరుగు, ప్రకా
 శించు; రూ. తొనకు వి. తొలకు = కదలిక,
 అల.
 తొలగబారు అక. రూ. తొలగు.
 తొలగు అక. (ప్ర. తొలగించు/ తొలచు =
 ఒడుగు, పక్కకు తప్పుకొను; వి. తొలగుడు =
 తప్పుక పోవటం, ఒదిగిపోవటం.
 తొలకరించు అక. రూ. తొల్కరించు = (వాన)
 కురియు, జల్లుపడు; పుట్టు; వి. తొల్కరి,
 తొలకరి = తొలికారు వాన, వర్షాకాలం, తొల
 కరి సూడు = హంస.
 తొలుచు సక. = బొక్కలుపెట్టు, తోడు; రూ.
 తొల్చు వి. తొలుపు = తొలిచిన రంధ్రం,
 తొల్లిక = తవ్వలూనికి వాడే పాక.
 తొల్లించు చూ. తొరలించు.
 తోగు అక. = మునుగు, తడియు.
 తోచు అక. తోపించు సక. (ప్ర. = ఉదయించు,
 పుట్టు, ప్రత్యక్షమగు, తట్టు; వి. తోపిక =
 ఆలోచన, తలపు.
 తోతెంచు అక. = పుట్టు, ఉదయించు, కనబడు,
 ప్రత్యక్షమగు, వచ్చు. చూ. తోచు
 తోడితెచ్చు సక. తోడి తెప్పించు (ప్ర. =
 వెంటబెట్టుకొని తెచ్చు, పిలుచుకొని వచ్చు; రూ.
 తోడైచ్చు వి. తోడు = సహాయం, తోబట్టువు,
 సహాయకుడు, తోడునీడ = సహాయకుడు,
 దగ్గరివాడు.
 తోడు సక. = (నీరవు) పైకితెచ్చు, కెల్లగించు.
 తోడుకొను/ తొడికొను అక. = పేరుకొను
 (పాలు మొ.), సక. పిలుచుకొను.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

తోడుపడు అక. = సహాయపడు; రూ. తోడ్పడు
 వి. తోడుపాటు, తోడ్పాటు = సహాయం.
 తోడువోవు అక. = సమానుగు, పోలు, సరిలగు.
 తోతెచ్చు సక. చూ. తోడితెచ్చు.
 తోతెంచు అక. = పుట్టు, కనిపించు, ప్రత్యక్షమగు, నచ్చు.
 తోము సక. = రుద్దు; వి. తోముడు = రుద్దటం.
 తోలించు ప్రే. = తోలునట్లుచేయు; వి. తోలకం = తోలటం, తోలుడు.
 తోలు సక. = (గొడ్లు మొ॥) నడిపించు; వి. తోలుడు/ తోలకం = నడపటం.
 తొలబడు చూ. తగులబడు.
 తొలు చూ. తగులు.
 తొలుకొను చూ. తగులుకొను.
 తొలుచు చూ. తగులుచు.
 త్యజించు సక. = వదిలిపెట్టు, విడుచు; వి. త్యజనం, త్యాగం = విడుపు, వదిలిపెట్టడం, త్యాగి = దాత, శూరుడు. త్యాజ్యం = వర్జ్యం; విణ. త్యక్తం = విడిచినది, వదిలిపెట్టినది, త్యాజ్యం = విడువ దగిన, వదిలిపెట్ట దగిన.
 త్రచ్చు సక. = చిలుకు; రూ. తరుచు వి. త్రచ్చన = చెక్కటం, చిలకటం.
 త్రమ్ము సక. = దుమ్ము చేయు, పాడిగొట్టు; వి. త్రమ్ము = దుమ్ము, ధూళి, పాడి.
 త్రవ్వ సక. = గుంటతీయు, ముక్కలు చేయు, పుట్టు పురోత్తరాలు బయటికి తీయు, ప్రస్తావించు; రూ. తవ్వ, త్రవు వి. తవ్వడు / తవ్వటం/ త్రవ్వటం/ త్రవ్వకం/ తవ్వకం

= ఖననం, గుంటతీయుటం, బయటికి లాగటం, త్రవ్వ కోల/ త్రవ్వకోల = గుద్దలి, గునవం.
 త్రస్తరించు అక. = ఎగతాళి చేయు, వెక్కిరించు, మోకోలనూడు; వి. త్రస్తరి = పరిహాసం, మోకోలం, ఎగతాళి.
 త్రాగు సక. రూ. త్రావు చూ. తాగు; వి. త్రాగుడు/ త్రావుడు = తాగుడు, మద్యపానం.
 త్రిక్కు అక. = తక్క, మిగులు; వి. త్రిక్కు = చిక్క, బాధ.
 త్రిప్పికొను అక. = తిరుగు, తిప్పించుకొను; రూ. తిప్పికొను/ తిప్పుకొను వి. త్రిప్పట/ తిప్పట = తిరుగుడు, త్రిప్పరి = (దేశ) దిమ్మరి, తిరుగుబోతు.
 త్రిప్పు ప్రే. = తిరుగునట్లు చేయు; రూ. తిప్పు వి. త్రిప్పట/ తిప్పట = తిరుగుడు వి. త్రిమ్మట/ తిమ్మట = తిరుగుటం, త్రిమ్మరీడు/ త్రిమ్మర కాడు = దేశదిమ్మరి, తిరుగుబోతు; విణ. త్రిమ్మర = యథేచ్ఛగా తిరుగు.
 త్రిమ్మరు అక. చూ. త్రిప్పుల.
 త్రుంగు అక. ప్రే. త్రుంచు = ముక్కలగు, నశించు; రూ. తుంగు వి. త్రుంగుడు = నాశం, ప్రళయం, త్రుంపు/ తుంపు/ త్రుంపుడు = ముక్క. త్రుంచు ప్రే. రూ. తుంచు చూ. త్రుంగు.
 త్రుళ్లగించు అక. = ఎగురు; రూ. తుళ్లగించు వి. త్రుళ్లగింత/ తుళ్లగింత = ఎగరటం, ఎగురుడు. త్రుళ్ళింత/ తుళ్ళింత = ఎగిరి పాలు, పాగురు, గర్వం. చూ. త్రుళ్ళు త్రుళ్ళియాడు అక. = ఎగిరినడు, గర్వించు. చూ. త్రుళ్ళు/ త్రుళ్ళగించు

ద

త్రుళ్ళు అక. = ఎగిరిపడు, గర్వించు; రూ. తుళ్ళు
 వి. త్రుళ్ళింత/ త్రుళ్ళు/ తుళ్ళింత/ తుళ్ళు/
 తుళ్ళింత/ త్రుళ్ళింత/ త్రుళ్ళుమింత
 = ఎగిరిపాటు, అదిరిపాటు, గర్వం, త్రుళ్ళు
 బోతు/ తుళ్ళు బోతు = పాగుబోతు, గర్వ.
 త్రెక్కొట్టు అక. = ఎగడట్టు.
 త్రెక్కొను సక. = చెరుచు, చంపు, మింగు, తాగు,
 కలవరపెట్టు; వి. త్రెక్కొలు = చెరపటం, చంప
 టం.
 త్రెగు చూ. తెగు.
 త్రెంచు ప్రే. రూ. తెంచు/ త్రెంపు/ తెంపు =
 తెగునట్లు చేయు. చూ. తెంచు
 త్రెంపు చూ. తెంపు.
 త్రేచు అక. = తేవునచ్చు, తేవు తెచ్చుకొను రూ.
 తేచు/ త్రేనుచు/ త్రేన్చు వి. త్రేపు/
 త్రేనుపు/ త్రేన్చు = తేవు.
 త్రేనుచు అక. రూ. త్రేచు చూ. త్రేచు.
 త్రొక్కటపడు అక. త్రొక్కటపడు.
 త్రొక్క సక. రూ. త్రొక్క
 త్రొక్కడువడు చూ. త్రొక్కబడు.
 త్రొక్కవడు చూ. త్రొక్కడువడు.
 త్రోచు అక. రూ. త్రోచు = వూను, నడచు,
 ఎదుర్కొను, తొందరపడు, నెట్టుకొపోవు, సక.
 త్రోచు, నెట్టు, ఉపేక్షించు, చంపు; వి.
 త్రోపు/ త్రోపా టు/ త్రోపుడు =
 త్రోయటం, నెట్టడం.
 త్రోయు సక. = నెట్టు, గెంటు, తొలగించు; రూ.
 త్రోయు వి. త్రోపు/ త్రోపుడు/ త్రోపాటు
 = నెట్టు, గెంటు, తొలగింపు, త్రోపరి = త్రోస
 వాడు.
 త్రోలు చూ. త్రోలు.

దక్కు అక. = మిగులు, అనుభవంలోకి వచ్చు,
 సాంతుసు; వి. దక్కోలు = స్వాధీనం, దక్కుడు/
 దక్కుదల = మిగిలినది, సాంత మైనది; విణ.
 దక్కు = అనుభ వానికి వచ్చిన, సాంతమైన.
 దగదగమను అక. = వెలుగు, ప్రకాశించు; రూ.
 ధగధమను వి. దగదగ/ ధగధగ = మెరుపు,
 వెలుగు.
 దగ్గరించు అక. = దగ్గరకు వచ్చు, సమీపించు; రూ.
 డగ్గరించు/ దగ్గరు/ డగ్గరు వి. డగ్గర,
 దగ్గర = సమీపం.
 దగ్గరు అక. రూ. డగ్గరు చూ. డగ్గరించు.
 దగ్గు అక. = కాసం చేయు; వి. దగ్గు = కాసం(ం).
 దంగు అక. ప్రే. దంచు = మెదుగు, మెత్తబడు; వి.
 దంగుడు = దంచిన, మెదిగిన.
 దంచు ప్రే. = మెదుగునట్లు చేయు, దంగునట్లు
 చేయు; వి. దంచన/ దెంచనం/ దంచనం
 = ఫిరంగి.
 దటాయించు సక. = కోపపడు, అదిలించు,
 బెదిరించు; వి. దటాయింపు = కోపం, బెదిరింపు.
 దట్టించు సక. = బెదిరించు, అదిలించు; వి.
 దట్టింపు = బెదురు, అదురు.
 దడదడమను అక. = తొందరించు, దడదడ
 (గుండె) కొట్టుకొను, అదిరిపోవు; విణ. దడ
 దడ అవ్య. = వేగంగా
 దడిబడు అక. = భయపడు, జడియు. రూ.
 దడియగబడు చూ. దడి యు
 దడియు అక. రూ. జడియు ప్రే. దడిపించు/
 జడిపించు = నలుకు, భయపడు, దడుచు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

కొను, బెదురు; వి. దడ = వణకు, గుండెకొట్టు
కోవటం; బెదురు; జడుపు/ దడుపు =
భయం, వణకు. చూ. జడియు

దండపడు అక. = సమీపించు, దగ్గరపడు; వి.
దండ = సమీపం, దగ్గర, దండపాటు = దగ్గర
పడటం.

దండించు సక. = శిక్షించు; వి. దండన(ం) =
శిక్ష.

దండనీల్లు అక. = అణివిపోవు, అడుముడు పడు,
ఇరుక్కొను. రూ. దందనీలు

దండెత్తు అక. = యుద్ధానికి బయలుదేరు, దాడి
చేయు; వి. దండు = సేన, గుంపు.

దద్దరిల్లు అక. = మోగిపోవు, తబ్బిబ్బిగు. రూ.
దద్దరిలు/ దద్దిర్లు/ దద్దరు

దనియు సక. = కూడు, సంభోగించు; వి.
దనివు = కూడిక, సంగమం.

దనుకు సక. = తొకు, ఎదుర్కొను, పొందు. రూ.
దన్కు

దందడివెట్టు సక. = రాపిడి పెట్టు, తొందరపెట్టు.
చూ. దందడించు

దందడించు అక. = ఎక్కవగు; వి. దందడి =
తరచు, ఎక్కవ.

దబకాయించు సక. = గదమాయించు, అది
మిపెట్టు.

దబాయించు సక. = అదిమి పెట్టు, నెట్టు, బూక
రించు; రూ. డబాయించు వి. దబాయంపు
= బూకరింపు.

దబ్బడించు సక. = మూకుట్టోమూయు/ దాచు,
చప్పట్లు కొట్టు, దెబ్బకొట్టు; రూ. దబ్బరించు,

వి. దబ్బ = బద్ద, దబ్బడ = మూకుడు, చరపు,
దబ్బవాడు = మేదరి, దబ్బడు = మూత.
దబ్బుర/ డబ్బుర = గిన్నె.

దబ్బు సక. = చెప్పు; వి. దబ్బు = మాట.
దబ్బుపెట్టు సక. = మూత పెట్టు, మూసేయు.
చూ. దబ్బడించు

దమించు/ దమియించు సక. = అణగ
దొక్క, అణివిపెట్టు; వి. దమం, దమనం =
అణచటం. దమి/ దమనుడు = అణిచేవాడు,
దమితుడు = అణగారినవాడు, సహనంగల
వాడు.

దమ్ముకొను అక. = మెత్తబడు, చల్లబడు,
అడుసగు, చెమ్మ ఎక్క, నెమ్మెక్క, దమ్మెక్క;
వి. దమ్ము = బురద, చెమ్మ, నెమ్మ, తడి.

దంపు చూ. దంచు.
దయచేయు అక. = కరుణించు, ఇచ్చు, వెళ్ళు,
(గౌరవంగా) వచ్చు; రూ. దయసేయు వి.
దయ = కనికరం, కృప.

దరికొను అక. (సీ. దరికొలు = ముట్టుకొను,
తగలబడు, కాలు, మండు.

దరిసించు సక. = చూచు, బహుమతి ఇచ్చు; రూ.
దర్శించు వి. దర్శనం/ దర్శనం = కానుక
దర్శనం.

దరువుచేయు అక. = తాళం వేయు, దెబ్బలు
వేయు; రూ. దరువువేయు వి. దరువు =
తాళం, దెబ్బ.

దర్పించు అక. = గర్వించు, మిట్టినడు, మిడిసినడు;
వి. దర్పం = గర్వం, మిడిసిపాలు.

దర్పించు సక. = చూచు; రూ. దరిసించు వి.
దృక్కు/ దృశ/ దృష్టి = చూపు.

దహించు సక. = తగలబెట్టు, కాల్చు; రూ.
 దహించు వి. దగ్ధ = సూర్యుడున్నదిక్క, దహనం = కాల్చటం, కాల్చు, దహనుడు = అగ్ని, దగ్ధిక = మాడినవంట, మాడు; విణ.
 దగ్ధం = తగలబడిన.
 దశకొను అక. = ఎక్కవగు, దట్టమగు; రూ.
 దశముకొను వి. దశం = ఎక్కవదనం; విణ.
 దశం = దట్టమైన, దశసరి = మందమైన, దట్టమైన, దిట్టమైన.
 దశగించు అక. = దట్టమగు. చూ. దశకొను
 దాకొను అక. / దాకొను = దాగి ఉండు; రూ. దాగు(కొను) వి. దాగురుమాతలు / దాగనముచ్చలు / దాగిలి(ముచ్చలు, దాగురింత / దాగిలింత / దాగులింత / దాగిలి మూత / దాగుడు మూత = పిల్లలు దాక్కొని ఆడే ఆట, దాపరికం / దాపరికం = దాచిపెట్టడం.
 దాగు అక. రూ. దాగికొను / దాక్కొను / దాకొను ప్రే. దాచు / దాచిపెట్టు చూ. దాకొను.
 దాగురించు సక. = దాచిపెట్టు, మోసగించు; రూ.
 దాగురించు వి. దాగురింత / దాగురింత = దాపరికం, దాచిపెట్టడం, మోసగించటం. చూ. దాచు
 దాచు ప్రే. = దాచిపెట్టు, దాక్కొనునట్లు చేయు; రూ. దాచు / దాపు; వి. దాపన = దాచిపెట్టడం, దాపరం = దొంగిలించుటం, దాపరికం / దాపుడు / దాపురం = దాచిపెట్టడం, దాపరీడు = దొంగ.

దాటు అక. = దూకు, ఎగురు, (పశువులు) సంభోగం, సక. మీరు, ఉల్లంఘించు; వి. దాటు = దూకు, గెంతు, ఎగురు.
 దాటుకట్టు అక. = (వృగాలు) సంభోగించు, మందకట్టు, గుమిగూడు.
 దాటుకొను అక. = దండెత్తు; వి. దాడి = దండెత్తుటం, దాడికాడు = గూఢచారి.
 దాడియాడు అక. చూ. దాడిచేయు = ఎదుర్కొను.
 దాపరించు అక. = కలుగు, ప్రాప్తించు; వి. దాపరం / దాపురం / దాపరింత = ప్రాప్తి. దాపలించు అక. = ప్రదక్షిణించు, ఎడమకు తిరుగు; రూ. దాపలించు వి. దాపల / దాపల = ఎడమవైపు.
 దాపించు సక. = సమీపించు, దగ్గరకు చేరు / వచ్చు; వి. దాపు = సమీపం, దగ్గర.
 దాపురమగు చూ. దాపరించు.
 దాయగట్టు సక. = (పాలు పితకేటపుడు) పశువు కొళ్లకు బందెం కట్టు.
 దాయు అక. = దగ్గరకు చేరు, సమీపించు. చూ. దాయు / దాపించు.
 దారించు సక. = చీల్చు; వి. దారణం = చీల్చడం; విణ. దారితం = చీల్చిన.
 దిగదీయు సక. చూ. దిగదుడుచు.
 దిగదుడుచు అక. = (తలచుట్టూ) చుట్టిపార వేయు; వి. దిగదుడుపు = దిగ దుడవటం. చూ. దిగు
 దిగద్రావు అక. సక. దిగు = విడుచు, వదలి పెట్టు. చూ. దిగు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

దిగబడ అక. = దిగిపోవు, కూరుకు పోవు, అణగిపోవు, జారిపోవు. రూ. దిగు

దిగనాడు సక. = వదలిపెట్టు, విడుచు. చూ. దిగు

దిగవిడుచు సక. = వదిలిపెట్టు, దిడిచిపెట్టు.

చూ. దిగు

దిగు అక. = పైనుండి కిందికి వచ్చు, దిగుమతి అగు,

ప్రయాణమగు, దిగబడు; రూ. దిగు/ దివు వి.

దిగువ = కింద, కిందిభాగం; విణ. దిగసన =

కిందన, దిగువన, దిగుడు = వాలిన, వంగిన,

తక్కువైన. వి. దిగుదల = కిందిభాగం. దిగు

మతి = (సరుకును) దించుకోవటం. దిగు

వాటు = దిగువ. దిగ్గియ/ డిగ్గియ = దిగుడు

బావి; విణ. దిగువాయి = తక్కువ. చూ. దిగ

దీయు, దిగదుడుచు. చూ. దిగబడు చూ.

దిగవిడుచు చూ. దిగుచు చూ. దిగుడు, దించు

దిగుచు ప్రే. = దించు. చూ. దిగు

దిగులుపడు అక. = బెంగపడు; వి. దిగులు =

విచారం, బెంగ, దిగులుపాటు = బెంగ.

దిగువారు అక. = కిందికి జాలువారు/ ప్రవహించు,

కారు. రూ. దిగు

దిగ్గురను అక. = భయంపుట్టు, (గుండె) దడపుట్టు.

దించు ప్రే. = దిగునట్లు చేయు, దిగబెట్టు. చూ.

దిగు

దిద్దు సక. = సరిచేయు, సవరించు, (చదువు)

నేర్చు; వి. దిద్దుగడ/ దిద్దుడు/ దిద్దుపాటు/

దిద్దుబడి = తిర్లటం, సవరించటం, నేర్పటం.

దింపు ప్రే. చూ. దిగు.

దింపులువోవు అక. = నేలాడు; వి. దింపు =

నేలాడటం.

దిమ్మువట్టు అక. = బండబారు, మొద్దుబారు, దిమ్మెక్క, మత్తెక్క; వి. దిమ్ము = మత్తు, మొద్దు తనం, బండతనం.

దిమ్మెక్క అక. చూ. దిమ్మువట్టు.

దిసంతడచు సక. = తిట్టు, దూషించు; వి.

దిసంతు = తిట్టు, దూషణ.

దిసంతు(లు) కొట్టు సక. = తిట్టు, దూషించు, నిందించు.

దీకొను అక. = డీకొట్టు, ఎదిరించు; రూ. డీకొను

వి. దీకు/ డీకు = ప్రేరణ, దీకోలు/ డీకోలు

= ఎదిరింపు; విణ. దీ/ డీ అవ్య. = తలతో

గుడ్డు, పాడుచు.

దీక్షించు అక. = దీక్షపట్టు, (ఒకవని నెరవేర్చాలని)

పట్టుదలపట్టు; వి. దీక్ష = పట్టు(దల),

దీక్షితుడు = (యజ్ఞాదులు చేయడానికి) పట్టు

పట్టినవాడు.

దీటు సక. = సరిచేయు, సమానం చేయు; విణ.

దీటు = సరి సమానం.

దీటుకట్టు అక. = నిండు, నిండిపోవు.

దీటుకొను అక. = నిండిపోవు, సక. సవరించు,

సరిపోలు, ప్రే. దీటుకొలుపు.

దీలు అక. = డీలాపడు; రూ. డీలు వి. డీల్లపాటు

= డీలాపడటం; విణ. డీల్ల = డీలాపడిన. దీలు

= డీలాపడిన. చూ. డీల్లపడు/ డీల్లపోవు/

దీలు పడు

దీవించు సక. = ఆశీర్వదించు; వి. దీవెన/ దీవన

= ఆశీర్వాదం.

దుఃఖపడు అక. = విచారమడు, ఏడ్చు; వి. దుఃఖం

= విచారం, బాధ, వ్యధ, దుఃఖపాటు = దుఃఖ

పడటం, దుఃఖితుడు = విచారంలో ఉన్నవాడు.

దుఃఖపెట్టు సక. = బాధించు, వ్యధపెట్టు.
 దుద్దెక్కు అక. = గర్వించు, అతిశయించు; వి.
 దుద్దు = దిన్నె, గడ్డె.
 దున్ను సక. = దుక్కిచేయు. రూ. దును
 దుముకు అక. = ఎగురు, గంతు వేయు; వి.
 దుముకు/ దూకు = గంతు. రూ. దూకు
 దుముకులాడు అక. = గంతులుపెట్టు, చెంగ
 నాలు వేయు.
 దుముదుములాడు అక. = నుండిపడు, చిట
 మటనును, నిప్పులు చెరుగు, మటనుటలాడు.
 రూ. ధుమధుమలాడు
 దుయ్యు అక. చూ. దూయు
 దురపిల్లు అక. = ఏడ్చు, బాధపడు, కలతపడు,
 కలవరపడు.
 దులుపు సక. = (గింజాలు) రాల్చు, విదిలించు,
 (దుమ్ము)పోగొట్టు.
 దువ్వు సక. = చిక్కదీయు, నిమురు, నవరించు;
 వి. దువ్వెన = దువ్వే సాధనం.
 దుసికీల్లు అక. = జారు, జారిపోవు, తప్పించు
 కొను.
 దూకు అక. రూ. దుముకు; వి. దూకుడు =
 తొందరపాటు; విణ. దూకుడు = ఎగుడు,
 దిగుడు.
 దూకొను సక. = పొందు, తాగు, ఆస్వాదించు.
 దూటు సక. = పాడుచు.
 దూటుకొను అక. = ఎగురు.
 దూపటిల్లు అక. = దప్పిగొను, బాధపడు; రూ.
 దూపటిలు వి. దూప = దప్పి(క).
 దూపించు అక. = దప్పికగొను, బాధపడు. రూ.
 దూపిల్లు

దూపిల్లు అక. చూ. దూపించు.
 దూయు అక. = (బాణం) దూసుకొనిపోవు,
 ప్రవహించు, (ఆకులు మొ) పిడికిటితో తీసి
 వేయు/ తొలగించు/ క్షిణిగొట్టు, తీయు; రూ.
 డుయ్యు వి. దూ(యు) ముడి = సులభంగా
 క్షిణిగొట్టు గలముడి.
 దూరు సక. = తిట్టు, నిందించు; వి. దూరు =
 నింద, తిట్టు.
 దూరుపడు అక. = తిట్లుపడు, నిందపడు.
 దూషించు సక. = తిట్టు, నిందించు; వి. దూష
 ణ(ం) = తిట్టు, నింద; విణ. దూషణం =
 నిందించదగిన, దూషితం = నిందపడిన; చెడ్డ,
 కలుషమైన.
 దృష్టాంతీకరించు సక. = ఉదాహరించు, నిదర్శన
 చూపు; వి. దృష్టాంతం = ఉదాహరణ, శాస్త్రం,
 నిదర్శన, దృష్టాంతీకరణం = నిదర్శన, సాక్ష్యం
 చూపటం.
 దృషించు సక. = చూచు; వి. దృష్టి = చూపు.
 దృష్టించు అక. = చూచు; వి. దృశ్యం = కనిపించేది,
 దర్శనం = చూపు, కన్ను, కల, శాస్త్రం
 దర్శకుడు = చూసేవాడు, నేర్పరి, ద్వారా పాల
 కుడు. దర్శం = చూపు, దర్శయిత = చూసే
 వాడు, ద్రష్ట = పారచూసినవాడు, ముందుచూపు
 గలవాడు; విణ. దృశ్యం = చూడదగ్గది. దృష్టం
 = చూసినది. దర్శనీయం = చూడదగినది.
 ద్రష్టం = చూసినది. ద్రష్టవ్యం = చూపవలసినది.
 దెప్పరిల్లు = బాధపడు, ఆపదలోపడు; రూ.
 దెప్పరిలు వి. దెప్పరం/ డెప్పరం = ఆపద,
 బాధ. దెప్పరికం = నూటిపోటు మాటలనటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

దెప్పు సక. = (గుర్తుకు తెచ్చి) ఆశేపించు; వి.

దెప్పుడు = ఆశేపం.

దేకు సక. = ముడ్డితో కదలు/ళాడు, దేకిసలు

సెట్టు; వి. దేకుడు/దేకిస = ముడ్డి నేలమీద

ళాడుస్తూ కదులటం.

దేవు సక. = పైకితోడు, తడివితీయు, వెదకు.

దేవురించు అక. రూ. దేబెరించు; వి. దేబె/

దేవురు గొట్టు = దీనుడు, ఏడ్చుగొట్టు.

దేమరు/దేవురింపు = దీనత్వం.

దేవులాడు సక. = వెతుకులాడు; వి. దేవులాటు

= వెతకటం.

దైన్యపడు అక. = దీనత్వమొందు; వి. దీనత్వం/

దీనత/దైన్యం = విచారంలో/దుఃఖంలో

ఉండటం, దురవస్థ; వి. దైన్యపాటు = దీన

త్వం, దురవస్థ.

దైవారు అక. = పొరలిపారు, ఎక్కువగు. రూ.

దయివారు

దొంగిలించు సక. = కాజేయు, అనహరించు; వి.

దొంగ = చోరుడు. దొంగపని/దొంగ

తనం/దొంగరికం = చాటుపని, మోసం;

విణ. దొంగ = మోసం తో కూడిన, రహస్య

మైన. చూ. దొంగు / దొంగు / దొంగిలు

దొంగిలు సక. చూ. దొంగిలించు.

దొడ్డువారు అక. = ఎక్కువగు; విణ. దొడ్డు,

దొడ్డ = గొప్ప, ఎక్కువ.

దొడ్డగొను సక. = కొల్లగొట్టు, దోచుకొను; వి.

దొడ్డ = కొల్ల, దొడ్డకాడు/దొడ్డకత్తె =

కొల్లలాడే వ్యక్తి.

దొడ్డవోవు అక. = కొల్లబోవు. చూ. దొడ్డగొను

దొనదొనమను అక. = జలజలమను; రూ.

దొణదొణమను వి. దొన/దొణ =

కొండ మీది నీటివల్లం, ప్రవాహధ్వని.

దొందడించు అక. = నిండియుండు, దట్టంగా

ఉండు, సందడిగా ఉండు; వి. దొందడి =

సందడి, సముర్దం.

దొమ్ములాడు అక. = దొమ్మిచేయు, కలగ

లుపుగా పోలాడు; వి. దొమ్ము = సాహసం,

చైర్యం, దొమ్మి/దొమ్మి = సందడి, గుంపు

కట్టి కలియ బడటం.

దొరకు అక. (ప్ర. దొరకించు(కొను) =

చిక్క, లభించు; రూ. దొరుకు వి. దొర

కోలు = యత్నం, లాభం, దొరకోలు

సన్నాసి = మోసగాడు, నమ్మించి మోసగించే

దొంగ.

దొరకొను అక. = యత్నించు, లభించు, సంభ

వించు, ఫలించు, రూ. దొరకొను సక. =

మొదలు పెట్టు. చూ. దొరకు.

దొరకుపడు అక. = చిక్కపడు, దొరికిపోవు.

చూ. దొరకు

దొరయు అక. = సమానముగు, కలుగు, జరుగు,

సక. పోలు; విణ. దొర = గొప్ప, సమానమైన,

సరిపోలిన.

దొరలు అక. = జారు, పడు, ప్రవహించు, కలయు,

ఎదుర్కొను, సక. అనుభవించు. రూ. దొర్లు

ప్ర. దొర్లించు/దొరలించు

దొలుపు ప్ర. = దొర్లించు. చూ. దొరలు/

దొర్లు

దోకు సక. = (నేల, గడ్డి మొ) చెక్కు; వి.

దోకుడు/దోకిస = దోకటం, దోకుడు

పార = గడ్డి/నేల చెక్కె చిన్నపార.

దోగాడు అక. = పారకాడు. రూ. దోగియాడు
దోగు అక. = దోగాడు, చర్మం వలుసు.

దోచు సక. = దోచుకొను, కొల్లగొట్టు; వి.
దోగురు = దొంగ తనం, దోపరి = దొంగ,
బందిపోటు. దోపిడి/ దోపిడీ = దోచుకోవ
టం, కొల్లగొట్టడం, దోపిడికాడు = దొంగ,
బందిపోటు, దోపు = దోచుకోవటం, కొల్ల.

దోయికట్టు అక. = జతకట్టు, జంటకట్టు; వి.
దోయి = జత, జంట, దోసిలి = వేరల జత,
అంజలి.

దోయిలించు సక. = ననుస్కరించు; రూ. దోసి
లించు వి. దోయిలి/ దోసిలి = రెండు
వేరలు.

దోరగల్లువడు అక. = ఒకవైపు ఒరిగి రెండోవైపు
పైకి తేలు, వాలుపడు; రూ. దోరగలువడు వి.
దోరగల్లు = ఒడ్డుగడ్డుపు.

దోరగించు ప్రే. = ఎర్రబడు, వాలు.

దోరగిల్లు అక. రూ. దోరగిలు ప్రే. దోరగించు;
విణ. దోరపాక = మోరపాక, వారపాక, ఒకవైపు
వాలిన పాక; విణ. దోర = ఎర్రబారిన, పండు

మొహం పట్టిన, పండిపందవి. చూ. దోరు
దోరు అక. = చచ్చు, వాలిపోవు. చూ. దోరగిల్లు
దోరుచు ప్రే. = చంపు, వాలు. రూ. దోర్పు
చూ. దోరగిల్లు

దోషించు అక. = దోషం వుట్టు; వి. దోషం,
దోషం = తప్పు, దోషకారి = తప్పులు చేసే
వాడు. దోషజ్ఞాడు = పండితుడు, జోస్య్యుడు.
దోసి, దోషి = తప్పు చేసినవాడు.

దోసిలించు సక. చూ. దోయిలించు

ద్యోతించు లక. = ప్రకాశించు; వి. ద్యుతి =
వెలుగు, కాంతి, ద్యోతం = ప్రకాశించటం;
విణ. ద్యోతకం = ప్రకాశింపజేసేది, ద్యోతితం
= ప్రకాశించిన. ద్యోతమానం = ప్రకాశిస్తున్న.
ద్రవించు అక. = కారు నీరగు; వి. ద్రవం = తడి,
కారేది, ద్రావకం = రసం, మందు, ద్రావణం
= ద్రవరూపం గలది, ద్రవిణం = సాము,
డబ్బు, చేతులు మారేది, ద్రవ్యం = సాము,
మందు, ప్రవహించే; విణ. ద్రావకం = నేర్చుగల,
మోసగించే.

ద్రొబ్బు సక. = పడగొట్టు; రూ. ద్రొబ్బు వి.
ద్రొబ్బుడు/ ద్రొబ్బుడు = పడవేత.

ద్వేషించు అక. = విరోధించు, పగగొను; వి.
ద్వేషం = పగ, శత్రుత్వం, విరోధం, ద్వేషి =
విరోధి, శత్రువు, పగవాడు, ద్వేషణుడు =
శత్రువు, ద్వేష్ట = ద్వేషించేవాడు, ద్వేష్టుడు
= పగబట్ట దగినవాడు, విరోధి.

ధరించు సక. = తాల్చు; వి. ధరిత్రి/ ధాత్రి/
ధర/ ధరణి = భూమి, కొండ, ధారణి/
ధారుణి = ధరించేది, ధరింపజేసేది, ధరణం
= ధరించటం, ధారణ = ధరించటం, గుర్తుంచు
కోవటం, ధర్త = ధరించేవాడు; విణ. ధర్తవ్యం
= ధరించదగిన, ధార్య = ధరించదగిన.

ధారపోయు సక. = ఇచ్చు, (నీటిధారతో కలిపి)
దత్తం చేయు; వి. ధార = నీటివాలు, ప్రవాహం;
విణ. ధారాశం = అడ్డులేని.

ధిక్కరించు సక. = ఎదురు తిరుగు, తిరస్కరించు;
వి. ధిక్కారం/ ధిక్రియ = తిరస్కారం,
ధిక్క్రాతుడు = తిరస్కృతుడు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ధ్యానించు సక. = తలచుకొను, జపం చేయు; వి.
ధ్యాత = ధ్యానించేవాడు, ధ్యానం = తలపు,
జపం; విణ. ధ్యాతం = ధ్యానించిన, ధ్యేయం/
ధ్యాతవ్యం = ధ్యానింపదగిన.

ధ్వనించు లక. = మోగు; వి. ధ్వానం/ధ్వని
= పచ్చడు, మోత; విణ. ధ్వనితం = మోగే.

ధ్వంసించు సక. = ధ్వంసం చేయు, నాశం చేయు;
వి. ధ్వంసం = నాశం; విణ. ధ్వంసం = నశించిన,
జారిన, ధ్వంసితం = ధ్వంసమయిన.

న

నకనకబడు లక. = వాడిపోవు, చిక్కిపోవు; వి.
నకనకలు = చిక్కిపోవటం.

నకనకలాడు లక. = (ఆకలితో) బాధపడు,
చిక్కిపోవు, వాడిపోవు.

నక్కూ¹ లక. = దాక్కొను, మాటున నిలుచు,
పొంచుండు.

నగు లక. = నవ్వు, వెక్కిరించు; వి. నగవు/నవ్వు
= హాసం, నగుబాటు = వెక్కిరింత; వేలా
కోశం.

నంకు సక. = నేలను కోరాడు, కుల్లగించు.

నంగు లక. = ముక్కతో మాట్లాడు; విణ. నంగి=
ముక్కతో మాట్లాడిన.

నచ్చు లక. = ఇష్టమగు, సక. నమ్ము; వి. నచ్చిక
= నమ్మిక, నమ్మకం, నచ్చు = ఆలస్యం, బాధ,
నచ్చుకాడు/నచ్చుగొట్టు/నచ్చుకుప్ప
= బాధించేవాడు.

నచ్చుపెట్టు సక. = తొందరపెట్టు, బాధించు; వి.
నచ్చు = ఆలస్యం, బాధ.

నంజు సక. = కొద్దిగాతిను, నంచుకొను; రూ.

నంచు(కొను)వి. నంజు = నంచుకొనేది,
నంజుడు = మాంసం, నంజుడుదిండి = రాక్ష
సుడు; విణ. నంజు = బాగా నలిగిన, మెత్తబడిన.

నంజువారు లక. = తెల్లబడు, పాలిపోవు; వి.
నంజు = పాలిపోవటం.

నటీంచు లక. = నర్తించు, వేషంకట్టు, అభిన
యించు, మోసంగా ప్రవర్తించు; వి. నటున(ం)
= నాట్యం, నర్తనం, వేషధారణం, మోసం, నటీ
= నాట్యకత్తె, వేషధారిణి, వేష్య, నటుడి భార్య,
నటుడు = నాట్యగాడు, నర్తకుడు, మోసగాడు,
నట్టువాడు/నట్టు/నటకుడు/నట్టు
వుడు/నట్టుగుడు = నటుడు, నర్తకుడు,
నట్టువురాలు, నట్టువకత్తె = నటి, నట్టు
(వ) పులుగు = వెనులి, నాటకం = నాట్య
ప్రధానమైన రూపకం, నాట్యం = నృత్యం. చూ.
నట్టాడు

నట్టాడు సక. = నాట్యమాడు. చూ. నటీంచు
నట్టువడు లక. = అడ్డువడు; రూ. నట్టుపడు వి.
నట్టు = అడ్డంకి, ఆటంకం.

నడగొట్టు లక. = నిలుచు, నిలబడిపోవు, ఉండు;
వి. నడ, నడక = గమనం, కడలిక.

నడచు లక. (షే. నడపు/నడుపు = ప్రవర్తించు,
నడకలో ఉండు; రూ. నడుచు వి. నడ/నడక
= గమనం, నడజోడు = కాలిబంటు, పదాతి,
నడవడి/నడత/నడితి = ప్రవర్తన.

నడతెంచు లక. = నడుచు, పోవు.

నడయాడు లక. = తిరుగాడు, కడలు, చలించు.

నడుకు లక. = వణకు, కంపించు.

నడుకొను లక. = వణుకు. చూ. నడుకు

నడుచొచ్చు అక. = మధ్యరో ప్రవేశించు; వి.
 నడు మంతరం/ నడుమంత్రం/ నడ
 మంత్రం = మధ్యకాలికం, మధ్యనచ్చినది.
 నడుముకట్టుకొను అక. = సిద్ధపడు.
 నత్తు అక. = తడబడతూ మాట్లాడు; వి. నత్తి =
 తడబాటు మాట, నత్తివాడు = తడబడతూ
 మాట్లాడేవాడు.
 ననయు అక. = పూచు, చిగురించు; వి. నన =
 పువ్వు, ననకారు = వసంతకాలం, నననీరు
 = మకరందం, పూదేనె.
 ననుచు అక. ప్రే. ననుపు = పూచు, చిగురించు,
 మొగ్గదొడుగు, ప్రేమకలుగు, పెరుగు, నచ్చు; వి.
 ననుపు = అనురాగం, ప్రేమ, ఇష్టం, అతిశయం,
 ననుపుకత్తె = ప్రేయసి, విటులాలు. ననుపు
 కాడు/ నన్నుకాడు = విటుడు, ప్రియుడు.
 చూ. ననుపువడు
 ననుపుపడు అక. = ప్లేహపడు. చూ. ననచు
 నమలు సక. రూ. నమలు = తిను; వి. నము
 లుడు = నమలటం.
 నమస్కరించు సక. = దండం పెట్టు, దణ్ణం
 పెట్టు; వి. నమనం = వంగటం, నమసీతుడు
 = నమస్కారం పొందిన, నమస్కృ = నమస్కారం,
 నమస్కారం/ నమస్కృతి = దండం, దణ్ణం,
 నమ్రత = వినయం, వంగి ఉండటం; విణ.
 నమ స్మితుడు = నమస్సు పొందినవాడు.
 నమ్రం/ నమితం = వంగిన. చూ. నమించు
 నమ్ముక. సక. = విశ్వసించు; వి. నమ్మకం/ నమ్మిక
 = విశ్వాసం.
 నయించు సక. = పొందించు; వి. నయనం =
 పొందించటం, నయం(ం) = ననుపు, మెత్త

దనం; విణ. నయం(ం) = మెత్తని, నున్నని,
 అందమైన.
 నరకు సక. = ముక్కలు చేయు, ఖండించు; రూ.
 నరుకు వి. నరకుడు/ నరుకుడు = గాలు.
 నరయు అక. = వెంట్రుకలు తెల్లబడు; రూ. నెరియు
 వి. నర = తెల్లవెంట్రుక, నరపు/ నరుపు/
 నెరుపు = వెంట్రుకలు తెల్ల బడటం.
 నరకుడువడు అక. నరుకు = తెగు, ముక్కలగు.
 రూ. నరుకుడువడు
 నరుమాడు సక. = పొడిచేయు.
 నరుము సక. = పొడి చేయు.
 నర్తించు అక. = ఆడు, నాట్యం చేయు; వి. నర్తకీ
 = ఆటకత్తె. నర్తకుడు = ఆటగాడు, నట్టుపుడు.
 నర్తనం = నాట్యం.
 నర్తిల్లు అక. = ఆడు, రూ. నర్తిలు చూ. నర్తించు.
 నలగు అక. ప్రే. నలచు, నలుచు, నలిగించు,
 నలగగొట్టు = నలిగిపోవు, పొడి యగు; రూ.
 నలుగు వి. నలగుడు/ నలుగుడు/ నలి =
 పొడియైనది, నలికం = సన్నదనం, నలితిండి
 = చిరుతిండి; విణ. నలిగులి = తెగనలిగిన, నలి
 గొట్టు = సన్నటి.
 నలగుడువడు అక. = పొడిలగు, అలవాటుపడు.
 రూ. నలుగుడుపడు చూ. నలగు
 నలగుడుపెట్టు సక. = పొడిగొట్టు, బాధించు,
 పీడించు. రూ. నలుగుడుపెట్టు చూ. నలగు
 నలచు సక. = నలత పెట్టు, పిండి చేయు, బాధించు,
 నలగగొట్టు; రూ. నలుచు వి. నలక/ నలత/
 నలకువ = బాధ, నలగుడు/ నలుగుడు =
 పీడనం, బాధ.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

నలుగు అక. = నలగునట్లు చేయు చూ. నలగు

నవయు అక. = రోగాదులవల్ల చిక్కిపోవు.

నవీకరించు సక. = కొత్తదనం కలిగించు, మార్పు;

వి. నవ్యత = కొత్తదనం; విణ. నవ్యం, నవం = కొత్తదైన.

నవ్వు అక. = హాసించు, సక. వెక్కిరించు, వేలా

కోశం చేయు; దూ. నవు/ నగు వి. నగవు/

నవ్వు = హాసం, వికాసం, పరిహాసం, నవ్వు

బాటు. నగు బాటు = వెక్కిరింప, వేలాకోశం,

నవ్వులాట/ నవ్వుటాల = ఎగతాళి,

పరిహాసం; విణ. నవ్వుల బండి = నవ్వే.

నశించు అక. = ధ్వంసమగు, నాశనమగు; వి.

నష్టం/ నష్టి = నష్టం, నాశ(న)ం = ధ్వంసం;

విణ. నశ్వరం = నశించే.

నసుకు సక. = వెక్కిరించు, నలుగు, అబద్ధమాడు;

వి. నసుకు = అసత్యం.

నాకు సక. = నాలుకతో తుడుచు.

నాచు సక. = నాచికోలు = అవహారణ, దొంగతనం.

దూ. నాచికొను

నాటు అక. = సాతు, గుచ్చు (కూసు); దూ. నాడు

వి. నాటు/ నాట్లు = చేత్ నాటువేయు.

నాటుకొను అక. = సాడుకొను, నెలకొను,

అమరు, నిలిచిపోవు; విణ. నాటు = సాతు.

నాదించు అక. = మోగు, మోతపుట్టు; వి.

నాదు/ నాదం = ధ్వని, మోత.

నాను అక. (ప్ర. నాన్ను/ నానుచు = నీటితో

చాలా కాలముండు; వి. నానఖియ్యం = తడిసి

నానబెట్టిన బియ్యం, నానుడు వాన = ఎడతెగని

వాన; విణ. నానుడు = తడిసిన, తెగని.

నానుచు (ప్ర. = నానబెట్టు, ఎటూ తెల్చకుండు.

దూ. నాన్ను చూ. నాను

నామమడచు సక. = చంపు; వి. నామం =

పేరు.

నారుచు (ప్ర. = నాటబెట్టు. దూ. నార్చు చూ.

నాటు

నాశిల్లు అక. = నశించిపోవు; దూ. నాశిలు; వి.

నాశ(న)ం = ధ్వంసం.

నిక్కవోడుచు అక. = నిలువున నిలుచు. చూ.

నిక్కు

నిక్కు అక. = పెరుగు, ఎత్తగు, ఉన్నతమగు,

గర్వించు, విద్రవీగు; వి. నిక్కు/ నిక్కుడు =

ఉన్నతి, గర్వం

నిక్షేపించు సక. = దాచిపెట్టు, పాతిపెట్టు, పూడ్చి

పెట్టు; వి. నిక్షేపం = దాచిన సామగ్రి, నిధి.

నిగదించు సక. = స్పష్టంగా చెప్పు; వి. నిగదనం

= స్పష్టంగా చెప్పటం.

నిగిడారు అక. = వ్యాపించు. చూ. నిగుడు

నిగుడు అక. (ప్ర. నిగుడుచు/ నిగుడ్చు =

నిక్క, వ్యాపించు, సాగు, విజృంభించు, తొందర

పడు, ఎదుర్కొను, చక్కిబడు. దూ. నివుడు

నిగ్గు అక. = సరిపడు, సరిపెట్టుకొను, విద్యహిల్లు

దూ. నెగ్గు

నిగ్రహించు సక. = జయించు, తోసివేయు, వెట్టు;

వి. నిగ్రహం = బెదురుమాట, తోసివేయటం

నింగివడు అక. = అస్తమించు; వి. నింగి =

ఆకాశం.

నించు (ప్ర. = నిండజేయు. దూ. నినుచు/ నింపు

చూ. నిండు

నిట్టనిలుచు = నిలారుగా నిలుచు; దూ. నిట్టుక
 నిలుచు వి. నిట్టనిలువు = నిలారైన నిలువు
 నిటరాడు/ నిట్రాడు = నిలువు కొయ్య/
 స్తంభం.
 నిట్టూరుచు అక. = నిట్టూర్పు విడుచు; దూ.
 నిట్టూర్పు వి. నిట్టూరుపు/ నిట్టూర్పు
 = దీర్ఘ శ్వాస.
 నిత్రీంచు సక. = నిలుపుగా ఉంచు.
 నిత్రీల్లు అక. = ఉపవాసముండు; వి. నిత్రు =
 ఉపవాసం, నిత్రుపవాసం = కటిక ఉపవాసం.
 నిండబడు అక. = నిండిపోవు. చూ. నిండు
 నిండారు అక. = నిండిపోవు, వ్యాసించు. చూ.
 నిండు
 నిండు అక. = నిండిపోవు, పూర్ణముగు; విణ.
 నిండు = పూర్ణమైన
 నిండుకొను అక. ప్రే. నిండుకొలువు. చూ.
 నిండు
 నిదానించు అక. = తొందరపడక, విచారించు; వి.
 నిదానం = మెల్లన, తొందరలేమి.
 నిదురవోవు అక. = నిద్రించు; దూ. నిద్దుర
 పోవు వి. నిద్దుర/ నిదుర = నిద్ర
 నిదురించు అక. = నిద్రపోవు
 నిద్రపోవు అక. = నిద్రించు
 నిద్రించు అక. = నిద్రపోవు; వి. నిద్ర = నిదుర,
 నిద్రాణుడు/ నిద్రాళువు = నిద్రపోతు విణ.
 నిద్రాణం = నిద్రముత్తుల్ ఉప్పు, సైకికనుపించని.
 నిద్రిల్లు అక. = నిద్రించు. దూ. నిద్రిలు
 నినుచు ప్రే. చూ. నించు

నిపతించు సక. = నిపాతనూత్రం చెప్పు, పద
 వేయు; వి. నిపాతం = పడలం, నిపాతనం
 = పడ వేయటం.
 నిందించు సక. = తిట్టు, దూషించు; వి. నింది
 తుడు = వేరంచేశాడన్న ఆరోపణకు గురైనవాడు,
 నింద్యుడు = తిట్టదగినవాడు, నింద = తిట్టు,
 అపవాదు.
 నిబద్ధించు సక. = నిజంచేయు; దూ. నిబద్ధించు/
 నిబద్ధిలించు వి. నిబ్బద్ధి/ నిబద్ధి/ నిబద్ధి =
 సత్యం.
 నిబంధించు సక. = కట్టివేయు, అడ్డగించు; వి.
 నిబంధం = కట్టుబాటు, నిబంధనం = ఏర్పాటు,
 నిబంధన = నియమం; విణ. నిబంధనం = కూర్చిన,
 నిబద్ధ = బంధించిన, కట్టివేసిన, అడ్డ గించిన
 నిబిడీకరించు అక. = గట్టిపరచు, దట్టంచేయు;
 వి. నిబిరీసం = సాంద్రమైనది; విణ. నిబిడీకృతం
 = దట్టంచేసిన, నిబిడ = సాంద్రం, దట్టమైన.
 నిబ్బరించు అక. = నిదానించు, అతిశయించు;
 విణ. నిబ్బరం = ఎక్కువ, అధికం
 నిబ్బరికించు అక. = కరుణించు, దయదలచు,
 ఉప్పొంగు; వి. నిబ్బరికం = దయ, కరుణ.
 నిభాయించు అక. = ఓర్పు, తాళు, సహించు;
 వి. నిభాయింపు = సహనం.
 నిమంత్రించు సక. = (శ్రాద్ధాదులకు) ఆహ్వా
 నించు, నియమించు; వి. నిమంత్రణ(ం) =
 నియామకం, పిలుపు, నిమంత్రితుడు = పిలుపు
 వచ్చిన వాడు
 నిముకు సక. = వెదకు. దూ. నెమకు
 నిమురు సక. = మెల్లగా తడుము.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

నిమ్మళించు అక. = తగ్గ, (ఆరోగ్యం) కుదురు;
వి. నిమ్మళం = స్వస్తత, ఆరోగ్యం.

నియంత్రించు సక. = అదుపులో ఉంచు/పెట్టు;
వి. నియంత్రణ = అదుపు, అడ్డు, అడ్డగింత;
విణ. నియంత్రితం = అదుపులో ఉంచిన/
ఉన్న.

నింపారు అక. దూ. నినుపారు మా. నినుపు.
నింపు ప్ర. = నిండించు, నిండజేయు. మా. నిండు
నియమించు సక. = (ఉద్యోగంలో) పెట్టు,
పంపు, ఆజ్ఞాపించు; వి. నియతి = నియమం,
నియమం = ఏర్పాటు, కట్టడి, పనుపు, ప్రతిజ్ఞ,
నియమనం = ఏర్పాటు, నియమించటం, నియా
మకుడు = నియమించేవాడు; విణ. నియతం
= నియమంగల, నిత్యమైన, నియమితం
= నియుక్తమయిన, కట్టుబడిన, నియమ్యం =
నియమించ దగిన.

నియోగించు సక. = ఆజ్ఞాపించు, పంపు, నియ
మించు; వి. నియుక్తుడు = నియమించినవాడు,
నియోగం = ఆజ్ఞ, ఉద్యోగం, నియోగి =
ఉద్యోగి, ఉద్యోగం కలవాడు, నియోగ్యుడు
= నియోగించదగినవాడు, నియోజనం = నియ
మించటం, నియోజ్యుడు = పనివాడు, ఉద్యోగి,
భిక్ష్యుడు. విణ. నియోక్తవ్యం = నియోగించ
దగిన

నిరసించు సక. = తిరస్కరించు, వదలిపెట్టు,
వదిలిపెట్టు; వి. నిరసన(ం) / నిరాస(న)ం
= తిరస్కారం, ఆశ్చేపం, ఉమ్మివేయటం; విణ.
నిరస్తం = తిరస్కరించినది, తొందరగా చెప్పిన,
తిరస్కృతమైన, నిరాసకం = నిరసించేది.

నిరాకరించు సక. = తిరస్కరించు, వద్దను; వి.
నిరాకరణ(ం) / నిరాకృతి / నిరాకారం

= తిరస్కారం. విణ. నిరాకృతం = తోసివేసిన,
కొదవించుకున్న

నిరీక్షించు సక. = ఎదురుచూచు; వి. నిరీక్ష
(ణం) = ఎదురుచూపు; విణ. నిరీక్షితం =
ఎదురు చూపిన

నిరూపించు సక. = రుజువు చేయు, నిదర్శన
చూపు; వి. నిరూపణ(ం) = రుజువు, నిదర్శన,
దృష్టాంతం, తార్కాణం; విణ. నిరూపితం =
రుజువయిన, నిరూప్యం = రుజువు చేయదగిన.

నిరోధించు సక. = అడ్డగించు, అడ్డుపెట్టు; వి.
నిరోధం = అడ్డు, చేటు, ప్రమాదం.

నిర్లమించు అక. = బయటికెళ్ళు, వెళ్ళుటపు;
వి. నిర్లతి / నిర్లమనం = బయటికె వెళ్ళటం;
విణ. నిర్లత = బయటకు పోయిన

నిర్లించు సక. = గెలుచు, జయించు; వి. నిర్లితుడు
= గెలిచినవాడు, జేత.

నిర్లయించు సక. = నిశ్చయించు, ఏర్పాటు చేయు;
వి. నిర్లయం = ఏర్పాటు, నిశ్చయం, నిర్ణయ
కుడు = నిర్లయించేవాడు, నిర్ణేత = నిర్లయించే
వాడు; విణ. నిర్లతం = నిర్లయమైన నిర్ణేయం
= నిర్లయించదగిన.

నిర్లహించు సక. = బాగాకాల్పు, పూర్తిగా తగల
బెట్టు. వి. నిర్లహనం = పూర్తికాల్పు.

నిర్దేశించు సక. = చూపు, చెప్పు, ఆజ్ఞాపించు,
పంపు

నిర్దరించు అక. = తేల్చిచెప్పు, స్పష్టంగా చెప్పు,
నిశ్చయంగా చెప్పు; వి. నిర్దారణ = నిశ్చయం,
నిర్దార్యుడు = పట్టుదలతో పనిచేసే వాడు;

విణ. నిర్ధార్యం/ నిర్ధారణీయం = నిర్ణయించ
దగిన, నిర్ధారితం = నిర్ణయించిన.
నిర్బంధించు సక. = కట్టుబాటులో అదుపులో
ఉంచు, కట్టివేయు, బలాత్కరించు; వి.
నిర్బంధం = బలాత్కారం, కట్టు, అదుపు.
నిర్బంధించు సక. = అదిలించు, బెదరించు వి.
నిర్బంధనం = అదలించు; విణ. నిర్బంధిత =
అదిలించిన, బెదరించిన.
నిర్మించు సక. = కట్టు; వి. నిర్మాణం, నిర్మితి
= కట్టడం. నిర్మాత/ నిర్మాయి = కట్టేవాడు;
విణ. నిర్మిత = కట్టిన
నిర్మాతలించు సక. = నాశనం చేయు, మొదలంట
ధ్వంసం చేయు; వి. నిర్మాతలన = విధ్వంసం,
వినాశం; విణ. నిర్మాతలం = వేరులేని, ఆధారం
లేని.
నిర్వచించు సక. = వివరించు, విశదీకరించు; వి.
నిర్వచనం(ం) = వివరణ, విశదీకరణ; విణ.
నిర్వచనీయం = వివరించదగిన.
నిర్వర్తించు సక. = వెరవేర్చు
నిర్వర్తిల్లు అక. = వెరవేరు
నిర్వహించు సక. = వెరవేర్చు; వి. నిర్వాహం
= జరుగుబాటు, నిర్వాహకుడు = వెరవేర్చే
వాడు, నిర్వహణ = వెరవేర్చటం.
నిర్వహిల్లు అక. = వెరవేరు.
నిర్వేదించు అక. = దుఃఖపడు, విచారించు వి.
నిర్వేదం = విచారం, దుఃఖం.
నిర్రసీలుగు అక. = తెగనీళ్లు, గర్వించు. చూ.
సీలుగు
నిలబడు అక. = నిలుచు, నిల్చివి ఉండు; రూ.

నిలువబడు; వి. నిలక/ నిలుపు = నిల్చివి
ఉండటం, నిలుకడ/ నిలకడ = ఉనికి, స్థిరత్వం,
విశ్రాంతి.
నిలుగు అక. చూ. సీలుగు
నిలుచు అక. (సీ. నిలుపు = నిలబడు, ఉండు,
మిగులు, అడ్డుపడు; రూ. నిల్చు వి. నిలువ/
నిల్వ = మిగిలినది. నిలుపు = నిలిచిఉన్న,
నిలకడ/ నిల్కడ = ఉనికి, స్థిరత్వం,
విశ్రాంతి.
నిలుచుండు అక. = నిలిచి ఉండు, నిలవబడు.
చూ. నిలుచు
నిలుపు అక. (సీ. = నిలుచునట్లుచేయు, నిలవబెట్టు
నిలువరించు అక. = కదలకుండా నిలుపు, అడ్డం
పడు; రూ. నిల్వరించు వి. నిల్వరం/ నిలువరం
= అడ్డు
నివర్తించు (సీ. = మరల్చు; వి. నివర్తనం(ం) =
మరల్చు.
నివర్తిల్లు అక. = మరలు, వెనుదిరుగు; వి.
నివర్తనం(ం) = మరలటం.
నివసించు అక. = (కాపురం) ఉండు; వి.
నివాసం/ నివసతి/ నివసనం = ఇల్లు,
గృహం, ఉండేచోటు, నివాసి = వాస్తవ్యుడు.
నివారించు సక. = ఆపు, అడ్డు, అడ్డుపడు,
అడ్డగించు; వి. నివారణ = ఆపు, అడ్డగింపు;
విణ. నివారితం = అడ్డుకు గురి అయిన,
నివారణీయం = ఆపదగిన, అడ్డగించదగిన.
నివాళించు అక. = హారతిపట్టు, గౌరవించు; వి.
నివాళి/ నివాళి/ నివాళిక = హారతి; విణ.
నివాళితం = చుట్టిన.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

నివుడు అక. చూ. నిగుడు

నివుడుచు ప్ర. = నిగడించు. చూ. నివుడుచు చూ.

నిగుడు

నివురు సక. రూ. నిమురు చూ.

నివేదించు సక. = విన్నవించు, తెలియజెప్పు
సమర్పించు; వి. నివేదన/ నివేదనం = సమ
ర్పణ, విన్నవం; విణ. నివేదిత = సమర్పించిన,
నివేద్యం = సమర్పించ దగిన, చెప్ప దగిన, విన్న
వించవలసిన.

నివ్వటించు సక. = నెరవేర్చు, కలిగించు, వ్యాపింప
జేయు.

నివ్వటిల్లు అక. = నెరవేరు, వ్యాపించు, కలుగు.
రూ. నివ్వటిలు

నివ్వెరపడు అక. = ఆశ్చర్యపడు, దాగ్రాంతి
చెందు, పాఠశ్యం పాండు; వి. నివ్వెర/ నివ్వెర
పాటు/ నివ్వెరగు = ఆశ్చర్యం, దిగ్రాంతి,
పాఠశ్యం, నిశ్చేత.

నిశ్చయించు సక. = నిర్ణయించు; వి. నిశ్చయం
= నిర్ణయం, నిశ్చాయతుడు = నిర్ణయించే
వాడు; విణ. నిశ్చితం = నిర్ణయించిన

నిశ్చవించు అక. = నిట్టూర్చు; రూ. నిశ్చా
వించు వి. నిశ్చవనం/ నిశ్చావం = నిట్టూర్చు.

నిశ్చావించు అక. చూ. నిశ్చవించు.

నిషేధించు సక. = నిరాకరించు, వద్దను, తిరస్క
రించు, కూడదను, అడ్డపడు, అడ్డగించు; వి.
నిషేధం = నిరాకరణ, నిరాకృతి, తోపుడు

నిషేవించు సక. = బాగాసేవించు, తాగు. వి. నిషే
వణం = బాగాతాగటం, మందుకొట్టడం; విణ.
నిషేవితం = బాగాతాగిన, నిషేవ్యం = బాగా
తాగదగిన.

నిష్కర్షించు సక. = నిశ్చయించు; వి. నిష్కర్ష
= నిశ్చయం.

నిష్కాసించు సక. = వెళ్ళగొట్టు, తోలవేయు;
వి. నిష్కాసనం = వెళ్ళగొట్టడం; విణ. నిష్కా
సితం = వెళ్ళగొట్టిన.

నిష్కామించు అక. = బయటికి వెళ్ళపోవు; వి.
నిష్కాంతి/ నిష్కామం/ నిష్కామణం =
బయటికి వెళ్ళడం; విణ. నిష్కాంతం = బయటికి
వెళ్ళిన.

నిష్ఠించు అక. = ధీరముగు; వి. నిష్ఠ = ఉనికి;
విణ. నిష్ఠత = ఉంచిన.

నిష్ఠాదించు సక. = పుట్టించు, సాధించు; వి.
నిష్ఠాదనం/ నిష్ఠాతి/ నిష్ఠాదనం = సిద్ధి,
పుట్టుక, సాధన; విణ. నిష్ఠాన్న = పుట్టిన,
నిష్ఠా దిత = పుట్టించిన, నిష్ఠాద్యం = పుట్టించ
దగిన

నిస్తరించు సక. = జాగ్రత్తగా చూడు, ఆధిగమించు;
వి. నిస్తారం, నిస్తరణం = చూడం, వెళ్ళడం,
ఉపాయం, నిస్తారకం = మ్మరియజేసిది, చూచేది.
నిష్ఠావించు సక. = దాచిపెట్టు, మరుగు పుచ్చు;
వి. నిష్ఠావం/ నిష్ఠాతి = దాచికం, దాచిన
మాట.

నీగు సక. = మరల్చు, నివర్తించు

నీరాడు అక. ప్ర. నీరారుచు/ నీరారు =
స్నానం చేయు, స్నానం ఆడు; వి. నీరాటం =
జలక్రీడ, స్నానం; నీరాటం = నీటిజంతువు.

నీరారుచు ప్ర. రూ. నీరారు చూ. నీరాడు.

నీరుముట్టు అక. = తాగు

నీరువట్టు అక. = దప్పకొను, దాహముగు. రూ.
నీర్వట్టు

నీలుగు అక. = ఒళ్లు విరుచుకొను, చచ్చు దూ.
 ఈలుగు/ నీల్గు
 నీళ్ళాడు అక. = ప్రసవించు; స్నానమాడు
 నుగ్గాడు సక. = ముక్కలుచేయు, ఖండించు; వి.
 నుగ్గు = పొడి, ముక్క.
 నుగ్గు అక. = నలిగిపోవు; వి. నుగ్గు = పొడి,
 ముక్క.
 నుగ్గులువారు అక. = నుగ్గయిపోవు, పొడిఅగు,
 ముక్కలగు; వి. నుగ్గు = పొడి, ముక్క.
 నుచ్చు సక. = పాతగుడ్డలు(మేకమెడ చన్నులకు)
 చుట్టు; వి. నుచ్చుపాత = (మెడ చన్నులకు
 కట్టే) చుట్టేపాతగుడ్డ.
 నుడుగు సక. = చెప్పు; దూ. నుడువు/ నొడుగు/
 నొడువు వి. నుడి/ నుడువు/ నుడుగు
 = మాట, నుడికారం/ నొడికారం = మాట
 నేర్పు, నుడువరి = మాటకారి, వాగుడుకాయ,
 నుడుగురేడు = బృహస్పతి, నొడికాడు/
 నొడికారి = చమత్కారి, మాటకారి.
 నుడువు సక. = చెప్పు. దూ. నొడువు/ నొడుగు/
 నుడుగు. చూ. నుడుగు
 నుతించు సక. = పొగడు; సక. నుతి = పొగడ్డ
 నురిచియాడు సక. = నాశంచేయు చూ. నురుపు
 నురుచు సక. = (ఞాన్యం) క్షాల్నతో నలగదొక్క;
 దూ. నూరుచు/ నూర్చు వి. నురుము/
 నురిపిడి/ నుప్పిడి/ నూరుపిడి/ నూర్పిడి
 = నుగ్గు, పొడి, కాలితో ఞాన్యన్ని తొక్కటం.
 నురువు సక. = నూర్చు, చంపు.
 నురుమాడు సక. = పొడిచేయు, చంపు.
 నురుము సక. = పొడిచేయు, చంపు; వి. నురుము
 = పొడి.

నులించు ప్రే. = నులుచు, నులియబెట్టు; వి. నులి
 = చిక్క, మెలిక, పేగుల్లో నొప్పి; విణ. నులి =
 కొత్తి(పాటు)
 నులిగొను అక. = పొడియగు, పట్టుతప్పు,
 భ్రంశత పొందు; వి. నులివు = నులియటం.
 నులివెట్టు సక. చూ. నులుచు
 నులుచు ప్రే. = నులియబెట్టు. దూ. నులువు
 చూ. నులియు
 నులుము సక. = నలుపు, బుగ్గలుమీసుకు, వెళ్లగించు.
 నుసలు అక. = మసలు, ఆలస్యం చేయు. సక.
 (ఒళ్లు) విరుచుకొను.
 నుసుగు సక. = తిరస్కరించు
 నుసుము సక. = ఆకర్షించు
 నుసులు సక. = మెదలు; వి. నుసులు = నేర్పు,
 వీలు.
 నూకు సక. = కొట్టు, తోసివేయు, తోలు; వి.
 నూకుడు = తోపుడు, దెబ్బ.
 నూరు సక. = పడుచుబెట్టు.
 నూరుచు సక. చూ. నూర్చు
 నూర్చు సక. దూ. నూరుచు; వి. నూర్చు/
 నూర్పిడి/ నూరుపిడి/ నురిపిడి/ నుర్పిడి
 = ఞాన్యం తొక్కటం.
 నూలుకొను అక. ప్రే. నూలుకొలుపు/
 నూల్కొల్పు = కుదురుకొను, ఒప్పుకొను,
 చక్కబడు; దూ. నూల్కొను వి. నూలు
 క్కొలు / నూల్కొలు = నూల్కొనటం.
 నూల్కొను చూ. నూలుకొను
 నెక్కొను అక. ప్రే. నెక్కొలుపు/ నెక్కొల్పు
 = పొడుకొను; దూ. నెలకొను వి. నెక్కొలు
 = పొడుక పోవటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

నెగడు అక. = వర్తిల్లు, పెరుగు, ఉండు.

నెగయు అక. = పైకి ఎగురు/ తేచు. చూ. ఎగయు

నెగయుదెంచు అక. = పైకెగురు. చూ. ఎగయు

నెగ్గు అక. = గెలుచు, బయటపడు, నిర్వహిల్లు.

చూ. నిగ్గు

నెట్టు సక. = తోయు, ప్రయత్నించు; వి. నెట్టు =

పూనిక, ప్రయత్నం, త్రోపు; విణ. నెట్టన(ం)

(అవ్య) = త్వరగా, తప్పక.

నెట్టుకొను అక. = పూనుకొను, ప్రయత్నించు,

ఉండు, పెరుగు. సక. బలాత్కరించు

నెప్పరించు సక. = నిరూపించు; వి. నెప్పరం =

వేగం, తొందర, నెప్పలి = ఉపాయశీలి.

నెప్పుకొను అక. = పాడుకొను, పాతుకపోవు; వి.

నెప్పు = స్తానం.

నెమకు సక. = వెతుకు; వి. నెమకుడు =

వెతకటం.

నెమరుచు సక. = నెమరువేయు; వి. నెమరు =

(మల్లీ) నమిలితును.

నెమ్ముకొను అక. = చెమ్మగిల్లు; వి. నెమ్ము =

తడి, చెమ్మ.

నెయ్యమాడు అక. = స్నేహించేయు. వి. నెయ్యం/

నెయ్యమి = స్నేహం, మైత్రి, నెయ్యరి = స్నేహి

తుడు, స్నేహితురాలు, నెయ్యడు = మిత్రుడు,

నెయ్యరాలు = స్నేహితురాలు.

నెరపు (నీ. = నెరవేర్చు, నింపు, వ్యాపింపజేయు; వి.

నెరయిక = నింపు, నిండటం, నెరవు = వ్యాప్తి,

పూర్తి; విణ. నెరవు = నిండిన, ఎక్కువైన, విశాల

మైన, వ్యాపించిన.

నెరయు అక. = వ్యాపించు, నిండు, నెరవేరు. చూ.

నెరవు

నెత్తురువారు అక. = ఎర్రబడు; వి. నెత్తురు,

నె(తు = రక్తం.

నెరపు (నీ. = నింపు, నెరవేర్చు, వ్యాపింపజేయు;

వి. నెరవు = వ్యాప్తి; విణ. నెరవు = ఎక్కువ.

నెరయు అక. = నిండు, నెరవేరు; వి. నెరవు =

వ్యాప్తి; విణ. నెరవు = ఎక్కువ.

నెరయు అక. = నిండు, నెరవేరు; వి. నెరవు =

పూర్తి, వ్యాప్తి; నెరవు = పూర్ణమయిన, ఎక్కువ,

తగిన, విశాలమైన.

నెరవేరు అక. = ముగియు, సిద్ధించు.

నెరిపడు అక. = అగు, సిద్ధించు; వి. నెరి = పూర్తి;

విణ. నెర = పూర్తి అయిన, నిండయిన.

నెలకొను అక. = నిలుచుండు, నిలకడగా ఉండు;

చూ. నెలవుకొను వి. నెలవు = (నివాస) స్థలం,

నెలకువ = సాధనం.

నెలవుకొను అక. చూ. నెలకొను

నేటించు అక. = గట్టిపడు; వి. నేటు = నిశ్చయం;

విణ. నేటు = గట్టి.

నేటుసేయు సక. = గట్టిపరచు చూ. నేటించు.

నేమించు సక. = నియమించు; వి. నేమం/

నేమకం = నియమం.

నేము సక. = (చేటతో) చెరుగు -

నేయు సక. = అల్లు, వేతనని చేయు; వి. నేత =

అల్లకం, వేయటం.

నేరుచు అక. = భరించు, ఓపు, సక. అభ్యసించు;

వి. నేరిమి/నేర్పు/నేర్పు = నైపుణ్యం, పని

తనం, నేరుపరి, నేర్పరి, నేరుపుకాడు,

నేరుపు లాడు = సమర్థుడు.

నేలగలుపు సక. = చంపు, మన్ను గరిపించు; వి.

నేల = మన్ను, భూమి

నొక్కు నక. = అదుము; వి. నొక్కు/నొక్కుడు = ముడత.

నొగులు అక. (ప్ర. నొగలుచు/నొగల్పు = బాధపడు, నొచ్చుకొను; వి. నొగులు = కైకల్యం, నొప్పి.

నొగులుచు (ప్ర. దూ. నొగుల్పుచూ.నొగులు నొచ్చు అక. = నొప్పిచెందు, బాధపడు; వి. నొప్పి = బాధ, కష్టం, అవిష్టం.

నొచ్చుకొను అక. = బాధపడు, హస్తాప్తాపడు; వి. నొచ్చుకోలు = బాధ, హస్తాప్తాపం

నొందు (ప్ర. = నొప్పించు; వి. నొప్పి = బాధ, ఆపద; విణ. నొప్పిగుంటి = జబ్బుపడ్డ.

నొడుగు నక. చూ. నుడుగు.

నొడుగు నక. = తప్పులుపట్టు; వి. నొడువు = తప్పులుపట్టడం.

నొల్లు నక. = చప్పరించు.

నొల్లుకొను అక. = దొరికినంత రాబట్టుకొను

నోచు నక. = ప్రతం చేయు; వి. నోత/నోము = ప్రతం.

నోచుకొను అక. = సొందగలుగు

నోము నక. = ప్రతం చేయు, సాగొట్టు; వి. నోము/నోత = ప్రతం.

నోయు అక. చూ. నొచ్చు.

నోరూరు అక. = నోటనీచూరు, కోరు, అపేక్షించు.

నోరెత్తు అక. = మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించు.

నొడకొట్టు అక. = మిటకరించు. దూ. నవుడుకొట్టు

ప

పగగొను అక. = విరోధపడు. చూ. పగబట్టు

పగబట్టు అక. = విరోధపడు, శత్రుత్వం, (మనుసులో)

పెట్టుకొను, వి. పగ = విరోధం, విరోధి, పగతుడు

= శత్రువు, పగతురాలు = శత్రురాలు, పగ వాడు = శత్రువు, విణ. పగదారి = శత్రువైన, విరోధియైన.

పగులగొట్టు నక. దూ. పగలగొట్టు చూ. పగులు పగులబారు అక. దూ. పగలబారు/పగుళ్ళు వారు చూ. పగులు

పగులు అక. (ప్ర. పగుల్పు/పగులుచు = చీలు, పగిలిపోవు; వి. పగులు = చీలిక.

పగులుచు (ప్ర. = పగలచీల్చు, పగలగొట్టు. దూ. పగుల్పు

పగ్గించు అక. = ప్రజ్ఞలుపలుకు, బడాయికొట్టు; పగ్గియ/పగ్గి = బడాయి మాట, సామర్థ్యం.

పంకించు అక. = చలించు నక. (బురద) పట్టించు.

పంగటించు నక. = దూరంగాచాచు, చంగచాచు;

వి. పంగ = దూరంగా సాగినశాఖ/కాలు; పంగటి

కొళ్లు = దొడ్డికొళ్లు, విణ. పంగటి = ఎడమైన,

ఎడంగా ఉన్న.

పచరించు అక. = ప్రవర్తించు, నక. ప్రసరించ

జేయు, ప్రయోగించు, సవరించు, ప్రకటించు,

అమర్చు; వి. పచరింపు = ప్రసరణ, పచారం

= అంగడి, పచారి = చిల్లర కొట్టువాడు. చూ.

పచారించు నక. = నడుపు, నడిపించు. చూ.

పచరించు

పచారించు అక. = వ్యాపించు; వి. పచారం =

వ్యాప్తి, అతిశయం.

పచ్చిదేరు అక. = పచ్చిగా ఉండు, పచ్చిఅగు; విణ.

పచ్చి = తడిగల, ఎండని, కాలని, ముదరని,

మరుగులేని.

పంచితెల్లు అక. = (ఆవు) మూత్రంవిడుచు; దూ.

పంచితెలు వి. పంచితం = గోమూత్రం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పంచు నక. = ఆజ్ఞాపించు, పంపు; రూ. పనుచు
 - వి. పని = కార్యం, పనిముట్టు = సాధనం,
 కొరముట్టు, పనితనం = నేర్పు, నైపుణ్యం,
 పనివాడు = నేర్పరి, సేవకుడు.
 పట్టించు (ప్ర. = (చదువు) మొదలు పెట్టు, తేల్చు;
 - వి. పట్టంపు = అక్కర, అవసరం, వట్టుదల,
 మొదలు
 పట్టు అక. = చెల్లు, పట్టుకొను, మొదలుపెట్టు,
 అవసరపడు, అంటుకొను, నచ్చు; నక. (గ్రహించు,
 అవలంబించు, ఊడు, ఎదుర్కొను, వి. పట్టు
 = (గ్రూణం, పడ్లు, పూత, నివాస్థలం, స్థానం,
 అవకాశం, వెడల్పు, ధైర్యం, విషయం, కారణం,
 ఆధారం, అవసరం, వట్టుదల, బంధుత్వం,
 సన్ననూలు, పట్టుదల/పట్టుడు = వదలని
 పట్టు, పట్టుగొమ్మ = ఆధారం, పట్టుబడి =
 భరియిన సామ్యు.
 పట్టుకొను అక. (ప్ర. = ఉండు, నిలుచు, అంటి
 పెట్టుకొని, బిగిసిపోవు; వి. పట్టుకోలు =
 నిలుపు.
 పట్టువడు అక. = చిక్క, అలవడు, తెలియవచ్చు.
 చూ. పట్టు
 పఠించు నక. = చదువు; వి. పఠిత = చదివేవ్యక్తి,
 పాఠ = చదవటం, పదనం = చదువు, చదవ
 టం, పాఠనం = చదువునేర్వటం, పాఠి/
 పాఠకుడు = చదివేవాడు, పాఠశాల = బడి;
 విణ. పఠితం = చదివినది, పఠితవ్యం = చదవ
 దగినది, పాఠ్యం = చదవదగినది.
 పడుచు నక. రూ. పడయు = సంపాదించు,
 పొందు; వి. పడవు = సంపాదన, గడన.
 పడయు నక. = పొందు, సంపాదించు (బిడ్డను)

కను; రూ. పడచు వి. పడవు = సంపాదన,
 సంపాదించిన సామ్యు.
 పడు అక. = రాలు, వడిపోవు, కష్టమొందు, చచ్చు,
 పూడు, అస్తమించు, పొందు; వి. పడుక/పడక
 = శయ్య, వరుపు, పడకటిల్లు/పడుకటిల్లు
 = శయనగృహం.
 పండించు నక. = పైరుచేయు, పెంచు, సేద్యం
 చేయు; వి. పంటు = వండటం, ఫలితం, ఫల
 సాయం, పంటవలతి = భూమి, పంటసాల
 = ఉగ్రాణం, ధాన్యంకొట్టు.
 పండు అక. = పైరగు, ఫలితమిచ్చు, వడిపోవు;
 వి. పండు = ఫలం, వడినకాయ. విణ. పండు
 = వండిన.
 పండుకొను అక. = శయనించు, విధించు. రూ.
 పడుకొను
 పదనుకొను అక. = వడియు; వి. పదను/
 పదును = తడుపు.
 పదరు అక. నక. = తొందరపడు, కోపించు,
 చలించు, ఆశ్చేపించు, దూషించు; వి. పదరు =
 తొందర మాట.
 పదిలపడు అక. (ప్ర. = గట్టిపడు, స్థిరపడు, వదిల
 వరచు, వదిలవరచు; వి. పదిలం = స్థిరత్వం,
 దృఢత్వం, పదిలుడు = జాగ్రత్త గలవాడు,
 స్థిరుడు; విణ. వదిలం = గట్టి, జాగ్రత్తగల.
 పదిలించు నక. = వదిలవరచు, భద్రవరచు, దృఢ
 వరచు, స్థిరవరచు. చూ. పదిలపడు
 పదురు అక. (ప్ర. పదురుచు/పద్రుచు =
 తొందరపడు; వి. పదురు = వద్దతి, విధం.
 పనవు నక. = తలచుకొని ఏడ్చు.
 పనిగొను నక. = నియోగించు, ఆజ్ఞాపించు.

పనివంచు సక. = పనిచేయుంచు, నియోగించు.

పనివడు అక. = అవసరపడు, అశ్చరపడు.

పనివిను అక. = చెప్పినట్లు చేయు.

పనుకు అక. = కోపించు.

పనుగొను అక. = గట్టిపడు, కలుగు.

పనుచు సక. = వంపు, నియోగించు, నియమించు;

రూ. పంచు, పంపు వి. పనుపరి = ఆజ్ఞా బద్ధుడు,

పనుపు = ఆజ్ఞ.

పనుపడు అక. = నాలు, కలుగు. రూ. పన్ను

పడు

పంతగించు అక. = పంతంపట్టు, పోటీ చేయు,

ప్రతిజ్ఞ వట్టు, విధించు.

పన్ను అక. = (యుద్ధానికి) సిద్ధపడు, కలుగు, ప్రే.

సిద్ధపరచు, సక. ఏర్పరచు, చేయు; వి. పన్ను =

కప్పం, అరి, పన్నుగడ = వ్యూహం.

పన్నుండు అక. = పడుకొను, వరుండు.

పన్నుపడు అక. ప్రే. పన్నుపరచు = అలనాలు

పడు, కలుగు, నాలు.

పప్పుచేయు సక. = నురుమాడు, బద్దలు కొట్టు;

వి. పప్పు = బద్ద, బేడ, సూసం.

పంపించు సక. = పోవునట్లు చేయు; వి. పంపిణీ

= పంచిపెట్టడం.

పంపు సక. = ఆజ్ఞాపించు, వంపించు; వి. పంపు,

పనుపు = ఆజ్ఞ, వంపకం, వరిమల్లవరస ,

పంపకం = పంచిపెట్టడం, వంచటం, పంపటం.

పంపువడు అక. = ఆజ్ఞాపాండు. చూ. పంపు

పంపువెట్టు సక. = అతిశయించు, అంచులు

మడిచికుట్టు; చూ. పంపు వి. పమ్మకం =

అంచులు మడిచికుట్టిన కుట్టు.

పయనించు అక. = ప్రయాణముగు; వి. పయనం
= ప్రయాణం.

పరగు అక. = ప్రవర్తిల్లు, ఉండు, ప్రయుక్తముగు,

ప్రసరించు, ప్రసిద్ధముగు, ప్రయాణముగు, విపారించు;

పరచు అక. ప్రే. = పారు, పడగొట్టు, (దుప్పటి

ము) పరచివేయు. వి. పరత/పరతి/పరద/

పరవ = ప్రవాహం.

పరతించు అక. = పారిపోయినచ్చు.

పరపు ప్రే. = (బాణం) వేయు, ప్రవహింప జేయు,

పోగొట్టు, తోలు, ప్రయోగించు, పూయు; వి.

పరపు = విరివి, పడక, వేగం. విణ. పరపు =

విరివియైనది. చూ. పరచు

పరమువడు అక. = ప్రాణాచారంపడు

పరపు అక. = వ్యాపించు; రూ. పరగు వి. పరపు =

వ్యాప్తి, వ్యాసనం.

పరాకుపడు అక. = పారపాటుపడు, ప్రమాద

పడు, పరధ్యానంలో ఉండు; వి. పరాకు =

తత్పరత, ప్రమాదం, పారపాటు.

పరాక్రమించు సక. = తిరగబడు, శౌర్యం చూపు;

వి. పరాక్రమం, పరాక్రాంతి = వీర్యం, శౌర్యం,

సామర్థ్యం.

పరాభవించు సక. = అవమానించు; వి. పరా

భవం/పరాభూతి = అవమానం, పరాభూ

తుడు = అవమానంపాలయినవాడు.

పరామరిసించు సక. = వలకరించు, ఓదార్పు,

విచారించు; రూ. పరామర్శించు వి. పరామ

రిక/పరామరిస = వలకరింపు, పరామర్శ

(ం) = ఓదార్పు.

పరామర్శించు సక. చూ. పరామరిసించు

పరికరించు సక. = వరీక్షించు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పరికించు సక. = చూచు, పరీక్షించు, విచారించు.
 పరిక్రమించు సక. = విచారించు, అటునిటు
 తిరుగు; వి. పరిక్రమ(ం) = విహారం, తిరగటం.
 పరిగణించు సక. = లెక్కించు, ఎంచు; వి. పరి
 గణన(ం) = లెక్క, ఎంపిక; విణ. పరిగణితం
 = ఎంచినది, లెక్కించినది
 పరిగొను అక. = భారులుతీరు సక. చుట్టుకొను,
 అవహరించు; వి. పరి = సేన, గుంపు, పంక్తి,
 చుట్ట.
 పరిగ్రహించు సక. = (ఇష్టంగా) తీసుకొను,
 స్వీకరించు; వి. పరిగ్రహం/పరిగ్రహణం
 = స్వీకారం, తీసుకోవటం, వుచ్చుకోవటం.
 పరిఘాణించు అక. = ఎదురుచెప్పు/వలుకు.
 పరిచయించు అక. = స్నేహించేయు, తెలుసు
 కొను; వి. పరిచితి, పరిచయం = ఎరుక,
 స్నేహం. విణ. పరిచితం = తెలిసిన, ఎరిగిన.
 పరిచరించు అక. = సేవచేయు; వి. పరిచర్య/
 పరిచారం = సేవ, కొలువు, పరిచారకుడు
 = సేవకుడు, పరిచారిక = సేవకురాలు, దాసి.
 పరిచరుడు = భటుడు
 పరిణించు సక. = కల్తీపిడితో కొట్టు; వి. పరుణు
 = కల్తీపిడి.
 పరిధవించు (వే. = నడుచు, జరుగు, ప్రవర్తించు,
 మించు, ఎక్కువగు, అతిక్రమించు; పరిధవం
 = అతిశయం, విశేషం.
 పరిధవిల్లు అక. = ప్రవర్తిల్లు, జరుగు, నడుచు;
 రూ. పరిధవిలు వి. పరిధవం = అతిశయం,
 విశిష్టత.
 పరిణమించు అక. = మారు, మారురూపం
 ధరించు; వి. పరిణామం/పరిణతి = మార్పు,

పర్యవసానం, మారురూపం; విణ. పరిణతం =
 మారిన, మార్పుపొందిన.
 పరితపించు అక. = దుఃఖించు, బాధపడు; వి.
 పరితాపం/పరితాపం = సంతాపం, దుఃఖం.
 పరితోషించు అక. = చాలాసంతోషించు; వి.
 పరితుష్టి/పరితోషం = ఎక్కువ సంతోషం.
 పరిత్యజించు సక. = వదిలిపెట్టు, వూర్తిగా వదులు
 కొను; వి. పరిత్యాగం/పరిత్యజనం =
 విడుపు; విణ. పరిత్యక్త = విడిచిన, వదిలిన,
 పరిత్యాజ్య = విడువ దగిన.
 పరిపాలించు సక. = ఏలు, కాపాడు; వి. పరి
 పాలన(ం) = ఏలుబడి, రక్షణ, పరిపాలితం
 = కాపుపొందినది, రక్షితం.
 పరిపూరించు సక. = నింపు, నెరవేర్చు, వి. పరి
 పూరణ/పరిపూర్తి = నింపడం, నెరవేరటం.
 పరిపోషించు సక. = చక్కగా పోషించు. వి. పరి
 పోషణ(ం) = మంచి పోషణ, పరిపోషి
 తుడు = మంచి పోషణ పొందిన వాడు; విణ.
 పరిపోషిత = బాగా పోషించిన.
 పరిభవించు సక. = అవమానించు. వి. పరిభావం/
 పరిభవం/పరిభావం = అవమానం.
 పరిభ్రమించు అక. = తిరుగు, అంతలా తిరుగు,
 చుట్టూ తిరుగు; వి. పరిభ్రమణం/పరిభ్రమం =
 చుట్టూ తిరగటం.
 పరిమళించు అక. = సువాసన యిచ్చు; వి.
 పరిమళం = సువాసన.
 పరిమార్చించు సక. = బాగాతుడుచు; వి. పరి
 మార్చన = తుడవటం, తుడుపు.
 పరిమారుచు సక. = చంపు, నరుకు రూ.
 పరిమార్చు

పరియవాయు అక. = చీలు; వి. పరియ = చీలిక, బద్ద.

పరియాచముసేయు సక. = వెక్కిరించు, వేలాకోళమాడు; వి. పరియాచకం = వెక్కిరింప, వేలాకోళం.

పరియు అక. = చెడు, తప్పు, (పైభాగం) తలిపోవు. పరిరంభించు సక. = కౌగిలించు వి. పరిరంభం/ పరీరంభం = కౌగిలింప.

పరిమార్చించు అక. = చంపు, పూర్తిగా విడిచి పెట్టు; వి. పరివర్తనం = పూర్తిగా విడిచిపెట్టడం, చంపటం; విణ. పరివర్జితం = వదిలివేసిన.

పరివర్తించు అక. = తిరుగు, మట్టివచ్చు; వి. పరివర్తం/ పరివర్తనం = వెనకళ్ళ తిరుగు, మట్టివచ్చు, మస్తువుల మార్పిడి.

పరివేష్టించు సక. = మట్టివచ్చు, మట్టా ఉంచు వి. పరివేష్టనం/ పరివేషం/ పరివేశం = మట్టిరా వటం, గాలిగుడి/ నరదగుడి.

పరివోవు అక. = కౌళ్ళబోవు, నశించు చూ. పరిగొను పరిశీలించు సక. = శోధించు, వెతుకు, విచారించు; వి. పరిశీలనం = శోధనం, వెతుకటం, విచారణ.

పరిశోధించు సక. = బాగావెతుకు/ తెలుసుకొను; వి. పరిశోధనం = చక్కవి పరిశీలన, పరిశుద్ధి = మంచిశోధన విణ. పరిశుద్ధ = బాగా శుభ్రమయిన.

పరిశ్రమించు అక. = కష్టపడు, అపసోపోవు; వి. పరిశ్రమ = అలుపు, కష్టం, అలవాటు, పరిశ్రాంతి = ఎక్కువ ఊరట, విశ్రాంతి. విణ.

పరిశ్రాంతం = బాగావిశ్రాంతి సాందిన పరిషేచించు సక. = (వీళ్లను) మట్టాచెట్టు; వి. పరిషేచనం = వీళ్లు చల్లటం.

పరిష్కరించు సక. = చక్కచెట్టు, బాగుచేయు,

సరిదిద్దు, అలంకరించు, సరిపెట్టు; వి. పరిష్కృతి / పరిష్కారం = చక్కచెట్టడం, సరిపెట్టడం, సరిదిద్దటం. విణ. పరిష్కృతం = బాగుపరిచిన, అలంకరించిన.

పరిస్పోటించు సక. = చీల్చు, ప్రకాశింప జేయు; వి. పరిస్పోటనం = చీల్చటం, ప్రకాశింపజేయటం.

పరిహరించు సక. = తొలగించు, విడుచు, విసర్జించు; వి. పరిహారం/ పరిహృతి = విడుచు, ప్రతి ఫలం, పరిహారి = విడిచేవాడు. విణ. పరిహార్యం = విడువదగిన, పరిహృతం = విడిచిన.

పరిహసించు సక. = వెక్కిరించు; వి. పరిహాసం/ పరిహాసం/ పరిహాసనం = వెక్కిరింప

పరీక్షించు సక. = పరిశీలించు, పరీక్షకుడు = పరిశీలించేవాడు; విణ. పరీక్షితం = పరీక్షించినది.

పరుచు ప్రే. = పడజేయు, (గుడ్డలను) విశాలంగా ఉంచు, పాలుపడేట్లు చేయు.

పరుండు అక. = పడుకొను, శయనించు.

పరుగెత్తు అక. = పరుగుతీయు; రూ. పరుగెత్తు/ పరువెత్తు వి. పరుగు/ పరువు = త్వర త్వరగా సాగటం/ నడవటం.

పరువు ప్రే. = పడజేయు; వి. పరువు = పడక.

పరువిడు అక. = పరిగెత్తు. రూ. పరుగిడు

పరువుగొను అక. = పరిగెత్తు రూ. పరుగుగొను

పరువువారు అక. = పరిగెత్తు రూ. పరుగువారు

పరువువెట్టు అక. = పరిగెత్తు. రూ. పరుగువెట్టు

పర్యటించు అక. = తిరుగు వి. పర్యటనం = తిరుగుడు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పర్యవసించు అక. = ముగియు, పూర్తిఅగు; వి.
పర్యవసానం = ఫలితం. విణ. పర్యవసీతం =
ముగిసిన.

పర్యాలోచించు సక. = బాగా ఆలోచించు; వి.
పర్యాలోచన(ం) = జాగ్రత్తగా ఆలోచించ
టం; విణ. పర్యాలోచితం = బాగా ఆలోచించిన.

పర్యుదాసించు సక. = తోసివేయు; వి. పర్యు
దాసం = తోపుడు, పర్యుదస్తం = తోసివేసి
నది.

పర్వు అక. = వ్యాపించు; రూ. పరవు వి. పర్వు
= నరుగు.

పలకరించు చూ. పలుకరించు

పలవరించు అక. = అసందర్భంగా మాట్లాడు,
స్రలాపించు; రూ. పలవించు / పల్వరించు వి.
పలవరిత / పలవరం / పలవరింపు = స్రలాపం.

పలవించు చూ. పలవరించు.

పలాములుచేయు సక. = పాడుచేయు, దోపిడీ
చేయు.

పలుకబారు అక. = తెల్లబడు, విస్తర్లమగు; వి.
పలుక, పలుకన = తెల్లన.

పలుకరించు అక. (ప్ర. మాట్లాడించు = మాట్లాడు,
ఓదార్పు. రూ. పలకరించు / పల్కరించు

పలుకు అక. సక. = మాట్లాడు, నిందించు; వి.
పలుకు = మాట, నింద, ముక్క, పలుకుజెలి
= సరస్వతి, పల్కుబడి / పలుకుబడి =
మాట్లాడే తీరు, ఉచ్చారణ, మాటచెల్లటం.

పలుచపడు అక. = పలచనగు, వెలితివడు, చులకన
అగు; వి. పలుచన = వెలితి, తేలికదనం,
చులకన.

పలుము అక. = స్రలాపించు, పలవరించు; వి.
పలుము = స్రలాపం, పలవరింత.

పల్కరించు అక. చూ. పలుకరించు

పల్లగించు సక. చూ. పల్లించు

పల్లటీల్లు అక. = చలింపు, తలకిందులగు, తెల్ల
బోపు, ఎర్రబారు; రూ. పల్లటీలు వి. పల్లట /
పల్లటం = వ్యత్యాసం, కదలిక.

పల్లటీల్గొను అక. = వట్టిలుకొట్టు.

పల్లటీల్గొటు అక. = వట్టిలుకొట్టు.

పల్లటీల్వైచు అక. = ఎగురు, వట్టివేయు; వి. వల్లటీ
= ఎగురు, గెంతు, వట్టి.

పల్లవించు అక. = చిగురించు, చిగురెత్తు; వి.

పల్లవం = చిగురు; విణ. పల్లవితం = చిగురించిన.

పల్లించు సక. = జీనువేయు; వి. పల్లం = జీను, మెత్త.

పల్వరించు చూ. పలవరించు

పవడించు అక. రూ. పవ్వడించు / పవళించు /
పవ్వళించు = పడుకొను; వి. పవళింత / పవ
ళింపు = పడక.

పవళించు చూ. పవడించు

పవ్వడించు చూ. పవడించు

పవ్వళించు చూ. పవడించు

పసగు అక. = తెలియవచ్చు.

పసగరగొను సక. = పీడించు, బాధించు.

పసరించు అక. = వ్యాపించు, ప్రసరించు వి.

పసరింపు = వ్యాపనం, వ్యాప్తి.

పసాపడు అక. = తిను, భుజించు.

పసిపట్టు అక. = వానముట్టు వి. పసి = గాలి, వానన

పసుపాడు అక. = పసుపు నీళ్లతో స్నానమాడు.

పస్తాయించు అక. = పశ్చాత్తాపము, (ఆలోచనతో)
ఆలస్యంచేయు; వి. పస్తాయింపు = ఆలస్యం,
పశ్చాత్తాపం.

పాము ప్రే. = తొలగించు, చిక్కతీయు. చూ.
పాయజేయు

పాటీంచు నక. = ఆదరించు, సున్నించు, విచారించు,
ఎదురుచూచు, ధరించు, పాండు; వి. పాటన =
ఆదరణ.

పాటీగొను నక. = సరిచేయు విణ. పాటీ =
పోలిక, సామ్యం.

పాటీల్లు అక. = కలుగు. రూ. పాటీలు

పాటునబడు అక. = మామూలు/మొదటి స్థితికి
వచ్చు. వి. పాటు = తగ్గదల, శమనం.

పాటుపడు అక. = శ్రమపడు, కష్టపడు; వి.

పాటు మానిసి = కష్టజీవి; పాట్లమారి =
కష్టపడే

పాడు అక. = గానంచేయు, పాటనలుకు వి. పాటు
= గానం.

పాడరు అక. చూ. పాడుపడు

పాడువడు అక. = చెడిపోవు, పాతబడు, శూన్య
ముగు; విణ. పాడు = శూన్యం, చెడిన, పాతగిల్లిన.

పాడువారు అక. = పాడునడు

పాతగిల్లు అక. రూ. పాతగిలు/ప్రాతగిల్లు/
ప్రాతగిలు = పాతబడు; వి. ప్రాత/పాత =
గుడ్డ, పాతగుడ్డ; విణ. ప్రాత/పాత =
పూర్వపు, చినిగిన, చీకెన.

పాతరలాడు అక. = నర్తించు, నాట్యంచేయు.

రూ. పాత్రలాడు

పాతు నక. = పూడ్చు, నాలు; వి. పాతర =
(ధాన్యం దాచటానికి) తవ్వినగుంట; విధి.

పాత్రలాడు చూ. పాతరలాడు

పాదుకొను అక. ప్రే. పాదుకొలుపు/ పాదు
కొల్పు = నిలుచు, నెలకొను.

పాదునిలుచు అక. = పాదుకొను, నిలకడగా ఉండు.

పాపటుపుచ్చు ప్రే. = దారివిడిచి తొలగించు; వి.

పాపటు = తలవెంట్రుకల పాయ

పాపటు వోవు అక. = దారివిడిచి తొలగిపోవు.

పాపు ప్రే. చూ. పాయజేయు

పాము నక. = రుద్దు, రాజు, పులుము; వి. ప్రాముడు
= పులుముడు.

పాయబారు అక. = (అన్నం మొ॥) పాసిపోవు

పాయగిల్లు అక. = తొలగిపోవు; రూ. పాయ

గిలు వి. పాయ = చీలిక, ముక్క, ముసుము.

పాయవడు అక. = చీలు, తొలగు, బయటపడు.

పాయవారు అక. = చీలిపోవు, తొలగిపోవు.

పాయు అక. = తొలగు, చిక్కవడిపోవు, (నంట)
పాసిపోవు నక. విడుచు.

పారకాడు అక. = దోగాడు.

పారజాము నక. = దూరంగా చూచు, చూపునిలిపి
చూచు.

పారదోలు నక. = తరిమిచేయు.

పారబోయు నక. = కుమ్మరించు; వి. పారబోత
= పారబోయ్యటం.

పారవేయు నక. = విసిరి వేయు, పొగొట్టు.

పారాడు అక. = పారిపోవు, పారకాడు. రూ. పారి
యాడు

పారపైచు నక. = విసరవేయు.

పారాణించు సక. = పారాణితో అలంకరించు
 వి. పారాణి = కుంకుమాదులతో కళ్లకు చేసే
 అలంకారం.
 పారు అక. = పరిగెత్తు, పాసనం చేయు, ప్రవహించు,
 ప్రసరించు; వి. పారుడు = పాసనం, పారుదల
 = ప్రవాహం, ప్రవహించటం.
 పారుకాడు అక. = పరిగెత్తు, పాకు. రూ. పారకాడు
 పారుతెంచు అక. = వరిగెత్తినప్పు రూ. పార్తెంచు
 పాలాడు సక. = నరుకు, ఖండించు.
 పాలారుచు సక. = చంపు. రూ. పాలార్చు
 పాలించు సక. = కాపాడు, రక్షించు; వి. పాల
 న(ం) = రక్ష(ణ); విణ. పాలితం = రక్షణ
 సాందిన, పాలిని = రక్షించేది.
 పాలు అక. = తెల్లబడు; వి. పాలు = తెల్లటిరసం.
 పాలుగొను అక. = వంచుకొను; రూ. పాల్గొను
 వి. పాలు = భాగం, వంతు.
 పాలుపడు అక. = సిద్ధపడు, పూను, స్వాధీనమగు;
 రూ. పాల్పడు వి. పాలు = వశం.
 పాలుపుచ్చు ప్రే. = విభజించు, నిర్ణయించు; వి.
 పాలు = భాగం, వంతు.
 పాలుపోవు అక. = తోచు, భాగాలగు, నిర్ణీత
 మగు; వి. పాలు = వంతు, భాగం.
 పాలుమాల అక. = సోమరిగా ఉండు, బద్ధ
 కించు; రూ. ప్రాలుమాలు/పాల్యాలు విణ.
 పాల్యాళిక/ పాలుమాలిక/ ప్రాలు మాలిక
 = సోమరితనం.
 పాలువెట్టు సక. = భాగమిచ్చు, భాగించు, నిర్ణ
 యించు; వి. పాలు = వంతు, భాగం.
 పాల్గొను చూ. పాలుగొను
 పాల్పడక చూ. పాలుపడు

పాల్యాలు చూ. పాలుమాల
 పాళెందిగు అక. ప్రే. పాళెందించు = దండు
 విడియు, సేవలు దించు. వి. పాళియం/పాళెం
 = కావలి, సేవ, సేవలుదిగ్గోచోలు, సరిపాడ్లలోని
 కోట/గడి. పాళెగాడు = సామంతుడు, సరి
 పాడ్లుకావలిసేనాసలి, పాళెముపట్టు = సామంతుడి
 రాజ్యం.
 పిక్కటిల్లు = నిండు, వ్యాపించు, పిగులు, పెరుగు.
 రూ. పిక్కటిలు
 పిక్కు అక. సక. = వెనుదీయు, మోసగించు; వి.
 పిక్కు = మోసం, మర్కం.
 పిగులు అక. = (గుడ్డలు మొ) చినుగు.
 పింగటించు అక. = బడాయిగా మాట్లాడు. రూ.
 పింగళించు
 పిచ్చిల్లు అక. = సైకి ఉబుకు. రూ. పిచ్చిలు/
 చిప్పిలు/చిప్పిల్లు
 పిచ్చులించు అక. = పెరుగు, అతిశయించు, భయ
 పడు, సక. పొగడు.
 పింజించు సక. = సీళ్లు చిలకరించు/ చిరజిమ్ము,
 పింజెపోయు; వి. పింజె = కొంగు, కుచ్చె.
 పిడికిలించు సక. = పిడికిటనట్టు; వి. పిడి/
 పిడికిలి = వేళ్లు ముడిచిన అరచేయి.
 పిడిగొట్టు సక. = (నిడ్లకు) వట్టలుకొట్టు.
 పిడుచు సక. = (రసం) పిండు; వి. పిడుచ =
 ముద్ద, పిడుచపాత = అలుగ్గుద్ద.
 పిండు సక. = సాలుపితుకు, సీళ్లుపిడుచు.
 పితుకు సక. = (పాలు) పిండు. రూ. పిడుకు
 పిత్తు అక. = అపాననాయువు విడుచు; వి. పిత్తు =
 అపాననాయువు.

పిదుకు రూ. చూ. పితుకు
 పింపిసలాడు అక. = నోటితో ధ్వనిచేస్తూ నాట్యం
 చేయు; వి. పింపిసలు = పింపిళ్లు.
 పింపిళ్లాడు అక. = నోటితో ఊదతూ ఆడు;
 వి. పింపిళ్లు = ఊదాట
 పింపిళ్లు గూయు అక. = నర్తించు, ఆడు; వి.
 పింపిళ్లు = ఊదాట.
 పిరిగొను అక. = పెనగొను, సక. మెలికపడు,
 మెలిపెట్టు; వి. పిరి = వెంటి, మెలి(క).
 పిరుతివీయు అక. = వెనుదీయు; వి. పిరుదు =
 వెనుక.
 పిరుతివుచు అక. = వెనుదీయు.
 పిరుదీయు అక. = వెనుదీయు; వి. పిరుదు =
 వెనుక
 పిరుదుకొను సక. = వెంబడించు; వి. పిరుదు =
 వెనుక.
 పిరువడు అక. = వెనుదీయు, భయపడు; వి.
 పిరుదు = వెనుక.
 పిరువీకులాడు అక. = పెనుగులాడు; పిరు
 వీకు/ పిర్వికు = పీకులాట, బాధ.
 పిరివీకుసేయు సక. = పీకులాడు, బాధించు;
 వి. పిర్వికు/ పిరువీకు = పీకులాట, బాధ.
 పిరువెట్టు సక. = అనాదరించు, నిర్లక్ష్యంచేయు.
 పిరువోవు అక. = వెనుదీయు; వి. పిరుదు =
 వెనుక.
 పిరుసను అక. = వెనుదీయు, వెనక్కిపోవు; వి.
 పిరుదు = వెనుక.
 పిలుకుమారు అక. = చచ్చు, నాశనమగు; రూ.
 పిలుకుమారు/ పిల్కుమారు/ పిల్కు
 మారు వి. పిలుకు = గర్భం.

పిలుకుమార్చు (పీ. = చంపు, నాశనం చేయు.
 పిలుచు సక. = ఆహ్వానించు; రూ. పిల్చు వి.
 పిలుపు/ పిలుపుడు = ఆహ్వానం.
 పిసాళించు అక. = మెరయు, వ్యాపించు, వెలుగు,
 దొంగ ఎత్తులు వేయు, వెక్కిరించు, వేలాకోళ
 చూడు; వి. పిసాళం = వికాసం, వెలుగు,
 ఎగలాళి, వ్యాప్తి, దొంగ ఎత్తు; విణ. పిసాళి =
 మెరిసే, వ్యాపించే, దొంగ ఎత్తులువేసే.
 పిసుకు సక. = చేత్తోవర్తించు/ ఒత్తు; వి.
 పిసుకుడు/ పిసుకులాట = పినకటం.
 పీకు సక. = పెరకు, లాగు, తీసివేయు.
 పీకులాడు అక. = పెనగులాడు; వి. పీకులాట
 = పెనగటం, పెనుగులాట.
 పీకువీకాడు సక. = తెగపెనుగులాడు.
 పీకెవారు సక. = చచ్చబడు, చిక్కిపోవు; వి. పీకె=
 సలచించుట్టు, ఆకు చుట్టు.
 పీటువెట్టు సక. = కదలకుండా ఉన్నచోటవే ఉండడు;
 వి. పీట = గడ్డె, అననం, పీఠం.
 పీడించు సక. = బాధపెట్టు; వి. పీడ = బాధ,
 పీడనం = రాపిడి; విణ. పీడితం = బాధకు
 గురైన. పీడ్యమానం = బాధలోనున్న.
 పీరు అక. = జాఱు, బలహీనపరచు; రూ. పీలు/
 పిగులు వి. పీలెక = చీలిక, ముక్క, పీరు =
 పాలధార, గుమ్మ విణ. పీల = బక్కిచిక్కిన.
 పీరుచు సక. = జాఱు. రూ. పీర్చు/ పీలుచు/
 పీల్చు చూ. పీరు
 పీలుచు సక. = లోపలికి లాక్కొను, జాఱు. రూ.
 పీల్చు/ పీర్చుచూ. పీరు
 ప్పూకిలించు సక. రూ. ప్పూక్కిలించు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పుక్కిలిండు అక. రూ. పుకిలిండు = (నీళ్లు)

పుక్కిటబట్టు, వి. పుకిలింత/పుక్కిలింత =

పుక్కిటిలో ఉంచటం, పుకిలి/పుక్కిలి =

బుగ్గ లోపలి భాగం.

పుచ్చు అక. = పుప్పెట్టు, పురుగులుబడు, నక.

గ్రహించు, పీకు.

పుచ్చుకొను నక. = తీసికొను, గ్రహించు, స్వీక

రించు; వి. పుచ్చుకోలు = తీసుకోవటం, స్వీక

రించటం.

పుంజికొను అక. రూ. పుంజుకొను = బలపడు,

గట్టేపడు, గుబురుగట్టు; వి. పుంజం = పోగు,

గుట్ట, రాశి, పుంజి = సమృద్ధి; విణ. పుంజి =

సమృద్ధం.

పుంజీభవించు అక. = గుట్టపడు, రాశిపడు, ఒక

చోట చేరు. చూ. పుంజికొను

పుంజుకొను అక. చూ. పుంజికొను

పుటుపుటనగు అక. = పెరుగు; విణ. పుటుపుటన

= ఎక్కవ.

పుటుముబ్బు అక. = పైకి ఉబ్బు/ పెరుగు; వి.

పుటుం = దొప్ప, బుట్ట.

పుటుమెగయు అక. = పైకితేలు, దాలు; వి.

పుటుం = గుర్రపునడక, బుట్ట, దొప్ప.

పుట్టు అక. = జన్మించు, మొలకెత్తు; వి. పుట్టు/

పుట్టుగు/పుట్టుక/పుట్టువు = జన్మ.

పుడికిరించు నక. = కొద్దిగా ఇచ్చు, వేళ్లతో తీసు

కొను; వి. పుడికిరింత/పుణికిరింత = కొద్దిగా

ఇవ్వటం, కొంచెమివ్వటం. రూ. పుణికిరించు

చూ. పుడుకు

పుడిసీలించు నక. = పుడిపిటవట్టు; వి. పుడిసీలి

= మూసిన చేరలో నగం, పుడిసీలించు = అరచేలి
గుంటలో ఉంచటం.

పుడుకు నక. = కొంచెంగా ఇచ్చు, ఇచ్చు, అయిదు

వేళ్లతో తీసుకొను; రూ. పుణుకు వి. పుడుకు

గట్లు = చింతానుణి, పుడుకు దొడుకు =

కామధేనువు, పుడుకుమాను = కల్పవృక్షం.

పుణికిరించు చూ. పుడికిరించు.

పుణుకు చూ. పుడుకు

పుండలించు అక. = లేనిపోనివి కల్పించు.

పుతపుతపోవు అక. = వివశమగు, కదలబారు,

కలకబారు; వి. పుతపుత = కలక, కదలిక.

పుత్తెంచు (పే. చూ. పుచ్చు) = పంపు.

పుప్పించు (పే. = పంపు చూ. పుచ్చు)

పుయిలోడు అక. = వెనుదీయు, సంకోచించు;

వి. పుయిలోట(ం) = సంకోచం.

పురడించు అక. = పెరుగు, విజృంభించు; రూ.

పురుడించు/పురణించు/పురుణించు;

విణ. పురుడి = సమానమైన.

పురణించు చూ. పురడించు.

పురపురలాడు అక. = చాలా ఆశించు, వెంపర

లాడు, అపేక్షించు; వి. పురపుర = అత్యాశ, కోరిక.

పురమాయించు నక. = ఆజ్ఞాపించు, ఒప్పు

చెప్పు, నియమించు; వి. ఫర్మానా = ఆదేశం.

పురస్కరించు నక. = ముందుంచు, పూజించు;

వి. పురస్కర్య/పురస్కారం/పురస్కృతి

= గౌరవం, పూజ, నమ్రానం; విణ. పురస్కార్యం

= గౌరవించదగిన, పూజనీయ, పురస్కృతం

= ముందుంచిన, పూజించిన, గౌరవించిన.

పురణించు అక. = పెరుగు, వర్ధిల్లు, విజృంభించు;

వి. పురాణం = సాతకథ. విణ. పురాణం =
ప్రాచీనమైన, సాతకాలపు.

పురాయిించు అక. = పెరుగు, వర్తిల్లు.
 పురికొను అక. (ప్రే. పురికొలుపు/పురికొల్పు
 = కమ్ముకొను, ఎదుర్కొను, ఆక్రమించు.
 పురికొలుపు (ప్రే. = ప్రోత్సాహ పెట్టు, రెచ్చగొట్టు.
 చూ. పురికొను
 పురివిచ్చు అక. = వేరుపడు, చీలిపోవు; వి. పురి
 = మెలి(క).
 పురిలోము అక. = పొరుషం చూపు
 పులకరించు అక. = గగుర్పొడుచు; రూ. పుల్క
 రించు వి. పులకలు = గగుర్పాటు, పులక
 రింత/పులకరం/పులకరింపు = గగుర్పాటు,
 జ్వరం.
 పులకించు అక. = గగుర్పడు; వి. పులకింత =
 గగుర్పాటు.
 పులపొడుచు అక. = రెప్పలాల్చుకుండా చూచు.
 రూ. పుల్పొడుచు
 పులిమిపుచ్చు సక. = (నిషయాన్ని) తేలికగా
 పోసిచ్చు.
 పులియబారు సక. = పులిసిపోవు చూ. పులియు
 పులియు అక. = పులిసిపోవు, పుల్లబడు; వి. పులుప
 = పుల్లని ఊరుబిండి. విణ. పులుపు/పులుసు
 = పుల్లదనం, పుల్లన, పుల్ల/పుల్లని = పులు
 పెక్కిన, పులిసిన.
 పులుము సక. = రుద్దు, నలుపు, కొట్టు, ప్రాయు;
 వి. పులుము = కుష్టురోగం, పులుముడు =
 రుద్దుడు, పూత.
 పుల్లగిల్లు అక. = భయపడు; రూ. పుల్లగిలు వి.
 పుల్ల = పుడక, కట్టె, సమిధ.
 పుల్లవడు అక. = స్తంభించు, మాన్పుడు, కట్టెవారు;
 వి. పుల్ల = పుడక, కట్టె, సమిధ.

పుల్లసీల్లు అక. = తెల్లబడు, రంగుమారు, కలత
 బడు, కలవరపడు. రూ. పుల్లసీలు
 పుప్పించు అక. = పూచు, వికసించు; వి. పుప్పం
 = పువ్వు; విణ. పుప్పితం = పూచినది.
 పుసలాయించు సక. = బుజ్జగించు; వి. పుసలా
 యింపు = బుజ్జగింపు.
 పూచు అక. = పూను, ప్రయత్నించు, ఉద్యమించు,
 పుష్పించు, నిస్సార్పగు; చూ. పూను వి. పూ(పు) /
 పువ్వు = పుష్పం, పూత = పూచటం, పువ్వు
 తొడగటం.
 పూజించు సక. = పూజచేయు, గౌరవించు; వి.
 పూజ = అర్చన, పూజారి, పూజకుడు = అర్చి
 కుడు, పూజనం = అర్చించటం, పూజనీయుడు /
 పూజితవ్యుడు = గౌరవించదగిన వాడు, పూజీ
 తుడు = గౌరవం పొందినవాడు, అర్చితుడు,
 పూజ్యుడు = గౌరవించదగినవాడు.
 పూజోనియు సక. = అలంకరించు, బొమ్మలు
 వేయు. వి. పూజె = బొమ్మ, అలంకారం, పూజె
 కుండలు, పూజెగులు = అయిరేనికుండలు
 పూంచు (ప్రే. = కట్టు. రూ. పూనుచు
 పూటపడు అక. = మరొకరి బాధ్యతను నెత్తిన
 మేముకొను; వి. పూటకాపు/పూట = ఇతరుల
 వనికి బాధ్యుడైన వ్యక్తి, పూటవాటు = బాధ్యుడు
 కావటం. విణ. పూట = బాధ్యుడైన
 పూటవెట్టు సక. = మరొకరిని తనకు బదులుగా
 బాధ్యుని చేయు/ ఇరికించు. చూ. పూటపడు
 పూడు అక. = మట్టితోనిండు, పూడిపోవు; వి.
 పూడు/పూడిక = అడుగున నిండిన మట్టి/
 మన్ను, పూడుపు/పూడుపు = పూడ్చటం,
 వికేసం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పూడుచు నక. = మట్టితోనింపు. దూ. పూడుచు
చూ. పూడు

పూదెగట్టు అక. = బంగారపు పూసగా ఏర్పడు; వి.
పూదె/ పుదియ = బంగారు పూస.

పూను అక. = మొదలుపెట్టు, ఉద్యమించు, పట్టు
పట్టునక. ధరించు, మోంచు, వి. పూని/పూనికి/
పూనిక = పట్టుదల.

పూనుచు నక. = (బండికి) కట్టు, పూనజేయు.
దూ. పూనుచు/ పూంచు చూ. పూను

పూయు నక. = మెత్తు, అద్దు, రాయు; వి. పూత
= గచ్చు, మెత్తు.

పూరగించు నక. = నెరవేర్చు, నడుపు

పూరించు నక. = నింపు; వి. పూరణం = నింప
టం; విణ. పూరకం = నింపేది, పూర్తిచేసేది,

పూర్ణ = నిండిన, పూరిత = నింపిన. చూ.
పూరగించు

పూర్ణీభవించు అక. = నిండు. చూ. పూరించు

పూవుగట్టు అక. = పూలుపూయు.

పూచ్చించు నక. = ప్రశ్నించు, అడుగు; వి. పూచ్చు
= ప్రశ్ని, అడగటం.

పెకలు అక. (పే. పెకలించు = పెళ్ళిగిట్టు; ప్రయాణ
మగు. దూ. పెగలు

పెకలుచు నక. దూ. పెకల్చు, పెగలుచు =
పెళ్ళిగించు.

పెంచు (పే. = అభివృద్ధి చేయు, పెరగజేయు; దూ.
పెనుచు వి. పెంపు/పెనుపు/పెంపుదల

= అభివృద్ధి, అతిశయం. విణ. పెంపుడు =
పెంచిన. చూ. పెరుగు

పెంచుకొను నక. = దత్తుతీసుకొను.

పెటుపెటుమను అక. = కొరుకు, ఉరుము, మోగు,
పేలు; వి. పెటుపెటు = చప్పుడు.

పెటుపెటలాడు అక. దూ. పేటపేటలాడు =
(రొమ్ములు) కదలాడు బిగువుగా నుండు.

పెటిలు అక. = పెట్టిపోవు, మోతతోపేలిపోవు. దూ.
పెటులు/పెట్టు

పెటులు అక. = పేలు, పేలిపోవు. దూ. పెటిలు/
పెట్టు

పెట్టు అక. = కలుగు, నక. ఉంచు, (పక్షులు) కను,
ధరించు, ఇచ్చు, మోపు, నాలు, కొట్టు; వి.

పెట్టు = దెబ్బ, పెట్టుడు = త్యాగం, దానం,
పెట్టుబడి = మొదటపెట్టిన సొమ్ము.

పెట్టుకొను నక. = ఉంచుకొను; వి. పెట్టుకోలు
= ఉంచుకోవటం, పెట్టుకోవటం.

పెట్టువడు అక. = దెబ్బలుతిను; వి. పెట్టు =
దెబ్బ, వేటు.

పెట్టెపెట్టు అక. = మట్టమట్టుకొను.
పెట్టు అక. = పేలు, పేలిపోవు. దూ. పెటిలు/
పెటుం

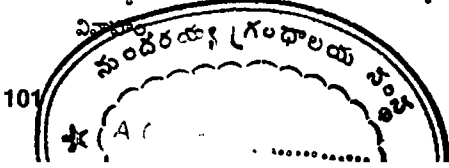
పెడబాయు నక. = వదిలిపోవు, వదిలిపెట్టు. దూ.
ఎడబాయు

పెడమరలు అక. = వెనుదిరుగు; దూ. పెడమర్లు/
పెడమరు వి. పెడమరలు/పెడమర్లు =
వెనకకు తిరగటం.

పెడమోమువడు అక. = ముఖం తిప్పుకొను;
వి. పెడం/పెడమోము = పెడమొహం.

పెడరేచు (పే. = పురికొల్పు.

పెండిలియగు నక. = పెట్టాడు, పెట్టేచేసుకొను దూ.
పెండ్లియగు ; వి. పెండ్లం/పెండ్లాం/
పెళ్ళాం = భార్య, పెండిలి, పెండ్లి. పెళ్ళి =

పెండిలియాడు సక. = వివాహముగు. రూ.
 పెండ్లాడు/పెళ్ళియాడు
 పెండిలిసేయు సక. పెళ్ళిచేయు ప్రే. =
 పెళ్ళాడు, వివాహముగు, పెళ్ళిచేయు, బాధించు.
 రూ. పెండ్లిసేయు
 పెండ్లాడు అక. = వివాహముగు, పెండ్లిచేసుకొను.
 రూ. పెళ్ళాడు
 పెద్దనిదురవోవు అక. = చచ్చు; రూ. పెద్దనిద్దుర
 పోవు/పెద్దనిద్రపోవు వి. పెద్దనిద్ర =
 చావు.
 పెనగబడు అక. = పెనవేసుకొనిపోవు; వి. పెన
 = మెలి(క), కట్టు.
 పెనగాడు అక. = మెలితిరుగు, చుట్టుకొను,
 కలియు, యుద్ధం చేయు, మారుమాట్లాడు; వి.
 పెన = మెలి(క), కట్టు. పెనకువ =
 పెనగులాట, చుట్టుకొనడం, యుద్ధం, తగాదా,
 కలయిక.
 పెనగులాడు అక. = పోరాడు, కలియబడు; వి.
 పెనగులాట = పోరు, కలియబడటం.
 పెనగొను అక. = మెలిదిరుగు, కలియబడు, చేరు.
 పెనచు సక. = పెనవేయు, మెలిదిప్పు.
 పెనయు అక. = పెనగులాడు, కలియబడు.
 పెనవెట్టు సక. = మెలిదిప్పు.
 పెనవేయు సక. = మెలిదిప్పు, (గొట్లను) కలిపి
 కట్టు; వి. పెనవేత = కలిపి కట్టడం.
 పెనుచు ప్రే. రూ. = వర్తిల్లజేయు.
 పెనుపడు అక. = అతిశయిల్లు, పెరుగు, పెంపొందు.
 పెనుపారు అక. రూ. పెంపారు; వి. పెనుపు/
 పెంపు = అభివృద్ధి, పెంచటం, గొప్పదనం,
 పెను పరి = వృద్ధికితేచ్చేవాడు.

పెంపగు అక. = పెరుగు, వర్తిల్లు; వి. పెంపు =
 సమృద్ధి, అతిశయం, గౌరవం, గొప్పతనం.
 పెంపారు అక. = గొప్పయగు, వర్తిల్లు. రూ. పెను
 పారు
 పెంపు మీరు అక. = అతిశయించు.
 పెరుకు సక. = పీకు, పెళ్లగించు, మోయు. రూ.
 పెర్కు
 పెరుగు అక. = ఎదుగు, వర్తిల్లు, తెగు, పూను,
 మొదలిడు, విజృంభించు, ఉద్యమించు. రూ.
 పెర్గు/పెరువు/పెర్వు
 పెరువు అక. రూ. పెర్వు, పెరుగు చూ.
 పెర్కు చూ. పెరుకు
 పెర్లు చూ. పెరుగు
 పెర్వు చూ. పెరువు
 పెలుకురు అక. = (భయాదుల వల్ల) విలవిల
 లాడు. రూ. పెల్కురు
 పెల్లగించు ప్రే. = పాడుకదిలి పైకిలేచు, ఊడిపడు,
 పారిపోవు. రూ. పెళ్లగిలు/పెళ్లగిల్లు/పెల్లగిలు
 పెల్లుకొను అక. = పెరుగు, ఎక్కువగు, అతిశ
 యిల్లు; వి. పెల్లు = అతిశయం; విణ. పెల్లు =
 ఎక్కువ.
 పెళ పెళయను అక. = చప్పుడుతో విరుగు,
 మోగు; రూ. పెళపెళమను వి. పెళపెళ = మోత.
 పెళ్లగించు చూ. పెల్లగించు
 పెళ్లగిలు రూ. పెళ్లగిల్లు/పెల్లగిలు/పెల్లగిల్లు
 పేకాడు సక. = అదరగొట్టు.
 పేడు సక. = దారం పేను/ పెనవేయు.
 పేటనబెట్టు అక. = యత్నించు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పేతాడు అక. = భేదించు, చీల్చు.

పేదవడు అక. = దరిద్రంలో మునుగు, దీనముగు, దుర్బలముగు; వి. పేదరికం/పేదరిశి/పేదరిమి = దారిద్ర్యం, పేదతనం.

పేను సక. = (దారం) మెలివేయు, మెలిదిప్పు, పురిబెట్టు.

పేరు అక. = గట్టిపడు, గడ్డకట్టు, పెరుగు; వి. పేరు = నామధేయం, కీర్తి, దండ, పేరుడు = గడ్డకట్టడం; విణ. పేరు = పెద్ద, ఎక్కవయిన.

పేరుకొను సక. = పేరుబెట్టి పిలుచు, పిలుచు, పలుకు, చెప్పు, పొగడు; రూ. పేర్కొను వి. పేరుకోలు = పేర్కొనటం.

పేరుగ్రుచ్చు సక. = పేరెత్తి పిలుచు, చెప్పు.

పేరుచు అక. = అతిశయించు, విజృంభించు, సక. ఒకదానిపై మరొకటి ఉంచు/ అమర్చు; రూ. పేర్చు వి. పేరుపు/పేర్చు = ఒకదానిపై మరొకటి అమర్చటం. విణ. పేర్కొలు/పేరుకోలు

పేర్కొను సక. = పేర్కొనటం. రూ. పేరుకొను

పేలు అక. = పేలిపోవు, వాగు. రూ. పేలు

పేలుచు ప్రే. = పేలునట్లు చేయు, వాగించు. రూ.

పేల్చు/పేలుచు/పేల్చు దుర్కొను, కలియబడు, మించిపోవు, యత్నించు, కలుగు; రూ. పయికొను వి. పయి/పై = మీదు, పైభాగం/పయట/పైట = పైగుడ్డ. పైపడు అక. = మీదుపడు, కలియబడు, మీరు; రూ. పయిపడు వి. పైపాటు = కలియటం, తాకు, సోకు.

పొకారు అక. = నాశనముగు. రూ. పోకారు

పొకారుచు ప్రే. = నాశం చేయు. రూ. పొకార్చు/పోకారుచు/పోకార్చు

పొకాలు అక. = పోపు, ఇల్లువదలు రూ. పోకాలు పొక్కు అక. = దుఃఖించు, బొబ్బలులేచు, ఉలికి పడు; వి. పొక్కు = దుఃఖం, బొబ్బ, ఎండిన పెళ్ల, పొక్కుడు = బెడ్డ.

పొగచు ప్రే. = పొగచున్నట్లు చేయు, సాతాలించు; వి. పొగ = ధూమం.

పొగమారు అక. = పొగపట్టు, పొగవల్ల రంగు మారు, నల్లబడు.

పొగడు సక. = మెచ్చు, స్తుతించు; వి. పొగడిక/పొగడ్త/పొగడిత = స్తుతి, మెప్పు, పొగడికోలు = పొగుడు కొనటం.

పొగడ్డవడు అక. = పొగడిక పొందు, స్తుతులందు.

పొగవు ప్రే. = సాతాలించు, వేయించు.

పొగయు అక. = పొగకలదగు, కుములు, పొగలు గక్క.

పొగులు అక. = విచారపడు, కుమిలిపోవు.

పొంకపడు అక. ప్రే. పొంకపరచు = పొందిక ఉండు; వి. పొంకం = పొందిక.

పొంకించు సక. = పొంకపరచు. రూ. పొంకపడు

పొంగలించు అక. = నిక్క.

పొంగారు అక. = ఉబుకు, పెరుగు, విజృంభించు, నిక్క, నిగుడు; వి. పొంగు = గర్వం, సంతోషం, పెరుగుదల.

పొంగు అక. = పెరుగు, సంతోషించు, గర్వించు; వి. పొంగు = పెరుగుదల, గర్వం, సంతోషం.

పొంచు అక. = చాటున ఉండికనిపెట్టి ఉండు, సాంచి ఉండు, వి. పొంచిక = చాటున ఉండి కనిపెట్టడం.

పొంజునక. = (నార) చిక్కనీయు. దూ. పోజు/ ప్రోజు

పొటకరించు అక. = అతిశయించు, వర్తిల్లు, ఎన్ను వేయు; వి. పొటకర, పొట్టికర = (వరి) ఎన్ను.

పొటమరించు అక. = పుట్టు, మొలకెత్తు; దూ. పొటమరిల్లు/ పొటమరిలు వి. పొట = చొప్పు.

పొటము అక. = పుట్టు, మొలకెత్తు. చూ. పొడము పొట్టపోసికొను అక. = ఏదోవిధంగా బతుకు/ కడుపు నింపుకొను.

పొట్టుపొరలగు అక. = బాధితమగు; వి. పొట్టు = కీక, తోలు.

పొడకట్టు అక. = కనబడు, కనిపించు, ప్రత్యక్షమగు వి. పొడ = రూపు, రూపం, ఆకారం, చూపు (చర్మం మీది) మచ్చ.

పొడగనునక. (ప్ర. పొడగనిపించు = చూచు; వి.

పొడ = చూపు, రూపు, మచ్చ.

పొడగాంచునక. = చూచు; వి. పొడగాన్ను/ పొడగానువు = దర్శనం.

పొడగాంచునక. = చూచు; వి. పొడగాన్ను/ పొడచూచునక. = చూచు, గుర్తుపట్టు.

పొడచూపు అక. = కనబడు, కనిపించు, ప్రత్యక్షమగు.

పొడతెంచు అక. = పుట్టు, ఉదయించు.

పొడము అక. = పుట్టు.

పొడవడగు అక. = చెడిపోవు, చచ్చు.

పొడవడచు అక. = చెరుచు, చచ్చు.

పొడవడు అక. = కనపడు, కనిపించు.

పొడవు సూపు అక. = కనపడు, ప్రత్యక్షమగు

పొడిగొట్టునక. = పొడిపొడి చేయు, (చేలోవి)

చెట్లుకొట్టు; వి. పొడి = చూర్ణం, పొడుము = చూర్ణం; వి. పొడి = ఎండిన, తడిలేని.

పొడిసేయునక. = చూర్ణం చేయు.

పొడుగు అక. = ఉన్నతమగు, పెరుగు; దూ.

పొడవు వి. పొడుగు = ఎత్తయిన, మేలయిన

పొడుచు అక. = పోట్లాడు, పుట్టునక. పిడికిలితో

గుద్దు/ కువమ్మ, కుట్టు, (ఒట్టు) పెట్టు; వి.

పొడుపు = పుట్టడం, ఉదయం, పోలు.

పొత్తుసేయు అక. = స్నేహం చేయు; వి. పొత్తు = స్నేహం, మైత్రి.

పొదలాడు అక. = పెరుగు; దూ. పొదలియాడు చూ. పొదలు.

పొదలు అక. = పెరుగు, వర్తిల్లు; వి. పొదలిక = పెంపు, పెరుగుదల.

పొదలుకొను అక. = పెరుగు, బలియు. చూ.

పొదలు

పొదవెట్టునక. = సూచించు, ఆరోపించు.

పొదుగునక. = కమ్ము, వ్యాపించు, చెక్క, కప్పు;

వి. పొది = పొదుగు, పెట్టె, తోలునంచి,

అడపం, పొదుగు = (జంతువుల) స్తనం,

పొదుక = పొది, భారం, పొదుగుడు =

కప్పు(డు)

పొదురు అక. (ప్ర. పొదించు = పూచు.

పొదువు అక. = కనియు, నక. కమ్ము చెక్క,

కప్పు; వి. పొదువు/ పొదుగు = కప్పు(డు).

పొనరారు అక. = ఒప్పు, తగు. దూ. ఒనరారు

చూ. పొనరు

పొనరు అక. = అగు, పాసగు; దూ. ఒనరు వి.

పొనరు/ ఒనరు = పొందిక, ఇంపు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పొనరుచు (ప్రే. = కావించు, చేయు, పాసగించు.

దూ. పొనర్చు/ ఒనర్చు/ ఒనరుచు చూ.

పొనరు

పొనరువడు అక. = పొందుపడు, వీలగు.

పొనలు అక. = ధనధగమండు.

పొనుగువడు అక. (ప్రే. పొనుగుపరచు =

వెలవెల పోవు, నిస్తేజముగు, నశించు, శూన్యముగు;

దూ. పొనుపడు విణ. పొనుగు = నిస్తేజమైన,

వెలవెల బోయే, పొట్టి.

పొనుపడు అక. = వెలవెలపోవు, వ్యర్థముగు,

ఉడుగు. దూ. పొన్నడు/ పొనుగుపడు

చూ.

పొందు అక. = (కన్ను) వాలు, సక. ప్రాప్తించు,

కలియు; వి. పొందిక = పొంకం, చేరిక, కల

యిక. విణ. పొందు = స్నేహితుడు.

పొరడువోవు అక. = గూనిలగు, గూనుపడు; వి.

పొరడు = గూను.

పొరపడు అక. = పారపొటుపడు ; వి. పొర =

కుబుసం, ప్తరం, మడత, తప్పు, పొరపు =

భేదం; విణ. పొరపు = భిన్నం.

పొరపోవు అక. = (సీళ్లు, అన్నం) వేరేదారిలోనికి

పోవు. దూ. కొరబోవు

పొరయు అక. కలుగు, పొంచుండు, సక.

పొందు చూ.

పొరలబడు అక. = తలకిందులగు, దొర్లు.

పొరలాడు అక. = దొర్లాడు; వి. పొరలిక/

పొరలాట/ పొర్లాట = దొర్లటం.

పొరలు అక. = దొర్లు, ప్రవర్తిల్లు; దూ. పొర్లు వి.

పొరలు/ పొరలిక = దొర్లటం.

పొరలుచు (ప్రే. = పొర్లించు, దొర్లించు, దూ. పొరల్చు

పొరిగొను సక. = చంపు; విణ. పొరి/ పొలి

(అవ్య.) = అత్యంతం, ద్రఢంగా, మాటిమాటికి.

పొరివూరుచు (ప్రే. దూ. పొరివూర్చు/

పొరి మాలుచు = చంపు.

పొరిమాలు అక. = చచ్చు.

పొరిమాలుచు (ప్రే. = చంపు. దూ. పొరిమాల్చు

పొరివుచ్చు (ప్రే. = కలతపెట్టు.

పొరివోవు అక. = చచ్చు, కలతపడు.

పొర్లాడు అక. చూ. పొరలాడు

పొర్లు అక. = (జంతువులు) సంభోగించు; చూ.

పొరలు వి. పొర్లిక/ పొరలిక = దొర్లటం.

పొలమారు అక. = పొరపొటుపడు, ప్రమాదపడు;

వి. పొలకువ = జాడ, పోబడి, పొలపరి =

జాడ తెలిసిన వ్యక్తి.

పొలమార్చు (ప్రే. = ప్రమాదపెట్టు, పొరపొటుపడ

జేయు.

పొలయు అక. = తిరుగు, వ్యాపించు, నమీపించు,

ప్రవేశించు; వి. పొలయిక = సంవారం,

వ్యాపనం, తిరుగుడు.

పొలసాడు అక. = తిరుగు, సంచరించు. చూ.

పొలయు

పొలియు అక. = చెడు, చచ్చు; వి. పొలి = బలి,

పొలియిక = చాపు, వాళనం.

పొలిపుచ్చు (ప్రే. = చచ్చు, చెడు, వ్యర్థముగు,

భంగపడు, ఉడుగు. చూ. పొలియు

పొలుచు అక. = ప్రత్యక్షముగు, కనిపించు, స్థిర

ముగు; వి. పొలుపు = ఒప్పు, విధం, స్థిరత్వం;

విణ. పొలుపు = స్థిరమైన. దూ. పొడుచు

చూ.

పొలుపారు అక. = ఒప్పురు, దూ. పొల్పారు
 పొలువడు అక. = తరిగిపోవు, ఓణించు; వి. పొల్లు
 / పొల్లు = నిర్లక్ష్యమైన మాట, గింజపట్టని
 ధాన్యం. విణ. పొల్ల/ పొల్లు = వ్యర్థమైన. దూ.
 పొల్లువడు
 పొల్లుపుచ్చు (సే. = పుంజుచేయు, వ్యర్థంచేయు.
 పొల్లుపోవు అక. = వ్యర్థమగు, పొల్లవడు. చూ.
 పొల్లువడు
 పొల్లువడు అక. = ఓణించు, వ్యర్థమగు; దూ.
 పొలువడు వి. పొల్లు/ పొల్లు = గింజపట్టని
 ధాన్యం, వ్యర్థపదం, పొల్లుదనం = పొరుషహీ
 నత; విణ. పొల్లు/ పొల్లు = వ్యర్థమైన.
 పొవడు సక. చూ. పొగడు
 పొవయు అక. చూ. పొగయు
 పొవులు అక. చూ. పొగులు
 పొసగు అక. = అనుకూలించు, చక్కబడు, తగు,
 ఒప్పు, వీలవడు; వి. పొసగుడు = అనుకూలత,
 ప్రాప్తి.
 పోకడపొట్టు సక. = పోగొట్టు, అమ్ము; వి. పోక
 = నడత, ప్రవర్తనం, గమనం, మోసం, పోకు
 = ప్రవర్తన, పోకడ = పోవటం, గతిగమనం,
 నడత, నాశనం, పోకలాడి = మోసగత్రై, పోక
 లాడు = మోసగాడు.
 పోకాడు అక. = పోవు, నశించు; వి. పోక =
 పోవటం, గమనం.
 పోకారుచు (సే. = పోగొట్టు (కొను) దూ. పోకార్చు
 పోకాలు అక. చూ. పొకాలు
 పోగుపోయు సక. = పోగుపోసి కుట్టు; వి.
 పోగు = తాడు, తీగ, పోగుపోత = పోగు
 పోయటం.

పోగువారు సక. = ఆపరించుకొను, పోగులు
 పారించు. చూ. పోగుపోయు
 పోగొట్టు సక. = పోవునట్లు చేయు.
 పోజు సక. = నారలోని నలుసులు పోగొట్టు,
 చిక్కబడియు. దూ. (పోజు
 పోటులాడు అక. = పోరాడు, యుద్ధంచేయు;
 దూ. పోట్లాడు వి. పోటురి = వీరుడు, పోటి
 = స్పర్థ, పోటిగాడు = పోటీపడేవాడు, పోటు
 = పొడుపు, యుద్ధం, శౌర్యం, పోటుకాడు/
 పోటు బంటు/ పోటు మగడు/ పోటు
 మనిసి = వీరుడు, పోటుముట్టు = యుద్ధ
 సాధనం, ఆయుధం, పోట్లాట = యుద్ధం,
 పోట్లాడటం.
 పోతోగు అక. = యుద్ధ ప్రయత్నం చేయు. చూ.
 పోటులాడు
 పోతోడ్డు అక. = యుద్ధానికి సిద్ధపడు. చూ.
 పోటులాడు
 పోట్లాడు అక. దూ. పోటులాడు
 పోతరించు అక. = కొవ్వెక్క, మదించు; దూ.
 పోసరించు వి. పోతరం = మదం, కొవ్వు.
 పోనాడు సక. = పోగొట్టు, దూషించు, తిట్టు.
 పోవడు అక. = పోవు.
 పోయు అక. = పుట్టు, సక. విడిచిపెట్టు,
 తగిలించు, ఎక్కపెట్టు; వి. పోత = పోయటం.
 పోరాడు అక. = యుద్ధం చేయు, దెబ్బలాడు,
 కలియబడు; వి. పోరాటం (ం) = యుద్ధం,
 దెబ్బ లాట.
 పోరితమాడు అక. = కలహించు, యుద్ధం
 చేయు, పోటీపడు; వి. పోరితం = స్పర్థ, పోటీ,
 కలహం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

పోరు అక. = కలహించు, యుద్ధం చేయు; వి.

.పోరు = యుద్ధం, కలహం.

పోరుపెట్టు అక. = (పసిపిల్లలు) గట్టిగా ఏడ్చు.

పోలు అక. = తగు, ఒప్పు, శక్యమగు, సక. సరి తూగు; వి. పోలు = ఒప్పు, పోలిక, పోలికె = సామ్యం.

పోలుచు (ప్ర. = సామ్యం చెప్పు/చూచు. రూ.

పోల్చు

పోవు అక. = దగ్గరునుంచి దూరానికి కదులు, చచ్చు,

మొదలు పెట్టు, దాటు, చెడు, కలియు, అగు;

వి. పోక = పోవటం, పోబడి/పోవడి = పోవటం

పోవు దెంచు అక. = పోవు, దాటు. చూ. పోవు

పోషించు సక. = కాపాడు, భరించు, లిండిపెట్టు;

వి. పోషకుడు = పోషించేవాడు, పోషణ(ం)

= పోషించటం; విణ. పోష్ణ = పోషించే,

పోష్ణం = పోషించదగ్గ.

పోసరించు అక. = కూర్చు, అమర్చు, గుచ్చు;

రూ. పోతరించు చూ. పోహణించు విణ.

పోహణ = కూర్చు, నేర్చు.

పోహళించు సక. చూ. పోహణించు

పౌజుతీరు అక. = 'బారుకట్టు, బారులుతీరు. రూ.

పవుజు తీరు, పవుజులుతీరు

పౌజులుతీరు అక. = బారులుతీరు; రూ. పౌజు

తీరు/పవుజుతీరు వి. పవుజు/పౌజు = బారు,

వరస, సేన, దండు.

పౌజులు తీరుచు సక. = బారులుకట్టించు, (సేన

లను) బంతి కట్టించు. రూ. పవుజులు తీరుచు/

తీర్చు.

పౌజులుసేయు సక. చూ. పౌజులు తీర్చు
పౌలు అక. రూ. పవులు/పగులు చూ.

[ప్రకటించు సక. = వెల్లడిచేయు, తెలియబరచు;

వి. ప్రకటన(ం) = వెల్లడిచేయుటం; విణ. ప్రకటం

= ప్రసిద్ధం, వెల్లడి, ప్రకటితం = వెల్లడిచేసిన,

వెల్లడి అయిన.

[ప్రకాశించు అక. = వెలుగు, మెరయు; వి.

[ప్రకాశం = వెలుగు, వెలుతురు, కాంతి, విణ.

[ప్రకాశం = ప్రసిద్ధమైన, బయటపడిన, సమాన

మైన.

[ప్రకోపించు అక. = ముమ్మరమగు, ఎక్కువగు

తీవ్రమగు; వి. ప్రకోపం = ముమ్మరం,

[ప్రకోపనం = తీవ్రమవటం.

[ప్రక్షాళించు సక. = కడుగు, తుడుచు; వి. ప్రక్షాళ

న(ం) = తుడుపు, కడగటం, ప్రక్షాళకుడు =

కడిగేవాడు; విణ. ప్రక్షాళితం = బాగా కడిగిన/

తుడిచిన.

[ప్రక్షేపించు సక. = బాగా విసురు; వి. ప్రక్షేప

(ణ) = బాగా విసరటం.

[ప్రక్షోభించు అక. = చాలాకలతపడు, కలగుండు

పడు; ప్రక్షోభన(ం) = కలత.

[ప్రచ్ఛాదించు సక. = కప్పు; వి. ప్రచ్ఛాదనం

= ఉత్తరీయం, ఆచ్ఛాదన; విణ. ప్రచ్ఛాదిత

= బాగా కప్పిన.

[ప్రజ్వలించు అక. = మండు, వెలుగు; వి. ప్రజ్వలనం

= మంట, ప్రకాశం. విణ. ప్రజ్వలిత(ం) =

మండిన, ప్రకాశించిన.

[ప్రణమిల్లు అక. = నమస్కరించు, వంగు; వి. ప్రణామం/

[ప్రణతి = నమస్కారం, ప్రణతుడు = నను

స్కారాలందుకొన్నవాడు, నమస్కరించిన వాడు,

శిష్యుడైనవాడు.

ప్రణయించు సక. = మండించు.
 ప్రణుతించు సక. = తెగపొగుడు; వి. ప్రణుతి
 = మంచి పొగడ్డ; విణ. ప్రణుత = పొగడ్డలందిన.
 ప్రతాపించు అక. = పరాక్రమించు; వి. ప్రతాప(ం)
 = వేడిమి, పరాక్రమం, ధనశక్తి.
 ప్రతారించు సక. = మోసగించు; వి. ప్రతారణ
 = మోసం, ప్రతారకుడు = మోసగాడు, ప్రతా
 రితుడు = మోసపోయినవాడు,
 ప్రతికూలించు అక. = వ్యతిరేకముగు; వి. ప్రతి
 కూలం = వ్యతిరేకం.
 ప్రతిగ్రహించు సక. = దానం పుచ్చుకొను; వి.
 ప్రతిగ్రహీతుడు = దానం వచ్చినవాడు, ప్రతి
 గ్రహం = (దానం) పుచ్చుకోవటం, దానంగా
 వచ్చిన ద్రవ్యం; విణ. ప్రతిగ్రాహ్యం = తీసుకో
 దగిన.
 ప్రతిఘటించు అక. = ఎదుర్కొను; వి. ప్రతిఘ
 టన(ం) = ఎదుర్కోవటం.
 ప్రతిపాదించు సక. = తెలుపు, నిరూపించు,
 కలిగించు, ఇచ్చు; వి. ప్రతిపాదన(ం) =
 తెలిపిడి, చెప్పినది, ఇచ్చినది, నిరూపించినది,
 ప్రతిపాద్యం = చెప్పదగినది, ఇవ్వదగినది,
 నిరూపించదగినది, ప్రతిపాదకం = ఇచ్చేది,
 కలిగించేది, తెలిపేది, నిరూపించేది; విణ. ప్రతి
 పాదిత = చెప్పిన, ఇచ్చిన, నిరూపించిన,
 తెలిపిన.
 ప్రతిపాలించు సక. = రక్షించు, కాపాడు; వి.
 ప్రతి పాలన(ం) = రక్షణ, కాపు(దల),
 ప్రతిపాల కుడు = రక్షకుడు.
 ప్రతిఫలించు సక. = ప్రతిబింబించు; వి. ప్రతి
 ఫలనం = మూరురాపం, కనిపించటం; ప్రతి
 ఫలితం = ప్రతిబింబించినది.

ప్రతిబంధించు సక. = అడ్డగించు; వి. ప్రతి
 బంధం = అడ్డు, అడ్డగింత, ప్రతిబంధకం =
 అడ్డగించేది; విణ. ప్రతిబద్ధ = అడ్డగింతకు
 గురైన, మనసు చెడిన.
 ప్రతిబింబించు అక. = ప్రతిఫలించు, నీడవడు;
 వి. ప్రతిబింబం = నీడ, ప్రతిఫలనం, ప్రతి
 బింబితం = ప్రతిఫలితం.
 ప్రతిరోధించు సక. = అడ్డుపడు, ఆపు, ఏరో
 ధించు; వి. ప్రతిరోధం = విరోధం, ఎదిరింపు.
 ప్రతివసించు అక. = కాపురముండు, ఉండు,
 నివసించు; వి. ప్రతివసనం = ఊరు, గ్రామం.
 ప్రతివాదించు అక. = ఎదురువాదించు; వి. ప్రతి
 వాక్యం = ఎదురుమాట, ప్రతివాదం =
 ఎదురు వాదం, ప్రతివాది = ఎదురువాదిచే
 వాడు, ప్రతిపక్షి.
 ప్రతిషేధించు సక. = నిషేధించు, అడ్డగించు; వి.
 ప్రతిషేధం / ప్రతిష్ఠంభం = అడ్డగింత,
 నిషేధం, ప్రతిష్ఠబ్ధం = నిషిద్ధం.
 ప్రతిష్ఠించు సక. = శాశ్వతంగా నిలుపు; వి.
 ప్రతిష్ఠ / ప్రతిష్ఠాపన = శాశ్వతంగా నిలవటం;
 విణ. ప్రతిష్ఠితం = శాశ్వతంగా నిలిపిన.
 ప్రతిస్పర్ధించు అక. = పోటీపడు; వి. ప్రతిస్పర్ధ
 = పోటీ.
 ప్రతీక్షించు అక. = ఎదురుచూచు; వి. ప్రతీక్ష.
 ప్రతీక్షణం = ఎదురుచూపు
 ప్రత్యుద్గమించు అక. = ఎదురునడుచు; వి.
 ప్రత్యుద్గమం = ఎదురుకోలు, ప్రత్యుద్గతుడు =
 ఎదురుకోలు చేసినవాడు.
 ప్రత్యేకించు అక. = వేరు వేరగు, సక. వేరుపరచు,
 ప్రత్యేకంగా చెప్పు; వి. ప్రత్యేకం = వేరు, వేరైన.

ప్రదక్షిణించు సక. = (ఎడమునుంచి కుడికి) చుట్టు, వలగొను; వి. ప్రదక్షిణ(ం) = చుట్టు తిరగటం.

ప్రదర్శించు సక. = బహిరంగ పరచు, స్పష్టంగా చూపు; వి. ప్రదర్శన = బహిరంగంగా చూపటం, విశదపరచటం, ప్రదర్శకుడు = విశదంగా చూపేవాడు; విణ. ప్రదర్శితం = స్పష్టంగా చూపిన

ప్రధావించు అక. = పరిగెత్తు; వి. ప్రధావనం = పరుగు.

ప్రధ్వంసించు సక. = పూర్తిగా ధ్వంసం చేయు; వి. ప్రధ్వంసం = నాశనం.

ప్రపంచించు సక. = పెంచిచెప్పు, విస్తరించు, విరివి చేయు; వి. ప్రపంచం = విరివి, విస్తరం; విణ. ప్రపంచితం = పెంచి చెప్పిన.

ప్రబలు అక. = పెరుగు, అతిశయిల్లు, వర్ణిల్లు; విణ. ప్రబల = బలంగల.

ప్రబోధించు సక. = మేలుకొలుపు, బాగా తెలుపు; వి. ప్రబోధం = మేలుకొలుపు, ప్రబోధనం = గొప్పతెలివి, ప్రబుద్ధుడు = మేలుకొన్నవాడు; విణ. ప్రబుద్ధం = వికసించిన.

ప్రబ్బు అక. = వ్యాపించు, వర్ణిల్లు, వర్ణిల్లు, అతిశయించు, సక. కలియు, నిందించు; వి. ప్రబ్బు = నింద.

ప్రభవించు అక. = పుట్టు, కలుగు; వి. ప్రభవ = పుట్టుక, జన్మకారణం.

ప్రమాణీకరించు సక. = దృష్టాంతీకరించు, నిజమనిభావించు; వి. ప్రమాణం = జ్ఞానకారణం, సత్యం, శాస్త్రం, ప్రామాణ్యం = సాక్ష్యం, దృష్టాంతం, ప్రామాణీకుడు = సత్యం తప్పనివాడు, మేర మీరని వాడు, శాస్త్రం తెలిసిన వాడు.

ప్రమోదించు అక. = సంతోషించు; వి. ప్రమోదం = సంతోషం.

ప్రయత్నించు అక. = బాగాయత్నించు; వి. ప్రయత్నం = ఎక్కువయత్నం.

ప్రయాణించు అక. = బయలుదేరు, ప్రయాణం చేయు; వి. ప్రయాణం = పయనం, బయలుదేరం; విణ. ప్రయాత = ప్రయాణమైపోయిన.

ప్రయాసపడు అక. = శ్రమపడు, అలసటపడు, పాటుపడు; వి. ప్రయాస (ం) = అలసట, శ్రమ, పాటు.

ప్రయోగించు అక. = వాడు, నడపు, ఉపయోగించు; వి. ప్రయోగం/ప్రయోక్త = నడపటం, వాడుక, తర్కాణం, ప్రయోక్త = ప్రయోగించేవాడు, ప్రయోజకుడు = ప్రయోగించేవాడు, నెరవేర్చేవాడు, ప్రయోజనం = పని, కారణం.

ప్రలాపించు అక. = వలవరించు, అర్థం లేని మాటలాడు; వి. ప్రలాపన/ప్రలాపం = వలవరింప, అర్థంలేని వాగుడు.

ప్రలోభించు సక. = ఆశపెట్టు; వి. ప్రలోభం = పేరాస, దురాశ.

ప్రవచించు సక. = గొప్పగా చెప్పు; వి. ప్రవచనం = గొప్పమాట, వేదం; విణ. ప్రవచనీయం = చక్కగా చెప్పదగినది.

ప్రవర్తించు అక. = బాగా వృద్ధిపాండు; దూ. ప్రవర్తిల్లు వి. ప్రవర్తనం = పెరుగుదల, వృద్ధి.

ప్రవహించు అక. = పారు; వి. ప్రవహణం = పడవ, యానపాత్ర, ప్రవహం = బయటికి పోవటం, ప్రవాహం = ఏరు.

ప్రవేశించు సక. = చొచ్చు, చొరబడు; వి. ప్రవేశం = చొరవ, చొచ్చుటం.

ప్రశంసించు సక. = పొగడు ; వి. ప్రశంస/ ప్రశంసనం = పొగడ్డ.
 ప్రసంగించు సక. = మాట్లాడు, వివరంగా చెప్పు, ప్రస్తావించు; వి. ప్రసంగం/ ప్రసక్తి = విస్తరం, ప్రస్తావం.
 ప్రసక్తించు అక. = ప్రస్తావనకు తెచ్చు; వి. ప్రసక్తి = ప్రస్తావన.
 ప్రసరించు అక. = వ్యాపించు; రూ. ప్రసరిల్లు వి. ప్రసరణ/ ప్రసరణి = వ్యాసనం, వ్యాప్తి, ప్రసరం / ప్రసర్పణం = వ్యాసనం, వేగం, విషయం, ప్రసారం = వ్యాసనం, ప్రసారణం = ప్రసారం చేయుటం; విణ. ప్రసూత = పుట్టినది, ప్రసూనం = పుట్టినది.
 ప్రసవించు సక. = (బిడ్డను) కను; వి. ప్రసవు = తల్లి, ప్రసవం = కాన్పు, ప్రసూత = బాలెంతలాలు, ప్రసూతి = కాన్పు, పుట్టుక, బిడ్డ, ప్రసూతిక = బాలెంతలాలు, ప్రసూనం = పుష్ప. విణ. ప్రసూత = పుట్టింది. ప్రసూనం = పుట్టింది.
 ప్రసాదించు సక. = దయతో ఇచ్చు; వి. ప్రసాదం = అనుగ్రహం, ప్రసాదనం = బహుమానం, అన్నం.
 ప్రస్తరించు సక. = పెంచు, విస్తరించు; వి. ప్రస్తారం = విస్తారం, పెంపుదల.
 ప్రస్తావించు సక. = చెప్పు, ప్రస్తావనకు తెచ్చు; వి. ప్రస్తావన = ప్రసంగం, ప్రస్తావం = చెప్పటం, అవసరం, విణ. ప్రస్తుత = చెప్పిన.
 ప్రస్తుతించు సక. = పొగుడు, స్తోత్రం చేయు; వి. ప్రస్తుతి = పొగడ్డ.

ప్రస్థానించు సక. = ప్రయాణంచేయు; వి. ప్రస్థానం = ప్రయాణం. విణ. ప్రస్థితం = ప్రయాణమై పోయినది.
 ప్రస్థాపించు సక. = బాగా నిరూపించు; వి. ప్రస్థాపితం = చక్కగా నిరూపించినది.
 ప్రహరించు సక. = కొట్టు, చెబుతీయు; వి. ప్రహరణ/ ప్రహారం = చెట్టు, తాకు, ప్రహారణం = ఆయుధం.
 ప్రహరించు అక. = (ప్రాకారం చుట్టూ) తిరుగు, కాపలాకాయు; వి. ప్రహారి = ప్రాకారం.
 ప్రహరిదిరుగు అక. = చుట్టూ తిరుగు, కాపలాకాయు. చూ. ప్రహరించు
 ప్రహసించు అక. = పెద్దగా నవ్వు; వి. ప్రహసనం = పెద్దనవ్వు, వెక్కిరింత, ఒకరకం నాటకం, ప్రహసితం = తలవూపుతూ నవ్విన నవ్వు.
 ప్రాకు అక. = రొమ్ముతో జరుగు, ఎక్కు; రూ. పాకు వి. ప్రాకు/ పాకు = అల్లు పెట్టిన కొయ్య, పాచి/ ప్రాకుడు/ పాకుడు = పాకటం, పాచి.
 ప్రాకుదెంచు అక. = పాకు చూ. పాకు
 ప్రాకులాడు అక. = పాకియొక్క, మధనపడు; రూ. పాకులాడు వి. పాకులాట/ ప్రాకులాట = పాకి ఎక్కిటం, మధనపడటం.
 ప్రాకొను అక. = పాచిపట్టు
 ప్రాణాచారం(ము)పడు అక. = ప్రాయోచవేశం చేయు; వి. ప్రాణాచారం = ప్రాయోచవేశం.
 ప్రాతగిల్లు అక. = పాతపడు, పాతదిఅగు; రూ. పాతగిల్లు/ పాతగిలు/ ప్రాతగిల్లు వి. ప్రాత = గుడ్డ, చివికిన గుడ్డ, చివిగిన గుడ్డ; విణ. ప్రాత = పాతకాలపుది, పూర్వకాలపుది.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ప్రాతవడు అక. = పాతదిఅగు. దూ. పాతవడు/
ప్రాబడు

ప్రాథేయపడు (ఁ) అక. = వేడుకొను, కాళ్లా
వేళ్లావడు

ప్రాదుర్భవించు అక. = పుట్టు; వి. ప్రాదు
ర్భావం = పుట్టుక; విణ. ప్రాదుర్భూతం
= పుట్టినది.

ప్రాపించు సక. = పొందు వి. ప్రాపణం = పొంద
టం, ప్రాపణీయం = పొందదగినది, ప్రాపు
= ఆశ్రయం, ప్రాప్తి = పొందిక, పొందు, లాభం.
విణ. ప్రాప్తం = పొందినది, ప్రాప్యం =
పొందదగిన.

ప్రాప్తించు అక. = కలుగు, దొరుకు; వి. ప్రాప్తి/
ప్రాప్తం = దొరికినది, పొందు, లాభం, కుభోదయం.

ప్రాబడు అక. = పాతవడు, పాతదగు.

ప్రాము సక. = రాయు, వూయు, రుద్దు, అలడు,
పులుము, మూయు, పీడించు, ఖండించు; దూ.

పాము వి. ప్రాముడు = పులుముడు, ప్రామిడి
= క్రూర్యం; విణ. ప్రామిడి = క్రూరమైన.

ప్రారంభించు అక. = మొదలుపెట్టు, ప్రయ
త్నించు; వి. ప్రారంభం = మొదలు.

ప్రార్థించు సక. = వేడు, అడుగు; వి. ప్రార్థనం
= అడగటం, వేడటం, వేడుకోలు, ప్రార్థకుడు
= వేడుకొనేవాడు; విణ. ప్రార్థనీయం =
వేడదగిన, ప్రార్థితం = వేడిన, అడిగిన.

ప్రాలుమాలు అక. = అశ్రద్ధవేయు, బద్ధకించు; దూ.
పాల్యాలు/ప్రాల్యాలు వి. పాల్యాలిక/
ప్రాలుమాలిక = బద్ధకం, అశ్రద్ధ, సోమరితనం.

ప్రాల్యాలు అక. = అశ్రద్ధవేయు, సోమరిగా ఉండు,
బద్ధకించు. దూ. ప్రాల్యాలు/ప్రాలుమాలు.

ప్రాశించు సక. = తిను, భుజించు; వి. ప్రాశనం
= భోజనం; విణ. ప్రాశితం = భుజించిన,
తాగిన.

ప్రిదులు అక. = విరిసిపోవు, సడలిపోవు, తగ్గు,
ఊడు, జారు, తొలగు.

ప్రియపడు అక. = ఇష్టపడు; దూ. ప్రియంపడు
వి. ప్రియం = సంతోషం, స్నేహం, ప్రియ
వాది = ఇచ్చుకాలమారి, ప్రియత = స్నేహం,
ప్రియుడు = ఇష్టడు, ప్రియురాలు = ఇష్ట
రాలు; విణ. ప్రియం = ఇష్టమైన, హెచ్చువెల
గల.

పుచ్చు అక. = పురుగులువడు, పుప్పివట్టు; దూ.
పుచ్చు వి. పుప్పి/పుప్పి = పుచ్చటం,
పువ్వు/పురువు/పురుగు = కీటకం.

ప్రేచు సక. = ప్రేరేపించు. దూ. ప్రేరేచు
ప్రేముడించు అక. = ఇష్టపడు, శోకించు, ఏడ్చు,
బాధపడు; వి. ప్రేమ(ం) = స్నేహం, ఇష్టం,
సంతోషం, ప్రేముడి = స్నేహం.

ప్రేరించు సక. = ప్రేరేపించు, పురికొల్పు; వి.
ప్రేరణ/ప్రేరణం = ప్రోత్సాహం, ప్రేర
కుడు = ప్రేరేపించేవాడు, ప్రేరేపణ = ప్రేరణం;
విణ. ప్రేరితం = ప్రేరణకు గురియైనది.

ప్రేరేపించు సక. = పురికొల్పు చూ. ప్రేరించు
ప్రేరేచు సక. = పురికొల్పు చూ. ప్రేరేపు
ప్రేరేపు సక. = ప్రేరేపించు. దూ. ప్రేరేచు

ప్రేలు అక. = వడరు, ఎడావెడావాగు, వేగి ఉబుకు;
దూ. ప్రేలు వి. ప్రేలరి = వడరుబోతు,
ప్రేలడం, ప్రేలుడు/ప్రేలడం/ప్రేలుడు =
వడరటం.

ప్రేలుచు ప్రే. దూ. ప్రేలుచు/ప్రేల్చు/ప్రేల్చు
= వేయించు, వేచు.

ప్రోజు సక. చూ. పోజు
 ప్రోక్షించు సక. = (నీళ్లు) చిలకరించు, (యజ్ఞం
 తో) పశువును బలి ఇచ్చు; వి. ప్రోక్షణం =
 చిలక రింపు, చంపటం; విణ. ప్రోక్షితం =
 చిలకరించిన, బలియిచ్చిన.
 ప్రోచు సక. = పోషించు; దూ. ప్రోచు వి. ప్రోపరి
 = పోషకుడు, రక్షకుడు, ప్రోవు = రక్షణ.
 ప్రోదిగొను సక. = పోషించు; వి. ప్రోది = పోషణ,
 వైభవం.
 ప్రోదీసేయు సక. = పోషించు; వి. ప్రోది =
 పోషణ.
 ప్రోల్గుడుపు సక. = ప్రేరేపించు.
 ప్రోవుకొను అక. ప్రోవుకొలుపు ప్రే. = ప్రోవు,
 ప్రోగు, ప్రోగు = రాశి, గుట్ట

ఫ

ఫర్మాయించు సక. = ఆజ్ఞాపించు; వి. ఫర్మానా
 = ఆజ్ఞ, ఆదేశం, ఫర్మాయిషీ = ఆదేశించటం,
 ఆజ్ఞాపించటం.
 ఫలించు అక. = పండు, నెరవేరు; వి. ఫలం =
 పండు, ఫలితం, పంట, లాభం, ప్రయోజనం, ఫలం
 పాటు = లాభదాయకం, ఫలసాయం = పంట,
 ఫలినం / ఫలినీ = పండ్లున్నది. విణ. ఫలవంతం
 = పండ్లున్నది, ఫలితమిచ్చి వది, ప్రయోజనకర
 మైనది, లాభ పాటి, ఫలితం = పండ్లిచ్చినది,
 ఫలించినది.
 ఫేరాయించు సక. = మార్చు; వి. ఫేరాయింపు
 = మార్పు, మార్పిడి.

బ

బక్కటిల్లు అక. = చిక్కిపోవు, సన్నబడు; దూ.
 బక్కటిలు విణ. బక్క = పేద, సన్న, చిక్కిన.

బగళంబుసేయు సక. = తొలగించు; బగళం =
 తొలగింపు. దూ. బగళపముసేయు / బగ
 శమ్ముసేయు
 బగ్గుమను అక. = మండిపోవు; దూ. భగ్గుమను /
 భగ్గురుమను వి. బగ్గు = మంట.
 బజారించు అక. = వ్యభిచరించు; వి. బజారం =
 వ్యభిచారం, బజారి = వ్యభిచారిణి, బజారు
 = అంగడిపేధి.
 బడలు అక. = అలసటపడు, శ్రమపడు; దూ.
 బడలుపడు / బడల్చుడు వి. బడలు / బడ
 లిక = అలసట, శ్రమ.
 బడలుపడు అక. = అలసటపడు, శ్రమపడు. చూ.
 బడలు
 బడాయించు అక. = అభివృద్ధి అగు, పెరుగు,
 సక. పెంచు, అభివృద్ధిపరుచు; వి. బడాయి =
 గర్వం, అతిశయం, బడాయింపు = పెంపు,
 బడాయి ఖోరు = అతిశయంగా మాట్లాడే
 న్నక్తి.
 బడిద్రిప్పు సక. = దిష్టితీయు, దిగదుడుచు; చూ.
 బడియు వి. బడిమి = గుండ్రంగా తిరగటం,
 భూతబలి, దిష్టితీయటం.
 బడియు సక. = దిగదుడుచు, దిష్టితీయు. చూ.
 బడిద్రిప్పు
 బండిగిల్లు అక. = ఇబ్బందులు పడు, కష్టాలుపడు
 కడగండ్లుపడు. దూ. బండిగిలు
 బతివూలు సక. = దీనంగా వేడుకొను; దూ
 బ్రతివూలు వి. బ్రతిమిలాట / బతివి
 లాట = వేడుకోలు, బతిమాలిక = బతిమా
 టం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

బతిమాలుచు (వే. = బతిమాలునట్లు చేయు
చూ. బతిమాలు

బదలాయించు సక. = మార్చు; వి. బదలా
యింపు = మార్చు, బదులు = మారు.

బద్ధకించు అక. = పాలుమాలు, ఆలస్యంచేయు,
అశ్రద్ధచేయు; రూ. బద్ధకించు వి. బద్ధకం/
బద్ధకం = ఆలస్యం, అశ్రద్ధ, సోమరితనం.

బనాయించు సక. = కల్పించు; వి. బనాయింపు
= కల్పన.

బందనగొను అక. = జిగటదేలు, జిగురుగా ఉండు;
వి. బందన = జిగురు, బంక.

బందెగొను సక. = చెరపట్టు, బందెలదొడ్డిలో
పెట్టు; వి. బందె = సకుపుల చెర, నిర్బంధం,
బందెకత్తె = చెరలో పెట్టేది, బందెకాడు =
చెరలో పెట్టేవాడు, బందెలపోతు = బంధించే
స్వభావం గలవాడు.

బంధించు సక. = కట్టు, కట్టేచేయు; వి. బంధం.
బంధనం = కట్టు, చెర, కుదున, బంధకం =
చెరసాల, కుదున, బంధకి = రంకుటాలు, వేశ్య.

బమ్మరించు అక. = దిమ్మతిరుగు, తలతిరుగు,
భ్రమనడు. రూ. బమ్మరిల్లు

బమ్మెరపోవు అక. = భ్రమనడు, భ్రాంతిపడు; వి.
బమ్మెర = భ్రమ, భ్రాంతి, బమ్మెరపోక =
భ్రాంతిపడటం, భ్రమనడటం.

బయలుదేరు అక. = చెళ్లు, బయటికిపోవు; వి.
బయలు = బహిరంగస్రదేశం, చెట్టాచేమాలేని
చోటు; విణ. బయలు = శూన్యం.

బయలుపడు అక. = బయటపడు, తెలిసిపోవు;
రూ. బయల్పడు విణ. బయలు = బహిరంగ
మైన.

బయలుమెరయు అక. = బయటపడు, తెలిసిపోవు.

బయలుపెడలు అక. = బయలుదేరు, నిర్గమించు.

బయలువోవు అక. చూ. బయలుపడు

బరటు సక. = గోకు, గిట్లు.

బరాబరులుచేయు సక. = హెచ్చరించు, హడా
విడి చేయు; వి. బరాబరి(క) = హెచ్చరిక,
హడావిడి.

బరుకు సక. = తోలు తేనునట్లు గీకు, గోకు; వి.

బరుకుడు = గోకటం, గీకటం

బర్దరఫ్చేయు సక. = (ఉద్యోగం నుంచి) తొల
గించు; వి. బర్దరఫ్ = తొలగింపు.

బలకరించు అక. = గిలకరించు, వ్యాపించు; వి.

బలకరం = కావలి, కాపు.

బలకాయించు అక. = అతిశయించు, మించు.

బలకొట్టు అక. = శ్రుతి పెట్టు/పట్టు.

బలపడు అక. = గట్టినడు, ఎక్కనగు, శక్తిపెరుగు;

వి. బలం = సత్తున, బలుపు; విణ. బలం =
అధికమైన

బలయు సక. = చుట్టుముట్టు, సరిపెట్టించు.

బలాత్కరించు సక. = బలవంతం చేయు, నిర్బంధించు;

వి. బలాత్కారం = బలవంతం, నిర్బంధం.

బలిపెట్టు సక. = చంపు; వి. బలి = దేవతలకిచ్చే
కానుక, చంపుడు.

బలియు అక. = బలమెక్కా, బలిసిపోవు, అధిక
మగు; వి. బలిమి = బలం, బలత్కారం, బలిమి

కాడు/బలియుడు/బలుడు/బలువుడు
= బలవంతుడు, బలుపు/బలువు = పుస్తీ;

విణ. బలిష్ఠం = చాలా బలంగల, బలియం =
బలం గల, బలుపు/బలువు = అధికం, మిక్క-

టం, ఎక్కన.

బలివారు సక. = చంపు.
 బలువుకొను అక. = అతిశయించు, బలపడు
 రూ. బల్బుకొను
 బవిరితిరుగు అక. = గుండ్రంగా తిరుగు; రూ.
 బవిరితిరుగు వి. బవిర = గుండ్రటి నగ
 బహివడు అక. = వెలియగు, వెలికిగురి అగు.
 బహివెట్టు సక. = వెలివేయు
 బహిష్కరించు సక. = వెలివేయు; వి. బహిష్కారము
 ప్పుతడు = వెలికి గురి అయినవాడు,
 బహిష్కరణ(ం) / బహిష్కారం = వెలి.
 బహుకరించు సక. = సమూహించు, గౌరవించు;
 వి. బహుకరణం / బహుకృతి = బహుముతి.
 బారుచేయు సక. = చక్కబరచు, శుభ్రపరచు,
 అభివృద్ధికి తెచ్చు.
 బాతళించు అక. = తత్పరపడు, గాభాపడు.
 బాదరించు అక. = సమానముగు.
 బాదు సక. = కొట్టు; వి. బాదుడు = దెబ్బ.
 బాదుకొను సక. = కొట్టు, బాదు. చూ. బాదు
 బాధించు సక. = బాధపెట్టు, ఇబ్బంది పెట్టు,
 నొప్పి పుట్టించు; వి. బాధ = కష్టం, దుఃఖం,
 నష్టం; విణ. బాధకం = అడ్డుపడేది, బాధ్యం
 = బాధించ దగింది, బాధితం = బాధపడ్డది.
 బానగిల్లు అక. = బలవంతంగా లాగబడు; రూ.
 బానగిలు వి. బాన = కడవ, ఏతపు కడవ.
 బారకించు అక. = బరువగు, భారముగు
 బారపోయు సక. = బారెడు నూలువడుకు; వి.
 బార = అడ్డంగా చాచిన చేతుల కొనల మధ్య
 దూరం; విణ. బారెడు = బారకొలతగల.
 బారిసమరు సక. = హింసించు, బాధపెట్టు; వి.
 బారి = నిర్బంధం, హింస.

బారుచేయు సక. = తుపాకి గొట్టంలో మండు
 కూరు.
 బావుకొను సక. = అనుభవించు, ఆబగాతిను.
 బావురుమను అక. = పెద్దగా ఏడ్చు; వి. బావురు
 గాడు / బావురుపిల్లి = గండుపిల్లి.
 బాసాడు అక. = మాట్లాడు, పలుకు.
 బాహిరపోవు అక. = బయటపడు, మూర్ఛపోవు;
 వి. బాహిరం = బయటపడ్డ వెలి అయిన.
 బిగించు ప్రే. = బిగియునట్లు చేయు, బిగగట్టు;
 రూ. బిగియించు వి. బిగువు / బిగింపు /
 బిగి / బిగుతు / బిగుమానం = గట్టిగా
 ఉండటంచ బిగిసి ఉండటం; విణ. బిగితం =
 దృఢం, గట్టి, వదులుకాని.
 బిగియు అక. = బిగిసిపోవు, బిగవుగా ఉండు. చూ.
 బిగించు
 బిగుచు ప్రే. చూ. బిగించు
 బిగువుకొను అక. = బిగిసిపోవు, బిగువగు. చూ.
 బిగించు
 బిజుగు సక. = బొంకు, అబద్ధలాడు.
 బిడాయించు సక. = ఒకదానిలో మరొకటి అమర్చు,
 బిగించు, గట్టిగా మూసివేయు; వి. బిడాయింపు
 = మూసివేయటం, బిగించటం.
 బిత్తరపోవు అక. = ఆశ్చర్యపడు, చలించు; విణ.
 బిత్తరం = చంచలం.
 బిత్తరములాడు అక. = సరసమాడు; వి. బిత్తరం
 = సరసం, బిత్తరి = శృంగారిణి, సరదాలు.
 బిత్తరించు అక. = సరసమాడు, కదలాడు,
 చలించు, ఊగులాడు; వి. బిత్తరం = సరసం;
 విణ. బిత్తరం = చంచలం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

బిబ్బరించు అక. = (పులి) అరచు, గాండ్రించు;
వి. బొబ్బరింత, చూ. బొబ్బరించు = గాండ్రంపు.
బిమ్మిటిగొను అక. = వివశమగు, వశం తప్పు,
మూర్ఖిల్లు; వి. బిమ్మిటి = వివశత్వం, సంకోచం;
విణ. బిమ్మిటి = సంకోచించే, వివశమైన
బిమ్మిటివోవు అక. = వివశమగు, మూర్ఖిపోవు.
బిర్రబిగియు అక. = బాగాబిగిపోవు; వి. బిర్ర
= బిగువు.
బిర్రు అక. = బిరుసగు.
బిల్లకట్టు అక. = నెత్తురుగడ్డకట్టు, గుండ్రటి గడ్డలు
తేను; చూ. బిల్ల(లు) కట్టు విణ. బిల్ల/ బిల్ల =
గుండ్రనిది.
బిసివోవు అక. = పట్టువదలు; వి. బిసి = పట్టు;
విణ. బిసిబిసి = అగువుబిగువుగల.
బీటగిల్లు అక. = పగుళ్లు వారు; చూ. బీటగిలు వి.
బీటిక, బీట = పగులు.
బీటలువారు అక. చూ. బీటగిల్లు.
బీటలువోవు అక. చూ. బీటగిల్లు.
బీతుకొను అక. ప్రే. బీతుకొలుపు = భయపడు;
వి. బీతు = భీతి, భయం.
బీరువడు అక. = వ్యర్థమగు; వి. బీరు = వ్యర్థం.
బీరువోవు అక. చూ. బీరువడు.
బుగులుకొను అక. = గుప్పుమను, గుప్పుమని
వాసవవచ్చి, వ్యాపించు, విజృంభించు; చూ.
గుబులు కొను వి. బుగులు/ గుబులు =
వాసన.
బుగులుపుచ్చు ప్రే. = బయలుపరచు, బయట
పెట్టు. చూ. బుగులుకొను
బుగులుపోవు అక. = బయటపడు. చూ.
బుగులుపుచ్చు

బుజ్జగించు సక. = బతిమిలాడు, (పసిబిడ్డలను)
ముద్దాడు; వి. బుజ్జగం/ బుజ్జవం/ బుజ్జగింపు/
బుజ్జగింత = బతిమిలాడటం, ముద్దాడటం.
బుడివడు అక. = తొట్రుపడు; వి. బుడిబుడి
= తొట్రుపాలు; విణ. బుడిబుడి = కొంచెం,
కొద్ది, అల్పం.
బుడ్డగించు అక. = (పంది) ముచ్చైతో కోలాడు,
గుడ్డలించు/ కుచ్చిగించు; వి. బుడ్డగింపు = కుచ్చిగింపు.
బులియు అక. = సుఖపడు, సుఖించు; వి. బులుపు
= సుఖం.
బుసకొట్టు అక. = (పాము) బుస్సుమను,
కోపగించు; వి. బుస = బుస్సుమనటం.
బుసబుసలాడు అక. = (నీళ్లుమొసలి) కాగి
పొంగు; వి. బుసబుస = పొంగు.
బుస్సుమను అక. = (పాము) బుసకొట్టు.
బూకరించు సక. = దబాయించు, లేనిది ఉన్నట్లు
అబద్ధమాడు, మాయమాటలు చెప్పు; వి. బూక
= మాయ.
బూజుపట్టు సక. = బూజుగలదగు, పాతపడు,
మాసిపోవు, చెడిపోవు; వి. బూదు, బూజు =
తడినస్తువుల మీద పుట్టే చెడు వస్తువు.
బూతాడు అక. = బూతులు మాట్లాడు; వి.
బూతు = అశ్లీలం, పాడుతిట్టు, బూతాటం
= బూతులు కూయటం.
బూదిచరచు అక. = బూజుపట్టు; వి. బూతి/
బూది/ బూడిద = దుమ్ము.
బూదుపారు అక. చూ. బూజుపట్టు
బూరతించు ప్రే. = నింపు, ఉబ్బించు, పెంచు;
వి. బూరడు = ఉబ్బిన, ఉబికిన వ్యక్తి, బూరతు

= పెరుగుదల, డబ్బు, బూరియ/బూరె =
 ఉబికిన తినుబండారం; నిణ. బూర = లాపెత్కిన.
 బూరటీల్లు అక. = ఉబ్బు, ఉబుకు, పెరుగు,
 నిండు. చూ. బూరతీంచు
 బెకబెకలాడు అక. = (కప్ప) బెకబెకవను,
 కూయు
 బెక్కొట్టు అక. = బెంగనడు, వాపోవు; వి. బెంగ
 = దిగులు; నిణ. బెంగ = కూత.
 బెగడు అక. = భయపడు; రూ. బెగ్గడు వి. బెగడు
 = భయం.
 బెగడువడు అక. ప్రే. బెగడువర(అ)చు =
 భయపడు; చూ. బెగడు.
 బెగ్గడిల్లు అక. = భయపడు; వి. బెగడు/బెగ్గడు
 = భయం, బెగ్గలం / బెగ్గలికం = భయం,
 విహ్వలత.
 బెగ్గలించు అక. = భయపడు, విహ్వలించు. చూ.
 బెగ్గడిల్లు
 బెగ్గిల్లు అక. = భయపడు, విచారించు, విహ్వలించు,
 చలించు, చెదిరిపోవు. రూ. బెగ్గిలు చూ. బెగ్గడిల్లు
 బెట్టించు సక. = (నిర్బంధం నుంచి) తప్పించు,
 దక్కించు.
 బెడకు అక. = కడలు, తొలగు; రూ. బెణుకు/
 బెణుకు వి. బెడకు = కడలిక, తొలగుడు.
 బెడగారు అక. = అందగించు, చక్కగా ఉండు;
 వి. బెడగు = అందం, విలాసం; నిణ. బెడగు
 = ఎక్కవ, చక్కని.
 బెడగు అక. = అందగించు. చూ. బెడగారు
 బెడియు అక. చూ. బెడకు
 బెండగిల్లు అక. = ప్రయాణమగు, పెళ్లగిల్లు. రూ.
 బెండగిలు.

బెండువడు అక. = బలహీనుడు; వి. బెండు =
 జీలుగ, బెండు మానిసి = బలహీనుడు; నిణ.
 బెండు = చుర్చుల, సస్యార.
 బెదరు అక. = భయపడు; రూ. బెదురు వి. బెద
 రింపు/బెదిరింపు = భయపెట్టడం, బెదరు
 = భయం, బెదరుపోతు = భయపడేవ్యక్తి.
 బెదరుపడు అక. = చెదిరిపోవు, భయపడు; వి.
 బెదరుపాటు = భయం.
 బెరయు అక. = కూడు, చేరు, కలుగు, వ్యాపించు,
 సక. పొందు; వి. వెరశి/బెరశి = కూడిన, మొత్తం.
 బెలయు అక. = వ్యాపించు.
 బెల్లించు సక. = మోసగించు; వి. బెల్లింపు =
 మోసం; నిణ. బెల్లి = మోసపు.
 బెనుకు అక. = తప్పిపోవు, గాడితప్పు, బెణుకు.
 బెళకు సక. = కడులు, తొలగు; రూ. బెడకు వి.
 బెళకు/బెడకు = చలనం, కడలిక, తొలగుడు.
 బెళగు అక. = అందగించు; రూ. బెడగు వి. బెళగు
 = అందం, విలాసం; నిణ. బెళగు = చక్కని.
 బెళుకు అక. = తలతలమను; వి. బెళుకు =
 ప్రకాశం, తలతల.
 బేరీజువేయు అక. = లెక్కించు, వివరం రాయు;
 వి. బేరీజు = లెక్క-వివరం, పన్నుమొత్తం.
 బేలుపడు అక. ప్రే. బేలుపరుచు = మోసపోవు;
 రూ. బేల్పడు వి. బేలు = మోసం, బేలరి =
 మోసకాడు.
 బేలుపోవు అక. ప్రే. బేలుపుచ్చు = బేలుపడు.
 బేలువెట్టు సక. = మోసపుచ్చు.
 బైలగు అక. = బయటపడు; రూ. బయలగు వి.
 బయలు, బైలు/బయలు = బహిరంగ ప్రదేశం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

బొక్కు సక. = తెగతిను, గబగబా తిను; వి.

బొక్కు = నిండిననోరు, బొక్క

బొక్కులాడు సక. = తెగతిను, త్వరగా తిను.

బొంకించు సక. ప్రే. బొంకజేయు = మోస పుచ్చు.

బొంకు అక. = అబద్ధమాడు, వి. బొంకు = అసత్యం, అబద్ధం; బొంకం = అసత్యవాది, బొంకు లాడి = అబద్ధాల మారిత్రై, బొంకులాడు = అబద్ధలాడే మగవాడు; విణ. బొంకు = అబద్ధమైన, అసత్యమైన.

బొబ్బరించు అక. = గాండ్రించు, గావుకేకలు పెట్టు; వి. బొబ్బాటం/ బొబ్బరింతం = సాలికే.

బొమ్మరముపోవు అక. = గుండ్రంగా తిరుగు; వి. బొమ్మరం = బొంగరం.

బోడించు సక. = తలగొరిగించు, బోడినేయు; వి. బోడింపు = బోడినేయటం; విణ. బోడు/ బోడి = జుట్టులేని.

బోధచేయు సక. చూ. బోధించు
బోధపడు అక. = అర్థమగు, తెలియు. చూ. బోధించు

బోధించు సక. = తెలియజెప్పు, చదువునేర్పు; విణ. బోధ(ం) = తెలివి, జ్ఞానం, బోధకుడు = గురువు, ఉపాధ్యాయుడు, బోధనం = చదువు చెప్పటం, నేర్పటం, బోధితుడు = చదువు నేర్చినవాడు.

బోరగించు ప్రే. = బోర్లాపడవేయు.
బోరగిల్లు అక. = బోర్లాపడు; రూ. బోరగిలు వి. బోర = రొమ్ము, గుండె.
బోరుకలగు అక. = మోగు, మోతపుట్టు.

బోరుకొడించు ప్రే. = స్నానం చేయించు రూ.
బోర్కొడించు
బోరుకొడు అక. = స్నానమాడు, స్నానం చేయు.
బోరుకొను అక. ప్రే. బోరుకొలుపు = మోగు, మోతపుట్టు.

బోసివడు అక. = బొక్కెలగు, పచ్చు లేకుండు; విణ. బోసి = పచ్చులేని.
బోసివోవు అక. ప్రే. బోసిపుచ్చు = పచ్చుడి పోవు.
బోసియు సక. = తిను, భోజనం చేయు. రూ. భోంచేయు

బ్రతుకు అక. = జీవించు, ఉండు; రూ. బతుకు, బ్రదుకు; వి. బ్రదిమి/ బ్రతుకు/ బ్రదుకు/ బతుకు = జీవనం, స్థితి, బ్రతుకు తెరువు = జీవనోపాయం.

బ్రదుకు అక. చూ. బ్రతుకు.
బ్రమయు అక. = భ్రమపడు, భ్రాంతిపడు.
బ్రమరిదిరుగు అక. = చుట్టినచ్చు, చుట్టూ తిరుగు.

బ్రమరివారు అక. చూ. బ్రమరిదిరుగు.
బ్రుంగు అక. ప్రే. బ్రుంచు = వ్రూడిపోవు, మునిగి పోవు, మరుగునపడు; వి. బ్రుంగుడు = మునిగిన, మరుగునపడ్డ.

బ్రుంగుడువడు అక. ప్రే. బ్రుంగుడువరచు = మరుగునపడు; రూ. బ్రుంగువడు; వి. బ్రుంగుడు వాటు = మరుగునపడటం.
బ్రుంగువడు అక. = మునిగిపోవు.
బ్రుయు అక. = నశించు

భ

భక్షించు సక. = తిను; వి. భక్షకుడు = తిండి పోతి, భక్షణం = తినటం, తిండి, భక్షణీయం/

భక్త్యం = తినదగ్గది, తిను బండారం, భక్షితం
 = తిన్నది, భక్త్య(ం) కారుడు = వంటవాడు.
 భంగపడు అక. = అవమానపడు; వి. భంగం =
 చెరువు, భంగపాటు = అవమానం.
 భంగపెట్టు సక. = అవమానపరచు; వి. భంగ
 పాటు = అవమానం.
 భంగించు సక. = అవమానించు.
 భండించు సక. = నీచంగా ప్రవర్తించు; వి.
 భండుడు/ బండడు/ బండు = ఆకతాయి,
 నీచుడు, భండనం = దుశ్శ్రేణి.
 భజించు సక. = పూజించు, సేవించు, భాగించు;
 వి. భజన = పాగడ్డ/ భజనం = సేవించటం,
 భాగించటం; విణ. భజమానం = సేవించే,
 భాగించే, భజిష్యం = సేవించదగ్గ, విభజించదగ్గ.
 భజించు సక. = విరుచు, విరగ్గొట్టు; వి. భంజనం
 = విరచటం, విరగ్గొట్టడం, విరువు; విణ. భంజ
 కం = విరిచేది.
 భరించు సక. = మోయు, కాపాడు; వి. భరం =
 బరువు, అతిశయం, భారం = బరువు, భార
 కుడు = బరువులు మోసేవాడు, కూలివాడు,
 భరణం = భరించటం, కూలి, జీతం, భరతుడు
 = కూలివాడు, భరణ్యం = కూలి, జీతం.
 భస్మీకరించు సక. = బూడిదచేయు, ధ్వంసం
 చేయు; వి. భస్మం = బూడిద, బూడి, భస్మీ
 కరణం = బూడిదచేయటం, కాల్చటం, కాల్చు.
 భాగించు సక. = విభజించు, భాగాలు చేయు; వి.
 భాగం = పాలు, వంతు, భాగదేయం =
 కష్టం, విణ. భాగ్యం = విభజించదగ్గది.
 భావించు అక. = ఊహించు, అనుకొను, తలచు,
 ఆలోచించు; వి. భావం = అభిప్రాయం, భావన

= తలపు, ఆలోచన, భావ్యం = తప్పక కాదగి
 నది, భావిని = ఆలోచన పరురాలు.
 భాషించు అక. = మాట్లాడు; వి. భాష = మాట,
 భాషణం = మాట్లాడటం; విణ. భాషితం =
 మాట్లాడినది, భాష్యం = మాట్లాడదగ్గది.
 భాసీల్లు అక. = ప్రకాశించు, అనిపించు; దూ.
 భాసీలు విణ. భాసమానం = ప్రకాశిస్తున్నది,
 అనిపిస్తున్నది, భాసురం, భాస్వంతం = ప్రకా
 శించే, అనిపించే, భాసంతం = చక్కని.
 భిక్షించు సక. = బిచ్చమెత్తు; వి. భిక్ష = బిచ్చం,
 భిక్షుకుడు = సన్యాసి, అడుక్కనేవాడు
 భిన్నించు అక. = భిన్నంగా ఉండు, మరోవిధంగా
 ఉండు; వి. భిన్నం = వేరయిన.
 భీతిల్లు అక. = భయపడు, వెరచు; వి. భీతి =
 భయం, వెరపు; విణ. భీతం = భయపడ్డ.
 భీష్మించు అక. = మొండికీపడు, పట్టుబట్టు
 (భీష్ముడిలా పట్టుదలతో ఉండు)
 భుజించు సక. = తిను, భోజనంచేయు; వి. భుక్తి
 = భోజనం, అనుభవం, భోజనం = ఆహారం,
 తిండి, భోజ్యం = తినదగ్గ, భోక్త = తినేవాడు,
 అనుభవించేవాడు; విణ. భుక్తం = తిన్నది,
 భోక్తవ్యం = తినదగిన, అనుభవించదగిన.
 భూషించు సక. = పొగడు; వి. భూష/
 భూషణం = అలంకారం, భూషితుడు =
 అలంకృతుడు.
 భేదించు సక. = చీల్చు, వేరు చేయు; వి. భేద
 కుడు = చీల్చేవాడు, వేరుచేసేవాడు, భిద/
 భేదనం/ భేదం = చీల్చటం, వేరుపరచటం,
 చీల్చు, వేరిమి; భిత్తం = ముక్క, చీలిక, భిత్తి =
 గోడ, తునక, చీల్చు; భిదురం = చీల్చేది, వజ్రం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

భేదిల్లు అక. = చీలు, వేరగు. చూ. భేదించు
భోగించు అక. = సుఖించు, అనుభవించు; వి.
భోగం = సుఖం, భోజనం, ధనం, భోగిని =
వేష్య, భోగ్యం = ధనం, ధాన్యం, భోగగృహం
= సడకటిల్లు; విణ. భోగవతి = సుఖాలుకలది,
భోగ్యం = అనుభవించదగిన.

భోంచేయు సక. = భోజనం చేయు, తిను.
భ్రమరించు అక. = తిరుగాడు, చుట్టూ తిరుగు;
వి. భ్రమణం = తిరుగుడు, తుమ్మెద, భ్రమం
= తిరుగుడు, భ్రమరకం = తుమ్మెద, భ్రమరి,
భ్రామ కం = తిరిగేది, తిప్పేది, భ్రాంతి =
తిరుగుడు, భ్రమి = తిరుగుడు; విణ. భ్రాంతం
= తిరిగిన.

భ్రమించు సక. = తిరుగు, చుట్టూతిరుగు. చూ.
భ్రమరించు

మ

మక్కుళించు అక. = తిరగబెట్టు, సరిపడు, సరి
పోలు, ప్రే. తిరగబెట్టించు, సరిపరచు, సరిపెట్టు,
సరిపోల్చు.

మక్కు అక. = వెలవెలపోవు, బాధపడు, చచ్చు, సక.
గీరు, గీకు; వి. మక్కు = మురికి; విణ. మక్కి
= నిస్సారం.

మగుడబడు అక. = మరలు, తిరిగిపోవు.

మగుడు అక. = మరలు, మళ్లు.

మగుడుచు ప్రే. = మరలించు, మళ్లించు. రూ.

మగుడ్చు

మగ్గు అక. = (ఉక్కూత్) చెమ్మగిలు, మాగు; వి.

మగ్గుడు = మగ్గిపోవటం.

మగ్గుడుపారు అక. చూ. మగ్గు.

మచ్చరించు అక. = ఈర్ష్యపడు, ద్వేషించు,
పోటీపడు; రూ. మచ్చరికించు వి. మచ్చరం
= ద్వేషం, మచ్చరీడు/మచ్చరి = ఈర్ష్యుడు,
ద్వేషించే వ్యక్తి, మచ్చరింత/మచ్చరికం =
ద్వేషం, పోటీ, ఈర్ష్య.

మచ్చరికించు అక. చూ. మచ్చరించు
మచ్చికపడు అక. = అలవాటగు, మరులుకొను;
వి. మచ్చిక/మచ్చిగ = మోహం, ఆసక్తి.

మంచు ప్రే. రూ. మనుచు
మతుమతులాడు సక. = చిటచిటలాడు, మండి
పడు; వి. మతుమతు = మలమల, చిటచిట,
కోపం.

మట్టగించు సక. = తగ్గించు; వి. మట్టసి = పొట్టి
వాడు; విణ. మట్టం = తక్కువ, పొట్టి, మట్టసం
= పొట్టి, సరిమితం.

మట్టాడు సక. = తిరుగు, ప్రయాణించు, వ్యాపించు.
చూ. మట్టు

మట్టు సక. = తొక్క; వి. మట్టు = తొక్కాడు,
కుదురు, మితి, ప్రదేశం; విణ. మట్టు =
తక్కువ, మితం.

మట్టుకొను అక. = కుదురుకొను; వి. మట్టు
= కుదురు.

మట్టుచేయు సక. = తగ్గించు.

మట్టుపడు అక. = కుదురుపడు, అణిగిపోవు.

మట్టుపెట్టు సక. ప్రే. మట్టుపరచు/మట్టు
పరుచు = అణగార్చు, చంపు.

మట్టుమిగులు అక. = అతిక్రమించు, మించు.

మట్టుమీరు అక. చూ. మట్టుమిగులు

మడగు అక. = వంగు, వెనుదిరుగు; వి. మడక/
మడుపు = మడత. చూ. మడచు

మడచు లక. = వంచు, మల్లించు. చూ. మడగు
మడత్రొక్కు సక. = (అకులు దొంలివి) లణగ
దొక్కల్.

మడవు లక. = పెడమొహంపెట్టు, నిష్ప్రలమగు.

మడియు లక. = చచ్చు, తునకలగు.

మడుగు లక. = అణగిపోవు; రూ. మడుపు/
మడ్ల/ మణుగు వి. మడుగు = లణకంప,
ఉపశాంతి.

మడుచు ప్రే. = అణగించు. చూ. మడుగు

మణుగు లక. చూ. మడగు

మణుచు ప్రే. = మణుగునట్లుచేయు చూ. మడుగు

మణువు లక. చూ. మడుగు.

మండ్రాడు సక. = దీనంగాయాచించు, ముష్టివత్తు,
వి. మండి = ఒక కాలను నేలమీద మోకరించ
టం; మండ్రాటం = హీనయాచన.

మండు లక. = మంటవచ్చు, జ్వలించు, మరుక్కల్
మను, వేడెక్క; వి. మంటు = జ్వాల, కోపం,
చురుక్కమనే నొప్పి; మంటుమారి = కోపవారి,
మండిపోయే మనిషి, మండునెల = వేసవి.

మండ్రెతిరుగు లక. = (బావి) కుంగిపోవు,
పూడిపోవు.

మండ్రాడు లక. = దుఃఖపడు, బాధపడు; వి.

మండ్రాటం = దుఃఖం, సంతాపం.

మత్తిల్లు లక. = మదించు, మత్తెక్క; వి. మత్తు
= మంపు, మదం, మత్తుడు = మదించిన వాడు.

మథించు సక. = చిలుకు; వి. మథనం = చిలకటం,
మంథనం = చిలకటం, కవ్వం, మంథదండం/
మంథం/ మంథరం/ మంథానం = కవ్వం.

మదమడచు సక. = చంపు; వి. మదం = కొప్పు,
పొగరు, గిర్యం.

మదించు లక. = కొవ్వెక్క, తలచు, పు లెక్కించు,
అంచనావేయు; రూ. మదియించు వి. మదింపు
= అంచనా, లెక్క.

మదురు సక. = బాగాపండు, ముదర బండు. రూ.
మదులు

మనస్కురించు లక. = నచ్చు, మనసుపెట్టు; వి.
మనస్కారం = మనఃపూర్వకమైన మత్తం,
మనఃపూర్తి.

మనాయించు సక. = అశ్యపెట్టు, విను, లోబడు,
తెలియజెప్పు. వి. మనాయంపు = తెలియ జెప్పుటం.

మనికీతపడు లక. = దుఃఖపడు; వి. మనికీతం
= దుఃఖం

మను లక. = బతుకు, జీవించు, వర్తించు; వి.

మను/ మన్ను = నేల, భూమి, మనుకువ

= నివాసస్థలం, మనుగడ = జీవనం, జీవన

మార్గం, మన్నిక = చాలాకాలం ఉండటం,

మనువర్తి = జీవనభృతి, మనికీ/ మన్ని =

జీవించటం, నివసించటం, జీవనం, నివాసస్థలం.

మనుచు ప్రే. = మననిచ్చు, బతికించు, బతక
నిచ్చు; రూ. మంచు/ మనుపు వి. మనపు
= రక్షణ.

మనుపు ప్రే. రూ. మనుచు చూ.

మంతిరించు లక. = మంత్రంవేయు, మంత్రం

పెట్టు, రూ. మంతించు వి. మంతరం = మంత్రం,

మంత్రకాడు = మంత్రంవేసేవాడు, మోసగాడు,

పశీకరించేవాడు, మంత్రం = మంతరం, రహస్యం,

మంత్రవాది = మాంత్రికుడు, మంత్రాంగం

= తంత్రం, నేర్పు, మంతరసాని/ మంత్ర

సాని = సుఖద్రుసవం చేయించే వైద్యురాలు/

దాది.

మంత్రించు అక. రూ. మంతిరించు
 మందగించు అక. = మెర్రబడు, మెల్లనగు, మంద
 మగు; వి. మందగామి = మెల్లగా నడిచేవాడు,
 మందగింపు = మెల్లన, ఆలస్యం, మందుడు
 = శని; విణ. మందం = మెల్లని, చొరవలేని,
 మందుడు = మొర్రట్ట, లల్పుడు, తిరుగుచోతు,
 మూర్ఖుడు.
 మందలించు సక. = హెచ్చరించు, ఆజ్ఞాపించు,
 తప్పు గుర్తుకు తెచ్చు, మనవి చేయు, తలచుకొను;
 వి. మందల = మేర, హద్దు, మనుదల =
 జీవం, మందలించు = హెచ్చరిక, తప్పు ఎత్తి
 మాపటం.
 మందీభవించు అక. = మందబుద్ధిఅగు, మొర్రట్ట
 భారు, మెల్లబడు. చూ. మందగించు
 మన్నించు సక. = గౌరవించు; వి. మన్ని = జీవం,
 మన్నన = సమ్మానం, మర్యాద, మన్నింపు
 = గౌరవవివ్వటం, మన్నిక = సమ్మానం,
 మన్నన.
 మప్పు అక. = అలవాటు చేయు, మరిగించు,
 (పాతవాటిని) మరపించు. రూ. మరపు
 మబ్బుకొను అక. = మత్తిల్లు, మంపుగొను. చూ.
 మంపుగొను
 మభ్యపెట్టు సక. = మోసగించు, నేర్పుగా
 డాటవేయు, చోకరాయిచ్చు.
 మంపిల్లు అక. = మత్తిల్లు, మైకంలోపడు; రూ.
 మంపిలు వి. మంపు = మత్తుమైకం, మదం.
 మంపుగొను అక. చూ. మంపిల్లు = మత్తిల్లు.
 మంబరముసేయు సక. = తగలబెట్టు, దహించు;
 వి. మంబరం = మంట, దహనం.
 మరగు అక. = అలవాటుపడు, ఆశపడు, సక.
 ఆశించు.

మరచు సక. = మరిచిపోవు; వి. మరపు/మరుపు
 = గుర్తుతప్పటం, మరగువ = ఆజ్ఞానం, జ్ఞాపక
 శక్తి లోపం.
 మరణించు అక. = చచ్చు; వి. మరణం = చావు.
 మరపు ప్రే. = అలవరచు, అలవాటుచేయు. చూ.
 మప్పు
 మరలు అక. = వెనుదిరుగు, వెనక్కొమ్ము రూ.
 మళ్లు
 మరలుచు ప్రే. = వెనక్కొమ్ము/ తిప్పు రూ.
 మరల్చు
 మరించు అక. రూ. మరణించు చూ.
 మరుగు అక. = చాలున ఉండు, అదృశ్యమగు,
 దుఃఖపడు; వి. మరుగు = చాలు, మరుకువ
 = దుఃఖం; విణ. మరుగు = చాలుగా ఉన్న.
 మరుగుపడు అక. = చాలుగు, కనుపించకుండు;
 రూ. మరుపడు వి. మరుగుపాటు = చాలు,
 అదృశ్యత.
 మరుపడు అక. రూ. మరుగుపడు
 మరులుకొను అక. = మోహించు, మోహంలో
 పడు; వి. మరులు = మోహం, మరులుదీగ/
 మరులుజడ/మరుల మాతంగి = మోహం
 వుట్టించే ఒక మూలిక.
 మర్దించు సక. = పినుకు, నూరు, గుడ్డు, పిండి
 కొట్టు, పొడిగొట్టు; వి. మర్దనం/ మర్దించు
 = పినుకటం, నూరటం, చూర్ణం, పొడి, మర్దలం
 = మర్దెల; విణ. మర్దితం = నూరినది.
 మలగు అక. = తిరుగు, మళ్లు, వంకరఅగు; రూ.
 మలంగు వి. మలక = మెలిక; విణ. మలక
 = వంకర.

మలచు ప్రే. సక. = మలగునట్లు చేయు, మల్లించు, తిప్పు, తోలుచు, చెక్కు.
 మలపు ప్రే. చూ. మలచు = తిప్పు, మల్లించు.
 మలపుగొను అక. = నాట్యమాడు, నర్తించు; వి.
 మలపు = నాట్యం, నర్తనం.
 మలయు అక = తిరుగు, పెనగులాడు ఉద్యమించు ఉద్రేకించు, తపించు, వ్యాపించు; వి. మలయుక = విహారం.
 మలుగు అక. = ఆరు, నశించు.
 మలుచు సక. = చెరగు, తరిమెనబెట్టు, రాతిని తొలచు/ చెక్కు. రూ. మల్పు
 మలుపు ప్రే. = ఆర్పు, నశింపజేయు.
 మల్లచరచు అక. = జబ్బచరచు, సహలు చేయు; వి. మల్లచరపు = జబ్బచరచటం.
 మల్లడించు అక. = అతిశయించు, ముమ్మరముగు, పెనగులాడు; వి. మల్లడి = పరిశాసం, పెనగులాడు.
 మల్లడిగొను అక. ప్రే. మల్లడి గొలుపు = పెనగొను, దుఃఖించు.
 మల్లాడు అక. = పెనగులాడు; వి. మల్లాట = పెనగులాట; విణ. మల్లామడి = పెనగులాడే.
 మల్లకట్టు సక. = అడ్డగించు; విణ. మల్లు = కుస్తీపట్టు, మల్లుడు = జెట్టి, పస్తాడు.
 మల్లుపెనగు అక. = కుస్తీపట్టు పట్టు. చూ. మల్లకట్టు
 మసగు అక. = రేగు, విజృంభించు, రెచ్చిపోవు.
 రూ. మసంగు
 మసలు అక. = ఆలసించు, (నీళ్లు) మలమల కాగు, విహారించు, వెనుదిరుగు; వి. మసలిక = మాండ్యం, ఆలస్యం; విణ. మసలిన = మంద మైన, మెల్లని.

మసలుకొను అక. చూ. మసలు = ఆలస్యం చేయు.
 మల్లించు ప్రే. చూ. మరలించు
 మళ్ళు అక. చూ. మరలు
 మాకొను సక. = కరచు, కొరుకు.
 మాగు అక. = బాగాపండు వి. మాగు/ మాగుడు = మలినం, నలుపు.
 మాగుడువారు అక. = మాడిపోవు, మాసిపోవు; వి. మాగుడు/ మాగు = నలుపు, మలినం.
 చూ. మాయు
 మాగువడు అక. = మాసిపోవు, మాడిపోవు.
 మాగువారు అక. = మాసిపోవు, నల్లబడు, మాడిపోవు.
 మాటాడు అక. = పలుకు, మాటలు చెప్పు; రూ. మాట్లాడు వి. మాట = పలుకు, పదం, వృత్తాంతం, మాటకాడు = నిర్భయంగా మాట్లాడే వక్త, మాటకారి = నేర్పుగా మాట్లాడే వాగ్వి. మాటలమారి = అతిగా మాట్లాడే.
 మాటు అక. = తగులుకొను, సక. మడుగుపరచు; వి. మాటు = తగులం, మరుగు, చాటు; విణ. చాటు మాటు = రహస్యమైన.
 మాటుమణుగు అక. = నిశ్శబ్దమగు; రూ. మాటు మడుగు వి. మాటు = తగులం.
 మాటువడు అక. = మరగుపడు; వి. మాటు = చాటు, మరుగు.
 మాడు అక. = నల్లబడు, మాడిపోవు, తగలబడు, అడుగంటు, మెలగు, కలిసిఉండు; వి. మాడు = అడుగంటి మాడిన అన్నం మొ .
 మాడుచు ప్రే. = మాడించు, మాడేట్లు చేయు, కాల్చు, నల్లబరచు; రూ. మాడ్చు వి. మాడు, మాడుపు = నల్లబడ్డ అన్నం మొ .

మానసించు అక. = తలచు, ఆలోచించు; వి.
 మానసం = మనస్సు, మానసి = మనషి.
 మాను సక. = మానుకొను, విడుచు, వదిలిపెట్టు;
 రూ. (మాను విణ. మాను = చక్కిని.
 మానుచు ప్ర. = మానేట్లుచేయు, మానిపించు.
 రూ. మాన్పు/ మానుపు/ మాన్పు/
 మానించు
 మాపు ప్ర. = పొగొట్టు, మాసేట్లు చేయు,
 మాయించు; వి. మాపు = సాయంత్రం, రాత్రి,
 మైల, మకిల, మాడుపు = మైల, మకిల, ముని
 మాపు = సాయంత్రం; విణ. మునిమాపు
 = కొద్దిపాటి చీకటి.
 మాఫీ చేయు సక. = రద్దుచేయు, క్షమించు,
 మన్నించు; వి. మాపు = మన్నించటం, క్షమించ
 టం, మాఫీ = క్షమ, రద్దు.
 మాయు అక. = మలినమగు, మకిలపడు, మాసి
 పోవు; వి. మాపుడు/ మాపు = మకిల, మైల,
 నల్లదనం, మాయి = చాటు, నలుపు.
 మారాడు అక. = మారుమాట్లాడు, ఎదిరించి
 పలుకు; వి. మారాటు = మారుమాట, ఎదురు
 మాట, మారాటుం = సోట్లాట, కలహం,
 మారుదల, మారుపాటు/ మార్పాటు
 = మార్పిడి, మారటం వ్యత్యాసం, మారుమాట
 = ఎదురు మాట, మారుమూల = ఎదురు
 మూల, మారు మనువు = మరోవెళ్లి, మారు
 మగడు = మరోభర్త, మారుదల్లి = నవతిల్లి,
 మారుమోత = ప్రతిధ్వని.
 మారు అక. చూ. మారాడు = మారిపోవు,
 చెడిపోవు, నశించు, మరోరూపం పొందు; వి.
 మారు = ఎదురు; విణ. మారు = ప్రతి.

మారుచు ప్రే. రూ. మార్పు = మారేట్లుచేయు;
 వి. మారుపు/ మార్పు = మార్చటం, మారు
 దల/ మారుపాటు = మారుపడటం, మారు
 తుడు, మార్పుడు = మార్చేవాడు, శత్రువు.
 మారుపడు అక. = మారిపోవు, ఒకదానికింకొకటి
 సమకూడు, భేదపడు; వి. మారకం = మార్పు,
 మార్పిడి, మారుపాటు = మారుపడటం.
 మారుపెట్టు అక. = ఎదిరించు. రూ. మార్పెట్టు
 మారుమొగము వడు అక. = పెడమొహం
 పెట్టు; వి. మారుమొగం = పెడమొహం,
 పరాజ్ఞానం.
 మారొడ్డు అక. = ఎదురొడ్డు, ప్రతిఘటించు; వి.
 మారొడ్డు = ప్రతిఘటన.
 మారొక్కను అక. = ఎదురొక్కను, సక. ఎది
 రించు; రూ. మారుకొను వి. మారు = ఎదిరి,
 ప్రతి
 మార్పు ప్రే. = మారేట్లుచేయు, మార్చివేయు,
 నాశనంచేయు, సక. వర్జించు; చూ. వార్పు వి.
 మార్పిడి/ మారుపు/ మార్పు = ఒకదాని
 బదులు మరోటి ఇవ్వటం, పుచ్చుకోవటం (కుండ
 మార్పిడిలో లాగా)
 మార్పించు సక. = తుడుచు, కడుగు; వి. మార్ప
 న(ం) = తుడవటం, తోమటం, మార్పిని
 = చీపురు (కట్టు); విణ. మార్పనీయం = మడవ
 దగ్గడి.
 మాలు అక. = చెడు, చెడిపోవు, నశించు.
 మాలుగు అక. = సోమరియగు, బద్దకించు; రూ.
 మాలు వి. మాలుగు = సోమరితనం, బద్దకం,
 మాలుగుబోతు = సోమరి, బద్దకస్తుడు.
 మాలుచు ప్రే. = సోమరిని చేయు. రూ. మాలు

మిక్కిలు అక. = ఎక్కవగు, మించు, మీరు; వి.
 మిక్కిలివాడు = శ్రేష్ఠుడు, మిక్కిలి కన్ను
 = మూడోకన్ను; విణ. మిక్కిలి = అధికం, ఎక్కువ,
 శ్రేష్ఠమైన, మిక్కుటం = అధికం, మిక్కుటం.
 మిగులు అక. = శేషించు; రూ. మివులు వి.
 మిగులు = శేషం, మిగతా = మిగులు, శేషం.
 మిగులుచు ప్రే. = మిగిలేట్లుచేయు, శేషించ
 జేయు. రూ. మిగుల్చు
 మింగు సక. = కబళించు; వి. మింగుడు,
 మ్రొంగుడు = మింగటం, కబళనం.
 మింగుడుపడు అక. = మింగటానికి వీలగు. రూ.
 మ్రొంగుడుపడు
 మించు అక. = అతిక్రమించు, దాటు, అతిశ
 యించు, అధిగమించు; వి. మించు = ఆధిక్యం,
 ఎక్కువనడం, మించుదల = అతిక్రమణ, ఆధిక్యం.
 మిటారించు అక. = నిక్క, అతిశయించు,
 విజృంభించు; వి. మిటారం = నిక్క, అతిశయం,
 మిటారి = నిక్కగల స్త్రీ.
 మిట్టాడు అక. = నడచు, తిరుగు, ఎగురు, కడులు,
 నంచరించు; వి. మిట్టిపాటు = మిడిసిపాటు.
 చూ. మిట్టిపడు
 మిట్టించు అక. = మిడిసిపడు, ఎగిరిపడు; వి.
 మిట్టిపాటు = మిడిసిపాటు, ఎగురు, మిడి/
 మిడిసిపాటు / మిడిమేలం = మిట్టిపాటు.
 చూ. మిట్టు
 మిట్టు అక. = ఎగురు, మిట్టించు. చూ. మిట్టించు
 మిడియు అక. = ఎగురు, మిట్టినడు, మిడిసిపడు;
 వి. మిట్ట = ఎత్తయిన చోటు ఉన్నతి, మిట్టి
 పాటు / మిడి / మిడిసిపాటు / మిడి

మేలం = ఎగిరి పడటం, మిట్టపడటం, గర్వం;
 మిట్టిమిర్రు = చాలా ఎత్తయినచోట, మిడిగుడ్లు
 = ముందుకు పాడుచుకు వచ్చిన కళ్లు, మిడిగుడ్లు
 = మిట్టనళ్లు, పాడుళ్లు, మిడినాగు / మిణ్ణాగు
 = ఎగిరిపడే పాము; విణ. మిట్ట = ఉన్నతమైన,
 ఎత్తయిన, మిడిమిడి = తెలిసి తెలియని, వచ్చి
 రాని, పొగుచోటు.
 మిడిసిపడు అక. = మిట్టినడు; వి. మిడిసిపాటు
 = మిట్టి పాటు. చూ. మిట్టిపడు
 మిడుకు అక. = తుల్లనడు, కడలు, తిరుగు,
 బతుకు, బాధనడు, ఎండిపోవు; వి. మిడుకు =
 జీవం, బతుకు.
 మిడుచు సక. = (నిర్లు మొ॥) బొట్లు బొట్లుగా
 కార్చు, మెటికలు విరుచు.
 మిడుమిడుకను సక. = బాధనడు, పరితపించు;
 వి. మిడుకు = పరితాపం, బాధ, దుఃఖం.
 మిణకరించు అక. = తోచకతిరుగు; వి. మిణ
 కరం / మిణకరింత = తోచని తిరుగుడు.
 మినమినలాడు అక. = మిలమిలా మెరయు; వి.
 మిణకరం / మిణకరింత = తోచని తిరుగుడు.
 మినహాయించు సక. = తగ్గించు, తీసివేయు; వి.
 మినహాయింపు = తగ్గింపు, తీసివేత.
 మినుకు అక. = మెరయు, మెరిసిపోవు; రూ.
 మిన్ను వి. మినుకు / మిన్ను = వెలుగు,
 కిరణం, వేదం, చూట, మిన్ను / మిను =
 ఆకాశం, మినుకు జేడియ = సరస్వతి, మిను
 కుల బరణి / మినుకులయిక్క = సూర్యుడు.
 మినుకు మినుకు మను అక. = తళతళమని
 మెరిసిపోవు.

తెలుగు భాషా పురూపం

మినుక్కురను లక. = మిలమిలా మెరిసిపోవు.

మినుక్కుమినుకను లక. = మిలమిలా మెరయు

మిరుమిట్లుగొను లక. = కళ్లుచెదరు; వి. మిరు

మిట్లు/మిర్మిట్లు = కళ్ళుచెదిరేకాంతి; విణ.

మిరుమిరు = మెరసిపోవే.

మిలమిలలాడు లక. = తళతళామెరయు; రూ.

మినమినలాడు వి. మిలమిల/మినమిన

= తళతళ. మిలమిలన = మెరిసిపోవటం;

మిలాయించు సక. = కలుపు; వి. మిలాయింపు

= కలపటం.

మివులు లక. చూ. మిగులు

మిశ్రీకరించు సక. = కలిపివేయు; వి. మిశ్రణం

= కలపటం, మిశ్రీకరణం = కలిపివేయటం;

విణ. మిశ్రం/మిశ్రితం = కలిసిపోయినది.

మిసమిసమను లక. = మెరిసిపోవు; రూ. మిస

మిసను వి. మిస/మిసమిస = వెలుగు.

మిసమిసలాడు లక. = (యావనలో) ఆరో

గ్యంగా కనిపించు, తరుకు బెరుకులు కనిపించు.

మిసిమి = కొత్తతరుకు, చక్కదనం, మెరుపు.

మిసుకు లక. = కదలు

మీటు సక. = (తీగలు) కదిలించు, (వస్తువులు)

ఎగజిమ్ము, పాడుచుకొనివచ్చు, (తేలు) కుట్టు,

పాడుచు, గోళ్లతో తాకు; వి. మీటు = ఉద్రేకం,

పెంపు(దల); విణ. మీటు = ఎక్కవయిన.

మీరు లక. = దాటు, అతిశయించు, సక అతిక్ర

మించు, హద్దుదాటు.

ముక్కుళించు లక. (వే. = ముడుచుకొనిపోవు,

ముడిపించు; వి. ముక్కుళం = సగం విచ్చినమొగ్గ;

విణ. ముక్కుళితం = ముడుచుకుపోయినది.

ముక్కుళిభవించు లక. ముక్కుళించు చూ.

ముక్కు లక. = ఊపిరి బిగబట్టి మూలుగు, చెడిపోవు.

ముక్కురు లక. = తోచకుండు

ముక్కును లక. = మునుకొను, ముందు నడుచు

ముక్తాయించు సక. = ముగించు; వి. ముక్త

యింపు = ముగింపు.

ముగించు సక. = పూర్తిచేయు; చూ. ముగియు

వి. ముగియక/ముగింపు = పూర్తి, సమాప్తి.

ముగియు సక. = పూర్తిఅగు, సమాప్తమగు; వి.

ముగింపు/ముగియక = పూర్తి, సమాప్తి.

ముచ్చిరు లక. = ఏడ్చు, దుఃఖించు వి. ముచ్చిరి

= దుఃఖితుడూ, వుచ్చిరితనం =

ఏడ్చుగొట్టుతనం.

ముచ్చిలించు సక. = దొంగిలించు; రూ. (ముచ్చి

లించు వి. ముచ్చిలిపాటు = కునికీపాలు,

ముచ్చు/ముచ్చు = దొంగ, (ముచ్చిమి/

ముచ్చిరి = దొంగతనం, (ముచ్చిలిపోటు

= దొంగపాటు, నిద్రించేవల్లపై బడటం, (ముచ్చు

గోర = పెద్దదొంగ, (ముచ్చు ప్రొద్దు =

అర్ధరాత్రి.

ముచ్చుటపడు లక. = కోరు, కావాలనుకొను,

ప్రేమించు, ఇష్టపడు; వి. ముచ్చుట = సల్లాపం,

సరససంభాషణ, వృత్తాంతం, కబురు, కోరిక,

ముచ్చుటకాడు = కబుర్లరాయుడు, కోరిక

కలవాడు, ముద్దుముచ్చుట్లు = ఇచ్చకాలు.

ముచ్చుటించు లక. = ముద్దుగా మాట్లాడు,

ముచ్చుటలాడు. చూ. ముచ్చుటపడు

ముచ్చుముడుగు లక. = పూర్తిగా ముడుచుకొని

పోవు, చేతులు కాళ్ళాడక పోవు.

ముంచు (వే. చూ. మునుచు

ముంచుకొను సక. = ఆక్రమించు, ముట్టడించు.
 చూ. మునుచు
 ముట్టబడు అక. = అలసిపోవు, డస్సిపోవు.
 ముట్టడించు సక. = చుట్టుముట్టి నిర్బంధించు,
 ఆక్రమించు, దండెత్తు; వి. ముట్టడం/ ముట్టణం/
 ముట్టడి = నిర్బంధం, ముట్ట డించటం/
 ముట్టుకోలు = ముట్టడి.
 ముట్టించు ప్రే. = తగలబెట్టు, రగులబు, కాలబు
 ముట్టు సక. = తాకు, ముట్టడించు, తగిలేట్లు వూట్లాడు;
 వి. తాకు/ తాకుడు = దెబ్బ, ముట్టడి, పరికరం.
 ముట్టుకొను సక. ప్రే. ముట్టుకొలుపు = ముట్ట
 డించు, తాకు, ఆక్రమించు
 ముట్టుకోలుగొను సక. రూ. ముట్టుకోల్గొను
 చూ. ముట్టడించు.
 ముట్టుకోలుపరచు సక. = ముట్టడించు. చూ.
 ముట్టడించు
 ముట్టుపడు అక. = ఇబ్బందిపడు; వి. ముట్టు
 పాటు = ఇబ్బంది, నంకటం.
 ముడిగొను అక. ప్రే. ముడికొలుపు = ముడుచు,
 ముడిపెట్టు; వి. ముడి = (జుట్టు వెంబి||)
 కలిసికట్టిన చిక్క, కలయిక, సంధి, ముడికాడు
 = తార్చుడు కాడు, కలిపేవాడు; విణ. ముడి =
 విడిపోనిది, వికసించనిది, విడివనిది
 ముడివడు అక. = కలిసిపోవు, ఒకచోటికివేరు,
 పెనగొను, పెరుగు, కలుగు, జరుగు; వి. ముడి
 వాటు = ముడివడటం.
 ముడివెట్టు సక. = ముడివేయు.
 ముడుగబారు అక. చూ. ముడుగు.

ముడుగు అక. ప్రే. ముడుచు = ముకులించు,
 ముడుచుకొనిపోవు, తగ్గని, సంకోచించు,
 చేస్తలుడుగు
 ముడుచు సక. ప్రే. = ముడివేయు, ముకులించజేయు,
 ముడుగునట్లు చేయు, ముడిపెట్టు; వి.
 ముడుపు = మూట.
 ముండమోయు అక. = విధవలాలగు, వ్యర్థముగు;
 వి. ముండ/ ముండమోపి = విధవలాల;
 విణ. ముండ/ ముండమోపి = వ్యర్థమైన,
 పనికిరాని.
 ముదలకించు సక. = ఎదుర్కొను, అడుగు,
 అక్షించు; రూ. ముదలించు వి. ముదల =
 ఆజ్ఞ, లక్ష్యం.
 ముదలవెట్టు సక. = ఆజ్ఞాపించు.
 ముదలించు సక. చూ. = ఎదుర్కొను. రూ.
 ముదలకించు
 ముదురు అక. = (కాయ వెంబి||) పరిణామించు,
 గింజగట్టిపడు, పెరుగు; వి. ముదిమి = ముసలి
 తనం; విణ. ముదురు = వయసు పెరిగిన, ముది/
 ముదుసలి/ ముదుక/ ముసలి = వయసు
 ముచ్చిన.
 ముద్దాడు సక. = ముద్దుపెట్టుకొను, ముద్దువేయు,
 ఆదరించు; వి. ముద్దు = చుంబనం, చక్కదనం,
 ముద్దులాట = ముద్దులు పెట్టుకోవటం,
 ముద్దుగుమ్మ/ ముద్దులాడి/ ముద్దురాలు
 = ముద్దునచ్చే (స్త్రీ), ముద్దులాడు = ముద్దునచ్చే
 పురుషుడు. విణ. ముద్దు = చక్కని, నచ్చే.
 ముద్దిడు సక. = ముద్దుపెట్టుకొను. చూ. ముద్దాడు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ముద్దుపెట్టుకొను సక. = మంచింఱు. చూ.

ముద్దాడు

ముద్రించు సక. = అచ్చొత్తు; వి. ముద్ర= గుర్తు,

అచ్చు, (ఉంగరం మొి) మీది అక్షరాల గుర్తు

ముద్రణ(ం) = అచ్చొత్తటం, ముద్రాపకుడు

= ముద్రించేవాడు; విణ. ముద్రితం = అచ్చయినది

మునుకు అక. = మారుమాట్లాడు, పలుకు,

దుఃఖించు.

మునుకొను అక. = ముందుకు నడుచు, మొదలు

పెట్టు, ముందుకు వచ్చు; రూ. మున్నొను వి.

మునుకోలు = ముందుకు రావటం, మును

కువ = పూనిక, పట్టుదల, మునుపు =

ముందు, పూర్వం; విణ. మున్నడి/ మున్నడి

(అవ్య.) = ముందుగా.

మునుగు అక. = మునకవేయు, మరుగుపడు,

అణిగిపోవు, నశించు; రూ. మున్న వి. మునుక/

మునక = మునగటం, మునక వేయటం.

మునుచు అక. మునుకొను చూ.

మునుపడు అక. చూ. మునుకొను

మునుముకొను అక. = వరసపెట్టు; రూ.

మున్ము; వి. మున్ము/ మునుము = ఎదురు,

ఎడటి చోటు, సేనలముందుచోటు, రణరంగం,

వరస.

మున్న అక. చూ. మునుగు

ముందుపడు అక. = ముందుకు వచ్చు, మును

కొను; చూ. మునుకొను వి. ముందర =

మునుపు, మొదలు, ఎదురు, ముందల = తలపై

భాగం, ముందు = ఎదురు, పూర్వకాలం.

ముప్పటిలు అక. = చల్లారు, చల్లబడు.

ముప్పిరిగొను అక. = పెనుగొను, పెనుకొను;

వి. ముప్పిర/ ముప్పిర = మూడు మెలికలు;

విణ. ముప్పిర/ ముప్పిరి = మెలికవడ్ల, పురి

ఎక్కిన, మూడింతలయిన.

ముబ్బడించు అక. = మూడింతలగు; రూ.

ముమ్మడించు విణ. ముబ్బడి/ ముమ్మడి

= మూడింతలు, ముమ్మడుగు = మూడురెట్లు.

ముమ్మడించు అక. మూడింతలగు. రూ. ముమ్మ

డించు

ముమ్మరించు అక. = ఎక్కువగు, అతిశయించు;

వి. ముమ్మరం = ఎక్కువ, అగ్గలం.

ముంపుగొను అక. = గుంపుగట్టు; వి. ముంపు

= గుంపు.

మురకటించు సక. = తిప్ప; వి. మురకటం

= తిప్పటం, తిప్పుడు.

మురమురమను అక. = చిర్రుబుర్రుమను, చిట

మటలాడు.

మురమురలాడు అక. చూ. మురమురమను

మురళించు సక. = తిరస్కరించు

మురాళించు సక. = దిగిదుడుచు; వి. మురాళం

= దిగిదుడుపు.

మురించు స్రీ. = తిప్ప. చూ. మురియు

మురికొను సక. = ఖండించు, నరుకు; వి. మురియు

= ముక్కి, ఖండం.

మురియుబడు అక. = అతిశయించు. చూ. మురియు

మురియు అక. = నడుస్తూ కులుకు, తిరుగు,

గర్వించు, తెగిపోవు, విరిగిపోవు; వి. మురిపం/

మురిపెం = నడకలో కులుకు, గర్వం, మురువు

= గర్వం, చక్కిదనం; విణ. మురువు = చక్కిని.

మురుగు అక. = కుల్చిపోవు; విణ. మురుగుడు
= మురిగిపోయినది.

ములుసూపు అక. = మించు, మీరు, వెళ్ళు; వి.
ములు/ముల్లు = త్రాసు ముల్లు.

ముసముసముసు సక. = చిరచిరలాడు, చిర్రు
బుర్రుముసు, చిటచిటలాడు; వి. ముసముసు =
చిర్రుబుర్రు.

ముసురు అక. = వ్యాపించు, కమ్ము. రూ.
ముసురు

ముసించు అక. = చెడిపోవు.

ముసుగువడు అక. = మూతపడు, తడిసిపోవు;
రూ. ముసుగుడుపడు వి. ముసుగు/
ముసు గుడు = మూత, కప్పు.

ముసురుకలియు అక. చూ. ముసురుకొను
ముసురుకొను అక. = (వానలా) కురియు,
కప్పివేయు, (మబ్బులా) కమ్ముకొనివచ్చు; రూ.
ముసురుకొను వి. ముసురు = ఎడతెగని
వాన, ముసాపు/ముసాబు = ముసురువాన.

మూగబారు అక. మూగు చూ.

మూగు అక. = కమ్ము, గుంపుగా ఒకచోట చేరు;
వి. మూక = గుంపు, సేన.

మూచూచు సక. = వాసనచూచు

మూడు అక. = ముసించుకొనివచ్చు, కలుగు,
ముగియు.

మూడుచు ప్రే. = మూడేట్లు చేయు, కలిగించు.
రూ. మూడ్చు చూ. మూడు

మూదలించు సక. = నిరూపించు, రుజువు చూపు,
హెచ్చరించు; వి. మూదల/మూదలిక =
నిరూపణ, తొక్కణం, రుజువు.

మూను సక. = గుడ్డలో పడకట్టు; వి. మూన
= పడకట్టుగా మిగిలినది.

మూరిబోవు అక. = పెరుగు, అతిశయించు,
విజృంభించు, సఫలమగు, శరించు; విణ. మూర
= పొడుగాటి. చూ. మూరు

మూరు అక. = అతిశయించు.

మూరుకొను కు. = వాసనచూచు. రూ. మూర్కొను
మూర్చిల్లు అక. = మూర్చిపోవు, సామ్యసిట్లు; వి.

మూర్చు = సామ్య, అససాత్రం, మూర్చా
లుడు = మూర్చిలో, మూర్చితుడు = మూర్చి
పోయినవాడు, సామ్యలోగి.

మూలుగు అక. = బాధతో సన్నగా కూయు /
ధ్వనించు; రూ. మూల్గు వి. మూలుగు =
బాధగల సన్నటి ఏడ్చు.

మెండుకొను అక. ప్రే. మెండుకొలుపు =
ఎక్కవగు, విజృంభించు, నిండు, అతిశయించు;
వి. మెండు = ఆధిక్యం, అతిశయం, మిట్ట;
విణ. మెండు = అధికం.

మెండొడ్డు అక. = బాగా ఎదిరించు.

మెకమెకపడు అక. = గర్వించు, ఉద్దతమగు; వి.

మెకమెకపాటు = ఉద్దతి

మెక్కు సక. = తెగతిను; వి. మెక్కుటం = కడుపు
నిండాతినటం.

మెచ్చు సక. ప్రే. మెచ్చించు/మెప్పించు =
మెచ్చుకొను, శ్లాఘించు, సాగడు, లక్ష్యపెట్టు; వి.
మెచ్చు/మెప్పు = సాగడ, బహుమానం,
మెచ్చులాడి = మెచ్చదగ్గత్రీ, మెచ్చులాడు
= మెచ్చదగ్గ పురుషుడు.

తెలుగు భాషా పుస్తకాంశం

మెట్టు సక. = ఎక్క; వి. మెట్టు/మెట్టిక =
శాప, సోపకం, మెట్టినిల్లు = ప్రవేశించిన ఇల్లు,
అత్తవారిల్లు, మెట్టు = కొండ, గుట్ట, తిప్ప.

మెత్తబడు ౧౨. = మృదువగు, అణిగిపోవు; విణ.
మెత్త(న) = మృదువైన, మెతుక/మెతక =
మెత్తన, మృదువైన

మెత్తగిల్లు ౧౩. రూ. మెత్తగిలు, మెత్తబడు చూ.

మెత్తు సక. = (మట్టిమొ) పుండంగా/ఒత్తుగా
పూయు/ రాయు; వి. మెత్తడం = మెత్తటం.

మెదలు అక. = కొంచెంగా కడులు, తిరుగు; వి.
మెదలిక = మెదలటం.

మెదలుచు ప్రే. = మెదిలేట్లుచేయు. రూ. మెదల్చు
మెదించు సక. = కలగలుపు, కలిపిచేయు. రూ.

మేదించు/మెదచు

మెదుకగొను అక. = (తలవెండ్రుకలు) జిడ్డు
పట్టు/ అట్టుగట్టు; వి. మెదుక = జిడ్డు, అట్టు;
విణ. మెదుక = మందమైన.

మెదుగు అక. = నలుగు, పొడిఅగు; విణ.

మెదువు = మెత్తన.

మెదుచు సక. రూ. మేదించు

మెదుపు ప్రే. = మెదిగించు, మెదిగేట్లు చేయు.
చూ. మెదుగు

మెనుపు సక. = కవ్వంతో నూరు, ఎనుపు.

మెయికొను అక. రూ. మయికొను/మైకొను
= సమ్మతించు, అనుకూలించు, కలుగు సక.
అంగీక రించు, ఒప్పుకొను; వి. మైకోలు/
మెయికోలు/మయికోలు = ఒప్పుదల,
అంగీకారం, సమ్మతి.

మెరము అక. = తలకుని వెలుగు; వి. మెరపు/
మెరుపు = వెలుగు, తటిత్తు.

మెరమెరపడు అక. = సందేహపడు; వి. మెరమెర
= సందేహం, మనోవ్యధ, మెరమెరపాటు =
సందేహపడటం .

మెరమెరలాడు అక. = సందేహపడు; వి. మెర
మెర = మనోవ్యధ

మెరము సక. = (ముల్లు మొ) అటూ ఇటూ
కదల్చు.

మెరయు అక. = వెలుగు, ప్రకాశించు, బయట
పడు; రూ. మెరియు వి. మెరపు/మెరుపు
= విద్యుత్తు, తటిత్తు, మెరుగు = తళతళమనే
కాంతి, మెరుపు.

మెరుకు సక. = పెరుకు, బయటికి లాగు, పెకలించు.

మెలకు అక. = జాగ్రత్తగా నడుచుకొను/ తిరుగు;
వి. మెలకువ = మేలకొని ఉండటం, ప్రవర్తన,
నడవడి, జాగ్రత్త, కదలిక, తిరుగుడు, జీవనం;
మెలకువకాడు = జాగ్రత్త కలవాడు.

మెలచు ప్రే. = మెలిగేట్లుచేయు. రూ. మెలపు
చూ. మెలగు

మెలపు ప్రే. = మెలిగించు, మెలిగేట్లు చేయు; రూ.
మెలచు వి. మెల్పు/మెలపు = జాగ్రత్త,
మెత్తడనం.

మెలిగొను అక. = పెనవేసుకొను వి. మెలగు/
మెలి/మెలిక = పెన.

మెలియు అక. రూ. మెలయు చూ.

మెలివెట్టు సక. = మెలికవేయు, పురిబెట్టు.

మెసగు సక. = తిను, భుజించు. రూ. మెసపు

మేకొను అక. (ప్ర. మేకొలుపు = నమ్మతించు, పూసు, ప్రయత్నించు, కలుగు, నక. పాండు; రూ. మెయికొను వి.మేకోలు/మేగలి = పూనిక, ప్రయత్నం, మేముడు = నమ్మతి.
 మేగు నక. = పూయు. రూ. (మేగు
 మేటిల్లు అక. = అతిశయించు; వి. మేటి = అధిపుడు, సేవకుడు; విణ. మేటరి = మేటి, శ్రేష్ఠుడు; మేటి = శ్రేష్ఠవైన.
 మేడము పొడచు నక. = తెలివి తక్కువగా ఉండు. రూ. మేడపడు
 మేండ్రించు నక. = భేదించు.
 మేతాడు అక. = మేతమేయు; రూ. మేతలాడు
 వి. మేత = (పశువుల) తిండి; విణ. మేతరి = తిండిపోతు.
 మేపు (ప్ర. = మేసేట్లు చేయు, మేతకుతిప్పు; వి. మేత = పశువుల ఆహారం, మేపరి = తినేవాడు, భక్షకుడు.
 మేయు నక. (ప్ర. మేపు = (గడ్డి మొ) తిను; వి. మేత = పశువులతిండి.
 మేలమాడు నక. = పరిహసించు, పరాచికాలాడు; వి. మేలం = పరాచికం, పరిహాసం.
 మేలుకను అక. (ప్ర. = నిద్రలేచు, మత్తువదలు, రూ. మేలుకొను/మేల్కను/మేల్కొను వి. మేలుకొలుపు/మేల్కొల్పు = నిద్రలేపటం, మత్తువదిలించటం. (ప్ర. మేలుకొలుపు, మేల్కొల్పు.
 మేలుకనుపు అక. = మేలుకొను, మేలుకను చూ.
 మేలుపడు అక. = ప్రేమించు, వలచు; రూ. మేల్పడు
 వి.మేలువాడు = ప్రేమికుడు, వలపుకాడు, మేలు = వలపు, ప్రేమ, మేలిమి = ఆధిక్యం,

గౌరవం; విణ. మేలు = ఎక్కువ, శ్రేష్ఠం, శుభ స్ఫూరించు.
 మేళగించు అక. = జతగూడు, కలియు, నక. జతగూర్చు, కలుపు; వి. మేళకం/మేళనం = కూడిక, మేళం = వాద్యాల జత, కూడిక, కూర్పు, మేళగాడు = మేళం వాయిం చేవాడు.
 మేళవించు అక. = జతగూడు, కలియు, నక. జతకూర్చు, కలుపు. రూ. మేళగించు
 మైకొను = నమ్మతి, అంగీకారం. రూ. మేకొను
 వి. మైకోలు = నమ్మతి, అంగీకారం.
 మైలవడు అక. = మురికిపడు, మడిపోగొట్టుకొను, అశుచిలగు; వి. మైల = మురికి, అశుచి, మైలక్రోవి = మురళి.
 మొక్కచెడు అక. చూ. మొక్కపడు
 మొక్కపడు అక. (ప్ర. మొక్కపరచు = భంగ పడు, అవమానపడు; వి. మొక్క = మొన, పడును, మొక్కలం = శౌర్యం, ధైర్యం.
 మొక్కపోవు అక. = భంగపడు, అవమానపడు, మొక్కపడు. చూ. మొక్కపడు
 మొక్కలించు అక. = ఉత్సాహపడు, ధైర్యపడు, మొండికపడు; వి. మొగ్గలం/మొక్కలం = ధైర్యం, శౌర్యం, ఉత్సాహం, మొండితనం, మొక్కలి/మొక్కలికాడు/మొక్కలుడు = మొండివాడు, ధైర్యవంతుడు, మొక్కలింపు = సాహసం; విణ. మొగ్గలం/మొక్కలం = మొండి, తిరుగులేని.
 మొక్కు అక. = ననుష్కరించు, ముడుపుకట్టు; రూ. (మొక్కు వి. మొక్కు/మొక్కు = ననుష్కారం, దండం, మొక్కుబడి/మొక్కుబడి = దేవతాస్మారణ, ముడుపు కట్టడం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

మొగకట్టు అక. = మోగు, మొదలగు; వి. మొగ = మొదలు.

మొగకొను అక. = ఎదురువచ్చు, ఎదుర్కొను; వి. మొగ/మొగం = ఎదురు, మొగపు = (నగల) కనిపించే భాగం, మొగదల = ఎదురు, ముందు భాగం.

మొగడించు అక. = ముకులించు, ముడుచు కొనిపోవు; వి. మొగడ/మొగ/మొగ్గ = కోరకం.

మొగతప్పు అక. = వెనుదిరుగు, పారిపోవు; వి. మొగం = ముఖం, ఎదురు.

మొగతిరుగు అక. = వెనుదిరుగు, మొగతప్పు

మొగపడు నక. = చూచు; వి. మొగమాటం, మొహమాటం/మొగమోటు = సంకోచం, మొహం చెల్లకపోవటం.

మొగరించు నక. దూ. మొగ్గరించు = వ్యూహం వన్ను, ఎదురించు, ఆక్రమించు; వి. మొగరం/మొగ్గరం = (సేనా) వ్యూహం, వన్నుగడ.

మొగుచు ప్రే. = ముకులించజేయు. దూ. మొగుడుచు/మొగుడుచ్చు.

మొగుడు అక. = ముకులించు, ముడుచుకొని పోవు; వి. మొగడ/మొగ/మొగ్గ = కోరకం, విచ్చని పువ్వు.

మొగుడుచు ప్రే. = ముకులించజేయు, ముడిచి వేయు. దూ. మొగుడుచ్చు

మొగ్గతిలబడు అక. = ఒకవైపు వాలు/మొగ్గ, మోకరిల్లు. దూ. మొగ్గతిలబడు

మొగ్గతిల్లు అక. = ఒకవైపు వాలు, మోకరిల్లు. దూ. మొగ్గతిలు/మొగ్గతిల్లు/మొగ్గతిలు

మొగ్గబడు అక. = వాలు, పడిపోవు, మోకరిల్లు; దూ. మొగ్గబడు వి. మొగ్గు = ఎక్కవ, కొనరు; విణ. మొగ్గు = ఒకవైపు వాలిన.

మొగ్గవిచ్చు అక. = విప్పారు, విచ్చు, వికపించు; వి. మొగ్గ/మొగ/మొగడ = విచ్చని పువ్వు, కోరకం.

మొగ్గు అక. = ఒకవైపు వాలు; దూ. మొగ్గు వి. మొగ్గు/మొగ్గు = ఎక్కవ, మొగ్గుదల/మొగ్గుదల = ఒకవైపువాలి వుండటం.

మెట్టు అక. = (నెత్తిమీద పిడికలితో) కొట్టు; మెట్టికాయ/మెట్టు = తలమీది పిడికలిపోటు; విణ. మెట్లమారి = మెట్టికాయలు తినే.

మొండొడు అక. = మొండిగా ఆటలాడు; వి. మొండికట్టె/మొండతి = మొండివాడు, మొండి = మూర్ఖుడు, మొడ్డు, మొండెం = తలలేని శరీరం; మొండి = కాళ్ళు చేతులూ తెగిన/లేని, బండ బారిన, పదునులేని.

మొత్తు నక. = కొట్టు, నరుకు; వి. మొత్తు = దెబ్బ.

మొత్తులాడు అక. = కొట్లాడు, దెబ్బలాడు; వి. మొత్తు = దెబ్బ.

మొత్తువేడు అక. = దెబ్బలు తిను; వి. మొత్తు = దెబ్బ.

మొదలుకొను అక. = మొదలునపెట్టు, నక. = మొదలు చేయు, దూ. మొదలొకొను; వి. మొదలు = ఆది; పూర్వం, మూలం, విణ. మొదలు అవ్వ. = నుంచి

మొదలుపెట్టు అక. = ఆరంభించు, మొదలు కొను.

మొద్దువోవు అక. = బండబారు, పడునుపోవు;
 వి. మొద్దు = మూర్ఖుడు; విణ. మొద్దు =
 వాడిలేని, లావైన.
 మొనకట్టు అక. = పూహం నిర్మించు, వన్ను, ఉత్స
 హించు, ముందు నిలుచు; వి. మొన = కొన,
 ముందుభాగం, పూహం, సైన్యం, మొనకాడు
 = సేనాధిపతి, మొనగాడు = యుద్ధవీరుడు,
 సమర్థుడు.
 మొనకొను అక. = పూసు, ప్రయత్నించు.
 మొనదప్పు అక. = వెన్న చూపు, వెనుదిరుగు; వి.
 మొన = సేన, ముందు భాగం.
 మొనపు (పే. = మొనయజేయు, కలిగించు, పూసు
 కొనేట్లు చేయు; వి. మొనపు = పూనిక.
 మొనయు అక. (పే. మొనపు = పూసుకొను,
 సిద్ధపడు, కలుగు.
 మొరయు అక. = మోగు, ధ్వనించు.
 మొరగు అక. = సాంచి ఉండు, సక. మోసగించు;
 వి. మొరగు = మోసం, మోసగాడు.
 మొరమొరలాడు అక. = (గుడ్డలు మొ))
 రెపరెపలాడు, పరపరలాడు; వి. మొరమొర =
 పరపర, రెపరెప.
 మొరవవోవు అక. = మొక్కిపోవు, మొద్దుబారు;
 వి. మొరవ = మొనలేనిది, మొక్కిపోయినది,
 మొరక = తక్కవదనం, మొరకు(డు) =
 మొద్దు, మూర్ఖుడు; విణ. మొరక = తక్కవైన,
 న్యూన.
 మొరుగు = (కుక్క) అరచు, కూయు, వాగు; రూ.
 మొరువు వి. మొరుగుడు/మొరుగు/
 మొరువు = (కుక్క) అరుపు; మొరసడం
 = ఉడువ కుక్క.

మొరివోవు అక. = తొరిపడు, పెంకులేచు; వి.
 మొరి = అవయవ లోపం, తొరి; విణ. మొరి
 = తొరి, అవయవాలు లోపించిన.
 మొలకకట్టు సక. = విత్తనాలను తడిపి ముడికట్టు;
 వి. మొలవ/మొల్క/మొలక/మొక్క =
 మొలకెత్తు తున్న విత్తనం; విణ. మొలక = లేత.
 మొలకెత్తు అక. = మొలుచు, పుట్టు; వి. మొలక,
 మొక్క = మొలుస్తున్న విత్తనం, చిన్న చెట్టు.
 మొలచు అక. = మొలకెత్తు. రూ. మొల్కు/
 మొలుచు
 మొలతెంచు అక. = మొలచు, పుట్టు, కలుగు.
 చూ. మొలచు
 మొలవేయు సక. = మొలకెత్తించు, నాటు. చూ.
 మొలకెత్తు
 మొవుడు అక. చూ. మొగుడు
 మోకరించు అక. = మోకాలిపై నిలుచు, వంగి
 ననుక్కరించు, ముందు కొరుగు; వి. మోకాలు
 = తొడ, పిళ్ళలు కలిసే చోటు. మోకరింత
 = ముందుకు వంగటం, ననుక్కారం.
 మోకరిల్లబడు అక. చూ. మోకరించు
 మోకరిల్లు అక. రూ. మోకరిలు చూ. మోక
 రించు.
 మోగు అక. = ధ్వనించు, శబ్దించు, మొరయు;
 రూ. మ్రోగు వి. మోత/మ్రోత/మోగుడు
 = ధ్వని. చూ. మొరయు.
 మోచు అక. = మోయు, ఆను, సక. మొదలు
 పెట్టు, భరించు, వహించు; వి. మోత = బరువు,
 భారం.
 మోతించు సక. = పోటీగా నిలుపు, తాటించు; వి.
 మోతుబరి = బరువులు మోసే ఎద్దు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

మోడుచు ప్రే. = ముకుళింపజేయు; రూ. మోడ్చు/
మొగుడుచు/మొగుడ్చు వి. మోడుపు/
మోడ్చు = ముకుళింపు.

మోడుపడు అక. ప్రే. మోడుపరచు = మోడయి
పోవు, మొక్క అగు, తునిగిపోవు, నరుకుపడు;
రూ. మోడ్చుడు వి. మోడు = ఎండుచెట్టు,
కొమ్మలు లేని చెట్టు.

మోదకట్టు అక. = (దెబ్బతగిలి) నెత్తురు గడ్డకట్టు;
వి. మోద = నెత్తురుగడ్డ.

మోదించు అక. = సంతోషించు; వి. ముదం/
మోదం = సంతోషం, మోదనం = సంతోష
పెట్టడం; విణ. మోదమానం = సంతోషిస్తున్న.
ముదితం = సంతోషపడిన.

మోదిల్లు అక. రూ. మోదిలు చూ. మోదించు.

మోదు సక. = కొట్టు, బాదు; వి. మోదుడు =
బాదుడు.

మోపిడు సక. = విల్లు ఎక్కపెట్టు; వి. మోపు
= వింటినారి, మోపుదల = ఎక్కపెట్టడం;
విణ. మోపు = ఎక్కవ.

మోపు ప్రే. = మోసేట్లు చేయు, ఆనించు, (విల్లు)
ఎక్కపెట్టు; వి. మోపు = బరువు, వింటినారి,
మోపరి/మోపుకాడు = బరువులు మోసే
వాడు, మోపుదల = బరువు, భారం; విణ.
మోపు = ఎక్కవ.

మోపెట్టు సక. = (విల్లు) ఎక్కపెట్టు. చూ. మోపు

మోమోడు అక. = మొహ మాటపడు, శ్రోకో
చించు. రూ. మొగమోడు.

మోయు సక. = బరువెత్తు; వి. మోత = మోయి
టం. మోపు = బరువు.

మోరటిల్లు అక. = మొహం వయకెత్తు; రూ. మోర
టిలు వి. మోర = (పకుపుల) మొహం, (నిందతో)
మనిషిమొహం, మోర(తో)పు = పెడమొహం.

మోసపోవు అక. ప్రే. = మోసానికి గురిఅగు,
పారబడు, మోసపుచ్చు; వి. మోష = మోసం.
మోస/మోసం = వంచన, దొంగతనం,
మోసగాడు = వంచకుడు, మోషకుడు =
వంచకుడు.

మోసులెత్తు అక. = మొలకెత్తు; వి. మోస/
మోపు = మొవ్వ.

మోహరించు అక. = వ్యూహం పన్ను, ఎడు
ర్కను, నక. ఎదిరించు; వి. మోహరం = మొగ్గరం,
వ్యూహం.

మోహించు అక. = అజ్ఞానంలోపడు, మూర్ఖిణ్ణి,
వలచు, ప్రేమించు; వి. మోహం = అజ్ఞానం,
మూర్ఖ, వలపు, ప్రేమ.

మ్రక్క అక. రూ. మక్క

మ్రగ్గు అక. = చిరాకువడు, కుతకుత ఉడికిపోవు,
నష్టపడు, చచ్చు. రూ. మగ్గు

మ్రంగబడు అక. = కుంగు, వాలిపోవు.

మ్రంగు అక. చూ. మ్రంగబడు.

మ్రందు అక. = చచ్చు, నొచ్చు, సోలు, సారుగు,
చదిసిపోవు; విణ. మ్రందిలి = నొచ్చిన, దెబ్బతిన్న.

మ్రాగన్నవడు అక. = కళ్లుతేల వేయు/అర
మోడు; వి. మ్రాగన్ను = సోలిన కమ్మ, తేలకమ్మ.

మ్రాగు అక. = సోలు, తేలబడు.

మ్రానుదేరు అక. చూ. మాన్నడు.

మ్రానుపడు అక. = మొద్దుబారు, బండ బారు,
 స్తంభించిపోవు; రూ. మ్రానుపడు/మాన్పడు/
 మ్రాన్పడు వి. మ్రానుపాటు = బండ బారటం.
 మ్రానుపిల్లు అక. = మానుపడేట్లు చేయు, బండ
 బారింను. రూ. మ్రానుపిలు
 మ్రానుసెందు అక. చూ. మ్రానుపడు, మ్రాన్పడు.
 = బండబారు, స్తంభించు. రూ. మ్రానుపడు/
 మానుపడు/మాన్పడు.
 మ్రింగు సక. రూ. మింగు
 మ్రింగుడువడు అక. = మింగటానికి వీలుపడు.
 రూ. మింగుడుపడు
 మ్ముచ్చిలించు సక. = దొంగిలించు. రూ. ముచ్చిలించు
 మ్ముచ్చిలు సక. = దొంగిలించు. రూ. ముచ్చిలు
 మ్రేగు సక. = పూయు, అడ్డు, ఆనరించుకొను.
 రూ. మేగు/మేవు చూ. మేగు
 మ్రేవు సక. = పూయు, అడ్డు. రూ. మ్రేగు/
 మేగు
 మొక్కు సక. రూ. మొక్కు
 మొగ్గబడు అక. = మోకరించు, వాలిపోవు. రూ.
 మొగ్గుబడు
 మొగ్గతిల్లబడు అక. = ఒకవైపు వాలు, మోకరిల్లు.
 రూ. మొగ్గతిల్లబడు/మొగ్గతిల్లబడు
 మొగ్గు అక. = ఒకవైపు; రూ. మొగ్గు వి. మొగ్గు
 దల/మొగ్గుదల = ఒకవైపు వాలి ఉండటం.
 మ్రోగు అక. = ధ్వనించు, శబ్దించు మొరయు;
 రూ. మ్రోవు/మోగు వి. మోత/మ్రోత/
 మ్రోగుడు/మోగుడు = ధ్వని, చప్పుడు.
 మ్రోడుపడు అక. = మొండి బారు, మొక్కపోవు,
 బండబారు; రూ. మ్రోడుపడు వి. మొరడు/

మ్రోడు/మోడు = ఎండమొక్క, కొమ్మలు
 తేని చెట్టు.

మ్రోయు అక. = మోగు, మోతపుట్టు, మోగిపోవు;
 చూ. మోగు వి. మ్రోత/మోత = ధ్వని.

య

యజించు అక. = యజ్జం చేయు, సక. పూజించు,
 అర్చించు; రూ. యజియించు వి. యజ్జం
 = యాగం, నేలిమి. యజనం = యజ్జం చేయుటం,
 యాగం = యజ్జం, యాజన = యజ్జం
 చేయించటం, యాజకుడు/యాజ్ఞీకుడు =
 యాజ్జం చేయించే వ్యక్తి, యజ్జ = యజ్జం చేసిన
 వాడు; విణ. యాజ్ఞం = యజ్జం చేయదగింది.
 యత్నించు అక. = ఉద్యోగం చేయు, ప్రయత్నించు,
 కడగు; వి. యత్నం/యతనం/జతనం =
 ప్రయత్నం, కడ.
 యంత్రించు సక. = కట్టు, నియమించు, రక్షించు;
 వి. యంత = నడిపేవాడు, యంత్రం = ప్రత్యేక
 సాధనం, యంత్రణం = కట్టు, బంధనం,
 రక్షణ, నియమం ప్రకారం నడపటం; విణ.
 యంత్రితం = కట్టినది, బంధించినది.
 యమించు సక. = అణచివేయు, అణచిపెట్టు.
 యాచించు సక. = అడుక్కొను; వి. యాచ్ఛ/
 యాచన = అడుక్కోవటం, బిచ్చమెత్తటం,
 యాచ(న)కుడు = బిచ్చగాడు, అడుక్కొనే
 వాడు, యాచితకం = ఎరువు సామ్ము/వస్తువు.
 యోచించు సక. = ఆలోచించు, యోచన =
 ఆలోచన.
 యోజించు సక. = కూర్చు; వి. యుగం =
 బండికాడి, యుగళి/యుగళం/యుగ్మం =
 జత, జంట, యోగం = కూడిక, కూర్పు,

తెలుగు భాషా స్వరూపం

ప్రయత్నం, యుక్తి = కూడిక, యోక్తం =
సశువుల మొదల పలువు. యోజనం = కూర్పు.

ర

రక్కు సక. = గీరు, గీకు, (గోల్పుతో) చీరు; వి.

రక్కు = గీరు, గీలు.

రక్కొను అక. = పెరుగు, తేరుకొను, కలుగు.

రూ. రెక్కొను

రక్షించు సక. = కాపాడు; వి. రక్ష(ణ) / రక్షణం

= కాపు(రల), రక్షకుడు / రక్షి = కాపాడేవాడు.

రాక్షసుడు = పాలకుడు, కాపాడే వాడు; విణ.

రక్షితం = కాపుపొందినది. రక్షితవ్యం / రక్ష్యం

= కాపాడదగినది.

రగులు అక. = మంటవచ్చు.

రగులుచు ప్రే. = రగిలేట్లు చేయు, మంట పుట్టించు.

రూ. రగులు

రంకాడు అక. = వ్యభిచరించు; వి. రంకాట /

రంకు = వ్యభిచారం, రంకుబోతు = వ్యభిచారి(ణి),

రంకుటాలు = వ్యభిచారిణి, రంకు తెవులు

= మేహరోగం, రంకు మగడు = జారుడు, రంకు

లాడి / రంకెత = వ్యభిచారిణి.

రంకుపోవు అక. = వ్యభిచరించు. రూ. రంకాడు

రంకుపోవు అక. రూ. రంకాడు.

రంగరించు సక. = కలిపినూరు, కలగలుపు; రూ.

రంగరించు వి. రంగరింపు / రంగరింత =

కలిపి నూరటం, కలగలుపు చేయటం.

రంగరించు అక. రూ. రంగరించు; వి. రంగ

రింపు = కలిపి నూరటం.

రంగాయించు సక. = రంగుచేయు; వి. రంగు

= వర్ణం, కాంతి. రంగరి / రంగారి / రంజ

కుడు = రంగులు వేసేవాడు, రంగులదేవాడు.

రంజనం = రంగులు వేయటం. రంగవల్లి =

రంగులముగ్గు; విణ. రంగుగా అవ్య. = చచ్చిగా.

రచించు సక. = రాయు, నిర్మించు; వి. రచన =

నిర్మాణం, రాత(వని); విణ. రచితం = రాసి

నది, కట్టినది.

రచ్చగొను అక. = గుంపుగూడు, గుమికట్టు;

వి. రచ్చ = సభ, గోష్ఠి. రచ్చకొట్టం / రచ్చ

పట్టు = సభ, మండపం, రచ్చబండ = పది

మంది నమావేళ మయ్యేవోలు, రచ్చమాను

= రచ్చబరిగే చోట నీడ నిచ్చే చెట్టు.

రజ్జు అక. = పేలు, వాగు; వి. రజ్జన = ఆత్మస్తుతి.

రజ్జు = పేలుడు, అవసర ప్రసంగం, రజ్జులాడి

= ఆత్మస్తుతి చేసుకొనే / అవసరంగా మాట్లాడే

ప్రే, రజ్జులాడు = ఆత్మస్తుతి వరుడు, వ్యర్థభాషి.

రంజించు ప్రే. = ఎర్రబరుచు, సంతోషపెట్టు,

అనురాగవరచు; వి. రంజకం = ఇంగిలీకం,

రంజనం = ఇంగిలీకం, ఎర్రగంధం, సంతోష

పెట్టడం. రంజ కుడు = సంతోషపెట్టేవాడు,

రంజని = నీలిచెట్టు. రాగం = ప్రేమ, రంగు,

రక్తం = కుంకుమ (పువ్వు), నెత్తురు, ఎరువు.

రక్తి = అనురాగం, ఎర్రదనం. రక్తిమ(ం) =

ఎర్రరంగు, రక్తాంగం = కుంకుమ, పగడం, రక్త

కుడు = ప్రేమికుడు, అనురాగం / అనురక్తి

= ప్రేమ, అభిమానం; విణ. రక్తం = ప్రేమగల,

ఎర్రని, రంగువేసిన.

రంజిల్లు అక. = కలకలమని ధ్వనిచేయు, గొడవ

చేయు; వి. రంతు = గొడవ, కలకలధ్వని. రూ.

రంజిలు రూ. రంజించు

రప్పించు ప్రే. = వచ్చేట్లు చేయు, రావించు. చూ.
 వచ్చు/ రావించు
 రమణించు అక. = ఒప్పుగా ఉండు, చక్కగా
 ఉండు; దూ. రవణించు వి. రవణ/ రమణ
 = ఒప్పించు, ప్రీతి, సద్గతి, రమణి = విలాసవతి
 ప్రీతి, రమణుడు = మన్మథుడు, భర్త, రవణం
 = అలంకారం, రామణీయకం = చక్కదనం,
 ఒప్పరికం; విణ. రవణ/ రమణ = మనోక్లమైన,
 రమణీయం = చక్కని, రమణుడు = చక్కటి
 వాడు, రవణం = మోగేది.
 రమించు అక. = ఆటలాడు, సంభోగించు; దూ.
 రమియించు విణ. రమ్యం = చక్కని(ది).
 రంపిల్లు అక. = వ్యాపించు, పెరుగు, విజృంభించు,
 అతిశయించు; దూ. రంపిలు వి. రంపు = రచ్చ,
 కలకలం.
 రవణించు అక. చూ. రమణించు
 రవళించు అక. దూ. రువాళించు; వి. రవలి/
 రవాళి/ రవళి = ధ్వని, చప్పుడు.
 రహించు అక. = ఒప్పు, వర్తిల్లు; వి. రహి =
 ఆనందం, ఆసక్తి, తెలివి, బాగు, రక్తి, విధం.
 రాకించు సక. = మోడు, బాదు.
 రాకొట్టు అక. = రా-చేర్చి తేలికగా మాట్లాడు,
 అరే తురే అను, సక. తిరస్కరించు.
 రాగించు అక. దూ. రాగిల్లు చూ. రంజిల్లు.
 రాచు అక. = ఒరుసుకొనిపోవు, సక. చెరుచు,
 చెడ గొట్టు, పూయు.
 రాజిల్లు సక. = ప్రకాశించు; దూ. రాజిలు వి.
 రాజితం = ప్రకాశించినది.
 రాజు అక. = నిప్పు అంటుకొను.

రాటుదేలు అక. = గట్టిపడు, అనుభవం, సంపా
 దించు; వి. రాటు = ప్రమాదం, ఉపద్రవం.
 రాటుపడు = బాధపడు, ఇబ్బంది పడు. దూ.
 రాట్టుడు
 రాణించు అక. = ఒప్పు, గుర్తింపును వచ్చు; వి.
 రాణ/ రమణ = చక్కదనం, రాణింపు =
 గుర్తింపు.
 రాపడు అక. = స్తంభించు, రాయిలా మారు, గట్టి
 పడు; వి. రా(య) = శిల.
 రాపాడు సక. = రాయిడి పెట్టు, బాధించు,
 పీడించు; వి. రాపిడి/ రాపు/ రాపుడు =
 ఒరపిడి. రాపుడురాయి = ఒరపిడి రాయి.
 రాబట్టు = ఇచ్చినదాన్ని తిరిగి తెచ్చుకొను, సేక
 రించు; చూ. వచ్చు వి. రాబడి, వచ్చుబడి
 = ఆదాయం.
 రాబట్టుకొను అక. = తిరిగి తెచ్చుకొను, వచ్చు
 నట్లు చేసుకొను.
 రాయిడించు అక. = అల్లరిచేయు, మోగు, బాధించు;
 వి. రాపిడి/ రాయిడి = ఒరపిడి, రాయిడి
 కాడు = ఉపద్రవకారి, రాయిడికత్తె = ఉపద్రవ
 కారిణి.
 రాయు అక. = (గొంతు) రాసుకొనిపోవు, ఒరపిడి
 పొందు, విదిరించు, కలహించు; వి. రాయిడి/
 రాపిడి = ఒరపిడి.
 రాలగొట్టు ప్రే. చూ. రాలుచు/ రాలు
 రాలు అక. = పడిపోవు, రాలిపోవు.
 రాలుచు ప్రే. = రాలేట్లు చేయు; దూ. రాలు
 వి. రాలుపాటు/ రాలాటు = రాలటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

రావడు అక. = రాయిపడు, గట్టిపడు, మొద్దు బారు;
 వి. రా(యి) = శిల.
 రావించు (స. = వచ్చేట్లుచేయు; రూ. రప్పించు
 వి. రావటం = రాక, రాబడి/ వచ్చుబడి =
 ఆదాయం.
 రిక్కించు సక. = నిక్కించు, నిక్కేట్లు చేయు,
 నిగిడించు.
 రిచ్చవడు అక. = ఆశ్చర్యపడు; వి. రిచ్చ =
 నోస్త్రత, రిచ్చవాటు = ఆశ్చర్యం.
 రిత్తవోవు అక. = వ్యర్థమగు; వి. రిత్తకత్తె =
 సంబంధం లేని స్త్రీ, అన్యస్త్రీ, రిత్తకాడు =
 సంబంధం లేనివాడు, అన్యడు, విణ. రిత్త =
 పట్టి, కల్ల, అబద్ధమైన, ఊరక.
 రిమ్ము సక. = (నిరు మొ) చిమ్ము.
 రుచించు అక. = ఇష్టపడు; వి. రుచి = చని, ఇష్టం;
 విణ. రుచిరం / రుచ్యం = రుచిగల, రుచివుట్టే.
 రుత్తు సక. = కొట్టు.
 రుద్దు సక. = తోము; వి. రుద్దుడు = తోమటం.
 రుప్పు సక. రూ. రుప్పు/ రూపు
 రుబ్బు సక. = మెదుపు; వి. రుబ్బురాయి/
 రుబ్బుగుండు = రుబ్బేరాయి, రుబ్బురోలు
 = రుబ్బడానికి వాడేరోలు.
 రువ్వు సక. = విసరివేయు; వి. రువ్వు = విసరి
 వేయటం, రెక్కల గాలివప్పుడు. చూ. రుప్పు
 రూణించు సక. = కుస్తీపట్టులో బిగించు; వి.
 రూణింపు = కుస్తీపట్టు.
 రూపగు అక. = వర్తిల్లు, పెరుగు; వి. రూపు =
 ఆకారం, చక్కదనం, పద్ధతి.
 రూపడగు అక. (సే. = చచ్చు, నశించు, రూప
 డచు.

రూపరు అక. = అంగవిహీనుగు, నశించు, చచ్చు;
 వి. రూపు = ఆకారం, చక్కదనం, రూపరి/
 రూపసి = చక్కని వ్యక్తి, రూపాణి = వేశ్య.
 రూపించు సక. చూ. నిరూపించు. వి. రూపం
 = ఆకారం, సౌందర్యం, స్వభావం.
 రూపుమాపు (సే. = నశించజేయు, చంపు; వి.
 రూపు = ఆకారం, సౌందర్యం.
 రూపుమాయు అక. = చచ్చు, నశించు, (సే.
 చూ. రూపుమాపు.
 రూపుసెడు అక. = చచ్చు, నశించు; వి. రూపు
 = ఆకారం, సౌందర్యం.
 రెక్కొను అక. (సే. రెక్కొలుపు = పెరుగు, తేరు
 కొను; వి. రెక్కోలు = తేరుకోవటం, పెరగటం.
 రెచ్చగొట్టు (సే. = సోత్సాహపరచు, పురికొల్పు,
 రెచ్చిపోయేట్లు చేయు.
 రెచ్చు అక. = పేట్రేగు, రేగిపోవు, పురికొను,
 ఉద్రేకపడు.
 రెట్టించు సక. = మాటకు మాట బదులు చెప్పు,
 రెచ్చగొట్టు, రెండింతలు చేయు; వి. రెట్టింపు/
 రెట్టి = రెండింతలు.
 రెపరెపను అక. = గాలికి కదులు; వి. రెపరెప
 = కదలిక.
 రెపరెపలాడు అక. = గాలికి కదులు; వి. రెపరెప
 = కదలిక. చూ. రెపరెపమను
 రెపరెపలాడు అక. చూ. రెపరెపమను.
 రెమ్ము సక. = ఒడిసిపట్టు, లాగు.
 రేకుమడచు సక. = అణగదొక్క; వి. రేకు =
 వుప్పదరం, ఈక, దుప్పటిలో సగం, అంచూ
 కమ్ములూ లేని గుడ్డ.

రేతెత్తు అక. = పెరుగు; వి. రేక = తాలూకుముట్టుతో చేసిన దొప్ప, జాబు. రేకు = పుష్పదళం, ఈక.
 రేగు అక. (ప్రే. రేచు = పైకిలేచు, విజృంభించు.
 రేచు (ప్రే. = రేగగొట్టు. రూ. రేపు
 రేపు (ప్రే. రూ. రేచు
 రేయు అక. = అతిశయించు, విజృంభించు, సక. నరుకు, ఖండించు.
 రొక్కించు సక. = రొక్కంగామార్పు; వి. రొక్కం = వెల, డబ్బు.
 రొదాళించు అక. = రొడవేయు, ధ్వనించు; వి. రొద = (కలకల) ధ్వని, రొదాళం = ధ్వని, చప్పుడు.
 రొప్పు అక. = ఆయాసపడు, గాండ్రమను, సక. కోపించు, తరిమివేయు.
 రొల్లుకొను అక. = సేకరించు, అడుగుంట పోగు చేయు, వాగు, ప్రలాపించు; రూ. నొల్లుకొను వి. రొల్లు = ప్రలాపం, వాగుడు.
 రోజు అక. = నిట్టార్పు, రొప్పు; వి. రోజు = నిట్టార్పు, రోజుడు/ రొంజుడు = నిట్టార్పు, ప్రలాపం, శ్వాసరోగం.
 రోతగించు అక. = అసహ్యించుకొను, రోజుడు, ఏవగించుకొను; వి. రోత = ఏవం, అసహ్యం, జుగుప్స.
 రోతపడు అక. = ఎండుక పోవు, ఈచపోవ, సన్నబడు, పీలలగు; చూ. రోతగించు వి. రోటు = ఈచ, ఎండిపోవటం, పీలకావటం.
 రోదించు అక. = ఏడ్చు; వి. రుదితం/ రోదనం = ఏడ్చు.
 రోధించు అక. = అడ్డగించు; వి. రోధస్సు = అడ్డం(కి).

రోయు అక. = అసహ్యించుకొను, ఏవగించుకొను; వి. రోత = ఏవం, అసహ్యం, జుగుప్స.
 రోలు అక. = బాధతో అరచు, ఏడ్చు.
 రోషపడు అక. = కోపపడు, కినియు; వి. రోషం = కోపం, కినుక.
 రోషించు అక. = కోపపడు, కినియు; రూ. రోసించు వి. రోషం = కినుక.
 రోసించు అక. రూ. రోషించు; వి. రోసం = రోషం, కోపం.
 రౌలు అక. రూ. రవులు/ రగులు చూ. రౌలుచు (ప్రే. రూ. రవుల్లు/ రవులుచు/ రగులుచు/ చూ. రగుల్లు

ల

లక్షించు సక. = చూచు, గురిపెట్టు; వి. లక్ష్యణ/ లక్ష్యం = గుర్తు, లక్ష్యం = గురి.
 లగించు సక. = లగ్నంచేయు, తగిలించు, చూపు నిలుపు; వి. లగ్నం = తగులం; విణ. లగనం/ లగ్నం = తగులు కొన్నది.
 లగ్గపట్టు సక. = (కోటను) పట్టుకొను, ముట్టడించు; వి. లగ్గ = ముట్టడించి కోటను పట్టుకోవటం.
 లఘూకరించు సక. = తక్కువచేయు, తేలిక పరచు; వి. లఘువు = తేలికైనది, చులకన అయినది. లఘిమ = చులకన, తేలికదనం; విణ. లఘువు = చులకనైన, తేలికైన, చేపలేని, లఘియ = తేలికైనది, లఘియ్యం = పూర్తిగా తేలికైన.
 లంకించు అక. = ఎరుగు, తగులుకొను, సక. పెన వేయు, అవమానించు; వి. లంక = రంకుటాలు, లంకియ/ లంకె = తగులం, పెనవేత.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

అంతెవెట్టు సక. = తగిలించు, ముడివేయు, పెనవేయు; వి. అంకియ / అంతె=తగులం, పెనవేత.
 అంగగొను సక. = అంఘించు, దూకు, దాటు; వి. అంఘ / అంగ = దూకుడు, దాటుడు, అంఘనం.
 అంఘించు అక. = దూకు, దాటు, ఎగురు; వి. అంకణం / అంఘ / అంఘనం = దాటుడు, దూకుడు, ఎగురుడు, లాఘవం = తేలికదనం.
 అజ్జించు అక. = సిగ్గుపడు; వి. అజ్జాళువు = సిగ్గరి. అజ్జ = సిగ్గు, చిడియం; విణ. అజ్జితం = సిగ్గు నష్టది.
 అభించు అక. = కలుగు, ప్రాప్తించు; వి. అబ్బం = (భాగహారం చేస్తే) మిగిలినది, అబ్బి = ప్రాప్తం, లాభం, కలిమి, లాభం = (అమ్మగ్గా) మిగిలినది, ప్రాప్తి, వడ్డీ; విణ. అబ్బం = మిగిలినది, దొరికినది, పొందినది, అభ్యం = మిగిలిన, దొరికిన, పొందిన.
 అంపటవడు అక. = శ్రమపడు, ఆపదలోపరు; వి. అంపటం = తగులం, శ్రమ, ఆపద. అంపటుడు = విపరీతాస్తక్తి కలవాడు; విణ. అంపాకం = అస్తక్తి గల(ది).
 అంభించు సక. = తిట్టు, దూషించు, వి. అంభనం = తిట్టడం, దూషించడం.
 అయించు అక. = నశించు, చచ్చు; వి. అయం = నాశనం, చావు.
 అవించు సక. = కోయు; వి. అవం / అవనం = (పైరు మొ) కోత, అవిత్రం = కొడవలి.
 అసుకు సక. = నాశనం చేయు.
 లొగించు అక. = దూకు, దాటు, ఎగురు, సక. గుంజు, ఆకర్షించు, తీసుకొనిపోవు.

లాగు సక. = గుంజు, ఈడ్చు; వి. లాగు / లాగుడు = లాగుటం.
 లాగుకొను సక. = గుంజుకొను, ఈడ్చు. రూ. లాక్కొను
 లాగులాడు అక. = గుంజు, ఈడ్చు, లాగు. మా. గుంజు / ఈడ్చు / లాగు
 లాచు అక. = ఎదుర్కొను, పాపిఉండు; వి. లాపు / లాత = లాచటం, ఎదుర్కోవటం, ఉద్రేకం, విజృంభణ; విణ. లాపు / లాత = ఎక్కువ.
 లాతసీయు అక. = విజృంభించు, ఎదుర్కొను.
 లాయు అక. = విజృంభించు, ఉద్రేకించు; వి. లాత = ఉద్రేకం, విజృంభణ. మా. లాచు
 లాలించు సక. = బుజ్జగించు; వి. లాలింపు, లాలన(ం) = బుజ్జగించటం.
 లిఖించు సక. = రాయు; రూ. లిఖించు వి. లేఖ / లేక = జాబు, ఉత్తరం, లేకరి / లేఖకుడు = రాతకాడు, లేఖని / లేఖిని = కలం, రాసే సాధనం, లేఖనం / లిఖితం = రాయటం, రాత, లిఖితుడు = సాక్షి, లేఖనికుడు = జాబు తీసుకొనిపోయేవాడు. లేఖహారకుడు = జాబులు బహుదా చేసేవాడు, లేఖ్యం = (దస్తావేజు) రాత; విణ. లేఖనీయం = రాయదగిన(ది), లేఖితం = లిఖితం, రాసింది. లేఖ్యం = రాయదగినది.
 లుకలుకలాడు అక. = (పురుగులతో) పుచ్చిపోవు; వి. లుకలుకలు = పురుగులకదలికలు.
 లులివడు అక. = నీచపడు, హీనపడు; వి. లులి = తక్కువ, లుల్లిగాడు = నీచుడు, దరిద్రుడు, కష్టాల్లో ఉన్నవాడు.

లెక్కగొను సక. = లక్ష్యపెట్టు; వి. లెక్క = లక్ష్యం.
 లెక్కపెట్టు సక. = లక్ష్యపెట్టు, గుణించు, లెక్కించు.
 లెక్కసేయు సక. చూ. లెక్కించు.
 లెక్కించు సక. = లక్ష్యపెట్టు, లెక్కిపెట్టు; వి. లెక్క
 = సంఖ్య, లక్ష్యం.
 లేచు అక. = మేలుకొను, పైకివచ్చు, పొటనురించు.
 లేపు (ప్రే) = లేచేట్లు చేయు.
 లొగ్గడిల్లు అక. = కలగుండు పడు, షోభపడు,
 గందరగోళపడు; రూ. లొగ్గడిలు వి. లొగ్గడి
 = కలవరం, షోభ.
 లొంగు అక. రూ. లొగు = లోకువ అగు, లొంగి
 పోవు, వెనుదీయు.
 లొటలొటమను అక. = చప్పుడు చేయు, లొడ
 లొడనుము; వి. లొటలొట = లొడలొడ.
 లొట్టపోవు అక. = అణిగిపోవు, సొట్టపడు; వి.
 లొట/లొట్ట = పల్లం, గుంట; విణ. లొట/
 లొట్ట = అణిగ, సొట్టపడు.
 లొట్టవేయు అక. = (రుచిగల వదార్థం తినేటప్పుడు)
 నాలుకతో చప్పుడు చేయు; రూ. లొట్టలు
 వేయు వి. లొట్ట = నాలుకతో చేసే చప్పుడు.
 లొగు అక. = లోకువ అగు, అణిగిపోవు, వెనుదీయు;
 రూ. లొంగు వి. లొకువ = లోబడి ఉండటం,
 తక్కువ.
 లొగొను సక. = స్వాధీనం చేసుకొను, లోపలికి
 లొక్కొను.
 లొడు సక. = వేళ్లతో కెళ్లగించు, తోడు.
 లొపించు అక. = తక్కువ అగు, మరుగునపడు; వి
 లొపం = తక్కువ, మరుగునపడటం.
 లొబడు అక. = లొంగిపోవు, అధీనమగు.

లోభించు సక. = లోభిగా ప్రవర్తించు, తెగువ
 లేకపోవు; వి. లోభి = పిసినిగొట్టు.
 లోవు అక. = వెనుదీయు. రూ. లోగు

వ

వక్కణించు అక. = చెప్పు, (దస్తావేజుల్లో)
 ఉదాహరించు; రూ. వక్కాణించు వి. వక్కాణా/
 వక్కణ(ం) = వివరణ, (జాబుల్లో చస్తావేజుల్లో)
 పూర్వవిషయాలు ఉదాహరించే భాగం, వక్కాణం
 = సమాచారం.
 వక్కరించు అక. = వంకర తిరుగు, తిరగబడు.
 రూ. వక్కళించు/వక్రించు
 వక్కళించు అక. రూ. వక్కరించు
 వక్కాణించు సక. రూ. వక్కణించు
 వక్రించు అక. = వంకర తిరుగు, పెడ తిరుగు,
 మళ్ల, తిరగబడు; వి. వక్రిం = వంకర.
 వక్రిమ(ం) = వంపు; విణ. వక్రిం = వంకరైన,
 వక్రిమ(ం) = వంగిన. చూ. వంగు
 వగచు అక. = దుఃఖించు, పశ్చాత్తాపపడు, ఏడ్చు,
 సక. విచారించు, ఆలోచించు, తలచు; వి. వగ/
 వగవు = దుఃఖం, శోకం, విచారం, విలాసం,
 వగలాడి/వగకత్తె = విలాసవతి, వగ
 లాడు/వగకాడు = విలాసనతుడు; విణ.
 వగలమారి = విలాసపరులైన.
 వగదెంచు (ప్రే) = పరిష్కరించు, నిర్ణయించు,
 తేల్చు; వి. వగ = ఆలోచన.
 వగదెగు అక. = తేలిపోవు, పరిష్కార మగు. రూ.
 వగదిగు
 వగరుచు అక. = నిట్టూర్పు, ఆయాసపడు; రూ.
 వగర్చు వి. వగరం/వగర్చు/వగరు =
 ఉబ్బనం, శ్వాసరోగం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వంకరపోవు అక. = వంకరలగు, వక్రమగు, కొంగట్లు పోవు; వి. వక్రరం/ వంకర = వక్రత, వంగి నది, వంకదార = (కోటవాటికి ముందున్న) వంకరదారి, వంకియ/ వంకె/ వంకీ = వంగిన (కత్తి, నగమొ.); వి. వక్రరం/ వంకర = వక్రమైన, వంకరతీంకర = చాలావంకర.

వంగదీయు సక. = వంచు, వంగేట్లుచేయు. చూ.

వంగు/ వంకరపోవు

వంగు అక. = ముందుకువాలు, నన్నమగు; వి. వంక = వంక, వంపు, వాగు, వంగుడు = బీటిక, వక్రరం/ వంకర=వక్రత, వంకియ/ వంకిణి/ వంకె = వంపుగల (కత్తి, నగమొ), వంపు = వంగటం, వక్రరాలు = మోసకత్తె, వంకర పనులు చేసే స్త్రీ; విణ. వక్రరం / వంకర = వంగిన, వంకరతీంకర = చాలా వంపులు గల, వంపు = వంగినది, వంకరయినది.

వచించు సక. = మాట్లాడు, చెప్పు; వి. వక్త = మాట్లాడేవాడు; పండితుడు, వచనం/ వచస్సు = మాట; విణ. వక్తవ్యం = మాటాడదగినది, తిట్ట దగినది.

వచ్చు అక. = దగ్గరకు చేరు, కలియు, (నను) కూడు; వి. వచ్చుబడి/ రాబడి = ఆదాయం, రాక = రావటం, వచ్చురాములు = రావటం, రాకపోవటం.

వంచాడించు అక. = బెదిరిపోవు. చూ. వంచాళించు వంచించు సక. = మోసపుచ్చు; విణ. వంచకం = మోసగించే.

వంచు ప్రే. = వంగేట్లు చేయు, వంగదీయు. చూ. వంగు

వతించు అక. = వస్తులుండు, ఉపవాసం చేయు. వట్టు అక. = ఇంకిపోవు, ఎండిపోవు, చిక్కిపోవు, వట్టిపోవు; వి. వట్టు = వరుగు, ఎండిన పక్క; విణ. వట్టి = తేనిది, ఏమీలేనిది, ప్రయోజనం లేనిది.

వత్రీపడు అక. = తగ్గిపోవు; విణ. వత్రం = పాట్లై, చిన్న.

వత్రీపెట్టు సక. = తగ్గించు, తక్కువచేయు; విణ. వత్రం = తక్కువ, పాట్లై.

వత్రీంచు అక. = (గుండ్రంగా) తిరుగు, పెడ మొహంపెట్టు; వి. వత్రన/ వత్రువ = గుండ్రన, వర్జులత్వం, వత్రువనుడి = గుండ్రటి నుడి; విణ. వత్రు = గుండ్రని, వర్జులమైన.

వత్రీల్లు అక. = (గుండ్రంగా) తిరుగు, కలుగు, ప్రవర్తిల్లు. చూ. వత్రీలు చూ. వత్రీంచు వడకాడు అక. = వణికిపోవు; వి. వడుకు/ వణుకు/ వడకు/ వణకు = కంపనం, భయం, దడ.

వడకు అక. = వణికిపోవు, భయపడు, కంపించు, దడదడలాడు. చూ. వణకు చూ. వడకాడు

వడగొను అక. = తపించు, తాపంపొందు, వేడెక్కు; వి. వడ = సెగ, వేడిమి, వడగాలి = వేడిగాలి.

వడచు సక. = వడియకట్టు, కార్చు. చూ. వడుచు వడబోయు సక. = వడియకట్టు, వడకట్టు; చూ.

వడుచు వి. వడబోత = వడబోయటం.

వడలు అక. = (పూలు మొ.) వాడిపోవు, వడిలి పోవు; వి. వడం = దండ. వడ = సెగ, వేడిమి.

వడిగట్టు సక. = (పాత్రనోటికి గుడ్డుమట్టి) కార్చు. చూ. వడియకట్టు చూ. వడుచు

వడిపెట్టు సక. = మెలిపెట్టు, నులుము; వి. వడి
= పురి, మెలిక, బిగువు.

వడిబెట్టు అక. = వడియగట్టు. చూ. వడుచు
వడియబోయు సక. = వడబోయు; రూ.

వడియు వి. వడియబోత = వడబోత.

వడియు అక. = కారు, ఇంకు, చిక్కిపోవు; వి.
వడుపు = వడియటం, విధం.

వడివేయు సక. = మెలికపెట్టు, మెలిదిప్పు; వి. వడి
= మెలి(క).

వడుకు సక. = (దూదిని) మెలిబెట్టు, పేను; వి.
వడుకుడు = వడకటం.

వడుచు (పీ. = వడియ జేయు, వడికట్టు, కార్చు),
(నూనె మొ॥) దించు.

వడుసుపోవు అక. = (గుడ్డ) పిగిలిపపోవు; వి.
వడుసు = పిగిలిపోవటం.

వణకు అక. = వణకిపోవు. రూ. వడకు
వండు సక. = వంటచేయు; వి. వంటు = వండినది,

పాకం, వంటకత్తె = వంటచేసే స్త్రీ, వంట
చెరకు = కట్టె(లు), వంటసాల/వంటయిల్లు

= వండే వోటు, వంటరి = వంటచేసే వ్యక్తి,
వంటవాడు = వంటచేసే వాడు.

వదరు అక. = (వోటికి వచ్చినట్లు) వాగు, పేలు,
అదిరిపడు; వి. వదరు = పేలుడు, వదరు

బోతు = వాగుడుగాడు, వదావళి = వదరు
బోతు తనం.

వదలు అక. = వదిలిపెట్టు, విడిచి పెట్టు; రూ.
వదులు వి. వదలు/వదులు = విడుపు.

వదులు అక. = బిగువు తప్పు, సడలి పోవు. చూ.
వదలు

వధించు సక. = చంపు; వి. వధ(ం) = చంపటం,
చంపుడు.

వనరు అక. = ఏడ్చు, దీనంగాపలుకు, శోకించు;
వి. వనటు = దుఃఖం.

వందరలాడు సక. = నరుకు, ఖండించు; వి.
వందర = ముచ్చ.

వందించు సక. = పొగడు, స్తుతించు; వి. వందా
రువు = నమస్కరించేవాడు, వంది = పొగడి

బలెకేవాడు, వందితుడు = పొగడ్డలందినవాడు,
నమస్కు లందిన వాడు, వంద్యుడు = స్తుతింప

దగినవాడు, నమస్కరించదగినవాడు.
వందు అక. = విచారపడు, బాధపడు, దుఃఖపడు.
రూ. వందురు

వమ్మువోవు అక. = వ్యర్థమగు, నష్టమగు; వి.
వమ్ము = నాశనం; విణ. వమ్ము = వ్యర్థమైన.

వరగలించు అక. = ప్రకాశించు. చూ. వరలు
వరదవారు అక. = ప్రవహించు; వి. వరద =

వెల్లువ, ప్రవాహం, వ(రు) = ప్రవాహం, వరద.
వరలు అక. = ప్రవర్తిల్లు, ప్రకాశించు, వ్యాపించు.

వరువట్లుగొను అక. = బాగా ఎండిపోవు; వి.
వరువట్లు = బాగా ఎండిపోవటం.

వరించు సక. = కోరు, అభిలషించు; రూ. వరి
యించు వి. వరణం = వరించటం.

వర్గించు సక. = తెగలుగా విభజించు; వి. వర్గం/
వర్గు(వు) = తెగ, భాగం, లెక్క.

వర్గీకరించు సక. = తెగలుగా విభజించు, వర్గించు.
రూ. వర్గించు

వర్ణించు సక. = విడిచిపెట్టు; వి. వర్ణనం = విడుపు,
త్యాగం, వర్ణం = (వదిలిపెట్టు దగిన) వెదు

కాలం; విణ. వర్ణనీయం = విడువదగినది,
వర్ణితం = వదిలి పెట్టినది, వర్ణం = విడువదగిన.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వర్ణించు సక. = పొగడు, వివరించు; వి. వర్ణం = అక్షరం, స్తుతి, వర్ణనం = పొగడ్డ. వర్ణి = రాత గాడు; విణ. వర్ణితం = పొగడ్డలందినది.

వర్ణించు అక. = ఉండు, ప్రవర్తించు; రూ. వర్ణిల్లు వి. వర్ణనం = నడవడి, జీవనం, వర్తిష్టువు/వర్తి/వర్తనడు = ప్రవర్తించేవాడు, వర్తమానం = వృత్తాంతం, సంగతి, వర్ధి = వర్తమానం.

వర్తులీకరించు సక. = గుండ్రంగా చుట్టు; వి. వర్తులం = గుండ్రటిది.

వర్ణించు ప్రే. = వర్ణితేట్లు చేయు, పెంచు; వి. వర్ణనం = పెరగటం, వర్ణమానం = పెరుగు టుండేది. వర్ణిష్టువు = పెరిగేవాడు; విణ. వర్ణనం = పెరిగేది, వర్ణితం = పెంచినది, నిండినది.

వర్ణిల్లు అక. = పెరుగు. చూ. వర్ణించు వర్ణించు అక. = వానపడు; వి. వర్ణ = మబ్బు, మేఘం, వర్ణం = వాన, వర్ణణం = వానపడటం, వర్ణోపలం = వడగల్లు; విణ. వర్ణాభువు = వర్షాకాలంలో పుట్టేది.

వర్ణోద్ధు అక. = ప్రవహించు; వి. వర్ణు = ప్రవాహం.

వలకట్టు సక. = అనుకూలవరచు; వి. వల = కామం, వలకాక = మదనతాపం, వలకాడు = కాముకుడు, ప్రేమికుడు; విణ. వలకారి = ప్రేమపుట్టించే, వలతి = నేర్పరి, అనుకూలమైన.

వలగొను సక. = ప్రదక్షిణంచేయు, చుట్టూ తిరగు; వి. వలను/వలకు = దిక్కు, వలనం = తిరుగుడు.

వలచుట్టు సక. = ప్రదక్షిణంచేయు. రూ. వలగొను వలచు అక. = వాసనకొట్టు, సక. కోరు, కామించు; వి. వలపు = కామం, ప్రేమ, వాసన, వలపు కత్తి

= కాముకి, వలపుకాడు = కాముకుడు, వలపు రాయుడు, వలదొర = మున్నభుడు. చూ. వలకట్టు

వలయు అక. = ఇష్టమగు, అవసరమగు, తగు, కావలసి వచ్చు.

వలసతీయు అక. = వలసపోవు; వి. వలస = దేశం వదిలిపోవటం.

వలసపోవు అక. = దేశం వదిలిపోవు.

వలిగొను అక. = చలివచ్చు; వి. వలి = చల్లదనం, చైత్యం, వణుకు, వలిపని = శీతలోపచారం, వలివెలుగు = చంద్రుడు; విణ. వలి = చల్లని.

వలియు అక. = నన్నగిల్లు, అలసిపోవు, నశిపోవు.

వల్పు అక. సక. చూ. వలచు

వల్లించు సక. = వల్లెవేయు; వి. వల్లె = చెప్పినది మళ్ళీ చెప్పటం.

వళీకరించు సక. = లోబరచు; వి. వళీకరణం (ం) = లోబరచుకోవటం, వళవర్తి = విధేయుడు, వళ్యాషధం = లోబరచుకోనేమందు, పెట్టు మందు, వళంవడుడు = చెప్పినట్లు మూట్లాడే వాడు. వళక్రియ = లోబరచుకోనేమందులూ మాత్రలు; విణ. వళ్యం = లొంగిపోయినది, వళ = లోకువైనది,

వసపడు అక. = లోబడు, లోకువలగు; వి. వసం, వళం = స్వాధీనత; విణ. వసం/వళం = స్వాధీనం, లోకువ, శక్యం.

వసపోవు అక. చూ. వసపడు.

వసించు అక. = ఉండు, కావరముండు, నివసించు; వి. వాసకం/వాసం = ఇల్లు, వాసగృహం = వడకటిల్లు, నివాసం = ఉనికి, ఇల్లు, నివాసి = వసిస్తున్నవాడు.

వసీగొను అక. = వూను, ఉల్పాహవడు; వి. వసీ
 = ఉనికి; విణ. వసీ అవ్య. = ఎక్కువ, చాలా.
 వసులు అక. = తొలగిపోవు.
 వహించు అక. = మోయు, తాల్చు, ధరించు; రూ.
 వహియించు వి. వాహం/వహం/వాహనం
 = మోసేది, వాహ్యం = వాహనం, వాహ్యశి
 = స్వారి; విణ. వహి = మోసేవాడు, వాహితం
 = మోసినది, వాహ్యం = వహించ దగ్గది.
 వాకము చేయు సక. = తెలుగుకొను, విచారించు;
 వి. వాకము = వివరం, విషయం.
 వాకొను అక. (సే. వాకొలుపు/వాకొల్పు =
 మాట్లాడు, అరచు; వి. వా(యి) = నోరు,
 వాకు/వాక్కు = పలుకు, మాట, వాకాటు
 = వాగ్వాదం, తగాదా, వాకట్టు = (మంత్ర
 తంత్రాలతో) మాట రాకుండాచేయు, వాత
 రట్టు = వదరుబోతు, వాతవాడి = అనిష్టం
 మాట్లాడేవాడు, అస్రియవాది, వాతి కాసు =
 అంచం (నోరుమూయించలానికెచ్చేది), వాతి
 బియ్యం = శవం నోట్లో బియ్యం.
 వాక్రుచ్చు సక. = చెప్పు, పేరు పెట్టి చెప్పు; వి.
 వా(యి) = నోరు. వాకు/వాక్కు =
 మాట, పలుకు, వాదోడు = మాటసాయం.
 వాగు అక. = వదరు, అతిగామాట్లాడు, మోగు; వి.
 వాగు = సెలయేరు, సైన్యం, అల. వంక/వాక
 = పిల్ల ఏరు, వాగుడు = మోత, ధ్వని, ఎక్కువగా
 మాట్లాడటం, వాగడుపు = వాపుగల కడుపు/
 పాట్ట.
 వాచరచు అక. = మొరపెట్టు, మొత్తుకొను; వి.
 వాచరం/వాచరపం = ఏడ్చు, దుఃఖం,
 వాయి = నోరు.

వాచారు అక. = దుఃఖపడు; వి. వాచార(ప)ం
 = ఏడ్చు, దుఃఖం.
 వాచించు సక. = చెప్పు; రూ. వచించు వి.
 వాచికం = సమాచారం, వార్త, నోటితో వలకే
 తీరు, వాచాలుడు/వాచాటుడు = వదరు
 బోతు, వాగుడు కాయ, వాచకం = శబ్దం,
 పుస్తకం, వాచ/వాకు/వాక్కు = మాట,
 పలుకు, వాగ్మి = నేర్పు గామాట్లాడేవాడు,
 వాఙ్మఖం = ఉపన్యాసం, వాచస్పతి =
 బృహస్పతి, వాచ్యం = స్పష్టమైన సూటి అర్థం;
 విణ. వాచ్యం = చెప్పదగినది, నిందించ దగినది.
 వాచు అక. = దేబించు, ఉబ్బు, వాచిపోవు; వి.
 వాపి/వాపిరిగొట్టు = వాపురోగం గలవాడు,
 వాపిరి = వాచటం, వాపు = వాచిపోవటం.
 వాంచు (సే. రూ. వంచు
 వాంఛించు సక. = కోరు; వి. వాంఛ = కోరిక;
 విణ. వాంఛితం = కోరిన(ది), వాంఛనీయం
 = కోరదగినది.
 వాటుపడు అక. = అనుకూలమగు, అలవాటగు;
 వి. వాటుపద్యాలు = ఆటవిడుపు పద్యాలు;
 విణ. వాటుం = అనుకూలమున, పాండిక
 అయిన, అలవాటు పక్ష.
 వాటులాడు అక. = కొట్లాడు, దెబ్బలాడు; వి.
 వాటు = దెబ్బ, వాట్లీడు = కొట్లాడేవాడు.
 వాడబారు అక. = వాడిపోవు, వాడుమొహంపట్టు.
 రూ. వాడుపారు చూ. వాడు
 వాడు అక. = మాసిపోవు, వాడిపోవు; వి.
 వాడుపు/వాడ్పు = వాడిపోవటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వాడుకపడు అక. = అలవాటుపడు, అభ్యాస
సుగు, ఉపయోగపడు; వి. వాడుక/ వాడుదల
= అల వాటు, అభ్యాసం.

వాడుకొను సక. = ఉపయోగపెట్టు; వి. వాడుక/
వాడుదల = అలవాటు, అభ్యాసం, ఉపయోగం.

వాడుచు ప్రే. = వాడేట్లుచేయు. చూ. వాడు
వాడుదెంచు అక. చూ. వాడబారు
వాడుపడు అక. ప్రే. = వాడబారు, వాడువరచు.
చూ. వాడబారు

వాడుపారు అక. చూ. వాడబారు

వాదడుచు అక. = వాదించు, వాదులాడు; వి.
వాదన/ వాదం/ వారు = ఎదురుమాట,
నాగ్నాదం, అభిప్రాయం, వాదనం = (వీణ
మొ) ధ్వని, మోగించటం, వాది = తగవుపెట్టు
కొన్నవాడు, వాదిత్రం = వా(యి)ద్యం,
వాద్యం = వాయిచే సాధనం.

వాదాడు అక. = వాదులాడు, వాదించు. చూ.
వాదడుచు

వాదించు అక. = వాదులాడు, తగవులాడు. చూ.
వాదడుచు

వాను సక. = (కుండలు) చేయు
వాపసుచేయు సక. = తిరిగియిచ్చు, తిప్పిపంపు;
వి. వాపసు = తిరిగియిచ్చటం.

వాపుచ్చు సక. చూ. వాదడుచు = నోరు తెరిచి
చెప్పు, నోరు తెరచు.

వాపోవు అక. = అరచు, ఏడ్చు; వి. వాపోక =
ఏడ్చు, అరవటం. చూ. వాదడుచు

వాము సక. = జవురు, కొట్టు, కుప్ప చేయు; వి.
వామి = కుప్ప, రాశి, గుట్ట, పోగు.

వాయించు అక. = మోగించు, చావగొట్టు, తిట్టు;
వి. వాయింపు = మోగించటం, కొట్టడం,
తిట్టడం, వాయిదం = వాద్యం.

వాయొడు అక. = నోటితో చెప్పటానికి భయ
పడు/ సంకయించు. చూ. వాదడుచు/ ఓడు
వారబట్టు సక. = నోటపట్టు, ఆపోశించు, ఇంకించు
వారడు సక. = చాలించు; వి. వారడి = నస్తం,
లోపం.

వారించు సక. = అడ్డగించు, నివారించు; వి.
వారణ(ం) = చెలియలికట్టు, అడ్డగించటం.
వారింపు = నివారణ, అడ్డగింపు.

వారు అక. = ఉడుగు, ఆగు, సక. చివ్వు, వెక్క,
వడియు. చూ. వడియు

వారుచు అక. = ఆచరించు, వడియ గట్టు, సక.
ఎదురుచూచు, ప్రే. వారణియు; వి. వారుపు/
వార్పు = వడియ గట్టడం, ఆచరణం.

వార్పు చూ. వడియగట్టు.

వార్పు చూ. వారుచు

వాలయించు సక. = నిర్బంధించు; రూ. వాలా
యించు వి. వాలాయం = నిర్బంధం; వీణ.
వాలాయం = నిర్బంధించే, వాలాయం అన్య.
= అవశ్యంగా.

వాలాయించు అక. = నిర్బంధపడు, ప్రే. నిర్బంధ
పెట్టు. రూ. వాలయించు.

వాలు అక. = వంగిపోవు, వంగు, అతిశయించు,
కిందికి దిగు, ఒరిగిపోవు, సక. అతిక్రమించు,
దాటు; వి. వాలు = పాడుగు, వాడిమి. వాలుపు/
వాల్పు = వాలి ఉండటం, వాలుగంటి/ వాల్గంటి
= పొడుగైన కళ్లున్న ప్రే, వాలుగ గంటి =

వాలుగ చేసలా ఉండే కళ్లు గల స్త్రీ, వాలు ప్రొద్దు = సాయంత్రం; విణ. వాలారు = వాడి యైన, వాలు = పొడుగైన, వాడి అయిన, క్రూర మైన, వాలిక = పొడుగయిన, వాడి అయిన.
 వాలుచు (వే. = వాలేట్లు చేయు. రూ. వాల్చు చూ. వాలు
 వాసించు అక. = వసించు, సక. వాసన వచ్చు; వి. వాశి/వాసి = భేదం, ఎక్కవ దనం, లాభం, ప్రసిద్ధి; విణ. వాశి, వాసి = బాగు. చూ. వాసనవచ్చు
 వికటించు అక. = ఎదురు తిరుగు, బెడిసి కొట్టు, నంకర అగు; విణ. వికటం = వక్రమయిన, విరివి అయిన, చక్కని.
 వికల్పించు సక. = చెడగొట్టు, మార్చు; వి. వికల్పం = మార్పు.
 విక్య-విరియు అక. = బాగా విస్తారు. చూ. విరియు
 విక్య అక. = విజృంభించు, గర్వించు.
 విక్రమించు అక. = సరాక్రమించు, శౌర్యం చూపు; వి. విక్రాంతి/విక్రమం = బలం, సరాక్రమం, శౌర్యం, విక్రాంతుడు = విక్రమించినవాడు.
 విక్రయించు సక. = అమ్ము; వి. విక్రయం = అమ్మకం, విక్రయి(కుడు)/విక్రేత = అమ్మే వాడు; విణ. విక్రేతం = అమ్మినది.
 విక్షేపించు సక. = విసరవేయు, ఎగురవేయు; వి. విక్షేపం = కదలిక, ఎగర వేయటం, విసరి వేయటం; విణ. విక్షిప్తం = ఎగరవేసినది, విసరి వేసినది.
 విగోహించు అక. = మునుగు, మునిగి పోవు, కుంగిపోవు; వి. విగోహ(న)ం = మునక, మునక వేయటం.

విగర్వించు సక. = బాగావిరుచు; వి. విగుర్వణ = విరుపు.
 విగ్రహించు అక. = పోరాడు, పోట్లాడు, చెడ గొట్టు; వి. విగ్రహం = యుద్ధం.
 విఘటించు సక. = చెడగొట్టు; వి. విఘటన = చెరుపు, విఘాతం = దెబ్బ, అడ్డంకి, విఘ్నం = అడ్డంకి, అంతరాయం
 విఘాతించు సక. = చెరుచు, చంపు; వి. విఘాతం = చెరుపు, అడ్డంకి, గట్టిదెబ్బ.
 విఘ్నపడు అక. = అడ్డుపడు; విణ. విఘ్నం = అడ్డంకి.
 వింగడించు సక. = ఎభజించు, వేరువరచు; వి. వింగడం = విశాలం, విసరీతం, వేరు.
 విచారపడు అక. = దుఃఖపడు, సంతపించు; వి. విచారం = దుఃఖం, ఆలోచన.
 విచారించు అక. = దుఃఖించు, ఆలోచించు, విచారణ చేయు; వి. విచారం = దుఃఖం, ఆలోచన, విచారణ = చర్చ, సరీక్ష, విచారణీ యం = విచారించదగినది; విణ. విచారితం = విచారించినది, విచార్యం = మిచారించ దగినది.
 విచేష్టించు అక. = పిచ్చిసనులు చేయు, పిచ్చివేషాలు వేయు; వి. విచేష్ట = పిచ్చిసని, విసరీతకార్యం.
 విచ్చు అక. = విస్తారు, విరియు, చీలు; వి. విచ్చు = వైశాల్యం, విచ్చు మొగ్గు = విరిసే మొగ్గు.
 విచ్ఛేయు అక. = (సగౌరవంగా) వచ్చు, (అగౌరవంగా) పోవు, కూర్చుండు.
 విజయం చేయు అక. = (సగౌరవంగా) వచ్చు, పోవు; వి. విజయం = గొప్పగలుపు, విజయం = గెలుపు గలవాడు, విజిగీష = గెలవాలనే కోరిక,

విజి గీఘవు = గొప్ప గెలుపు గలవాడు,
 విజితుడు = బాగా ఓడినవాడు.
 విజ్ఞాపించు సక. = వినతి చేయు, విన్నవించు;
 వి. విజ్ఞాపన(ం) / విజ్ఞప్తి = విన్నపం, వినతి.
 విజ్ఞు అక. = వ్యాపించు; విణ. విజ్ఞు = తుక్కు-
 తుక్కు, విపరీతం.
 విజ్ఞోడుపడు అక. = భేదంగా ఉండు, దూరముగు;
 విణ. విజ్ఞోడు = జోడుకాని, సరిపడని.
 విడంబించు సక. = అనుకరించు, మోసపుచ్చు; వి.
 విడంబన(ం) = మోసం, అనుకరణ.
 విడద్రొక్కు సక. = విడిపడేటట్లు చేయు,
 విడగొట్టు. చూ. విడుచు / తొక్కు-
 విడనాడు సక. = వదిలిపెట్టు. చూ. విడుచు
 విడియు అక. = మజిలీచేయు, విడిపోవు, జారి
 పోవు; వి. విడిది / విడిదల / విడిపట్టు =
 విడిపిన చోటు, విడమర / విడుపు / విడుదల /
 విడుగర / విడుగడ / విడ్చు = వదిలిపెట్టడం,
 విడిపోవటం, విడుపరి = త్యాగి.
 విడివడు అక. = వేరుపడు, (నిర్బంధం నుంచి)
 తొలగు, జారు, తొల గిపోవు, వీడు. చూ.
 విడియు
 విడివోవు అక. = వదిలిపోవు, వేర్పడు, విడివడు.
 చూ. విడివడు
 విడు అక. రూ. వీడు (వీ. విడుచు
 విడుగు అక. = విస్వారు, వికసించు.
 విడుచు (వీ. రూ. విడ్చు = విడువట్టుచేయు; వి.
 విడుపు / విడ్చు = త్యాగం, దానం, వదిలి
 పెట్టడం. చూ. విడియు

విడ్చు (వీ. రూ. విడుచు
 వితర్కించు అక. = ఊహించు, అనుమానించు,
 బాగా చర్చించు; వి. వితర్కం = ఊహ, అను
 మానం, చర్చ.
 వితాకుపడు అక. = నోళ్ళేస్తుడుగు, చరచణుడుగు,
 పరాకు చిత్తగించు; వి. వితాకు = పరాకు, నోళ్ళే
 స్తుత, పరవశం. వితాకుడు = నోళ్ళేస్తుడు.
 విత్తు సక. = విత్తనాలు చట్టు, నాలు; వి. విత్తు /
 విత్తనం = బీజం.
 విదళించు సక. = ముక్కులుగా నరుకు, చించి
 చెండాడు; వి. విదళనం = నరకటం, పగల గొట్ట
 డం; విణ. విదళితం = ముక్కులైనది, నరుకు
 పడ్డది.
 విదారించు సక. = చీల్చు, చంపు; వి. విదారణం
 = చీల్చటం, చంపటం, యుద్ధం; విణ. విదా
 రకం = చీల్చేది. విదారితం = చీలినది, చచ్చినది.
 విదురు అక. రూ. విదులు చూ.
 విదురుచు (వీ. = రాల్చు, విదిలించు; రూ. విదుర్చు /
 విద్రుచు / విదులుచు / విదుల్చు వి. విదు
 రుపు / విదుర్చు = రాల్చటం, విదిలించటం.
 విదులు అక. = రాలిపోవు, రూ. విదురు చూ.
 విదురుచు.
 విదులుచు (వీ. రూ. విదుల్చు / విదురుచు /
 విదుర్చు / విద్రుచు చూ. విదులు.
 విద్వోత్తించు అక. = వెలుగు, ప్రకాశించు; వి.
 విద్వృత్తు = మెరుపు, వెలుగు.
 విద్వేషించు అక. = విరోధించు, పగపెట్టు, అస
 హ్యించుకొను; వి. విద్వేషణం / విద్వేషం =
 విరోధం, శత్రుత్వం, పగ, విద్వేషి / విద్విషుడు
 = శత్రువు, పగవాడు.

విధించు సక. = కట్టడిచేయు, ఏర్పాటు చేయు, అజ్ఞాపించు; వి. విధ = ప్రచారం, పక్షతి, కట్టడి, విధాయకం = ఆజ్ఞ, కర్తవ్యం, విధానం = పక్షతి, చేయటం, ఆజ్ఞ, పూజ, విధి = కర్తవ్యం, ఏర్పాటు, బ్రహ్మ. విధాయకుడు/విధాయి = విధించేవాడు, విధాత/విధాతృడు = బ్రహ్మ, మన్నుడుడు.

వినిందించు సక. = చెడతిట్టు. చూ. నిందించు వినిమయించు సక. = (వస్తువులను) మార్చు; వి. వినిమయం = (వస్తువుల) మార్పిడి.

వినియోగించు సక. = ఉపయోగపెట్టు, వాడు; వి. వినియోగం = ఉపయోగం, వాడుక; విణ. వినియక్తం = వినియోగించినది.

విను సక. = అక్షర్ణించు; వి. వినిక్తి(డి) / విన్కి/ విన్కలి/ వినుకలి = విసటం.

వినుచు అక.చూ. విను = విసవచ్చు, సక./ప్రే. వినేట్లు చేయు.

వినుోదించు అక. = సరదాగా పొద్దు బుచ్చు, అడుక్కొను; వి. వినుోదం = ఆట, సరదా.

విన్నబడు అక. = చిన్నబోవు, తెల్లబోవు; వి. విన్నన/ విన్నటాటు = వైషణ్యం, తెల్లబోవటం.

విన్నబోవు అక. = తెల్లబోవు. చూ. విన్నబడు విన్నపించు సక. = మనవి చేయు, విసతి చేయు; వి. విన్నపం/ వినతి = విజ్ఞాపన.

విన్యసించు సక. = ఉంచు, (ఒకపక్షతిలో) అమర్చు; వి. విన్యాసం = అమరిక, ఉంచటం, రచన; విణ. విన్యస్తం = అమర్చినది, ఉంచినది.

విప్రు ప్రే. రూ. విడుచు విభజించు సక. = పంచు; రూ. విభాగించు వి. విభజన(ం) = పంచకం.

విభాగించు సక. = పంచు, భాగించు; వి. విభాగం = పాలు, వంతు, పంచకం, విభాజనం/ విభజనం = భాగించటం, పంచడం; విణ. విభాజకం = విభజించేది. విభాజ్యం = విభజించబడినది, విభాజితం = విభజన పొందినది.

విభ్రమించు అక. = భ్రాంతిపడు; వి. విభ్రమం = భ్రాంతి.

విమర్శించు సక. = తప్పుతెచ్చు, సరిశీలించు, బాగా విచారించు; వి. విమర్శ/ విమర్శన(ం) = సరి శీలన, విచారణ.

విమోహించు అక. = బాగా ప్రేమించు, మోహించు; వి. విమోహం = చిక్కని ప్రేమ, తీవ్రమోహం, విమోహితుడు = తీవ్రమోహంలో పడ్డ వాడు.

వియ్యమందు అక. = (వివాహ) సంబంధం చేయు; వి. వియ్యం = వివాహ సంబంధం, వియ్యంకుడు/ వియ్యంపుడు = వియ్యమందినవాడు, వీయపురాలు/ వియ్యపురాలు/ వియ్యపు సాని = వియ్యమందిన స్త్రీ.

విరచించు సక. = చక్కగా రాయు; వి. విరచన(ం) = మంచిరాయ; విణ. విరచితం = బాగా రాసింది.

విరమించు అక. = మానుకొను, విశ్రాంతి పొందు; వి. విరామం/ విరమణ(ం) = మానుకోవటం, విశ్రాంతి, ఆపు.

విరవిరవారు అక. = విలవిల్లాడు, పడిపోవు, విచ్చిపోవు; రూ. విలవిలవారు వి. విరవిర = విల విల, ఫెళఫెళ.

విరవిరవోవు అక. విరవిరవారు. రూ. విలవిలవోవు విరసించు అక. = విరసంగా ఉండు, ద్వేషించు; వి. విరసం = రసహీనం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

విరాజిల్లు అక. = ప్రకాశించు; వి. విరాజమానం = బాగా ప్రకాశిస్తున్నది, విరాజితం = బాగా ప్రకాశించినది.

విరివికట్టు సక. = (చేతులను) వెనక్కు పెట్టికట్టు. చూ. విరుచు

విరిపోతు సేయు సక. = భేదించు; వి. విరిపోతు = భేదం.

విరియబడు అక. = విచ్చిపోవు, వీడు. చూ. వీడు

విరియబారు అక. = విప్పారు, వికసించు, వ్యాపించు, పగులు. చూ. విరియు

విరియబోయు సక. = (జట్టు) వేలాడేట్లు పడులు. చూ. విరియు

విరియు అక. = విప్పారు, వికసించు, పగులు, వీడు, చెదరు, తొలగిపోవు, ఉప్పొంగు; వి. విరి

= వూపు, విరిబోడి / విరిబోణి = పున్నలాంటి (స్త్రీ), విరిపోతు = భేదం, వేర్పాటు, విరివి =

విస్తృతి, విరివిడి = విస్తృతి; విణ. విరి = విచ్చిన, వికసించిన, విరిదట్టు = ఎడబాటు పొందిన,

విడవడిన, విరివి = విస్తారమైన, విరివిడి = విస్తరించటం.

విరుగబడు అక. = ఓడిపోవు, గర్వించు; రూ. విరుగబడు వి. విరుగబాటు / విరగబాటు = గర్వం, పొగరు.

విరుగు అక. = ముక్కలగు, ఓడిపోవు, చెడిపోవు; రూ. విరుగు వి. విరుగుడు = విరిగిన వస్తువు.

విరుపు = విరచటం; విణ. విరుగుడు = విరివేది. విరుపు = విరుగుడు.

విరుచు ప్రే. = విరిగేట్లు చేయు. చూ. విరుగు

విరోధించు అక. = ద్వేషించు, పగబట్టు, శత్రుత్వం పెట్టుకొను; వి. విరోధం = పగ,

శత్రుత్వం. విరోధనం = పగబట్టడం; విణ. విరుద్ధం = విరోధం గల.

విద్రవీగు అక. = విడిపించు, పొగరెక్క, అహంకరించు, తెగవీలుగు, నిక్క. చూ. వీగు

విలంఘించు సక. = ఎగిరిచూకు. చూ. లంఘించు

విలపించు అక. = ఏడ్చు; రూ. విలాపించు వి. విలపనం / విలాపం = ఏడ్చు.

విలవిలపోవు అక. = తన్నుకొను, బలహీనముగు; వి. విలవిల = బలహీనత, గిజగిజ.

విలవిలలాడు అక. = గిజగిజ లాడు, లబలబ మను; చూ. విలవిలపోవు

విలసిల్లు అక. = ఒప్పుగా ఉండు, ప్రకాశించు, సుఖంగా ఉండు, విలాసంగా బతుకు; వి. విలస

నం = ఆటపాటలు, సుఖం, ప్రకాశం, విలాసం, విలాసం = ఆట, హావభావాలు, శృంగార చేష్ట.

విలాసిని = విలాసవతి, విలాసి = విలాస పురుషుడు; విణ. విలాసితం = విలాసంగా ఉన్నది.

విలాపించు అక. రూ. విలపించు చూ. విలుచు సక. = వెలయిచ్చికొను; రూ. విల్చు వి. వెల / విలువ = ధర, ఖరీదు, విలువకొడు = వెల యిచ్చికొనేవాడు.

విలోకించు సక. = చూచు; వి. విలోకనం / విలోచనం = చూపు, దృష్టి.

వివక్షించు సక. = చెప్పదలచుకొను; వి. వివక్ష = చెప్పాలనే కోరిక, వివక్షువు = చెప్పాలనుకొనేవాడు; విణ. వివక్షితం = చెప్పదలచినది.

వివరించు సక. = విశదీకరించు, వివ్రలంగా చెప్పు, వివరించి చెప్పు, వ్యాఖ్యానించు; వి. వివరణ = వ్యాఖ్య, వివరాలు చెప్పటం.

వివాహముగు సక. = పెళ్లాడు; వి. వివాహం = పెళ్లి.

వివేకించు సక. = ఆలోచించు, విచారించు; చూ.

వివేచించు వి. వివేకం = తెలివి, ఆలోచన, వివేకి = వివేకం కల వ్యక్తి.

వివేచించు అక. = వివేకంతో ఆలోచించు, ప్రవర్తించు; వి. వివేచనం = వివేకించటం; విణ.

వివేచనీయం = వివేకించు దగినది.

విశదీకరించు సక. = స్పష్టం చేయు, వివరించు; విణ. విశదం = స్పష్టమైనది.

విశసించు సక. = చంపు, బలియిచ్చు; వి. విశసనం = చంపుడు, బలి, కత్తి.

విశేషించు అక. = ప్రత్యేకించు, అతిశయించు; వి.

విశేష్యం = నస్తువుల పేరు, నామావాచకం, విశేషం = భేదం, ప్రత్యేకత, అతిశయం; విణ.

విశేషకం = విశేషింపజేసే.

విశ్రమించు అక. = విశ్రాంతి తీసుకొను, ఊరడిల్లు; వి. విశ్రమం/విశ్రామం/విశ్రాంతి = ఊరట. చూ. ఊరడిల్లు

విశ్లేషించు సక. = విడమరచి చెప్పు, పుణ్యక్రమించు, వింగడించు; వి. విశ్లేషం = ఎడబాటు, విశ్లేషణ = వింగడింపు.

విశ్వసించు సక. = నమ్ము; వి. విశ్వాసీ = నమ్మకం గలవాడు, విశ్వాసం = నమ్మకం; విణ.

విశ్వసనీయం = నమ్మదగినది, విశ్వసితం = నమ్మినది.

విషమించు అక. = ప్రమాదకరముగు, విరోధించు; విణ. విషమం = జేసి, ప్రమాదకరం.

విషయించు సక. = సంభోగించు; వి. విషయం = ఇంద్రియాలకు సంబంధించినది, విషయి = ఇంద్రియం, భోగలాసకుడు.

విషయీకరించు సక. = ఉద్దేశించు; వి. విషయం = అంశం, విషయి = ఆరోపించినది,

విషయీ కరణం = విషయంగా చూపు.

విషాదించు అక. = దుఃఖపడు, ఘేదపడు; వి.

విషాదం = దుఃఖం, ఘేదం.

విష్పించు అక. = సులవిస్తూనేయు; వి. విష్పం = సులం.

విసరియాడు సక. = విసరు, గాలిచీచు. చూ.

విసరు

విసరు అక. = గాలిపీచు, బయటపడు, 'క' (చక్కలు) అడించు, విసరవేయు.

విసర్జించు సక. = వదిలిపెట్టు; వి. విసర్జం = విసర్జనం, త్యాగం, విసర్జనం(ం) = వదిలిపెట్టడం, త్యాగం; విణ. విసర్జనీయం = విడిచిపెట్టదగ్గది.

విసర్జనీయం = విడిచిపెట్టదగ్గది.

విసీమాలు అక. = విపరీతమైన విసుగు పుట్టు. చూ. విసుగు

విసుగు అక. = విసుక్కొను, నిర్వేదపడు; చూ. విసువు వి. విసువు/విసుగు = విసుకు; నిర్వేదం.

విస్తరించు ప్రే. = పెంచు, విస్తరిల్లజేయు; వి. విస్తరం = విరివి, మాటల విస్తృతి, విస్తారం = విరివి; విణ. విస్తృతం = విశాలమైనది, విస్తీర్ణం = విశాలత్వం, విరివి.

విస్తరిల్లు అక. = విరివియుగు. చూ. విస్తరిలు చూ. విస్తరించు

విస్ఫోటించు సక. = పేల్చు; వి. విస్ఫోటం = పేలుడు, బొబ్బ, పాక్కు.

విహరించు అక. = సరదాగా తిరుగు; వి. విహారం = సరదా తిరుగుడు, వాహ్యోళి, తిప్పట, విహారి/విహారం = విహరించేవాడు, విహారణం = విహరించటం.

విహారణం = విహరించేవాడు, విహారణం = విహరించటం.

విహారణం = విహరించేవాడు, విహారణం = విహరించటం.

విహారణం = విహరించేవాడు, విహారణం = విహరించటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

విహ్వలించు లక. = (భయం మొ॥ వాటితో)

గాభరా పడఁ, వణఁకు. దడదడలాడు, చచ్చుపడు; వి. విహ్వలత = దడదడ, గాభరా. వీక్షించు సక. = చూచు; వి. వీక్ష(ణం) = చూపు, దృష్టి; విణ. వీక్షితం = చూసిది, వీక్ష్యం = చూడ దగినది, ఆశ్చర్యకరమైనది.

వీగియాడు లక. = చలించు, కదలాడు, (యుద్ధంలో)

ఓడిపోవు; వి. వీక = గర్వం, ఉల్లాసం, పరాక్రమం, దీనత్వం, హోరిక, ఉన్నతి, విధం, విజృంభణ, వీకు = ఉన్నది, ఉద్దతి, పరాక్రమం.

వీగు లక. = ఉత్సహించు, చలించు (యుద్ధంలో)

ఓడిపోవు.

వీచు లక. = (గాలి) విసరు, సక. విసరు; చూ.

వీగియాడు వి. వీచోపులు = వింజామరలు.

వీటిఱుచ్చు ప్రే. = వీటిబోయేట్లుచేయు, నష్ట

పరచు, వ్యర్థపరచు, చెరుగు. చూ. వీటిబోవు

వీటిబోవు లక. = చెడిపోవు, నష్టమగు, వ్యర్థమగు;

వి. వీటి = కొల్ల.

వీడు లక. = వదలు, స్పృహమగు, కొనసాగు, పెరుగు,

ప్రే. వీడజేయు; వి. వీడు = పట్టణం, కట్టణం,

సేన, శబిరం. వీడుకోలు/ వీడ్కోలు =

అనుమతి, విడుపు, చావు, వీడుపట్టు = విడిది,

సేనవిడిచేచోటు, నివాసస్థలం, వీడుపాటు/

వీడ్పాటు = మారుపాటు, వ్యత్యాసం.

వీడుకొను సక. ప్రే. వీడుకొలుపు = వదిలి

పోవు, సెలవు తీసుకొను; రూ. వీడ్కొను వి.

వీడ్కోలు = సెలవు, అనుమతి. చూ. వీడు

వీడుకొలుపు ప్రే. = పోయిరమ్మని పంపు. రూ.

వీడ్కొలుపు చూ. వీడుకొను

వీడుచు ప్రే. = వీడజేయు, వదిలించుకొను. రూ.

వీడుచు చూ. వీడు

వీడుజోడాడు లక. = మార్పుచెందు, సరిపోలు;

విణ. వీడుజోడు/ విజ్జోడు = సరికానిది,

జతకుదరనిది. చూ. విజ్జోడు

వీడుపడు లక. = మారుచు, తడబడు, ఖేదపడు;

రూ. వీడ్వడు/ వీడువడు చూ. వీడు; వి. వీడు

పాటు/ వీడ్వాటు = మారుపాటు, వ్యత్యాసం.

వీడ్కొను సక. రూ. వీడుకొను

వీడ్కొలుపు ప్రే. రూ. వీడ్కొల్పు/ వీడుకొలుపు

వీడ్వడు లక. రూ. వీడువడు

వీతెంచు లక. = వీచు, విసరు. చూ. విసరు

వీనుమిగులు లక. = పేరుకు వచ్చు, ప్రసిద్ధికెక్క;

వి. వీను = ప్రసిద్ధి, ప్రఖ్యాతి.

వీలు లక. = ఉపయోగించు; వి. వీలు = అనుకూ

లత, విణ. వీలు = అనుకూలం.

వీలుపడు లక. = సరిపడు, సరిపోవు, కుదురు,

అనుకూలమగు. చూ. వీలు

వీసరపడు లక. = వెలితిపడు; వి. వీసర(ం) =

వెలితి, కొరత.

వెక్కసపడు లక. = భరించలేకపోవు; వి. వెక్క

సం = భరించలేకపోవటం, భరించరాని మాట/

నింద, వెక్కసి = భరించరాని వ్యక్తి, వెక్కస

పాటు = ఎక్కవ కావటం.

వెక్కసించు లక. = భరించలేకపోవు, ఎక్కవగు.

చూ. వెక్కసపడు

వెక్కిరించు లక. = కొక్కిరించు, వికారపు చేష్టలు

చేయు, అపహాస్యం చేయు, సక. అపహాసించు.

చూ. అపహాసించు

వెక్కు అక. = వెక్కివెక్కి ఏడ్చు, వెక్కిళ్లువిడుచు;
 వి. వెక్కు/వెక్కిలి/ఎక్కిలి = వెక్కిళ్లు; విణ.
 వెక్కురు = వికారం వచ్చిన.

వెగచు అక. = వెక్కివెక్కి ఏడ్చు, వెక్కు. చూ.
 వెక్కు

వెగడుపడు అక. = తల్లడపడు.

వెచ్చపెట్టు సక. (ప్ర. వెచ్చపరుచు = ఖర్చు
 చేయు; వి. వెచ్చం = వ్యయం, ఖర్చు, చిల్లర
 సరుకుల అప్పు. వెచ్చాలు = చిల్లర సరకులు,
 వెచ్చకాడు = విటుడు, వ్యభిచారి, విపరీతంగా
 ఖచ్చు పెట్టేవాడు.

వెచ్చపోవు అక. = ఖర్చు, దండగడచు. చూ.
 వెచ్చపెట్టు

వెచ్చించు సక. = వెచ్చించేయు, ఖర్చుపెట్టు, వ్యర్థం
 చేయు. చూ. వెచ్చపెట్టు

వెచ్చు అక. = కాగు, వేడెక్కు; వి. వెచ్చు = వేడివి.

వెట్టిగొను సక. = వెట్టిచేయించు; వి. వెట్టి =
 కూలితేవపని, వెట్టివాడు/వెట్టిడు = వెట్టిపని
 వాడు.

వెంటిగొను అక. = మెలికపడు, పిరిగొను; వి.
 వెంటి = పేనిన గడ్డి.

వెడగుపడు అక. = తెలివి లేకుండు, అవివేకి అగు;
 వికారం పొందు, మొద్దుబారు; వి. వెడగు = అవి
 వేకి, వికారి, వెడగుపాటు = మొద్దు బారటం;
 విణ. వెడగు = అవివేకి.

వెడగురపడు అక. = బయట పడు, వెళ్ళు; చూ.

వెడగుపడు వి. వెడలబాటు = బయట
 పడటం, వెళ్ళటం.

వెడలబడు అక. = బయట పడు, వెళ్ళు; వి.
 వెడలబాటు = బయట పడటం, వెళ్ళటం.

వెడలబారు అక. = బయట పడు, వెడలబడు.
 చూ. వెడలబడు

వెడలు అక. = బయటికిపోవు. రూ. వెళ్ళు చూ.
 వెడలబడు

వెడలుచు (ప్ర. = వెళ్ళుగొట్టు. రూ. వెడలించు/
 వెడల్చు చూ. వెడలబడు

వెడ్డుపెట్టు సక. = మోసగించు; వి. వెడ్డు =
 మోసం, కపటం. వెడ్డరి = మోసగాడు, మోసగత్తె.

వెతకు సక. = అన్వేషించు; రూ. వెతుకు/
 వెదకు/వెదుకు/వెనకు వి. వెదకుడు/
 వెదకులాట = అన్వేషణ.

వెదచల్లు సక. = సారజల్లు, విరజిన్ము, వ్యాపింప
 జేయు; రూ. వెదజల్లు వి. వెద = విత్తటం.

వెదచిందు అక. = వ్యాపించు, చూ. వెదచల్లు

వెదపెట్టు సక. = విత్తునాలు; వి. వెదం = విత్తటం.

వెనకు సక. చూ. = వెనకబడు; రూ. వెదకు వి.
 వెన్కు/వెనుక/వెనుకల/వెనకాతల =

వెన్నువైపున్న భాగం, ముందు, పడమర, వెనుకటి
 పని = అపరకర్మ, వెనుక చూపుల మెకం

= ఎలుగొడ్డు, వెనుకమేను = వీపు, వెనుకటి
 వాడు = తమ్ముడు, వెనక ఉన్నవాడు. వెంబడి/

వెన్నడి = వెంట; విణ. వెన్ను, వెను అవ్య.
 = వెనక. వెన్కు/వెనుక/ వెనుకల/వెన

కాతల = వెనకటిది, పూర్వపుది, వెంబడి, తర
 వాత, వెనువెంట/వెన్వెంటు = వెంటనే.

వెనుకదీయు అక. = వెనక్కు నుట్టు, నంకోచించు.
 రూ. వెనుదీయు చూ. వెనుక చిక్కు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వెనుకద్రొక్కు = చూ. వెనుదీయు
 వెనుకపడు అక. = వెనుకవిక్ర, (డబ్బు) మిగులు;
 చూ. వెనుకపడు/వెనుకచిక్కు వి. వెనుక
 పాటు = వెనుకబడటం.
 వెనుకవేయు సక. = (డబ్బు) కూడబెట్టు. రూ.
 వెనుకవేయు చూ. వెనుకచిక్కు
 వెనుకొను సక. = వెంబడించు, వెంబడినడు. రూ.
 వెక్కొను
 వెనుపరుచు సక. = వెంబడించు. చూ. వెనుకొను
 వెనుదీయు అక. = వెనక్కువరలు. చూ. వెనుకచిక్కు
 వెనుబడు అక. = దుఃఖపడు; వి. వెనుబాటు =
 వెనుబడటం.
 వెన్నొను సక. రూ. వెనుకొను
 వెన్నపులు సక. రూ. వెనుతపులు
 వెన్నడించు సక. = వెంబడించు. చూ. వెంబడించు
 వెన్నడికొను సక. చూ. వెన్నడించు
 వెన్నంతు సక. చూ. వెంబడించు.
 వెన్నాడు సక. = వెంటబడు, వెంబడించు; వి.
 వెన్ను = వీపు.
 వెన్నీచ్చు అక. = వెనుదీయు; చూ. వెనుదీయు
 వి. వెన్ను = వీపు.
 వెన్నుదన్ను అక. = వెనక నిల్చు, ఆసబగాఉండు,
 సక. వెంబడించు. చూ. వెంబడించు
 వెన్నడు అక. = దుఃఖపడు. రూ. వెనుబడు చూ.
 వెన్నాటు/వెనుబాటు
 వెంపరలాడు సక. = పీడించు, హింపించు,
 భేదించు; వి. వెంపర = పీడనం, భేదనం, హింస.
 వెంబడించు సక. = వెంటబడు, వెంబడి పోవు;
 వి. వెన్నడి/వెంబడి = వెంట.

వెమ్ము అక. = వేడెక్క, కాగు; వి. వెప్పు = వేడిమి.
 వెరజాడు సక. = కుప్పవేయు, కుప్పలుపెట్టు.
 వెరజు సక. = కుప్పలు పెట్టు, కుప్పవేయు.
 వెరగుపడు అక. = ఆశ్చర్యపడు, మాన్పడు, నిశ్చేష్ట
 పడు; వి. వెరపు/వెర = భయం, వెరగు =
 ఆశ్చర్యం, నిశ్చేష్టత. వెరగుపాటు = ఆశ్చర్య
 పడటం, నిశ్చేష్టపడటం, వెరపరి = భయస్థుడు.
 వెరగొందు అక. = ఆశ్చర్యపడు. చూ. వెరగుపడు
 వెరచరచు అక. = భయపడు; చూ. వెరగుపడు
 వి. వెరపు/వెర = భయం.
 వెరచు అక. = భయపడు; వి. వెర/వెరపు =
 భయం, ఆశ్చర్యం, నిశ్చేష్టత, వెరవెరపాటు/
 వెరగుపాటు = ఆశ్చర్యం, నిశ్చేష్టత, వెరపరి
 = భయస్థుడు, భయస్థులూ, వెరబొమ్మ = దీప్తి
 బొమ్మ.
 వెలచు సక. = తోము, శుభ్రపరచు; వి. వెలరు =
 తెల్లన.
 వెలయు అక. = ప్రకాశించు, పేరుమోయు, బయట
 పడు; వి. వెలరు = తెల్లన.
 వెలరారు అక. = తెల్లబడు; వి. వెలరు = తెల్లన,
 వెలవెలన/వెలవెలపాటు = తెల్లదనం,
 వైషణ్యం; వి. వెలవెల అవ్య. = తెల్లగా.
 వెలరువారు అక. = తెల్లబడు, వెలవెలపోవు.
 వెలలు అక. రూ. వెడలు
 వెలలుచు (వీ. అక. = తెల్లబడు, వెలవెలపోవు; రూ.
 వెడలుచు/వెడల్చు చూ. వెలవెలబారు వి.
 వెలవెలన/వెలవెలపాటు = తెల్లదనం,
 వైషణ్యం.

వెలవెలబోవు అక. = తెల్ల బడు, తెల్లబోవు. చూ.
 వెలరువారు
 వెలారించు సక. = వెళ్ళగొట్టు, బయటపెట్టు.
 చూ. వెలారుచు/వెలార్చు చూ. వెలయు
 వెలారుచు సక. చూ. వెలార్చు చూ. వెలారించు
 వెలికిలు అక. = వెల్లికిలాపడు.
 వెలిపుచ్చు సక. = బయట పెట్టు, బహిరంగ
 పరచు; చూ. వెలిబుచ్చు వి. వెలి = బయలు,
 బహిష్కారం; విణ. వెలి = తెల్లని.
 వెలిపెట్టు సక. = వెలివేయు, బహిష్కరించు; వి.
 వెలి = బహిష్కారం.
 వెలియు అక. = వానకురిసి ఆగిపోవు.
 వెలివిరియు అక. = ఉబుకు. చూ. వెల్లివిరియు
 వెలివిసరు అక. = బయటపడు.
 వేలివేయు సక. = బహిష్కరించు; వి. వెలి = బహి
 స్కారం.
 వెలుకబారు అక. = తెల్లబడు, వెల్లనగు; వి. వెలుక
 = తెల్లన.
 వెలుగు అక. = ప్రకాశించు, మండు; వి. వెలుగు
 = ప్రకాశం, కిరణం, ఎరడ, వెలుతురు.
 వెలుగొండు అక. = ప్రకాశించు.
 వెలుచు సక. (వే. వెలిపించు = వెల్లగొట్టు, తోలు,
 తోడు. చూ. వెలుచు
 వెలుపలించు సక. = బయటపెట్టు, బయటికి
 వెట్టు; వి. వెలుపల = బహిఃప్రదేశం; విణ.
 వెలుపల = వెలియైన.
 వెలుపించు సక. = వెడల్పువేయు, సాగదీయు;
 వి. వెలుపు = వెడల్పు.

వెలువడు అక. = బయటపడు, బయటికి వచ్చు
 బయలుదేరు.
 వెలువరించు (వే. చూ. వెల్వరించు = వెలువడేట్లు
 చేయు.
 వెల్లబారు అక. = తెల్లబడు, తెల్లమొహం వేయు; వి
 వెల్లబాటు = వైస్వర్ణ్యం, తెల్లబోవటం.
 వెల్లనగు అక. చూ. వెల్లబారు.
 వెల్లిగొను అక. (వే. వెల్లిగొలుపు = వరదపారు,
 ప్రవహించు, పరంపరగా బయలుదేరు; వి. వెల్లి(క) /
 వెల్లువ = వరద, ప్రవాహం, మడుగు.
 వెల్లివిరియు అక. = వరదపారు, వ్యాపించు,
 బయటపడు; చూ. వెలివిరియు చూ. విరియు,
 వెల్లిగొను విణ. వెల్లివిరి = స్పష్టమైన, ప్రకటిత
 మయిన, బయటపడ్డ.
 వెల్లువగట్టు అక. = మడుగుకట్టు, ప్రవహించు;
 వి. వెల్లువ/వెల్లి(క) = ప్రవాహం, వరద.
 వెల్వడు అక. చూ. వెలువడు చూ. వెల్వరుచు/
 వెల్వరించు.
 వెల్వెలబారు అక. చూ. వెలవెలబారు చూ.
 వెళ్ళు అక. చూ. వెడలు
 వేగపడు అక. = త్వరపడు, తొందరపడు; వి.
 వేగం/వేగిరం/వే/వేగ = వడి, తొందర,
 వేగ పాటు = వేగిరసాటు, వేగిరకత్తియ/
 వేగిరకత్తె = తొందరపడే స్త్రీ, వేగిరకాడు
 = తొందర గలవాడు, వేగిరి = త్వరగా నమా
 చారం అందించే వాడు, గూఢచారి.
 వేగించు అక. = జాగారం చేయు, తెల్లవార్చు. చూ.
 వేగు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వేగిరపడు అక. = తొందరపడు. చూ. వేగపడు
 వేగిరపెట్టు సక. = త్వరపడు. చూ. వేగపడు
 వేగు అక. = తెల్లవారు, ఉదయించు; రూ. వేవు వి.
 వేకువ/వేగుబోక = తెల్లవారు జాము, ప్రభా
 తం, వేగు(రు) జుక్క = పొడుపు చుక్క,
 శుక్రండు, వేగుజాము = తెల్లవారే సమయం.
 వేచు సక. = వేచి ఉండు, ఎదురు చూచు, ప్రతీ
 షించు.
 వేంచేయు అక. = (సగౌరవంగా) వచ్చు, (అగౌర
 వంగా) పోవు, కూర్చుండు, ఉండు, నివసించు.
 రూ. విజయం చేయు
 వేటాడు సక. = చంపు; రూ. వేటలాడు వి. వేట
 = మేకపోతు, పొట్టెలు, వేట/వేటలాట = వెలికి
 నట్టి చంపటం, వేటకాడు/వేటగాడు/వేట
 గిరి/వేటరి = వేటాడేవాడు.
 వేడికొను సక. = ప్రార్థించు, యాచించు; రూ.
 వేడుకొను వి. వేడికొలు/వేడుకొలు =
 యాచన, ప్రార్థన.
 వేడు సక. = ప్రార్థించు, కోరు యాచించు, అడు
 క్కొను; వి. వేడుకొలు = యాచించటం, ప్రార్థన,
 వేడుకపడు అక. = ఆసక్తిపడు, కుతూహలపడు,
 అపేక్షించు, ముచ్చటపడు; రూ. వేడ్కపడు వి.
 వేడ్క/వేడుక = ఇష్టం, ముచ్చట, కోరిక,
 సంతోషం, ఎనోదం, సరదాసరి, వేడుకకాడు
 = జారుడు, విటుడు, కుతూహలపరుడు,
 ఎనోరి, క్రీడాశిలి; విణ. వేడ్క/వేడుక = ఎనోద
 కరమైన.
 వేడుకసేయు అక. రూ. వేడ్కసేయు/వేడుకపడు.

వేడుకొను సక. రూ. వేడికొను
 వేడెవెట్టు సక. = చుట్టుముట్టు; వి. వేడెం =
 గుండ్రంగా తిరగటం.
 వేధించు సక. = బాధించు, ఓడించు, రంధ్రం
 పెట్టు; వి. వేధం = బొక్కపెట్టడం, వేధ్యం
 = గురి; విణ. వేధ్యం = రంధ్రం పెట్టడగినది,
 వేధితం = బొక్కపెట్ట దగినది.
 వేయు సక. (ప్ర. వేవు = విసరు, దిగవిడుచు,
 ఉంచు, వేయించు, వేగించు. చూ. వేయించు/
 వేగించు
 వేరిడించు సక. = అవివేచి చేయు; వి. వేరిడి/
 వేరిండి = అవివేకి, వేరిడితనం/వేరిండి
 తనం = అవివేకం.
 వేరుపడు అక. = భేదపడు, అన్యమగు, విడిపోవు;
 రూ. వేర్పడు వి. వేరడం/వేరిమి = భేదం,
 వేరుపాటు/వేర్పాటు/వేరుబందం =
 భేదం, విరోధం, విడిపోవటం.
 వేరుపోవు అక. (ప్ర. వేరు పరచు/వేరు
 పుచ్చు. చూ. వేరుపడు
 వేలాడు అక. చూ. వ్రేలాడు
 వేలు అక. రూ. వ్రేలు
 వేలుచు సక. రూ. వేల్పు/(వేలుచు/వ్రేలు =
 యజ్ఞగుండంలో (నేయి మొ) కాల్పు పడవేయు;
 వి. వేలిమి = హామం. వేల్పు/వేలుపు =
 దేవత, వేలిమిబొట్టు = తాయెత్తు, రక్షణకు,
 వేల్పుడు = పూజ.
 వేవు అక. = తెల్లవారు. రూ. వేగు
 వేష్టించు సక. = చుట్టకొని ఉండు, అప్పి వైపులా
 నిలుచు; వి. వేష్టనం = చుట్టుకోవడం, వేష్టం

వెలవెలబోవు అక. = తెల్ల బడు, తెల్లబోవు. చూ.
వెలరువారు
వెలారించు సక. = వెళ్ళగొట్టు, బయటపెట్టు.
చూ. వెలారుచు/వెలార్చు చూ. వెలయు
వెలారుచు సక. చూ. వెలార్చు చూ. వెలారించు
వెలికిలు అక. = వెల్లికిలాపడు.
వెలిపుచ్చు సక. = బయట పెట్టు, బహిరంగ
పరచు; చూ. వెలిబుచ్చు వి. వెలి = బయలు,
బహి స్కారం; నిణ. వెలి = తెల్లని.
వెలిపెట్టు సక. = వెలివేయు, బహిష్కరించు; వి.
వెలి = బహిష్కారం.
వెలియు అక. = వానకురిసి ఆగిపోవు.
వెలివిరియు అక. = ఉబుకు. చూ. వెల్లివిరియు
వెలివిగురు అక. = బయటపడు.
వేలివేయు సక. = బహిష్కరించు; వి. వెలి = బహి
ష్కారం.
వెలుకబారు అక. = తెల్లబడు, వెల్లనగు; వి. వెలుక
= తెల్లన.
వెలుగు అక. = ప్రకాశించు, మండు; వి. వెలుగు
= ప్రకాశం, కిరణం, ఎండ, వెలుతురు.
వెలుగొందు అక. = ప్రకాశించు.
వెలుచు సక. (ప్ర. వెలిపించు = వెళ్ళగొట్టు, తోలు,
తోడు. చూ. వెలుచు
వెలుపలించు సక. = బయటపెట్టు, బయటికి
పెట్టు; వి. వెలుపల = బహిఃప్రదేశం; నిణ.
వెలుపల = వెలియైన.
వెలుపించు సక. = వెడల్పువేయు, సాగదీయు;
వి. వెలుపు = వెడల్పు.

వెలువడు అక. = బయటపడు, ఎయటికి పచ్చు,
బయలుదేరు.
వెలువరించు (ప్ర. చూ. వెల్వరించు = వెలుపడేట్లు
వేయు.
వెల్లబారు అక. = తెల్లబడు, తెల్లమొహంవేయు; వి.
వెల్లబాటు = వైస్వర్ణ్యం, తెల్లబోవటం.
వెల్లనగు అక. చూ. వెల్లబారు.
వెల్లిగొను అక. (ప్ర. వెల్లిగొలుపు = వరదపారు,
ప్రహించు, పరంపరగా బయలుదేరు; వి. వెల్లి(క) /
వెల్లువ = వరద, ప్రవాహం, మడుగు.
వెల్లివిరియు అక. = వరదపారు, వ్యాపించు,
బయటపడు; చూ. వెలివిరియు చూ. విరియు,
వెల్లిగొను నిణ. వెల్లివిరి = స్పృష్టమైన, ప్రకటిత
మయిన, బయటపడ్డ.
వెల్లువగట్టు అక. = మడుగుకట్టు, ప్రహించు;
వి. వెల్లువ/వెల్లి(క) = ప్రవాహం, వరద.
వెల్లుడు అక. చూ. వెలువడు చూ. వెల్వరుచు/
వెల్వరించు.
వెల్వెలబారు అక. చూ. వెలవెలబారు చూ.
వెళ్ళు అక. చూ. వెడలు
వేగపడు అక. = త్వరపడు, తొందరపడు; వి.
వేగం/వేగిరం/వే/వేగ = వడి, తొందర,
వేగ పాటు = వేగిరపాటు, వేగిరకత్తియ/
వేగిరకత్తి = తొందరపడే (ప్రీ), వేగిరకాడు
= తొందర గలవాడు, వేగిరి = త్వరగా సమా
చారం అందించే వాడు, గూఢచారి.
వేగించు అక. = జాగారం వేయు, తెల్లవార్చు. చూ.
వేగు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వేగిరపడు అక. = తొందరపడు. చూ. వేగపడు
 వేగిరపెట్టు సక. = త్వరపడు. చూ. వేగపడు
 వేగు అక. = తెల్లవారు, ఉదయించు; రూ. వేవు వి.
 వేకువ/వేగుబోక = తెల్లవారు జాము, ప్రభా
 తం, వేగు(రు) జుక్క = పొడుపు చుక్క,
 శుక్రండు, వేగుజాము = తెల్లవారే సమయం.
 వేచు సక. = పేచి ఉండు, ఎదురు చూచు, ప్రతీ
 షించు.
 వేంచేయు అక. = (సగౌరవంగా) వచ్చు, (అగౌర
 వంగా) పోవు, కూర్చుండు, ఉండు, నివసించు.
 రూ. విజయం చేయు
 వేటాడు సక. = చంపు; రూ. వేటలాడు వి. వేట
 = మేకపోతు, సొట్టేలు, వేట/వేటలాట = వెలికి
 పట్టి చంపటం, వేటకాడు/వేటగాడు/ వేట
 గిరి/వేటరి = వేటాడేవాడు.
 వేడికొను సక. = ప్రార్థించు, యాచించు; రూ.
 వేడుకొను వి. వేడికోలు/వేడుకోలు =
 యాచన, ప్రార్థన.
 వేడు సక. = ప్రార్థించు, కోరు యాచించు, అడు
 క్కాను; వి. వేడుకోలు = యాచించటం, ప్రార్థన,
 వేడుకపడు అక. = ఆసక్తిపడు, కుతూహలపడు,
 ఆపేషించు, ముచ్చటపడు; డా. వేడ్కపడు వి.
 వేడ్క/వేడుక = శ్వస్తం, ముచ్చట, కోరిక,
 సంతోషం, వినోదం, సరదాపని, వేడుకకాడు
 = జారుడు, విటుడు, కుతూహలపరుడు,
 వినోది, క్రీడాశీలి; విణ. వేడ్క/వేడుక = వినోద
 కరమైన.
 వేడుకసేయు అక. రూ. వేడ్కసేయు/ వేడుకపడు.

వేడుకొను సక. రూ. వేడికొను
 వేడెవెట్టు సక. = చుట్టుముట్టు; వి. వేడెం =
 గుండ్రంగా తిరగటం.
 వేధించు సక. = బాధించు, పీడించు, రంధ్రం
 పెట్టు; వి. వేధం = బొక్కపెట్టడం, వేధ్యం
 = గురి; విణ. వేధ్యం = రంధ్రం పెట్టడగినది,
 వేధితం = బొక్కపెట్ట దగినది.
 వేయు సక. (వే. వేవు = వినరు, దిగవిడుచు,
 ఉంచు, వేయించు, వేగించు. చూ. వేయించు/
 వేగించు
 వేరిడించు సక. = అవివేకిని చేయు; వి. వేరిడి/
 వేరిండి = అవివేకి, వేరిడితనం/వేరిండి
 తనం = అవివేకం.
 వేరుపడు అక. = భేదపడు, అన్యమగు, విడిపోవు;
 రూ. వేర్పడు వి. వేరడం/వేరిమి = భేదం,
 వేరుపాటు/వేర్పాటు/వేరుబందం =
 భేదం, విరోధం, విడిపోవటం.
 వేరుపోవు అక. (వే. వేరు పరచు/వేరు
 పుచ్చు. చూ. వేరుపడు
 వేలాడు అక. చూ. వ్రేలాడు
 వేలు అక. రూ. వ్రేలు
 వేలుచు సక. రూ. వేల్పు/ వ్రేలుచు/ వ్రేలు =
 యజ్ఞగుండంలో (నేయిమొ) కాల్పునడవేయు;
 వి. వేలిమి = హూసుం. వేల్పు/వేలుపు =
 దేవత, వేలిమిబొట్టు = తాయెట్టు, రక్షరేకు,
 వేల్పుడు = పూజ.
 వేవు అక. = తెల్లవారు. రూ. వేగు
 వేష్టించు సక. = చుట్టుకొని ఉండు, అన్ని వైపులా
 నిలుచు; వి. వేష్టనం = చుట్టుకోవడం, వేష్టం

= చుట్టుకొనె, వేష్టువ = దోపతి; విణ. వేష్టితం
= చుట్టుకొన్నది.

వేసరించు ప్రే. = శ్రమపెట్టు; వి. వేసరం = శ్రమ,
వేసరి = బాధించేవాడు.

వేసరు అక. = విసుక్కొను, విసిగి పోవు, బాధపడు,
శ్రమపడు, విచారపడు; రూ. వేసారు వి. వేసరి
= బాధించేవాడు., వేసరం = శ్రమ.

వైచు = విసరివేయు, పడవేయు, రూ. వయిచు
వైరించు అక. = పగబట్టు, విరోధించు; వి. వైరం
= పగ, విరోధం.

వ్యతిరేకించు అక. = తిరగబడు, కాదను, మారు
నూట్లాడు, వి. వ్యతిరేకత = ఎదురు, కాద
నటం; విణ. వ్యతిరేకం = వేరు, మారు, ఎదు
రయిన, వ్యతిరిక్షం = వేరు పడ్డది, మారయినది,
ఎదురయినది.

వ్యధపెట్టు సక. = బాధపెట్టు, ఏర్పించు; వి. వ్యధ
= బాధ.

వ్యభిచరించు అక. = రంకాడు; వి. వ్యభిచారం
= రంకు, వ్యభిచారి = జారుడు, తిరుగుబాటు,
వ్యభిచారిణి = రంకుబాలు, వేళ్ళ, వ్యభిచరణం
= రంకాడటం.

వ్యయించు సక. = ఖర్చుపెట్టు, దుబారా చేయు;
వి. వ్యయం = ఖర్చు; విణ. వ్యయితం =
ఖర్చయినది.

వ్యవహరించు అక. సక. = వివాదం నడుపు,
వాడుక చేయు; వి. వ్యవహార = న్యాయాధిపతి,
వ్యవహారికుడు = మంత్రి, న్యవహారజ్ఞుడు,
వ్యవహారం = వాడుక, జూదం, న్యాయం,

తగాదా; విణ. వ్యవహార = న్యవహారం తెలిసిన
వాడు.

వ్యాకరించు సక. = విడుముర్చిచెప్పు, రాయు, పెంచి
చెప్పు; వి. వ్యాకరణం = శబ్దశాస్త్రం, వ్యాకృతి
= విశదపరచటం, వేరు పరచటం, వ్యాకరణం.
వ్యాకోచించు అక. = పెరుగు, విస్తరించు; రూ.
వ్యాకోశించు, వ్యాకోశించు వి. వ్యాకోచం
= పెరిగినది.

వ్యాఖ్యానించు సక. = అర్థవివరణ చేయు; వి.
వ్యాఖ్య/వ్యాఖ్యానం = అర్థవివరణ, వ్యాఖ్యాత
= అర్థవివరణ కర్త; విణ. వ్యాఖ్యాతం = చెప్పి
నది, వివరించినది.

వ్యాజ్యమాడు అక. = దావా చేయు; రూ. వ్యాజ్య
మాడు వి. వ్యాజం = వంక, సాకు, మోసం,
చెడ్డతనం. వ్యాజ్యం/వ్యాజ్యం = దావా, తగవు,
వివాదం, వ్యాజ్యగాడు = వాది, ప్రతివాది.

వ్యాపొదించు సక. = ద్రోహం తలపెట్టు, చంపు;
వి. వ్యాపొదనం = చంపటం, ద్రోహం తల
పెట్టడం, వ్యాపొదం = ద్రోహపు ఆలోచన;
విణ. వ్యాపొద్యం = చంపదగిన, ద్రోహం తల
పెట్టదగిన, వ్యాపొదితం = చావుకు గురయిన,
ద్రోహ లోచన సాందిన.

వ్యాపించు అక. = అంతటా ప్రసరించు; వి. వ్యాపి/
వ్యాపకుడు = వ్యాపించేవాడు; వ్యాప్తి/
వ్యాపనం = వ్యాపించటం; విణ. వ్యాపనీయం/
వ్యాప్యం = వ్యాపించదగినది, వ్యాప్తం =
వ్యాపించినది.

వ్రక్కలించు సక. = వక్కలు చేయు, చీల్చు; రూ.
వక్కలించు వి. వ్రక్క/వక్క = ముక్క,
భాగం. వ్రక్కలంత/వక్కలంత = చీల్చటం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

వ్రక్కవాయు అక. = తెగు, తెగిపోవు, వి. వ్రక్క /
వక్క = చీలిక, ముక్క.

వ్రక్కవారు అక. = చీలిపోవు, వక్కలగు. దూ.
వక్కవారు చూ. వ్రక్కవాయు

వ్రచ్చు సక. = చీల్చు, చంపు; వి. వ్రప్పు = చీలిక.
వ్రయ్య = ముక్క, భాగం.

వ్రయ్యబడు అక. = చీలిపోవు. చూ. వ్రయ్యు
వ్రయ్యు అక. ప్రే. వ్రచ్చు = బద్దలగు,
చీలిపోవు, చచ్చు; వి. వ్రయ్య = వక్క, ముక్క,
భాగం.

వ్రాయు సక. = అక్షర రూపంలో పెట్టు, లిఖించు;
దూ. రాయు వి. వ్రాతకాడు / వ్రాయస
కాడు = రాసేవాడు. వ్రాయసం = రాత,
జాబు రాయసం = కార్యదర్శివని, కార్యదర్శి,
వ్రాయు = అక్షరం, గీత, వ్రాలు = అక్షరాలు,
సంతకం, చేవ్రాలు = చేతిరాత, దస్తూరి, సంతకం.

వ్రాలు అక. = కిందనడు, కిందికిదిగు, వాలిపోవు,
తగ్గు, మీరు, మించు. దూ. రాలు

వ్రాలుచు ప్రే. దూ. వ్రాల్చు / వాల్చు / వాలుచు
వ్రీలు అక. = చీల్చు.

వ్రీలుపడు అక. = బలహీనపడు.
వ్రేగు అక. = తపించు, వేగిపోవు, వెచ్చబడు, కాలు,
మాలు. దూ. వేగు

వ్రేగుపడు అక. = బరువెక్కు; వి. వ్రేకన, వ్రేకం /
వ్రేగు = బరువు.

వ్రేచు ప్రే. = వేయించు; దూ. వేచు చూ. వ్రేగు /
వేగు వి. వ్రేపు / వేపు / వ్రేపుడు / వేపుడు
= వేయించటం.

వ్రేయు అక. = కొట్టు; దూ. వేయు వి. వ్రేటు /
వేటు = దెబ్బ, కొట్టు.

వ్రేయు సక. = కొట్టు, నరుకు; దూ. వ్రేయు వి.
వ్రేత / వ్రేత = దెబ్బ, నరుకు.

వ్రేలబడు అక. దూ. వేలబడు
వ్రేలాడు అక. = వేలకాడు. దూ. వ్రేలాడు / వ్రేలియాడు

వ్రేలు అక. = వేలాడు. దూ. వేలు
వ్రేలుకాడు అక. = వేలాడు; దూ. వేలుకాడు
వి. వ్రేలుడు / వేలుడు = వేలాడటం.

వ్రేలుచు ప్రే. = వేలాడదీయు, దూ. వేలుచు
వేల్చు / వ్రేల్చు

శ

శంకించు అక. = అనుమానించు, సందేహించు,
భయపడు; దూ. శంకిల్లు వి. శంక = సందే
హం, అనుమానం, భయం, విచారం, శంకి
తుడు = సందేహించిన వాడు, భయపడ్డవాడు.

శలించు అక. = మొండికిపడు, మూర్ఖపు పట్టు
బట్టు; వి. శలుడు = మూర్ఖుడు, మొండివాడు,
కుత్తితుడు.

శపించు సక. = తిట్టు, శాపం పెట్టు; దూ. శాపించు
వి. శాపం = తిట్టు, ఒట్టు, శపథం / శపనం
= ఒట్టు, తిట్టడం.

శబ్దించు అక. = మోగు, చప్పుడు చేయు; వి. శబ్దం
= ధ్వని, మోత, శబ్దనుడు = చప్పుడు చేసేవాడు;
విణ. శబ్దితం = మోగినది.

శమించు అక. = తగ్గు, తక్కువగు, శాంతించు, వి.
శమం / శమథం = శాంతి, విణ. శమితం
= తగ్గినది, శాంతించినది, శమి = శమంగల
వాడు.

శంసించు సక. = పాగడు, స్తుతించు; వి. శంస = మాట, పాగడ్డ, శంసనం = పాగడలుం, చెప్పటం.
 శయనించు అక. = పడుకొను; వి. శయం / శయ్య / శయనం = పడక, పక్క, శయనీయం = పక్క. శయతుడు / శయాశువు = సద్రపోతు, శాయి = పడుకొనేవాడు; విణ.
 శయనీయం = పడుకో దగ్గది.
 శయించు అక. = పడుకొను, శయనించు. చూ. శయనించు
 శరణుచొచ్చు సక. = రక్షణకోరు; వి. శరణం = రక్షణ, రక్షణం, శరణ్యుడు / శరణీయుడు = శరణు కోరదగినవాడు.
 శర్థించు అక. = అపాన వాయువు విడుచు, పిత్తు; వి. శర్థనం = పిత్తటం.
 శాంతించు అక. = చల్లబడు, వి. శాంతి = శమం. శాంతం = శాంతి పొందినది. చూ. శమింపు
 శాపించు సక. చూ. శపించు.
 శాసించు సక. = అజ్ఞాపించు, శిషించు, పరిపాలించు; వి. శాసనం = చట్టం, ఆజ్ఞ, శాసకుడు / శాస్త్ర = శాసించేవాడు, శాస్త్రం = శాసించేది, శాస్త్రీ = శాసకు, శిక్ష, శాస్త్రీ = శాస్త్రం తెలిసిన వాడు, శాస్త్రీయం = క్రమబద్ధమయినది.
 శిక్షించు సక. = (విద్య) నేర్పు, శిక్షణేయు; వి. శిక్ష = నేర్పటం, శిక్షితుడు = బాగా చదువు కొన్న వాడు, నేర్పరి.
 శిరసావహించు సక. = వెల్లిన పెట్టుకొను, తోబడు; వి. శిరం / శిరస్సు = తల.
 శిల్పించు సక. = చెక్క, తయారు చేయు; వి. శిల = రాయి, శిల్పం = చెక్కటం, రంగులద్దటం,

బొమ్మలు వేయటం, చేయటం, శిల్పి = శిల్పం చేసేవాడు.
 శుద్ధి చేయు సక. = బాగు పరచు, పవిత్రీకరించు; వి. శుద్ధం = తెలుపు, శుద్ధి = కడగటం, తుడవటం, జల్లించటం, బాగు చేయటం.
 శుభ్రపరచు సక. చూ. శుద్ధిచేయు = బాగుచేయు, శుద్ధిచేయు; విణ. శుభ్రం = తెల్లని, ప్రకాశించే.
 శుశ్రూషించు సక. = చదువు, నేర్పుకొను, సేవ చేయు; వి. శుశ్రూష = వినాలచే కోరిక, సేవ, శుశ్రూషకుడు = వినే, సేవించేవాడు.
 శుష్కించు అక. = ఎండిపోవు, ఇంకిపోవు; చూ. శోషించు వి. శుష్కం = వంటచెరుకు; విణ. శుష్కం = ఎండినది, వట్టిపోయినది, ఇంకినది.
 శుష్కిభవించు అక. = ఎండి పోవు, ఇంకిపోవు, శుష్కించు. చూ. శుష్కించు
 శృంగారించు సక. = అలంకరించు, చూ. సింగా రించు; వి. శృంగారయోని = మన్నుతుడు.
 శృంగారి = విలుడు, శృంగారం = అలంకారం; విణ. శృంగారి = శృంగార పురుషుడైన.
 శేఖరించు అక. = గొప్ప అగు; వి. శేఖరం = తల పూవు, శిఖరం = కొండకొన, చెట్టు సైభాగం, శిఖరి = కొండ, చెట్టు.
 శేషించు అక. = మిగులు; వి. శేష(ం) = మిగులు, మిగిలినది.
 శోధించు సక. = బాగుచేయు, శుద్ధిచేయు, పరిష్కరించు, వెదకు; వి. శోధనం = బాగుచేయటం, శుద్ధిచేయటం, వెతకటం, శోధని = ఏపురు కట్ట; విణ. శోధితం = బాగు చేసినది, శోధ్యం = బాగు చేయదగినది.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

శోభించు అక. = ప్రకాశించు, వెలుగు; దూ. శోభిల్లు
 వి. శోభ = వెలుగు, కాంతి; విణ. శోభనం =
 చక్కని, శోభితం = ప్రకాశం పొందినది.

శోషించు అక. = ఇంకు, ఎండు; దూ. శోషిల్లు
 వి. శోష = క్షయరోగం, శోభరోగం, సామ్యం,
 శోషణం = శోషించటం.

శ్రమించు అక. దూ. శ్రమియించు చూ. శ్రమ
 పడు = కష్టపడు, కష్టం చేయు, శ్రమపడు; వి.
 శ్రమ = కష్టం, అలసట, బడలిక, సామ్యం, శ్రామి
 కుడు = కష్టజీవి.

శ్లాఘించు సక. = పొగడు; వి. శ్లాఘు = పొగడ్డ;
 విణ. శ్లాఘ్యం/శ్లాఘనీయం = పొగడదగి
 నది.

శ్లేషించు అక. = శ్లేషచెప్పు; వి. శ్లేష = భిన్నాఘటన
 కలయిక.

శ్వాసించు అక. = ఊపిరి పీల్చు; వి. శ్వాస =
 ఊపిరి.

ష

షికారుచేయు సక. = వేటాడు, సంవారంచేయు,
 వాహ్యంకపోవు; వి. షికారి = వేటగాడు. షికారు
 = వేట, వాహ్యం.

స

సక్తిలించు అక. = హేషపెట్టు, (గుర్రం) ఆరచు;
 దూ. సగిలించు వి. సక్తిలింత/సగిలింత =
 గుర్రం కూత, హేష.

సగ్గు అక. = తగ్గు, అణిగిపోవు. దూ. స్రగ్గు

సంకటపడు అక. = ఇబ్బందిపడు, ఇరుకునపడు;

వి. సంకటం = ఇరుకు, ఇబ్బంది, సంకటం
 పాటు = ఇరుకు, ఇబ్బంది; విణ. సంకటం =
 ఇరుకుయిన, ఇబ్బంది పెట్టే.

సంకలించు సక. = కూర్చు, అమర్చు; వి. సంకల
 నం = కూర్చు; విణ. సంకలితం = కూర్చినది.

సంకల్పించు సక. = అనుకొను, భావించు, అభి
 ప్రాయడు; వి. సంకల్పం = భావన, అభిప్రాయం.

సంకుచించు అక. = నందేహించు, ముడుచుకొని
 పోవు, ముకులించు, తగ్గి పోవు; దూ. సంకో
 చించు వి. సంకోచం = నందేహం, ముకుల
 నం; విణ. సంకుచితం = నందేహించినది,
 తగ్గినది, ముడుచుకొన్నది.

సంకేతించు సక. = గుర్తుపెట్టు, పేరు పెట్టు,
 ఏర్పాటు చేయు; వి. సంకేతం = గుర్తు,
 ఏర్పాటు; విణ. సంకేతితం = గుర్తుపెట్టిన,
 ఏర్పాటు చేసిన.

సంకోచించు అక. దూ. సంకుచించు
 సంక్రమించు అక. = లభ్యపడు, (వారసత్వంగా)
 వచ్చినాడు, ప్రవేశించు; వి. సంక్రమం/సంక్రా
 మం/సంక్రాంతి/సంక్రమణం = (నూర్యుడు
 ఒకరాశితో) ప్రవేశించటం, చక్కగా నడవటం.

సంక్షేపించు సక. = కుదించు, తగ్గించు; వి.
 సంక్షేపం/సంక్షిప్తి = కుదించు, తగ్గించు,
 సంక్షేపణం = కుదించటం.

సంగమించు అక. = కలియు, కలిసిపోవు, సంభో
 గించు; వి. సంగం = కూడిక, చేరిక, కలయిక,
 సంగమం = కలయిక, నయోగం, సంభోగం.

సంగ్రహించు సక. = బాగాగ్రహించు, కుదించు;
 వి. సంగ్రహం = కుదించు, సంక్షేపించిన గ్రంథం,
 కుదించు.

సంఘర్షించు అక. = ఘర్షణపడు, డీకొను; వి.
 సంఘర్షణ/సంఘర్షం = పోటీ, ఘర్షణ.
 సంఘీభవించు అక. = గంపు కట్టు, గుమికూడు,
 ఒక్కటి అగు; వి. సంఘం = గుంపు, సమాజం,
 సంఘీభావం = గుంపు, కట్టడం.
 సచ్చు అక. రూ. చచ్చు చూ.
 సజ్జించు సక. = అలంకరించు, కవచం ధరించు; వి.
 సజ్జ = అలంకరణ, కవచం, సజ్జాడు = కవచ
 ధారి, అలంకృతుడు, వాసక సజ్జిక = స్రియుడి
 కోసం అలంకరించు కొన్నట్టి; విణ. సజ్జితం =
 అలంక రించినది; కవచం తొడిగినది.
 సంచయించు సక. = పోగుచేయు, కూడబెట్టు;
 వి. సంచయం = పోగు, కూడబెట్టడం, సమూ
 హం, సంచయనం = పోగు చేయటం; విణ.
 సంచితం = కూడ బెట్టినది, పోగు చేసినది.
 సంచరించు అక. = తిరుగు; వి. సంచారం/
 సంచరణం = తిరగటం, సంచారి = తిరిగే
 వాడు, (దేశ) దిమ్మరి, సంచాలిక = తార్చుడు
 కత్తె.
 సంజవడు అక. = సాయంత్రమగు; వి. సంజ =
 సంధ్యాకాలం, సాయంత్రం.
 సడవు సక. = దొంగిలించు; వి. సడ = మోసం,
 కవటం.
 సడలించు ప్రే. రూ. సడలుచు/సడల్చు,
 సడలు = సడిలేట్లు చేయు.
 సడలు సక. = వదులగు, ఊడు, జారు; రూ.
 సడిలు వి. సడలు = వదులు, జారటం,
 ఊడటం.

సడలుచు ప్రే. రూ. సడల్చు/సడలించు
 సడ్డసేయు సక. = లక్ష్యపెట్టు; వి. సడ్డ = లక్ష్యం.
 సణుగు అక. = గొణుగు; వి. సణుగుడు = గొణ
 గటం.
 సతాయించు సక. = బాధించు, హింసించు, దబా
 యించు, ఊదరకొట్టు.
 సత్కరించు సక. = గౌరవించు, మర్యాద చేయు,
 సమ్మానించు; వి. సత్క్రియ/సత్కారం/
 సత్కృతి = గౌరవం, సమ్మానం.
 సదమదమగు అక. = నలిగిపోవు; రూ. సతమత
 మగు విణ. సతమతం/సదసద/సదమదం
 = నలిగిపోయినది.
 సదమదముసేయు సక. = నలిగిపోవటం. రూ.
 సతమతం/సదసద/సదమదం
 సద్యశమగు అక. = సమానుమగు, నరిపోలు; విణ.
 సద్యశం/సద్యక్షం = సమానమైన, నరిపోలే.
 సను అక. రూ. చను చూ.
 సంతకించు సక. = సంతకం పెట్టు, చేవ్రాలు
 చేయు; వి. సంతకం = చేవ్రాలు.
 సంతనకట్టు అక. = చేరు, సంఘీభవించు, సిద్ధ
 పడు; వి. సంత = అంగభవనం. సంతన = చేరిక.
 సంతనచేయు సక. = పోగుచేయు, సిద్ధపరచు; వి.
 సంతన = చేరిక.
 సంతపడు అక. ప్రే. = సరిపడు, ఒడ్దికగా ఉండు,
 చేరు, సంతపరచు; వి. సంతన = చేరిక.
 సంతపెట్టు సక. = సరిపెట్టు, చేర్చు; వి. సంతన
 = చేరిక.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

సంతపించు అక. = చాలా బాధపడు, దుఃఖపడు.

దూ. సంతాపించు

సంతరించు నక. = సేకరించు, కల్పించు, కలిగించు, రచించు, ధరించు, సరిచేయు.

సంతసపడు అక. దూ. సంతోషపడు = సంతోషించు; వి. సంతసం/ సంతోసం/ సంతోసం/ సంతోషం = హర్షం.

సంతసించు అక. దూ. సంతోషించు

సంతోషించు అక. = సంతోషపడు, హర్షించు; దూ. సంతోసిల్లు వి. సంతసం/ సంతోసం/ సంతోషం/ సంతోషం = హర్షం.

సంతోసిల్లు అక. దూ. సంతోషించు

సందడించు నక. = నందడిచేయు, అతిశయించు; దూ. సందడిలు/ సందడిల్లు వి. సందడి = జనసమూహం, జన సమూహం చేసే ధ్వని, సందడికాడు = సామాన్యడు; విణ. సందడి = సంకులమైన.

సందడిగొను అక. చూ. సందడించు

సందడిపడు అక. (సే. సందిగొలుపు = సందడించు. చూ. సందడించు

సందర్శించు అక. = నందర్శనడు; వి. సందర్శం = సంశయం, అనుమానం.

సందియపడు అక. = సందేహ పూర్వకముగ, అస్పష్టముగ; వి. సందియం = సంశయం, అనుమానం.

సందిద్ధమగు అక. = సందేహపడు, సంశయించు; వి. సందియం = సంహదేం.

సందుకొను అక. = వ్యాపించు, నక. కూడు, తీసుకొను; వి. సందు = ఇరుకువీధి, సారంగం, మధ్యకాలం, సందుకట్టు = మధ్యకాలం.

సందుగొట్టు అక. దూ. సందికొట్టు చూ. సందుదవులు .

సందుదవులు అక. = (మసిబిడ్డలకు) సంధివచ్చు; వి. సందు = సంధిరోగం.

సందేహించు అక. = సంశయించు, అనుమానించు; వి. సందేహం = సంశయం, అనుమానం; విణ. సందిద్ధం = అనుమానాస్త్రమైన, అస్పష్టమైన.

సందించు అక. = కూడు, కలియు, నక. కూర్చు, కలుపు; దూ. సందిల్లు/ సందిలు వి. సందాయ కుడు/ సందాత = కలిపేవాడు, సంది = కలయిక, చేర్పు, కూడలి, సందిత్వ = కలుసుకోవాలనే కోరిక. సందిత్సువు = కలియాటనే కోరిక కలవాడు, సంద్యం = రాత్రిబహుమధ్యకాలం.

సందిల్లు అక. దూ. సందిలు/ సందించు సన్నగిల్లు అక. దూ. సన్నగిలు = స్పష్టబడు; వి. సన్నన = చిక్కటం, బక్కివడటం, నలచబడటం; విణ. సన్నం = చిక్కన, బక్కివడిన, అల్పమయన.

సన్నికర్షించు నక. = దగ్గరకులాగుకొను; వి. సన్నికర్ష = సమీపం, చేరువ, సన్నికర్షణ = సమీపించటం, దగ్గరకు రావటం, సన్నికృష్టం = దగ్గర, సమీపం; విణ. సన్నికృష్టం = సమీపించి నది, దగ్గరకు వచ్చినది.

సన్నుతించు నక. = బాగా పాగుడు; వి. సన్నుతం = మంచి పాగడ్డ అందినది, సన్నుతి = మంచి పాగడ్డ.

సన్మానించు సక. = గౌరవించు, మర్యారచేయు, సమ్మానించు; వి. సన్మాననం = గౌరవించటం, సన్మానించటం. సన్మానం = గౌరవం, సమ్మానం; విణ. సన్మానితం = గౌరవం పొందిన, సమ్మానం పొందిన.

సన్యసించు సక. = సన్యాసంపుచ్చుకొను, కోరికలు వదిలిపెట్టు; వి. సన్యాసం = కోరికలు వదిలిపెట్టడం. సన్యాసి = యతి; విణ. సన్యస్తం = సమర్పించినది, వదిలిపెట్టినది.

సమకట్టు అక. = యత్నించు, నక. సిద్ధపరచు, సేకరించు, ఏర్పరచు, చేయు; వి. సమకట్టు = కవచం.

సమకురు రూ. సమకూరు/సమకూడు సమకూడు అక. (ప్రే. సమకూరుచు/ సమకూర్చు = దొరకు, ప్రాప్తించు, సిద్ధించు, లభించు. రూ. సమకూరు

సమకూరుచు సక. రూ. సమకూర్చు చూ. సమకూడు = ఏర్పాటు చేయు, దొరికించు, లభింప జేయు.

సమకొను అక. (ప్రే. సమకొలుపు/సమకొల్పు = దొరుకు, సిద్ధించు, ప్రాప్తించు; వి. సమకోలు = దొరకటం, లభించటం. చూ. సమకూడు

సమన్వయించు సక. = సరిపెట్టు, బాగా అన్వయించు; వి. సమన్వయం = సరిపెట్టడం; విణ. సమన్వితం = సరిపోయిన, కూడుకొన్న, సరిగా అన్వయించిన.

సమయపడు అక. = అవసరమగు, ఒట్టువేసుకొను; వి. సమయం = కాలం, ఒట్టు, శపథం, ప్రతిజ్ఞ.

సమయు అక. = చచ్చు, నశించు.

సమర్తాడు అక. = రజస్వల అగు; వి. సమర్త/సమర్తత = రుతువు.

సమర్థించు సక. = స్వదైవదని వాదించు, తగినట్లు నెరవేర్చు, ఒకరు చెప్పినది సరిఅను; వి. సమర్థన(ం) = స్వదైవదని వాదించటం. సమర్థత/సామర్థ్యం = శక్తి, నేర్పు, యోగ్యత, సమర్థుడు = గట్టివాడు, నేర్పరి, సమర్థనుడు = వలాలిచ్చేవాడు, ఒకరి మాట, చర్య సరి అనేవాడు.

సమసించు అక. = సమాసంలో భాగమగు, సంజేపించు; వి. సమాసం = కొన్ని కలిసి ఒకటి కావటం, సమసనం = ఒకటి కావటం, సమాసం చేయటం, సంజేపం.

సమాధానపడు అక. = సరిపెట్టుకొను, నమ్ముతినడు, వి. సమాధానం = జవాబు, సరిపెట్టుకోవటం.

సమాప్తించు సక. = పూర్తిచేయు, ముగించు, చంపు; వి. సమాప్తి/సమాపనం = ముగింపు, పూర్తి, చంపటం, సమాపకం = ముగించేది, చంపేది; విణ. సమాప్తం = ముగిసినది, చచ్చినది, సమాప్యం = ముగించదగినది.

సమీకరించు సక. = సమం చేయు, ఒకటి చేయు, కూడగట్టు; వి. సమీకృతి/సమీకరణం(ం) = ఒకటి చేయటం, కూడగట్టడం, పోగుచేయటం; విణ. సమీకృతం = ఒకటి చేసిన, అయిన.

సమీక్షించు సక. = సరిగా చూచు, బాగావెతుకు; వి. సమీక్ష = సరిశీలన. సమీక్షణం = బాగా చూడడం/సరిశీలించటం. సమీక్ష్యకారి = ఆలోచించి పని చేసేవాడు.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

సమీపించు అక. = దగ్గరవడు, దగ్గరకు చేరువ
అగు; వి. సమీపం = చేరువ; విణ. సమీపం
= దగ్గరి.

సముతుపడు అక. (ప్ర. = అలవడు, పట్టుబడు,
సముతుపరుచు; వి. సముతు = కట్టుబాటు.

సముదాయించు నక. = ఓదార్చు.

సముద్ఘాతించు నక. = విభూతి పూసుకొను.

సముద్ఘాతించు నక. = స్తుతించు, పొగడు.

సంపత్తిలు అక. = సమృద్ధమగు; రూ. సంపత్తిలు
వి. సంపద / సంపత్తి = సమృద్ధి; విణ. సంప
న్నం = సమృద్ధమైన.

సంపాతించు నక. = వడగొట్టు; వి. సంపతనం,
సంపాతం = పెద్దపాటు.

సంపాదించు నక. = కూడబెట్టు, గడించు; వి.
సంపాదన(ం) = గడవ, గడింపు, సంపాద
కుడు = సంపాదించేవాడు; విణ. సంపాదితం
= గడించినది, సంపాద్యం = గడింపదగినది.

సంప్రతించు నక. = చర్చించు, కలిసి ఆలోచించు,
(తెల్ల) సరిచూచు; వి. సంప్రతి = గణకుడు,
సంప్రదింపు = చర్చి.

సంప్రయోగించు నక. = ఉచ్చాటన చేయు;
బాగా ప్రయోగించు; వి. సంప్రయోగం =
ఉచ్చాటన, మంచి ప్రయోగం.

సంప్రోక్షించు నక. = చిలకరించు, శుద్ధిచేయు; వి.
సంప్రోక్షణ = చిలకరించటం, శుద్ధి.

సంబడించు అక. = వీలుపడు, తేరుకొను. రూ.
సంబళించు

సంబంధించు అక. = చుట్టరికం కలిగివుండు;
వి. సంబంధి = చుట్టం, వియ్యంకుడు.

సంబాళించు నక. = దగ్గరకు తీయు, ఆదరించు,
ఆడించు, భరించు, ఓదార్చు; వి. సంబాళింపు
= ఓదార్చు, ఆడించటం, ఊరుకోబెట్టడం.

సంబోధించు నక. = పిలుచు, వలకరించు,
ఆహ్వానించు; వి. సంబుద్ధి / సంబోధన(ం)
= పిలుపు, ఆహ్వానం.

సంభవించు అక. = పుట్టు, జరుగు, కలుగు; వి.
సంభవం = పుట్టుక, కూడిక, కారణం; విణ.
సంభూతం = పుట్టినది.

సంభావించు అక. నక. = బాగా తలచుకొను,
గౌరవించు, స్వాగతించు; వి. సంభావన =
తలపు, గౌరవం, ప్రసాది; విణ. సంభావనీయం /
సంభావ్యం = గౌరవించదగినది, తలచుకో
దగ్గది, సంభావితం = తలచుకున్నది, గౌరవం
పొందినది.

సంభాషించు అక. = చక్కగా మాట్లాడు; వి.
సంభాషణ / సంభాషణ(ం) = మాట్లాడటం.
సంభోగించు అక. = కలియు; వి. సంభోగం
= కలయిక.

సంభ్రమించు అక. = తొందరపడు; వి. సంభ్ర
మం = తొందర, వేగిరపాటు.

సమ్మతించు అక. = ఒప్పుకొను; వి. సమ్మతి =
ఒప్పుదల; విణ. సమ్మతం = నచ్చినది, ఇష్టపడి
నది, ఒప్పుకొన్నది.

సమ్మానించు నక. = గౌరవించు; వి. సమ్మాన
నం = గౌరవించటం, సమ్మానం = గౌరవం;
విణ. సమ్మానితం = గౌరవం పొందినది.

సమ్మార్జించు నక. = శుభ్రంగా తుడుచు; వి.
సమ్మార్జనం = బాగా తుడవటం, సమ్మార్జని
= చీపురుకట్ట.

సంయోగించు సక. = కలుపు; వి. సంయోగం
 = కలయిక; విణ. సంయోజితం = కలిపినది.
 సంరంభించు అక. = తొందరపడు, వేగిరపడు,
 హడావిడుడు; వి. సంరంభం = తొందరపాటు,
 హడావిడి; విణ. సంరంభి = తొందరపడే,
 సంరంభం = తొందరపడ్డ.
 సంశయించు అక. = సంకోచించు, అనుమానించు,
 సందేహించు; వి. సంశయం = సందేహం,
 సంకోచం, అనుమానం, సంశయిత = సంశ
 యించేవాడు, సంశయాశువు = సంశయించే
 స్వభావం కలవాడు, సంశయం = సంకోచం,
 సందేహం, అనుమానం.
 సంశ్రయించు సక. = ఆశ్రయించు, అండగొను;
 వి. సంశ్రయం = ఆశ్రయం, అండ; విణ.
 సంశ్రితం = ఆశ్రయించినది.
 సంశ్లేషించు సక. = కౌగలించు, కలుపు; వి. సంశ్లే
 ష(ం) = కౌగలించు; విణ. సంశ్లిష్టం =
 కౌగలించినది, కలిసిపోయినది.
 సంసరించు అక. = పుట్టు; వి. సంసరణం =
 పుట్టడం, సంసారం, సంసారం/సంస్కృతి =
 పుట్టుక, కాలం, సంసారి = కాలం చేసేవాడు.
 సంస్కరించు సక. = బాగుపరుచు, సరిదిద్దు,
 (శవాన్ని) తగలబెట్టు; వి. సంస్కారం/
 సంస్కరణ = బాగు చేయటం, సంస్కరణ
 = బాగు చేయటం, శవదహనం చేయటం; విణ.
 సంస్కృతం = బాగుపరిచినది.
 సంహరించు సక. = చంపు; వి. సంహారం/
 సంహారణం = చంపటం, సంహారకుడు/
 సంహార = చంపేవాడు.

సయ్యాటించు సక. = వెక్కిరించు, వేలాకోళం
 చేయు, పరిహసించు, సయమాడు; వి. సయ్యాట
 = కలిసి ఆడే ఆట; సరసం.
 సరకుగొను సక. = అభ్యసెట్టు; వి. సరకు =
 అభ్యం.
 సరకు సేయు సక. సరకుగొను.
 సరదు అక. = సమభాగంగా పంచు; సర్దిపెట్టు. దూ.
 సరసు/సర్దు
 సరమగొను అక. = శ్రమపడు; దూ. శ్రమ
 గొను వి. సరమ = శ్రమ.
 సరికట్టు అక. చూ. సరిదాకం/సరిపడు.
 సరికడచు అక. = ముందు నడచు, దాటిపోవు,
 మిరు; విణ. సరి = సమం, సమానం, తగిన,
 సరి అవ్య. = తిన్నగా, నేరుగా.
 సరిగొను సక. = చంపు; వి. సరి = సమాప్తం,
 ముగిసిన.
 సరిచూచు సక. = సమానంగా ఉందో లేదో
 చూచు, సంప్రతించు; వి. సరి = సమానం.
 సరిచేయు సక. = సమానం చేయు; వి. సరి =
 సమానమైన.
 సరించు సక. అనుసరించు చూ. = పోవు, వెళ్లు,
 వెంటబడు, వెన్నాడు.
 సరితూగు అక. = సమానమగు; వి. సరి =
 సమానం.
 సరిపడు అక. = సమానమగు, కుదురు, నచ్చు,
 అనుకూలమగు, యుక్తమగు; వి. సరి = యుక్తం,
 తగిన, సమానమైన.
 సరిపెట్టు సక. = సరిచేయు, చంపు; వి. సరి =
 సమానం. విణ. సరి = సమాప్తమైన. చూ.
 సరిచేయు

తెలుగు భాషా స్వరూపం

సరిపోవు అక. (ప్రే. సరిపుచ్చు) = సమానముగు,

సమాధానముగు, అయిపోవు, నశించు; వి. సరి =

సమానం, విణ. సరి = సమాప్తం.

సరియగు అక. = నశించు; విణ. సరి = సమాప్తం.

సరియించు సక. = సిద్ధం చేయు; విణ. సరి

అవ్య. = పూర్తిగా.

సర్దు సక. = ఒక క్రమంలో పెట్టు; రూ. సరదు/

సరసు వి. సర్దుబాటు = సరిపెట్టడం, సరిపెట్టు

కోవడం.

సరుగు అక. = పెరుగు, వర్ధిల్లు.

సలపరించు అక. = (పుండుమొ) పోటుపెట్టు.

చూ. సళుపరించు

సలించు రూ. చలించు

సలుపు రూ. చలుపు

సల్లాపించు సక. = సరసంగా మాట్లాడు, సరస

మాడు; వి. సల్లాపం = సరస సంభాషణ.

సవధరించు సక. = ధరించు, వహించు.

సవరణసేయు సక. = అలంకరించు; సవ

రణం = అలంకారం, సవరింత/సవరింపు

= అలంకరించటం.

సవరణించు సక. చూ. సవరణ చేయు

సవరణచేయు సక. = చక్కబరచు, సవిరించు,

చదును చేయు; వి. సవరణ = చక్కదనం,

చదును.

సవరించు (ప్రే. = అలంకరించు, చక్కబరచు,

తాల్పు చేయు, కూర్పు; రూ. సవరుచు సవ

రణ/ సవరింత/సవరింపు = అలంకరణ.

సవరిల్లు అక. = అందముగు, బాగా ఉండు. రూ.

సవరిలు చూ. సవరించు

సవరుచు అక. రూ. సవరించు

సహకరించు అక. = తోడ్పడు, సాయపడు; వి.

సహకారం = సహాయం, సహకారి = సహాయకుడు.

సహగమించు సక. = వెంటపోవు, (మృత

భర్తతో) చితిసెక్క; వి. సహగమనం =

వెంటబోవటం, మృతభర్తతో చితి ఎక్కటం

(సాగుమానం).

సహచరించు అక. = వెంటదిరుగు; వి. సహ

చారి = స్నేహితురాలు, భార్య, సహచరుడు

= స్నేహితుడు, సహచరణం = వెంట తిరగటం,

సాహచర్యం = స్నేహం; విణ. సహచారి =

వెంట తిరిగేది, సహచరుడు = వెంట తిరిగేవాడు.

సహించు సక. = ఓర్పు, సైరించు; వి. సహనం

= ఓర్పు, సహిష్ణువు/సహనుడు =

ఓర్చుకొనే వాడు. విణ. సహనం = ఓర్చేది,

సహితం/సైతం = కూడుకొన్న, కలిపిన,

సహితం/సైతం అవ్య. = కూడా, సహ్యం

= సహించదగినది.

సశించు అక. = దుఃఖించు, సలుపుపెట్టు; రూ.

సలించు వి. సళుపు/సలుపు = పోటు; విణ.

సళుపు = బరువైన.

సళుపరించు అక. = (పుండుమొ) పోటు పెట్టు;

వి. సళుపరింత/సలపసరింత = పోటు; విణ.

సళుపు = బరువైన.

సళుపు అక. = (పుండుమొ) పోటు పెట్టు; రూ.

సలుపు వి. సళుపు/సలుపు = పోటు.

సాకు సక. = కాపాడు, పెంచు; వి. సాకుడు =

పెంపకం, సాకతం = కిరణింపు, దయ.

సాగదీయు సక. = సాగేట్లు చేయు, పాడుగు చేయు.
 డా. చాగదీయు చూ. సాగు
 సాగు సక. = పాడుగు; డా. చాగు వి. సాగుడు
 = పాడవు.
 సాక్షాత్కరించు అక. = ప్రత్యక్షముగు, కంటికి
 కనిపించు; వి. సాక్షాత్కారం = ప్రత్యక్షం
 కావటం, కనిపించటం, సాక్షాత్కృతుడు =
 కనిపించిన వాడు.
 సాగనంపు సక. = (వెంటకొంతదూరం పోయి)
 పంపు.
 సాగవేయు సక. = పంపు, పంపించు.
 సాగు అక. = పోవు, వెళ్లు, జరుగు, యత్నించు,
 ఉండు; డా. చాగు సాగుపాటు = జరుగుబాటు.
 సాధించు సక. = వెదవేర్చు, నమకూర్చు; వి. సాధ
 నం = పనికి వచ్చేది, పరికరం, పనిముట్టు,
 ఉపాయం, సాధకుడు = సాధింపుకు గురియైన
 వాడు, జరి మానా కట్టినవాడు, సాధింపు =
 సణుగుడు, బాధపెట్టడం, సాధ్యుడు =
 సాధించదగినవాడు.
 సాపడు సక. = భోజనంచేయు, తిను; వి. సాపాటు
 = తిండి, భోజనం.
 సారించు సక. = సరిచేయు, సాగదీయు, తెరుచు,
 విసరవేయు.
 సాల్పడు అక. = నిస్సారముగు, వాలిపోవు, చాలిపోవు.
 సాహసించు అక. = తెగించు వి. సాహసం =
 తెగింపు, సాహసికుడు = తెంపరి.
 సాళగించు అక. = కలిపిపోవు; వి. సాళగింపు
 = కలయిక, సాళగం = భిన్నరూపాల కలయిక.

సిగ్గరు అక. = సిగ్గుపడు; వి. సిగ్గు = లజ్జ,
 సిగ్గరికత్తె/సిగ్గరికత్తియ = సిగ్గుగల ఆడది;
 సిగ్గుపడు అక. = లజ్జపడు; వి. సిగ్గుపాటు =
 సిగ్గుపడటం.
 సిగ్గువోవు అక. సిగ్గుచూ. = లజ్జపడు, లజ్జించు.
 డా. సిగ్గులుపోవు
 సింగారించు సక. = అలంకరించు; వి. సింగారం
 = అలంకారం, శృంగారం, సింగారి = శృంగారవతి.
 సిద్ధాంతీకరించు సక. = సిద్ధాంతం చెప్పు /
 చేయు; వి. సిద్ధాంతం = స్థిరమైనవాదం,
 సిద్ధాంతి = తత్వవేత్త, జోస్యుడు, సైద్ధాంతి
 కుడు = సిద్ధాంతం తెలిసినవాడు, సిద్ధాంతి
 కరణం(ం) = సిద్ధాంతం చేయుటం.
 సిద్ధించు అక. = నమకూడు, ప్రాప్తించు; వి. సిద్ధి
 = లబ్ధి, సిద్ధుడు = కోరికలు తీర్చుకోగలవాడు,
 మహర్షి, సిద్ధార్థుడు = కోరిక వెరవేరినవాడు,
 బుద్ధుడు.
 సిఫారసుచేయు సక. = మంచిమాట చెప్పు,
 మాటసాయంచేయు; వి. సిఫారసు = యోగ్యతా
 పత్రం, యోగ్యతా వచనం.
 సీత్కరించు సక. = చీకొట్టు.
 సుఖించు అక. = నుఖపడు; వి. సుఖం = సౌఖ్యం,
 సుఖి = సుఖం కలవాడు, యతి, విదా. సుఖం
 = సౌఖ్యం గలది.
 సుడిగొను సక. = చుట్టకొను; చూ. సుడియు
 వి. సుడి = గుండ్రంగాతిరిగే వీటి భాగం,
 అవర్తం, వెనుతిరిగిన వెంట్రుకలున్న భాగం,
 సుడిగొట్టు = గాలి, సుడిగాలి = గుండ్రంగా
 తిరిగే గాలి, సుడివాలు = చక్రం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

సుడిబిడు అక. = చుట్టుకొను, చలించు, కలత
బారు. రూ. సుడివడు

సుడియు అక. = మట్టి మట్టి (గాలి) వీచు, చుట్టు
కొను, సుడితిరుగు.

సుడివోవు అక. = వ్యర్థమగు.

సుద్దగించు నక. = శుద్ధం చేయు; వి. సుద్దం =
శుద్ధం.

సుద్దిచేయు అక. = బాగుపరచు, శుభ్రపరచు; రూ.

శుద్దిచేయు వి. సుద్ది = శుద్ధి

సున్నగిల్లు అక. = గుండ్రమగు, సున్నావలెనగు;

రూ. సున్నగిలు వి. సున్న/సున్నా =
గుండ్రని గీత

సుబ్బు అక. = బయటపడు.

సుమాళించు అక. = వదవళించు, ఆవేశపడు;

వి. సుమాళం = సాయశృం, ఆవేశం, సుమాళి
= సుమారం కలవాడు.

సురభీకరించు నక. = సువాసన పుట్టించు; వి.

సురభి = సువాసన; విణ. సురభి = సువాసనగల,

సురభిశం = సువాసన గలది.

సురాళించు నక. = దిగుడుచు, దిస్టితీయు, వి.

సురాళం దిస్టి; తలతిరుగుడు, కోపావేశం.

సురుగు అక. = అదృశ్యమగు, కనిపించకుండా

పోవు, పారిపోవు, చలించు.

సూచించు నక. = (జాడగా) తెలియజేయు,

సూచనచేయు; వి. సూచన = జాడ తెలపటం;

విణ. సూచిక = తెలియజేసేది, సూచితం

= తెలిసినది, తెలియజెప్పినది.

సూటిపడు అక. = సూచిగా తగులు; వి. సూటి

= గురి, విధం, సూటికాడు = గురికాడు.

సూడించు అక. = వగలుట్టు; వి. సూడు = వగ,

వగవాడు, సూడుకాడు = వగవాడు, శత్రువు.

సూడుకొను అక. = వగలుట్టు. చూ. సూడించు

సూడుపట్టు నక. = నిరోధించు. చూ. సూడించు

సూత్రపట్టు నక. = తాడుపట్టు, కొలుచు; వి.

సూత్రం = తాడు, దారం.

సూత్రపడు అక. = జతపడు; వి. సూత్రం

= దారం, ఏర్పాటు.

సూత్రించు నక. = సూత్రాలురాయు, సూత్రం

చెప్పు; విణ. సూత్రం = శాస్త్రగ్రంథం,

ఏర్పాటు సూత్రధారుడు = ఆటాడించేవాడు,

నడిపించే వాడు.

సూరెగిల్లు అక. = పళ్ళి కువారు; వి. సూరెలు

= పార్శ్వం, పళ్ళి. రూ. సూరెలు

సృజించు నక. = పుట్టించు, సృష్టించేయు; వి.

సృజన(ం)/సృష్టి = పుట్టించటం; విణ.

సృజ్యం = పుట్టించదగినది, సృష్టం = పుట్టించి

నవి, పుట్టినది.

సెగ్గించు నక. = అపహృషించు; వి. సెగ్గం/

సెగ్గంపు/సెగ్గు = రోత.

సెపియించు నక. రూ. చూ. శపి(యి)ంచు

సెలగు నక. = ఇండించు, వరుకు; రూ. చెలగు వి.

సెలకట్టె = బాణం.

సెలయు అక. రూ. చెలయు = విజృంభించు,

నక. విరజిమ్ము.

సెలవడు అక. = సెలవేయు; వి. సెల = వుండు

నుంచి వీచు వెత్తురులు కారే రంధ్రం, సెలవుండు

= నారికురువు.

సెలవారు అక. చూ. సెలవడు.

సెలవిచ్చు సక. = అనుమతించు, ఆజ్ఞాపించు; వి.

సెలవు = ఆజ్ఞ, ఉపయోగం.

సెలవు సక. చూ. సెలగు

సేకరించు అక.సక. = తెప్పరిల్లు, పోగుచేయు, సంపాదించు; వి. సేకరం/సేకరణ = పోగు చేయుటం, సంపాదించటం.

సేదగొను అక. = బడలిక చెందు, అలసటపడు;

వి. సేద = బడలిక, శ్రమ, సేద్యం = వ్యవసాయం, కష్టం, సేద్యకాడు/సేద్యగాడు = రైతు, కష్టజీవి.

సేవించు సక. = కొలుచు, సేవలుచేయు; వి. సేవ = కొలువు, శుశ్రూష, సేవకుడు = బంటు, సేవనం = కొలవటం, సేవి = సేవకుడు, కొలువు మనిషి, సేవితుడు = సేవలుపొందిన వాడు; విణ. సేవకుడు = కొలిచేవాడు, సేవ్యం = సేవించ దగ్గది.

సైచు అక. చూ. సయించు = ఓర్పుకొను, సహించు, సక. ఓర్పు, భరించు; వి. సయిపుడు/సైపుడు/సయిపు/సైపు = ఓర్పు

సైరించు అక. = సహించు; చూ. సయిరించు వి. సైరణ/సయిరణ = సహనం.

సొగయు అక. = చొక్కా, పరవశించు, మూర్చిల్లు; వి. సొగసు = అందం, సొగయిక = పొగవు, చొక్కా, పారవశ్యం, సొగసుకత్తె = చక్కని ఆడది, సొగసుకాడు = చక్కని మగవాడు.

సొగయించు అక. = సుఖించు, సుఖపడు. చూ.

సొగయు

సొగియు అక. = ఇంపగు, బాగా ఉండు. చూ.

సొగయు

సొటసొటవోవు అక. చూ. = చిక్కిపోవు; వి.

సొటసొట = చిక్కిపోవటం.

సొంపిల్లు అక. = సొంపుగా ఉండు, చక్కగా ఉండు, సంతోషంగా ఉండు; చూ. సొంపిలు వి. సొంపు = సమృద్ధి, సంతోషం, సుఖం, ప్రసన్నత, సొందర్యం.

సొమ్మగొను అక. = సొమ్మపిల్లు, మూర్చిపోవు; వి. సొమ్మ = మూర్చ.

సొమ్మవోవు అక. చూ. సొమ్మసిల్లు సొమ్మసిల్లు = మూర్చిపోవు, మూర్చిల్లు; చూ.

సొమ్మసిలు వి. సొమ్మ = మూర్చ.

సొరుగు అక. = వాలిపోవు, మూర్చిల్లు; వి. సొరుగు = మూర్చ.

సొలయు అక. = విముఖమగు, విరచనమగు, వెను దీయు, మూర్చిపోవు; వి. సొలిమిడి/సొలపు/సొల్పు = విముఖత, పారవశ్యం, మూర్చి, సొల యిక = విముఖత్వం.

సొసలాయించు సక. = మందలించు, హెచ్చరించు; చూ. సొసాయించు వి. సొసలాయించు = మందలించు, హెచ్చరిక.

సోకు అక. = తగులు, (దయ్యం మొ॥) వట్టు; వి. సోకు = తాకు, తగులు, రాక్షసుడు, దయ్యం, సోకుడు = తాకుడు, పుర్పు, దయ్యం, రాక్షసుడు. సొకుతోజ్జ = శుక్రాచార్యుడు, సోకుదయ్యం = గాలి.

సోదించు సక.చూ. శోధించు

సోమించు సక. = పరాక్రమించు, విజృంభించు, వ్యాపించు, అక. పరిపోలు; వి. సోమ = శ్రమ, పరాక్రమం.

తెలుగు భాషా స్వరూపం

సోలు అక. = వాలిపడు, మూర్చిల్లు, సామ్మసిలు;
వి. సోలం = మత్తు, సామ్మ, సోలింత = పడి
పోవటం.

స్థలించు అక. = జారిపోవు, తొఱువడు; వి.
స్థలనం = జారిపోవటం, తొఱుపాలు, స్థాలిత్యం
= పారపాలు, తొఱుపాలు; విణ. స్క-స్తం/
స్థలితం = జారివది, తొఱువడినది.

స్తంభించు అక. = మాన్పడు, కట్టెబారు, బండ
బారు, సక. మాన్పడజేయు, బండబారింను; వి.
స్తంభనం = మాన్పడ జేయటం, స్తంభం = కంబ
కం, మానుపాలు, స్తంభయిత = మాన్పడేవాడు;
విణ. స్తంభితం = మాన్పడిన, బండబారిన.

స్తుతించు అక. = పొగడు; వి. స్తోత్రం/స్తుతి
= పొగడ్డ; విణ. స్తుతం = పొగడతలందినది,
స్తుత్యం = పొగడ దగినది.

స్థాపించు సక. = నిలుపు, నెలకొల్పు; వి. స్థాప
నం = నిలపటం, స్థాపకుడు = నెలకొల్పే
వాడు; విణ. స్థాపితం = నెలకొల్పినది.

స్థిరీకరించు సక. = గట్టిబరచు, స్థిరంచేయు విణ.
స్థిరం = నిలకడగా ఉండేది, శాశ్వత మైనది.

స్నేహించు అక. = స్నేహించేయు; వి. స్నేహం
= చెలిమి, మైత్రి, స్నేహితుడు = మిత్రుడు;
విణ. స్నేహితుడు = స్నేహమున్నవాడు

స్పృశించు సక. = తాకు; వి. స్పృష్టి/స్పృశ్య =
తాకుడు, తాకటి; విణ. స్పృశ్యం = తాకడగి
నది, స్పృష్టం = తాకినది.

స్ఫురించు అక. = తోచు, తట్టు, అదురు; వి.
స్ఫురణం(ం) = తోచటం, తట్టడం, అదురు;
విణ. స్ఫురితం = అదిరినది, తోచినది, తట్టినది.

స్మరించు సక. = తలచుకొను, గుర్తుకుతెచ్చుకొను;
వి. స్మృతి = తలపు, బుద్ధి, స్మరణ(ం) = గుర్తు,
జ్ఞానకం, జ్ఞప్తి, స్మరుడు = మన్నుతుడు, స్మారి
తుడు = తలచుకొన్నవాడు; విణ. స్మృతం =
తలచుకొన్నది, స్మృతవ్యం = గుర్తు పెట్టుకో
దగ్గది, గుర్తుకు తెచ్చుకో దగ్గది.

సగ్గు అక. = తగ్గు. రూ. సగ్గు
స్రవించు అక. = కారు, కారిపోవు; రూ. స్రవి
యించు వి. స్రవం/స్రావం/స్రావణం
= కారటం, విణ. స్రావకం = కారేది.

స్రుక్కుబడు అక. = దుఃఖించు. చూ. స్రుక్కు
స్రుక్కు అక. = వెనుదీయు, భయపడు, ముడుచు
కొను, ముడతపడు, తగ్గిపోవు, దుఃఖించు,
చింతించు, నంకోచించు, నాడిపోవు, చుట్టుకొను;
వి. స్రుక్కు = చిక్క, దుఃఖం, కడుపు మీది
ముడత.

స్వతంత్రించు అక. = సొంతమార్గంలో వ్యవహ
రించు; వి. స్వాతంత్ర్యం/స్వతంత్రత =
స్వవరిపాలన, వ్యతంత్రభావం; విణ. స్వతంత్రం
= సొంతం.

స్వాగతించు సక. = స్వాగతం చెప్పు, ఆహ్వా
నించు; వి. స్వాగతం = కుశల ప్రశ్న, ఆహ్వానం.

స్వీకరించు సక. = అంగీకరించు, ఒప్పుకొను; వి.
స్వీకరణ/స్వీకారం = ఒప్పుదల, అంగీకారం,
స్వీకర్త = స్వీకరించేవాడు; విణ. స్వీకృతం =
స్వీకరించినది.

హ

హంకరించు అక. = అహంకరించు వి. హంకారం
 అహంకారం = అభిమానం. చూ. అహంకరించు
 హతంచేయు అక. = మొండిపట్టు పట్టు, మొండికి
 పడు; విగ. హతం = మొండిపట్టు, హతవాది
 = పట్టుపట్టి సాధించేవాడు.

హత్తు అక. = కలుగు, కూడు. రూ. అత్తు

హత్తుకొను అక. = అదుముకొను.

హత్యచేయు సక. = చంపు; హతి = దెబ్బ,
 హతుడు = దెబ్బలుతిన్నవాడు, చచ్చిన వాడు,
 హంత (కుడు) = చంపినవాడు, హననం
 = చంపటం.

హరించు అక. = అణగారి పోవు, సక. కాజేయు,
 దొంగిలించు; వి. హృతి/హరణం = దొంగి
 లించటం, హృతం = సాగొట్టు కొన్నది,
 కాజేసినది.

హరుసించు అక. రూ. హర్షించు = సంతోష
 పడు; వి. హృష్టి/హరుసం/అరుసం/
 హర్షం = ఆనందం, సంతోషం, హర్షణం =
 సంతోషించటం, హర్షకుడు = సంతోషపెట్టేడు,
 హర్షి/ హృష్టుడు/ హర్షమాణుడు =
 సంతోషం కల వాడు, సతుష్టుడు.

హర్షించు అక. = నప్పు; రూ. హరుసించు
 హసించు అక. రూ. హసించు. ఖ. హసం/
 హాసం = నప్పు, హాస్యం; హసితం = విరు
 నప్పు, హాస్యం = నప్పులాట.

హసించు అక. రూ. హసించు

హింసించు సక. = బాధించు, చంపు; వి. హింస
 = చంపటం, బాధించటం, దొంగజనం, హింస
 కుడు = హింసించేవాడు, హింసనం =
 హింసించటం, హింస = చంపేది.

హుంకరించు అక. = హుమ్మని ధ్వనిచేయు,
 గర్జించు; రూ. హుంకరించు వి. హుంకృతి/
 హుంకారం = హుమ్మనటం, గర్జించటం.

హెచ్చరికించు సక. రూ. ఎచ్చరికించు/
 హెచ్చరించు చూ.

హెచ్చరించు సక. రూ. ఎచ్చరించు/హెచ్చరించు
 = జాగ్రత చెప్పు, సాకు చెప్పు, బెదిరించు; వి.
 ఎచ్చరిక, హెచ్చరిక = పరాకు, జాగ్రత,
 బెదిరింపు

హెచ్చరిల్లు అక. = వర్షిల్లు, బాగుపడు; రూ.
 హెచ్చిరిలు/ఎచ్చిరిలు/ఎచ్చిరిల్లు/
 హెచ్చిల్లు/హెచ్చిలు వి. హెచ్చు/ఎచ్చు
 = ఎక్కువదనం.

హెచ్చిల్లు అక. = పెరుగు, వర్షిల్లు. రూ. హెచ్చిలు/
 హెచ్చిరిల్లు/హెచ్చిరిలు/ఎచ్చిరిల్లు
 హెచ్చు అక. రూ. ఎచ్చు = పెరుగు, ఎక్కువగు;
 వి. హెచ్చు/పెచ్చు/ఎచ్చు = ఎక్కువ.

హేమించు సక. = బంగారం చేయు; వి. హేమం
 = బంగారం.

హేషించు అక. = సకిలించు; వి. హేష/హేష

